உ

சிவமயம்

அருணந்தி சிவாசாரியார்

இயற்றிய

சிவஞானசித்தியார்

சுபக்ஷம்

அ - சூ - ௧0—௧௧—௧௨ ---

மறைஞானதேசிகர்

சிவாக்கிரயோகியர்

ஞானப்பிரகாசர்

சிவஞானயோகியார்

நிரம்பவழகியர்

சுப்பிரமணியதேசிகர்.

இவர்களின் உரையுடன்

சிவஞானபோதயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை

கலியுகாதி ௪௯௯௧—விரோதி ௵ ஆவணி

உ

சிவமயம்

சிவஞான போதச் சித்தியுபாயம்.

—o—

உலகமீமுக்திட நாம அடையும்பொருள்கள், அழியாக்கவலை [illegible] துன்பம் தருதலால், இப்பொருளினை மெய்ப்பொருளாமென்று [illegible] யவைகளை நாடி மெய்யவைகளையே தேர், ஒப்பரும் பொருளான [illegible] ஞானத்தைச், செப்பியவழியே சோதந்துநின்றும், நிட்டைகூடி நோக்கப்பெறினைப்பத், தவவழியிருக்கே [illegible] நின்மலராக, அவ்வழியின்பம் அடைவுடன் பெற்றுச், செவ்வழிகாணுது [illegible] கிப்பகாலை மெய்ப்பொருள் காட்டி மேன்மையுடைய [illegible] பெயிலாக்குரவின் உண்மையிருடி, அவரப்பணிந்தனறு அவர் குறிப்பினவழி, அறுநினைத்தக்க அடையுமெய்ஞ்ஞானம், இப்படிச் சிவஞான ஞானபோதத்தை, மெய்ப்படக்கண்டவன் செப்பிய தமிழில், அவன் குறிப்பின்வழி யின்வரும்பினம், உலப்பில்லா [illegible] ட்டி உண்மைநிர்த்திடப்பெறச், செப்பினன் [illegible] டோ [illegible] ருங் கதி, இப்பொருள்தனை யாவருந்தெளிதில், அப்பற பூரணனைச் சார் தின்றதமைம், முறைபெரவிங்கு வரையறைசெய்து, அவர் [illegible] குறிப்புடன் அச்சியற்றினனைத், [illegible] காத்து செ [illegible] ருக, தம்பாற் கனிந்தானளிக்கின்ற, அன்பிறால் [illegible] கும் அறிசையிட் டினப்ச, செம்மை [illegible] டாத சிவன் பதம் வாழ்கவே.

—o— 23041

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் உற்பத்தி.

இந்நூலியற்றிய ஸ்ரீமத் அருணந்தி சிவாசாரியார் தற்காலத்திற்கு முற்காலம் அறுநூறு வருஷத்திற்குச் சற்றுமுன் பின் ஆதிசைவ பிராமணகுல திலகராய்ச் சிவனடியார் பலர்க்கு சுப போதகாசாரியராய் தீக்ஷாகுருவுமாய் விளங்கி, மலபரிபாக மேலீட்டால் திருவெண்ணெய் ஸ்வயம்பதிச் சைவவேளாளர் மரபில் திருவவதாரங்கொண்ட மெய்கண்டதேவர் அடியார்களாகி நாற்பத்தொன்பதின்மருட் சிறந்த இந்நூலும் இருபாவிருபஃதென்னும் மாசிரிய சிஷ்ய சமவாதமான அந்நூலும் பிறந்தனவென்பதை எம்மாலச்சிபற்றிய சிவஞானபோத பாஷ்ய பெருமான் விருத்தியுரையில் மெய்கண்டதேவர் கோத்திரப் பிரபாவத்தினும் இந்நூலிற்கு முதலாகிய பரபக்ஷத்து முகவுரையினும் இந்நூலில் சிவாக்ரயோகியார் உரையின் முகவுரையினும் மறைஞானதேசிகர் உரையிற் பாயிரத்தினும் விளக்கியிருப்பதால் இவ்விடத்து மீட்டும் விளக்கப்படாதனவென்பது யாவர்க்கும் துணிந்த பொருளேயாம்.

உரையாசிரியர்களின் வரலாறு.

திருமறைஞானதேசிகர் —சீகாழிப் பதியில் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகளின் திருவடியார்களில் வள்ளல்கள் அறுபத்துநால்வருள் ஒருவராகிய ஆனந்தவள்ளல் சந்தானத்தைச் சேர்ந்தவர் பிராமணகுலத்தவர் வைதிகசைவ பரிபாலகர் பதிப

சுபாசப் பனுவல் முதலிய நூல்களுக்கு உரையியற்றியவர். பர
தந்திரபாஷ்யமுதலிய நூல்களை யியற்றியவர். இவர் இந்நூற்குக்
காண்டிகையுரை சண்ணுறிவுரையென இரண்டுரை யியற்றினர்.
அவற்றுள் இந்தக் காண்டிகையுரை இவ்வுரையேயிந் நூற்கு
முந்திய வுரையெனப் பிந்திய வுரையாசிரியர்கள் கொண்டுரைப்ப
னைத் அவ்வவர் சமவாத மறுப்பு முகவுரைகளானே றெளிந்து
தெளியப்படும்.

சிவாக்கிரயோகியர் — சிவக்கொழுந்து தாசாரியர் எனவும்
வழங்கப் பெறுவர். அக்ரம் = கொழுந்து. இவர் நிகம ஆகம சை
வபரிபாலக சதாசிவ யோகீந்திரரின் மாணாக்கர். சிவஞானபோ
தத்திற்குப் பன்னீராயிர ஸ்லோக உதாரணங்களுடன் குரு
கையெனும் உரையியற்றினவர். சைவ பரிபாஷைமுதலிய பன்
னிரண்டு நூற்களியற்றியவர். இவர் இந்நூற் பாடக்குச் சுபக்ஷவ
கடக்குச் சிவாகமஸ்லோகங்களை யுதகரித்து மணிப்பிரவாளமா
யோருரையும் தெளிய தமிழ்நடையி லோருரையு மியற்றினர்.
இதனை இந்த மணிப்பிரவாள உரை. இவர் சோழநாட்டில்
சோழகுலத் தரசாமரபின ரொருவரால் ஆதரிக்கப் பெற்றுச்
சூரனார்கோவிலில் மடாலயபதியாய் விற்றிருந்தனர். இவர்
கினம் தற்காலத்துத் திருவாவடுதுறைப் பரம்பரையிலி
ருந்து வருகின்றது.

ஞானப்பிரகாசர் — யாழ்ப்பாணத்தில் கிஞ்ஞானபுரம் சா
லிவாடீசுர கோத்திரக் காராளத்தவேளாளருள் முடிதொட்ட
வேளாளராய பாண்டி மழவர் குலத்தில் முன்னூறு வருஷங்
களுக்குமுன் தோன்றி ஞானப்பிரகாசரெனும் நாமதேய மு
டையராயிருந்தனர். இவர் திருப்புகலூரை யடைந்து ஆதிசை
வராகிய பெரிய அண்ணாசாமி குருக்களிடம் தீக்ஷையுற்றுச் சிதம்
பரவாசியாய்ச் சிலகால மிருந்து அங்கிருந்து கௌடதேய மடை
ந்து அவ்விடத்துள்ள சமஸ்கிருத பாண்டித்ய முற்ற ஓர் பரம்

மண சந்யாசியார் தமது சீடர்களுக்குத் தர்க்க மீமாஞ்ச வேதாந்த சாத்திரங்களைக் கற்பிப்பதைக் கண்ணுற்று அவ்விடத்தே அவர்கள் வாசிக்குந் தோறும் சென்று அப்பொருள்களைச் சிந்தனை செய்து வந்தனர். ஓர்நாள் அவ்வாசிரியர் இவரை நோக்கி நீயார் யாவர்? நீர் இச்சாத்திரப் பாடங்களின் சாரத்தை யுற்றுக் காலந்தோறும் செவிப்பதில் நன்கு புலப்படுகின்றனவா வென்று வினவியதற்கு இவர் கூறிய விடைகளைக் கேட்டு ஆச்சரிய முற்று இவருக்குச் சாத்திரங்களை முற்றும் கிரமமாய்க் கற்பித்து வந்தனர். ஞானப்பிரகாசர் ஒர் வருடத்திற்குள் வித்தியாபாரங்கதராண்மை கண்டு ஆசிரியர் விடையளிக்க மீட்டும் திருவண்ணாமலை யாதீனத்தை யடைந்து அக்காலத்தா ரா ள மடாதிப ரிடத்துச் சந்நியாசம் பெற்றுச் சிவாகமங்களை யோதி யுணர்ந்தனர். பின் அங்கிருந்து சிதம்பர மடைந்து பௌஷ்கராகம விருத்தி சிவஞானபோத விருத்தி சித்தாந்த சிகாமணி பிரமாண தீபிகை பிராசாத தீபிகை அஞ்ஞான விவேசனம் சிவயோகசாரம் சிவயோகரத்நம் சிவசமாதி மகாநியம சங்கிரகம் என்பவைகளை வடமொழியி லியற்றினர். ஓர்நாள் இவர் தம்பரி லொருவர் இவரிருக்கு மடத்திற் கடுத்த நிலத்தில் நீர்க்குழியை யிருப்பதாய்த் தெரிவிக்க, அவர் அதனைக் கண்டு ஓர் திருக்குளமும் அதனருகில் திருமடங்களும் அமைப்பித்தனர். இக்குளம் ஞானப்பிரகாசர் குளமென வழங்கப் பெற்றிருக்கின்றது. இவர் சாயுச்சிய முற்றது பங்குனியாத்தம பூச நக்ஷத்திரம்.

சிவஞானயோகியர் —திருவாவடுதுறை யாதீனத் தம்பிரான்களிற் சிறந்தவர். இவர் சரித்திரம் காஞ்சிப்புராண முகவுரையிற் கூறப்பட்டிருந்த ஆங்குகாணக. இவர் சாயுச்சியமுற்றது சித்திரைமாதம் ஆயிலிய நக்ஷத்திரம்.

நிரம்பவழகியர் — கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியார் சந்தானத்துக் கருணை ஞானப்பிரகாசரின் தீக்ஷாவிசேஷம் பெற்று மதுரைப் பதியின் வாசஞ் செய்த வேளாளகுல திலகர். சேதுபுராணம் தமிழின் மொழிபெயர்த்தவர். திருவருட்பயனுக்குப் பொழிப்புரை புனைந்தவர். இவருரை தென்னாட்டு வடநாட்டுத் தெளிந்த தமிழின் இனிமைப் பொருள் பயக்கத் திருத்தமானது. சிவஞானபோத உதாரண வெண்பாக்களின் செறிந்த பொருட்குச் சித்தியின் விருத்தம் இணையாகக் காட்டியிருத்தலும் [illegible]ன்றும்.

இவ்வுரையே முந்திய வுரையெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். இதனைச் சிவாக்ரயோகியார் முதல் சிவஞானயோகியாருள் ஒருவர்மேலொருவ ராக்ஷேபங் கூறிவருவதால் அவ்வவர்களின் கருத்துவகை கண்குப்புலப்பட அவர்க ளுரைகளின்பின் வைக்கப் பட்டது.

சுப்பிரமணியதேசிகர் — திருவாவடுதுறை யாதீனத்தில் க௦-வது பட்டத்து மடாதிபதி. இவர் தமது இளைய பட்டத்து நமசிவாய தேசிகருக்கு இந்நூலுரை கற்பிக்கும் பொருட்டுச் சிவஞானயோகியார் இயற்றிய பொழிப்புரைக்கிணங்க அப்பொழிப்பின் பதங்களையே உரைப்பொருளாக்கி அப்பொழிப்பினது மேம்பாட்டை விரித்துக் காட்டி அம்முனிவர்க்கோர் பெரும் புகழ்நாட்டினார். இம்மடத்தின் மடாதிபதிகளில் தமிழ் சமயம் இரண்டினும் பாண்டித்திய முற்றுத் தம்மையடைந்த வித்வான்களை முதலியோரை மிகவும் ஆதரித்து வந்தவரிவர் ஒருவரேயாம்.

உ

சிவமயம்

மறைஞானதேசிகர்.

மூன்றாஞ்சூத்திர முதல், -கஉ-ஞ, சூத்திரவரை உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டிய பிரமாண நூல்கள்.

கிரணாகமம	ரௌரவம
வா . வடம	மகுடோத்தரம
(சிந்தியா-விசுவம)	யோகஜம
பௌஷ்கரம	தேவிகாலோத்தரம்
ஸ்வச்சந்தம	நிசுவாசம
இரத்நத்ரயம	சிவதருமோத்தரம்
சர்வஞானோத்தரம்	மகுடம்
மதங்கம	தொல்காப்பியம
மிருகேந்திரம	அசிதம்
காமிகம	ஸ்வாயம்புவம
ஆசநேய ஸ்வாயம்புவம்	பராசரோபபுராணம்
திருமந்திரம	சர்வசித்தாந்தசங்கிரஹம
வருணபத்ததி	பஞ்சபரமபாஷ்யம்
காலோத்தரம	மோகசுரோத்தரம
அபசமான	மூலதந்த்ராவதாரம
சைவசந்யாச தீபிகை	வாலஞானரத்நாவலி
சித்தாந்தசேகரம	பராக்யை
ஞானரத்நாவலி	வாயவீயசம்ஹிதை
வாதுளம	சிவஞானசங்கிரகம

சுபரபேதம்
காரூஷிகாரம
சிவதாமம
சிவஞானபோதசஙகரம
ஓதசஙகறபம
ஸகாநதபுராணம
ருகவேதம
யஜுாவேதம
சாமம
அதாவணம்
சைவபுராணம
சூதசமஹிதை
பருகுசாபதரயம்
பட்டணத்துபபிள்ளையார
தேவாரம்

காரணம
சிததாநதசமபோதி
பூஜாஸதவம
சிவதநதரம
இரகசயசாரம
ஆகநேயபுராணம
சிவஞானபோதம
பதாகிரி
பரமகீதை
பெரிய கிரணம
சாவமதோபநயாசம்
பாரமேசுரம
சூக்ஷமம்
ஸகநதகாலோததரம்
விசவசாரோததரம

---

* திருவாசகம்
அளவைநூல்
குறள
தாககபரிபாஷை
வாதராச்யககரா
நிச்வாசோததரம்
சிநதியலாகமம்
சுததரச்யை
காலிகம
பரமதநிராகரணம்
பரம்மபத்தி

சம்புபத்தி
வாதுளோததரம்
சித்தாநதசாரசஙக்ரஹம
தெய்வப்புலவாகுறள
சாாபுநூலார் திருவருட்பயன
சர்வஞரோத்தரசஙகரஹம
சதருத்ரசங்க்யை
தந்த்ரசாரம்
சிதம்பரமஹாத்ம்யம்
சித்தாந்தசாராவளி
பாரதம்

பராரதநம	பதிபசுபாசப்பநுவலுரை
இருபாவிருபஃது	சௌநதாயலகிரி
சாராதாதீவகம	ஸவசசநதாவைரவம
சிவபபிரசாசம	சிதநதநதரயம
வாதுளசுததாகமைப	விசவசாதாகயம
சுபாஷிதம	நிசவாசகாரிகை

ஆ. ௧௦௨

சிவாகரயோகியர்.

—0—

சிவஞானபோதம	மருகேநதரம்
தேவிகாலோத்தரம	தததுவபபிரகாசிகை
சிவஞானபோதசமஸகருதம	பராகவம
மதஙகம	சித்தாநதபோதம
பௌஷகரம	காலோததரம
காமிகம	ஸவாயமபுவம

---

* வீராகமம	காளிதாசா
வாதுளம	ஆதிதயபுராணம
அமபாஸதவம்	பரமஹாண — புராணம
பஹிமநஸதவம	பூஜாஸ்தவம
இதரநால	தேவாரம்
சிததாநததீபிகை	சிவதாமோத்தரம்
நைஷதம	கூர்மபுராணம—சிவகீதை
சைவாகமம	பாரதம
நபாயசராயம	விஸவசாரோததரம
ரததநதரயம	கிரணம
ஜைநகாமம	சாவஞானோத்தரம

நிசுவாசகாரிகை	காபிலம
ஞானோத்தரம	ரௌரவம
சிவப்பிரகாசம	ஈஸ்வரகீதை
சித்தாந்தசாராவளி	ஸ்வச்சந்தம
பிடகதந்தரம	

௲ சரு

ஞானப்பிரகாசர்.

—0—

திருமந்திரம	பராக்கியம
தொல்காப்பியம	மகுடம
காமிகம	இராமாயணம்
அகோரசிவாசாரியபத்ததி	பிரமாண்டபுராணம
சோமசம்புபத்ததிவிருத்தி	சுப்ரபேதம
காலோத்தரம	ஸ்வாயம்புவம
கிரணாகமம	பௌஷ்கரம
மேருதந்தரம்	தேவிகாலோத்தரம்

---

* ஞானாமிருதம	விசுவசாதாக்கியம
வாதுளம	மோக்ஷகாரிகை
இரத்நத்ரயம	கோயிற்புராணம
மதங்கம	திருவாதவூராபுராணம்
காரணாகமம	தேவாரம
மிருகேந்திரம	சிவதருமோத்தரம
ரௌரவவிருத்தி	சதுர்வேத தாற்பரியம
பாரமேஸ்வரம்	திருவாசகம்
சிந்தியம	கந்தரலங்காரம்

௲ ருச

சிவஞானயோகியர்.

சிவஞானபோதம்	திருக்குறள்
சோமசம்புபத்ததி	சங்கற்பநிராகரணம்
வருணபத்ததி	அம்மைதிருவந்தாதி
* ஸ்ரீகண்டபாஷியம்	தேவாரம்
வேதாந்தநூல்-௨-அதிகரணம்,	வாயுசம்ஹிதை
௧-௨-பாதம்	வாதுளம்
ஞானாம்ருதம்	தகளறுபோதம்
இரத்நத்ரயம்	சர்வஞானோத்தரம்
சிவப்ரகாசம்	உபநிஷதம்
சதுர்வேததாத்பர்யசங்க்ரஹம்	

ஆ. ௧௮

நிரம்பவழகியர்.

சங்கற்பநிராகரணம்	திருக்களிற்றுப்படியார்
சிவஞானபோதம்	திருவாசகம்
சித்தியார்பரபக்ஷம்	தேவாரம்
* தத்வவிளக்கம்	திருமந்திரம்
காளத்தியந்தாதி	

ஆ. ௯

ஆ. மொத்தம் உதாரண சாத்திரங்களில் ௨௦௯-ற்
தனிப்பெயராய் வந்த சாத்திரங்கள் ௧௪௫

* கோட்டிற்கு மேலுள்ள பெயர்கள் ௯-ஞ, முதல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரவரையுள்ள உதாரண நூல்கள். கோட்டிற்குக் கீழுள்ளவை இதில் வருவன நீங்கலாக ௧-ஞ, முதல்-௯-வரையுள்ள பெயர்கள்.

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

எ-முதல்-கஉ-வது சூத்திரவரை அதிகரணப்பிரிவு.

—o—

சூ—அதி.

எ — க—அந்தத்தஞ்சத் தெனவின் மொன்றை யறிந்திடாது — ச௲௩௱-௫௪

உ—அசத்தாலெனவின முனைந்திடாத்சத் தது சத்தின முனவிரு ளிரவி முன்போல — 0 0

ங—நினைப்பறிய கசத்தேயெனின் சத் தினமுன விலாமையாலும், நினைக் கொடொன் றுணாதலாலும் தான் சத் தாகுமன்றே — க௲௯உ

—o—

அ—க—மனனுமருள — ச௲௯௫

உ—குருவாகிவந்து — உ௱௦

ங—மன்னவன்றன் மகனவேடரிடத்தே தங்கி வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கி நிற்பப் பின்னவனு மென்மகனீ யென் றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடுந் தானாகப் பேணுமாபோற் றன்னிய லைமபுலவேடர் சூழலிற்பட்டுத் தனை யவனையு மறியாது மயங்குமான்மாவை துயிலை — உஉசக

சு—அவரின்கதி மலமகற்றித் தாளுக்கீ ம
லரடிக்கீழ் வைப்பன உஉ௫அ

—0—

௯— க—பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலு
ம் பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞா
னத்தாலே தேசமொடு முள்ளத்தே
நாடி உஉகூ௲
உ—ஆசைக்கு மூலமெலா மலைகைத்தே
ராமென் றறிந்தகல வக்நிலையாகும் உ௩உ௫
௩—பாதக்கீழ்க்கீழ் நில்லாதே நீங்கிடப்போ
தின் பின்னு மோசைக்கு மைஞ்செழு
த்தை விதிப்படியுச்சரிக்க வுள்ளத்
தேபுகுந்தளிப்ப னுணமெலா மோட உ௫௫உ

—0—

௰—க—இவனுலகிலிதமிக்கதஞ்செய்த வெல்லா
மிக்கமிக்க மிவனுக்குச் செய்தாரப்பாலி
சையு மவனிவனாய் நின்றமுறையேக
னாகில், சிவனுமிவன் செய்ததெல்லா
மென்செய்தியென்று செய்ததெனக்
கிவனுக்குச் செய்ததென்றும், பவம்
கலவுடனாகி நின்றுகொள்வன் பரி
வாறயாக்கத்தைச் செய்திடினும் ப
ணியாக்கிவிடுமே உஎ00
உ—அரனபணியி னின்றிடவு மகலுங்கு
றறம் உஎ0அ

—0—

கக—க—காயமொழிந்தாற சுத்தஞானி யான
மா காட்டக்கண்டு நெஞ்சமையுடை

ய கணணுக சேயமுயிா காடடுக க
ணடிமோபோல விச ஞயிாகருக கா
டடிடக கணடிவென ௨௪௫

௨—இதனை யாயுமறிவுடைய ஞ யனபுசெ
யய வ நிலைமையிகிலையி னை—நக
முறையாலே மாயமேலா நீஙகியா
ன மலரடிககீழிருபபன மாருதசு
வானுபவ மருவிககொணடே ௨௪௭

—௦—

௪௭—௧—செஙகமலத தாளிணைகள சேரலோ
பாத திருமலஙகளறுத்து ௨௫௩
—ஈசனேசரொடுஞ செறிநதிடடு ௨௫௫
௩—அங்கவாதக திருவேட மாலயஙக
ளெலலா மாணவே தொழுதிரை
ஞசி யாடிபபாடி ௨௫௪—௫௮

—௦—

புரநடை

எவருமியா மொருவாககு மெளியோமலலோ
மியாவாககு மேலானோமென திருமாப்
பெய்தித் திஙகணமுடியாரடியா ரடியோ
மெனறுந திரிநதிவேர் சிலஞானச் செய
தியுடையோரே ௧௫…

அதிகரணத்திறகு உதாரண விருத்தத்தொகை

—௦—

எ-ரு
எ-ரு-விருத்தம்
௧—(௧—௨)அதிகரணம்

,,—௩ ,, ௩

ஷ ௪

௮-ஆ-விருத்தம ௧

,,—௧—அதிகரணம ௬

,,—௨ ,, ௨௫

,,—௩ ,, ௧

,,—௪ ,, ௩

ஷ ௩௬

௯-ஆ-விருத்தம் ௧

,,—௧—அதிகரணம ௪

,,—௨ ,, ௧

,,—௩ ,, ௮

ஷ ௧௨

௧௦-ஆ—விருத்தம ௧

,,—௧—அதிகரணம ௧

,,—௨ ,, ௪

ஷ ௮

௧௧-ஆ—விருத்தம் ௧

,,—௧—அதிகரணம ௮

,,—௨ ,, ௫

ஷ ௧௨

௧௨-ஆ—விருத்தம

,,—௧-அதிகரணம ௧

,,—௨ ,, ௧

,,—௩ ,, ௩

,,—புரகடை ௨

ஷ ௭

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

௭—சூத்திரம்.

ஆன்மதரிசன இலக்கணம்.

இது முன் சூத்திரத்திற்குப் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

௭—சூ, ௧-௨-வது அதிகரணம்.

௧ அன்னதத்து — சித்தசித்தாகிய விரண்டினையும் ஆன்மாவேயுணருமென்றது (சி) சிவாத்துவைதவாதிமறுப்பு இவ்விடத்துச் சிவஞானபோதத்திற் கூறப்படும் சித்தைச் சத்தெனப் பரியாயமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது (சிவ) சாதனவியல்பு கூறுகின்றது. (சி) டரிணுமவாதி மறுப்பு ௪அடி௨

௭—சூ, ௩-வது அதிகரணம்

௨ சத்தசத்தறிவு — சித்தசித்தைப் பிரித்தறியு முறைமை (சி) சிவஞானபோதம், ௭-சூ, ௩-வெண்பா ௧அ௯௨

௩ சுத்தமெய்ஞ்ஞு — சித்தசித்தானமாவிகளுள்ளாரென்றும் சிவனுக்குச் சத்தும் ஆன்மாவிற் கசத்துமொகாதியென்றது. (சி)சிவஞானபோதம் ௭-சூ, ௫-வெ. ௧அ௭௨

*

௯ அறிவிக்க ... அறிவிக்கவறிகிற ஆன்மா சுதந்
திரனல்ல வென்பதும சாது
... ராவே சுதந்தரனென்பதும கஅஎஅ

அ—சூத்திரம்.

ஞானஞானா இலக்கணம்

—0—

இது பாசஞானமபோமபடி பதிஞானமறிவிக்கு முறைமை

க மன்னவனறன ஆனமாவிற்குள்ள மயக்கத்தைத்
தீர்த்தக குருவா லுணா
த்தப்பட்டு முத்தி யடையும
வகை (ஞா) ஞானபாத மு
ணர்த்தி யோகபாத முதல
முப்பெற்ருே முணாத்தி
னறது கஅஅடு

அ—சூ, க - வது, அதிகரணம்.

உ உரைதரு எழுசூத்திரமளவும பதிமுதலி
யவற்றைப் பொது விதியா
லுணாத்தி ஆனமாவிற்குச
சத்திவிபாதஞ குணமாக
த தீக்கைசெய் தநுக்கிரஹி
க்கு முறைமை விசேஷவு
ரை. (சி) சிவஞானபோதம,
அ-சூ, ௩-வெணபா கஅகடு
௩ பலவிதமாசான சகலர்க்கு ஆசாரியன செய்யுந
தீக்கை ககஉ௪

௪ பாலரொடு	கிடபிசமு கிரதி[illegible]கூடிய முமை	[illegible]
ரு ஓதியனாக	சபிசதிகளை [illegible]லோ கதளமணியென இருவகை	[illegible]
௬ அழிவிலா	ஆரததவாவின சுதநி (சி) தி கூடாபேதததால் முதநி பே த மிலலை யெனபது	௧௧௬௪
௭ மநதிரஙகள	மநதிரமுதலிய ஙவகதும் பஞ ச கலைபில வியாபித திருபப து.கலாசோதனை விசேஷம	௧௧௭௫
௮ வித்தையின	வித்தை சாதகிகலகள	௧௧௮௬
௯ சாதகியாதிக	முறைகடியதை முடிததக கா டுகிறது	௧௧௯௭
௰ மூனறுகிறத்	சிவ ஞசாரியனை யதிஷடிதது ச கஞசிக தமைமலகளை மக திரததாலும் பிராரத்தகனை மதைதப புசித்துத தொலை த்தும ஆகாமிய மேருமலும மிருசக உணாததுதல (ந்) சிவஞானபோதம அ - ஞ. ரு-வெணபா.	௧௧௧௧

அ—ஞ உ-வது அதிகாரணம்.

௧௧ புறசசமய	இததிகையினறி முததியில்லை யெனபதும் புறச்சமயத்திலி லை றுசத்தருமானதுடான த்தால் சைவசமய ஞ ரிகாதி யால வெனபதும (சி) மல	

பரியாகஞ் கூறுகின்றது (நி)
சிவஞான முண்டாமபடி கூ
றுகின்றது. சிவஞானபோத
ம அ - சூ, க-வெண்பா உ00௧

௧௨ இம்மையே உலோகாயதனை முதலியோரமு
த்திச சிறப்பினைமையும சித்
தாந்த முத்திச் சிறப்புடைய
தெனபது.(நி)முத்தித தொ
கை கூ - த விசேஷ வுரை உ௧௪0

௧௩ ஒருசமயங்கள் மேலு மிசசித்தாந்தமே சிறப
புடைததெனபது (சி) வேத
சிவாகமங்களே சாத்திரம
சிவஞானமே ஞானம என
பது உ0௬உ

௧௪ அருமறை வேதாகமமாகிய முனனூல மு
தலிய மூவித மிதற குளது
(சி) வேத சிவாகமஙகளே
சித்தாநதம (நி)வேதாகமங
களிலெல்லா மடஙக மாறு
எனறு லேதுக தெனபது
கூறுகின்றது உ௧௭௧

௧௫ வேதநூல ஆதியில ஞானமொன்று யிருக்
க வேதாகமஙகளென விரு
வகைக கூறியது அதிகார
பேதத்தா லெனபது உ0௫உ

௧௬ சித்தாந்தத்தே சிவஞ்சாரிசனே அதிஷ்டித்து
மலஙகளை நீககி முத்தியடை
விப்ப னெனறும ஆவவுண

	மை புணர்வாரில்லை எ - து. (சி) சித்தாந்த முத்திபேறு முத்தி எ-து. (நி) பாட[illegible] தி மறப்பு சிவஞானபோதம் அ - சூ, ச-வெண்பா[illegible]	உ௱க[illegible]
கஎ இறைவனுவா	சிவனுக்கே அறிந்து அனுக்கிரகிக்குந் தன்மையென்பது	உ௱எக
கஅ சன்மார்க்கரு சகமார்க்க	சிவனது சரியையாதி உ-து.	உ௱எஅ
கசு தாதமார்க்கரு	தாசமார்க்கம் உ-து.	உ௱அரு
உ௦ புத்திரமார்க்கம	புத்திரமார்க்கம் உ-து	உ௱கா
உக சகமார்க்கம	சகமார்க்கம் உ-து ஆருதார இயல்பு விசேஷவுரை	உ௱கூ
உஉ சன்மார்க்கம சகலகலை	சன்மார்க்கமாகிய ஞானமார்க்கம் உ-து.	உசகூ
உங ஞான நூற்றினை	கருமயாகத்தினும் ஞானயாகமே சிறப்பு (சி) சைவர் எழுவருள் நால்வர்க்குரிய பஞ்சமஹா யக்யம உ-து.	உசஉரு
உச கேட்டலுடன	மேற்கண்ட ஞான முடையாருடையும் பலம் (சி) ஞான யக்யத்தினபேத நான்கும உ-து (நி) நிட்டை கூடாதோர்க்குளூருடாயநிட்டைகூ-து	உசநரு
உரு தானமியாகங்	வேதவழி நின்றவர்களும தானஞ் செய்தவர்களும சரியையாதி யனுஷ்டித்தவர்களும் அபரமுத்தி யடைவரென்ப	

	தும் பக்குவர் பரமுத்தியை யடைவா ரென்பதும் உ-து	உ௪௯
உ௬ சிவஞானச் செல்வ	மேலெய்தியது விலக்கிச் சிறப்புவிதி	உ௫௦
உ௭ ஞானத்தால்	ஞானத்தாலேதான் முத்தி எ-து (ஞா) மீமாஞ்சகன் மறுப்பு விசேஷவுரை. (நி) சைவர் மறுப்பு. சிவஞானபோதம் அ - ஞ, க - வெண்பா	உ௫௭
உ௮ சூரியகாந்த	அருட்சிவ ஞாசாரிய மூர்த்தமா யறுகிற இக்கு முறைமை (சி) சிவஞான சித்தி யுபாயமும் அதனுற தரிசனமும் (நி) பாடாணவாதி மறுப்பு. சிவஞானபோதம் அ - ஞ, ரு-வெண்பா	உ௭௧
உ௯ மிக்கதொரு பக்குவ	சிவன்முத்தித் தன்மை (நி) சிவதரிசனம் உண்டாம்படி	உ௭௮
௩௦ அறியாமை	சீவன்முத்தர் ஞேயத்தழுந்து முறை (சி) சிவதரிசனம் வருவதற்குபாயம் (ஞா) விசேஷவுரை	உ௮௪
௩௧ புண்ணியமே ஞேகரு	ஞேயத்தழுந்தின சீவன் முத்தன் தேகாந்தத்தில் பெறும் பலன் பரமுத்தி எ-து (சி) ஜீவன்முத்தி பரமுத்தி க்ரமம் (ஞா) விசேஷவுரை. (நி) சிவஞான பிர்லின யொத்த	

விடத் துண்டா மெனபது
சிவஞானபோதம அ - சூ,
உ-வெணபா. ௨௨௨௭

௩௨ ஞாலமதின சீவன முதநாதனமை ௨௨௧௧
௩௩ தேசமிடை ஷை ௨௨௨௭
௩௪ இருநிலைதா இஃ திலலாாக்கு வே றுபாய
நிடைட ௨௨௩௪
௩௫ சாடகிரத்தே இதனைமையோா சிறடபும அ
ஃ தில்லாதோர் சிறபபின
மையும ௨௨௪௧

அ—சூ, ௩ - வது, அதிகாணம.

௩௬ கருவிகழிகொற் கருவிகாணம நீகைிற காணப
தென னொனற சஙகிராகக
வாதி மறுபபு ௨௨௪௬

அ—சூ, ௪ - வது, அதிகாணம்.

௩௭ பனனிறஙகள நிட்டைகூடி நீங்கின விடக
துக கருவி காணஙிகளுட
ன கூடினு மதனைவழித தீ
னறெனறது (சி) வருததி
ஞான மொழிக்கு முபாய
ல கூ-நு. (நி) அவிகாா
வாதி மறுப்பு, சிவஞான
போதம் அ - சூ, (கூ-எ)
வெண்பா. ௨௨௫௭
௩அ எங்குசதாமெ சிவன சர்வ வியாபி...

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

நிற்பன எனப் பரிணும
வாதியைநோக்கிக் கூ-து
சிவஞானபோதம் அ-சூ,
அ-வெண்பா. உஉகூஅ

கூக பாசபபிருட்ட இப்படி நில்லாதகு வேறு
அபாய முணர்த்தல (நி)
சிவனைக் கூடியவானமா
மீளவும் இந்திரியங்களைக்
கூடவற்று வென்ற பரி
ணமவாதிமறுப்பு சிவஞா
னபோதம அ-சூ, கூ-வெ உஉஎகூ

கூ—சூத்திரம்.

ஆனமசுததி இலககணம்.

இந முற்கூறிய நிலைநில்லார்க்கு வேறுருபாய
நிடைடகூறி யான்மசுததி உ-து.

க பாசஞானத்தா "தேசமொடுங் திருவடிக்கீழ
கிளைகாதேதுங்கை" எனபத
னை விரிதநுணாகினறது
(நி) சங்கிராந்தவாதி ம
றுப்பு உஉஅஎ

கூ—சூ, க - அதிகாணம்.

உ வேதசாததிர மேற்றொகுத்ததை வகுத்து
ச் சுத்தப் பிரமவாதியை
மறுத்தது (சி-ஞா-சிவ-

ங்) பாசபசுபதி ஞானங் களினியல்பு கூ-சூ. உஉகூ௪

ரு. கரணங்களகெட — ஞானஞ் சூனியமென்றபா டாணவாதி மறுப்பு (சி) அந்தக்கரணங்கள் கெட் டிருப்பதே முத்தி யென்ற வைசேடிகனை மறுத்தல் உரு0உ

சு. சிவனையுணர — அந்தக்கரணங்களா லறிய க்கூடியதை சிவஞானத் தா லறியவேண்டுவ தென் னென்ற அகங்காரவாதி மறுப்பு (ங்) சங்கிராந்த வாதி மறுப்பு. சிவஞான போதம் கூ-சூ, க-வெ உரு௪0

எ. கண்டுமெ — சிவனைப் பாசஞானத்தால றியக்கூடாதென்றது (ங்) சிவஞானபோதம் கூ-சூ, உ-வெண்பா உருகசு

கூ—சூ, உ. அதிகரணம்.

அ. குறிப்படி — சொல்லியமுறை நிற்கும்ஞா தாக்களுக்க னுக்கிரகிக்கு முறைமை (ங்) ஜீவபர மொன்றென்ற பரிணாம வாதியை மறுத்தது. சிவ ஞானபோதம் கூ-சூ, கூ-வெண்பா. உருஉரு

கூ—சூ, ரு - அதிகாரணம்.

௭	கண்டவிஷை	மாயாவாதி சிவபர மொன றெனறேக விரணடென க்கூறுதல (நி) பரிணும வாதி மறுப்பு சிவஞான போதம கூ-சூ,ரு-வெ	உ௫௫உ
௮	அஞ்செழுத்தா	இககில மயககி ஞேரககு மேலோ ருபாய நிட்டை கூறு கின்றது சிவ ஞான போதம கூ-சூ,கூ-எ வெ	உ௫௪௫
௯	காட்டுமிதயக	பிருதிவுமுதல சிவ மீறுன த தவஙகளை த தியானிககு முறை(சி-ஞா - சிவ) அ ந தாயாகமங்கூறியது(நி)சிவ ஞானபோதம கூ-சூ, அ - வெணபா	உ௫௫௬
௧௦	அநதரியாகம்	அநதரியாகததுக குரிய உப கரணமும அதனபரயோ ஜனமும	உ௫௬உ
௧௧	புறப்பேயு	அநநிட்டை பிரிககாலததி ல் புறப்பூஜை செய்யவிரு மபின அதுசெயயும விதம	உ௫௭௧
௧௨	இநதனந்தினெரி	சாவ வ்யாபிதவத்தை ய ளிதது வழிபபட்ட வான மாகசஞுககுச் சிவனகொ டுககும்அரிஷை	உ௫௭௭

௧௦—சூத்திரம்.

மலமோசன இலக்கணம்.

இது பாசவாதை நீக்கி சிவனமுதத்தாமிருக்கு நிலைமை கூ-று

இவனுலகி சிவன முதத்தாக காகாமிய
மேருவகை உ௩௩௯

௧௦—சூ, ௧ - அதிகரணம்.

யானசெயடுதே இக்நிலைமை ஞானம பிரகாசி
ததாாக குவடைபது
மல் இல்லாக இல்லையெ
னபது (கி)சிவஞானபோ
தம ௧௦-சூ, ௧-வெணபா உ௪௦௭

௧௦—சூ, ௨ · அதிகரணம்.

௩ இகதிரியமெனை இயமுறை நிறகாது இகதிரி
யாதி வசததாகி ஏதற
கோ ருபாயம கூறுகின
றது (கி) சிவஞானபோத
ம ௧௦-சூ, ௨-வெணபா. உ௪௦௮

௪ சலமிலனுய் சிவன கைமமாறு கருதா து
ஊககிர கிப்பது சுபாவம்
(சி-ஞா) ஞாவிகடகு ரா
காதிகளால பாவபுணணி
யமேறுத (கி) சிவன சில
ா ரக்ஷிபபதால் பக்ஷ
பாதி யாகாரே வெனற
அவிகாரவாதியை மறுத்

தல சிவஞானபோதம-௧0
சூ, ௩-வெண்பா ௨௬௧௭

௫ காமிகளிற் ஞான மில்லார் சிறப்பின
மையும் அஃதுள்ளார் சிற
ப்புடைமையும் (சி) ஞான
த்தாலல்லது காரிய யோ
கங்களில முத்தியில்லை ௨௬௨௩

௬ அபக்திதத்பனை ஜீவன்முத்தா வாதனையினு
ற் கன்மங்களைச் செய்தா
லு மாகாமிய மேறாது (சி)
சிவஞானபோதம ௧0-சூ,
(௩-௪) வெண்பா ௨௬௩௧

—0—

௧௧—சூத்திரம்.

பக்தியி லிலக்கணம்.

—0—

இது பாதத்தினின்று நீக்கின சிவனிடத்து பத்திசெய்யு
மாறு

௧ காயமொழிக காணுங் கண்ணுக்கு ஆன்மா
காட்டாய் நின்றதுபோ
ல ஆன்மாவுக்குச் சிவனு
பகரிக்கு முறைமை (சி) சி
வனிடத்து அகத்தாங்கபத்
திசெய்யு முறைமை ஞா
னத்திற் கிரியை ௨௬௩௫

கக—சூ, க- அதிகாரணம்.

௧	பராஞானத்தால்	மேலந்த சீவன் முத்தாக ணையத் தழுந்து முறை மை	உசருக
௨	அநாதியுட	மேற் சிவசமவாதி சரீரத்தி முத்திபெறவேணுமோ முத்தியின் நித்தியத்துவ ம பெற திருக்கலாமோ வென்றதற்கு விடை (சி) வயிரவ தந்திரவாதிகளே தேக நித்யமென்பதை ம றுத்தல் (ஞா) சாருப்முத லிய முத்தி பரமுத்தி ய ன்று	உசசுக
௩	தெரியரிய	சீவன்முத்தா மலவாதனை கெட்டு நிற்பதற் குதார ணம (சி) சிவஞானபோ தம கக - சூ, ௩-வெ	உசகஅ
௪	ஆணவந்தா	முத்தியில் ஆணவங்கெடுமோ யின ஆணமாவுங் கெடு மென்றவாக்கு மறுப்பு (சி) சைவா ஆணவங் கெ டாதென்பதை மறுத்து க கெடுமென்பது (சி) பே தவாதி மறுப்பு	உசஎரு
௫	தெல்லினுக்குத்	ஆணவம் முத்தாணமாக்கலை ப் பொருத்தாது பெத்தா மைமாக்களைப் பொருத்தும்	

(சி) ஆணவம் நித்தியம்
அது கெடாதெனபதும
ஆனமா ஆணவாதி பாச
நீஙகு முறைமையும (நி)
சமவாதி மறுப்பு சஅஉ

எ எவ்விடத்து சிவன்றிருவடி கூடு முறை
மை யிவ்விதமென ஐக்கி
யவாதியை மறுத்தல (நி)
அவிகார வாதி மறுப்பு
சிவஞானபோதம கக-
சூ, உ-வெண்பா ரு அக

கக—சூ, உ-அதிகரணம.

அ ஏகருத்தாவின்றி சிவன்சாவ வியாபியாயினு
ம பக்குவான்மாக்களுக்
கன்றி காணப்படான (நி)
அவிகார வாதி மறுப்பு
சிவஞானபோதம கக-சூ,
ரு-வெண்பா. உசலஎ

கூ சென்றவிடம் சிவனுடனாகக் கூடி நிறகு
முறை அவவச சமயிகளை
வினவி மறுத்தல் உருOரு

க0 செம்பிரத் செம்பிரத் குளிகையிற் கல
ந்தபோ துண்டாய தன
மைபோல் ஆனமா சிவனை
க் கலந்த விடத்து நிற்கு
முறைமை (ஞா) சிவாத

து விதியை மறத்தல் (ரி)
பேதவாதியை மறுத்தல் ௨௫௧௪

௧௧ சிவன சிவ — ஆன்மாவும் சிவமும் மௌன
மாய்க் கூடியிருப்பதே மு
த்தியென்பானை மறுத்த
து (ரி) ஐக்யவாதி மறுப்பு ௨௫௨௩

௧௨ இருமைபக — ஆன்மா சித்தென்ற சிவஞான
பிரயோசன மில்லையென
பானை மறுத்தது (சி) ஞ்
ஞான முத்திபேத மேழுவி
த மென்பது (சி) சிவஞா
னபோதம ௧௧-சூ, ௪-ரி-
வெண்பா ௨௫௩௧

௧௨—சூத்திரம்.

அடியவ ரிலக்கணம்.

—0—

சிவனையுணர்ந்த ஞானிகள் தமது முதலெனக்
கருதிவழிபடு முறைமை.

௧௨—சூ, ௧-அதிகரணம்.

௧ செங்கமலத் — பிரமா முதலாயினரால் சி
ந்திக்கப் படாத பதியை
சிவன முதலர் சிந்திக்கு
க கண்டு வழிபடு மாறு
(சி) சிவஞான சரிதையா
யெ பரிஸ்டபத்தி கூ-து. ௨௫௪௫

௧௨—சூ, ௨ - அதிகாரணம்.

௨ ஈசனுக்கன்பில்லா   சிவன் சர்வ வியாபியாத
லாற் சிவபத்தர்களிடத்
தன்பு செய்யு முறைமை
(நி) ஜீவன்முத்தர் சிவன
டியாரிடத்துக் கூடுதலும
அடியா ரல்லாதா ரிடத்
துச் சேரலாகாமையும
சிவஞானபோதம ௧௨-சூ,
௨-வெண்பா   ௨௫௩

௧௨—சூ, ௩ - வது அதிகாரணம்.

௩ அறிவரியான   சிவன் திருவேடத்தானா யு
ண்டாக்கி சாயானமாக்
களையு மீட்டேற்றுகையின
பொருட் டோர சிறப்பு
விதி கூ-து (நி)சிவஞான
போதம் ௧௨-சூ, ௩-வெ
ண்பா.   ௨௫௯-௯௨

௪ திருக்கோயி   சிவன சர்வ வியாபியாயிரு
ந்தாலும தனனிடத் தன
புடையார்க்கு வெளிப்படு
முறைமை(சி-ஞா) சிவலிங
கத்தைத வழிபடு முறைமை
(நி)சிவஞானபோதம-௧௨
சூ, ௪-வெண்பா.   ௨௫௭௮-௯௯

௫ ஞானயோக — இயமம நியமகத்தினால [illegible]
திருவேடத்தகாலையுமய [illegible]
படு முறைமை [illegible]
ஞானசாரியனை [illegible]
வழிபடு முறைமை [illegible]

கஉ—ஆம் படலம்

௬ மகேந்திரதான — ஆகிரியனைச் சிவகுருவாய் [illegible]
சகோவிதன் [illegible]
தச மகேந்திர [illegible]
பலியா [illegible] [illegible]

௭ பரமபிரம — ஆகிரியனை பரமசிவ [illegible]
க சுருதிஞானத்து [illegible]
ஞானகிரகண [illegible]
னை (f) சிவஞான [illegible]
ம கஉ-ஆம் எ-ம் [illegible] [illegible]

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

நிரம்பவழகியர்

சிவஞானசித்தியாரில் சிவஞானபோத வெண்பாக்களின் கருத்தை வகுத்துக் காட்டிய விவரம்.

சிவஞான சித்தியார்.		சிவஞான போதம்.	
சூ—	வி	சூ—	வெ.
௧	௨	௧	௧
,,	௩௧	,,	(௨-௮-௪)
௨	௨	௨	(௨-௩)
,,	௩	,,	(௪-௪)
,,	௪	,,	௫
,,	௨௨	,,	௬
,,	௩௬	,,	௮
,,	௩௮	,,	௯
,,	௪௬	,,	௬
,,	௯௬	,,	௧0
௩	௨	௩	௬
,,	௩	,,	௩
௪	௨	௪	௨
,,	௩	,,	௩
,,	௪	,,	௪
,,	௫	,,	௭
,,	௨௬	,,	௨
,,	௩௧	,,	௫
௫	௫	௫	௩
,,	௬	,,	௨
௬	௫	௬	௨
,,	௬	,,	௩
,,	௭	,,	௪
,,	௮	,,	௫
,,	௯	,,	௬
௭	௨	௭	௩

,,	௩		,,	,	௯	,,	௮

௮	௨	௮	௩	௧௦	௨	௧௦	௧
,	௬௦	,,	,,	,,	௩	,,	௨
,	௬௧	,,	௧	,,	௬	,,	௩
,,	௧௪	,,	௬	,,	௪	,,	(௫ ௬)
,,	௨௭	,,	௧				
,,	௨௮	,,	௫	௧௧	௬	௧௧	௪
,,	௩௧	,,	௨	,,	௭	,,	௨
,,	௩௭	,,	(௪-௭)	,,	௮	,,	௩
,,	௩௮	,,	௮	,,	௬௨	,,	௬
,,	௩௯	,,	௯	,,	,,	,,	௦

௯	௬	௯	௧	௧௨	௨	௬௨	௨
,,	௫	,,	௨	,,	௩	,,	௩
,,	௪	,,	௩	,,	௬	,,	௬
,,	௭	,,	௫	,,	௭	,,	௭
,,	௮	,,	(௪-௭)				

—0—

உ

சிவமயம்

இந்நூ லச்சிடுவதற்குப் பிரதிருவங்க
ஞருதவிசெய்தவர்கள்.

மறைஞானதேசிகருரை.

ம-ா-ஸ்ரீ, வித்துவான்	புரசை - பொன்னம்பல முதலியார் அ	சென்னை இராஜகிய சாவகலா சாலை உபாத்தியாயர்
,,	சிதம்பரதிரிப் பேட்டை— பு - தெய்வசிகாமணி முதலியார் அ	பில்லா கலாசாலை உபாத்தியாயர்
	காஞ்சி - அருணகிரி பரதேசியார் அ	
,,	நாகலிங்கமுதலியார் அ-ள்.	தியலாஜிகல் அச்சியந்தரசாலைத் தலைவர்

ஆ-சு

சிவாகரயோகியருரை.

,,	கொட்டையூர்-சாமிநாததேசிகர் அ.	திருவனந்தபுரம் ராஜகிய சாவகலாசாலை உபாத்தியாயர்
,,	திருப்பாதிரிப் புலியூர்-சிவ சிதம்பர முதலியார் அவர்கள்.	
,,	திருமயிலை-முருகேசமுதலியார்.அ.	பச்சயப்பமுதலியார் கலாசாலை உபாத்தியாயர்

ஸ்ரீமத-யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் - ஆறு சைவப்பிரகாச வித்
முகநாவலர் சந்நாள யாபிவிர்த்திக ந
மசதாசிவம்பிள்ளை.அ. லேவர்

ஆடு

ஞானப்பிரகாச ருரை.

வித்வான் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்.
புரசை பொன்னம்பல மு இராஜகீய கலாசா
தலியார் அவர்கள். லை உபாத்தியாயா
சென்னை ஐயாசாமி தே சைவசரியா தீக்ஷிதா
சிகா அவர்கள்.

ஆடு ௩

சிவஞானயோகிய ருரை.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்-சிவ
சிதம்பர முதலியார் அவர்கள்.க

நிரம்பவழகிய ருரை.

அஷ்டாவ புரசை-சபாபதிமுதலியார் அவர்கள்.
தானம் ,,
சென்னை-ஐயாசாமி தே சைவசரியா தீக்ஷிதர்
சிகா அ-ள.

ஆடு உ

சுப்ரமண்யதேசிக ருரை.

வித்வான் திருவட்டீசுரம்பேட்டை- பச்சையப்ப முதலி
சிங்காரமுதலியார்.அ-ள. யார் கலாசாலை உ
பாத்தியாயா க

* இப் பிரதிருபங்களை வெளியிட வுதவிபுரிந்த காருண்ய புருஷர்கள் சிவதருமோத்திரம் சிவஞானதான வியலிற கூறியுள்ள பலன்களைப்' பெற்றினபுறும்படி இப்புத்தகத்தை யன போடு பாராட்டிப் படிப்போர் யாவரும் சிவபெருமானைச் சிந் திததல் வேண்டும்.

சிவமயம்.

சிவஞானபோத யந்திரசாலையில் அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகங்களின் விபரம்.

—0—

	தபாற் செலவுட்பட ரூ. அ-பை.
சமஸ்க்ருத சிவஞானபோத சவ்வியாக்கியானம் ஆகம உதாரணங்களுடன்	0 - ௫ - 0
திரிலோகசிவாசாரியார் சித்தாந்த சாராவளி அநந்தசிவாசாரியார் வடமொழி வியாக்கியானத்திற் கிணங்கிய தமிழ் விசேஷவுரையுடன்	௨ - ௬ - 0
காமிகாகமம் தமிழுரையுடன் ஆச்சனுபடலம்வரை தபாற்செலவுட்பட	௮ - ௮ - 0
௸ நூதன சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு	0 - ௮ - ௬
அகோரசிவாசாரியார் க்ரியாக்ரமஜ்யோதி தமிழ்ப் பொழிப்புரை - சஞ்சிகை - ௧௫	0 - ௬ - ௬
சகலாகமசார சங்க்ரஹம் மூலம்	௧ - ௪ - 0
சிவஞானபோதத்திற்கு ஸமஸ்க்ருத - ௧௨ - வ்ருத்தி ப்ரதிபத வியாக்கியானம், பொல்லாப்பிள்ளையார் - சூர்ணிகை, மெய்கண்டதேவர் வார்த்திகம், பாண்டிப்பெருமாள் விருத்தி, சிவஞானயோகிகள் சிற்றுரை ஆக ஐந்தனு சேர்த்து அச்சிட்டது	௧ - ௮ - 0
சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷவுரை	௧ - ௧௨ - 0
சிவஞானசித்தியார் ஸுபக்ஷம்	௬ - ௮ - 0

	தபாற்செலவு உட்பட ரூ. அ. பை
திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், இருபாவிருபஃது, உண்மை விளக்கம், திருவருட் பயன், வினாவெண்பா, கொடிக்கவி, உண்மைநெறிவிளக்கம், போற்றிப் பஃறொடை, சங்கற்பநிராகரணம், இவற்றிற்கு .	௨ - ௧ - 0
திருமூலர் திருமந்திரம் . .	௧ - 0 - 0
கூர்மபுராணம் .	௨ - ௪ - 0
இலிங்கபுராணம் .	௧ - ௫ - 0
* குருநமசிவாயர் சரித்திரம்	0 - 0 - ௯
விநாயககவசம், சிவகவசம், சத்திகவசம், திரிபுரை அகவல், திரிபுரைத்தோத்திரம், காமாக்ஷியம்மன் அகவல், விநாயகர் அகவல், கந்தர் சஷ்டி கவசம் . .	0 - 0 - ௯
சௌந்தரி - யானந்தலகரி மூலம் ..	0 - 0 - ௯
அபிராமி யந்தாதி .	0 - 0 - ௯
கந்தரநுபூதி மூலமும் - உரையும் ...	0 - 0 - ௯
சரஸ்வதிதோத்திரம், சரஸ்வதியந்தாதி	0 - 0 - ௫
ஸ்ரீமத்-சிவஞானயோகிகளியற்றிய வைராக்கியபாயம	0 - ௨ - ௯
ஷேயார் கம்பராமாயண முதற்செய்யுள் சங்கோத்தரம் . . .	0 - ௨ - ௯

* இக்குறிப்புள்ளதுமுதல் புத்தகம் மொவ்வொன்றிற்குந் தனித்தனி தபாற்செலவு அணா-௧.

இங்ஙனம்,

கோ. ஷண்முகசுந்தர முதலியார்,

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்

பாயிர முதல், ௧௨-ஞ சூத்திரவரைச் செய்யுளகராதி.

	ப—சூ-செ.				ப—சூ-செ.		
அ				அருவினி	௪௯௦	௧	௨௭
அகலியை	௯௮௨	௨	௪௪	அருவுருவீ	௪௯௮	௧	௨௮
அகளி	௨௪௩௧	௧௦	௯	அருவுருவெ	௧௫௫௨	௪	௧௧
அசித்தரு	௧௫௯௭	௪	௨௦	அருளாது	௧௭௮௭	௫	௯
அசிதசெனி	௧௫௯௫	௪	௧௪	அருளினைா	௮௩	பா	௫
அஞ்செழுத	௨௩௪௩	௯	௮	அருளிறைலு	௯௨௪	௨	௩௩
அடைசஞ	௧௩௩	௨	௮௯	அவவவ	௯௯௪	௨	௪௯
அத்துவா	௯௩௯	௧	௫௯	அவவுட	௧௫௭	௪	௩
அநாதியுட	௨௪௯௧	௧௧	௩	அழிக்கபி	௩௯௦	௧	௧௧
அநாதியே	௨௦௯	௰	௧௩	அழிபபிளைப்	௫௨௮	௧	௩௭
அநாதி	௨௩௯௨	௯	௧௦	அழிவிலா	௧௯௯௪	௮	௯
அயனரி	௧௫௧௪	௪	௭	அளவை	௯௩	௰	௧
அயனறனை	௯௯௩	௧	௯௦	அறிதரு	௧௯௮௫	௪	௩௫
அரசனை	௯௧௮	௨	௩௨	அறிக்கிமோ	௧௭௫௩	௫	௩
அரனடி	௯௦௨	௨	௨௯	அறிதிம்பி	௧௪௮௬	௩	௭
அரனவிதி	௧௦௨௦	௨	௫௧	அறிபொரு	௧௮௨௯	௯	௯
அரிசனம்	௧௪௫௯	௨	௯௫	அறியாமை	௨௧௮௪	௮	௩௦
அருந்தினப	௧௯௧	௰	௭	அறிவனைம்	௧௪௭௫	௩	௩
அருமறை	௨௭௪௦	௮	௧௪	அறிவரிய	௨௫௯௨	௧௨	௩
அருவமோ	௫௩௪	௧	௩௮	அறிவிக்க	௧௮௭௮	௭	௮
அருவனிகா	௧௫௯௨	௪	௧௩	அறிவிசை	௧௫௨௭		

	ப	கு	செ
அறிவிலன	௧௭௦௩	௪	௩௮
அறிவுடல	௧௯௪௬	௬	௨௯
அறிவுறும	௧௭௯௫	[illegible]	௧
அறுவகை	௫௧	பா	௧
அனைத்து	௪௮௫௬	௭	௧
அணியசா	௧௩௯	௮௭	௫
அணியமி	௪௮௩௯	௯	௮
ஆ			
ஆஙகார	௧௩௦௭	௨	௫௯
ஆணவ	௨௬௭௫	௧௧	௫
ஆ""ரபா	௯௪௩	௨	௩௧
ஆரண	௫௭௮	௧	௬௯
ஆவதா	௪௮௦௫	௯	௨
ஆனமா	௧௫௨௦	௬	௫
இ			
இஙகுநா	௮௮௯	௨	௨௯
இதமகித	௮௧௯	௨	௪௩
இதனை	௨௩௭௭	௯	௪௨
இநதிரிய	௨௬௦௮	௧௦	௩
இநநிலை	௨௨௩௬	௮	௩௬
இமமையி	௭௮௭	௨	௭
இமமையே	௨௦௧௦	௮	௪௨
இயலபுநா	௩௧௩	௧	௩
இரநதர	௧௧௯௭	௨	௯௯
இருமை	௨௫௩௧	௧௧	௧௨
இருவகை	௧௯௯௨	௬	௩௯

	ப	கு	செ
இருவினைச செயல்க	௧௭௧௫	௬	௬௦
இருவினைச செயலகா	௭௯௦	௨	௮
இருவினையநா	௯௯௪	௨	௬௦
இருவினையின	௭௭௨	௨	௪
இருவினையெ	௭௭௮	௨	௫
இவனுலகி	௨௩௮௯	௧௦	௧
இறுதியாய	௫௧௬	௧	௩௫
இறைவரு	௨௦௭௧	௮	௧௭
இறைவனிங	௮௨௫	௨	௪௬
இறைவனே	௧௭௬௭	௫	௨
இறைவனற	௧௭௦	௫	௯
ஈ			
ஈசனுக	௨௫௫௩	௪௨	௨
ஈணடுபகக	௨௩௨	௮௭	௪௭
உ			
உடலியா	௪௯௩௩	௬	௨௭
உடலினிலே	௧௫௭௫	௬	௧௯
உடலின	௧௬௭௨	௩	௨
உடல்விடா	௯௪௫	௨	௩௭
உடறசெய	௮௦௧	௨	௧௦
உணராத	௪௮௪௫	௯	௬
உணர்வன	௧௬௯௩	௬	௧
உதிப்பது	௩௦௯	௧	௨
உயிரவை	௪௯௧	௧	௩௨

	ப—கு-செ,				ப—கு-செ	
உயிரினை	௧௫௭ ௬ ௧௫			எனையிப்	௯௧	பா ௨
உயிரினோடு	௧௬௬ ௮௱ ௯					
				ஏ		
உயிரொன	௧௬௯௫ ௩ ௧			ஏதனை	௧௮௧	௮௱ ௧௦
உருமேனி	௯௩ ௧ ௫					
				ஐ		
உருவருள	௫௮௬ ௧ ௬௭			ஐந்துசாக	௧௯௭௫	௬ ௩௬
உருவினி	௧௫௮ ௬ ௧௭			ஐந்துசுதந்	௪௧௮௫	௨ ௭௰
உருவினை	௧௭௯ ௬ ௩௯					
				ஒ		
உருவுயி	௧௫௬௬ ௬ ௯			ஒருகோட்டன	௪௯	பா ௦
உருவொடு	௭௯௫ ௨ ௩			ஒருபுல	௪௩௫௧	௨ ௯௪
உனாதரு	௪௮௯௫ ௮ ௨			ஒருபொரு	௩௩௭	௪ ௭
உனாதத	௫௬ ௧ ௩௬			ஒருவனே	௭௪௨	௪ ௯௭
உலகமே	௧௭௭௫ ௫ ௭			ஒருவனே	௨௮௯	௭ ௧
உலகினிற்	௫௯ ௧ ௬௩			ஒழுகக	௮௯௯	௨ ௨௩
உலகினை	௫௯௫ ௧ ௬௮			ஒனறதாய்	௧௨௭௩	௨ ௮
உலகுடல	௮௯௨ ௨ ௨௨			ஒனறதாயிச	௯௮௬	௪ ௬௩
உலகெலா	௭௪௧ ௨ ௧			ஒனறென	௭௫௫	௨ ௨
உளளது	௩௩௨ ௧ ௯			ஒனறேனு	௪௮௬௫	௯ ௯
உளனுணா	௬௨௩ ௧ ௨௧			ஒன்றொடொ	௯௦௯	௧ ௫௧
	எ			**ஓ**		
எங்குநதாணி	௨௬௯௭	௧௧	௮	ஓசைநற	௧௬௫	௨ ௯௪
எஙகுநதனே	௨௨௯௮	௮	௩௮	ஓதியுணர்	௧௯௬௬	௮ ௫
எங்குநகான வியாபி	௧௫௮௫	௬	௧௮	ஓதசமய	௨௦௩௨	௮ ௪௩
எல்லாமாய்	௧௨௯௮	௨	௭௯	ஓரிடம	௩௬௯	௧ ௯
				க		
எவவிடதது	௨௬௮௯	௧௧	௭	கண்டபொரு	௪௨௩	௮௱ ௩
எழுமுடல்	௧௦௨௯	௨	௫௨	கண்டவினை	௨௩௩௨	௯ ௬
எனனுடல்	௧௯௨௫	௬	௨௫	கண்டிடும்	௨௩௧௯	௧ ௫

	ப—கூ-செ.			ப—கூ-செ
கணேணர்	ககூரு௦ ச ங௦		ச	
கணுைத	கூகஅ க ருங		சகமார்கக	உ௦கூரு அ உக
கரணங்க	உங௦உ கூ ங		சஙகமங	கூஎக உ சாக
கருதகாரண	ஙஅஎ க கூ		சதநசத	கஅகூஉ எ உ
கருவிகழிந	உஉசாகூ அ ஙகூ		சததிதன	கூஎஅ க கூஉ
கருவியாம	கரு௧ சா உ		சததிதானுத	கஉரு௦ உ எகூ
கருவியாற்	கஎருஅ ரு சா		சத்திதானபல	கூஎங க கூக
கருவியும	கஎகூச ரு ரு		சத்தியாய்	கஉசாங உ எரு
கருவிணை	கஙசாஎ உ கூங		சததிபுரு	எஉசா க கூகூ
கறறனுற்	சாஅரு க ஙக		சத்தியே	ருருகூ க சாஉ
கா			சகதிரன	கருருஎ ச கஉ
காணடல்	கங௦ அ௦ சா		சங்நிதி	கருஙஎ சா அ
காணபவன	அகூஉ உ உஎ		சலமில	உசாகஎ க௦ சா
காயததி	ஙசாங க அ		சனமார்க்கஞ்ச	
காயமொழி	உசாசாங கக க		கமார்கக	உ௦எஅ அ கஅ
காரணவனு	ஙகூகூ க சஉ		சனமாரககரு	
காரியங்கார	ஙகூகூ க கஅ		சகலகலை	உககங அ உஉ
காரியமெனப	ஙஎ௦ க கங		சா	
காலமேகடவு	ஙருசா க க௦		சாகசிரந்	உஉசாங அ ஙரு
கு			சாகசிரமு	கககூகூ சா ஙங
குணஙகளே	கருஙஉ சா எ		சாக்கியா	ககஅகூ அ கூ
குறிகள	கஎஎகூ உ கூஅ		சார்பினிற்	ஙஉரு க ரு
குறிதத	ருஎஉ க சாரு		சார்றிய	ககருக ௳ கூரு
குறிப்படி	உஙஉங கூ கூ		சி	
கே			சிததமா	க௦கூ௦ உ ருஅ
கேடடது	உகஙங அ உசா		சிததாகத	உ௦கூங அ கூ
கேவலசகல	கூகூஅ சா ஙஎ		சிவஞானச்	உகரு௦ அ உகூ

	ப	கு	செ
சிவஞ்சதநித்த ன	கஉ௫ச	உ	எஎ
சிவஞ்சதநிகோ	சஉ௫உ	உ	எச
சிவனுரு	எ௫க	க	எ0
சிவனேயவ	உ௫க0	கூ	ச
சிவனசிவ	உருஉ௫	கக	கக
சி			
சிலமோ	சஎகூ	க	௫0
சீவனு	கூகு	க	கூச
சு			
சுத்தசித்த	கசஅ	உ	கூகு
சுத்தமா	கருகூ௩	ச	ககூ
சுத்தமாம	கூசஅ	க	ருஅ
சுத்தமெய	கஅஎஉ	எ	௫
சூ			
சூக்குமல	க00௩	உ	சஅ
சூக்குமதே	ககூகக	ச	உஉ
சூக்குமவா	ச௫க	க	உ௫
சூக்குமவுரு	கருசஅ	ச	க0
சூரியகாதே	உகஎ௩	அ	உஅ
செ			
செங்கமல	உருசரு	கஉ	க
செப்பினுய்	கஅகூ	உ	சரு
செம்பிரத	உருகச	கக	க0
செயல்களே	அகூஎ	உ	கஎ
செய்க்கிடு	அசக	உ	கஅ
செய்தவர்	அருக	உ	உ0
சென்றனை	உரு0௫	கக	கூ
சொ			
சொன்னன	ருஉஉ	க	௫கூ
ஞா			
ஞாலமதின	உஉககூ	அ	௫உ
ஞானதகால்	உகருஎ	அ	உஎ
ஞானநூற	உகஉ௫	அ	உ௫
ஞானமேயா	கூகூஎ	க	கூரு
ஞானயோக	உருஎகூ	கஉ	ரு
த			
தத்துவஞ்	சஅஉ0	கூ	ரு
தத்துவமெ	கஉ0ச	உ	எஉ
தத்துவரூப	கககூஉ	உ	௰க
தந்தைதாய்	அ௫௫	உ	கசு
தனுகரண	கஉசு௫	உ	எஅ
தனமமோ	கூருரு	உ	௫கூ
தனவியல்	எஅஉ	உ	சு
தா			
தாதமார்	உ0அரு	அ	கக
தாபர	அகூஎ	உ	உஅ
தானஞ்செ	அருக	உ	உக
தானமியா	உகசக	அ	உரு
தி			
திராவிய	அசகூ	உ	கக
திருக்கோயி	உருகூக	கஉ	ச
து			
துலமா	க0கச	உ	ரு0

ப—கு-செ.

தெ

தெரிந்த ௧௭௮௨ ௫ ௮
தெரிவரிய ௨௬௪௮ ௧௧ ௬

தே

தேசமிட ௨௨௨௭ ௮ ௩௩
தேவரி ௯௦௦ ௧ ௪௯

தோ

தோற்பாவை ௧௯௨௦ ௬ ௨௬
தோறறமு ௩௭௪ ௧ ௧௬
தோறறுவித ௬௯௭ ௧ ௩௩

ந

நணணிடு ௫௩௯ ௧ ௩௯

நா

நராகளாய ௯௭௫ ௨ ௬௨
நராபயி ௧௩௩௬ ௨ ௯௦
நறெசவி ௧௪௨௭ ௨ ௯௧
நாடுகளிற ௨௬௨௫ ௧௦ ௫
நாடடு ௨௩௫௬ ௯ ௯
நாயகன ௯௧௩ ௧ ௫௨

நி

நிகழ்நதிடும் ௬௬௦ ௧ ௨௬
நிககிரகங ௮௨௯ ௨ ௯௫
நிததமா ௧௦௩௧ ௨ ௫௩
நியதிபின ௧௦௫௦ ௨ ௯௫
நிலம்புண ௩௧௯ ௧ ௬

நெ

நெல்லி ௨௬௮௨ ௧௧ ௯

ப—கு-செ

ப

பககமுனறி ௧௯௯ ௮௱ ௮
படைகொடு ௧௯௯௨ ௬ ௩௨
படைபபாறி ௯௨௩ ௧ ௫௬
பணணை ௭௧ ௰ ௬
பநதமும ௫௯௫ ௧ ௬௪
பரஞான ௨௪௫௩ ௪௧ ௨
பரமபிரம ௨௫௮௭ ௪௨ ௭
பரிதியை ௧௨௯௧ ௨ ௮௩
பலவிதமா ௪௯௨௬ ௮ ௩
பனனக ௯௫௦ ௨ ௰௮
பனனிற ௨௨௫௮ ௮ ௩௭

பா

பாசஞான ௨௨௮௭ ௯ ௧
பாசிபடு ௨௨௭௯ ௮ ௩௯
பால்தொடு ௧௯௩௬ ௮ ௬
பாவிபப ௧௮௩௨ ௯ ௭

பி

பிணத்திலை ௧௬௫௯ ௨ ௯௪

பு

புகையா ௪௮௯ ௮௱ ௧௧
புணணிப ௨௨௦௭ ௮ ௩௧
புததிமற் ௩௯௨ ௧ ௪௭
புததிரமாா ௨௦௯௦ ௮ ௨௦
புநதியை ௧௯௩௯ ௬ ௨௮
புருடனே ௧௯௫௯ ௬ ௩௧
புருடனற ௧௩௦ ௨ ௮௫
புறசசமய ௨௦௦௦ ௮ ௧௧

	ப—கு-செ		ப—கு-செ
புறமபே	உஙஎக கூ கக	மறையிரு	எஎ பா ச
பூ		மனமதனை	கககரு உ கூ0
பூசுருசரீர	கூஙகூ உ ஙகூ	மனமதநி	அஎரு உ உச
பே		மனனவன	சஅஅரு அ க
பேறிழ	எகூரு உ கூ	மா	
பொ		மாசறு	கசஅ அஎ உ
பொறிபுலன	கஎஙஎ ரு க	மாயைதான	ருசாகூ க சக
•பொனமை	எகஎ க கூஅ	மாயையிற	க0ஙகூ உ ருச
பொனனணி	கூஉகூ ச உகூ	மாயையிறுள	ஙஅக க கரு
போ		மாயையினவ	ககூ0ங ச உக
போகியா	கூ0ரு க ரு0	மாயையினகா	கஙகச உ அஎ
போதகாரி	கஉகூரு உ அச	மாயையே	கஉஅஎ உ அஉ
போதநாறற	உ00 அஎ கஉ	மாறியவ	கூகூகூ உ சஎ
ம		மாறுட	சஙசங உ கூஉ
மடைடனில்	கஅ0கூ கூ ங	மி	
மணனிற	சாஎச க உகூ	மிககதொரு	உகஎஅ அ உகூ
மண்ணுளே	கூஙரு உ ஙரு	மு	
மணபுன	ககஎக உ கூஎ	மும்மல	கங0அ உ அகூ
மநதிரம்	கூஎரு அ எ	முறசெயல்	அ0கூ உ கக
மநதிரமதனி	கூருஉ க ருகூ	மூ	
மநதிரமத்	கூசங க ருஎ	மூவகை	சருச க உகூ
மநதிரதநா	உருஅஉ கஉ • கூ	மூனறுதிற	கககூக அ க0
மருத்துவ	கூஉகூ உ ஙச	மூன்றுபக்க	கஎரு அஎ கூ
மருவானக்	ககூகச ச உங	மே	
மலமாயை	கஙஉகூ உ அஅ	மேலைக்கு	அகஉ உ கஉ
மலமென	கஉஅஉ உ அக	மொ	
மறைக	கூ0அ உ ங0	மொய்தரு	கஉகஉ உ எங

	ப—சூ-செ				ப—சூ-செ		
யா				விதிப்படி	௧௱௭	௨	௪௯
யாதொரு	௮௮	௨	௨௫	விதத்க	௫௪௪	௧	௪௰
யானசெய	௨௪௱	௧௰	௨	வித்தைகள	௪௪௮	௧	௨௫
வ				விதைகயி	௧௯௮௧	௮	௮
வணங்க	௯௭௮	௨	௬௩	விதைதபோ	௭௰௪	௧	௯௯
வருவ	௧௰௭௮	௨	௫௭	விநதவின	௬௰௯	௧	௧௯
வா				வே			
வாகதொடு	௧௧௩௫	௨	௯௨	வேதசாத்தி	௨௨௯௪	௯	௨
வாபாதி	௯௧௪௧	௨	௯௩	வேதநூல்	௨௰௫௨	௮	௧௫
வாழவெனு	௧௩௩௮	௨	௯௧	வேற்றுமை	௪௨௭	௧	௨௨
வி				வை			
விசனைசயி	௧௰௯௨	௨	௫௯	வைக்ரி	௪௩௮	௧	௨௰

சித்தியாா சுபக்ஷ

அகராதி முற்றும

முற்றிறறு.

—0—

இதிலுள்ள குறிப்பெழுத்துக்கள்

ப—பக்கம்

சூ—சூத்திரம்

செ—செய்யுள்

பா—பாயிரம்

அள—அளவை

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

எ—சூ ஆன்மதரிசன இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலேழாஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின்?
மேலதற்குப் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

சூத்திரம் - பிண்டசூத்திரம், தொகைச்சூத்திரம், வகைச்சூத்திரம், குறிச்சூத்திரம், செய்கைச்சூத்திரம், புறனடைச் சூத்திரம் என அறுவகைப்படும்.

இனிப் புறனடையாவது- ஓத்துப்புறனடை, அதிகாரப்புறனடை, சூத்திரப்புறனடை, பிண்டப்புறனடை, நூற்புறனடை எனப் புறனடை ஐந்துவிதப்படும்.

அவற்றுளிஃதியாதெனில்? சூத்திரப் புறனடையென வறிக. அஃதாவது, முற்கூறிய சூத்திரத்துட் சொல்லிய பொருளையாப்புறுத்தாறு மச்சூத்திரத்து வில்லாத பொருளைத் தழீஇ டாறு நிற்பது. அச்சூத்திரத்திற் கூறுபாடுசெய்த சத்தையு மசத்தையும் பாதுகாத்து, அதனிற் கூறுபாடு செய்யாத வான்மாவையும் விளங்க வறிவிக்கையா லெனவறிக.

இத் தலைச்செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனில்? சித்தசித்துக்களாகிய விரண்டுந் தம்மிற் செறியமாட்டா வாதலால் அவ்விரண்டினையு மான்மாவே யுணருமென்று சூளகமாகவுணர்த்துகின்றது.

அனைத்துஞ்சத் தெனனிலொன்றை யறிந்திடாத சத்தாலெனனின, முனைத்திடா தசத்துச்சத்தினை முன னிரு ளிரவிமுன்போ, னினைப்பதிங கசத்தேயெனனி ற் சத்தினமுன் னிலாமையானும, தனைகொடொன றுணர்தலாலும தானசத் தாகுமன்றே. (க)

(இ-ள) அனைத்துஞ்சத் தெனனிலொன்றையறிந்திடாது — ஆனமாக்களெல்லாம் பிரமமென்று சொல்லில், அப்பொழுது அந்தப் பிரமம் சத்தசத்துக்களை விகற்பித் தறிகைக் கிடமில்லை.

அசத்தாலெனனில் — சங்கிராந்தவாதி யிந்திரியங்க டாமேயறியுமெனனில், உடல்போல வழிந்துவருவது மாயையாகிய வுபாதிவசத்தாலே காணுமெனனில்?

முனைத்திடாத சத்துச் சத்தினை முனனிரு ளிரவி முனபோல் — ஆதித்தன சன்னிதியி லந்தகாரஞ் சேட்டியாத வாறுபோலச் சித்தினமுனனே யசித்தாகிய பிரபஞ்ச முணடாய்க் காரியப்படாது.

நினைப்பதிங் கசத்தேயெனனில் — மனத்தாலே யல்லோ யாதொனறு சிந்திக்கிறுன் ஆகையாலே அசத்துத் தானே சிவனை யறியுமெனனில்?

சத்தின முனனிலாமையானும — அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சந் தானுகவறியாது, சத்தினமுன் னில்லா தாகையாலும,

தனைகொணடொன றுணர்தலானும — அந்த மாயா காரியங்களைக் கொண்டுநின்றறிகையாலு மிந்த வேதுக்க ளுண்டாகையால்,

தானசத்தாகுமன்றே. — அந்த மாயை தானு மசித்தாகையா லதனைக்கொண் டறிவா ஞொருவனமா வுண்டு எ-று.

ஓரிடங்களிற் சித்தென்றதையே சத்தெனவும், அசித்தென்றதையே யசத்தென்றும் கூறுவது தம்மிற் பேதமில்லை, ஆகலா லிழுக்கா. (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இதற்குச் சிவாத்வைதவாதி சித்து அசித்தென்று இரண்டே வஸ்து இதிலே சித்து சிவன், அசித்து பிரபஞ்சம் அந்தச் சித்தே சத்து, சடமே அசத்து. இவ்வாறு இரண்டே வஸ்து சிவனுக்கு வ்யதிரிக்தமாகச் சித்ரூபியாக ஆன்மாக்க ளுண்டென்பது * யுக்தியுக்தமுமல்ல, சுருதி விரோதமுமுண்டு பிரத்தியக்ஷமாக நானாத்மத்வங் காணப்படுகிறதே யெனனில்? அதுவு மத்வத் திரயோபாதி வசத்தினாலே சிவனுக்கே கூடுமென்று சொல்ல, இதற்குமேல் ஏழாஞ் சூத்திரம் காலுவிருத்தத்தினாலே சங்கையு முத்தரமுங் கூறுகின்றது.

* யுக்தியுக்தம் - யுத்தியோடு கூடியது.

இதைச் சிவஞானசித்திக்கு மூலமாகிய சிவஞான போதத்தில், சிவனைச் சித்தென்றும் பிரபஞ்சத்தை யசித்தென்றும் பிரதிபாதித்திருக்க, இவ்விடத்துச் சிவன் சத்தென்றும் பிரபஞ்சம் அசத்தென்றும் பிரதிபாதித்த தென்னையோ வெனனில்? சித்தானதே சத்து, அசித்தானதே அசத்தாகையால் பரியாயநாமமாகக் கூறப்பட்டது. ஆகில் அசித்தாகிய வாணவ மாயை கன்ம மசத்தேயோ வென்னில்? அவைகளும் † ஆமோக்ஷமே சத்து அதுவுஞ் சாஸ்திர திருஷ்டியினாலே முக்ததிருஷ்டிக்கு அசத்தே.

† ஆமோக்ஷம் - மோக்ஷபரியந்தம்.

[illegible]

அதனைத் தருஞ் சத்தென்னில் - சர்வஞானமாகக் கூறுஞ் சச்சிச் சொரூபமாகிய சிவனே யென்னில்?—ஒன்றையறிந்திடா - அந்த வொன்றாகிய சிவத்தை யறியாமல் சம்சாரியாய்த் துக்கப்படுவா னேன?—அசத்தாலென்னில - அவ்வா றறியாமனிற்ப தசத்தாகிய மாயையினாலே யென்னில்?—முன்னத்திடா தசத்து சத்தின் முன்னிரு ளிரவிமுன்போல் - ஆதித்தன் சன்னிதியி லிருள் நில்லாததுபோல சத்தின் முன்னே அசத்து நில்லாது,—நினைப்பதிங் கசத்தேயென்னில் - ‡ அகம் சுகி § அகம் துக்கி, என்றது அகங்கார மமகாரத்தைப் பண்ணுவதும் சிவசன்னதியில் மாயா விகாரங்களே யென்னில்?—சத்தின்மு னிலாமையானுந் தன்னைக் கொண்டொன் றுணர்தலானுந் தானசத் தன்றாந் தன்றே - சத்தாகிய சிவன்முன்னே யசத்தாகிய மாயாவிகாரங்கள் பொருந்தா தாகையாலும், மாயாகாரியங்களைக் கரணங்களாகக் கொண்டான்மா வறிகையினாலும் ஜடமாகிய மாயாகாரியங்கட் டானுக வொன்றையு மறியாது

‡ அகம்சுகி- நான் சுகமுள்ளவன், § அகம்துக்கி-நான் துக்கமுள்ளவன்,

---

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முற் சூத்திர முடிவிற் கூறிய பொருளைத்தானே வற்புறுத்துகின்றார்.

அனைத்துஞ் சத்தென்னின் ஒன்றை யறிந்திடா—சித்தசித்தாக்களெல்லாஞ் சிவமென்று நீ சொல்லில்? அச்சிவம் சித்தசித்து ரூப பிரபஞ்சத்தொருபொருளையாயினும் சிருட்டிக்கத் திதிக்கச் சங்கரிக்கத் திரோபவிக்க அனுக்கிரகிக்க வேணுமென்றறியாது.

தன்னைத்தவிர வேறொன்றிலாமையால் தன்னைத்தானே சிருட்டிக்கும் திதிக்கும் என்பது முதல் மாறுபடும் வாதனை வருமாதலால், விபரீதமாய்ச் சுகதுக்க வேதனுபோகமுஞ் சிவாத்துவைதியும் வேதாந்தியும் சிவனுக்கும் பிரமத்துக்குஞ் செப்பவேணும் பிரம வியதிரித்தஞ் சர்வ மித்தையென்று சொல்லுதலால் அவ்வேதனையு மித்தையாமே! அப்போது மித்தையென்று நீ சொல்லியது மித்தையாமே! அப்போது சித்ரூப பிரபஞ்சமுஞ் சிவனு மொன்றாதலால் அவ்வேதனை சிவனுக்கு,—

அசத்தாமென்னில்-அசித்துப் பிரபஞ்ச சங்கத்தாலென்னில்,—இரவி முன்னிருள்போற் சத்தின் முன் அசத்து முன்னைத்திடா—சிவத்தின் முன் அசித்துப்பிரபஞ்சம் பிறர் பிரயோசனம் பிறர் போக்கியம் பிறர் போசகம் ஸ்வதிருசயம் இவைமுதலியவாயத் தோற்றினும் ஸ்வபிரயோசனமாயப்படித் தோன்றாது சிவனுக்குச் சொரூப மாத்திரமாய்த் தோற்றுமென்பது கருத்து—இங்கசத்தே-அசிற்பிரபஞ்சத்திற் சிலவற்றக் கரண முதலியவே சற்சனவிதானத்திலே,—நினைப்பதென்னில் - பிறப்பொருளை யறிதற்கருக்மாகு மூட் சுகதுக்க போசகங்களை யனுபவிப்பதென்று நீ சொல்லில்?—அசத்து - அந்தக் கரண முதலியன,—சத்தின் முன்னிலாமையாலும் - சிவத்தின் முன் னிறைதாலும் அது கோடு முதலானதற்குப்போலோரறிவிலாமையாலும்,— தனைகொண்டொன்றுணர்தலாலும் - விளக்கை

விளக்காகக் கொண்டு கண் காண்பது போலத் தன்னைக் காட்டாகக் கூட்டிச் சிற்சிவசத்துக் கன்னியமாய் ஒருசத்தசத்தான்ம சித்துப் போக்கியப் பொருளைப் புசித்தலானும்,— தான்சத்துணராதன்றே - புசியாது தானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

காலாஞ்சூத்திர முதலிய மூன்றனும் பொருளியல்பு கூறிய வாசிரியர், நிறுத்த முறையானே, வேண்டுஞ்செய்தி முறைமையெனப்படுஞ் சாதனங்களதியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான்றொடங்குகின்றா

அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதித்துப் பெறுதற்குரிய வதிகாரமுடைய திதுவென்பது பாரிசேட வளவையினலவத் துணாதுதற்கெழுந்தது ஏழாஞ்சூத்திரம்.

மேலைச் சூத்திரத்து வரைசெயதுணாத்திய சத்தசத்துககளைப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதெனை வினவினாக்கு, சததாகிய சிவமே யசத்தாகிய பாசமனைத்தினையு மறியவதெனச் சிவாத்துவிதசைவா விடுப்பின, சத்தாகிய சிவம் வியாபகவறிவாதலால் எவற்றினையு மொருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி ஏகதேசமாயப் பகுத்து ஒன்றை யறியுமா றில்லை. அற்றேல், சிவம் வியாபகவறிவாயினும உயிரினபொருட்டு அசத்தெனப்படுங் கருவிகரணங்களிடமாக நின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெனின, இரவிமுன் னிருள்போலச் சத்தெதிரசத்து முனைத்து நில்லாமையின அசத்திடமாய் நின்று அங்ஙன மறியுமெனபதுங் கூடாது இவ்விகாரமின்றி நிற்கு மான்மசக்தியில் அசத்தாகிய கருவியே சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவ தெனச் சிவசங்கிராந்த வாதிகள் விடுப்பின, சத்தெதிர் முனைத்து

நில்லாதென மேற் கூறினமையானும், பிறிதொன் றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோ ரறிவில்லாதாகலானும் அசத்துச் சத்தை யறியுமென்பதுங் கூடாதென்பதாம்.

எனவே, பாரிசேட வளவையான் இவ்விரண்டினும் வேறாயெஞ்சி நின்ற பசுப்பொருளே இவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியுமென்பது பெறப்பட்டது.

படவே, முதனூ லேழாஞ்சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் முக்கூற்றதாயவாறு காண்க.

. அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

அறிவதென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அஃதசத்தாத லென்பதனோடுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது.

முனைத்திடாமை யாவது, இஃது குடம் இஃது ஆடையென நம்மனோராற் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல முதல்வனுஞ் சுட்டியறியப் படுவதாய் வேறு நில்லாமை.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள், முன்னை யிருகூற்றினும் விரிக்கக்கடவதாய விசேடமின்மையின் அவற்றை யீண்டே வினாவிடைகளாற் றொகுத்துணர்த்தி, ஏனை மூன்றாங்கூற்றை மூன்றுசெய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார்.

அவற்றுட் பாரிசேட வளவையாற் பெறப்பட் டெஞ்சி நின்ற பொருளை இனிது விளக்கி யதனியல்பு வரைசெய் துணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

எல்லாத்தையு மறிகிறது சிவமென்று சொல்லுகைச் செய்தே இப்படியோ ரான்மாவுண்டென்று எங்கே காணப்பட்டது என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி மே லருளிச்செய்கிறார்.

முன் சூத்திரத்திலே கூறுசெய்ததனை விளங்கச் சொல்லியது.

அனைத்துஞ் சத்தெனி லொன்றை யறிந்திடாது - எல்லாத்தையு மறிகிறது சிவம் ஆன்மாவென்பது தோன்றில்லை என்று நீ சொல்லில்? பிரபஞ்ச விஷயத்தைச் சிவனாக அறியவேண்டுவதில்லை கருவிகளானது சிவனையறியாதிற்க அவன்முன்னிலைநில்லாதென்றதென நம்பு என்ற சங்கிராந்தவாதியை நோக்கியருளிச்செய்கிறார்.—அசத்தாலெனில - அசத்தானது சடமாய் நிலைநில்லாதபடியாலே அறியாது அதென்போலவெனில்?—முன்னத்திடாவசத்து சத்தின் முன்னிருளிரவிமுன்போல - சத்தாகிய சிவனுடைய சந்நிதியில சத்தாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றாது, ஆதித்தன் சந்நிதியில் அந்தகாரந் தோன்றாதாற்போல அப்படி யன்றுகாணும்,—நினைப்பதிவ்வசத்தேயெனில - மாயாகருவிகள் தானே காணும் எல்லாத்தையு மறிகிறது என்று நீ சொல்லில்?—சத்தின்முன் னிலாமையாலும - நீ சொல்லுகிற மாயாகருவிகள் சிவனுடைய சந்நிதியிலே நில்லாததாகையாலும்,—தனைக்கொடொன் றுணர்தலாலும - அவையிற்றைக் கருவியாகக்கொண்டு ஓரான்மாநின்றறிகையாலும்,—தானசத் துணராதன்றே - அந்த மாயாகருவிகள் சடமாகையாலே தானாக வொன்றையு மறியமாட்டாது அறிகிறது, வேறேயொரு முதல்.

அனைத்துஞ் சத்தென்ற பரிணாமவாதியை மறுத்ததற்கு பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் "தன்போலறிஞருந் தலைவருமிலரால்- மின்போல்நிலையை வேண்டலும்பழுதே" என்றும். அசத்தாலென்ற சங்கிராந்தவாதியை மறுத்ததற்கு பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "அவைமுற்றுன்பந் துடைக்கு-திருவருளமருவ வுரியனவெனனி - லருளுருமாயா விருளினதாங்

கொல்-சத்தப்பரிச ரூபரசங்களை-பெத்திறத்தினைத்தரு வியப்பு
லவனறிவு - நிறைந்தநீயாய் நின்றனையென்று-மறைகளைகப்புலனு
ய்வாராயென்றவ - கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்று-மா
ணைமையைந் தனபுறத்தென்று - முன்னருட் டலைவர்பன்னி
னரெனவு- மியையவையொழிய வறிருவதெவரா மென்றாறிற்க
லிந்தொனறிபலியசபங-கூறுதற்குமருட பேறிலையன்றோ" என
னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பிரபஞ்சஞ் சிவனுக்கு விடயமா
காதென்றும் அங்ஙனம் பிரபஞ்சஞ் சடமாயிருக்கையால் சிவனை
யறியாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்ணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அனைத்துஞ் சத்தெனவின-மேலைச் சூத்திரத்து வரைசெய்
துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும்பொருள் யாதெனு
விஞ்பினார்க்கு சத்தாகிய சிவமே யசத்தாகிய பாசமனைத்தி
னையு மறிவதெனச் சிவாத்துவித சைவர் கூறுபவரில்,—ஒன்றை ய
றிந்திடாது-சத்தாகிய சிவம் வியாபக வறிவாதலான் எவற்றி
னையு மொருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி யேகதேசமாய் ஒன்றை
ப் பகுத்தறியு மாறில்லை.— அசத்தாலெனின் - அத்தேற்றச் சிவம
வியாபக வறிவாயினு முயிரின பொருட்டு அசத்தெனப்படுவ க
ருவிகரணங்க ளிடமாக நின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெ
னின்?— இரவிமுன் னிருள் போலச் சத்தின்முன் னசத்துமுனை
த்திடாது - இரவி முன்னிருள் போலச் சத்தின்முன் அசத்துமு
னைத்து நில்லாமையின், சத்திடமாய் நின்று அங்ஙன மறியு
மெனபதூங் கூடாது,— இவைசத்தே யிலையபதென்னில் - இவி
விகாரமின்றி நிற்கு மான்மசத்தியி லசத்தாகிய கருவியே சத

தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவதெனச் சிவசங்கி ராந்தவாதிகள் விடுவில், — சத்தின்முன் னில்லாமையானும் - அச த்தெதிர் முன்னாதது நில்லாதென மேற் கூறினமையானும், — த னைக்கொண்டொன் றுணர்தலானும் - பிறிதொன் றுணர்வதற்குத் தானோர்கருவியாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோ ரறிவில்லா தாகலா னும், — தானசத் துணராதன்றே அசத்துச் சத்தை யறியுமென் பதுங் கூடாதென்பதாம்.

எனவே பாரிசேட அளவையா னிவ் விரண்டினும் வேறாய எஞ்சிநின்ற பசுப்பொருளே யிவ் விரண்டினையும் பகுத்தறியு மென்பது பெறப்பட்டது.

படவே முதனூல் ஏழாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாய வாறுகாண்க.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள் முன்னை யிருகூற்றினும் வி ரிக்கத் தக்கதாய விசேடமின்மையி னவற்றை யீண்டே வினா விடைகளாற் றொகுத் துணர்த்தி, ஏனை மூன்றாங்கூற்றை மூன் று செய்யுளான் விரித் துணர்த்துகின்றார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிவ்வாறு முற்கூறிய சித் தசித்துக்களைப் பிரித் தறியுமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

சத்தசத் தறிவதான்மாத் தான்சத்து மசத்து மன்று,
நித்தனுச் சதசத்தாகி நின்றிடு மிரண்டினோடா
னும், மொத்துட னுதித்தலில்லா னுதியாது நின்றிடா
து, வைத்திடுந் தோற்றநாற்ற மலரினில் வருதல்
போலும். (௨)

(இ-ள்.) சத்தசத்தறிவதானமா — சத்திதுவென்றும் அசத்திதுவென்றும் விவேகித்தறிவதான்

தானசத்துமசத்துமன்று — அந்தவானமாத்தான முறைகூறிய சத்துமல்ல அசத்துமல்ல.

நிந்தருய்ச் சசத்தாகி நின்றிடுமிரண்டினபாலும் — அந்த வானமாத்தா விந்தருய்ச் சத்தாகிய சிவத்தையும அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையும பொருந்திநின்றதுவதுவாக விரண்டினையுமறிவன.

ஒத்துடனுதித்ததில்லான — அருவுங் கருவு முருவுங் குருவுமதுவதுவாகக் கூடியிருந்தானே யாகிலும பிரபஞ்சத்தைப்போல விதுவென்னத் தோன்றி நில்லான, சிவனைப்போல விதுவென்னத் தோன்றாமலு நில்லான.

உதியாது நின்றிடாது — உதயமு மதனுக்கில்லை யஸ்தமானமு மில்லை இவ்விரண்டு மில்லாமற் றனக்கான மலாபதத்தையே பார்த்து நிற்பன. ஆனாலந்த வானமா நிற்கு நிலையாதெனில்?

வைத்திடுந் தோற்ற மாற்ற மலரினில் வருதல் போலும — மலருடன்கூடி மணந் தோன்றினாற்போலத் தேகத்துடன்கூடி யான்மாத் தோன்றும் எ-று.

ஃ உடல், மணம் ஆன்மா வென வுவமித் திவனுங் கூடினது தானாய் நிற்றலா லெனவறிக. (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆகையால் சத்தாகிய சிவத்தையு மசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையும் அறிவ தானமாவென்று மேற் கூறுதல்.

சத்தசத்தறிவதான்மா - சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையு மறிகிற தான்மா, — தானசத்து மசத்துமன்று - சிவப்பிரேரணையன்றியிற் றானேயொன்றையு மறியாததாகையால ஸ்வதந்தர சித்தென்று சொல்லவும்படாமல் ஞானக்கிரியா சத்தியை யுடைத்தாகையால் சடமுமல்லாமல், — நித்தனுய்ச் சசத்தாகி நின்றிடு மிரண்டினை பாலும் - ஆன்மா நித்தியனுமாயப் பராசத்தி பதிந்தபொழுது சிவனைப்போலே * அநிவாரித சிறசத்திப பிரகாச சுவரூபனுமல்லாத ஆணவகேவலத்தினாலே ஞானம பிரகாசியா திருக்கையால ஜடம்போலுமிவ்வாறு சித்சித்தவஸ்தைகளை யடைவதாய நிற்கும் ஆகின் மாயாகாரிய மாகிய லிங்க சரீரத்துடனே ஆன்மாபிறப்புண்டாகையா லிறப்பது முண்டு நித்தியனென்று சொன்னதெவவாறெனனில்? — ஒத்துடனுதித்து நில்லாதுதியாது நின்றிடாது வைத்திடுந் தோற்றமாற மலரினில் வருதல போலும - லிங்கசரீரமாயையிலே தோனறுகிறபொழுது ஆன்மாவுமாயையிலே நின்றுகூட வுறபத்தியான தல்ல பிரளயத்திலே மாயாமலைடல மத்தியவாத்தியாகநின்று லிங்கசரீரோறபத்தி யுடனே ஆன்மாவின ஞானேச்சாக்கிரியைகளைப பிரகாசிக்கையால புஷபஙகளுக்கு விருக்ஷாதிகளிலே, யுற்பத்தியுண்டு,கந்தம் ×வஸ்துவந்தரமாகி யிருக்கவும புஷ்போறபத்தியே கந்தோற்பத்தியாகச் சொல்லுவது போல, ஆன்மாவுக்கு லிங்கசரீரோற்பத்தியுடனே யுற்பத்தியென றுபசாரமாகச் சொல்லுவதனால் நாசவத்தல்ல, ஆன்மா நித்தியமே.

* அநிவாரிதம் - தகையப்படாதது × வஸ்துவந்தரம் - வேறுவஸ்து.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

சத்து அசத்துக்களைத் தற்பிரயோசனமாய் விரும்பி யறிவது சதசத்தென்று சாற்றுகின்றார்.

சத்து அசத்து அறிவது காணமா-மோக்ஷ போகக்குறிச் சுவப் பிரயோஜன காரணமாக முறைமையின் சிவப்பிரபஞ்சங்களை வாஞ்சித்தறிவதுயிர்,—தான் - அந்த வான்மா,— சத்துமசத்து மன்று-சிவமும் அசித்துப் பிரபஞ்சமுமல்ல,—நித்தமாய- நித்தியப் பொருளாய்,—சத்து அசத்தாகி நின்றிடுமிரண்டின் பாலும் - சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திருத்துவ ரூப சிவத்துவத்தையும், அசர்வஞ்ஞத்துவ அசர்வ கர்த்திருத்துவ ரூப பசுத்துவத்தையு முடையதாகி, அந்த சிவத்துவ பசுத்துவ வியற்கைச் செயற்கையிருதன்மைகளிலே இயற்கை செயற்கை தன்மையாயிருக்கும் — ஒத்துடனுதித்து நில்லாது-இருளொடொளிபோற் பசுத்துவத்தோடு சிவத்துவம் ஒத்து ஒருகாலத் துதயமாகாது. அப்போது அப்பொருளாகாசப் பூவாம்.' அப்படிச் சொல்ல வேண்டா,— உதியாது நின்றிடாது - பசுத்துவஞ் சிவசத்திசின்ன தீக்ஷாதிக்கியங்களால் மறையச் சிவசத்துவம் பரந்துவிரியும். அப்போதானமாவின்முன் காணாத சிவத்துவம் காணப்படுமாகிற சற்காரிய வாதத்தைத் தாக்கித்தள்ளி யசத்காரியவாத மவிர்ப்பவிக்கும். அப்படிச் சொல்லவேண்டா,—வைத்திடுக தோற்றநாற்ற மலரினில் வருதல்போலும் - அரும்பிற் சூக்குமித்திருந்து பூவின்மணம் ஆவிர்ப்பவித்தற் கொத்தும்.

மலம் நீங்கு முன் மலமடக்கி யிருக்குஞ் சிவத்வத்தின் தயம் "சிவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது" என்று திருமந்திரத்திருப்பது முணர்க.

அப்படியாகிற் சிவத்துவங் காரணாகார சத்திரூப பிராக பாவமாயிருந்து காரியாகார வியத்திரூப சத்தியோ சாதமா யத்திரிந்து பரிணமித்தலால், அதில விகாரித்துவம அநித்தியத்துவம் ஜடத்துவம முறைமையில் வந்துவிழும. அப்படி நீ சொல்லிய துஷணமிவகிசையாது, ஆனமாவிற சிவத்துவம் அப்போதப்பிரவர்த்தி ரூப வனபிவியத்தி யெனனு சத்திரூபமாயிருந் திப்போ ப்ரவிருத்திரூப வியத்திரூபமான தனறு

பினனெப்படி யாவது அபபடி யப்போ திப்போ தெப்போதும் வியத்திரூபமாயே யிருக்கும். அப்போ தில்லையெனும பொருட பிராகபாவப் பெயர் குக்கும பாவரூபசத்தி பூதமாயும், இப்போ துளளதெனும் பொருள தவிகாபாவப் பெயா பெறுக துலபாவரூப வியத்தி பூதமாயுமிருந்து வந்ததெனபதும் லோபாதி வருவித்தது. அப்படித் திருமந்திரத்துஞ் சொல்லப்பட்டது. "அருசி சிவரூபமாகியவானமாத, தனுதிமலத்தார் ரடைப் பட்டுநின்றது, தனுதிமலமுந்தடையற்றபோதே, யனுதிசிவரூபமாகியவாறே." என்றும்,

ஆகலால் மலம ஆவிர்ந்தி திவிர்த்திசசொற் சொல்லும் மறைத்தல் திரும்புகலெனனு மீ ரேக சுவபாவசத்தி மத் தாதலால்,மலசத்தியினது ஆவிர்த்தி ரூபத்தைத் தீக்ஷாகனமத்துச செயயு முத்தி யாகுதியாற் பகுப்பற்றுப் பிரிந்தற் கரிதாகிய அநந்தங்க திவிர்த்திரூப ஸ்வரூப சத்துவ பரிணமத்தால் மலமுத்தி பணணிப பின செவ்வரத்தம்பூச் சிவப் புபாதியைப் போக்கிப் படிகவெண்மை துலக்க விளக்கத்தை யிருக்கபடி யிருந்தவது போலத் தீக்ஷா கனமத்துச் செய்யும் வியத்தியாகுதியால், மலத்தினுல் மகாமாயையில் வைத்த மாமாயாசரிய மலவாசனுமுத்தியை, மமாய லீனமாய் வாசனையிருப்பதாய் முறைமையிற்பண்ணிச் சத்திசாமார்த்தியப் பெயர்பெறும் சிவத்துவத்

தினது சர்வார்த்தக கிரியா விஞ்ஞாபக சர்வார்த்த ஞானவிர்த்தியினது இயற்கை யபிவியத்தியை யிருந்தபடி யிருந்தவகே, இப்போது புதிதாய்ச் சிவத்துவாதி வியத்தியைப் பண்ணுவதென்பது.

ஆகையால் கரணியமெல்லாம் மலவாசனையவுதி மாத்திரத்தில் மாறுதலாற் றிரிவின்றி இயற்கையால் விசாதிவிட் டிருந்தபடி யிருந்தாலு சிவத்துவாபி வியத்தியுண்டாமே ! சொல்லும அபித்திபத்துவம் வந்தெய்துவ இல்லைதானே! ஆகையால் சார்வாத்தக கிரியாவிஞ்ஞாபக சார்வாத்த ஞானம் இருந்தபடியிருத்தலால் அந்தச் சர்வார்த்தக கிரியா விஞ்ஞாபக சார்வார்த்த ஞானுபாவமெனும அஞ்ஞானம மலத்திடத்து இயற்கை ஞானத்தியந்தர பாவரூப மோகவஸ்துவாயிருந்து ஆன்மாவின் ஞானம் பிராகபாவம்போ லாபாசித்தலால் ஆன்மாவில் ஞானப்பிராக பாவஞ்செய்தகை யாதலால். உபசரிதமென்றாகித்தலால ஞானம வியத்திமத்தா யிருந்தபடி யிருத்தலால் அந்த ஞானுபாவம இயற்கையாலில்லை யென்று அஞ்ஞானம ஆன்மாவில வஸ்துவன்று மலத்தில் மெய்வஸ்து ஆன்மாவிற் பொய்யே! அப்பொய்யைப்போக்க வேறுசாதனம வேண்டுவதில்லை அப்பொய்யை மெய்யென்று பண்ணு மலசத்தி முதலி மலசத்தி வாசனு முதலிபண்ணி யிருந்தபடியிருக்கும் ஞானவியத்தி காண்பிக்கு முத்திவியத்தி சாதனமே சாதனம அந்த வியத்தியே அஞ்ஞானநிவர்த்தி, வேறொன்றில்லை மணிமந்திர மருந்து பொருந்தும விரும்புமொருசத்தியால் ரோக சத்தி முத்தியானது கனலு மாரண விருத்தியினது நிவர்த்திரூப ஸ்வரூப சத்துவ பரிணாமத்தாற் பண்ணப்படுமது போலத் திருவருள்கூடின சிவமந்திர சத்தியால் மலசத்தி முத்தியுங் கனசாவிர்த்தி நிவர்த்தியினது நிவர்த்தி ரூப ஸ்வரூபசத்துவ பரிணாமத்தாற் பண்ணப்படுமாத

லால், ஆவிர்த்தி நிவிர்த்தி சுவ விர்த்தியோடு நித்தியமல தன்மித்தனம சத்திக்கு அநித்தியத்துவமே யில்லை

ஆன்மாக்களுக்கு மல மேகமாகு மல சத்திக ளவரவாக்கு வேறுவே றாதலால் அசேதன மநேகமாதலால மல சத்திகள் அநித்தியங்களா மெனில்? அநித்தியங்களன்று; நித்தியமல தன்மி தன்மங்களாதலால

அப்படியாகிற றன்ம தன்மிகளுக்கு வியாபக பேதமாத லாற றன்மிக்கு பநித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வரும் ஆதலாம் அசேதன மநேகம அநித்திய மென்றது தன்மியைக் குறித்துச் சொல்லியது, தன்மத்தைக் குறித்துச் சொல்லியதன்று.

அப்படியாகில் நமது பார்வையாற் பின்ன சாதியாக லால் ஏகம ஏகமாயிருந்தாலும் பானது பார்வையாற் சத்திச முகமாத்திரமாய அசேதனமாய் அநேகமாயிருக்கும் மாயை மகாமாயைகள அநித்தியங்களாய விடும் மாயா சத்திகள மல சத்திபோல ஸ்வரூப சத்துவ மின்றித் திரிகது பரிணமித்த லால் மாயை மாமாயைக ளநித்தியமாமே! அநித்தியங்களன் று பால் தயிரானது போற் சத்திகள் முற்றும் பரிணமியாமற கிருத காடின்னியம் போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலால், அப்போது ஏகதேசத்தி னாசமாகட்டும், அதுவுமில்லை ஏகதேசத் திற பரிணமித்த சத்திகள் வியத்தி ரூபங்களாயிருத்தலால வியத்திரூப காரியங்களும் முன்சத்திரூபமா யிருத்தலாற காரண காரிய மிரண்டு நித்தியமே

அப்போது மலசத்திகள் அநித்தியங்கள். மாயா சத்திக ளேகதேசத்தில நித்தியங்க ளென்பதென்னை? ஸ்வரூப சத்துவ ஸ்வரூபத்திரிவு பரிணாம பேதத்தாற் படித்துச் சொன்ன மாத் திரம பாரமார்த்தத்தா லெல்லாம் நித்தியங்களே! 'வைத்திடு க தோற்ற காற்ற மலரினில் வருதல் போலும், எனபதினாற சிவ

னோடு கூடிச் சிவனாயும் பாசத்தோடு கூடிப் பசுவாயும் இருப்பன் என்பது இசையாதென்பதறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

தற்முனுரிமையில்லாத அவ்விரண்டினையு மறிவது ஆன்மா வேயாம். அதுதா னவ்விரண்டற்கும் வேறாய் இரண்டன்பாலு ம் மலரினக ணாற்றம்போல் அதுவதுவாய் நின்று சதசத்தாவ தோருரிமை யுடைத்தாகலா னென்பதாம்.

உயிர் அவ்விரண்டின் வேறாயு ம் அதுவதுவாய் நிற்பதொன் றென்ற விதனானே, சத்தசத்தறிவதாகிய வான்மாத் தன்னை அறியுமோ வறியாதோவெனக் கடாயினார்க்கு, அவைபோலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமாற்றானறியப்படுவதா மெனத் தன்னையறியு மாறு கூறியதூஉ மாயிற்று.

அற்றேல், சிவன் சீவ னிரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனொடொ முனைத்து நிற்றலாற்றாக வசத்துச் சீவனாலறியப் படுவதாய அதனொடொ முனைத்து நிற்ற லாற்றுதற்கு என்னையோ காரணமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்த விரண்டு மொன்றையொன் றறியாது. ஆனால் பின்னை யறிகிற முதலெது என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சத்தசத் தறிவதான்மா - அந்தச் சிவத்தோடேகூடிச் சிவத்தையும் இந்தப் பிரபஞ்சத்தோடேகூடிப் பிரபஞ்சத்தையும் அ

றியாத ஆன்மா அவையிரண்டினு மன்மாவேதெனனில்?— தானசத்துமசத்துமன்று - இவனுடைய வுண்மையை விசாரிக்கில் அந்தக் காணப்படாத சிவமுமல்ல இந்தக் காணப்பட்ட பிரபஞ்சமுமல்ல இரண்டு மல்லவென்று நீசொல்லில்? ஆன்மாவென்பதொரு முதலில்லையாகவேண்டும் என்று நீசொல்லில்?— சித்ரூப சதசத்தாகி நின்றிடுமிரண்டின்பாலும் - தனக்கொரு அறிவில்லாதவனுமாய்ச் சிவத்துடனே கூடினபொழுது சிவமுமாய்ப் பிரபஞ்சத்துடனே கூடினபொழுது பிரபஞ்சமுமாய இரண்டின் பகுதியிலும் நிற்பன் ஆனாலிந்த முதல் காணப்பட்டு நிற்குமோ காணப்படாது நிற்குமோ வெனனில்?—ஒத்துடனுதித்தலில்லா துதியாது நின்றிடாது - சிவத்தோடுகூடிச் சிவமெனவும் பிரபஞ்சத்தோடுகூடிப் பிரபஞ்சமெனவும் நின்றதாகிலும் பிரபஞ்சம்போல இதுவென்னத் தோன்றியு நில்லாது, அந்தச் சிவம்போலத் தோன்றாமலும் நில்லாது ஆனாலிதுதோன்றி நின்றமுறைமை யெங்ஙனே யெனனில்?—வைத்துடுக்க தோற்றநாற்ற மலரினில் வருதல்போலும் - இவ்வுடம்போடுகூடித் தோன்றுமுறைமை சொல்லுமிடத்து பூவோடுகூடித் தோன்றுகிற மணம்போலும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம். "கடவுளுமுடலின் கண்படல்துஞ்ச - விடாநலமுறுக விறங்குதலேறுக - லெறுவகையேனுஞ் செயகையின்றாதலும் - பலகலையுணர்வி னிலவுதலானும் - மென்னொருபொருளுமிரவியுமொழிபக - கண்ணெனவொன்று காணகையினாலும் - பாசப்பகுதியு மீசனுமொழியப் - பசுவுமுண்டென நிசையவேண்டினறே" என்றும், சிவஞானபோதம் எ-சூ,கூ-வெ, "அருவுருவ தானறித லாயிழையாயான்மா, வருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாய்த், தோன்றியுட னில்லாது தோன்றாது நில்லாது, தோன்றல் மலாமணம்போற் றோக்கு" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனுற சொல்லியது, சத்தையு மசத்தையு மறிகிற தானமா வென்றும் இதனுடைய வுண்மை சத்துமல்ல வசத்து மல்லவென்றும் அழியாதவனுமாய் சத்தோடு கூடினபோது சத்தும அசத்தொடு கூடினபொழுது அசத்துமாய நிற்கையாலசத்சத் தென்றும திரிசியமாகத் தோன்றி நில்லாதென்றும் தோன்று மல நில்லாதென்றும, இது தோன்றுகிற முறைமை மலரினமண மபோலுமென்னுமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சத்தசத்தறிவதான்மா-தம்முணர்ச்சிமையிலாத சத்து அசத்தெனஇன்ற வவ்விரண்டினையு மறிவதானமாவேயாம்,—தான சத்து மசத்துமன்று - அதுதான சத்தசத்தெனநின்ற அவ்விர ண்டிற்கும வேருய்,—இரண்டினபாலு மொத்தட னுதித்துநில் லாது - அவ்விரண்டின் பகுதியினும் விளங்கித்தோன்றி யவற ஞெடொப்ப நிற்பதுமன்று,— உதியாது நின்றிடாது-விளங்கா து சூநியமாய் நிற்பதுமன்ருய்,—வைத்திடுக் தோற்ற மலரின ரற்றம் வருதல்போலும்-நிற்குமுறைமை மலரினகணுற்ற மவ் விருவகையுமன்றி யதன்க ணடங்கித் தோற்றுமாறுபோல,—ச த்தசத்தாகி நித்தலுய்நின்றிடும்-சத்தினுமசத்தினுஞ் சார்ந்தத னவ்வண்ணமா யடங்கித் தோற்றுவதோ ரியல்பாகலான் அஃது வைபோலத் தனித் தறியப்படுவ தொன்றன்றி யவ்விரண்டனை யு மறியுமுகத்தா னசத்தாவதோ ருண்மையுடைத்தா யறிவின்றி நிற்கும் என்பதாம்.

திபுந்து ஆன்மா அவையிரண்டினு மான்மா வேதென்னில்?—சான்சத்தும் சத்துமன்று - இவனுடைய வுண்மையை விசாரிக்கில் அந்தக் காணப்படாத சிவமுமல்ல இந்தக் காணப்பட்ட பிரபஞ்சமுமல்ல இரண்டு மல்லவென்று நீசொல்லில்? ஆன்மா வெனப்தொரு முதலில்லையாகவேணுமே என்றுநீசொல்லில்?—நித்தனுய சத்சத்தாகி நின்றிடுமிரண்டினபாலும் - தனக்கொரு அழிவில்லாதவனுமாய்ச் சிவத்துடனே கூடினபொழுது சிவமுமாயப் பிரபஞ்சத்துடனே கூடினபொழுது பிரபஞ்சமுமாய் இரண்டின் பகுதியிலும் நிற்பன் ஆன்மாவிந்த முதல் காணப்பட்டு நிற்குமோ காணப்படாது நிற்குமோ வென்னில்?—ஒத்துடனுதித்தனில்லா துதியா துநின்றிடாது - சிவத்தோடுகூடிச் சிவமெனவும் பிரபஞ்சத்தோடுகூடிப் பிரபஞ்சமெனவும் நின்றதாகிலும் பிரபஞ்சம்போல இதுவென்னத் தோன்றியு மில்லாது அந்தச் சிவம்போலத் தோன்றுமலும் நில்லாது ஆன்மாவிதுதோன்றி நின்றமுறைமை யெங்ஙனே யென்னில்?—வைத்திடுந் தோற்றநாற்ற மலரினில் வருதல்போலும் - இவ் வுடம்போடுகூடித் தோன்றுமுறைமை சொல்லுமிடத்து பூவோடுகூடித் தோன்றுகிற மணம்போலும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம். "கடவுளுமுடலின் கண்படல் துஞ்ச - விடர்கலமுறுக விறங்குகலேறுக - லெறுவகையேனுஞ் செயலகையினருதலும - பலகலையுலகி னிலவுதலானும் - மெனவனிருமொருளு மிரவியுமொழிபக - கணனெனவொன்று காணகையினும் - பாசப்பசுவியு மீசனுமொழியப் - பசுவுமுண்டென நிசையவேண்டினரே" என்றும், சிவஞானபோதம் எ-கு,கூ-வெ, "அருவுருவந் தானறித லாயிழையாயானமா, வருவுருவ மன்றுகு முண்மை—யருவுருவாய்த், தோன்றியுட னில்லாது தோன்றாது நில்லாது, தோன்றல் மலாமணம்போற் றெக்கு" என்றுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சத்தையு மசத்தையு மறிகிற தானமா வென்றும் இதனுடைய வுண்மை சத்துமல்ல வசத்து மல்லவென்றும் அழியாதவனுமாய்ச் சத்தோடு கூடினபோது சத்தும அசத்தொடு கூடினபொழுது அசத்துமாய் நிற்கையால்சதசத்தென்றும இ[illegible]ாகத் தோன்றி நில்லாதென்றும தோன்றாமல நில்லாதென்றும், இது தோன்றுகிற முறைமை மலரின்மணமபோலு மென்னுமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சத்தசத்தறிவதான்மா-தம்முளுரிமையிலாத சத்து அசத்தென்னின்ற வவ்விரண்டினையு மறிவதானமாவேயாம்,—தான சத்து மசத்துமன்று - அதுதான் சத்தசத்தெனநின்ற அவ்விரண்டிற்கும வேறாய்,—இரண்டினபாலு மொத்துடனுதித்துநில்லாது - அவ்விரண்டின பகுதியினும் விளங்கிதோனறி யவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்று,— உதியாது நின்றிடாது-விளக்காது சூனியமாய் நிற்பதுமன்றாய்,—வைத்திடுந் தோற்ற மலரினாற்றம் வருதல்போலும்-நிற்குமுறைமை மலரின்கணுற்ற மவ்விருவகையுமறி யதனகணடங்கித் தோற்றுமாறுபோல,—சத்தசத்தாகி நித்தலும்நின்றிடும்-சத்தினுமசத்தினுஞ் சார்ந்ததனவண்ணமா யடங்கித் தோற்றுவதோரியல்பாகலான் அஃதவைபோலத் தனித் தறியப்படுவதொன்றன்றி யவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தானசத்தாவதோருரிமையுடைத்தா யறிவின்றி நிற்கும் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சத்தாகிய சிவனது சந்நிதியின்கண் அசத்தாகிய பிரபஞ்சம் நில்லாதென்று ஆன்மாக்களின் கண்வேற்றுமைக் குற்றம் தொகுத்து முடித்து, மேற் சிவனுக் குச் சுத்தமுமான்மாவுக் கசுத்தமு மநாதி யென் றுணர்த்துகின்றார்.

சுத்தமெய்யஞ் ஞானமேனிச் சோதிபா லசத்தஞ்
ஞான, மொத்துறுங் குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரினக்
கண்ணே, சத்துள போதேவேறுஞ் சதசத்து மசத்து
மெல்லாம், வைத்திடு மநாதியாக வாரிநீர் லவணம்
போலும். (க)

(இ-ள்) சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச் சோதிபா லசத்தஞ் ஞான மொத்துறு — சுத்தனுமாய ஞானசொரூபனுமாய்ப் பரஞ்சோதியுமாகிய சிவனது சந்நிதியில் அசத்து மஞ்ஞானமுங்கூடி நில்லாது,

குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரினக் கண்ணே — ஆன்மாவினிடத்தி லிந்தக் குற்றமெல்லாம் பொருந்தா நிற்கும் சுத்த ஞானத்துக்கும், சித்தஞானத்துக்கு காரணம் யாதெனில்? படிகமுந் தாமிரத்துக்குங் காரண மில்லாதவாறுபோலச் சிவனுக்கு மான்மாவுக்கு மநாதியெனவறிக.

சத்துள போதேவேறுஞ் சத்து மசத்து — சத்தான சிவனநாதியான போதேயவனுக்கு வேறாகிய சதசத்தாகிய வான்மாவு மசத்தாகிய பாசமு மாக விம்மூன்று பொரு

மெல்லாம் வைத்த ஞ மாதிபெனறே வேதாகமங்கள் சொல்ல
திடுமனாதியாக லும் அஃதெனபோல வெனனில?
வாரிநீலவனை அநதச சிவன கடலைபபோலவு மானமச
மபோலும நீரைபபோலவும பாச முப்பைப் போலவு
மென றுவமித்தது. எ-று

ஈண டுவமை தொகக்தெனவறிக

இபபடி யுவமித்த கெககாரணதகா லெனில்? கடலு நீரு முபபுஞ சகசமாயிருகக உபபானது நீரைப்பொருநதி நிறப தொழிநது கடலைப பொருநதாத வாறுபோலப பாசமும பசு வைபபொருநதும தொழிநது பதியைப பொருநதா தாதலா லெனவறிக (௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலசத்து மஞ்ஞான மாயிருக்கிறது அநாதிநினமல நித்தியஞானப பிரகாச ஸ்வரூபங்களைப பொருந்தா தாகை யால பாரிசேஷத்தால, ஆனமாக்களைப் பொருந்துமெனபதுகூ றுகில

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச சோதிபால சகசஞ்ஞானமொ தனுரு-நிர்மல நித்தஞானியாகிய சிவனிடத்தேஸ்வரூபி அநித்ய ஞானமாகிய ஆணவாதி பாசஙகள பொருந்தாது,—ஆன்றுமல லா முறறிடு முயிரினகணனே-ஆணவ மாயை கனமமென னு மல ஙகளெல்லாம ஆனமாவினிடத்திலே பொருந்திடும,— சுததன போதேவேறுறு சதசத்து மசத்துமெல்லாம் - சுருசிறசொரூப மாகிய சிவனைபபோலே அநாதியே சிவனுககுவேறாக ஜடமாகிய ஆணவ கேவலத்தில் ஜடம்போலும் பலசத்தியோக சுததாவத் தையிலே சிதருபமாகவும் நிற்பதனை டாகையால சித்தசித் தெனனுமை விய்காரத்தையுடைய வானமாக்களும் அசத்தாகிய

ஆணவமாயை கன்மங்களு முள்ளது. சிவன் விபுவாகில் சிவனுக்குவேறாக ஆன்மாக்களும் ஆணவாதி பாசங்களும் நிற்குமென்பதற்கவகாசமில்லை இவைகள் சிவனுக்கு அந்நியமாக நிற்குமெனனில் சிவன் விபுவென்பது கூடாதென்னுஞ்சங்கைக்குமேலிட்டாந்த புரஸ்ஸரமாக உத்தரங் கூறுகின்றது;—வைத்திடு மநாதியாக வாரிநீர் லவணம்போல - ஆழம் நீளமசலமாகிய சமுத்திரசல வாகாச ப்ரதேசமாகிய ஆகாசமும் அதிற சலமும ஜலத்தைக் கலந்து நிற்குமுப்பும போல பதியும பசுவும பாசமு மநாதியே இப்படி நிற்கும். அவகாசப் பிரதேசமாகிய சமுத்திராகாசத்திலே சலத்திற கலந்துநிற்கிற வுப்பில்லாததுபோலச் சிவன் விபுவாயிருந்தும் சிவனிடத்திலே பசுபாசங்களின்னறும் அந்தப்பசுபாச தர்மங்கள் சிவனிடத்திலே பொருந்தாதென்று வேதாகமங்கள் ஸ்தாபிக்கும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மலசத்தி பண்ணும் அஞ்ஞான தோஷ மான்மாவுக்கே சிவனுக் கில்லையென்று செப்புகின்றார்.

சுத்த மெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபால் - சத்தச சித்துரூபசிவனைக்கண்,— அசத்தஞ்ஞான மொத்துறு - அசத்தமல மாரோபிக்கும ஞானாபாவ மூர்ச்சா மோகம பொருந்தா.—உயிரினகணேன - பசுக்களிடத்தில்,— குற்றமெல்லா முற்றிடும - மூர்ச்சா மோகம பிரஞ்ஞாமோக முதலிய தோஷமெல்லாம பொருந்திடும்.—சத்துளபோதே வேறும- சிவசங்கற்ப சாந்நித்திய முண்டாக நீங்கும்—சதசத்து மசத்து மெல்லாம் - பசுவாசகம் பதிவர்க்க மிம்மூன்றும்,—வாரி-நீருக்கிடங்கொடுக்குமாகாயம்,—நீர்-அவ்விடத்தி னிறையும் ஜலம்;—லவணம்போ

ஸ-ஆகாயத்திற் றோயாத சலத்திற் றோயுமப்பு இவைகள் போல:—அருதியாக வைத்திடும்-நித்தியமாய் நிச்சயிக்கப்படும்

வாரிக்கொப்பு பதி, நீருக்கொப்பு பசு, லவணத்திற்கொப்பு பாசம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அநாதியாகிய முப்பொருள்களுட் சிவமுமுயிரும் நித்த வியாபகசித்தாதற் பொதுமையா னொக்குமாயினும், அவற்றுட் சிவம் அதிருக்கும் சித்தாதலின் ஆணவ அசத்து நிற்றலாற்றாது, உயிர் அலசித்தாதலின் அதனெதிர் முனைந்து நிற்றலாற்றுமென்பது கடலு நீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்றாது கடனீரின் மருவிற்கு முப்புப்போலு மாகலான் ஆணவைக்கு வேறு காரண மில்லை யென்பதாம்.

இலவணமென்பத னிகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

'சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச் சோதிபா லசத் தஞ்ஞான மொத்ததூ,' என்ற விதனுனே முன்னை யிருகூற்றையு மொருவாற்றானே வலியுறுத்தவாறு மாயிற்று.

அலசித்தென்பது உயிரென்னும் பெயராலு முவமையாலும் பெறுதும்.

அற்றேல், சிவ மதிருக்கும் சித்தென்பதும் உயிர் அலசித்தென்பதும் எற்றாற்பெறுது மென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி மலருமணமும்போலச் சரீரத்திலேதோன்றிநின்ற றிகிறதுதானல்லோ அந்தச் சிவமென்ற பரிணமவாதியை நோக்கிச் சரீரசம்பந்தம் பசுமுதலுக் கொழிந்து பதிமுதலுக்கில்லை யென்று அருளிச்செய்கிறார்.

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தஞ்ஞானமொத்துறு - நின்மலமாயிருக்கிற வுண்மைஞானமே திருமேனியாயுள்ள சிவசொரூபத்திலே அசத்தாகிய பாசஞ் ஜடமாகையாலே சென்று பொருந்தமாட்டாது —குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரினகண்ணே - இந்த அஞ்ஞானங்களாகிய பாசம் ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்திநிற்கும் இவனுக்கு இந்த அஞ்ஞானம் எந்த அவசரத்திலே கூடினது என்ற பரிணமவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார் —சத்துளபோதேவேறுஞ் சத்தசத்து மசத்துமெல்லாம் வைத்திடுமொருதியாக வாரிநீரலவணம்போல - பதிமுதலுள்ளவன்றே அந்தப் பதிக்கு வேறாயிருக்கும் ஆன்மாவும் பாசமுமுண்டாகையாலே இவை மூன்று முத்தும் அநாதியென்றே வேதாகமங்கள் சொல்லும் அதெனைப்போல வெனனில்? ஆழம் கலமுண்டாகிய கடலும் அதிற் றண்ணீரு மதி லுப்பும்போல

இதற்குப் பிரமாணம் பரிணமவாதிமறுபடி சங்கற்பநிராகரணம், 'பிறாகவெளிற்பிறரும பிறாககாமபொருளு ம - பொருட்கமை கருவியு மதற்குபாகானமுஞ - செய்கையுமொன்றுரைவகைத்தாறு - மாருசைசைவாகூறுரென்றுல்-நின்சித்தாந்தமவசித்தாந்தமென" என்றும், சிவஞானபோதம், எ-சூ, ரு-வெ, மெய்ஞ்ஞானந் தனில் விளையா தசத்தாத, லஞ்ஞான முள்ள மணைதல்காண—மெய்ஞ்ஞானந், தானே யுளவன்றேதனைகடல்நீ

ருப்புப்போல், தானே யுளமுளவாய்த் தின" என்பதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, அநாதியே சிவனுக்கு நின்மலமாயிருக்கிற ஞானமே திருமேனி யாகையால் அவனிடத்தில் அஞ்ஞானமாயிருக்கிற பாசம் பொருந்தாதென்றும், அநாதியே யான்மாவினிடத்திலே பாசங்கள் பொருந்தி நிற்குமென்றும், சிவனுள்ளவன்றே ஆன்மாக்களும் பாசங்களும் ஆக மூன்று முதலும் அநாதியே நின்றமுறைமை சமுத்திரமும் அதிற் றண்ணீரும் உப்பும்போலும் என்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சுத்தமெஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தனுஞானமொத்தனு - அநாதியாகிய முப்பொருளுட் சிவமுயிரிரண்டு நித்தவியாபகசித்தாகற பொதுமையா னொக்குமாயினும், அவற்றுட் சிவ மதிசூக்குமசித்தாதலி னுடைசத்து நிற்றலாற்றுது —உயிரின் கண்ணே குற்றமெல்லா முற்றிடும் - உயிர் தூலசித்தாதலி னதனெதிர் முன்னித்து நிற்றலாற்றும்,— சத்துளபோதே வேறுஞ் சதசத்து மசத்துமெல்லா மாநாதியாக வைத்திடும்-சத்தாகிய அச்சிவமென் றுள்ளதன்றே வேறாகிய சதசத்தாகிய வுயிர்களு முளவாக அவ்வுயிர்களை யசத்தாகிய பாசங்க ளநாதியாகப் பற்றி நிற்றல,—வாரிநீர் லவணம்போலும்-கடலுநீருந் துயனவே யாகவும் கடலின் மருவலாற்றுது கடனீரின் மருவிநிற்கு முப்புப்போலு மாகலா னுண்டைக்கு வேறுகாணை மில்லை

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆதலா லான்மா சுதந்தர னல்ல னென்றதூஉங் காத்தாலே
சுதந்திர னென்பதூஉ முணர்த்து கின்றார்

அறிவிக்க வறிதலா லழிவின்றி நிற்றலா லு
று, குறிபெற்ற சித்துஞ்சத்துங் கூறுவ ருயிருக்கீச,
னெறிநித்த முத்தச்சுத்த சித்தென நிற்பனென்றும், பி
ரிவிப்பன மலங்க ளெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினா
லே. (௪)

(இ-ள்) அறிவிக்க வறிதலா லழிவின்றி நிற்றலானுங் குறிபெற்ற சித்துஞ்சத்துங் கூறுவருயிர்க்கு

ஆன்மாவுக்குக் கூறும் யாதெனில்? ஒருத்தரறிவிக்கத் தானப் பதார்த்தத்தையறிகையாலும், அஃதெக்காரணத்தாலெனில்? சத்து சத்தென்னும் பெயருண்டாகையால அறிவித்த போது அறிகையா லறிவாயிற்று அல்லாத போதறியாதிருத்தலா லறியாமையாயிற்று என்னவே அநித்தியமு நித்தியமு மென்று கூறியகாம அழிவதாயிருக்கிற சடவஸ்துக்களைப்போல வழிந்து போகாமலெக்காலமு நித்தியமா யிருக்கையாலே நித்தியமென்று சொல்லப்படும், ஆன்மாவுடன் கூடிநின்றுமபோதமாகச் சீவித்த தத்துவங்களாகிய பசுபோத மழிந்து போகையா லநித்தியமென்று சொல்லப்படும் இந்தமுறைமையாயிருக்கு மான்மாவுக் கடையாள மறியாமலு மறிவு நித்தியமு மநித்தியமு மாகிய சத்து சத்தென்று சொல்லுவார்

ஈசனெறிநித்த முத்த சுத்த சிவனுடைய நெறியாதெனில்? ஒருக்காலு மழிவில்லாதவனுடையனாகியே மலமில்லா

சித்தென நிற்ப னென்றும — தவனுமாயச் சுத்தனுமாயச் சொரூபியை யுடையதாயச் சித்தெனனுமபடி பெயரைப் பெற்று நிற்பன் அஃதென்றி

பிறிவிப்பன மலங்க ளெல்லா மினனுயிர்க ளுனிற்லே — அந்தச் சாவஞ்ஞனவ ஞானமாகக் *ணி டத்து வைத்த காருண்ணியத்தினாலே பின்பு ஞானசாரியனை யதிட்டித்துக் கொண்டு சிவதீக்கையினு லானமாக்களுக் குண்டாகிய வாணவாதி பாசங்களை விடுவித்து மோட்சத்தைக யடைவிப்பன எ-று.

இதற்குக் கிரணாகமத்தும வாயவயத்து மறிக (௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

கீழ்ச்சொன்ன மூன்று விருத்தத்தின் பொருளும் மேல் விருத்தத்திலே தொகுத் துரைக்கின்றது

அறிவிக்க வறிதலானு மழிவின்றி நிற்றலானுங் குறிபெற்ற சித்தது சத்துங் கூறுவதுயிர்க்கு-ஆன்மாவானவன் சிவனறிவிக்க வறிகையினாலும் நாசமில்லாம லிறகையானும் மாணவத்தா * லிரோதிக்கப்பட்ட சித்துருபனும் நித்தியனுமென்று சொல்லுவ தானம்ாவே யென்றறி.—ஈசனெறிந்தது முத்தசுத்த சித்தென நிற்பனென்றும்- சிவன் நித்தியனு மநாதிமுத்த சுத்தசித்து ரூபனுமாக நிற்பனென வறிக. ஆகையா லான்மாக்களுக்கு சிவனுக்கு மிவ்வாறு பேதமுண்டு—பிறிவிப்பன பெத்தமெல்லாம் பினனுயிர்க் குணிறனுலே- அநாதிமுத்தனாகிய சிவன் ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாகிய வாணவ மாயை கருமங்களைத் தன்னுடைய சமவாயசத்தியினாலே நீக்கிவன், நீக்கவே ஆன்மாக்கள் சாதிமுத்தராவார்கள்.

இதனால் அசித்தானது அசத்தாகையால் சித்தாகிய சத்தை முன் னில்லாத தாகையால் சத்து சித்து ஸ்வரூபனாகிய சிவனை அனந்நியமாக வொன்றை யறிவதுமில்லை பிரபஞ்சமும் ஜடமு மசத்துமாகையா லந்தப் பிரபஞ்ச மொன்றை யறிவதுமில்லை. † பரிசேஷாத் நித்தியமாகிய சிவத்தையு மநித்தியமாகிய பரபஞ்சத்தையு மறிவ திவ்விரண்டுக்கும் ‡ பிரத்தியகான வான்மாவென்று கூறியது

தஸ்மாச் சிவஜ்ஞாநபோத்யே — நாசிச் சிச்ச ஸ
ந்நிதாநேந ஸம்வேத்யே ஸஹேஷ்யதே | ப்ரபஞ்சசிவ
யோர்வேத்தா யஸ்ஸாத்மா ஸ்தாதயோ: ப்ரஸித்தி

அனந்நிய மிலாமை யறவொன்றுணர் வின்று, மனந்நியமி லா னசத்தைக் கானபவனே,—லனந்நியமாய்க், கண்ணொளியை முன் கதிர்முன் னிருள்போல, மாணுவசத்தினமை மறு

* நிரோதித்தல்-தகைதல், † பரிசேஷாத-ஒழிவினாலே, பிரத்தக - வேறு.

ஸ்ரீமத் தநிவாணஸ்ர மாசாரிய வாய சைவ
பரிபாலக சிவாக்ரயோகி பண்ணின
சிவஞானசித்தி ஏழாஞ் சூத்திர
வியாக்கியானம் சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மா சிவனைப்போற் சச்சிதானந்த ரூபியெனபது சாற்றுகின்றார்

அறிவிக்க வறிதலானும் - சிவன் சகலாவத்தையிலே கலாதி தத்துவங்களில் தத்துவ தேவதா பாரம்பரியமாய் வந்து ம

றைந்து நின்று அவைகளைச் செலுத்தி அவரவர் பருவ மருகமா கப் போதிக்க உணர்தலானும

உண்மையினுற் சுத்தாவத்தையிலே சாக்ஷாத் தீக்ஷா ல[illegible] ணத் தனது சத்தியால் சிவன் முன்சொல் முறைமையில் முற் றும் மலமுத்த மலவாசனமுத்தி சிவத்துவ வியத்திபண்ணி அ றிவிக்கக் திருமபத் திருமபச் சிவசக்தினிளக்கு விரும்பாதவி ட்டு ஸ்வயம பிரகாசமாய்ப் பதிமுதலிய சாவபதார்த்தங்களைப் போக்கிய போத்திருத்துவத் தன்மைவிட்டு இடைவிடாது எ ப்போது முள்ளமைமாத்திர மாய்ப் பார்த்திருத்தலானும,—

அழிவின்றி நிற்றலானும் - நித்திய சத்தியமாதலானும,—

குறிபெற்றசித்தனுஞ் சத்தங் கூறுவருயிருக்கு-(ஒரு மொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே என்பதனுல்) தன் திலக்ஷ ணமாக அடைந்த சச்சிதானந்தரூப முயிருக்குப் பெரியோர் பேசுவா,—

அறிவின்றிநிற்றலானும் என்றுபாடங் கொண்டால் குறிபெ ற்றவசத்துஞ்சத்து மென்று பாடங்கொண்டு சத்சத் கரனமா வென்பதற்குக் காரணமாய்க் கேவலாவஸ்தையிலே பிரஞா மோகமின்றி மூர்ச்சாமோகியா யிருத்தலானும்,—

குறிபெற்றவசத்துஞ் சத்தங் கூறுவர் உயிர்க்கு - தனது செயற்கை லக்ஷணமு மியற்கை லக்ஷணமுமாக வடைந்த பசுத் துவ சிவத்துவமு மானமாவுக்குப் பெரியோர்படிப்பார்கள்,—

ஈசனெறி நித்தமுத்தசித்த சித்தெனநிற்பனன்றே-சித்தெ னப்படுவ் னாலிடத்துங்கூட்டுக,—

பிறிவிப்பன்மலங்களெல்லாம பின்னுயிர்க் கருளினுலே- முன் சொல்லிய பிரகாரம் மலமுத்தி சிவத்துவ வியத்திபண் ணுவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின்றியமையாமையால் உயிர் தாலசித்தென்பதூஉம், அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத்தை நீங்கியறிவிக்கும் வியஞ்சகப் பொருளாகலாற் சிவன் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாது அதிசூக்கும சித்தென்பதூஉம், இனிது விளங்குமென்பதாம்.

இவ்வியல்பு கண்ணொளி ஞாயிற்றொளிகளின் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

சித்தியல்புபோற் சத்தியல்பினுள் வேற்றுமை காட்டுவார், அழிவின்றி நிற்றலாற் சத்தெனக் கூறுவனென்றார்.

அறிவிக்கவறிதலானு மறிந்தபின் னழிவின்றி நிற்றலானு மென்றுரைக்க

அறிந்தபின்னென்றது ஆற்றலான் வந்தது.

சுத்தசித்தென்புழியுஞ் சத்தென்பது கூட்டியுரைக்கப்படும்.

பிறிவிப்பன மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க்கருளினாலே என்றவிதனால் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉமாயிற்று

இவைமூன்று செய்யுளானும் முறையே உயிர்க்குச் சத்தசத்திரண்டினையு மறியுமுரிமையுண்மையும் அதற்குக் காரணமும் அஃதாண்டோதாமாறுந் தெரித்துணர்த்திப் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்ட மூன்றாங்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

அறிவு ஒன்றாயிருக்கும் தொழிந்த இரண்டு பகுதியாயிருக்குமோ, எல்லாமொன்றென்ற பரிணமவாதியை நோக்கி, சிற்ற

றிவென்றும் பேரறிவென்றும் இரண்டாயிருக்குமென்று அருளிச்செய்கிறார்.

அறிவிக்கவறிதலானும்-ஒருவனறிவிக்க அறியுமதொழிந்து தானாக வொன்றையு மறியாதிருக்கையாலும்,—அழிவின்றி நிற்றலானும் - ஒருகாலத்திலும் அனித்தியமின்றி நித்தியமாய நிலைபெற்று நிற்கையாலும்,—குறிபெற்றசித்துஞ் சத்துங் கூறுவது யிருக்கு - குறிக்கப்பட்ட ஆணவமலத்தாலே அநாதியே பந்திக்கப்பட்ட வறிவென்றும் இப்படி மலசம்பந்தமா யிருக்கையாலே யசேதனமென்றும் ஆன்மாவுக்குச் சொல்லுவார்கள் பரமேசுரனுடைய வுண்மையை விசாரிக்கில்?—அசனறிநித்த முத்த சுத்தசித்தென நிற்பனன்றே-பரமேசுவரன் அநாதியே நிற்கிற முறைமையழியாததுமாய் மலரஹிதமுமாயிருக்கிற சுத்த ஞானமே தனக்குச்சொரூபமாய்நிற்பன் இதுவன்றியும்,—பிறிவிப்பன மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினாலே-அநாதியே யான்மாக்களுக்குள்ள பாசபந்தங்களையெல்லா முன்சொன்ன முறைமையிலே கன்மம் புசித்துத் தொலைந்து மலபரிபாகம் வந்த பின்பு தன்னுடைய காருண்ணியத்தினாலே விலிவியா நிற்பன்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாக்க ளறிவிக்க வறிகையினாலும் அநாதியே பாச பந்தியாயிருக்கையினாலும் சிற்றறிவாயிருக்குமென்றும், பரமேசுவரன் அநாதியே மலரகிதனுமாய்ச் சிற்சொரூபனுமாய்ச் சர்வஞ்ஞனு யிருக்கையினாலே தனது காருண்ணியத்தினாலே ஆன்மாக்களுடைய பாசங்களை நீக்குவிப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உயிருக் கறிவிக்க வறிதலானும் - உயிர்களுக்குத் தன்னறிவு

நிகழ்ச்சிக்கு வறிவிக்க அறிதலாகிய வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாமையானும்,— அழிவின்றி நிற்றலானும் - அறிந்தபின் மறவின்றி நிற்றலானும்,— குறிபெற்ற சித்துஞ்சத்துங் கூறவந்துழிச்சித் தென்பதூஉம் துழிச்சத் தென்பதூஉங் கூறப்படும்,— ஈசனுயிர்க்கு மலங்க ளெல்லாம் பிரிவிப்ப னருளினாலே-முதலவ னவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத்தை நீங்கியறிவிக்கும் வியஞ்சகப் பொருளாகலான்,— நெறிநித்த முத்த சுத்த சித்தென நிற்பனன்றே - சிவன்றனக் கொருவியஞ்சகம் வேண்டாத அதற்குக்கும் சித்தென்பதூஉஞ் சத்தென்பதூஉ மினிதுவிளங்கு மென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானு முறையே யுயிர்க்குச் சத்தசத்திரண்டினையு மறியு முரிமை யுண்மையு மதற்குக் காரணமு மஃதாண்டுள காமாறும் தெரித் துணர்த்திப் பாரிசேடவளவையாற்பெறப்பட்ட மூன்றுங் கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

எ-கு, க-உ-ந-அதிகரணங்கள் முடிந்தன.

எழாஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று.

“கனிகானகு”

என்ற ஏழாஞ்சூத்திரம்

கானகு

முடிந்தது.

பாயிரமுட்பட - உருஉ.

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

அ—சூ. ஞானஞ்ஞான இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலெட்டாஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின்? முற்கூறிய பாசஞானம் போம்படிக்குப் பதிஞான மறிவிக்கு முறைமையினை யுணர்த்துத னுதலிற்று.

மேலித்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின்? இந்த ஆன்மாவுக்கு மயக்கத்தைத் தீர்த்துக் குருவா யுணர்த்தப்பட்டு முத்தியடையு முறைமை யுணர்த்துகின்றது.

மன்னவன்றன் மகன்வேட ரிடத்தேதங்கி வளர்
ந்தவனை யறியாது மயங்கிநிற்பப், பின்னவனு மென்
மகனீ யென்றவரிற்பிரித்துப் பெருமையொடுந் தானா
க்கப் பேணுமாபோற், றுன்னியவைம் புலவேடர் சுழ
லிற்பட்டுத் துணைவனையு மறியாது துயருந்தொல்
லுயிரை, மன்னுமருட் குருவாக வந்தவரினீக்கி மல
மகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன். (க)

இ-ள்) மன்னவன்றன் மகன்வேடரிடத்தே தங்கி வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கிநிற்	ஓரவதாரத்தி லிராசாவி னுடைய பிள்ளை யானவன் வேடரிடத்திலே நின்று வளர்ந்து பின்பு தன்னுடைய பிதா வின்னாரென் றறியாமல் மயக்கத்தை யுற்றுநிற்க

பின்னவனுமென் மகனீ யென்ற வரிற் பிரிந்து பெருமையொடுந் தானாகப் பேணுமாபோல

பின்பந்த ராசாவு மயக்கநீங்கிநீ யென்னுடைய பிள்ளையா யிருக்கு மென்றவனுக்குப் பிறப்புணர்த்தி யந்தவேடுவச் சேரியினின்றும் விடுவித்துக் கொண்டு தனக்குண்டான வரிசையுடனே தானாகப் பார்க்கு முறைமைபோல,

துன்னிய வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையு மறியாது துயருந்தொல்லுயிரை

நெருங்கிய பஞ்சேந்திரியமாகிற வேடர் சுழலிலே யகப்பட்டுத் தனக்கொரு காத்தா வுளனென்னு முணர்விழந்து மயக்கமுற்று வருந்துகிற வான்மாவை சிவன்றனது காருண்ணியத்தினாலே

மன்னு மருட் குருவாகி வந்து

ஞானத்தைப் பொருந்திய குருவை யதிட்டித்துக்கொண் டெழுந்தருளி வந்து

அவரினீக்கி

அக்ஷிந்திரிய மாகிய வேடரிடத்தினின்றும் விடுவித்து

மலமகற்றித் தானாக்கிமலரடிக் கீழ்வைப்பன்.

குருவினாற் செய்யப்பட்ட தீக்ஷையினாலே மலங்களைச் சோதித்துத் தன்வலியைக் கெடுத்துத் தன்னைப்போல வெண்குணத்தையு முடையனாக்கித் தனது சீர்பாதத்தை யடைவியாநிற்பன் எ-று.

சிவனென்பது - தோன்றா வெழுவாய்.

வைப்பன் - பயனிலை

ஆன்மாவுஞ் சிவனிடத்திலே பாசங்களுமகன்றி யிருந்து பின்பு பாசங்களோடேவந்து கூடினதேனென்னில்? அப்படியன்று இராசாவின் மகன் பிறந்தன்றே தன்னையு மின்னானென் றறியாமற் றாய்தகப்பனு மின்னாரென் றறியாது வேடரிடத்திலே வா

ந்தாற்போல விந்தவான்மாவு மநாதியே தன்னையுஞ் சிவனையு மறியாதே பாசத்தோடே கூடிநிற்கின்ற தன்மைக்குச் சொன்னதாயிற்று அந்த வேடர்கள் காமாதியாகிய வனத்திலே சஞ்சரித்துச் சத்தாதி விடயங்களாகிய நாய்களைக்கொண் டைந்தக் கரணவழியேசென் றான்மாவை மயக்குஞ் செய்கையினாலே யேகதேசவுவமை கூறினாராயினும், முற்றுவமையாகி வந்ததுகொண்டுவாராதுமுடித்த லென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் கூறியதென வறிக

தயருறுமென்பது தயருமென விகாரப்பட்டது

தொல்லுயிரென்றது அநாதியாக வருகையினாலே.

துணைவனையு மென்னு மும்மை யெதிரது தழீஇயவெச்சம் (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலெட்டாஞ்சூத்திர முப்பத்தொன்பது விருத்தத்தினாலே சிவன் ஆன்மாக்களுடைய பாச * மோசனம்பண்ணும்படிக் கூறுகின்றது

துன்னியவைம் புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையு மறியாது தயருந்தொல்லுயிரை மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரினீக்கி மலமகற்றித் தாளுக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன் - ஆன்மாவானவன் றன்னுடைய பொருளைப் பறிக்கும் வேடரைப்போல சப்தாதியான விஷயங்க ளைருக்கித் தன்னுடைய வறிவைக்கவர அதினாலே பிரமித்துத் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையுந் தனக்கு † சகிருத்தாகிய சிவனையுமறியாம லநாதியே இவ்வாறு அயர்த்ததைப் பொருந்திட மலபரிபாகத்தில் பூமியினக ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துவந்து நின்றந்த ஆசாரியரிடத்திலே கிருபையையும் பக்குவான்மாவி னிடத்திலே வினயத்தை

யுஞ் சிவனேயுண்டாக்கி யந்தவாசாரியராலே யநுக்கிரகத்தைப் பண்ணி இந்திரியாதிகளை யான்மா தனக்கு அன்னியமாக அறிந்து பிரியும்படிசெய் தாணவ மலத்தையும் நீக்கிச் சிவன் குருவேயாகித் தம்முடைய பாதாரவிந்தத்தின் கீழ்வைப்பன்.

தானாக்கியென்பது போதும், மலரடிக்கீழ் வைப்பனென்பது வேண்டாவெனனில்? அப்பொழுது சிவசமமேயாம் சிவனுடனநந்நியமென்ப தில்லையாம் சிவனுடனநந்நியமென்பதற்காகக் கூறவேண்டியது. அப்பொழுது சிவன் வேறாகக் கலந்திருப்பனென்பதுபோதும், பாதத்தின்கீழென்பதேனெனனில்? § சாவந்த பாதமாகையால், பரிபூரணனான சிவன் வியாபியும் ஆன்மா வியாப்பியமு மாகையால், முத்தியிலு மான்மா சிவனை வியாபியாதோ வெனனில்? ஆன்மா வியாபித்த தறிந்ததெல்லா மசத்தாகையால் சிவனொருக்காலும் வியாப்பியனல்ல வியாபகனே. ஆன்மா சர்வ வியாபியென்ப தெவ்வாறெனனில்? சர்வப் பிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்தறியு மாகையினாலே சர்வவியாபியென்றது சிவன் வியாபகனே! ஆன்மா சர்வாவஸ்தையிலும் சிவனுக்கு வியாப்பியனே! சிவனுக் ¶ கயமாகவே சிவாநந்தானுபவத்தை யநுபவிக்க வுரித்தாகிய ஆன்மா சிவனுக்கநய பாவத்தையு மடைந்து கிஞ்சிஞ்ஞத்தையு மடைந்து நின்றதெங்ஙன் சிவ ஞசாரிய மூர்த்திமானாகி யெழுந்தருளி யநுக்கிரகித்த தெவ்வாறென்னை? இதற்குமேல் திட்டாந்தமாக.

மன்னவன்றன் மகன் வேடரிடத்தே தங்கி வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கிநிற்பப் பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடுந் தானாக்கப் பேணுமாப்போல்- ராஜாவினுடையபிள்ளை வேடச்சேரியிற் பிறந்து வேடரிடத்தே வளர்ந்து பிதாவாகிய விராஜாவையு மறியாமல் தான் க்ஷத்திரியனென்கிறதையு மறியாமல் +கிராதபாவத்தையுந் தரித்திரத்தையும்

பொருநதி மயஙகிநிற்க வவனுககு வேடனாயிருபபதினும ராஜா வாயிருபப தறிகமெனனு மறிவுணடாகியபின பிதாவாகிய விரா ஜா நீ யெனனுடைய பிளளையென றிளவரசுப்படடங கட்டினு றபோல வொககும

இதனுற சிவ ஞசாரியமூாத்தியை யதிட்டித்துககொண டுவநது பககுவானமாககளை நீ யிந்திரியமாகிய வேடரோடே கூடியிருந துனனுடைய ஸ்வரூபததை யறிகிறு யில்லையென று போதிகக வநத அநயனுகிற பககுவானமாவும சப்தாதி விஷ யேசசைகளை விடடுத் ததபதவாச்சியமாகிய பரமசிவததை ய டைவனென றிதனபொருள

* மோசனம் - விடுவித்தல, † சுகிருத்து - ஆபததன, ‡ விநயம - வணககம, § சாவத - நாலுபககததிலும, ¶ அந நியபாவம - வேறுயிருககை, + கிராதபாவம - வேடததன மை

தது³க்தம் ஶிவஜ்ஞானபோ³தே⁴ — ஶிக்ஷா ஸம்ஸேஷம்
ஶ்ரீயவ்யாதே⁴ ஸாக்ஷேபஸ்தி²தியோ போ³தயாதஃ। ஸ்ரீமதே³ ஸ்வ
தாந்நு ப்ரஹர்ணாநந்தே³த்யா யதி²ஃப்ரோதே³ாதி தத்
பஞ்சிதி.

தது³க்தம் ஶ்ரீதத்வே — ப்ராணப்ராப்தகஶ்ரீ ஶாநுஷ
யோரவிஶ்ஷேத்ராடி। ஸநத்ராமாஸ்யவிநயேத
யாநத்ராமகஸ்ய ச। காரணேஸ்ய ஸுநயோ யஃ
ஸ்ரூத்யோயேர்ரஷ்டீரூவஹஜிதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அவ்வள விவ்வளவா யாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருள் போதித்துச் சில கல்பப் பகுப்பாயப் பொதுச்சிறப்பாக யோகபாத முதல் முப்பாதப் பொருள் போதிப்பதற்கு முயலுகின்றார்.

இராஜா நீயென்று ராஜா ராஜபுத்திரனுக்கு ராஜகுலம் போதித்ததுபோலச் சிவன் குருக்குறி கொண்டு தீக்ஷைபண்ணித் தீக்ஷாங்கமாகுஞ் சித்தாந்த மஹாவாக்கியஞ் செபிச் சிவகுல போதித்துத் தியானிப்பித்துப் பசுத்துவம் பறித்துச் சிவத்துவங் கொடுத்துத் தானாக்கி

இவ்விடத்துச் சொல்லிருந்தபடி பொருளுரைத்தால் சிவாத்துவைதி ஒருபிரகாரத்தாற் சிவாவேசவாதி யிருவருஞ் சயிப்பார்கள் ஆதலால் கருத்தரன்போனிற்ப னென்று மேற்காட்டும்படிக் கருத்து தன்னைப்போலாக்கி, மலரடிக்கீழ் வைப்பன்-மலரடியின் கீழ் வைப்பன்

இங்கு மிருந்தபடி பொருளுரைக்கிற் றடுத்த லக்ஷணந் தாக்கும்

இலக்ஷணையினால், அடி - சிவசத்தி என்றுரைக்கில் ஆன்மாவின் சடத்தன்மை விடாத வியாப்பியத்துவம் சங்கிராந்தவாதந் தானே சாரும்

ஆதலால், மலரடியென்பது மலருமடி, மலரானின்றவடி, மலர்ந்தவடி என்று விரியும்.

வினைத்தொகை யாதலாற் றனது சத்திபோற் பிறப்பொருட் பிரமேய மாத்திரத்தில அறிதற் றொழில் பண்ணி மலர்ந்த தற்பொருட் பிரமேயமாகிய எதிர்முக சிற்சத்தி மாத்திர

த்தி லறிதற் றொழில் பண்ணி, மலர்ந்த திருமேனியமுக சிற்சத்தி ரூபியாகச் செய்வன

மலரடி வியத்த சிற்சத்தி யென்று தாற்பரியம்

சத்த ஸ்பரிச முதல் லைம்புலத்தை விஷயீகரிக்கு மைம்பொறியை ஐம்புலமென ருகுபெயரால் சொல்லியது

சுழல் என்றது தன் வழிக்கிழுக்கு மொருபால் துணைவன.

சிவஞானத்து வியாபகத்து ளடங்க வியாப்பியமாய வைப்பென்று சிலர் பொருளுரைத்தார்கள்

அவர்கள் வியாப்பியனுறுல் ஆன்மா சடமாவனென்றும் முண செப்பா திருந்தார்கள்

திருமப வியாப்பிய வியாபகலக்ஷணத்தால் வேற்றுமை வருமே, ஐக்கியமேயில்லை என்பது முன அறியாதிருந்தார்களோ ஆதலால் ஒப்பு ஒரு சாதியைக்கியமே யைக்கியத்துவம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலைச்சூத்திரத்தால் சாதித்தப்பெறுமுரிமை தனக்கே யுண்டென்பதுணர்ந்த வுயிர்க்கு, அப்பேறு தனக்கு வேண்டற்பால தென்பதூஉம் அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவ திதுவென்பதூஉம் அதுவருவாயு முணர்ந்தன்றிச் சாதனஞ்செய்தற்கு மனவெழுச்சி செல்லாமையின், மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு அவற்றையுணர்த்துதற் கெழுந்த தெட்டாஞ்சூத்திரம்

உயிர் தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து ஐம்பொறிகளுட்பட் டறிவிழந்து வருந்துமாற்றை, நித்தமுத்தசுத்த சித்தனெனப்படுமவ னீசன், குருவடிவங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து, தவமுதிர்ச்சி நோக்கி யுணர்த்தி, மீட்டுந் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைத்து வாழ்விப்பனென்பதாம்.

இங்ஙனம் வாழ்வித்தல் ஈசனுக்குக் கடப்பாடாதலினி து விளக்குவார், பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால் வேட்டு ட்பட்டுப் பரதந்திரனாயத் தன்சாதிக்குரிய பெருந்தகைமையி ழந்து இழிதொழில் பயிற்றி வருந்தும் மன்னவகுமாரனுவா னொருவனுக்கு அவன்றந்தை செய்யுமுதவியை யெடுத்துக்காட் டிக் கூறினார்.

மும்மலச்சுழலிற்பட்டு வருந்துதல் காட்சிப்புலனாதல் செ ல்லாமையின், அதனையொழித்துக் காட்சிப்புலனா யெளிதின றிப்படுவதாகிய ஐம்பொறிச்சுழலிற் படுதலே யீண்டெடுத்துக் கூறினார், நூலவருந்திரயம்பற்றிச் சோபானமுறைமையின் வைத்துணர்த்துதல் மரபாகலின்.

துணைவனையுமென்னு மும்மை தன்னையறியாமையேயன்றி யென இறந்தது தழீஇயது. சிறப்புமாம்

மன்னுமருளென்றது ஈண்டிறப்பி றவத்தின் மேற்று.

மூன்றுருவது விரித்துரைக்க.

என்மசனியென்றென உவமையுட் கூறுதலாற் பொருளினும் உணர்த்தியென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

"தவத்தினுணர்த்த" என்றார் முதனூலாசிரியரும்

இங்ஙன முறைத்தவாற்றான் முதனூலெட்டாஞ்சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் ஞானத்தினையுணரு முறைமையினை யுணர்த்துதனுத லிற்று

இப்படிப் பாசபத்தியாயுள்ள வாணமாக்களை யவரவர்கள் பக்குவத்திலே சிவன் ஆசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளி இரக்ஷிக்கிற முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

மன்னவன்றன் மகன்வேட ரிடத்தேதங்கி வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கிநிற்ப - இராஜாவினுடைய புத்திரன் வேடரிடத்திலேநின்று வளர்ந்து வேடருடைய வாதனையாலே தன்னுடைய பிதாவைத் தானறியாமல் மயங்கிநிற்ப அந்தப் பிள்ளையுடைய வறியாமை நீங்கின வவதரத்திலே,—பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற்பிரித்துப் பெருமையொடுந் தானாக்கிப் பேணுமாபோல் - இவனுக்கு பிரஞ்ஞையுண்டானபின்பு அந்த இராஜாவும் என்னுடைய பிள்ளையாயிருக்கு நீ யென்று அந்த வேடரிடத்தினின்றும் விடுவித்து பெருமையுடனே தானாக்கப்பாத்து அந்தப் பிள்ளையை இரக்ஷிக்கிற முறைமைபோல,—தன்னியலைம்புலவேடர் சூழலிற்பட்டு - கன்மத்தூடாக வான்மாவைப் பொருந்தப்பட்ட ஐந்து விஷயமாகிய வேடருடைய சூழலிலே யகப்பட்டுக்கொண்டு,— தன்னையவனையுமறியாது துயருந் தொல்லுயிரை - தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற சிவனையுமறியாமல் அநாதியே துக்கப்படுகிற ஆன்மாவை,—மன்னுமருள் குருவாகி வந்தவரினீக்கி- அநாதியே யிவனிடத்திலேநிற்கிற ஞானந்தானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிவந்து அந்த ஐம்புலவேடரிடத்து நின்றும் விடுவித்து,—மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன் - அநாதியே யிவனுக்குண்டான மலங்களையும்போக்கிச் சிவசொரூபமாக்கித் தன்னுடைய சீர்பாத கமலத்தின்கீழே வைப்பன்.

இதனாற் சொல்லியது, கன்மத்தூடாக அநாதியே பொருந்தப்பட்ட சத்தாதி விஷயங்களிலே மயங்கிச் சிவனையு மறியாமற் றுக்கத்தை யனுபவிக்கிற வான்மாவுக்கு அநாதியே யிவனிடத்திலே நிலைபெற்றுநிற்கிற ஞானந்தானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிவந்து அந்தச் சத்தாதி விஷயங்களினின்றும் இவனை விடுவித்து அநாதியே இவனுக்குண்டான மல

ங்களையும் போக்கிச் சிவசொரூபமாக்கித் தன்னுடைய சீபாத கமலத்தின்கீழ் வைப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மன்னவன்றன்மகன் - மன்னவன் குமாரனொருவன்,—வேடரிடத்தே தங்கிவளர்ந்து - பிள்ளைமைப் பருவத்து மடமையால் வேடருட்பட்டுப் பரதந்திரனாய்த் தன்ஜாதிக்குரிய பெருந்தகைமையிழந்திழிதொழில் பயிற்றி வளர்ந்து,—அவனையறியாது மயங்கி நிற்ப - அவ்வரசனையுந் தன்னையு மறியாது மயங்கி நிற்க,—பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற் பிரித்து - தந்தையாகிய அவ்வரசனு நீயென் மகனென் றறிவுறுத்தி யவ்வேடரினின்றும் பிரிப்பித்து,—பெருமையொடுந் தானாக்கிப் பேணுமாபோல் - பெருந் தகைமையோடுந் தானாமவண்ணஞ் செய்யுமாறு போல்,—தொல்லுயிர் - நிலைபெற்ற வுயிர்,—துன்னிய வைம்புலவேடர் சுழலிற் பட்டு - தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து நெருங்கிய வைம்பொறியிற் பட்டழுந்து,—துணைவனையு மறியாது துயருறும் - தன்னையுந் தலைவனையு மறியாது வருந்துமாற்றை,—மன்னுமருளின் - இறப்பி றவமுதிற்சிநோக்கி,—குருவாகி வந்து - நித்த முத்த சுத்த சித்தனெனப்படுமவ் வீசன் குருவடிவங் கொண்டெழுந்தருளிவந் துணர்த்தி,—அவரினீக்கி மலமகற்றி - பொறியினின்று நீங்குமாறு மலவலிமையைக் கெடுத்து,—தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன் - மீட்டுந் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைத்து வாழ்விப்பனென்பதாம்.

இங்ஙனம் முறைதகவாற்றான் முதனூலெட்டாஞ்சூத்திரம் போல இச்செய்யுளு நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முதற்சூத்திரமுதலேழாஞ்சூத்திரமீறாகப் பதிமுதலியமு
ப்பொருளையும் பொதுவிதியா லுணர்த்தி, மேற் பதி மூ
வகைப்பட்ட வான்மாக்கட்குச் சத்திநிபாதானுகு
ணமாகச் சாதார நிராதார தீக்கைசெய் தனுக்கிர
கஞ்செய்முறை தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.

உரைதரும்இப் பசுவர்க்கம் மூன்றின்மூன்று மரு
ருமவிஞ் ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர், நிரையின்ம
ல மலங்கன்மம் மலங்கன்மமாயை நிற்குமுத லிருவர்க்கு
நிராதாரமாகிக், கரையிலருட் பரனருவிதா சத்திநி
பாதத்தாற் கழிப்பன்மலஞ் சகலர்க்குக் கன்மவொப்பி
ற, றரையிலாசான மூர்த்தியா தாரமாகித் தரித்தொழி
ப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால். (உ)

(இ-ள்) உரைத — வேதாகமங்களிற் கூறுவதாயுள்ள வா
ரும்இப்பசுவ — ன்ம வர்க்கங்களை விசாரித் தறியின் மூவ
ர்க்கம் மூன — கையாம் அவையா ரெனில்?
றின்மூன்றும

உயரும் விஞ் — உத்தமரென் றோதிய விஞ்ஞானகலர் பிர
ஞானகலர் பிர — ளயாகலர் சகலரென மூவகையாம்
ளயாகலர் சக
லர்

நிரையின் மல — நிறைவிரைப் பொருள் கோளாக வடைவே
மலங்கன்ம மல — விஞ்ஞானகலர் ஆன்மாக்களுடைய ஞானக
ங்கன்ம மாயை — கிரியைகளைத் தடுக்கும் காரிய வாணவமல
நிற்கும — மொன்றையு முடையர்கள்; பிரளயாகலர

மூலமலத்தினோடுங் கன்ம மலமாக விரண்டு
டன் சம்பந்தரா யுள்ளார், சகலர் மலமுங் கன்மமு மாயையுமெனக்
கூறிய மும்மலங்களோடுங் கூடினவர்கள்.

முத்தி யிருவர்க்கும் * முதற்கட் கூறிய விஞ்ஞானகலர் பிரள
யாகல ராகிய விருவர்க்கும்
நிராதாரமாகிச் சக்கரையிலருட்பரன் றுவிதாசத்தி நிபாதத்தாற் சேதிப்பன் மலம்

எல்லையில்லாத கிருபா சமுத்திரமாகிய சி
வன் முன்னே வந்த தீவிர தீவிரதரமாகிய ச
த்திநிபாத மிரண்டினையும் பதிவித்துத் தவலோ
கன்ம பண்ணி யவர்களுக்குள்ளே நின்று
பாசத்தினைச் சேதித்து அவர்களறிவினை விள
க்குவன், பிரளயா கலர்க்குச் சிவன் முன்னே
தேவகுருவாய் வந்து மலகன்மங்களை யவலோகனத்தினாலே
போக்கி யவர்களறிவை விளக்குவன், "முத்திதரு—நன்னெறி
விஞ்ஞானகலர் நாடுமல மொன்றினையு, மன்னிலையே யுணர்வின
ராற்றகற்றருளிப்—பின்னைபுமேவா விளங்கும் பிரளயா கலருக்
குத், தேவாய்மலங் கன்மந்தீர்த்தருளி" என்னும் போற்றிப் பஃ
றொடையானு முணர்க.

சகலர்க்குக் கன்மவொப்பிற் றரையிலாசானமூர்த்தி யாதாரமாகித் தரித்தொழிப்பன் மலஞ்சத்தி தா சத்திநிபாதத்தால்

சகலர்க்குச் சிவன் யாவனொருவில்லியா
னவனேரிலக்கைக் கட்டித் தாக்கி யசையற
நின்றகாலம்பார்த்து எய்யு மாறுபோல வா
னமாகக் செய்த புண்ணிய பாவங்களை
தொலையொத்த காலம்பார்த்துப் பூமியின்
கண் ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துக்
கொண்டு மந்தமாதியான நால்வகைச் சத்
தினிபாதானுகுணமாகத் தீக்ஷையினைச் செ
ய்து அவரவர்கள் பாசத்தைச் சேதித்து அவர்கள
றிவை விளக்கி யதிபக்குவரா யுள்ளவர்களை சுவாநந்தானுபூதி

பிறவிலத் திருக்குமபடி முத்திலை யடைவிப்பன மநதபா கராயுள்ளவர்களை விஞ்ஞேசுரர் பததநிலு மநதிரேசுரர பததநிலு மூநதிராக ளுடைய பததநிலு மடைவிப்பன. எ-று.

சிவன கழிபபன,
பரன ஒழிபபன,
என விரண்டெழுவாயு மிரணடு பயனிலையும்.
இதறகுச் சிநதிய விசுவததை மறிக.
இது பொழிப்பு.

மேலகலம்.

அவையாவன ?—

விஞ்ஞானகலத்தவ சித்தி யெக்காரணத்தா லெனில்? ஆசாரியனாலே தீக்ஷையிற கலாதத்தவ மளவாகக கனமங்களைச சோதிககப படுகையாற் றன மாயையினுடைய மானமாவுடையவும வியாபாரஙகளைப பிறிததறிகினற ஞானததினாலே தானநத வாகாரயோக நியானததிறறன மிருதத தபசினுடைய சித்தியினாலேதான கனமாறுகுணமாகத் தனுவை பெடுததுக கனமஙகள புசித்துத் தொலைநத காலததிறறன வைராக்கியத்தான சன்னியாசானுட்டானததாற்றன எல்லாக் கனமஙகளு நசிக்க வதற் காதினமாயிருககிற மாயையு மினறி யாணவ மலமொனறுஞ் சேட்டிதது நிற்கையினா லுண்டான பெயரென வறிக.

பிரளயாகல சித்தி யெக்காரணத்தா லென்னில்? ஆசாரியனாற் றீக்ஷிதரான சகலா பிரகிருதியையு மான்மாவையு முளளபடி யறிந்த ஞானத்தினாலே யந்தப் பிரகிருதியினின்று மூததளுய்ச் சிருட்டிகாலத்திற் பிராகிருத தேகத்தைபெடாமல மாயேயமாகிய சரீரத்தைப் பொருந்தி யதிலுண்டான கனமபலஙகளை யநதநதப் புவனங்களிற் புசித்துத் தீர்கையாற் குண

MAHAMAHOPADHYAYA

த்தத்துவத்துக்கு மேலுண்டான கன்மமு மாணவமு மாகவிர
ண்டோடுங் கூடினவர்க ளாகையினு லுண்டாகிய பெயரென
வறிக

சகலத்தவ சித்திக்குக் காரணம் யாதெனில்? ஆணவ மு
தலிய மூன்று பாசத்துடனுங்கூடி யாணவத்தால் றடுக்கப்ப
ட்ட ஞானக்கிரியைகளை யுடையராய் மாயையினுலே மோகித்
து நாலுவிதமான கன்மங்களைப் புசித்து ததனைப் புசிக்கிற கா
லத்தி லாகாமியமேறி யதனைச் சஞ்சிதமாகக் கட்டுப்பட்டத
னைப் புசித்துத் தொலைக்கைக் காரணமாகப் புரியட்டக ரூபியா
ய்ப் பிராகிருதமான வடிவையெடுத்த தினாலுண்டான போகங்
களைப் புசிக்கிறவ ருகையா லுண்டாயபெயரென வறிக.

முற்கூறிய விஞ்ஞானகலர், அபக்குவர் பக்குவர் எனவிரு
வகையாம்.

அபக்குவமாவது - ஆமம். அஃதாவது நெல்முதலிய தா
னியங்கள்.

பக்குவமாவது புசிக்கப் படுவது அஃதாவது, சோறுகறி
முதலானவைகள்.

இத்தன்மைபோல ஆன்மாக்கள் சங்காரத்துக்குக் கார
ணமாகிய மலமும் பக்குவமெனவு மபக்குவமெனவு மிருவிதப
படும் ஆதலால் விஞ்ஞானகலர் பக்குவமல ரபக்குவமலரென
விருவகையர்

இதிற் பக்குவமலராவார் மலபரிபாக மிகுதியாலே சிவனு
லே யனுக்கிரகம்பெற்றுச் சாயுச்சியத்தை யடையுமவர்.

அபக்குவ மலராவார் மலபரிபாகமாந்தியத்தாலே சிவனவர்க
ளுடைய ஞானக்கிரியைகளை விளக்கி யனுக்கிரகஞ் செய்யப்பட
டிருக்கையினும் சுத்தாத்துவாவுக் கதிகாரிக ளாகையா லதிகார
மலத்தைப்பொருந்தி யிருப்பர்கள்.

இந்த அபரமுத்திபெற்றவர்கள் யாவரென்னில்? உத்தமராகிய பிரணவர் சுதாக்கியர் சிவர் தீர்த்தர் காரணர் சுசீலர் சூக்ஷமர் காலர் தேசசர் அங்கு எனக்கூறிய அனுசதாசிவர் பதின்மரும் மஹாமாயா புவனத்துள்ளார்க்குப் பக்குவம் வந்தவிடத்து அநுக்கிரகஞ்செய்து சதாசிவதத்துவத்திற போகங்களை யபுசித்துக்க மூர்த்தியைச்சூழச் சேவித்துக்கொண் டிருப்பர்கள் இவர்களுக்குப் போகத்தில் வைராக்கியம் பிறந்தாலப்பொழுது சிவன் பிரசன்னராகி மேலானபதத்தை யடைவார்கள்.

இனி மத்திமராகிய அட்டவித்தியேசுவரராவார் அநந்தர் சூக்குமர் சிவோத்தமர் ஏகநேத்திரர் ஏகருத்திரர் திரிமூர்த்தி சீகண்டர் சிகண்டி. இவ்வெண்மரும் ஈசுரதத்துவத்திலிருக்கும் ஈசுரனைச் சூழ்ந்திருந்து மாயையிற் கீழண்டாகிய சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் சிவன் ஏவலாற் செய்பவர்கள்

இவர்களுக்குப் படைப்புமுதலிய தொழில்களெக்காரணத்தாலென்னில்? சாந்தமூர்த்தியாயிருக்கிற சதாசிவ ரிவர்களெல்லாரையுந் தமது சரீரத்தினின்றுந் தோற்றுவிக்கையா லுண்டானவதென வறிக.

ஆனா லிவர்களெண்மருந் தம்மி லொக்குமோ வென்னில்? அநந்ததேவ நாயனாரைப்பற்ற மற்றவர்களுக் கெல்லா மொவ்வொருகலை யடைவே குறைந்து குறைந்து வருதலா லுத்தரோத்தர மொருவர்க்கொருவர் விசிட்டரென வறிக.

முந்தின அநந்ததேவ நாயனார்க்கு அதிகாரத்தில் வைராக்கியம் பிறந்தா லவரைச் சிவன் சுத்தாகாசத்திலே மோக்ஷத்தை யடைவிப்பன். அதன்பின னவர்க்கிருந்த சூக்கும ரவ்வதிகாரத்தைப்பெற்றுக் கிருத்தியங்களை யவரைப்போலச் செய்வர். மற்றவர்களு மிவ்வா றடைவே யதிகாரத்தைப் பண்ணுவர்கள்.

எல்லாருக்கும் பின்னின சீகண்டருடைய பதம் பாழிடவாமற் சிவன் விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவமுண்டானபேரி லொருவரை யடைவே யெண்மரிற் குறையாமற் கூட்டுவர்.

இதற்குப் பௌட்கரம், வாயவ்வியம், சுவச்சந்தம், இரத்தினத்திரயம், ரௌரவம், சர்வஞானோத்தரம், மதங்காகமத் தது மறிக.

இனி யதமராகிய சத்தகோடி மகாமந்திரங்களின் மூன்றரைக்கோடி பெயரை மலபரிபாக மிகுதியாலே கீழுள்ள கிருத்தியங்களிலு மேலுள்ள போகத்திலும் வைராக்கியம் பிறந்து வெறுப்புண்டாகையால் விஞ்ஞானகலர் விஷயமாகவு மாயாகாயபாதிகாரிகள் விஷயமாகவுஞ் சிவ னிரதிகரணமாகத் தீக்கைபண்ணுதற்குக் காரணமாகப்பண்ணி யவர்களை மகாப்பிரளயத்திலே முத்தியை யடைவிப்பன்

மற்ற மூன்றரைக்கோடி பெயரையுஞ் சிவ னதோமாயையி லுதிக்கு மதிகாரியங்களுக்குக் காத்தாவாகக்கிச் சுத்தவித்தையி லுண்டான போகங்களைப் புசிப்பித்துத் திரிகாலத்திற் சகலர் நிமித்தமாக வாசாரியரை யதிட்டித்துக்கொண் டநுக்கிரகஞ் செய்யுங் கன்மத்துக்கான பூதமாக விருந்து மஹாப்பிரளயத்திலே முத்தியை யடைவிப்பன்.

அப்பக்குவரான விஞ்ஞான கேவலிகளாவா ரியாவரெனில்? ஆணவ மிகுதியா லளவற்ற வான்மாக்கள் ஞானக்கிரியைகள் மிகவு மறைப்புண்டு மலபரிபாகம் வருமளவுஞ் சுத்தவித்தைக்குக் கீழாக மாயைக்கு மேலாக நடுவே நெடுங்காலங் கேவலத்தைப் பொருந்திக் கிடக்கையால் முத்தானமாகக ளெனப்பெருமல் விஞ்ஞான கேவலரெனப் பெயர்பெற்றிருப்பர்கள். ஆதலால் விஞ்ஞானகலர் நால்வகையரென வறிக.

இதற்கு ம்ருகேந்த்ரத்தை காமிகத்து மறிக.

இனிப் பிரளயாகலர் பக்குவமலர் அபக்குவமலரென விருவகையராம்.

பக்குவமலர் யாவரெனின்? மலபரிபாக மிகுதியாலே சிலர்க்கெல்லாக் கன்மமும் பக்குவமாயுள்ளவிடத்துச் சிவன் தீவிரந் தீவிரதரமென்னுஞ் சத்திநிபாதத்து அதிகார தீக்கையா லிருக்கணாசாத்தி யவர்களபாசத்தைச் சேதித்து அவர்கள் ஞானக்கிரியைகளைப் பிரகாசிப்பித்து மோட்சத்தை யடைவிப்பன்.

மற்ற அபக்குவர்களாகக் கன்மாநுகுணமாகப் போகத்தைப் புசித்துத் தொலைக்கையின் பொருட்டுப் புரியட்டகத்தைப் புவனசதேகமாகிய யோனிகடோறும் பிறந்துழன்று திரிந்து மலகன்மங்கள் பரிபாகமானவாறே சிவன் சத்திநிபாதத்தவாக லறிவைவிளக்கி மோட்சத்தை யடைவிப்பன்.

புரியட்டகத்துடனே கூடினவர்களுட் சிலரை யநந்ததேவநாயனார் அப்பு தத்துவத்திலமரேசராதியாகிய புவனத்தி லிருக்கும் குய்யாட்டகராகிய வெண்மர்க்கும் தேயுவிலரிசசந்திராதி புவனத்தி லிருக்கும் அதிகுய்யாட்டகர்க்கும் வாயுவில் தெய்யாதியாகிய குய்யாத் குய்யாட்டகர்க்கும் ஆகாயத்தில் வத்திரபதாதிபராகிய பவித்திராட்டகர்க்கும் அகங்காரத்தில் சகலண்டாதியாகிய தாணுவட்டகர்க்கு மாகப் புவனாதிபர்கள் காற்பத்தின்மராயு மிவர்களை யடைவே யதிபராக்கி யோசியாநிற்பன்.

மூன்றுகூறினவர்களன்றிச் சேடித்தவர்களுட் சிலர்செய்த கன்மத்தாலே ப்ரளயாகலரா யிருக்கார்களேயாயினு மலாகளுக்கு மலபரிபாகம் வாராதபடியாலே யநந்ததேவ நாயனார் மாயாகர்ப்பாதி காரிகளாக கலாமத்தகத்தி லிருக்கும் கசேசுரர்முதலிய வெண்மரையுங் குணதத்துவத்தி லிருக்கும குரோதா முதலிய வெண்மரையும் [illegible] ருத்திரர்க்கு மதிட்டா

தாவாய்ச் சூக்கும பாகிருதியி லிருக்கும வீரபத்திரரும் குணத் தத்துவத்தி லிருக்கும ஸ்ரீகண்ட பரமேசுர னதற்குக்கீழ்ப்பட்ட புவனங்களுக்கும பிரமா முதலாயினோர்க்கும பிரமாண்டத்த ராகிய கபாலீசுரமுதலிய வுருத்திராக ளூற்றுவரு மாக நூற றுருபத்தெண்மரையுங் கர்த்தராக யோசியாநிற்பன.

ஆகப்பிரளயாகலர் மூவகையரெனவறிக.

இவர்கள் சிருட்டிகாலத்தி லதிகார பந்தத்தாலே கலாதிகளுடனே கூடிப் பந்தப்படினுங் கலாதிகளாற் சகலரைப்போல வசியரல்ல.

அஃதெனபோலவெனனில்? பாம்பின கண்டத்திலிருக்கிற விடமிருக்கினு மதனை வாதியாதவாறுபோல விவர்களு மதனுல் வாதையுறாரக ளெனவறிக.

இதற்குச் சித்தியவிசுவத்து மிருகேந்திரத்துங் கிரணத்து மறிக.

சகலராவார் யாவரெனில்?

தேவர்க ளிருடிகள மானுடர்முதலாயினோ ரெனவறிக.

அவர்க ளதிபக்குவர் மத்தியபக்குவர் அபக்குவரென மூவகையர்.

அதிபக்குவராகிய தேவர்கள் தானவர்கள் முதலாயினோ ளாச சிவன தீவிரமுதலிய நால்வகைச் சத்திநிபாதத்தாற் திவ்வியமான திருமேனியை யதிட்டித்துக் கொண்டவர்கள பாசத்தைச் சேதித் தவர்கள் ஞான கிரியைகளை விளக்கித் திகால முடியுமளவுஞ் சுத்தாத்துவாவிற் போகங்களைப் புசித்திருந்து மகா சங்காரத்திலே மோட்சத்தை யடைவார்கள்

தேவர்கள முதலென்பதனால் எறும்பீறாக வெனவறிக

சிவன மந்த மலபாகராயுள்ள வைசயிகர் முதலாயினோரை மந்த மந்ததரமெனறு சொல்லப்பட்ட சத்திநிபாதத்தாசா

ரியனை யதிட்டித்தவர்களுக் கநுக்கிரகமான தீக்ஷையைச செய்தவாக ளவாகள யாதொரு பதததிலே யிருநது போகம புசிகக விரும்பினாக ளகததகதப பத்திலே யோசியாநிறபன.

மலபரிபாகம் வாராத வயககுவரை யவாகளவர்கள செயத கனமததுக கிடாகப பௌணசரீரததை பெறுப்பிததுப் போகங்களைப புசிதது்த் தொலைககவாறே மலபரிபாகம பிறபித தாசாரியன தீக்ஷையைப்பணணி மோடசத்தை யடைவிப்பன

இதற்குக காமிகததிற் பத்தாநுககிரகபடலத்து ம்ருகேந்திரததும் சுககுமசுவாயம்புவததும சிநதியவிசுவததுமறிக.

"இமையா ரிமைப்பவ ராகுஞசகல" ரெனறுந திருவாககிலும, 'மும்மலங்கூடி முயங்கி மயங்குவோ, ரம்மைச் சகலத்தா சேவராசுரா நா,ரிம்மையின வேதா வரிமிகு கிழக்கத, தம்மிறை யொளிபுககாாசகுச சகலரே" எனவறிக.

இமமூவரையுந் தொகுத்தறியிற் பதினம ரெனவறிக.

"விஞ்ஞானர் நால்வரு மெய்ப்பிரளயாகலர், தஞ்ஞான மூவருந் தங்குஞ் சகலத்து, ளஞ்ஞான மூவரு மாகப்பதினமராம, விஞ்ஞானராதியா வேற்றுமைதானே." (உ)

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

மேல் மூவகை யானமாககளுக்குஞ் சிவ னநுக்கிரகம்பண்ணு முறைமை கூறுகினறது

உணாதருமிப் பசுவர்க் முணரின்மூன்றும் - இழ்ச்சொல்லிப் போகத ஆன்மாக்க ளறியுங்கால மூன்றுவர்க்கமாம். அவைகளாவன:—

உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் - அதோமாயைக்கு மேலாயிருக்கும விஞ்ஞானகலரெனறும், மாயாமத்

தியவாததியான பிரளயாகலரென்றும், மாயாதோபாகவாத்தியான சகலரென்றும்.

விபுவாயிருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு மாயைக்தேசித்துவஞ் சொல்லுகிறது * அநுசிதமெனனில? உண்மை மாயாகாரியங்களினாலே யேகதேசத்தை யடைகையினாற் கூடும்.

* அநுசிதம் - தகாதது

மாயைநீங்கி யாணவமொன்றேயான விஞ்ஞான கேவலர்க்கேகதேசத்துவ மெவ்வாறெனனில்? அதோமாயையி லுண்டான போகங்களெல்லாம் புசித்துச் சுத்தமாயா போகத்துக்குச சிவானுக்கிரக மில்லாதிருக்கையான மாயாத்வய மத்தியே † யவஸ்தானஞ் சொல்லப்பட்டது.—

† அவஸ்தானம் - இருப்பு

தது³க்தம் பௌஷ்கரே — மாயாதோ⁴ வர்த்ததே சான்யே
க்ஷேத்ரிணேஷாம் வ்யவஸ்தி²தி꞉ । அவஸ்தா²நந்து பஶூ
நாம் ஶுத்³தே⁴தேநா விமுக்ததா꞉ ॥ விஜ்ஞாநகேவலா
ணாம் பஶூநாம் ஸம்ஸ்தி²தி꞉ । மத்⁴யஸ்ய த்⁴ரூவக
கேவல மாயாயாம் ஸம்ஸ்தி²தி꞉ கயோ꞉ ॥ ஹ்ருத்³விப்ரமா
ப்ராஜ்ஞா பஶ்வாய꞉ பரோக்ஷத꞉ । மோக்ஷாணா
தயா தஸ்ய ஸம்க்ஷேபந்தாஸ்ய ச ॥ ஸமயா த்⁴ருவ
ஸ்தி²தா மத்⁴யே ப்ராக்ருதா விஜ்ஞாநகேவலா꞉ ।

நிரையினமல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயைநிற்கும்-நிறை நிரையே விஞ்ஞானகலர்க் காணவ மலமொன்றும், பிரளயாகலர்க் காணவமுங் கர்ம்மமும், சகலர்க் காணவமுங் கனமமு மாயையும பொருந்திநிற்கும்.

ஆகுதம், கன்மமானது மாயாகாரியமாகிய புத்திகருமம் பிரளயத்திலு மாயையே யதற் காதாரம். கன்மத்துக்குக் காரணமு மாதாரமு மாயை யாதலால் பிரளயாகலர்க்கு மாயையில்லாமல் கன்ம மெப்படியிருக்கும் கன்மமில்லாமல் விஞ்ஞான கலர்க்கும் போகமெப்படி யுண்டாமெனில்? இவ்விடத்து பிரளயாகலர்க்கு மாயை யில்லையென்றது. லக்ஷணையாக மாயை மாயேயமாகிய பிரகிருதியை விஞ்ஞான கலர்க்குக் கன்மத்தினாலேயல்ல, போக மாணவ பரிபாகத்தினாலே

இவ்விச சகலா பிரளயாகல னாகிறதுக்கும் விஞ்ஞானகலனாகிறதுக்கும் ஏது‡குணாத்மகமாயிருக்கிற பிரகிருதி புருஷவிவேகத்தைப்பண்ணி பிரகிருதி விகாரத்தை நீங்கின னாளவன பிரளயாகலன்.

‡ குணாத்மகம் - குணவடிவு

பிரளயத்திலே கலை நீங்கப்பட்டவனும் பிரளயாகலனென்று பெயருண் டாகையால் பிரளயாகல ரிருவகைத்தாம்

பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தைப்பண்ணி பிரகிருதி நீங்கின மாத்திரத்திலே முத்தனென்னாமல் பிரளயாகல னென்பானேனெனில்? பிரகிருதிக்குமேல் மாயாகாரியங்களாய புவனாதாரங்களான வைந்து தத்துவங்க ளிருக்குது, அந்தப் புவனங்களிலே கன்மங்களுமிருக்குது.

இதன்றி ஆணவஞான §நிரோதகமான வாணவ மிருக்குதாகலால் இருட்டி காலத்திலும் அபக்குவ மலனாகிய பிராகிருதனாகாமல் பிரளயாகலனாகவே நிற்பன. இந்தப் பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தைப் பண்ணினதுபோல மாயையையு மாணமாவையும் பிரிந்து நின்றறிந்த பிரளயாகலன் விஞ்ஞானகலனாவன் இவ்வாறறிந்த சகலனும் விஞ்ஞான கலனாவன.

§ நிரோதகம் - மறைக்கிறது

இவ்வாறறிந்த சகலன பிராகிருத தேகியாயிருக்கிற வர்த்தமான காலத்திலும் விஞ்ஞானகேவலனே! மாயையுங் கன்மமும் நீங்கினவுடனே முத்தனென்னுது விஞ்ஞானகேவல னென்பானேனென்னவின்? ஆணமஞ்ஞான நிரோதகமான வாணவ மிருக்கையாலெவ்வாறு முத்தனுவன. ஆணவமல பரிபாகத்தினாலே சிவானுக்கிரகத்தினாலே பக்குவானுகுணமாக ¶ பராபரமுத்தியையடைவன.

¶ பராபரம் - மேல்கீழ

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 – 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑌃 । 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃-
𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾-
𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌾-
𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌭𑌵𑌃 ॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌕-
𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌃 । 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾-
𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌲𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤-
𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾 । 𑌮𑌾𑌯𑍋𑌦𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿-
𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌃 । 𑌮𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾-
𑌵𑍇𑌨𑍋𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾-
𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌃 । 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂-
𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌿 ॥ 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌾-
𑌲𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌤𑌃 । 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿-

ஜ்ஞாநம் நச்வரமேஷாம் வி க்ஷய: ॥ ஸகலஸ் ஸம்ஸ்கிதே
மோக்ஷி யம்க்ஷஸ்ய ப்ரத்யயாத் ந்யாயத: । ப்ரயாணவி யதாவித்யா
க்ஷப்ய யா நவம் ஸம்ஷாவித: ॥ விஜ்ஞாநகேவலாஞ்ஜ்ஞாத:
ஸாண்வஸகலோ ஹ்யேஷ: । ப்ரயாணத்ரீதம் வதந்தே ய
ப்ராப்ய ஸ்வயம்கேவலா: ॥ தாதோஸாவி ஸம்ப்ராப்தா
விஜ்ஞாநகலஸம்யுக்தா । ப்ரயோயுக்த வதந்த்யநா வி
ஸோயம் விஜ்ஞாநகேவல: ॥ ஸர்வமேதத்ததோ வதந்த்ய
ந ச ஸங்க்ஷிப்த்யதே । அயாவஷ்யம் ஸம்ப்ராப்தா
விப்ரா விஜ்ஞாநகேவலா இதி.

சகலன் பிரளயாகலனாகிறதற்கும் விஞ்ஞானகலனாகிறதற்கும் + ஏதுவந்தரம் தத்துவங்களுடைய பிரளயத்திலே கலைநீங்குகையினால் ஸ்தூல சூக்குமதேக மிரண்டும் விடப்பட்டு பிரளயாகலனென்று பெயராவன நிவிருத்திப் பிரதிஷ்டாகலைகள் சர்வகன்மமும் மேற்சொல்லுகிற வுபாயத்தினாலே நசிக்க வதனால் பிராகிருதமாயிருக்கிற தூலசூக்குமதேகமிரண்டும் விடப்பட்டு மேல் மிசிராத்துவாவிலே புசிப்பதான கன்மத்தையுடையவன் பிரளயாகலனாவன்.

+ ஏதுவந்தரம் - வேறு ஏது

தீக்ஷையிலே கலாதத்துவபரியந்த சோதனையினாலேயாதல் விவேகமாயாபுருஷத்தினாலேயாதல் யோகாப்பியாசத்தினாலே னமுழுண்டானத்தையெல்லாமறிந் தந்தக் கன்மாநுகுணமான தேகங்களை யேககாலத்திலே யெடுத்து சர்வகன்ம பலன்களையும் புசித்ததனாலேயாதல் பஞ்சீகரண பஞ்சகோச விவேகஞானயுக்தி சந்நியாசத்திலே யாதல் சர்வகன்மங்களு

நசிக்க வித்தக்கன்மங்களுக்குக் காரணமு மாகாரமும் தக்நுக்குணமாயிருக்கிற தநுவாதிகளுக்கு உபாதானக் காரணமாயிருக்கிற மாயையுந் தநுவாதிகளுக்கு ஹேதுவாயிருக்கிற கன்மமு மிகுகையினாலே தானும நீங்க வாணவ மலமொன்றுமே சேஷிக்கையினால் விஞ்ஞான கேவலருவன —

தத்ராஹ வக்ஷ்யே — தத்ரா ப்ரதமோ
ரேவதேவ யோக்தா । தந்த்ரமீக்ஷவத்
தேஹாதி ரஹிதோ நித்யோ நிர்லேபகேவலோ
விதிதாத்மா ஸ்வயம் தேவ யோகினஃ । விஜ்ஞ
ஞாநகேவலினோ நிர்க்ஷ்யா ஜ்ஞாநமேவாவிவா ॥ யோமே
நமோ மந்தாவா ப்ரஸாதாஸா ஆவரிக்ஷயஃ । ஸதுணா
தத்தாயத் நாயாயாஸ்வரிக்ஷயாத் ॥ உவ வாமிகா வ
விஷ்ஷஸ்தா ஸாதிஜ்ஞானகேவலாநுக்ரஹ.

கன்மயிலருட்பரன நிராதாரமாகி முதலிருவர்க்குந் தவி தாசத்திநி பாதத்தான மலங்கழிப்பன - வாமபிக்கக் கருணை நிதியான சிவன விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்க்கு ஸபரிசத்தினாலே மாயையும மந்திரோபதேசத்தினாலே கன்மத்தையும - நீக்கவேண்டிய தில்லை யாதலால் ஆதார தேகாதிக ளன்றி முதற்சொன்ன விஞ்ஞானகலா பிரளயாகல ரிரண்டு வகையிற பக்குவருக்குந் தனது சிற்சத்தி பதியத்தினாலே அஞ்ஞானத்தை நீக்குவன. அதெவவா றெனனில்?

தீவிர சத்திநி பாதத்தையுடைய விஞ்ஞான கலரையும பிரளயாகலரையும பிரளயாதியிலும் பிரளயாந்தத்திலும் அநுக்கிரகம் பண்ணுவர, அவர்க ளப்பொழுதே சிவனுவர்கள். வி

ஞ்ஞான கேவலாகளிலே தீவர சத்திநி பாதத்தை யுடையவாகளை சிருட்டியாதியிலே அநுக்கிரகம பண்ணி யதிகார மலமாத்திரம நிறுத்தி சர்வஞ்ஞத்துவாதி × ஷாட்குண்ணியாபிவியத்தராகப பண்ணி சுத்தாத்துவ புவநபதிகளாப் மந்திர மந்திரேசுர மந்திரமஹேஸ்வரர் அணுருத்திர அணுசதாசிவ ரெனனும்படிக்குச சுத்த வித்தியாதி தத்துவங்களிலே மஹாபோகங்களைப் புசித்து ருத்திர மஹேஸ்வர சதாசிவ துல்லியரான அபரமுத்தரா யிருந்து பிரளயகாலத்திலே பரமமுத்தி யடையும்படி பண்ணுவர் விஞ்ஞானகலரில் தீவரசத்திநிபாதம வாராத போகள பழயபடி கேவலராயே யிருப்பர.

× ஷாட்குண்ணியம் - ஆறுகுணம்

பரலயாகலரிலும் தீவரசத்திநி பாதத்தை யுடையவாகளை யநுக்கிரஹித்து அதிகார மலமாத்திரம நிறுத்தி ஷாட்குண்ணியாதி குறைபி வியத்தியாகப் பண்ணி அசுத்த மாயா புவநாதிகளாகிப் பிரளயகாலத்திலே பரமமுத்தி யடையும்படிச செய்வர் இருவகையில் தீவரசத்திநிபாதத்திலுமேலே பிரளயாதியிலே அநுக்கிரஹிக்கப பெற்றபோ பிரளயாந்த பரியந்தம் நினமல சமுத்தியை யடைந்திருந்து சிருட்டிகாலத்திலே சுத்தாத்வ அசுத்தாத்வாக்களில் புவனபதி யாவர்கள். பிராகிருத கனம க்ஷயமவாராமல் பிரளயத்திலே கலைகழன்று பிரளயாகலரொன்று நின்றபேரிலே அபக்குவரானபேர் சிருஷ்டி காலத்திலே சகலரே யாவர்கள்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

தத்ப்ரகாஶிகாயாம் — ஶுத்தாத்வப்ரகாஶகத்வேநேஷ்டா ஶுத்தாத்வப்ரகாஶகத்வேநேஷ்டாதீதஸ்யாத் | ஶுத்தாநந்தோ வா ஶிவோ விமுக்தஸ்ஸர்வேஶ்வரோ ஜயத்யஷ்டௌ || உக்தஞ்ச ஸ்வ கலாதத்த்வபுராணம் ஶைவே சாகாஶகோட்யயஸ்து | ப்ர யோகமேஷா யேஷாம் வகே ஜ்ஞானகலேஷூ வ்ருஜந்தி ரே || காஶ்மீர நந்தனஸ்யோகவிதாநத்ரி ஹவந வர்திகவ ஜ்ஞேயப்ரமேஷா | பேஷாம் ஸம்ஸ்திவகலாஃ கலாதி பொமாஹவநஜ்ஞேகேவகாபநதி.

கலையிலருடபரன றையிலாசானமூர்த்தி யாதாரமாகித் தரித்துச் சகலர்க்குக் கன்ம ஒப்பிற் சத்தாதந்தா சத்திநிபாதத் தானமலமொழிப்பன — சகலர்க்கு ஸ்பரிசத்திருலே மாயையையும் மந்திரோபதேசத்திருலே கன்மத்தையும் பாவனையிருலே ஆணவத்தையு மொழிக்க வேண்டுகையால் பூமியின்கண் ஞாருசாரிய லக்ஷணம் + லக்ஷிதமான தேசத்தை வேற்ற அதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று சகலரிலே கன்ம சாமயமு மாணவமல பரிபாகமு முற்ற விடத் துண்டாம் மந்தம் மந்ததரம் தீவரம் தீவரதரம் என்னும் நாலுவித சத்திநிபாதத்தாற்கு ஸமாகச் சகலா சோதனையிலே தத்துவங்களையுங் கன்மங்களையும் மாயையையும் ஆணவமல சத்திகளையும் நீக்குவன

சத்திநிபாதத்துக்கு மலபரிபாகம் ஏதுவென்பது விஞ்ஞான கலாகலே யாதலால் சகலாக்குக் கன்மவொப்பிலேயென்றிவ்விடத்துக் கூறப்பட்டதேனெனவின்? சகலர்க்குக் கன்ம சாமயமே ஏதுவல்ல சத்திநிபாதத்துக்கு மலபரிபாகமே ஏதுவென்பது மூவகையான்மாக்களுக்கு மொக்க நிகழ்வதாகையாலும், விஞ்

ஞானகலர்க்குக் கன்மமில்லாம லிருக்கையினாலும் சகலர்க்கு விசேஷித்துக் கன்ம சாம்யமும் வேணுமென்ற தெனவறிக.

+ லக்ஷித - குறிக்கப்பட்ட

— அநுக்த சித்தம் - சொல்லாம லேர்ப்பட்டது.

தது³க்தம் பௌஷ்கரே — ஸகலாநாந்து ஸர்வேஷாம்
உபலாபோ நகாரணம் । கர்மணாம் ஸாம்யஸம்ப்ராப்தி
ஸ்ய சைவ தச்சக்தி ஸம்பவே ॥ ஸம்ப்ராப்தே ச ஸ்வபாவேந
க்ஷீராம்பஸவச்சக்தி தத்ஸமே ।

சத்திநிபாதமாவது, ஆன்மஞானத்தைத் தடுக்கும் ஆணவசத்தி யதிகார நிவிருத்திக்குப் பக்குவம்வந்து கழுவின அவசரத்திலே முற்பிற்பாடற சகசேக பக்குவான சிவனுடைய சிற்சத்தியானது பதிந்து ஆன்மாவினுடைய நித்தியஞானக் கிரியையை யபிவியத்தியாக்குவது.

தது³க்தம் ஶ்ரீமதே — தமஸ்ஶக்த்யதிகாரஸ்ய நிவ்ரு
த்தௌ தத்பரிச்யுதௌ । வ்யநக்தி வ்யக்தி ஜ்ஞாநஞ்ச
மஸ்பஷ்டம் பரமேஶ்வரீ ஶிவஶக்தி.

இதை ஆணவமல பரிபாகானுகுணமாகச் சிற்சத்தியானது அற்பம் பிரகாசிக்கிறபொழுது ஆணவ சத்தியு மற்பநீங்கும். அதிகம் பிரகாசிக்கிறபொழுது அதிக நீங்கும்.

சிற்சத்தி யபிவியத்தியானது ஆணவமல பரிபாகத்தை யபேக்ஷிக்கவும், ஆணவமல நிவிர்த்தியானது சிற்சத்திப் பிரகாசத்தை யபேக்ஷிக்கவும் வேண்டுகையில் * அந்யோந்யாஶ்ரய மெனனில்? அதல்ல. சூரியோதயமு மந்தகார நிவிர்த்தியும் முற்பிற்பாடற வேககாலத்திலே யானதுபோல சிற்சத்தியபிவியத்தியு

மஞ்ஞான நிவிர்த்தியும் ஏககாலமாகையால் அந்யோந்யாஶ்ரய தோஷமில்லை

* அந்யோந்யா ஶ்ரயம்-ஒன்று மற்றொன்றைவேண்டுதல்

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — ஸ்வேஷ்வ ஸ்வவ்யஞ்ஜ்யதே ஸ்வம் ஜாதஜாத த்ரிவ்யக்தியே । யாத்ருக் தாத்ருக் ஹ்யவேக்ஷ்ய ஸ்ய ப்ரதீபவஸ்து ஸ்ரீயதா ||

சத்திநிபாதம நாலென்றது, நிவிருத்திசத்தி பதிந்தபொழுது மந்தம அப்பொழுது நித்தியா நித்திய விவேகத்தைப்பண்ணி விஷயங்களிலே † விரத்திவரும

† விரத்தி - ஒழிவு

பிரதிஷ்டாசத்தி பதிந்தபொழுது மந்ததரம், அப்பொழுது முந்துண்டான விவேகமும விரத்தியும பிரதிஷ்டிதமாம் இவ்விடத்து கரபப்புப்பிரத்தியம நியூநத்திலே.

வித்தியாசத்தி பதிந்தபொழுது சிவஞானம பிரகாசம, இது தீவரசத்திநிபாதம.

சாந்திசத்தி பதிந்தபொழுது தீவரதரம, இவ்விடத்துத்த ரபப்புப் பிரத்தியம் அதிகத்திலே. நிர்விகார ஞானத்தினு லுபசாந்திவரும்

இந்த சத்திகளுக்குச் சத்திமானுயிருக்கிற சிவனுடைய நாமமும் நிவிர்த்தீசன பிரதிஷ்டேசன் வித்யேசன சாந்தீசன என்று வியவஹரிக்கப்படுமே. சத்திசிவனுக்கு ஆதாரதேக கரணங்களாகையா லிவ்விடத்துச் சத்திகள் ஸ்தானமென்றுஞ் சொல்லப் பெறும்.

ததுக்தம் ஸ்ரீமத்ரௌரவே — நிவர்த்தயதி ஸம்ஸாரம் யாஸாஸ்ய நிவ்ருத்திகா । நிவ்ருத்திரிதி தஸ்யோக்தா நாம தத்பொரவி நிவ்ருத்திஜாது || நிவ்ருத்தஸ்ய ஶக்திஸ்து

யோ யாஸ்யாப்ரத்யவஸ்தலக்ஷணா। நிக்ஷிப்யதே ப்ர
திஷ்டாஸா ஸ்தானம் தத்ராஸ்த்யத்வஜிஃ॥ த்ருக்ஷ்ணா த்ம
த்ருவிஷயம் யத்ஞானதாத்ருணோஃ। ஸாவித்ர்யாஸ்தா
நதேவ்யஸ்ய விதேவ்யஸ்ததீஸ்வராஃ॥ ஸர்வஜ்ஞஃ ஸர்வ
ஸ்தானம் யத்ஸ்யாக்ஞானதேஹாஃ। ஸாஸாந்தி ஸ்வ
பக்ஷம் வித்தி தத்க்ஷ்யத்நோஸாவிஸாமந்த்ராணி.

இவ்வாறு கனம சாம்யமு மலபரிபாகமுமான காலத்தி லே ஆன்மாவினுடைய ஞானதிருஷ்டியை விழிப்பிக்கிற ஏஸ்வர சத்தியானது பதியும். அது பதிந்தமாத்திரத்திலே யானவமலத்தினாலே யான்மாவை விஷயோன்முகமாகப் பண்ணுவிக்கிற திரோதான சத்தியானது மலத்தைச் செலுத்தாமல்விடும். அந்தத்திரோதானசத்தி நிவிருத்தியான மஹானமாவுக்குத் துக்க ‡சாகரமாகிற சம்சாரத்திலே §சடிதி வைராக்யமுண்டாம் கண்ணைப் பெற்றவன் காக்ஷியை யிச்சிக்குமாப்போல ஞான திருஷ்டியைப்பெற்ற ஆன்மா சிவனுடைய பாதாரவிந்த தரிசனத்திலே யிச்சையுண்டாய் எப்பொழுது தரிசிப்பேன், எப்பொழுது பந்தத்திலே நின்றும் முத்தனாவேன், ஆரவனைத் தரிசிப்பிக்கிறவரென்று புத்தியையுடையவனாய் இவ்வாறு சம்சாரத்திற் பயப்பட்டிருக்கிறவனை யாசாரிய மூர்த்தியானுகிய சிவன சத்திநிபாதானுகுணமாக வநுக்கிரகம்பண்ணுவன.

‡ சாகரம் - சமுத்திரம்

§ சடிதி - சீக்கிரம்

சத்திநிபாதானுகுணமான அநுக்கிரஹமாவது? மந்த சத்திநிபாதத்தை யுடையவனுக்கு நிவிர்த்திகலையி லுண்டான புண்ணிய பாபங்களைச் சோதித்துப் பிருதுவியாதி யாகாச பரியந்த

மூண்டான தத்துவங்களைத் தரிசித்து நீங்கும்படி யுபதேசித்துப பிரமாண்டோ ¶ பரிலோகங்களிலே + யோசிப்பது.

¶ உபரி - மேல்

+ யோசித்தல் - கூட்டுதல்

மந்ததர சத்திநிபாதத்தை யுடையவர்களுக்கு நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை யிரண்டுகலையில் புணய பாபங்களையுஞ் சோதித்துப பிருதிவியாதி பிரகிருதி பரியந்த மூண்டான தத்துவங்களைத் தரிசித்து நீங்கும்படி யுபதேசித்து புருஷோபரி தத்துவங்களிலே பிரளயாகலருக் கிருக்குமபடி யோசிப்பிக்கது.

தீவரசத்திநி பாதத்தை யுடையவனை நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தியை மூன்றுகலைகளையுஞ் சோதித்து பிருதிவியாதி மாயாந்த தரிசித்து நீங்கும்படி யுபதேசித்து சுத்தவித்யாதி யுபரமுத்தி ஸதானமாகிய சுத்தாத்துவ ×வாசியாகப பணணுவது

தீவ்ரதர சத்திநிபாதத்தை யுடையவனைப் பஞ்சகலையுஞ்சோதித்து நாமரூபசமும் நிராதாரமும பிரத்தியக்ஷா — கமயமும அநுமானாகமயமும § ஷட்தரிமசத தத்துவாதீதமுமாய் அகண்டாகார சச்சிதானந் தாத்வய பரிபூர்ண பரமசிவத்திலே வேறறத் ததாகாரமாமபடி யோசிப்பது.

× வாசி - இருக்கிறவன

— அகமயம் - அறியக்கூடாதது

* ஷட்திரிம்சத் - முப்பத்தாறு.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

த்யாயாம் ஸஹாத்ருக: ॥ வைராக்யம் ஜாயதே க்ஷிப்ரம்
ஸம்ஸாராஸ்ஸாரவஸ்துந: । தத்ர ஜ்ஞானம் ஜாயதே ஸம்
ஹோபாஸனைகஜ்யோதி: ॥ க்ஷாத்ரஞ்ச ப்ரதி தேவ
ஸம் ஜோத்யம் மோக்ஷம் யே க்ஷாராந்தர்த்தாவ த்ஸர்வ
தாஸ்யோஹ ஸித்திஸம்ஜாயதே த்ருதி: ॥ ஏவம் ஸம்ஸார
தோஷீத உதய ப்ரஹ்மாதி வைஸ்வர: ।

தேவிகாலோத்தரே — ஜ்ஞானவைராக்ய ஸிராஜம்
வை ஸம்ஸாரமோஹாந்தவஞ்சிதே । நிஷ்கேவ யோஜி
தா உத்தமாதிஸாஷஸ்ய நிச்சய: ॥ யதாஜ்ஞம் ஜம்ப
க்ஷிப்ரம் க்ஷீரக்ஷீரம் வர்த்ததேவர்த்தநே । ஸம்ஸேஷஹ
வத்துதாத்ரத பரஜாத்ரதீதி ॥

வைராக்ய மதுபத்து அவையாவன? வியாதி பீடையாலே வரும் ஜநக வைராக்கிய மொன்று,

தனனுடைய தேஹ தோஷத்தைக் கண்டு வரும் தேஹவைராக்கிய மொன்று,

சகல ஐஸ்வரியங்களையுங் குறைவற வனுபவித்து இனிப் போதுமென்று வரும் ஐஸ்வரிய வைராக்கியமொன்று,

ஆதியாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிக தாபத்திரயங்களினாலே வரும் பிரபஞ்ச வைராக்கியமொன்று,

அர்த்தத்தைத் தேடுகிறதிலும் ரக்ஷிக்கிறதிலும் கள்ளர் கொண்டுபோகிறதிலும் யாதொரு துக்க முண்டாகிறதுகம்வரும் திரவ்ய வைராக்கியமொன்று,

மாதா பிதா ஸ்திரீ புத்திரன இஷ்டபந்து ஸ்நேகித ரிவர்களோட பிரிந்த தத்தினாலே கூட்டமெல்லாமபிரிந்த காலத்தில துக்கத்துக்கேதுவென்று வரும சலக வைராக்கிய மொன்று,

காமுகனு யிருக்கிறவன் ஞான மோகமாயிருக்கிற ஸ்திரீயினிடத்திலே குணத்திலே யாகிலும தேஹத்திலே யாகிலும வைராக்கிய ஏதுவான தொரு தோஷத்தைக் கண்டு விரகதிவரும ஸ்திரீ வைராக்கிய மொன்று,

அன்னபானாதிக ளொருபொழு தில்லாதிருக்கிலும் தேகம நில்லாது, எத்தனை ரொத்தனை வகையிலே புசித்தாலும திருப்தியை யடையாதென்றுவரும புசிப்பு வைராக்கிய மொன்று,

தாரத்துக்குப் போய்த் தளருண்டதினால வரும பிரசுக்கிரஹ வைராக்கியமொன்று,

தேஹத்திலே யாதொரு ஏதுவுமில்லாமல் பூர்வஜந்ம சிவபூஜா புண்யபலத்தினாலே தேஹாதியான சாவ வஸ்துக்களிலும வரும வைராக்கிய மொன்று,

ஆகப்பத்து

இவற்றுள் நிரு ஏதுகமாக வருகிற வைராக்கிய முத்தமம்.
நினைவொனபதும மத்யமம்.

[illegible]

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சகலனுக்குமாத்திரம் அநுக்கிரகமென்றெண்ணவேண்டாம மூவருக்கு முண்டென்னு முறைமை யுரைக்கின்றார்.

நிராதாரமாகி - நிரதிகரணஞ்செய்கின்று,—

அவித்தா சத்திநிபாதத்தால் தீவிர தீவிரதர சத்தி விழுக லாற் றீவிரதரத்தாற் பரமுத்தி, தீவிரத்தாஞ் அபரமுத்தி.

தீவிரதரனுக்கும் மந்த மந்ததர சத்திநிபாத முண்டு.

அபரமுத்தி யுணர்த்தவிதமாதலால் நிரதிகரணனுக்கிரகஞ் சகலர்க்கு மேகதேசத்திற் சாற்றியதுண்டு,—

ஆசான மூர்த்தி ஆகாரமாகித் தரித்து - சாதிகரணனாயி ருந்து,—

சதுரர்த்தாசத்திநிபாதத்தால - மந்தகராதியால்,—

மலங்கழிப்பன் - மலத்தை யொழிப்பன.

ஒழிப்பனென்பதற்குப்பின சிவத்துவாபிவியத்தியும் செய் வனெனபது செப்புக.

விஞ்ஞானகலரெனபது கலைக்குறையாதலால் விஞ்ஞா னகலரென நின்றது.

விஞ்ஞானத்தால் மாயாபுருஷவிவேகஞானத்தால கலை முதல் முப்பது தத்துவத்தால் மூடப்பட்ட சூக்குமதேகமில் லை யாது சில பெயர்களவர்கள் விஞ்ஞானகலாகள்

பிரளயத்துக் கலைநீங்கினபெயர் பிரளயாகலா.

ஆதலால், இருவர்க்கத்துக்கும நிரதிகரணனுக்கிரகம்.

சிலபெயர் அனந்தாதி யனுசதாசிவாதிய ரிவர்களை விஞ்ஞா னகலர்களென்றும், அபர மந்தரேசுவராகளாகிய ஸ்ரீகண்டா தியர்களைப் பிரளயாகல ரென்றும் பேசுவார்கள்; அவர்கள மல மலகன்ம முத்தராய்ப் பதிபதார்த்தத்துள அந்தர்ப் பவித்து மலமாத்திரகலுஷித விஞ்ஞானகலர்க்குறி மலகன்மமாத்திர கலுஷித பிரளயாகலக்குறி, பிரியாது தரியாமையால் அப்படி ய பேசுதல் அறியாமையாலென வறிக.

பெரியோர் சிலவிடத் தப்படிப் படித்துப் பேசியதேது ? முன்னிருப்பைக் குறித்துக் கூறிய தெனக் குறித்தறிக.

பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவா யனுக்கிரகம் பண்ணுவ ரென்று சிலர் பேசிய தேது? தேகமில்லாப் பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவாய்வந் தனுக்கிரகம் பண்ணுவ ரென்பது தெய்திதெ ரியாது செப்பியது.

இருவர்களும நிராதாரமாகி யெனுமாசிரியர் வசனத்துக்கு
ம் சிவாகமத்துக்கும விரோதச சொல்லுமாம.

ஆணமதத்துவ மிருபத்திஞனிற்கு மேல பிரகிருதி முதராக
யிராகாதி கலாதத்மாகிய தத்துவங்களி னிரஞசனா தவிரச
சாஞசனரா யிருப்போரகள் பிரளயாகலர்களென்று சிலா பே
சிய தேது? ஸ்ரீமத் காமிகாகமத்தில் ஏகதேசத்தில அபபடியிரு
த்தலால், இசைத்தாரகள.

அச்சகல விசேஷ பிரளயாகலரைக் குறித்து உருத்திர தே
வர்களிற் றேவகுரு வெனபது கூடும், தேகமில்லாப் பிரளயாக
லர்குத் தேவகுருவெனபது கூடாது; மற்றது பிரசித்தப பொ
ருள.

விஞஞானகலர்கள் பரிபக்குவ மலர்கள் அபரிபக்குவ மல
ரகள எனறிருவகையர்

அந்த இருவகையருககுட் பரிபககுவ மலர்கள சிவானுக்கிர
கம்பெறறுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவனகளாயும அ
னு சதாசிவர் அநந்தாதிகள் மந்திரர்கள புவனவாசிகள் எனனு
ம அபர முத்த சிவன்களாயும போயிருப்பார்கள்

அபரிபக்குவமலர்கள் மாயைககுமேற் சுத்தவித்தைக்குக
கீழ மலமாத்திர கலுஷிதர்களாய்ப் பசுபதாரத்தங்களா யிருப
பார்கள்.

பிரளயாகலர் பரிபக்குவமலர் அபரிபக்குவ மலரென விரு
வகையா

அவ்விருவகையருள் பரிபக்குவமலர்கள் சிவானுக்கிரகம்
பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் ஸ்ரீ
கண்ட வீரபத்திரர் முதலிய அபரமந்திரேஸ்வரர்கள் புவன
வாசிகளென்னும் அபரமுத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள.

அபரிபக்குவமலர்கள் இருஷடிகாலத்திலே சகலராவார்
கள.

சகலர்கள் திரிபந்திகளென்றும் விஞ்ஞானிகளினுமேல் கனமாகமவந்து விஞ்ஞான கைவல்லியம் வருமளவும் துவிபந்திகளென்றும் இருவிதமாயிருப்பார்கள்.

அந்த விருவிதமாயிருக்குஞ் சகலர்கள் தூலதேகிகளென்றும், அபபிராத்தவாகிய சரீரிகளென்றும், பிரநட்டவாகிய சரீரிகளென்று சொல்லப்படும் தூலவிதேகிகளாயும் இருப்பார்கள்.

திரும்ப அந்த நால்வகையோருந் தனித்தனிப் பரிபக்குவ மலர்களென்றும் அபரிபக்குவ மலர்களென்றும் எண்வகையர்.

அவ் வெண்வகையருள், பரிபக்குவ மலர்கள் என்னும் நால்வகையினரும் சிவானுக்கிரகம் பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் நாலுபத முத்தராயிருக்கும் அபரமுத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள்.

அபரிபக்குவ மலர்களெனும் நால்வகையோரும் சம்சாரிகளாயிருப்பார்கள்.

ஆக மூவகையோரும் பன்னிருவகையரென்பது பாரதந்திக.

சகலானுக்கிரகங் குருத்திருமேனி குறித்திருக்குஞ் சிவன் பண்ணுவது.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவற்றுட் 'குருவாகியுந் துணர்த்தி' என்ற முதற்கூற்றுப் பொருளை ஒன்பது செய்யுளான் வகுத்துக் கூறுவான் றொடங்கினார்.

எண்ணரிய வுயிர்களெல்லாம் பந்தவேறுபாட்டான மூவகைப்படும். அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய சகலவர்க்கத்திற்கு நால்வகைச் சத்திநிபாத முறைமையின்வைத்து அரிதுணர்

தத வேண்டுதலின், அவ்வுயிர்கட்கே குருவாகி வந்துணர்த்தி யென மேற்கூறிய சாதாரதீக்கை செய்வது ஒருமல மிருமலமுடைய மற்றை யிருவர்க்கத்திற்கும் தீவிர தீவிரதரமெனனும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தினை வைத்துணர்த்த வேண்டுமாதலின், சகலர்க்கும்போற் குருவடிவின் மறைந்து நின்று பட்டாக்கையா லுணர்த்தப்பட் டறிதுணர வேண்டாது அவ்விருதிறத்துயிர்கட்கும் முறையே உண்ணின்று முன்னின்று முணர்த்துவதாகிய நிராதாரதீக்கை செய்யப்படு மென்பதாம்

இதனானே தீக்கை இருவகைத் தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்குமுரியா ரிவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன

இனி இவ்விரண்டனுள் எண்ணெடுத்துக்கொண்ட சாதார தீக்கையிற் படிமுறையும் அவற்றியல்பும் வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்களென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன்னே சொல்லப்பட்ட வான்மவர்க்க மூன்றுவகைப் பட்டிருக்குமென் றருளிச்செய்கிறார்.

உரைதருமிப் பசுவர்க்கமுணரின் மூன்றும்— இவ்வியாகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட இந்த வான்மவர்க்கத்தை விசாரிக்கில் மூன்றுவகைப் பட்டிருக்கும். அவையாவன?—உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் — மேலான விஞ்ஞானாகலரொன்றும் பிரளயாகலரொன்றும் சகலரொன்றும் — இவையின்மல மலகன்ம மலங்களுமாயை நிற்கும் - இந்த அடைவிலே விஞ்ஞானகலர்க்கு ஆணவமல மொன்றும் ப்ரளயாகலர்க்கு ஆணவமலமுங் கன்மமலமும் ஆக விரண்டும் சகலர்க்கு ஆணவமலமு மா

யாமலமுஞ் கன்மமலமும் ஆக மூன்றுமலமும்; இவை யநாதியே யுள்ளதாய் நிற்கும்.—முதலிருவர்க்கும் - முற்பட்ட விஞ்ஞான கலரிற் பிரளயாகலரிற் பக்குவராயுள்ள விரண்டுவகைக்கும்,— நிராதாரமாகிக் கரையிலருட் பரன்றுவிகா சத்திநிபாதத்தாற் கழிப்பன்மலம் - எல்லையில்லாத வனுக்கிரகத்தை யுடைய பரமேஸ்வரன் அவர்களுக்குப் பிராணனாய் நின்ற முறைமையிலே தீவிரம் தீவிரதரம் என்றுசொல்லப்பட்ட விரண்டு சத்திநிபாதத்தாலு மலங்களைப்போக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன் — சகலர்க்கு - சகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்கு,—கன்மவொப்பில் - புண்ணியபாவங்களிரண்டும் தன்னிலேறாமற் குறையாமல இரண்டுமொத்த வவசரத்திலே;—தரையி லாசானமூர்த்தி யாதாரமாகித் தரித்தொழிப்பன் மலம் - பூமியிலே ஆசாரியமூர்த்தியிலே யதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று மலங்களைப்போக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன்.—சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்-மந்தம் மந்ததரம் தீவ்ரம் தீவிரதரம் என்று சொல்லப்பட்ட நாலுவகைச் சத்திநிபாதத்தாலும

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்-௮-சூ,௩-வெ "மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும் விஞ்ஞானகலர்க்கு, கஞ்ஞான வசசகலர்க்குக் குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம், பின்னுணர்த்து மன்றி யப்பிரளயா கலருக்கு, முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்" என்னுமதனை கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, பரமேஸ்வரன் மூவகை யான்மவர்க்கத்தில் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்கு நிராதாரமாய்நின்று தீவிரம் தீவ்ரதரம் என்கிற சத்திநிபாதத்தாலே மலங்களைப் போக்கி இரட்சிப்பனென்றும், சகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்குக் கன்மவொப்பில் பூமியிலே ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று மந்தம் மந்ததரம் தீவ

ரம் தீவரதரம் எனகிற நாலுவகைச் சத்திநிபாதத்தாலும் இர
ட்சிப்ப னென்னுமுறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உரைதரு மிப்பசுவாகம - எண்ணரிய வுயிர்களெல்லாம்,—
உணரின - உணருமிடத்து,—உயரும விஞ்ஞானகலா பிரளயாக
லர் சகலர்-உயர்ந்த விஞ்ஞானகலரும் பிரளயாகலரும சகலரு
மென,—நிரையினமல மலமகனம மலமகனமமாயை - முறை
யே யாணவமலமு மதனொடு கனமமலமு மவைகளொடுமாயா
மலமுமாக,— நிறகுமனறும - இபபநத வேறுபாடடான மூவ
கைபபடும —சகலர்களுக கன்மவொப்பில்-அவற்றுள் மும்மலங
களுடைய சகலவர்க்கத்திறகு இருவினை யொப்பினகண்,—சது
ரதரா சத்திநிபாதததால்-நால்வகைச் சததிநிபாதமுறைமையி
னைவைத்தத தெரிநதுணரதக வேண்டுதலின,—நரையிலாசா
னமூர்த்தி யாதாரமாகித தரிநதுமலமொழிப்பன- இவவுலகின
க ணவவுயிர்கட்கேகுருமூர்ததியாதாரமா யதிட்டித்தநினறு
மல நீககுவதாகிய சாகாரதீககைசெய்து,—முதலிருவர்ககும்-ஒ
ருமலமிருமலமுடைய மறறை யிருவர்ககதநிற்கும,—துவிதா
சததிநிபாதததால் - தீவிரம தீவிரதரமெனனு மிருவகைச சத்
திநிபாதததினவைத துணர்ததலையயு மாதலில்,—கரையிலரு
ட்பரன மலங்கழிப்ப விராதாரமாகி - அன்விடுதற்கரிய கரு
ணைவடிவாகிய முதல்வன சகலவர்ககம் போற் குருவடிவின ம
றைநது நினறு படர்கையா லுணரதகப்பட் டறிதுணர வேண
டா து அவ்விருதிறத் துயிர்கட்கு மலநீக்குதற்கு முறையே புண
ணினறு முனனின றுணர்த்துவதாகிய நிராதாரதீட்சை செ
யயபபடும.

இதனானே தீக்கை யிருவகைத்தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்குமுரியா ரிவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இனிச் சகலர்க் காசாரியன் செய்யுந் தீக்கையாதி
தொகுத் துணர்த்துகின்றார்

பலவித மாசான்பாச மோசனந்தான்பண்ணும்
படிநயனத் தருள்பரிசம் வாசகமானதமும், மலகில்சா
த்திரம்யோக மவுத்திராதி யநேகமுள வவற்றினவுத்
திரியிரண்டாம்றியி, னிலகுஞா னக்கிரியை யெனஞா
னமனத்தா லியற்றுவது கிரியையெழிற் குண்டமண்ட
லாதி, நிலவுவித்துச் செய்தல்கிரியா வதிதானின்று
நிராட்பீசம்பீச மெனவிரண்டாய் நிகழும். (௫)

(இ-ள்) **பலவித மாசன பாச மோசனந் தான்பண்ணும் படி** ஆசாரியன் ஆன்மாக்களுக்குப் பாசத்தைச் சேதிக்கையின் பொருட்டுச் செய்யுந் தீக்கை பலபிரகாரமா யிருக்கும் அஃதெவ்வாறென்னின் சாதிபேதத்தாலு மலபாக தாரதம்மியத்தாலும் பலவாகக் கூறியது. அவையாவன ?

நயனத் தருள் பரிசம் வாசகமானதமுமலகில்சாத்திர மியோகம மீனானது சினையைப் பார்த்த மாத்திரத்திலே யதனைப் பேதித்துத் தன்னைப்போலாக்குமாறுபோ லாசாரிய னுண்மைப் பொருளிலே சித்தத்தை வைத்துத் திவ்வியமான நயனத்தினாலே பார்த்தவனுக்குக் கட்டுப்பட்ட பந்தங்களைச் சோதிக்குமது நயன தீக்கை.

வாரணமானது போல வாசாரியன் றனது வலது கையிற் சிவ அத்தங் கற்பித்துச் சோதிரூப மாகத் தியானம்பண்ணி மாணவகன் றலைதொடங்கிச் சர்வாங்கமும் பரிசித்துப் பின்னாலே விடுவது பரிசதீக்கை.

ஆமையானதுபோல ஆசாரியன் றனது முதலாகிய வுண்மைப் பொருளிலே சித்தத்தை வைத்துப் பரமமான சோதியுடன் கூடித் தியானித்துச் சங்கிதா கிரியா விதிக்குச் செய்யுமாறுபோல மந்திர கிரியா பாவனைகளுடன் வழுவின்றி யெல்லாத்தையு முள்ளபடி யறிந்து சோகம்பாவனை பண்ணி யிந்தக் கைவிசேடத்தினாலே மாணாக்கன் பாசத்தைச் சேதிப்பது மானத தீக்கை மந்திரங்களை யந்தந்த வன்னங்களுக் குடைய மாத்திரைகளை யறிந் தேருமற் குறையாம லுச்சரிக்கும்படி வாசக தீக்கை

ஆசாரியன் ஆகமத்திற் சொன்னப்படி யோதியுணர்த்தி மாணாக்கனுக் கையந் திரிவின்றி யந்த வாகமத்தின் பொருளை யறிவிக்கை சாத்திர தீக்கை.

ஆசாரியனுடைய சந்தான மார்க்கத்தினாலே மாணாக்கனுடைய விதய கமலத்திற் பிரவேசித் தவ்விதய கமலத்தி னடுவே விந்துரூபமான வான்மாவைச் சுழுமுனை நாடியிற் பிரமரந்திர மளவாகக் கொண்டு சென்று சிவனிடத்தில் யோசிப்பித்து நிறுத்துவது யோகதீக்கை; ஆகவறுவகை யெனவறிக

அவுத்திராதி யநேகமுள — ஓம சமமந்தமாகிய அவுத்திரி யென்று சொல்லிய தீக்ஷையை விசாரிக்கி லேகத்தத்துவ, திரிதத்துவ முதலாகிய தீக்ஷைபலவு முளவென்றறிக.

இதன்விகற்பமு வருணபத்ததியிற் காண்க.

இத்தீக்ஷையினுக் கதிகாரி யாவரெனில்? நல்லிய சாதியி

ஞானக்கு அவுத்திரி யாகாவையி லிந்த தீக்கைகளைக் கூறியதென
வறிக

இம்முறைமை காலோத்தரத்திற் காண்க
"அனலியாகரும பாசமறுத்திடுக பாலையிறுற-நனைறு
கைவந்துந்த தலை" எனவுமறிக

அவற்று ளவு அவைகளை விசாரித்தறியி லிரண்டுபிரகா
த்திரி யிரண்டா ரமாம். அவையாவன?
மறியில

இலகுஞானம் அந்தவவுத்திரி, விளங்காநின்ற ஞானதீக்
கிரியையென கையெனவும் கிரியாதீக்கை யெனவுமாம்
ஞான மனத் தீவிர தீவிரதரமெனனும் சத்திநிபாதத்
தா லியற்றுவது தையுடைய மாணாக்கனுக் காசாரியர் கிரியா
தீக்கையைப்போல மற்று வியாபாரத்தினு
லே செய்யமுடியாது

முற்கூறிய ஞானதீக்கைக்கு மிதற்கும் பேதமியாதெனில்?
சாமானிய விசேடமென விருவிதமாம்.

அவற்றுள் விஞ்ஞான தீக்கையென்று சாமிகத்துக்கு சிந்தி
ய விசுவத்துள் கூறாகைப்பா லிணங்க கூறியதே விசிட்டமெனவ
றிக, அதனைவிரிக்கிற் பெருகும்.

கிரியையெழுற விதிவழி குண்ட மண்டலமிட்டு வடக்கும
குண்ட மண்ட ண்டபத்தைப் பதினாறுக்குப் பதினாறு கூத்
லாதி நிலவுவித் திரமேற்றி நூறறுப் பத்தொன்பது பதமாக
து செய்தல் கி நடுவொன்பது பதத்தில் மண்டலேசுர
பூசைக்கு வேதிகையும் இதற்குமேற்குக் கிழ
க்கு மிட்டலிங்க பூசைக்கு வேதிகையும் கு
ண்டமும் குண்டத்துக்கு வடக்கே கும்ப
தினுக்கு வேதிகையும் அதற்குமேற்கே யாசாரிய ரபிடேகத்
துக்குக் கும்பங்காயிக்க வேதிகையும் அதற்குமேற்கே பஞ்சேச

விதி பஞ்சகத்தவர்க்குப பல்லவம வைக்கவும ஆக வேதிகையரு சக்குங குண்டத்தசருப பசம (ருச) மறறவிருபத தேழிலா சாரிய ரிருக்கவுஞ சீடனிருக்கவும தாலீபாகம பணணவும பஞ்சகவயங் காபிக்கவு மெனவறிக. இதனைச சூழச சஞசார பதமொனறு மதனைச சூழந்த குமபமுதலிய குமபங தாபிக்கவு மெனவறிக

கிரியாவதிதா அந்தக கிரியாவதியைய விசாரிக்கிற் சபீசம வினறு நிரபீச நிரபீசம சாதிகாரை நிரதிகாரை யெனமபீசமென விர நால்வகையுந தொகுத்தறியு மிடத்தச சபீசனடாகி நிகழும. தீக்கை நிர்ப்பீசதீக்கையென விரணடாக விளங்கா நிற்கும் எ-று

இதறகு வருணபத்ததியினும அஞ்சுமானினு மறிக. (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இனி யாசாரியன பக்குவானமாக்களுடைய பாசவிமோசனம பணணுவ தெவவாறெனனில்?

(பலவிதமாசான பாசமோசனம் தானிரண்டாகிநிகழும) இத அங்வய மாங்குவது. ஆசான பாசமோசனம் பணணும்படி பலவிதம் அவவிதஙகளாவன,—

நயனத்தருள—* அவலோகனமானது சருங்காரமென்றும் நிககிரகமெனறும அநுககிரகமெனறும மூனறு விதம்ாம.

* அவலோகனம் - பார்வை,

அதிலே யாசாரியன சிஷ்யனிடத்திலே பணணு மவலோகனஞ் கருடபாவனை வைவததவன பாம்பினுலே கடிபட்டவனை பாம்பரகவுந தான கருடனாகவும பாவித்துக கருடனு

னுடைய கிரகாவலோகனம் பண்ணி விஷந் தீர்க்கவாறே யவனுடைய † சிராந்தி நிவிர்த்தியார்த்தமாகத் தானே சந்திரபாவனையைப் பண்ணி யவனை யமிர்தகலையினாலே யபிஷேகம் பண்ணினதாகக் கிருபாவலோகனம் பண்ணினதுபோல, சிறப்பாவனாசித்தனான வாசாரியன் பாசநிவிர்த்தியார்த்தமாக நிக்கிரகாவலோகனமும் ஆன்மாவினுடைய ‡ ஆப்பியாயனார்த்தமாக அநுக்கிரகாவலோகனமும் பண்ணுவது சக்ஷுர் தீக்ஷை —

† சிராந்தி - இளைப்பு.

‡ ஆப்பியாயகம் - திருப்தி,

பரிசம் - ஆசாரியன் தன்னுடைய அஸ்தத்திலே சந்தனலேபனத்தைப் பண்ணிச் சிவனை யாசனமூர்த்தி மூலம் வித்தியாதேகம் பஞ்சப் பிரமஷடங்க மூலமந்திரங்களினாலே புஷ்பங்கொண்டு பூஜித்துச் சிஷ்யனுடைய மஸ்தகத்திலே வைத்து, ஸ்பரிசவேதி ஸ்பரிசத்தினாலே தாம்பிராதி லோகங்களினது களிம்பு நீங்கி ஸ்வர்ணமானதுபோல, சிஷ்யனுடைய பாசத்திரயம் நீங்கிச் சிவமாம்படி பண்ணுவது ஸ்பரிச தீக்ஷை —

வாசகம் - வர்ணாச்ரமாநுகுணமாக பஞ்சாக்ஷரத்தை யுபதேசம் பண்ணுவது வாசகதீக்ஷை —

மானதம் - ஆசாரியன் றன்னுடைய ரேசகவாயுவினாலே புறப்பட்டுச் சிஷ்யனுடைய பூரகவாயுவினாலே இருதயத்திலே பிரவேசித்துச் சிஷ்ய சைதந்யத்தை வாங்கித் துவாதசாந்தமளவாகக் கொண்டுபோய்த் தம்முடைய இருதயத்திலே சிவசைதந்யத்துடனே கலந்து உப்பும் அப்புங் கலந்து ஏகரசமானது போலப் பாவித்துச் சிஷ்ய சைதந்யத்தைச் சிஷ்யதேகத்திலே பிரதிஷ்டை பண்ணுகிறது மானச தீக்ஷை —

சாத்திரம் - முடிவற்ற சாஸ்திரார்த்தங்களை யெல்லாம் சங்கிரகித்துப் பதிபசு பாசத்தினுடைய லக்ஷணங்களை

யுஞ் சிவ ஜீவர்களுடைய ஐக்கியத்தையும் சத் சம்பிரதாயமாகப் போதிப்பது சாஸ்திர தீக்ஷை —

யோகம் - நிராதார சிவயோகத்தை யப்பியாசம் பண்ணுவிப்பது யோகதீக்ஷை —

அவுத்திரி - †ஹோத்ர சஹிதமாகப் பண்ணுந் தீக்ஷை, அவுத்திரி —

† ஹோத்ரசஹிதம் - ஓமத்தோடு கூடியது.

ஆதி யநேகமுள - கீழ்ச்சொன்ன தீக்ஷைக ளாதியாக வின்னு மநேக தீக்ஷையுண்டு —

அவற்றி லவுத்திரி யிரண்டாம்,— அவற்றுகளுக் குள்ளே அவுத்திரி தீக்ஷையானது இருவகைப்படும் —

அறியில் - இரண்டையு மறியில், —

இலகு ஞானங் கிரியையெனும் - பிரகாசத்தை யுடைய ஞான தீக்ஷையென்றும் கிரியா தீக்ஷையென்றும் சாஸ்திரங்கள் சொல்லும், —

ஞான மனத்தாலியற்றுவது - மனதினாலே சிஷ்யனுடைய தேகத்தை பிரவேசித்து நாபி குண்டத்திலே சிவாக்கினி மூட்டி இந்த ஓம பூர்வமாக ஷட்தத்வ சுத்தியைப் பண்ணுவது ஞான தீக்ஷை —

கிரிகையெழிற் குண்டமண்டலாதி நிலவுவித்துச்செய்தல், சிறப்ப ¶ கௌசல்யத்துடனே குண்டமண்டப வேதிகளைச் சமைத்து ஆகமோக்தமாக கலாசோதனையைப் பண்ணுவது —

¶ கௌசல்யம் - சாமர்த்தியம்,

இன்னுங் கிரியாவதிகா னிர்ப்பீச சபீசமென விரண்டாகிடும் - மேலுமக் கிரியாவதியான நிர்ப்பீச தீக்ஷையென்றும் சபீச தீக்ஷையென்றும் இரண்டாகச் சொல்லப்படும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சகலர்க் கனுக்கிரகங் குருத்திருமேனி குறித்திருக்கும் சிவன் பண்ணுவது பலப்ரகாரமென்பபடிக்கின்றார்.

ஆசான் - குருவைக்குறித்துக்கொள்ளுஞ் சிவன்,—பாசமோசனம் பண்ணும்படிக்குத்தான்-அனுக்கிரகஞ் செய்யும்பிரகாரம்,—பலவிதம் - வெகுபிரகாரம்.— நயனத்தருள் - அந்தவாசாரியனாக்கையைக் குறியாது குறித்துச் சுருக்கிப் பாசங்கழலப் பார்த்தல் சாக்ஷுஷீயென்னுந் தீக்ஷை,— பரிசம்-அப்படிக்குறித்துச்சிவஹஸ்தமவைத்தல் பரிசதீக்ஷை.— வாசகம்-அப்படிக் குறித்துப் பதினொரு மந்திரத்தோடு பஞ்சாக்ஷர முபதேசித்தல் வாசகதீக்ஷை,— மானதம்-அப்படிக்குறித்து யோகயாகத்தில் சீஷனதிருதயம் பிரவேசித்துச் சிந்தித்தல் மானசதீக்ஷை,— அலகில்சாத்திரம் - அப்படிக் குறித்து ஆன்மப்பொருளைச் சுருக்கி யுபதேசித்தல் சாத்திரதீக்ஷை,— யோகம் - அப்படிக்குறித்து யோகமார்க்கத்தால் சீஷனது இருதயகமலத்தில் பிரவேசித்து நக்ஷத்திரம்போலிருக்கின்ற சீவனைப் பாசம் பறித்துத் தவாத சாந்தத்திற் சிவனிடத்திலே யோசித்தல் யோகதீக்ஷை. இவ் வறுவகை தீக்ஷையும் அவுத்திரி தீக்ஷைக் கருகரல்லாத பெயர்க்குப் பண்ணுவதெனவும் அவுத்திரிக்கை யெனவு மறிக.—அவுத்திரியாதி - அவுத்திரிப் பிரகாரமா யிப்படித் தீக்ஷைகள்,— அநேகமுள - வெகுபேதமுண்டு,—அவற்றுள் அவுத்திரி இலகுஞானம் - விளங்கும் ஞானவுத்திரி என்றும்,— கிரியை-க்ரியாவுத்திரி என்றும்,— இரண்டுதிறமாம் - இருவகையாம். அவற்றுள்,— ஞானம் - ஞானதீக்ஷை. அது சத்தி சாம்பவி யென்றிருவகை. அதில் சத்தி - யோகதீக்ஷை, சாம்பவி - ஞானதீக்ஷை. அதில் சத்தி,—ம

னத்தா லியற்றுவது - புறம்பேபோற் குண்டமண்டலாதி மன சின்றப்புச் சங்கற்பத்தாற் குறித்துப் பண்ணுவது சாம்பவி - ...ஞானதீக்ஷை சிறசத்தி மனச்சங்கற்ப பூர்வ சிறசத்திகட் சிறப்பு பானவயாற் பாசம் முறைமையிற் பறியப் பார்த்துப்பண்ணுவது சிரியாதீக்ஷை,—கிரியை எழிற்குண்ட மண்டலாதி நிலைவுவித்துச் செய்தல் கிரியாவதிதா னினும் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென் றிரண்டாய் நிகழும் - விளங்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ்வுயிர்க்கண்ணதாகிய மலபரிபாகம் பலவகைப் படுதலின் அம்மலத்தைப் போக்குஞ் சாதாரதீக்கையு மதற்கேற்பத் திருநோக்க முதலியனவாகப் பலவேறுவகைப்படும் அவற்றுள் வினைத்தீக்கைகளெல்லாந் தனக்கங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறந்த ஒளத்திரி தீக்கையாவது, ஞானவதி கிரியாவதியென இருவகைப் படும் அவற்றுட் குண்டமண்டலம் அங்கி நெய் சுருக்குச் சுருவமுதலிய வனைத்தும் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்படி யகத்தே யாகுதிமுதலிய கிரியை செய்வது ஞானவதி அவையனைத்தும் புறத்தே நிலைவக்கொண்டு புறம்பே யக்கிரியை செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும். இங்ஙன மிருவகைப்பட்ட ஒளத்திரி தீக்கைதான் இன்னும் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென வெவ்வே றிருவகைப்பட்டு மெனப்படும்.

கிரியையியற்றுவதென மாறுக

ஒளத்திராதி யென்றதனாற் சாம்பவதீக்கை முதலியனவுந் தழுவப்பட்டன.

நயனதீக்கை முதலிய ஆறும், சுத்திரமாய்ச் செய்யப்ப

வெனவும் அவுத்திரிக சங்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவுமென் றி ருவகைப்படும்.

அவற்றுள் முன்னையவை ஒளத்திரிகருரிய ரல்லாதாரைக்கு ச் செய்யப்படுவனவெனக் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவன் ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துக் கொண்டு நின் று சகலருடைய பாசத்தைப் போக்குகிற முறைமை பலபிரகா ரமா யிருக்குமென் றருளிச் செய்கிறார்.

பலவிதமாசான பாசமோசனம் பண்ணும்படி - சகலரு டைய பாசத்தை ஆசாரியன் மோசனம் பண்ணும்படி பலபிரகா ரமாயிருக்கும். அவையாவன?— நயனத் திருள்பரிசம் வாசக மானதமும் மலகில சாத்திர மியோக மவுத்திராதி யநேகமுள- தனது காருணியத்திலே திருக்கண்சாத்தியும் சிபாதங்க ளா பரிசித்தும் உபதேசித்தும் தன்னைப்போல நின்மலனாகப் பா வித்து என்னுமிறந்த நூலுரைகாட்டியும் பொருளோடு கூட்டியு ம குண்டமண்டல மிட்டுச் செய்யுந் தீட்சைமுதலாக அநேகமு ண்டு — அவற்றி லவுத்திரி யிரண்டா மதியில - அவையிற்றைவி சாரித்துப் பார்க்கில் அவுத்திரி யென்கிற தீட்சை இரண்டுவ கைப் பட்டிருக்கும் — இலகுஞானங் கிரியையெனும் - விளங் காநின்ற ஞானவதி யென்றும் கிரியாவதியென்றும் சொல்லும் அதிதனையென்னில்;—ஞான மனத்தா லியற்றுவது - ஞா னவதியாவது ஆசாரியன் தன்னுடைய மனோ பாவகத்திலே மலங்களைப் போக்கி இவனுக்குப் பிராணனும் இறைசிவன் தன் னைப் பிரகாசிப்பித்து,—கிரியை யெழுத குண்டமண்டலாதி ய னுவித்துச் செய்தல்-கிரியாவதியாவது அழகிய குண்டமண்ட

லங்களை யிடமி விளக்கச் செய்தல்—கிரியாவதிதா னிலைநிரா பேக்ஷம் சாபேக்ஷமென விரண்டாகி நிகழும் - கிரியாவதியாவது இன்னமும் நிரப்பேக்ஷமென்றும் சாபேக்ஷமென்றும் இரண்டாய் விளங்காநிற்கும்

இதனாற் சொல்லியது சிவனே ஆசாரிய மூர்த்தியாக வெழுந்தருளிச் சகலர்களுக்குப் பாசமோசனம் பண்ணுகிறமுறைமை பலபிரகாரமாயிருக்குமென்றும் இவர்களுக்குச் சமயம் விசேட நிருவாணம் என்கிற தீட்சைகளைச் செய்யுமிடத்துக் கிரியாவதியாகவும் ஞானவதியாகவுஞ் செய்யலாமென்றும், கிரியாவதிதான மேலும் நிரப்பேக்ஷமென்றும் சாபேக்ஷமென்றும் இரண்டுவகையாயிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பலவிதம் - அவ்வுயிர்கட்கு உண்டாய மலபரிபாகம் பலவிதப்படுதலின்,—ஆசான் பாசமோசனந்தான் பண்ணும்படி-அதற்கேற்ப ஆசாரியனும் அம்மலத்தை மோசிக்கும்படி செய்யுஞ் சாத்திர தீக்கையும்,— நயனத்து - திருநோக்கமும்,— அருள பரிசம் - அருளுகின்ற பரிசமும்,—வாசகம் - வாசகமும்,— மானதமும் - பாவனையும்,—அலகில் சாத்திரம் - மிக்க நூல்களும்,— யோகம் - யோகமும்,— அவுத்திராதி யனேகமுள - அவுத்திமுதலியனவு மாகப் பலவேறு வகைப்படும்—அவற்றினவுத்திரி - அவற்றுள் ஔத்திரி தீக்கையெல்லாம் தனக் கங்கமாக வுடைத்தாய்ச் சிறந்த அவுத்திரி தீக்கையாவது,— இலகுஞானக் கிரியையென விரண்டிதனுள் - விளங்கும் ஞானவதி கிரியாவதியென இரண்டு வகைப்படும்,—எழிற் குண்டமண்டலாதி மனத்தாற் கிரியை யியற்றுவது ஞானம் - அவற்று ளெழுகிலையு

டைய குண்டமண்டல மங்கி நெய் சுருக்கு சுருவமுதலியவனை த்து மனக்காறகற்பித்துக் கொண்டு விதிப்படி யகத்தே யாகுதிமுதலிய கிரியைசெய்வது ஞானவதி —நிலவுவிதத்துச் செய்த ல கிரியாவதி - அவையனைத்தும் புறத்தே நிலவுகக்கொண்டு புறம்பே யக்கிரியை செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும்;— தானினும் - இங்ஙன மிருவகைப்பட்ட அவுத்திரி தீக்கைதானினும்,— நிராபீசம சபீசமென விரண்டாகி நிகழும் - நிராபீசஞ் சபீசமென வெவ்வே றிருவகைப்படும் .

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேல் விருத்த முறையானே நிரைநிறையாக நிர்ப்பீ சமு நிரதிகார லக்ஷணமு முணர்த்துகின்றார்.

பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்பனிமொழியார்
பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவாக்குப்பண்ணுஞ்,
சீலமது நிராபீசஞ் சமயாசாரந் திகழ்சுத்தி சமயிபுத்
திராக்குநித்தத், தேலுமதி காரத்தை யியற்யித்தா
னு மெழினிரதி காரையென நிலையிரண்டாயவிளங்கு
ஞ், சாலநிகழ் தேகபா தத்திடுனொடு சத்தியநிரு வாண
மெனச் சாற்றுங்காலே. (௪)

(இ-ள்.)பாலரொ	மூன்று வயதுக்குமேற் பதினறு வயதள
டு வாலீசர்	வாகிய பாலர்களுக்கும், கனடி முளையடி டறு
விருத்தர்ப	டிக்கமாட்டாது மிகவு மறிவில்லாத வ
னி மொழியார்	ர்களுக்கும், எழுபது வயதுக்குமேற பட்டவி
பலபோகத்தவர்	ருத்தர்களுக்கும், மாதர்களுக்கும், போகத்திலே மிகவு
வியாதி பட்டவ	ம விருப்பத்தை வைத்த விராசாக்களுக்கு

ர்க்குப் பண்ணு ஞ் சீலமதுகிர பீசம — மாவியாதியினால் வருத்தமுறு மவர்களுக்கும் இவர்களுக்கெல்லாஞ் சரீராந்த மனுட்டிக்க த் தக்கதான கன்மங்களனைத்தையும் தீக்ஷா காலத்திலே யாசாரியர் நிறைவேற்றினதாகச் செய்து முடிக்குந் தீக்ஷை நிராபீசம்.

சமயாசார நிஷ்களதீ — அக்காலத்தி லாசாரியன் குண்டத்தி லக்கினியிலே நந்தியாதி சண்டேசுராந்தமான வெட்டுக்கணங்களையும் பூசித்துச் சுவாகாந்தமாகத் தர்ப்பண மந்திரங்களை யொவ்வொருக்கா லோமம்பண்ணிச் சமயாசார சோதனை நிமித்தமாக மூலத்தா லஞ்ஞூறு ஹோமம் பண்ணிப் பூர்ணாஹுதி கொடுத்து முடித்து இவர்களைச் சமயபாசத்தை விட்டதாகக்கேவலைக் கனைவருங் கிரியாகச் சமயாசார சுத்தி செய்வது. இதற்கு அதிகாரி யாவரெனில்?

சமயி புத்திரர்கள் — சமயாசாரத்துடன் கூடின சமயிகளும் புத்திரர்களுஞ் செய்வது. இவர்களொருத்த கிருத்தியத்திலே யேவப்படுவ ரெனில்?

நித்திய நேம மதிகாரத்தை யிட்டது — "புனரூழ்கித் தர்ப்பித் தமலனடி பூசித் தனலோமமபலாதி நித்தியம்" என்பதனாற் சமயிகளுப் புனருழுகித் தர்ப்பணஞ்செய்து தாதமாகக்கஞ் செய்வது புத்திரர்களதுவுஞ் செய்து சிவபூஜையு மக்கினிகாரிய முதலாயினவும் புத்திரமாகக் கருமஞ்செய்வது. இவ்விருவரையு மிக்கக் கருமங்களுக் குரிமையாகக் கற்பித்தது

தானுமெழுதி வி ரதிகாரையென் — அந்தத் தீக்ஷையுடைய சமயிக்குப் பூசாதிகார மில்லாத படியாலும் புத்திரர்களுக்குத் தீக்ஷையிரதிட்டைமுதலிய கன்ம

ஞ்செய்தற் கதிகார மில்லாத படியாலே யசத்த் தீக்கை நிராதி சார தீக்கையெனப் பெயர் பெறும்.

நின்றிரண்டா ய்விளங்குஞ் சா லநிகழ்தேகபாத த்திறேரு சத்தி ய நிர்வாண மெ ன்ச சாற்றுவர் லே

என்பதனை, சாற்றுங்காற் சாலநிகழ் தேகபாதத்திறேருடுஞ் சத்திய நிருவாணமென நின்றிரண்டாய் விளங்கும் எனப்பொருள் கூட்டுக. அத்தீக்கையை விசாரித்துப் பார்த்துச் சொல்லுமிடத்துச் சத்திய நிருவாண தீக்கை யெனவு மசத்திய நிர்வாண தீக்கை யெனவு மிரண்டாக விளங்காநிற்கும் எ-று.

இவ்விரண்டினுக்கு மதிகாரி யாரெனில்.

தேகாதி பிரபஞ்சத்தைக் கானற்சோறெனக் கருதி மிகவு மவிரத்தராகிய பக்குவர்க்குக் கட்டுப்பட்ட சஞ்சிதத்தையும் பிராரத்துவத்தையு மாகாமிய கன்மங்களையுந் தீக்கையிற் சோதனை பண்ணிக் கிரியை முடிந்தவாறே சரீரம் பாதமானவுடனே மோட்சத்தை யடைவது சத்திய நிருவாண தீக்கையெனப்பெறும்.

நிகழ்காலத்துப் பிராரத்த கன்மபோகம் புசிக்கையின் பொருட்டு வைத்து ஆசார மனுட்டிக்க மாட்டாத பாலீசா முதலாயினோர்க்குத் தீக்கையிற் சுத்தியைப் பண்ணி யாகாமிய மேற்றட்டி தியானபூசை முதலிய கன்மங்களைப் பண்ணி யெடுத்துச் சரீரத்துக்கமைத்த பிராரத்தகன்மம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே சரீரபாதம் வந்து மோட்சத்தை யடைவது அசத்திய நிருவாண தீக்கை யெனப்பெறும்.

இதற்கு வருணபத்ததி, சைவ சன்னியாச தீபிகை, காலோத்தரம், சித்தாந்த சேகரத்து மறிக. (௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிவ்விரண்டு தீக்ஷைகளுக்கும் அதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது.

பாலா-பதினாறு வயதளவும்,—ஒடு-அசை,— வாலீசா-இருபத்தைஞ்சு வயதளவும்,—விருத்தா எழுபத்தைந்து வயசுக்குமேல்,—பணிமொழியார்-ஸ்திரீஜனங்கள்,—பலபோகத்தவா-ஸ்ரீ அநியம புஷ்டிகள்,—வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ் சீலம் ஆநிர்ப்பீசம்-தீராக்க ரோகத்தை யுடையவர்களுக்குப் பண்ணும் தீக்ஷா விதியாவது பீசாக்ஷரகிதமாக மந்திரங்களினாலே ஓமமும் உபதேசமு மாகையால் இவர்களுக்குச் சாமயவ தீக்ஷை யில்லை ஆசாரியபிஷேகமு மில்லை —

தது³க்தம் ஸித்³தா⁴ந்தஶேக²ரே — பா³லபா³லிஶவ்ருத்³த⁴
ஸ்த்ரீபா⁴வக்ருத் ஹோமலாயக: । வ்யாதி⁴க்³ரஸ்த ஸ
ஶக்யாநாம் நிர்பீ³ஜா விதீ⁴யதே ॥ யாவஜ்ஜீவம்
த்ரஸ்தா²யிநாம் தாவத்ஸாதீ⁴ ஸம்மதா । ஸ
யாதி³ஶ்ரீக்ஷாஹி: கார்யா ஸபீ³ஜா விதீ⁴யதே ॥ தீ³
க்ஷாவ ஶக்தி விஹீநஸ்யாநாதி⁴காரஜ ஸித்³தி⁴.

சமயாசாரத் திகழ சுத்தி-இதை நிர்ப்பீசதீக்ஷையைப் பண்ணுகிறபேர்க்குச் சமயாசாரக் கிரியைக்கு உள்ளவ யிருக்கிற காம பீசத்தையும் சுத்திப்பண்ணப் பண்ணுது.—

சமயிபுத்திரர்க்கு நித்தத்தேது மதிகாரத்தை யியற்றி-சமய ஜ தீக்ஷையையுடைய சமயிக்கும் புத்திரனுக்கும் நைமித்திகத்தினாலே ஆசாரியனுக் கொழிய அதிகார மில்லையாகையால் நித்

தியத்திலே அதிகாரத்தைக் கொடுத்து,—தானுமெழி நிரதிகா ரையென்னின் றிரண்டாய் விளங்கும்-நிர்வாண தீட்சை யுடையவர்களுக்குத் தாமும் நித்தியத்திலே சாதிகாரமென்றும் நிரதிகாரமென்று மிருவகைத்தாயச் சொல்லப்படும்—சாலங்கிழ தேகபாதத்திலொடு சத்தியநிருவாணமெனச் சாற்றுங்காலே - இன்னுமந்த நிருவாணதீக்ஷா பேதங்கூறுங்கால நிகழ்காலத்து த தேக† பதனமாயப்பொழுதே பரமுத்தியை யடையப்பண் ணுவது × சத்தியோ நிர்வாணமென்றும் சீவன் முத்தி+ வியவ தானமாகப் பண்ணுவது அசத்தியோ நிர்வாணமென்று மிரு வகைத்தாம்

¶ அக்கிரம புபுக்ஷு-நியமமில்லாமல் சாப்பிடவிருப்புவன் § சாம்பவம் - சம்புவினது † பதனம்-விழுகை, × சத்தியோ நிர் வாணம் - உடனேசுகம் + வியவதானம்-மறைவு

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இருவகை தீக்ஷைக்கு மருச்சரை முறைமையி லிசைக்கின்று ராய் நிரபீசத்தருக்கரை நிகழ்த்துகின்றார்.

பாலர்-சத்திபாத லக்ஷணங்காணப்பிக்குஞ் சாமாத்தியமு டையராய்ச் சமயாசார மனுஷ்டிக்குஞ் சாமர்த்தியமில்லாராய் நி ரம்ப ஓதியுணராதவர்களாய்ப் பதினாறு வயதுட்பட்டவர்,—

ஒடு-அவர்களோடு,—

வாலீசர்-வலிசா வாலீசரென நீட்டியவாறு. சத்திபாத தினர்களாயும் ஓதி யுணராதார்,—

விருத்தர் - சத்திபாதத்தினர்களாய் ஓதியுணர்ந்தாலும் அனுஷ்டானத்தில் அசத்தரா யெழுபது வயதுக்கு மேற்பட் டார்,—

பனிமொழியார் - உள்ளபடி யோதியுணர்ந்து சமயாசிசெபதி சாதகமாயனுஷ்டிக்குஞ் சாமர்த்திய மில்லாதவராய்ச் சத்திபாத சின்னிகளாய்ச் சஞ்சரிக்கும் மகளிர்,—

பலபோகத்தவர் - சாத்திர பாத்திரராய்ச் சத்திபாத சின்னந்தாகித் தூக்கவும் போகவாஞ்சை போகமு மூக்கமில்லாதார்,—

வியாதிப்பட்டவர் - உரைத்தவை யெல்லா முடையராயினு முரோகத்தார் இவர்கட்கு,—

பண்ணுஞ் சீலமது - செய்யுஞ் செயற்கையுடைய தீக்ஷை,—

சமயாசார திகழுந்தி,—பேச்சொற சொல்லுஞ் சைவ சமயசேஷானுஷ்டானப் பொருளில் விளங்கும் பிரசொற சொல்லுஞ் சோதனைப்பொருள்,—

நிர்ப்பீசம்-தீக்ஷை.சாதகா ஆசாரியர் இருவர்க்குந் தகாதாதலால்,—

சமயி புத்திரர்க்கு - புத்திரரென்று நிருவாண தீக்ஷிதராகனுப பெயர் பேசுதலாற சமயவிசேஷ சாதகாபிஷேக நைமித்திகாதிகாரமில்லா நிருவாணிகளில் நித்திய கிருத்திய மாத்திரத்திற சாமர்த்தியமானகள ஒரு பிரகாரஞ் சாதிகாரிகளாகனும அவருள நித்திய முற்றும பண்ணுஞ் சாமர்த்தியமில்லாப் பாலா மூகற சமயி விசேஷி சாதகாபிஷேக நைமித்திகாதிகாரமில்லா நிருவாணிகட்கு

நித்தகேதுமத்காரத்தை பியற்றி - மூழுகுதல், சர்ப்பித்தல், சபித்தல், குறக்குறிப்பேவல், பூசித்தல், ஓமித்தல், கேட்டுச சிந்தித்துத் தெளிந்து தியானித்தல், சமாதித்தல், சாக்ஷாத்கரித்தல் முதலிய நித்தியகன்மத்திற குறைக்குறிய பேலாலா நைமித்திக கன்மத்துஞ் சிறிதிற காமியத்துஞ் சிறிதிற சாமா

த்த சமயிமுதலோர் பண்ணும் கிருத்தியத்தில் இப்பால் கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவது, கூடாதிருந்தால் குருக்குறிப் பேவல் மாத்திரம் பண்ண, அதுவும் கூடாதிருந்தால் புத்திராதிகளால் பொருள்கொடுத்து வேண்டிக் கொண்டாதல் பிறராலாதல் பேணக் குறைவைக் கொண்டு கழிக்கப் பண்ணி—

தானும் - அந்த நிர்ப்பீச தீக்ஷையும்,—

எழினிரதிகாரையென நின்று - வடிவுறு நிர்ப்பீசை தீக்ஷையென நிருத்தம்,—

இரண்டாய் விளங்கும் - ஏலுங்கிருத்தியம் ஏலாக்கிருத்தியம் குறித்த சாதிகாரையாயு நிரதிகாரையாயும் இருத்தலால் சபீசையாயும் நிர்ப்பீசையாயும் இருவிதமாய் ஒருவகை சாற்றத்தோற்றும்,—

சாலநிகழ் தேகபாதத்தினிறுதி-பண்ணுமென்று கொள்ளுதலால், பண்ணுங்காலே யென்ப பண்ணுக சபீசதீக்ஷாயோக்கியர்க்குள் இயற்கையால் சீரவைராக்கிய முடையோர்க்கும், நிர்ப்பீச தீக்ஷாயோக்கியர்க்குள்ளும் வியாதி முதிர்ச்சி விருத்தத்தன்மை மிகுதி முதலியவற்றால் சீரவைராக்கிய முடையோர்க்கும், சஞ்சிதத்துங் காயமுடன் முற்றுங் கழியப்பண்ணும் நிர்ப்பீச தீக்ஷைதானே,—

சத்தியோ நிர்வாண மெனசாற்றும் - முத்திவிரும்பினார்க்கு நயிஷ்டிக தீக்ஷையென்று நாட்டப்படும் தீக்ஷை சத்தியோ முத்திப்பிரதமாதலால் சத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷையென்று பேசப்படும்.

சிலவிடத்தில் சித்தி விரும்பினார்க்குப் பவுதிகதீக்ஷை யென்று பார்க்கப்படும் தீக்ஷை சத்தியோ புத்திப்பிரதமாதலால் சத்தியோ போகதீக்ஷை யென்றுபோ சாற்றப்படும்.

விதேக விஞ்ஞானகலர்களுக்கும் விதேக ப்ரளயாகலர்களுக்கு குருதேக தேகியல்லாத சிவனால் நிர்பீஜ தீக்ஷையாய்ப் பண்ணுமுன் சொல்லிய நிராதார தீக்ஷையெனவும் நிரதிகரண தீக்ஷையும் இவ்விருவகைப் பெயர்பெறுமென்பதறிக.

தேகபாதமில்லாமற் செய்யும் நிர்பீஜதீக்ஷையும் சபீஜதீக்ஷையும் அசத்தியோ நிர்வாணதீக்ஷை யென்பதறிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—o—

அவ்விரண்டனுள் நிர்ப்பீஜ தீக்கையாவது, மலபரிபாகமுடையவராயுந் தீக்கைப்பின் ஒருதலையான் வழுவின்றிச் செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்கும் ஆற்றலறிவிலராயினோர்க்கு, ஆசாரியனுவானதனையுணர்ந்து ஏனைக் கன்மங்களோடுகூடச் சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து, நித்தியகன்ம மாத்திரையினை ஏனையவரனுட்டிக்கு மதிகாரமுடையராகச் செய்வதாம். ஆயினும் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய்தொழித்தமையின் நைமித்திகத்துங் காமியத்து மதிகாரங் கொடாமையான் இது நிரதிகார தீக்கையெனப்படும். அத்தீக்கை மூன்றனுள் சமயமும் விசேடமு மொரோவொன்றேயாம். ஏனை நிருவாணதீக்கை தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும், அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்குஞ்சத்தியோ நிருவாணமெனவும், இருவகைப்படு மென்பதாம்.

சமயாசார சுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாண தீக்கையும் அதற் கங்கமாயுஞ் சுதந்தரமாயுஞ் செய்யப்படு சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீஜ தீக்கையெனக் கொள்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல நிரபேக்ஷதீக்ஷையினருக்கென்றும, நிரதிகாரை அதிகாரையின முறைமையும, சத்தியோ நிருவாணம அசத்தியோ நிருவாணத்தின முறைமையும, அருளிச்செய்கிறார

பாலரொடுவாலீசர் விருத்தாபணிமொழியார பலபோகத் தவாவியாதிப் பட்டவர்க்குபபண்ணுஞ் சீலமதநிராபேக்ஷம்-சிறு பிள்ளைகளுக்கும அவர்களோடு அபோககியர்க்கும வயோதிகர் களுக்கும ஸ்திரீகளுக்கும் வெகுவிதமான புசிப்புகளை யிச்சித்தவர் களுக்கும வாத பித்த சிலேத்தம முதலான வியாதிகளினாலே ஆக்கப்படுகிறவர்களுக்கும செய்கிற தீக்ஷையினுடைய முறைமை, (ஈசுவரகூடாமலிருக்கிற தீக்ஷையாம —சமயாசாரநிசழ் சுத்தி சமயபுத்திரர்க்கு - சமயாசாரங்கள விளங்கா நின்ற சமய தீட்சையிலும விசேஷ தீக்ஷையிலும நின்றவர்களுக்கு,—நித்தத்தேனு மதிகாரத்தையிபற்றி - பொருந்தப்பட்ட நித்தியமான வதிகாரத்தைக் கற்பிக்கிறது. அதுதானென்னெனில்?—தானுமெழில நிரதிகாரையென்னுநிறு இரண்டாய் விளங்கும - அதுதானுடை அழகிய நிரதிகாரையென்றும இதுவொழிந்த அதிகாரையென்றும் இரண்டாய் விளங்காநிற்கும். இன்னும்,—சாலநிகழ் 'தேகபாதத்திறேறு சத்தியநிருவாணமெனச்சாற்றுங்காலே - மிகவும் விளங்காநின்ற நிருவாணமிரண்டு வகைப்பட்டிருக்கும். அதெங்ஙனேயெனனில்? தீட்சை செய்தவுடனே சரீரத்தைக் கமனமாகிறது சத்தியோது சேகர நிருவாணமென்றும், தீட்சை செய்தபின்பு சிலகால சரீரமிருக்கத்திலே முத்தியைக் கொடுக்கிறது அசத்தியோ நிருவாணமென்று சொல்லப்படும்.

இதனாற் சொல்லியது, பாலராயுள்ளவர்கள் முதல் வியா தியத்தராயுள்ளவர்களுக்குச் செய்கிறமுறைமை நிர்பீச தீட் சையென்றும், சமய தீட்சை யுடையவனுக்கும் விசேஷ தீட் சை யுடையவனுக்கும் அதற்றகுத்தக்க நித்திய கன்மங்களைக் கற்பிக்குமது நிரதிகாரையென்றும், விளங்காநின்ற நிர்வாண மிரண்டு வகைப்பட்டிருக்குமென்றும், அவையாவது தீக்ஷை செய்தவுடனே சரீரத்தைக் கமனமாக்குகிறது சத்திய நிர்வா ணமென்றும் தீக்ஷைசெய்த பின்பு சரீரம் சில நாளிருந்து தேகாந்தத்திலே முத்தியைக் கொடுக்கிறது அசத்தியோ நிரு வாணமென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நிர்பீசம - அவ்விரண்டினுள் நிர்பீச தீக்கையாவது மலபரி பாக முடையவராயுந் தீக்கைப்பின்றொகுதலையான் வழுவினறி ச செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை யநுட்டிக்கு மாற்ற லறிவில்லராகிய,—பாலரெருவாலீசர் விருத்தர் பணிமொழியார் பலபோகத்தவர் வியாதிப் பட்டவர்க்கு - பாலருடன் குமார ருமமுதியோரு மாதருமப பலபோகத்தினை யுடையவரு மிகக நோயினை யுடையவருமாகிய விவர் முதலாயினோர்களுக்கு;—சமயா சாரத் திகழுசத்தி -ஆசாரியனுவா னதனையுணர்ந்து ஏனைககன மங்களோடு கூடச் சமயாசாரத்தையு மாருத்தியாற் சுத்திசெய தொழிந்து,—நித்தத்தேது மதிகாரத்தையியற்றி - நித்தியகன ம மாத்திரையி. னேனைவா யநுட்டிக்கு மதிகார முடையரா கச செய்வதாமாயினுஞ் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய தொழி ந்தமையினை,—எழுநிரதிகாரையென நின்றதுமுனு நீலம - நைமித்திகத்துங் காமிகத்து மதிகாரங் கொடாமையா லதுவ அ

முகுபொருந்திய நிரதிகார தீக்கை யெனப்படும் — அது - அத் தீக்கை மூன்றனுள், — சமயிபுத்திரர்க்கு - சமயி புத்திரர்க்குச் செய்வதாகிய சமயமும் விசேடமும் ஓரோவொன்றே யாம — சாற்றுங்கால் - ஏனை நிருவாண தீக்கையைச் சொல்லுமிடத்து, — சாலநிகழ் தேகபாதத்தினோடு சத்திய நிருவாண மென விரண்டாய்விளங்கும் - மிக்கு நிகழ்கின்ற தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கு மசத்தியோ நிருவாணமெனவும், அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்கும் சத்தியோ நிர்வாணமெனவும் இருவகைப் படுமெனபதாம்.

சமயாசார சுத்தியோடு செய்யப்படு நிருவாண தீக்கையும், அதற் கங்கமாயும சுதந்தரமாயும செய்யப்படுஞ் சமய விசேடங்களும நிர்ப்பீச தீக்கையெனக் கொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிருந்த முறையானே சபீச தீக்கையெனவும், அந்தச்
சபீசஞ் சிவ தன்மணி லோகதன்மணியென விருவித
மா மாறுமுறையே யுணர்த்து கின்றார்.

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்காநல்ல வுத்தமர்க்குச் செய்வதுயர் பீசமிவாதம்மை, நீதியினை னித்திய நைமித்திக காமியத்தி னிறுத்தின்ரம் பதிகார நிகழ்த்துவதுஞ்செய்து, சாதகாசாரியரு மாக்கிவீடு தருவிக்கு மூலோகசிவ தருமிணியென்றிரண்டாம், மாதவினை னதிகாரரை யாஞ்சமயவிசேட நிருவாண மபிடேகமி வற்றடங்குமன்றே. (௫)

(இ-ள்.) ஓதியுண ஆசாரியனிடத்திலே யாகமங்களை யோதி ரகதொழு யத ஞானமைப் பொருளை யறிந்து சமயாசா

ககநெறியி ழுககா நல்லவுத் தமாகருச் செய் வ தயாரிசம

ரங்களை வழுவற வனுட்டியென ருசாரியனை
சண்டேசுரன் சன்னதியிற் கற்பித்தபடி நட
வாரினை உத்தமராகிய மாணாக்கர்க்குச் செய
யுந் தீக்கை மேலான சபீசமெனப் பெறும

இவர்தம்மை

இந்தத் தீக்கைபெற்ற சாதகரையு மாசா
ரியரையு முத்தமாதிகாரிகளென்று சொல்லு
மிருவரையும்,

நீதியி ஞ னித திய நைமித்திக காமியத்தி னிறு தி

சாதகரை நித்தியசன்மங் காமிக கன்ம
மாகிய விரண்டு முறைமையிற் செய்தற்கதி
காரியாகக் கற்பித்து, ஆசாரியரை "புனன
லூழ்கித் தற்பித் தமலனடி பூசித் -தனலோ
ம்பலாதி நித்தியம்" "பரமப்பிரதிட்டை தீக
கை பணுங் - கருதின்கா ளைமித்திகம்" "உரைத்தமலன வா
கனை யுளமுகொளக்கற் பாற்கு-விரித்ததுவகை மித்திகமாமே. "சி
த்தியினைவேண்டியருச் சிக்கை சபம் பண்ணலென்-றுரைத்தவிதங்
காமியமென ரோர்." இங்ஙனங் கூறிய நித்தியமுதலிய மூன்று
கிருத்திய மாசாரியர்க்கும், நித்தியமுங் காமியமுமாகிய விரண்
டுஞ் சாதகர்க்கும் இம்முறைமையாற் கற்பித்து.

நிரம்ப திகார நிகழ்த்து வ துஞ் செய்து

இம்மூன்று தொழிலையுஞ் செய்தற் கா
சாரிய ருரித்தாதலாற் குரு மனுட்டித்தற்
காசாரியராய் அதிகாரம்பெற்று மாணாக்
கர்க்கு முபதேசம்பண்ணி நடக்கும்படி கற்
பித்து,

சாதகாசாரிய ருமாகவி

சாதகர்க்குச் சாத்திய மந்திரத்தையுங் கற்
பித்துச் சாதகாபிடேகமும் பண்ணி யாசாரி
யற்குச் சருவ வித்தியாபிடேகத்தையுஞ் செ
ய்து,

வீடு தருவிக்கு மூலோக சிவதன மணியென திரண்டாம

அந்தீக்கை யபரமுத்தியைக் கொடுக்கு மூலகதனமணி தீக்கையெனவும் பரமுத்தியைக் கொடுக்குஞ் சிவதனமணியெனவு மிருவகைப்படும் அவையாவன,—

நிருவாண தீக்கையி லாசாரியன் மாணாக்கனுடைய பாவ கன்மத்தையே சோதித்துப் புண்ணியத்தைச் சோதியாமல் வைத்துச் சிகாச்சேதமு மின்றிப் பதப்பிராப்தியாகிய புவனங்களிலே யோசனைசெய்யும் தீக்கை லோகதனமணி மோட்சகாயியாகிய மாணாக்கற் காசாரியன் புண்ணியபாவமாகிய விரண்டினையு நாலுவிதமாயிருக்கிற சஞ்சித கன்மங்களையுஞ் சுத்திசெய்து விதிவழிச் செய்யப்பட்டுச் சிகா மந்திரத்தி னேழுபிரகாரமபிமந்திரிக்கப்பட்டதுமாய் ஞானசத்தி ரூபமா யிருக்கிற கத்திரிகையைக் கொண்டு பிரம ரந்திரத்துக்குமேலே பன்னிரண்டங்குலமுடைய சிகையில சத்தி வியாபினி சமனை யுன்மனையெனக் கூறிய சத்திகள் நாலுக்கு மேற் சிவம் வியாபித்து நிற்கையா லடியி லெட்டங்குலமவிட் டான்மாக்களுக்கு மூலபாசமா யவர்கள ஞானக்கிரியைகளைத் திரோதானஞ் செய்யுந் திரோதான சத்தி ஸ்வரூபமாயிருக்கிற மேல் நாலங்குல முடைய சிகையை யத்திரத்தாலே சேதிக்குமது சிவதனமணி தீக்கையெனப் பெறும்.

ஆனதிருவதி காரையாம்

இச்சிறப்பினை யுடைத்தாகையினாலே சபீச தீக்கை சாதிகாரை யெனப்பெறும் மேலகத விருவகையினை முடித்துணர்த்துகிறா

சமய விசேட நிருவாணமபி டேக மிவற்றட ங்குமன்றே.

இங்ஙனங் கூறிய நிர்ப்பீச தீக்கையி லுண்டாகிய அதிகாரர் சமய விசேடத்தி லடங்கும், சபீச தீக்கையி லுண்டாகிய சாதிகாரர் நிருவாண தீக்கையு மபிடேகமு மடங்கும் எ-று.

சமயாசாரத்துடனே கூடி யனுட்டித்து வருகையாற் சபீசமென்றார் இது வடமொழி

நிர்பீசத்தைப் பற்றச் சபீசஞ் சிறப்புடைத்தாகையா லுபாபீசமெனச் சிறப்பித்தார்.

ஆசாரியனுக்குஞ் சாதகற்கும் செய்தொழில் வேற்றுமை யாதலால் நீதியெனச் சிறப்பித்தார்.

உலோகதன்மணி பராபரபோக வேதுவாதலாற் சிவதரு மணியைத் தருமெனச் சிறப்பித்தார்

இதற்கு வருணபத்ததி ஞானரத்நாவளியிலுங் காலோத்தரத்துங் காமிகத்துமவா றுணர்த்து மறிக. (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சபீச தீக்ஷாதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது.

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்காதல்ல வுத்தமர்க்குச் செய்வ துபாபீசம் - கன்மகாண்ட சாஸ்திரங்களைப் படித்து அதனுடைய பொருளை யறிந்து அதன்படியே வழுவாமல் அனுஷ்டானங்களையும் பண்ணிவரு முத்தமர்க்குப் பண்ணுமது சபீச தீக்ஷை.—

நித்திய நைமித்திய காமியத்தினிறுத்தி நிரம்ப திகார நிகழ்த்துவதுஞ்செய்து சாதகாசாரியருமாகி-அவர்கள வர்க ளதிகாரானுகுணமாக நித்திய கன்மமாத்திரமாகவும் நித்திய நைமித்திக கன்மமும் நித்திய நைமித்திக காமிய கன்மமும் பண்ணும்படி ஸ்தாபித்து தீக்ஷை பிரதிஷ்டை பிராயச்சித்தாதியான சர்வாதிகாரத்தையுங் கொடுத்து சாதகாசாரியாபிஷேகமும் பண்ணி.

சாதகாசாரிய னென்றது, நைஷ்டிகாசாரியனைப் போல அக்கினி காரியாதி கன்மங்களின்றி சர்வமும் ஞானத்தினாலே பண

னது அக்கினிகாரியாதி சர்வகன்மங்களையும் பண்ணும் பௌதி காசாரியனைச் சொன்னது.—

லீபிகருவிக்கு மூலோகசிவதனமணி யென்றிரண்டாம - மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் நிர்வாண தீக்ஷைதானும லோகதன மணியென்றுஞ் சிவதன்மணியென்று மிருவகைத்தாம

உலோகதன்மணியாவது கிரகஸ்தனுக்கு பௌதிகாசாரியா சிகாச்சேதமன்றியிற் பண்ணுந் தீக்ஷை.

சிவதனமணியாவது ‡ நைஷ்டிகாசாரியன் நைஷ்டிகனுக்கு சிகாசசேதத்துடனே பண்ணுமதீக்ஷை.

நைஷ்டிகாசாரியன பௌதிகனுக்கு உலோக தனமணி தீக்ஷையும பணணலாம்.

பௌதிகாசாரியன் நைஷ்டிகனுக்கு தீக்ஷை பண்ண லா காது.—

𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 — 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌯𑍋𑌜𑌿𑌨𑍀 । 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌯𑍋𑌜𑌿𑌨𑍀 ॥ 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌯𑍋𑌜𑌿𑌨𑍀 । 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌯𑍋𑌜𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌯𑍋𑌜𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑍀𑌂 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

ஆகலின் அதிகாரமாயாகஞ் சமயவிசேட நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்குமென்றே சபீச தீக்ஷையானது அதிகாரத்துடனே கூடினதாகையால் சமய விசேஷ நிருவாண மாசாரி

டாபிஷேக மெனனும் காலு நிலையு மவரவர் ஞானத்துக்கிடாகப் பண்ணப்படுவது. நிலையை யநேக பேதமாகச் சொலலிப்போத இவ்விடத்து நாலென்று சொல்லுவானே னெனனில்? அந்த நிலைபேதங்களெல்லா மிந்த நாலு நிலையிலே யந்தர்ப்பவிக்கு மென் றிதனபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சபீசத் தருகளைச் சாற்றுகின்றார்.

ஓதியுணர்ந் தொழுகநெறி யிழுக்கா நல்லவுத்தமமாகுரு—சபீச தீக்ஷை படிப்பிக்கப் பண்ணும் விசேஷ வித்தையாகிய சிவாகமங்களைப் படித்துப் பார்த்துப் பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறிந்து அச்சமயாசார மார்க்க நடக்கை தப்பாதனுஷ்டிக்குஞ் சாமர்த்தியங் காண்பிக்குஞ் சாமானிய வித்தையாகிய நாலுக்க சதுர் வேத வேதாந்த மீமாம்ச புராண முதலிய முற்று மற றருகமா யிவைகளில் ஒவ்வொன்றைத் தானபடித்துப் பாரத்துப பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறிந்து அச்சமயாசாரமார்க்க நடக்கை தப்பா தனுட்டியாநின்று காண்பிக்குஞ் சாமர்த்திய முடையராய்ச் சத்துத்தமாதி காரிகளாகுஞ் சமய விசேஷ நிருவாண சாதகாசாரியர்களா மருகர்க்கு—

செய்வது - பண்ணுவது,—

உயர்பீசம் - தலைகடை குறைதலால் றூக்கிய சபீசதீக்ஷை,—

இவர் தம்மை - இவ்வைவரையும்,—

நீதியினால் - அவரவர்க்கு அருகமாக,—

நித்திய நைமித்திய காமியத்தில் நிருத்தி—சமய விசேஷ நிருவாண மூவரையுஞ் சிரமுழுகல், தரிப்பித்தல், ஜபித்தல் பூசித்தல்ஓமித்தல் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நியாயித்த

ல், சமாதித்தல், சாக்ஷாத்கரித்தல் முதலியதுவரவர்க்கருகமான கன்மங்களை விதிப்படி விழாதுசெய் நித்தியாதிகாரத்திற பிரதானமாய நிறபித்துக் குருக்க குறிப்பேவலாற சிறிதியன்ற நைமித்திகாதிகாரத்திலும், சிகாச்சேதவானாகிய நிருவாணிகட்கு விசேஷித்த நைமித்திகத்தி லதிகார மூன்றென்று காமிக முதலிய சிவாகமஞ்செப்புதலாற் குரு கற்பனையாற் சகல நைமித்திகாதிகாரத்திலும சிறிது விரும்பிற் குருகற்பனையாற் சிறிது காமியாதிகாரத்திலும் நிற்பித்துச் சாதகாபிஷேகம் பண்ணிச் சாதகனுக்குக் குறித்த அவனைச் சாதகாபிஷேகம் பண்ணிச் சாதகிய மந்திர ஜபபூசை யோக முதலிய காமியாதிகாரத்திற பிரதானமாய நிறபித்து, நித்தியாதி காரத்திலும குருவாஞ்ஞையின்ற சகல நைமித்திகாதி காரத்திலும் நிற்பித்து, ஆசாரியாபிஷேகம பண்ணி ஆசாரியனுக்குக் குறித்த அவனை யாசாரி யாபிஷேகம்பண்ணி தீக்ஷைபிரதிட்டை சிவாகமபோதன முதலிய நைமித்திகாதிகாரத்திற்பிரதானமாய்நிற்பித்து நித்தியாதி காரத்திலும பரார்த்தம் சிறிது சுவார்த்தமாகவும் சிறிது காமியாதிகாரத்திலும் நிற்பித்து,—

நிரம்பவதிகாரம் நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து—நிர்ப்பீச தீக்ஷைபோல் ஏதுமதிகார மாத்திரமாய் ஏலாவதிகாரக் குறையாய் இயற்றுவிப்பதின்றி, முப்போது சொல்லிய நித்தியாதிகாரி காமியாதிகாரி நைமித்திகாதிகாரி மூவர்க்கும் அவரவர்க்கருகமாய நிறைய வதிகாரம பண்ணுவது பண்ணுவித்து, அவர்க்குள் ளிருவரை —

சாதகா சாரியருமாக்கி — சாதகா சாரியர்களானுஞ் சிகாச்சேதமாத்திரஞ் செய்த நிருவாணியானுமோரிருவர் முறையில் ஸ்வதந்திரர்களாயுங் குருவாஞ்ஞையினாலும் பண்ணப்பட்டதலால்,—

வீடு தருவிக்கும் - மோக்ஷங்கொடுப்பிக்கும மூவருள ஆசாரியன சைவதந்திரமாய்ச சர்வாதி காரியாதலாற சாவசமபூரணை சபீச சாதிகாரதீக்ஷாவானுதலா லவனுக்கே சாதிகார தீக்ஷையென ப தியல்பிறற் செல்லுர

திருமப அந்தச சபீசதீக்ஷை,—

உலோகசிவதனமிணி யென றிரணடாம் - உலோகதனமிணிதீக்ஷை சிவதனமிணி தீக்ஷையென திருவிதமாம,—

. ஆதலினுல் - சொல்லிய நீதியினுல், சபீசதீக்ஷா பேதமெல்லாம நிரப்பீச தீக்ஷையில் நிரதிகாரையாய் மூன சொல்லிய சமய விசேஷ நிருவாண தீக்ஷைகளை நீக்கி —

அதிகாரையாம்-என்பது தலைக்கடை குறைதலாற் சாதிகார தீக்ஷையாம்.—

சமய விசேட நிருவாண மபிடேக மிவற் றடங்குமன்றே. அன்றே என்பதசை.

உலோக சிவதனமிணி யென்ற விடத்துச் சிறிதிசையாதது விசேஷித்திசைப்பாம.

முறைமையிற் சபீச தீக்ஷாபேத மாகுஞ் சிவதன்மிணி தீக்ஷை உலோகதன்மிணி தீக்ஷை யிரண்டினுள் சிவதன்மிணி தீக்ஷை பரையென் றுரைக்கும சயிஷ்டிகி தீக்ஷை யென்றும அபரையென றுரைக்கும் பவுதிகி தீக்ஷை யென்று மிருவிதமாம,—

அவற்றுள், பரமபரையாயும் சாக்ஷாத்தாயும் பிரதிசபசாவனுந்தாதி சிவகுணமணைபுற்ற மூத்திமாத்திர காமிகராயுஞ் சாதக காரிய காமிய சிவதனம லோகதனம கனமாநுஷ்டான பலப்பற் றற்றவர்களையும் அவரவர்களுக்கமைந்த சாமானிய விசேஷ சரியை கிரியை ஜப சாலம்ப சிவயோக நிராலம்ப சிவயோக ஞான நிரிபதார்த்த ஞான சிவத்துவ பதத்துவ விவேக ஞானவான்களாயும், அந்தந்தச் சிவதனமாநுஷ்டான சிலர்க

ளாயுஞ் சிரீகண்டாதி சதாசிவாந்த சாலோக சாமீப சாரூப சமபலத் தியான சாத்திய சமபல மூர்த்தி சாயுச்சியங்களையும் சதாசிவ தத்துவத்திற்குமேற் சத்தி சிவதத்துவ கலாபுவன சாதார நிராதாரங்களிற பரசிவ லோக சாமீப சாரூப சத்துச சித்துச சமபல சுடஸ்த மூர்த்தி சாயுச்சியமூற்றுப் பெற்று மூர்தமுதத்ஸ்வரூப சாயுச்சியங்களையும் அவரவர்க்கருகமாயச சாருத்ரகருக்காகளாயுமிருக்கும சமயிபுத்திரர்கள புத்திரவிசேஷ நிரபிஷேக நிரதிகார நிருவாணிகள சாபிஷேக சாதிகாராசாரியாக ளிவர்கட்கு யோக்கிய மறிந்து சர்வசிவ புண்ணிய பசு புண்ணிய பாவசஞ்சித கன்மசுத்தி மதியாகவும் அதிலலாதாகவும அஷடாங்குல மட்டு விட்டறுக்குஞ் சிகாசசேத வதியாகவும் அதிலலாதாகவும் பண்ணும நயிஷ்டிகி சிவதனமிணி தீக்ஷை.

சுட்டவுதிக்குமாயேய மாகாமாயேய புத்திகுண வணிமாதி குண குணஞ்சித்துப் பலமாகத்தான், அதிக பலமாகத் தான, அதிக பலமாகவுதிக்குஞ் சரீர நிரவதிக சாதிசய சர்வஞ்ஞகாதி சிவகுண மணப்புற்ற போகபோகாந்த மோக்ஷ காமிகளாயும் மகாப்பிரளய பரியந்த மிந்தச் சரீரத்தைத் தானே மரண மடாதபடி அதிமார்க்க மாந்திர சாத்திரப் பிரசித்த விசேஷ சிவதீர்த்த மருந்து மந்திர யோக முதலிய சிவதனம விசேஷா னுஷ்டானத்தாற் சித்தி பண்ணிக் கொண்டு தாமிருகருப் புவனமது விட்டு மூட்டின்றி விரும்பிப்போம் புவனங்கட்கிணங்க வேடந்தரித்து வடிவு விரித்து மாயாவதி சரிக்கும் சாமர்த்திய வாஞ்சா வான்களாயும் சரீரம் விட்டு விரும்பும் வேறு சரீரம் பரித்து மகாமாயாவதி சரிப்பவிருப்பர் தரிப்பவராயுங் காமிய சிவஞானத்தியான ஜப பூசா சேவாதி சகாமாராதனை அல்லதனுபவைப் பிரமாதி காற் சிவமூர்த்தி யான்மாருட சம்புபக்ஷ பிரமாதி காற்சிவமூர்த்தி சம்புபட்சமாத்ர சதாசிவ மூர்த்தி யாகப் பஞ்ச பஞ்ச கலேசுவர மூர்த்திகளு

ள் அவரவர்க்கிஷ்ட பலார்க கலார்க கலேசுவா மூர்த்தி ஞா னத தியான ஜப பூஜாசேவாதி சகமாராதனை அல்லது அப் படிச சிந்திக்கப்படும காலாககினியாதி அனாசிருகாநத புவ னேசுவர்களுள அவரவர்க இஷ்டபலார்க புவனர்க புவனேசுவ ர ஞானத தியான ஜபபூசாசேவாதி சகாமாராதனை யெனசி வற அதிமார்க்க மாந்திர சாஸ்திரப் பிரசித்த சிவதனமாவுடை டான வாஞசா வானகளாயு மிருக்குஞ் சாதகாக்குத தீக்ஷா னநதர மனுஷடிககுஞ் சிவபுண்ணியத்தக் கொத்து மாறினநிச சேரும முன்செய்த சிவபுண்ணிய மாத்திரம் அந்தந்தச் சாதக ரடையும் பலார்க கலார்கங்களாய் அந்தந்தக் கலாமரியாதி யிற சேவித்து நிற்கச் சர்வ பகபுண்ணிய பாவசஞ்சித கன்ம சுத்தி மதியாகவும் துவாதசாங்குல மட்டிவிட் டறுசகுஞ் சிகா சசேதவதியாகவும் புணணுமது பௌதிகசிவதன்மினி தீக்ஷை

மாயாவதிமட்டு முட்டும் பிரஞ்ஞாப் பெருக்குத தனத த னது வசநீ அவதி கருககும் பின்கூடவுதிக்குகளான சிற்றுபபல மாக அதிக பலமாக வதிக்கும் சாதிசய சாவஞ்ஞாதி சிவகு லை மணப்புற்று மாயாமணடலத திருநதாலும சிரிதுபெயரிட்ட த பபிரஞ்ஞாப்பெருககுமாயோபரி அபரிமிதமாக விரிக்கும் மா யேயபுததி அணிமாதிகுணமணபபுர்றும் அதுவன்றி வைதிகாத தியானமிக சாத்திரப் பிரசித்த யாகாதி பசுத்தனமந் தன் கோ டிககு ளடககும லௌகிக சாததிரப பிரசித்த தன்னிரபநகர் தடாகமுதலிய லோகதன்மத் தழுவியொழுகியும் லோகதனம சிவதனம தலாகோடிகளுக்குட் சிறிதொருதவைபற்றி மூனசொ லலிய அதிமார்க்க மாந்திர சாததிரப் பிரசித்த சிவ தன்ம த லாகோடி தொழுவிச அக சிவதனமாவுஷ்டானத்தால் மகா மாயாபூதி விரும்பில் தன்றேடு கூடவுதிக்கும்மகாமாயேய பு த்திகுண அணிமாதுகலிய குணபலம் சித்துப்பலமாகத்தான

அதிகபலமாக வுதிக்குஞ் சாதிசயா சாவஞ்ஞாதி குணமடைப் புற்று முதிக்கும் போகபோகாந்த மோக்ஷகாமிகளாயும், மகாபிரளய பரியந்தஞ் சிவதன்மிணி பவுத்திகீ தீக்ஷையில் சொல்லிய இருவகை முறைமையிற் சரீரந் தரித்துச் சரிப்ப விருப்பந் தரிப்பவராயும், சிவதன்மமடைப்புற்ற லோகதன்மம உலோகதன்மமடையப்புற்ற சிவதன்மம், இருதன்மாநுஷ்டான சீலர்களாயிருக்கும் சாதகர்க்கு அதத்தச சாதகர் பொருந்த விரும்பும் அதத்தப பலார்த்த கலாரங்களாய் அந்தந்தக் கலாமரியாதியிற் பசுபுண்ணியங்களை சிவபுண்ணியங்களை பரிசேஷித்து நிற்கப் பாவகன்மங்கள் அந்தந்தக் கலாமரியாதியிற் பரிசேஷியாது பரிசுத்தியாக அப் பரிசுத்தி மதியாகவும் அந்தந்தச் சாதகருக்குச் சதாசிவதத்துவோபரி சத்திசிவதத்துவ போக காமிகட்குத் தத்துவாத சாக்குலமட்டு விட்டதாகுஞ் சிகாச்சேதவதியாகவும் பிருதிவி தத்துவாதி சதாசிவதத்துவாந்த போக காமிகட்குச் சிகாச்சேதவதியன்றியும் பரையாகவு மபரையாகவு பண்ணுமது உலோக தன்மிணி பவுத்திகீ தீக்ஷை.

ஸ்ரீமத் அகோர சிவாசாரியர் பத்ததிமுதற் சிறிதுபத்ததிகளிற் பவுத்திகீ சிவதன்மிணி தீக்ஷை பவுத்திகீலோகதன்மிணி தீக்ஷை இரண்டிற்கும் இருதீக்ஷாபலார்த்த கலாந்தங்களாய்ப் பசுபுண்ணிய சிவபுண்ணிய தன்ம கன்மங்களை பரிசேஷித்து நிற்கப் பாவகன்மங்கள் மாத்திரம் பரிசேஷியாது பரிசுத்தியாகப் பஞ்சகலாசுத்தி யொருமிக்கப்பண்ணி விரும்பிய விரும்பிய புவனபோக போகாந்தத்துப் புகர்த்தீக்ஷாபேக்ஷை யபேக்ஷித்துச் சாக்ஷாத்மோக்ஷம் சாருமபடிக்குச் சிவனின்று யோசனை செய்யிருப்பது சிந்திதற்க.

நீர் தீக்ஷா பரீக்ஷை பண்ணாது நுணவியதுகானே, கிருஹஸ்தாசாரியர் விரக்தாசாரியர் என்று விசேஷியாம லாசாரி

யாகட்கு நயிஷ்டிகதீக்ஷை யென்று முன்சமுதாயத்திற சாற்
றினீர்! அதுகாலோத்தராதியில் நயிஷ்டிகாசாரியார் நயிஷ்டிகர்
கரும கிருகஸ்தர்களுக்கு தீக்ஷைபண்ணுக, பவுதிகாசாரியர் பவு
திகர்க்கு மாத்திரம் தீக்ஷைபண்ணுக வென்னும் பாட்டத்தாற்
கிருகஸ்தாசாரியர்களுக்கு நயிஷ்டிகதீக்ஷை காட்டப்படாதென்று
காட்டப்பட்டது. நீ சொல்லிய தன்னது ஆசாரியர்கட்கு ந
யிஷ்டிகதீக்ஷை யென்னும் 'சர்வஞ்ஞானோத்தர சாமானிய வ
சனத்தினும் நயிஷ்டிகாசாரியர் நயிஷ்டிகருக்கு மாத்திரம்,
கிருகஸ்தாசாரியர் நயிஷ்டிகர்களும் பவுதிகர்களும் பண்ணுக வெ
ன்று மாகமாந்தர விசேஷவசனத்தாலும் நயிஷ்டிகதீக்ஷையி
னாலே தீக்ஷிதனாயிருக்கும் கிரகஸ்தனும் விரக்தனும் வர்ஜிக்கப்
படாத வாஞ்சிகளும் பிராரத்தகன்ம பலபோகவாஞ்சை மா
த்திரத்தினாலேதான் மணியந்திர மருந்து முதலிய சாதனமா
த்திர சாத்தியகாமிக போகவாஞ்சை மாத்திரத்தினாலேயுந்தா
ன மலபரிபாகதாரதம்மியத்தால் நயிஷ்டிகதீக்ஷா வைசித்தி
ரிய மாத்திரத்தால இங்கிருந்து வாஞ்சியாதிருக்கவும் சரீராந்
த்திரானேகரும் பராபர புத்தி பயரபுத்தி போகவாஞ்சை
மாத்திரத்தினாலேயுந் தானசாதக சாத்திய பவுதிக தீட்சா ப
ல புவன பரிபூர்த்தி வாஞ்சையில்லாமையாற பவுதிகனென்று நயி
ஷ்டிகனானே யென்னுஞ் சோமசம்புவிருத்தி வசனத்தாலும்,
கிரகஸ்தாசாரியர்கட்கு நயிஷ்டிகதீக்ஷை நன்றாக காட்டப்பட்
டது.

நீரப்படிச் சொல்லில் பவுதிகாசாரியர் பவுதிகர்க்குத் தீ
க்ஷை பண்ணக் கடவாக வென்னும் வசனம் நிஷ்பலமாய்
அப் பிரமாணனியத் தானமாய்ப் போகாதோ? நீயப்படி
ப போமென்று சொல்லியதெப்படி, போகாது. சபலமாகத்
தானே சோமசம்பு பத்ததி வியாக்கியானத்திற் சுருக்கி யுரை
த்திருப்பது விரித்துரைப்பாம்.

முறைமையில் நிஷ்டை யென்று மோக்ஷத்திற்கும் சமா
திக்கும் விரத முதலியவற்றிற்கும் பெயராதலால், பாலியவய
து தொடங்கி மரணாந்தம் விரதம் நியமித்துத் துறவிகளாயிரு
க்கும் நயிஷ்டிகப் பிரமசாரிக ளென்றும் கன்னிகா கல்யாண
காலாவதி விரதம் நியமித்துத் துறவிகளாயிருக்கும் பவுதிகப்
பிரம சாரிகளென்றும் இருவகையராயிருப்பர் விரகதாசாரியர்
களும் கிரகத்தா சாரியர்களும் தனித்தனி சரீரத்திலவரும்
மோக்ஷ விருப்பத்தினாலும் அவரவர்க்கிட்ட புவனபதி பூதி விரு
ப்பத்தினாலும் அவ்விருப்பத்துக் கனுகுணமாய நயிட்டிகதீக்ஷை பவு
திகதீக்ஷை பண்ணுவித்துக்கொண்டு மூன்று பகுப்பார்களுக்கு
ம் தனித்தனி அட்டாங்குல சிகாச்சேதமுடைய நயிஷ்டிகாசாரி
களென்றும் துவாதசாங்குல சிகாச்சேத முடைய பௌதிகாசா
ரியர்களென்றும் இருவிதமாயிருப்பார்கள் ஆதலால், கிரகத்தா
சாரியர்கள் நயிஷ்டிகா சாரியர்களாயும் பவுதிகா சாரியர்களாயு
ம் குருத்துவம் பரியர்களென்பது பக்ஷமாத்திரமன்றி போற ப
தித்து நாட்டுதலாலும் வசனங்கள் சபலங்கள் தானோ! அஃதப
படியாகட்டும், ஸ்ரீகாமிகாமகத்தில் நாலாம் வருணத்தில் நயி
ட்டிகர்க்கே நைமித்திக கன்மகர்த்திருத்துவ குருத்துவம், கிரக
த்தருக்கு நித்தியகாமிய கன்ம கர்த்திருத்துவ சமயபுத்திர சா
தகத்துவ மாத்திரம், குருத்துவ மில்லை யென்று கூறியதேது?
அது உள்ளது. ஆமாத்தக மடம் முதல் மடக்குரு மனக்குறிப்பு
ப்பிரிப்பினால் மடப்பகுப்பாகமங்களிற் சித்தாகமங்களிற் கூ
றியது.

காலோத்தராதியில்,—

கருஹஸ்தஸ்ஸாவர்ணேஷு பூஜ்யோ குருருதாக்ருத
நைஷ்டிகஸ்தவதமோ கச்ரேயோ பௌதிகஸ்துவிசேஷத
சத்தூராணுமபிவாணாம்லி வக்கோமகருஹிணமபி
ஆசாரயத்துவமவேதாஸம்கலிதத்தாகதே பாதிபாதிகம்

என்று கூறுதலானும், கிரணாகமத்தில் பிராமணாசாரியர் முதல ஆசாரியர் நால்வர்க்கும் முறைமையில் நான்கு மூன்று இரண்டு ஒரு வருணங்களிலே கல்யாணம் விதித்திருத்தலானும், சாவாகமங்களும் அப்படிச் சாற்றுவாம். ஓராகமத்திற் றள்ளியது கொண்டு தள்ளினால் பிராமணனே குரு, மற்றை வருணத்தார் சாதகர் புத்திரர் சமயிகள் மாத்திரமா யிருப்பார்களென்றும் பிராமணன் பிராமணன் முதல் நால்வர்க்கும் குருவென்றும், அரசன் அரசன்முதல் மூவர்க்கும் குருவென்றும், வணிகன் வணிகன்முத லிருவர்க்கும் குருவென்றும், சூத்திரன் சூத்திரர்க்கு குருவென்றும் மேருதந்திரத்திலும் காமிகம் பாராக்கியை முதலிய ஆகமங்களிலும் முறைமையில் நிஷேதித்தும் விதித்தும் இருத்தலால் ஒருவசனத்தைப்பிடித்துப் பிராமணனே குரு மற்றவ ரல்லரென்று பேசவேண்டும். அப்படியாகட்டுமென்று நீ சொல்லில் மற்றையர்களுக்கு குருவென்னும் அநேகாகமவசனங்களுக்கும் அப்பிராமணியப் பிரசங்கம் வரும்

பிராமணனில் பிரஞ்ஞாவானக ளில்லாதிருந்தால் அரசன முதலோர்க் கரசன்குரு, அரசரிற் பிரஞ்ஞாவானக ளில்லாதிருந்தால் வணிகன்முதலோர்க்கு வணிகன் குரு, வணிகரிற் பிரஞ்ஞாவானக ளில்லாதிருந்தால் சூத்திரர்க்குச் சூத்திரன் குருவென்னும் வசனங்களுக்குப் பிராமாண்ணியம் சொல்லலாமென்று நீ சொல்லில், காலாம வருணத்து நயிட்டிகரிற் பிரஞ்ஞாவானகள இல்லாதிருக்காற் கிரகத்தன் குருவென்னும் வசனத்துக்கும் பிராமாண்ணியம் நாம் பேசுவோம். அப்படித் தானே சொல்லுமென்று நீ சொல்லில் அதுவுங்கூடாது கிரகஸ்தன் சாவவர்ணங்களிலும் பூசியனாகிய குருவென்று கூறுதலால காலாமவருணத்து நயிட்டிகர் பிரஞ்ஞாவான்களா யிருந்தா

லும் கிரகஸ்தரும் பிரஞ்ஞாவான்களா யிருந்தால், இருவகையாருங் குருவென்று கூறுவோம்.

அப்படித்தானாகட்டு மென்று நீ சொல்லில்? அதுவுங் கூடாது மந்தப்பிரஞ்ஞாவானாயிருந்தாலும் பிரவாக சந்ததிப் பிரசித்தப் பிரகிருதிமானாயிருக்கின்ற குருபுத்திரனைத் தியாகஞ்செய்யப்பண்ணலாகாதென்று சிவாகமஞ் செப்புதலால் ஒன்றுங் குறியாமற் பிரஞ்ஞாவான்களா யிருக்கிற சிஷர்க ளுதவியாக அவனே குருவென்று கூறுவோம். இப்போது சொல்லியந்த வசனங்களாலே விரதிகளில் பிரமசாரியுங் கிரகஸ்தனுங் குரு, வானப்பிரஸ்தனுஞ் சந்நியாசியுங் குருவல்லரென்று கூறப்பட்டது.

ஸ்ரீ காமிகாகமத்தில் சந்நியாசிக்குங் குருத்துவமுண்டென்று கூறியதேது? உள்ளது சாஸ்திர திட்சைமாத்திரத்திலென்று சமாதானம். சாட்சாத்கிருத சிவாதிபதார்த்த சித்த சிவயோகியாகில் சாம்பவ தீட்சைமாத்திரத்திலென்று சமாதானமாம்.

நாலாம் வருணத்தார்க்குப் பிரணவமாகாதென்று பிராமணர் முதலோர் பேசுவதேது? உள்ளது. குருத்துவம் வித்திருத்தலால் பிரணவ பூர்வப் பிராசாதமறியாதவன் குருவல்லனென்று கூறுதலாலும், ஸ்ரீ மகுடாகமத்தில்

"நிர்வாணதீக்ஷிதே சூத்ரே
பரணவஞ்ச நியோஜயேத்"

என விருத்தலாலும், காமிகத்திலு மப்படி யிருத்தலாலும் பிரணவமாமென்று பேசுவோம்.

சோமசம்பு பத்ததி முதற் பத்ததி கர்த்தாக்கள் நிஷேதியாததுபடியினாலே விசிஷ்ட சமயி முதலானோர்க்கும் பிராமாண்ணியங் கொடுத்திருத்தலாலும் ஆமெனப் பதுசிக்கப்பட்டது.

பிரஞ்ஞையில்லாப் பிராமணர் சிலர் நாலாம் வருணத்திற் சந்நியாசி இல்லையென்று சாற்றுவார்கள், அதுகிடக்கப் பிரம

சாரிகளுள் அடங்கிய பிராயச்சித்தாதி விதித்தலாலேயும், சிந்திய விசுவசாதாக்கியத்தில் பிராமணர் முதற் பதினாறு சாதிக்கும் பிரமசரியம் கிரகத்தம் வானப்பிரத்தம் சந்நியாசமென்று நான்காச்சிரமமும் உண்டென்று விதித்தலால் சைவத்திற் பிரசித்தம்.

வைதிகத்திலும் இராமாயணத்தில் கிருதாயுகக் கிரமத்திற் பிராமணர் முதல் நால்வர்க்கும் தபோமுக்கியஞ் சாற்றுவது போலப் பிரமாண்ட புராணத்திற் கிருதயுகத்திற்குப் பிராமண சந்நியாசி முக்கியன், திரேதாயுகத்திற்கு க்ஷத்திரிய சந்நியாசி முக்கியன், துவாபரயுகத்திற்கு வைசிய சந்நியாசி முக்கியன், கலியுகத்திற்குச் சூத்திர சந்நியாசி முக்கியன் என்னும் வசன முதல வசனங்களாற் பிரசித்தந்தானே.

சிகாச்சேதமில்லார்க்கு ஆசாரியாபிடேகம் ஆகாதாதலாலும் கிரகத்தரிலும் விரத்தரிலும் நயிட்டிக தீட்சாவரணைகளால் நயிட்டிகாசாரியர்கள் உண்டென்று நாமுன் நாட்டுதலால் அவ்விருவகை நால்வருள்ளுந் தம் நயிட்டிகாசாரியர்களே சாற்றிய பரிபாடையிற் சைவத்திற் சந்நியாசங் கொடுக்க வேண்டும். வைதிகத்திற்குப்போலக் குருத்துவமில்லாத சந்நியாசங் கொடுப்பதின்று.

பஞ்சருஷி கோத்திரத்தில் சிவபிராமணர் சர்வாதிகார்க ளென்று காமிகத்திற் சாற்றுதலால் அவர்களிடத்திற் சிவதிட்டத்திற்போல நயிட்டிகாசாரியர் டவுதிகாசாரியரென்னும் பரியாலோசனை சந்நியாசாதி பரிக்கிரகம் பண்ணும் பொருட்டுப் பண்ணுவதின்றென்று சமட்டுத்தி பண்ணுவதே சாற்பு ஆகையுட், இனி யப்பால் நடப்போம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனிச் சபீசமாவது, மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கருத்திலு மாற்றலு மிக்குடையராயினோர்க்கு, ஆசாரியனுவான அஃதின்றிச் சமயாசார கன்மமாத்திர நிறுத்தி வினையவற்றைச் சுத்திசெய்தொழித்து நித்திய கன்மமுதலிய மூன்றினும் பேரதிகார முடையராகச் செய்வதாம். ஆகலின் இது சாதிகார தீக்கையெனவும் பெயர் பெறும். இத்தீக்கை பெற்றுடையார் தீக்கை வேறுபாட்டாற் சாதகருமாசாரியருமென இருதிறப்படுவர். இந்தச் சபீச தீக்கைதான் இல்லற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாய உலகதருமிணியுந் துறவற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமிணியுமென இருவகைப்படும். இவை முறையே பௌதிக தீக்கை நைட்டிக தீக்கை யெனவும் பரியாயப் பெயர் பெறும். சமய விசேட நிருவாண மபிடேக மெனும் பேதமெல்லாம் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமெனும் இவ்விரண்டனு ளடங்கு மென்பதாம்.

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாண தீக்கையும் அதற் கங்கமாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமய விசேடங்களுஞ் சபீச தீக்கையெனக் கொள்க.

உத்தமத்தி னுத்தமமென்பார், நல்ல வுத்தமமென்றார்

ஓதியுணர்தலும் ஒழுக்கநெறி யிழுக்காமையுமாகிய விரண்டுமுடையார் உத்தமத்தி னுத்தமரெனப்படூஉம், இரண்டுமில்லாதார் உத்தமத்தி லதமரெனப்படூஉம் பெற்றும்.

பெறவே, நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென இருதிறப்படுஞ் சாதார தீக்கைக்குரியார் இவ்வாறு முத்திறப் படுவரென்ப தாயிற்று.

இங்ஙனங் கூறிட வாற்றால் ஔத்திரியென்ற தொகையா னொன்றும, ஞானவதி கிரியாவதியென்ன வகையா னிரண்டும, ஞானவதி நிராபீசஞ் சபீசம் கிரியாவதி நிராபீசஞ் சபீசமென விரியா னான்குமாயவாறு காண்க

நிராபீசஞ் சபீசமெனனும் இவற்றின் விரியாகிய சமயவிசேட முதலியவற்றி னியல்பெல்லாம ஆகமங்களு— ட் காண்க

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சாதார தீக்ஷையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொன்ன நிர்ப்பீச சபீசமென்ற விரண்டினு நிராபீச மருளிச்செய்து மேல் சபீச தீக்ஷையின் முறைமையும உலோக தன்மணி சிவதன்மணியின் முறைமையு மருளிச்செய்கிறா

ஓதியுணர்க் கொழுக்கநெறி யொழுகா தல்ல உத்தமர்க்குச் செய்வ துநிராபீசம - வேதாகம சாத்திரங்க ளெல்லாத்தையு மதிகரித்து அவையிற்றி லுண்டானவா ற்றையு மறிந்து அந்த சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையில் ஒழுக்கந் தப்பாமல் நடக்கிற உத்தமரி லுத்தமரா யுள்ளவர்களுக்குச் செய்வது மேலான சபீசதீக்ஷை,—இவர்தம்மை - இந்தவுத்தமர்களைக்கொண்டு,—நித்தியநைமித்திய காமியத்தி நிறுத்தி- அவரவர்க்குத் தக்க முறைமையாக நித்திய கன்மத்தையும நைமித்திய கன்மத்தையும காமியத்தையும் கற்பித்து நிறுத்தி,—நிரம்பதிகார நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து - பராநுக்கிரக முதலான எல்லாவதிகாரத்தையுங் குறைவறக் கொடுத்து,—சாதகராசாரியரு மாக்கி- நிருவிகற்ப சமாதி முதலானவையிற்றையுங் கற்பித்து ஆசாரியபிஷேகமுஞ் செய்து,—[illegible]த்தையு

கொடுப்பிக்கும் அது,—உலோகசிவ தன்மமென்னிரண்டாம் - ஆசாரியன் இந்த வானமாலை இவன் போகங்களுக்கு இச்சையான புவனங்களிலே யோசிப்பிக்கிறது உலோகதன்மமென்றும் சிவனுடனே யோசிப்பிக்கிறது சிவதன்மமென்றும் இரண்டுவகைப்பட்டிருக்கும்.—ஆதலினதிகாரையாம் - இப்படிச் சொல்லிவந்த தீக்ஷைகளின் விசேஷங்களினால் இவை யெல்லாமதிகாரையாம்—சமயவிசேஷ நிருவாணமபிடேகமி வற்றடங்குமன்றே - முன் சொல்லிவந்த தீக்ஷைகளெல்லாம சமயத்திலும் விசேஷத்திலும் நிருவாணத்திலும் அபிஷேகத்தி லும இந்த நாலு தீக்ஷையிலும அடங்கும.

பாலரொடு வாலிசா'என்ற திருவிருத்தத்தில் 'நிரதிகாரை யென நிகழிரண்டாய விளங்கும்'என்ற பதத்துக்கு வியாக்யா னம 'இவற்றடங்குமன்றே' என்ற வளவும வந்து முடிந்தது; இது அதிகாரை என்னுமதுவ கண்டுகொள்க

இதனால் சொல்லியது, வேதாகம சாஸ்திரங்களை ஓதியுணர்ந்து அந்தச் சாஸ்திரஞ் சொன்ன முறைமையினாலே நிற்கிற உள்ளத் தவர்களுக்குச் செய்வது சமயதீக்ஷை யென்றும, இவர் களுக்கு முறைமையிலே நித்திய நைமித்திகங்களையும கற்பிக் கிறது அதிகாரையாமென்றும்,இந்தத் தீக்ஷைகளெல்லாஞ் சம ய விசேஷ நிருவாணம் அபிஷேகமென்கிற நாலிலு மடங்குமெ ன்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உயர்பீசம - இனிச் சபீசமாவது,—ஓதியுணர்ந் தொழுக்க நெறி யொழுக்கநல்ல வுத்தமர்க்கு-மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற் றறிவு மொழுக்கவழியில் வழுவாது செய்யு மாற்றலு மிகவுடை ய வுத்தமத்தி லுத்தம ராயினார்க்கு நிறுதி,—செய்வது - ஆ

சாரியனுவா னஃதறிந்து சமயாசார கன்மமாத்திர நிருத்தி யேனையவற்றைச் சுத்திசெய்ய தொழிந்து,—இவர்தம்மை நீதியினுண - இவரை முறைமையான,—நித்திய நைமித்திய காமியத்தினிரமபதிகார நிகழ்த்தவதனுஞ் செய்து - நித்திய நைமித்திய காமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிகார முடையராகச் செய்வதாகலின,—அதிகாரியாம் - இது சாதார தீக்கையெனவும் பெயர்பெறும்—சாதகாசாரியருமாகதி வீடுதருவிக்கும் - இத்தீக்கைப பேறுடையார் தீக்கை வேறுபாட்டாற் சாதகரு மாசாரியருமென நிருவகைப்படுவர்.—உலோக சிவதருமணியென நிரணடாம - இக்க சபீசதீக்கைதானில்லற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாகிய லோகதருமணியுந், துறவற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச் சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமணியுமென இருவகைப்படும். இவைமுறையே பவுதிக தீக்கை, நயிட்டிக தீக்கையெனவும் பரியாய பெயர்பெறும்.—ஆதலின் ஈற சமய விசேட நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்குமன்றே- இவ்வாறுதலிற் சமயவிசேட நிருவாணம அபிடேகமென்னும் பேதமெல்லா நிற்பீச சபீசமென்னு மிவ்விரண்டி னடங்கும்.

சமயாசார சுத்திபின்றிச் செய்யு நிருவாண தீக்கையும் அதற் கங்கமாய்ச் செய்யப்படும் சமய விசேடங்களும் சபீசதீக்கையெனக்கொள்க

ஓதியுணர்தலு மொழுக்கநெறி யொழுக்காமையுமாகிய விரண்டு முடையார் உத்தமத்தி லுத்தமர் எனவே இவ்விரண்டினுளொன்றிலாதார் உத்தமத்தில் மத்திமரெனவும் அவ்விரண்டு மில்லாதார் உத்தமத்தி லதமரென்பதூஉம் பெற்றாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சாதார தீக்கையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்[illegible]

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் றீக்கை யிருவிதத் தொன்று ஞானத்துவா சுத்திசெய்வ
தூஉ மவ் வத்துவா வாறெனபதூஉ மதனது வியாப
தியின் முறைமையு முணர்த்துகின்றார்

அழிவிலாக் கிரியையினா லாதல்சத்தி மத்தா லாத
லத்துவா சுத்தி பண்ணிமலமகற்றி, யொழிவிலாச் சிவ
மபிரகா சித்தற்குஞான முகிப்பித்தற பவத்துடைப்ப
னாரொன்றுருமூவாக்கும, வழுவிலா வழியாறு மந்திரங்க
ளபதங்கள் வன்னங்கள்புவனங்க டத்துவங்களகலைகள்,
கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றின்ன்றுவியாத்தி
கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன்கணாம. (௬)

(இ-ள்) அழிவிலாக்கிரியையினாலாதல் — கேடில்லாத கிரியாவதியெனனுந் தீக்கையினாலே யாதல்,

சத்திமத்தாலாதல — அந்தரங்க வியாபாரத்தாற்செய்யு ஞான தீக்கையினாலே யாதல் அவரவர் சத்திநிபாதானுகுணமாக

அத்துவா சுத்தி பண்ணி — சத்துவாத்துவா முதலான தெல்லாம பாசபந்த மாகலா னவைகளைப் பஞ்சகலைக ளினு மடக்கிச் சுத்திசெய்து, இஃதாற் பல மியாதோவெனின்?

மலமகற்றி — ஆணவமுதலிய மூன்று பாசங்களைச் சேதிப்பதற்கு செய்து.

ஒழிவிலாச் சிவம்பிரகாசித்த — அஞ்ஞான நீங்கவே யிவனைவிட்டு நீங்காத். சிவஞானப் பிரகாசத் தரிசனமாகையி

ற்றுஞான முதிப் பித்து	ன பொருட்டுச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங் களைப் பிரகாசிப்பித்து,
உறு பவத்து டையபன	மேற் றிருமேனிக்கு சனனமெடாதபடி செய்வன். அஃதெனபோலெனில்? நதியிற ஜலம சமுத்திரத்திலே பொருந்தி லத்தன மையாயத் திரும்பாத வாறுபோல விதவானமாவு மசரீரியு மா யசங்கனுமாய நிர்மலனுமாயச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங் களை யுடையனுமா யாதி முத்த சித்தத்தயிற பேரானந்தத்தை யனுபவனுமாய்ச் சிவத்தை யடைந்திருப்பன்.

மகுடோத்தரம், சௌரவமதிக

அரனெருமூவ ருக்கும	இப்படி யெல்லாருடைய பாசங்களையு மரிக்கையினான், அரனென்னுந் திருநாமத் தையுடைய சிவன் முற்கூறிய நிராதார சா தார தீக்கை பேதத்தால் மூவகைப்பட்ட வான்மாக்களுக்கு மனுக்கிரகஞ் செய்வன் அத்துவா சுத்தி செய்யுமிடத்து,
வழுவிலா வ ழிபாரும	ஆன்மாக்களைப் பரகதி யடைவிப்பிக்கைக் காரணமாகக் குற்றமில்லாத மந்திராத்து வாமுதலிய மார்க்கமறிவிக்கப்படும் அவை யாவன?
மந்திரங்கள பதங்கள் வன்ன ங்கள புவனங்க டத்துவங்கள் க லைகள்	அத்தரூபஞ் சத்தரூபமாகிய மந்திர பத வன்ன புவன தத்துவ கலைகளென்று சொல்லி ய வாறத்துவாவும்,
கழிவிலா து ணைத்முறை யொன்றினொன	இன்னனங் கூறியவாறினு ளொன்றாங் கு றையாமற் சொன்ன முறையிலே யொன்றி லே யொன்றாக வியாபித்திருக்கும். அஃதா

றுவியாத்தி — வந்த மந்திர மந்திரங்களின் கூட்டமாகிய பதத்திலே வியாபித்திருக்கும், அப்பதம் வன்னத்திலே வியாபித்திருக்கும், அவ்வன்னம் புவனத்திலே வியாபித்திருக்கும், அப்புவனந் தத்துவத்திலே வியாபித்திருக்கும், அத்தத்துவம் கலைகளிலே வியாபித்திருக்கும்

கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்தி சிவன்கண்ணும் — இவ்வாறிவற்றுக்கு சத்தியே துணைக்காரணமாகையாற் கலைகளத்தனை வியாபித்திருக்கும் அச்சத்தி சிவனுக்குச் சமவாயமாதலாற் சிவனிடத்திலே வியாபித்திருக்கும். எ-று

கண்ணென்பதேழாமுருபு

இதற்கு வருணபத்தியும் ரௌரவமுமென வறிக (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

க்ரியா தீக்ஷையென்றும் ஞான தீக்ஷையென்றும் சாம்பவ தீக்ஷையென்றும் மூன்றுவிதமாகையால் இந்த மூன்றுவகை தீக்ஷாதிகாரிகள் மூவர்க்கு முத்திபேத முண்டோவென வினவ பேதமில்லையென்பதும் கன்ய¶ மாசசித்தத்துக்குவழியீதென்பதும் மேற் கூறுகின்றது.

அரனெறு மூவர்க்கு மழிவிலாக் கிரியையிலுலாதல் சத்திமத்தாலாதலத்துவா சுத்திபண்ணி மலமகற்றி யொழிவிலாச் சிவம் பிரகாசிக்க ஞானமுதிப்பித் தற்பவந் துடைப்பன் - பசுக்கு வானமாக வுடைய பாசத்தை யறிகையிலுலே அரனென்னு நாமத்தையுடைய சிவ வாசாரிய மூர்த்தியை யபிஷேகித்துநின்று கிரியாதீக்ஷாதிகாரிக்கும் ஞான தீக்ஷையிற் பேதம் சாம்பவ தீக்ஷையாகையால் ஞானதீக்ஷாதிகாரிகளும் சாம

பவ தீக்ஷாதிகாரிகளுக்கு மூன்றுபேருக்கும் ஆகிலுமென்றது ×வியவஸ்தித விகற்பமாதலால் கிரியாதீக்ஷாதிகாரிகளுக்கு கன ம*வைகல்யமில்லாத கிரியாதீக்ஷையினாலும் ஞானதீக்ஷாதிகாரிகளுக்கு சிற்சத்தி § சகிதமான மனோ பாவனையினாலே பண்ணும ஞான தீக்ஷையினாலும் கேவல சிச்சத்திமாத்திரத்தினாலே பண்ணுஞ் சாம்பவ தீட்சையினாலும் அத்துவ சுத்தியைப் பண்ணி

அத்துவசுத்தியாவது, ஷடத்துவாவிலும் சஞ்சிதமாயிருந்த கன்மங்களை யெல்லாம நசிப்பித்தல், கன்மங்க ணசிக்கவே மர்மையும நீக்கும் ஆணவமலத்தினுடைய தடையையு மொழித்து நித்தியஞானக்த மயமானசிவ மானமாயினிட்டத்திலேயபி வியத்தியாவதற்குமுன ஸிராகாதி+கலுஷிதமா யிருக்கிற பசு ஞானபோக ஆன்மசுவரூபஞானத்தை பிரகாசிப்பித்து மேல் சங்கங்களொடாதபடிக்குச் சுத்தம பண்ணுவன பதியும் ஆன்மாவு மவிபுவா யிருக்க அத்துவாவென்ற தாருக்கெனனில்? ஆன்மா மாயேத்தினாலே பகுக்கப்பட்டு ஏகதேசத்தை யடைந்து கின்றிருஞ் ஷினறு தீக்ஷாக கிரமத்தினாலே யொவ்வொரு த்த்துவங்களாக நீக்கி ஸ்வஸ்வரூபமான விபுத்துவத்தையும சாவஞ் ஞத்தையும பெறறச் சிவத்தை யடைகையினு லத்துவாவென்ற தொழித்து தேசத் தேசாந்தரத்தை யடைந்ததென் றதல்ல,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

இதனறியும ஆன்மாவுக்குக் கன்மம் ஆர்ஜிக்கிறதற்கு வழியென்பதாக,—

அறுவிலாவழியாறு மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனமெட்டத்துவங்கள் கலைகள் — தப்பறக் கன்மமானதென்று மார்க்கமாறாகும். அவை யாதோவெனனில்? மந்திரங்களை †யுதாத்த ÷ அநுதாத்த ‡ ஸ்வரிதப் ○ பிரசயங்களுடனே தப்பாம லுச்சரித்தாற் புண்ணியமென்றும் தப்பினும் பாவமென்றும் வியாகரணத்தை யறிந்து பதங்களைப் பிரித்ததனாற் புண்ணியமென்றும் அறியாதே பிரித்தாற் பாவமென்றும் வன்னங்களை ● ரலவை ‡ ஓரகைப் ‡புவதம் வழுவமே லக்ஷத்த ஸ்தானங்களிலே யுச்சரித்தாற் புண்ணியமென்றும் அல்லது பாபமென்றும் புவன நாயகரைப் பண்ணின பூஜாதிகளினாலே புண்ணியமென்றும் தந்திரியாபகார கிருத்தியங்களினாலே பாபமென்றும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியாதி கரணங்களினாலே பராக்குப பண்ணின உபகாரத்தினாலும் விசிஷ்டத்திரவிய போகத்தினாலும் புண்ணியமென்றும் பிறர்க்குப் பண்ணின அபகாரத்தினாலும் நிஷித்த திரவிய போக்கியத்தினாலும் பாபமென்றும

டஞ்சகலாபிமானிகளான பஞ்ச சத்திகளுக்குப் பண்ணின பூசா பூசைகளினாலே புண்ணிய பாபமென்றும,—

கழிவிலா துறைத்தமுறை யொன்றி லொன்று வியாத்தி கருதுகலை சத்தியினைச் சத்திசிவனைக்கொண்டும் - ஒன்றையொன்று நீக்காத முறைமையாய்ச் சொல்லுகையால் மந்திரங்கள் வியாப்பியமும் பதங்கள் வியாபகமும், பதங்கள் வியாப்பியமும் வன்னங்கள் வியாபகமும், வன்னங்கள் வியாப்பியமும் புவனங்கள் வியாபகமும், புவனங்கள் வியாப்பியமும் தத்துவங்கள் வியாபகமும், தத்துவங்கள் வியாப்பியமும் கலைகள் வியாபகமும், கலைகள் வியாப்பியமும் சத்திகள் வியாபகமும், சத்திகள் வியாப்பியமுஞ் சிவன் வியாபகமுமாம்.—

இவ்வாறு சிவன் சர்வ வியாபியாகையா லாத்துமாக்களினாலே யேறப்பட்ட கன்மங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிறவனும் புசியாதபடிக்கு நிலையினாலே யெழுப்புகிறவனுஞ் சிவனேயா மென்றிதன் பொருள்.

¶ ஆர்ஜிதம் - சம்பாதிக்கப் பட்டது, × வியவஸ்திதி-கட்டுப்பாடு * வைகல்யம்-குறைவு § சஞ்சிதம்-கூடினது + கலுஷிதம்-கலங்கினது † உதாத்தம் - உரத்துச் சொல்லல் — அநுதாத்தம்-மௌனச் சொல்லல் ‡ ஸ்வரிதம் - உச்சரிப்புப்பேதம் ○ பிரசயம் - கூட்டல், ● ஹ்ரஸ்வம் - குறில் ┼ தீர்க்கம்-நெடில் ┗ புலுதம்-அளபெடை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கிரியாவழி நிலையினாலேதான் சாம்பவி நிலையோடு சத்தி யென்று சார்தும் ஞானவழி நிலையினாலேதா

வசடத்துவசுத்திபண்ணி முத்திவியத்தி பண்ணும் பொருட்டு அறியுஞ் சடத்துவாக்களைக் கீழ்மேற் செல்லுங் கிரமத்திலே யொன்றி லொன்று வியாத்தியை யுடையதாகி வியாப்பிய வியாபகங்களாயப் போயதத்துவங்களை வியாபிக்குஞ் சிவசத்தியோடு கூடச் சாவவியாபக சிவனுக்கு வியாப்பியங்களா யிருக்குமென்று விளம்புகின்றார்.

மலமகற்றி யென்பதனால் முத்தி செய் தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தியாற் பாசமுத்தி சொல்லப்பட்டது,—

சிவம்பிரகாசிக்கும்ஞான முதிப்பித்தென்பதனால், வியத்தி செய்தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தியாற் சிவசாக்ஷாத் காரோத்திரேக காரண தீக்ஷித சிவத்துவ லக்ஷண சிற்சத்தியினது வியத்தி ரூப சர்வபதார்த்த காப்ய சிவ சாக்ஷாத்கார சமுத்திரேக ரூப வியத்தி சொல்லப்பட்டது,—

உற்பவந் துடைப்ப னென்பதனால், மீளத்திரும்புதலில்லை யென்பது விளம்பப்பட்டது

சிவனார்க்குச் சிவசத்தி வியாப்பிய மென்றது சிவசமவேதை யாற்செலுத்தப்பட் டிருத்தலா லுபசாரம்.

மற்றவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அரன் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று, மந்திரமுதலாறுவகைப்படு மத்துவாக்க ளொன்றி லொன்றடங்க இருதிக்கலின்றகலை நிரோதான சத்தியினும அது சிவத்தினு மடங்குமாறுணர்த்து அவ்வாறடக்கி விர்ப்பிக்குமெனத் தனித்தனி யிருவகைப்படுமென மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரியாவதியெனனு மி

ரண்டனுளொருதீக்கையானே உத்தமத்திலுத்தமமாமுதலிய வம் மூவாசகும அறுவகை யத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்குமுகத்தாற் பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்துச் சிவம்பிரகாசித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுக்குமென்பதாம்.

கிரியை ஆகுபெயர்

ஔத்திரி யிரண்டுதிறனு மிலகுஞானங்கிரியையென முந் தக்கெடுத்துக்கொண்டு முடிவின்கண் அழிவிலாக்கிரியை யிரு ளுதல் சத்திமத்தாருதலென முடித்தமையின், இடைக்கட் கூறப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாமாறு காண்க.

சோமசம்புபத்ததி வருணபத்ததி முதலியவற்றினும் இவ் வாறே கூறப்பட்டன

இதனானே ஆசிரியன் தீக்கை செய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பரமேஸ்வரன் கிரியாவதியாலாதல் ஞானவதியாலாதல் அத்துவாக்களைச் சோதித்து ஆன்மாக்கள் மலங்களைப் போக்குகிற முறைமையை மேலருளிச்செய்கிறார்:

அழிவிலாக்கிரியையிருலாதல் சத்திமத்தாலாதல்-அநாதியே நித்தியமாயுள்ள கிரியாவதியாலாதல் ஞானவதியாலாதல்,— அத்துவாசுத்திபண்ணி - அத்துவாக்களிலே யெல்லையற்ற ஜனனங்களுக்கு ஏதுவான கன்மங்களை யெல்லாஞ் சுத்திசெய்து,— மலமகற்றி - மலமாயாதி கன்மங்களைப் போக்கி,— ஒழிவிலாச் சிவம்பிரகாசிக்கு ஞானமுதிப்பித்துத் தற்பரத்தடைப்ப னாசிரி

ருமாவாரும் - உயிர்களுயிராய் அநாதியே இவைகளைவிட்டு நீங்
காமல நிற்கிற சிவப்பிரகாசத்தைப் புண்டாக்குகிற பரஞானத்
தையுந் தோற்றுவித்த ஜனனத்தையு மறைப்பன பரமேஸ்வர
ன மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கும்,—வழுவிலாவழிபா
டும - மலத்தைப் போக்குதற்கு ஏதுவாயிருக்கிற குற்றமற்ற
அத்துவாக்கள ஆறுவகைப்பட்டிருக்கும அவையாவன?—மந்தி
ரங்களபதங்கள் வன்னங்கள்புவனங்கள் தத்துவங்கள கலைக
ள - மந்திரங்கள் பதங்கள் அக்கரங்கள் புவனங்கள தத்துவங்
கள கலைகள என்கிற விதத் தாறின்றன்மையும,—கழிவிலாதுரை
த்தமுறை - வழுவற வேதாகமங்கள் சொன்ன முறைமை,—
ஒன்றிலொன்று வியாத்தி - இந்த ஆறு அத்துவாவும் தன்னில்
ஒன்றிலே யொன்றாக வியாபித் திருக்கும. இவையே இடமாக
நிற்குமென்று விசாரிக்கில்,—கருதுகலை சத்தியின்கண் - மற்று
ள்ள அஞ்சத்துவாக்களுக்கும நிற்கைக்கிடம் இதுவென்று கரு
தப்பட்ட கலைகள்,இந்தக் கலைகள் நிற்கைக்கிடமாயிருக்கும் சத்
தி, இந்தச்சத்திக் கிடமேதெனனில்,—சத்திசிவன்றனனுளும்- இ
வையிதற்கெல்லாம் மேலான சத்தி பரமேஸ்வரனிடமாக நிற்
கும

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்குப் பரமேஸ்வரன
அத்துவாக்களைச் சோதித்து மலத்தையும் போக்கி அநாதியே
யுயிர்க்குயிராய் நிற்கிற தன்னைத் தரிசிப்பிக்கிற ஞானத்தையுந்
தோற்றுவித்த இவர்கள் சனனத்தையு மறைப்பனென்றும்,
அத்துவாக்கள் ஆறுவகைப்பட் டிருக்குமென்றும, இவையொன்
றிலேயொன்று வியாத்தியா யிருக்குமென்றும், இந்த அத்துவா
க்கள சத்தியிடமாக நிற்குமென்றும், இந்தச்சத்தி சிவனிடமா
க நிற்குமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

அரன்-முதல்வன், குருமூர்த்தியதிட்டித்தருளினறு,—மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகளாறும் வழுவிலாவழி-மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவம் கலைகளென்னறுவகைப்பட்ட வழுவிலாத அத்துவாக்கள்,—கழிவிலாத்துரைத்தமுறை யொன்றி நின்று வியாத்தி- நீயெருக்கின்றிச்சொல்லிய முறையேயொன்றிநின்றடங்க,—கருத்தக்கலைச்சத்தியினக்கண் - இறுதிக்கண்ணின்ற கருத்தின்றக்கலைத் திரோதான சத்தியினும்,— சத்திசிவனக்கண்ணும் - அத்திரோதானசத்தி சிவத்தினுமடங்குமாறுணர்ந்து அவ்வாறடக்கி,—அழிவிலாக் கிரியையிலுலாத்தல் சத்திமத்தகாலாதல் - நிர்ப்பீசம் சபீசமென்த் தவித்தனியிருவகைப்படுமென மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரியாவதியெனவு மிரண்டனுளொருதீக்கையானே,—ஒருமூவர்க்கு மத்துவாசுத்திபண்ணி மலமகற்றி- உத்தமத்திலுத்தமமாமுதலிய வம்மூவர்க்கு மறுவகை யத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்கு முச்சத்தார பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைச் கெடுத்து,—ஒழிவிலாச் சிவம் பிரகாசித்தற்கு ஞானமுதிப்பித்து - எவ்வித்தும் வியாபகமாய் விளங்குகின்ற சிவம் பிரகாசித்தற்கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுத்து,—உறபவம் தொடைப்பன - பிறவியையொழிப்பன

இதனுனே ஆசாரியன் தீக்கைசெய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இயமனம் வியாப்தியின் முறைமை தொகுத்துக் கூறி யதீக்கையின் மந்திர முதலிய வைந்தினையும் பஞ்ச கலை

களில் வியாபித்து நிற்கு மதனைப பிறித தடைவே
மூன்று விருத்தத்தா லுணாததுகினமுா.

மந்திரங்களை முதலைந்துங் கலையைந்தினவியாத்தி மருவுமந் திரமிரண்டு பதங்களுலே, மூந்தநிலே யெழுத்தொன்று புவனநூறறெட் டவனிதத துவமொன்று நிவிர்த்தியயனமெய்வம, வந்திடுமந்திரமிரண்டு பதங்களைமூவேழு வன்னங்க ளோறு புரமைம்பத்தாறு, தந்திடுந்தத்துவங்களிரு பத்துமூன்று தரும்பிரதிட்டா கலைமா லதிதெய்வந்தானும். (எ)

(இ-ள்) மந்திரங்களை முதலைந்துங் கலையைந்தின வியாத்தி — மந்திராத்தவா முதலிய வைந்தும் நிவிர்த்திமுதலிய கலைகளிலே வியாபித்து நிற்கும். அஃதாவது,

மருவு மந்திரமிரண்டு — சத்தியோசாதம் இதயம் ஆக மந்திரமிரண்டு

பதங்களுலே — பதாத்துவாவிற் பதங்களோம நமோ நமவென்னும் பதமுதலாக மஹாதேவ என்னும் பதமீருக விருபத்தெட்டு

அந்த நிலேயெழுத்தொன்று — அந்தமுறையே அகரம் க்ஷகாரமொன்று.

புவன நூறறெட்டு — புவனங்கள் ௱அ. அவையாவன —

பிரமாண்டத்துட் காலாக்கினியாதி யுருத்திரபுவனமீருகப் புவனம — கரு

கபாலீசாதி திரிதேசாதிபதி யீருகக் கிழக்திக்கிற புவனம — சo

அககினி யுருத்திரராதியாக சூயாநதரீருக அ
கனிதிககிற் புவனம கம
யாமிய வுருத்திராதியாக அதனமரீருக யமதிக
கிற புவனம கம
நிருதியாதி தௌஷட்ரிகனீருக நிருதிதிககிற் புவ
னம கம
பௌருதி சுதாநதருத்திர ரீருக வருணதிககிற் பு
வனம கம
சீககிரருதியாக மேகவாகன னீருக வாயுதிககிற்
புவனம கம
நிதிசாரதியாகப் பிரகாச ருத்திரரீருகக குபேர
திககிற புவனம கம
வித்தியாதிப ராதியாக பலிப்பிரிய ரீருக வீசான
திககிற புவனம கம
அவடகடாகததுககுக கீழாக மாயருதி யநதி
வசிர தெயகட்டிரனீருகப் புவனம கம
அணடகடாக வோட்டுககுமேல் சமபுருத்திரா
தியாகத் திரிலோசன ரீருகப் புவனம கம
இவர்களுககு மேலாக வீரபத்திரர் பத்திரகாளி
புவனம உ

ஆக புவனம் ... கமஅ

அவனிததுவ பிருதிவி ததுவம் - க
மொனறு இபபடி வியாபித்திருககும்
நிவாததியயன நிவிருதி கலைககு அதிபதி பிரம்மா என
றெயவம் வறிக

நிவிர்த்தியெனனும் சொற்பொருள் தன்னிடத் தடைநத
பககுவாகளுககுச சஙகற்பஙகளை விலகித்துத திருப்புவிசசை
யா னிவிர்த்தியெனக காரணத்தாறபெயராயிற்று

மேல்பிரதிட்டா கலையில் வியாபிகரு முறைபாவன?
வாகிடட நதிர வாமதேவம சிரசு ஆகமாநதிர மிரணடு
மிரணடு
பதஙகள மூ மகேசுர னெனறுமு பதமுதலாக அரூபின
வெழு அரூபின எனறபதமீருகப பதஙகளிருபத
தொனறு
வனனஙக ளை ளகாரமுதல டகாரமீறாக வெழுத்துகளி
லாறு ருபததநாலு
ரணடு ளகாரம டகாரம தமபெயா கிளதுதலால மொ
ழிககு முதலாகக கூறிடதெனவறிக
புர மைமபத புவனஙகளைமபத்தாறு, அவையாவன?
தாறு

அபபுததவததில் அமரேசாதி லகுளீசுர ரீரு
கபபுவனம் ௮
தேயுவில அரிசசநதிராதி வைரவ மீருகப
புவனம ௮
வாயுவில் இபகூஷாதிப ராதியாக ரமேசுர ரீருகப
புவனம ௮
ஆ[illegible]சததில் வத்திராபராதி தானவுருததிர ரீரு
கப புவனம ௮
தனமாததிரையில் சகலணடம துவிரணடம
மாகோடம மணடலேசுரம ஆசபபுவனம ௪
கனமேநதிரியததில் காலசோமம எனனுமம
புவனம ௧
ஞானேநதிரியததில் சஙகுகனன
னெனனுமம புவனம ௧
மனததில் துலேசுர மெனனுமம புவனம் ௧
அஙகாரததில தலேசுர மெனனுமம புவனம ௧
ஆசப புவனம ... ௮

புத்தியில் பைசாசமாதியாகப் பிரமமீறாகத் தே
வயோனிகளாகிய புவனம் ௮
பிரகிருதி குணத்தில் அகிருதை முதல் சீகண்ட –
புவன மீறாகப் புவனம் ௮
ஆக புவனம் ௫௮

சுத்தியின் தத்துவங்க ளிருபத்து மூன்று — அப்பு தத்துவமுதற் பிரகிருதி யீறாகத் தத்துவங்கள் ௨௩. சுத்திமென்பதனை பிரகிருதி மாத்திரமாவாகையால் சுத்திமெனப் பொருள் வருவிக்க.

தரும் பிரதிட்டாகலை — இவைகளெல்லாவற்றையும் பிரதிட்டாகலை தன்னிடத்திலே யடக்கிக்கொண்டு பின்புண்டாக்கும்.

மாலதிதெய்வ நாதனாம் — இச்சிறப்பினையுடைய பிரதிட்டாகலைக்கு மாயன் காரணேசுரனாதலால் எ-று.

பிரதிட்டையென்னுஞ் சொற்பொருள் தன்னையடைந்த வான்மாக்கட்கு முன்சொன்ன சங்கற்ப விகற்பங்களை விசேடித்து நிலைநிறுத்தலாற் பிரதிட்டையென்ப பெயர் காரணத்தாலாயிற்று. (எ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பஞ்ச கலையிலும் மந்திர பத வன்ன புவன தத்துவங்களிற்கு முறைமை கூறுகின்றது.

மந்திரங்கள் முதலைந்தும் கலைபாதின் வியாத்தி-மந்திர பத வர்ண புவன தத்துவங்களைந்தும் நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகளினாலே வியாபிக்கப்படும்.

மேல் வெளிப்பதம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆறத்துவாக்களுக்குள் மந்திரமுதலைந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தியையுடைய தாதலினாலே, வியாபகமாயிருக்குங் கலைகளுக்கு வியாப்பியமென்றுஞ் சூசிப்பித்துச் சடத்துவாவில் மந்திரத்துட் பஞ்சப்பிரமங்களுக்குச் சங்காரக்கிரமம் சத்தியோஜாதாதி யீசானாந்தம்.

நேத்திரம் விட்டுச் சடங்கங்களுக்குச் சங்காரக்கிரமம் இருதயாதி அத்திராந்தம்

பதங்களுக்கு ஓமாதியோமாந்தம்.

வன்னங்களுக்குக் க்ஷகாராதி அகாராந்தம்.

புவனங்களுக்குக் காலாக்கினியாதி யனாசிருதாந்தம்

தத்துவங்களுக்குப் பிருதிவியாதி சிவதத்துவாந்தம்

கலைகளுக்கு நிவிர்த்தியாதி சாந்தியதீதையந்தமென்று சிந்தித்துக்கொண்டு, சங்காரக்கிரமத்தில் மந்திரமுதலைந்துங் கலையைந்தினிற்கு முறைமை மூன்று திருவிருத்தத்தால் வகுத்துரைக்கின்றார்.

இது முதல்-௩-வது, செய்யுள்வரை வெளிப்படை

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இதனை ௩-வது செய்யுளுரையிற் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொல்லி வந்த அத்துவாக்களாறில் மந்திரமுதலான ஐந்தத்துவாவுங் கலையத்துவாவிலே வியாத்தியாயிருக்கிற முறைமை மேலருளிச் செய்கிறார்.

மந்திரங்கள் முதலைந்துங் கலையைந்தில் வியாத்தி - மந்திரங்கள் முதலாக வெண்ணப்பட்ட ஐந்தத்துவாவும் கலைகளைந்திலும் வியாத்தமாயிருக்கும் அதெங்ஙனே யெனின்:—மருவு மந்திரமிரண்டு பதங்களுமே மூந்நிலை யெழுத்தொன்று புவனநூற்றெட்டுப் பிருதத்துவமொன்று நிவிர்த்தியயனதெய்வம் - நிவிர்த்தி கலையிலே பொருந்தப்பட்ட மந்திரமிரண்டும் பதங்களிருபத்தெட்டும் அதிலே நிலைபெற்று நிற்கும் அக்கரமொன்றும் புவனம் நூற்றெட்டும் பிருதுவி தத்துவமொன்றும் இதற்குத் தெய்வம் பிரமமாவுமாகும் —வாந்திடு மந்திரமிரண்டு பதங்கள் மூவேழு வன்னங்க ளொராறு புரமைம்பத்தாறு தங்கிடுந் தத்துவங்க ளிருபத்துமூன்று தரும்பிரதிட்டாகலை மாலதெய்வந்தானும் - பிரதிட்டாகலையிலே யிரண்டு மந்திரமும் இருபத்தொரு பதமும் இருபத்துநாலு அக்கரமும் ஐம்பத்தாறு புவனமும் இதற்குள்ள இருபத்துமூன்று தத்துவமு மாகப் பொருந்தும். இதற்குத் தெய்வம் விஷ்ணுவுமாம்.

இதனாற் சொல்லியது, மந்திரங்கள் முதலான ஐந்தத்துவாவும் கலைகளைந்திலும் வியாத்தமா யிருக்குமென்றும் நிவிர்த்திகலையிலே இரண்டு மந்திரமும் இருபத்தெட்டுப் பதமும் ஓரக்கரமும் நூற்றெட்டுப் புவனமும் பிருதுவி தத்துவமொன்றும் தெய்வம் பிரமமாவுமாகப் பொருந்தி நிற்குமென்றும், பிரதிட்டா கலையிலே இரண்டு மந்திரமும் இருபத்தொரு பதமும் இருபத்துநாலு அக்கரமும் ஐம்பத்தாறு புவனமும் இருபத்துமூன்று தத்துவமும் தெய்வம் விஷ்ணுவும் ஆகப் பொருந்தி நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

மந்திரமுதலைந்துங் கலையொன்றில் வியாத்திமருவு ம-அசுத்த மிசிரஞ் சுத்தமென மூவகை யத்துவாக்களு மந்திரங்கள் முதலாக வைக்கப்பட்டு ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய முறையானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமா றெங்ஙன மெனின்?—நிவர்த்தி - அவற்று ணிவர்த்திகலையினகண்,—அவனி தத்துவமொன்று - பிருதிவித்தத்துவ மொன்றும்,—புவன நூற்றெட்டு-நூற்றெட்டுப் புவனங்களும்,—அந்தநிலை யெழுத்தொன்று-இருதியாகிய வெழுத்தொன்றும்,—பதங்களேழு-பதங்க ளிருபத்தெட்டும்,—மந்திரமிரண்டும் - மந்திரங்க ளிரண்டுமாக விவைகளி லொன்றினொன்றாக வடங்குவன;—அயன்றெய்வம் - அக்ருப்பிரம னதிதெய்வமாம் — கருமப்பிரதிட்டாகலை-தரப்பட்டப்பிரதிட்டா கலைக்கண்,—ஈங்கிடும் தத்துவங்க ளிருபத்துமூன்று-தரப்பட்ட தத்துவங்க ளிருபத்துமூன்றும்,—புர மைம்பத்தாறு-புவன மைம்பத்தாறும்,— வன்னங்களாறு-வன்னங்களிருபத்தினாலும், —பதங்களுமேழு-பதங்க ளிருபத்தொன்றும்,—வந்துமந்திரமிரண்டு-வாராங்கிற மந்திரமிரண்டுமாக விவைக ளொன்றினொன்றாக வடங்குவன,—மா லதிதெய்வந்தானும் - அதற்குமால் அதிதெய்வமாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் வித்தை சாந்திக்கலைகளை யுணர்த்துகின்றார்

வித்தையின்மந் திரமிரண்டு பதநாலைந்து விரவுமெ
ழுத்தேழுபுர மிருபத்தேழு,தத்துவமு மோரேழ் தய
குமதிதெய்வந் தாவிலுருத்த திரனாந்தன் சாந்திதன்னி

ல், வைத்தனமந திரமிரண்டு பதஙகளபதினொன்று வ
ளனமொரு மூனறுபுரம பதினெட்டாகு, முத்தமமா
ந தததுவமு மொருமூனறுகு முணரிலதி தேவதையு
முயரிசனுமே. (அ)

(இ-ள) வித்தை வித்தியாகலையில் அகோரஞ் சிகையாக
வின மநதி மநதிர மிரணடு.
ரமிரணடு

பதநாலந்த பதங்க ளிருபது. அவையாவன? வியாபி
னவியாபினனெனும் பதமுதலாகத தியான
காரரயாவெனனும பதமீறாக வெனறறிக

விரவுமெழுத ஞகார முதல் யகாரமீறாக வக்கரஙக
தேழு ளேழு

புரமிருபததே புவனஙக ளிருபத்தேழு. அவையாவன

மு புருட தத்துவகதில்

வாமாதி ஏகவீராநதபுவனம கூ

இராகத்தில் பிரசண்டசதி யாகச்சிவாநதமான
புவனம ரு

நியதிமுதலிய தததுவஙகளிற குரோதராதியா
க சிகேத ருததிராநதமாக வொவவொனறி லி
ருவராக வெணம திருபபாகள அ

மாயையில மகாத தேதிமுத லங்குட்ட ருததிராந
தமாகப புவனம அ

ஆகப புவனம் உஎ

தததுவமு புருடதத்துவமுதல் மாயையீறாகத தத்
மொரேழு துவங்கள் எ

தகங்கு மதிதெ இதகக்கலையை யதிட்டித்துக் கொண்டெ
யவந தாவிருரு மூக்தருளி யிருக்குந் தேடிசலாதிருக்கிற வுரு
ததிரனுகும் த்திர மூாததியாகும்.

வித்தியா கலையென்பதன்பொருள் அத்தை யடைந்திருக்கி
றவானமாக்க ளறிவைப் பிரகாசிப்பிக்கையால் வித்தையென்ப
பெற்றபெயர் மேற்சாந்தி கலை

சாந்திதனில் சாந்திகலைக்கு மந்திரந் தற்புருடம் கவ
வைத்தன மந்தி சம ஆக ௨.
ரமிரண்டு

பதங்கள் பதி நித்தியயோகினேயென்னும் பதமுதல் வி
னொன்று யோமவியாபினேயென்னும் பதமீறுகப் பத
மபதினொன்று

வன்னமொரு ம-வ-க-எனவெழுத்து-௩.
மூன்று

புரம் பதினெ சுத்தவித்தியா தத்துவத்தில் வாமைமுதல்
ட்டாகும் மனோன்மனி புவனமீறுகப்புவனம் ௯
ஈசுவரதத்துவத்தில் அனந்தேசுவராதியாகச் சி
கண்டியீறுகப்புவனம் ௮
சாதாக்கியதத்துவத்தில் சாதாக்கியபுவனம் ௧
ஆகப் புவனம் ௧௮

உத்தமமாந் உத்தமமாகிய சுத்தமாயையிற்றோற்
த்துவமொரு றிய சுத்தவித்தை யீசுரஞ்சாதாக்கியம
மூன்றாகும் ஆகத் தத்துவம் ௩

உண்ணிலதிதே இக்கலைக்குத் தேவதையைவிசாரிக்கி லீசு
வனதயு முயரீச வரமூர்த்தியதிட்டாதா-எ-று.
னுமே

சாந்திகலைக்குப்பொருள் இந்தக்கலையை யடைந்திருக்கிற
வானமாக்களுக்கு இராகத்துவேஷமில்லாதபடியாலும் சங்கற்பித
த் தன்வழிச் செல்லாமற் பரமமான சாந்தியுறுகையாலபெற்ற
காரணப்பெயர் (அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

விந்தையில் இதுவுமது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

௬-உரையிற் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் வித்தைக்குஞ் சாந்திக்கும் அத்துவாக்கள் நின்ற முறைமை யருளிச்செய்கின்றார்

வித்தையின மந்திரமிரண்டு பதநாலைந்து விரவுமெழுத்தே ழு புரமிருபத்தேழு தத்துவமுமோரேழு தங்குமதிதெய்வந் தா னுருத்திரனுகும - வித்தியாகலையிலே பொருந்தப்பட்ட இரண்டு மந்திரமும் இருபது பதமும் ஏழு அக்கரமும் இருபத்தேழு புவனமும் ஏழு தத்துவமும் இதற்குநிற்கு மதிதெய்வம் விட்டு நீங்காத உருத்திரனுமாகும்.—சாந்திதனில் வைத்தனமந்திர மிரண்டு பதங்களபதினொன்றுவன்னமொரு மூன்று புரம்பதி னெட்டாகுமுத்தமமாந் தத்துவமு மொருமூன்றகு முன்னில திதெய்வ முயரீசனுமே - சாந்திகலைக்கு மந்திரமிரண்டும் பதி னொருபதமும் மூன்று அக்கரமும் பதினெட்டுப் புவனமும் நா

மைப பதியினையுடைய தததுவமூனறும விசாரித்துப்பார்ககில் அதிதெயவம மேலான மஹேஸ்வரனு மாகும

இதனுற சொல்லியது விததியாகலையிலே யிரணடு மநதிரமும இருபது பதமும ஏழு அககரமும இருபததேழு புவனமும ஏழு தததுவமும் அதிதெய்வம உருததிரனும் ஆகப பொருநதி நிறகுமெனறும, சாநதிகலையிலே இரணடு மாதிரமும பதினெரு பதமும மூனறககரமும பதினெட்டுப புவனமும மூனறு தததுவமும அதிதெய்வ மஹேஸ்வரனு மாமெனறு முறைமையு மறிவிததது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

விததையின - வித்தியாகலையினகண,— தததுவமோரேழு - தததுவமேழும்,— புரமிருபததேழு-புவனமஇருபததேழும,—விரவுமெழுததேழு-விரவுகினறவனனமேழும,—பதநாலைநது - பதஙகளிருபதும,— மநதிரமிரணடு - மநதிரஙகளிரணடுமாக விவைகளொனறினெனருக வடஙகுவன,—தாவிலுருததிர னதிதெயவமாகும் - அதற்குமுடிவிலதாத உருத்திர னதிதெயவமாம,—சாநதிதனனில் - சாநதிகலைககண,— உததமமாநதததுவ முமொருமூனருகும - உததமமாகிய தததுவமூனறும,—புரமபதினெடட ாகும - புவனமபதினெடடும,—வனனமொருமூனறும - வனனஙகளமூனறும்,—பதஙகளபதினெனறு - பதஙகளபதினெனறும,—மநதிரமிரணடு - மநதிரஙகளிரணடு மாக விவைகளி னெனறினெனருக வடங்குவன,—உணரிலுயர்சனதி தேவதையுமாகும் - உணருமிடதது ததறகு மயேசுர னதிதெயவமாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் சாந்தியாதீதகலையி னடைவு முற்கூறிப்போந்த வற்றையு முடித்துக்காட்டுகின்றது

சாந்தியாதீதகலை தன்னின்மந்திரங்க ளொன்று பதமொன்றக்கரங்கள் பதினாறு, வாய்ந்தபுர மூவைந் து தத்துவங்களிரண்டு மருவுமதி தேவதையு மனுச தாசிவமா, மேய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினொன்று பதங்க ளெண்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத்தொன்றாகு, மாய்ந்தபுர மிருநூற்றொ டிருபத்துநாலா மத்தத் துவமுப்பத் தாறுகலையைந்தே. (௧)

(இ-ள்) சாந்தியா தீதகலை தன்னின் மந்திரங்க ளொன்று — சாந்தியா தீதகலையில் வியாபித்திருக்கு மந்திரங்கள் ஈசானம் அந்திரம் மூல மந்திரம் ஆஉ

பதமொன்று — ஓம் என்னும் பதம்-௧

அக்கரங்கள் பதினாறு — அகாரமுதல் அஃ வரை ௧௬

வாய்ந்தபுர மூவைந்து — சத்தி தத்துவத்திலிருக்கும் நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை சாந்தி சாந்தியாதீதமென்கக் கூறியபுவனம் ௫

இச்சத்தி தத்துவம் நிரவயவ மாதலாற் புவனமிருக்குமென்றது கூடாதெனின்? ஈசுர தத்துவத்துக்கு மேல் சாதாக்கிய தத்துவம், சாந்தி புவனபரியந்த மிருக்குமென் றாகமமோதுகை யால் சாந்தியாதீதகலை யிருக்குமென வறிக.

கீழுள்ள குணதத்துவ முதலாயின வற்றுக்கு மிவ்வாறுண ர்ந்துகொள்க.

சிவதத்துவத்திற் புவனம இந்திகை தீபிகை ரோசிகை மோசிகை ஊர்த்துவகாமினி வியாபினி வியோமரூபினி அனந்தை அநாதை அநாசிருதை ஆக ௧௦

ஆக புவனம்-௧௫

தத்துவங்களி ரண்டு — சத்திதத்துவம சிவதத்துவம ஆக உ

மருவு மதித்த வதையு மனனுச நாயனா தாசிவமாம — இந்தக்கலைக் கதிட்டாதா சதாசிவதேவ

இவ்வன மோதியவற்றை முடித்த துணாத்துகினரூர்

எய்ந்த முறை — இப்படிப் பஞ்ச கலை வியாபித்து நின்ற முறை,

மந்திரங்கள் ப திநொன்று பதங் க ளெண்பத்தொ ன் றக்கரங்களெம் பத்தொன் ருரு மாயத்தபுர மிரு நூற்றே டிருபத் துநாலா மறிக்கு தத்துவ முப்பத் தாறு கலைபஞ் சே — ஈசான முதலிய பதினொரு மந்திரம மந்திரங்கள் பலவுண்டாயினு மவற்றுட னிலமைய யாதலா லிதனையே யோதினூர் சி த்தாகமங்களில் மந்திரம் கோதந்திரங்கூடிப் பனவிரண் டென்றுஞ் சொல்லும. கணேனி லாதவனபோ லெனவறிக

ஓம் நமோ நமவெனனும் பதமுதலான வெண்பத்தொரு பதத்துக்கு அகார முதலாக வெழுத்து முன்னூற் ருருக வாக மங்களிற் கூறும. பஞ்சமுகங்களிற் றோற்றிய பதமந்திரங்க

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

———o———

பொருள் பத்தத் திங்களிற் பிரசித்தம்

——

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

அத்துவாக்கள் ஒன்றிலொன்று வியாத்தியாய முறையானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு யாங்ஙனமெனின்? அசுத்தம் மிச்சிரஞ் சுத்தமெனனும் மூவகை யத்துவாக்களும் ஐவகைப் பட்டுப் பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வைத்தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டுகொள்க வென்பதாம்.

மந்திரமுதலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையின் வியாப்பியமாதல் பற்றியாகலான், மேல் ஒன்றிலொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமையறிக

சாந்தியாதீதகலை நீட்டிமைவழி நீட்டல்

இவைமூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்துவாக்க ளொன்றிலொன்று வியாத்தியாத லறிந்தடங்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்து நின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசத்திகளை யொழித்து அத்துவசுத்தியே மிகுத்துக் கூறியது என்னையென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது

——

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் சாந்தியாதீத கலைக்கு அத்துவாக்கள் நின்றமுறைமையும் இந்த அத்துவாக்களுக்குத் தொகையு மருளிச் செய்கிறார்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

———o———

பொருள் பத்துத் திக்குகளிற் பிரசித்தம்

——

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய முறை
யானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு யாங்ஙனமெனின்? அசுத்
தம் மிச்சிரஞ் சுத்தமென்னும் மூவகை யத்துவாக்களும் ஐவகைப்
பட்டுப் பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வை
த்தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டுகொள்க வென்பதாம்.

மந்திரமுதலியவற்றிற்குக் கலையில் வியாத்தி கூறியது பர
ம்பரையின் வியாப்பியமாதல் பற்றியாகலான், மேல் ஒன்றினொ
ன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமையறிக

சாந்தியாதீதக்கலை நீடும்வழி நீட்டல்

இவைமூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்து
வாக்க ளொன்றினொன்று வியாத்தியாத லறிந்தடங்குமாறு வ
குத்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்
துநின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசத்திகளை யொழித்து அ
த்துவசத்தியே மிகுத்துக் கூறியது என்னையென்பாரை நோக்
கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது

——

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் சாந்தியாதீத கலைக்கு அத்துவாக்கள் நின்றமுறைமை
யும் இந்த அத்துவாக்களுக்குத் தொகையு மருளிச் செய்கிறார்.

சாந்தியாதீதகலை தன்னில்மந்திரங்கள் ஈசான்முன்று பத
மொன் றக்கரங்கள் பதினாறு வாய்ந்தபுர மூவைந்து தத்துவங்
களிரண்டு மருவுமதிதேவதையு மனுசதா சிவராம - சாந்தி
யாதீத கலைக்கு மூன்று மந்திரமும் ஒருபதமும் பதினாறு அக்கர
ங்களும் வாய்ந்தபுவனங்கள் பதினைந்தும் இரண்டு தத்துவமும்
இதற்குப் பொருந்தும் அதிதெய்வம் நிலைபெற்ற சதாசிவமா
கும் (மந்திரங்கள் முதலைந்துங் கலையைந்தில் வியாத்தி யென
றபக்கத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது)
மேலிந்த அத்துவாக்களுக்குந் தொகை யருளிச் செய்கிறார் —
ஏய்ந்தமுறை - இப்படி முன் சொன்ன வடைவே,—மந்திரங்
களபதினொன்று பதங்களைம்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத்
தொன்றுரு மாய்ந்தபுரமிருநூற்றி ருபத்துநாலா மறிந்தத்
துவமுப்பத்தாறு கலையைந்தே - ஆக மந்திரங்கள் பதினொன்
றும் பத மைம்பத் தொன்றும் அக்கரங்க ளைம்பத்தொன்றும்
ஆராயப்பட்ட புவன மிருநூற்றிருபத்து நாலும் அறியப்பட்ட
தத்துவ முப்பத்தாறும் கலை யைந்துமாம்

இதனாற் சொல்லியது, சாந்தியா தீதகலைக்கு மூன்று மந்
திரமும் ஒரு பதமும் பதினாறு அக்கரங்களும் பதினைந்து புவன
மும் இரண்டு தத்துவமும் அதிதெய்வஞ் சதாசிவமும் பொருந்து
மென்றும், ஆறு அத்துவாக்களுக்குந்தொகை மந்திரங்கள்-௧௧
என்றும், பதங்கள் - ௫௧ - என்றும், அக்கரங்கள் - ௫௧ - என
றும், புவனம் - ௨௨௪-என்றும், தத்துவங்கள் - ௩௬-என்றும்,
கலைகள் - ௫ - என்றும், ஆக அறத்துவாக்களுக்கும் வகை இப
படியென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சாந்தியாதீத கலைதனில் - சாந்தியாதீத கலைக்கண், — தத்துவங்களிரண்டு - தத்துவங்களிரண்டும், — வாய்ந்தபுர மூவைந்து - பொருந்திய புவனம் பதினைந்தும், — அக்கரங்கள் பதினாறு - வன்னங்கள் பதினாறும், — பதமொன்று - பதமொன்றும், — மந்திரங்கடாமொன்று - மந்திரங்களொன்றுமாக விவை ஒன்றினொன்றாக வடங்குவன, — மனுச்சதாசிவரா மருவு மதித்தவகையுமாம் - அதற்கு நிலைபெற்ற சதாசிவர் பொருந்திய அதிதெய்வமாம். — ஏய்ந்தமுறை - பொருந்திய விம்முறையே, — கலையைந்து - நிவிர்த்திமுதற்கலைகளைந்தும், — அறிந்தத் தத்துவ முப்பத்தாறு - அறியப்பட்ட பிருதிவி தத்துவ முதலிய முப்பத்தாறும், — ஆய்ந்தபுர மிருநூற்றிருபத்து நாலாம் - ஆராயப்பட்ட காலாக்கினி புவனமுதல் இருநூற்றிருபத்துநாலும், — அக்கரங்க ளைம்பத்தொன்றும் - க்ஷகாரமுதலிய ஐம்பத்தொரு வன்னங்களும், — பதங்க ளெண்பத்தொன்று - சிவாயநமோ நம முதலிய எண்பத்தொரு பதங்களும், — மந்திரங்கள் பதினொன்று - சத்தியோசாத மிருதய முதலிய பதினொரு மந்திரங்களுமாகச் சங்காரமுறையின் வைத்தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டுகொள்க வென்பதாம்.

மந்திரமுதலிய வற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையில் வியாப்பியமாதல்பற்றி யாதலான் மேலொன்றினொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமை யறிக.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்க ணத்துவாக்க ளொன்றினொன்று வியாத்தியாத லறிதற்கடங்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சிவ ஞானசாரியனை யதிட்டித்துக்கொண் டநேக யோனியி
லுண்டாய்க் கட்டுப்பட்டுப் புவனத் தேசத்துக்குக் கார
ணமாயிருக்கிற சஞ்சித கன்மங்களை மந்திர சாமர்த்திய
த்தினாலே புசிப்பித்துத் தொலைத்துப் பிராரத்த கன்மம்
புசித்துத் தொலைத் தாகாமிய மேறுமனு மாணவமடங்
கும்படியையு முணர்த்துகின்றார்.

மூன்று திறத் தணுக்கள்செய்யுங் கன்மங்கட்கு மு
ன்னிலையா முயிரண்டா மத்துவாவி, னன்றமுறை ப
வையருத்தி யறுத்துமலமுதிரவித் தருமபருவ மண்ட
தலுமே யாசானுயித், தோன்றிநுக ராதவகை முறசெ
யகன்மந் துகளறுத்துங் கத்துவாத் துடக்கறவே சோ
தித், தேன்றவுடற் கன்மமநு பவத்தினா லறுத்திங் கி
னிசெய்கன்ம மூலமல ஞானத்தாலிடிப்பன் (௧௦)

(இ-ள) மூன்று ஆணவமாசுகள முன்றே வாசகுக் காயமாகிய
திறத் தணு மூன்று திறத்தினாலே யநுபவ வேதுவாகச்
க்கள் செய் செய்யும் வினைகட்குத் திரணம வகையுங் கூறு
யுங் கன்மங்கட் பாடாகும்.

கு

மூன்று திறத்தணுக்க ளென்பது மூன்றும் வேற்றுமைத்
தொகையென வறிக. இக்கருத் தறியாதார் மூன்றெனறது மெ
லவினை விளக்க, விஞ்ஞானகலர் முதலியன மூன்றுபெய ரிட
த்தினு மேற்றிக் கூறுவர். அஃது தப்சித்தாந்த மாதலால் கூடா
தெனக் கொள்க.

முனிவிலா — தனுகரணாதிகளுக்கு முனிவிலாத வந்த
புவிரண்டாம் — துவா வாறினு மமைந்த கன்மங்களை
த்துவாவினை

அன்றமுறைய — அமைந்த தன்மைந்த முறையிலே யந்தந்த
வெயருத்தி யாறு — கன்மங்களை யதுவதுவாகப் புசிப்பித்துத்
தறு — தொலைத்தவாறே

மலமுதிர் வித்து — ஆணவ மலத்தைப் பக்குவமாகுவது செய்து

அரும்பருவம் — மாணுக்கற்குக் கிட்டுதற்கரிதாகிய மிக்க
டைந்துமே — பக்குவமுண்டானவாறே

சேகாதி பிரபஞ்ச மெய்யென்று புத்திபண்ணினவனு னே மீண்டதனையெல்லாம் பொய்யென்று மதித்து நிந்தச சங்சார சமுத்திரத்தைக் கடப்பிப்பான் யாரோவென்று தேடு மறிவுண்டாகையா லரும்பருவமெனச் சிறப்பித்தார்.

ஆசானுகி — சிவ ஞாசாரியனை யதிட்டித்துக்கொண்டு வந்து பாசத்தைச் சேதம்பண்ணுவன் அஃதெங்ஙனமெனனில்?

தோன்றி நுக — மூற் சந்தித்திற புசித்துச் சேடித்தக ராதவகை முற்செ னமம புசித்துத் தொலையாதபடியாலே பகனமத துகள யநேக யோனிகடோறு மாரசசித்த கன
றுதது — ம மநதமாதலால், புசித்துத் தொலைக்கும படி வாகீசுரி வாகீசுரரிடத்தி லோருடலிற்றுனே பிறருக்குச் செய்த இமசை சௌரிய முதலியனவற்று லுண்டாகிய வசுதுகனங்களையும் வாவி கூவ தடாகமுதலியனவற்று லுண டாகிய விக கனமங்களையும் வேதத்திலவிதிவழி செய்யப்ப டட வக்கினிட்டோமாதிகளாகிய விதாகித கனமங்களையு மொ ன்றொழியாமல் திக்ஷானுகுணமாக

அங்கத்தவர் சோதிக்கு மவ்விடத் தாரத்தவாயினுள்
த் தொடக்கறவே டான பாச பந்தங்களைத் தொந்திப்பற
சோதித்து சோதித்து

என்றவுடற்க எடுத்த தேகத்தாக கமைத்த பிராரத்த
ன்ம மனுபவத்தி கன்மத்தைப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பிப்ப
துலறுத்து து செய்து

இங்கினிசெய் திச்சைக்குமே லிவ்விடத்தேறின வாகா
கன்ம மூலமல மியத்தையு மாணவமலத்தையும ஞானாக்கி
ஞானத்தா லிடி னியாலே தகித்துப்போமென எ-று
ப்பன

சிவன் - எழுவாய்
இடிப்பன - பயனிலை. (௧௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சஞ்சித ஆகாமிய பிராரத்தங்களையு மாணவமலத்தையு மொழிக்கு முறைமை கூறுகின்றது

அணுக்களா மொன்றுதிறத்துச்செய்யுங் கன்மங்கட்கு முன்னிலைபா மூவிரண்டாமத்துவாவி னுனரமுறையவை யுருத்தியாறுதது - விபுவாயிருந்தும் சூக்குமதேகத்தளவிலே ஞானக்கிரியா வியாபார மாகைடா லணுவென்று பெயருடைய ஆன்மாக்கள மனோவாக்குக காயமென்னுந் திரிவித கரணங்களினாலே பண்ணும் புண்ணிய பாபங்கட்கு ஏதுவான வாறுவழியிற் பொருந்தின கன்மங்களைப் பக்குவ முறைமையிலே புசிப்பித்த தந்தகன்மங்களை நசிப்பித்து,—

மலமுதிராவித் தரும்பருவ மண்டத்துமே யாசாறுக்கித்தோன்றி-மலசத்திகளை நீக்கும்படிக்குப் பக்குவமாகி யரிதாயிரு

க்கப்பட்ட மலபரிபாகம் பிறந்தவுடனே சிவ ஞாசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துக்கொண்டு சாந்நித்தியம் பண்ணி,—

நுகராதவகை முற்செய்கன்மத் துகளறுத்த தங்கத்துவாத் தொட்சகரவே சோதித்து - அத்துவாக்களிலே சஞ்சிதமாயிருக்கிற புண்ணிய பாபங்களானவை பக்குவமாயினும் புசியாதபடித் துவந்தமறச் சுத்திபண்ணி,—

ஏன்றவுடற் கன்ம மநுபவத்திலறுத்து - பொருந்தின தேகப் பிராரத்தகன்மபலம் புசிப்பதும் - சுவாநுபவத்திலே யவனுக்குப் பரமறும்படி பண்ணி —

பரமறுமாறு -புஷ்டிகாரியம் தேககருமமாகவும் சப்தாதிகளை கிரகிப்பது சுரோத்திராதி தருமமாகவும் சோகமோக * ஆஷுணிக அந்தக்கரண தருமமாகவும் கண்டு தானிவை யிற்றுக்குச் சாக்ஷியாய்ச் சிவனுடன் வேறறநிற்கை —

இங்கினிச்செய் கன்ம மூலமல ஞானத்தாலிடிப்பன-இவ்விடத்துக் குரு வநுக்கிரகத்துக்குமேல் பண்ணு மாகாமிய கன்மத்தையு மாணவ சத்தியையுஞ் சிவஞானத்திலே பொடிபண்ணுவனென் றிதன்பொருள்.

* ஆஷணம் - சந்தோஷம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

குருவதிகாரணு யிருக்குஞ் சிவன் தத்துவசோதனை பண்ணுமுறைமை யறைகின்றார்.

மூன்று திறத்தனுக்கள் செய்யுங் கன்மங்கட்கு - ஆன்மாக்கள் மனோவாக்குக் காயங்களினது வியாபாரப் பிரகாரத்தாற் புத்தியில் வாசனையாய்ப் புகுத்திப் பண்ணுங் கன்மங்கட்கு,—

முனைவிலைபா மூவிரண்டா மத்துவாவினை - சஞ்சிதமாயக் குறித்துப் பகுத்தமைக்குந் தானமா மூவிரண்டா மத்துவாவினை,—

ஆனாமுறையவை யருத்தியறுத்து - அந்தச்சஞ்சித கன்மங்களை யபக்குவங்களை விட்டுப் பக்குவங்களைப் பிராரத்த கன்மமாக்கிப் புசித்துத் தொலைத்து,—

மலமுதிர்வித்து - அந்தக்கன்ம போக தேகசம்பந்தத்தினாலே மலசத்தியை வளர்த்துத் தன்முதிர்ச்சியினாலே யந்த மலசத்தி,—

அரும்பருவ மடைதலுமே - பழுத்துப் பக்குவமாயுள்ளளவில்,—

ஆசானாகி - சிவன் குருவடிவானாகி,—

தோன்றி - பிரசன்னனாய், (தோன்றி யென்பது நடுநிலைத் தீபகமாதலால்) தோன்றி நுகராதபடி - திரும்பச் சென்மித்துப் புசியாதபடி,—

முற்செய் கன்மத்து நுகர்வறுத்து-மலபரிபாகத்தினது தீவிரதரத் தன்மையாற் பக்குவங்களாயும் மாந்தியத்தினால் அபக்குவங்களாயிருந்தாலுந் தீக்ஷாமந்திர சமஸ்காரத்தாற் பக்குவங்களாயுமிருக்கின்ற சஞ்சித கன்ம மலத்தைக் கலைகளிற் பகுத்துத் தீக்ஷா பலார்க்கலாகங்களாய்ச் சேஷித்து நிற்கவும் நில்லாமலும் சுத்தி பண்ணி,

அங்கு அத்துவாத் துடக்கறவே சோதித்து-சடத்துவக்கட்டுவிட்டுச் சுத்திபண்ணி சடத்துவாவிற் புகுதப்பதித்துச் சஞ்சித கன்ம மோசனமாகும் சுத்தியே அத்துவ சுத்தி யென்றதாற்பரியம் —

என்ற உடற் கன்மம்-பிராரத்த கன்ம மலத்தை,—

அனுபவத்தினாலறுத்து - புசிப்பினாற் போக்கி,—

இங்கு இன்பச்செய் கன்மம் - தீக்ஷைக்குப் பின் பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்துத் தபிமானத்தினு லேறும் வைதிகாதி சாத்திரமாத்திரப் பிரசித்த காமிய கன்ம மலம் சிவத்தன்மியின்றி தீடசாசுத்தவிடத்தி லுவாத்தரையில் விதைத்த விதைபோ லுக்குப்போம் ஆதலால், சிவசாத்திர மாத்திரத்தில் விதித்த கன்மம் பண்ணுதல் விடுதல் நிஷித்த கன்மம் விடுதல் பண்ணுதலென்னு ஞ்சுத்தாசுத்த மனோவாக்குக் காய வியாபாரத்தால சுத்தாசுத்த புத்தியிற் புகுத்தும் புண்ணியா புண்ணிய காமிய கன்ம மலத்தையும்,—

மூலமலம் - தீக்ஷையிற் சேஷித்த ஆணவ மலத்தையும் தீக்ஷா பலாக கலாங்களாயப் பரிசேஷித்தும் பரிசேஷியாது மிருப்ப —

ஞானத்தாலிடிப்பன - ஞான கற்பித்த சாலம்ப நிராலம்ப புவனபதி விஷய திரிபதார்த்த ஞாபக சிவ விஷய ஞானத்தியான காரிய சாக்ஷாத்கார காரணமாகுஞ் சாலம்ப நிராலம்ப புவனபதிவிஷய சமாதி சிவவிஷய சமாதி யிருவித சமாதியினு லிலயிப்பிப்பன

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அநாதிமறைப்பாகிய வாணவமலமும் வாதனைபற்றி நிகழு மாகாமியவினையும் ஒளிமுன் னிருள்போல இறைவனது ஞானசத்தியா லொழிதலால் அவ்வாணவமலத்தை முகிழ்வித்தற் பொருட்டு நிட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறையா னுகரவிக்கப்பட்டெஞ்சிக்கிடந்த கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கோடு தந்து நிற்கும் மூலவிலையாகிய மாயேயமலமும் கிரியாசத்தியா லொழியற்பாலன. உடம்பு முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மம

அனுபவத்தா லொழியற்பாலன இவ்வா மாகலாற் கிரியா சத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையால் எஞ்சிநின்ற கன்மங்களையுஞ் சுத்திசெய்தற் பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய வித்துவசுத்தியே யாண்டுக் கூறப்பட்டன வென்பதாம்

இவ்வாறு வருந்தோற்றப்பாலனவற்றை விரிவஞ்சி பொருண் முடிபாக வைத்தோதினார்

இரண்டும் ஒருபொருள் வினையாதற்குரிய வியைபுதோன்ற அருத்தியுறுத்துத் தோன்றியுறுத்தென உடன்கூறினார்

ஆன்றமுறை பக்குவமானமுறை

மலமுதிர்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்க ளெல்லாவற்றோடுங் கூடிப் பதனழியுஞ் செவ்வித்தாத ல்

உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே யறியவல்லுஞ் செவ்வித்தாதல்

அரும்பருவமென்றார், எய்துதற்கருமை நோக்கி.

அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

பருவமடைதலுமே யாசானுக்குத் தோன்றுமென்றதனானே பருவமடையாதார்க்குத் தீக்கை செய்தலும் அடைந்தார்க்கு அது செய்யாமையும் பழுதென்பது பெற்றாம்.

இதனானே அத்துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது

'உணர்தரும்' என்பதும் முதல் வித்தையுங் குருவாகிவந்துணர்த்தி, என்னும் முதற்கூற்றுப் பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—o—

முன் சொல்லப்பட்ட ஆறத்துவாக்களிலும் ஆன்மாக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிற கன்மங்களைக் கர்த்தா புசிப

பிந்தப் போக்குகிறபடி யெப்படியென்ற மாணாக்கனுக்கு மே
லருளிச்செய்கிறார்

மூன்றுதிறத் தனுக்களைச்செய்யுங் கன்மங்கட்கு முன்னில்லை
யா மூவிரண்டா மத்துவாவின் - மூன்றுவகைப்பட்ட வான்
மாக்களும் அநாதியே செய்த கன்மங்கள் அநாதியே கட்டுப்பட்டு
க்கைக்கு முன்னில்லையான ஷடாத்துவாக்களிலே,—ஆன்றமுறை
யவையருந்தி யறுத்துமல முதிர்வித்து - அவரவர் செய்ததற்கு
த் தக்கதாக வரைத்து, அவைத்தவடைவிலே அவைப்பிறவைப் பு
சிப்பித்துத் துலைப்பித்து, மலத்தையும் பக்குவமாக்குவித்து.—
அரும்பருவ மடைந்துமே - இந்த வான்மாக்களுக்குச் சொல
லுதற்கரிதான மிக்கப் பக்குவமுண்டாகவே,—ஆசானாகித்தோ
ன்றி - பரமேசுவரன் தன்னு காருண்ணியத்தினாலே ஆசாரிய
மூர்த்தியாக வெழுந்தருளி வந்து,—றுகாரத்வகை முறசெப்க
ணமைத் துகளறுத்து - முன்பு செய்யப்பட்ட கன்மமாய அந்த
வாவிலே கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிற சஞ்சிதமான புண்ணிய பாவ
ங்களையும் இவன் புசியாதபடி நாசமாக்கி,—அங்கத்துவாத்து
டக்கறவே சோதித்து - அந்தப் பாசநாசம் பண்ணின வவதர
த்திலே அத்துவாக்களி லுண்டான தொந்தனைகளையு மறுத்
து,—என்றவுடற் கன்ம மனுபவத்தினாலறுத்து - தேகத்துக்கு
அடைந்த பிராரத்த கன்மத்தை அனுபவத்தினாலே நோக்கவி
லையாக்கி,—இங்கு இனிச்செய்கன்ம மூலமல ஞானத்தா லிடப
னா-கன்மங்களெல்லாம் போக்கியும் சரீரமிருக்கையாலே மீளவு
ம் பிராரத்தமும் ஆகாமியமும் வருதலையாலே போகாது, அது
போகைக்கு இவ்விடத்திலே மேற் செய்யப்பட்ட வாகாமியத்
தையும் அதுக் கேதுவான ஆணவமலத்தையும் பரமேசுவரன்
தன்னுடைய ஞானத்தினாலே இவனுக் கில்லையாக்கி விடுவன்

இதனாற் சொல்லியது, பரமேசுவரன் மூன்றுவகைப்ப
ட்ட ஆன்மாக்களும் செய்தகன்மம் அத்துவாக்களிலே கட்டுண

டுகிடக்கிறவையிற்றை அடைவிலே புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்து மலத்தையும் பாகம்வருத்தி ஆன்மாவுக்கு மிக்கதொரு பக்குவத்திலே ஆசாரியமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிவந்து அத்துவசோதனையினாலே சஞ்சிதத்தையும் அனுபவத்தினாலே பிராரத்தத்தையும் மேல் ஏறுகிற ஆகாமியத்தையும் ஆணவமலத்தையுந் தன்னுடைய சிவஞானத்தினாலே போக்குவனென்று முறைமையுமறிவித்தது.

'பலவிதமாசான' என்ற திருவிருத்தமுதல், 'மூன்றுதிறத் தணுக்கள்' என்ற திருவிருத்த மீறாக, எடுத்த திருவிருத்தமும் சகலரைப்பற்றியெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ-சூ, ௩-வெ, "அஞ்ஞான வச்சகலாகக் குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம், பின்னுணர்த்தும்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

'உரைதருமிப் பசுவர்க்கம்' என்றதிருவிருத்தத்தில் 'சகலர்க்குக் கன்மவொப்பிற் றுரையிலாசான மூர்த்தியாகாரமாகித் தரித்தொழிப்பன் மலஞ் சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்' என்ற பதத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

மூலமலம் - அநாதிமறைப்பாகிய வாணவமலமும்,—இங்கினிச் செய்கன்மம்-இவ்விடத்து வாசனைபற்றிநிகழும் ஆகாமிய வினையும்,—ஞானத்தாலொடிப்பன்-ஒளிமுன் னிருள்போல விறைவனது ஞானசத்தியாலொழியற்பாலன,—மலமுதிர்வித்து-அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு,—அணுக்கள் மூன்றுதிறத்துச் செய்யுங்கன்மங்கட்கு-ஆன்மாக்கள் மனவாக்குக் காயமென்று முத்திறத்தா லீட்டப்படுங் கன்மங்களை,—மூவிர

ணோடா மத்துவாவி ஞானமுறை யுடையருத்தி யுறுத்து,—நாட்டிய முறையானறியாத் தத்துவாவின பசுத்துவமுமையா னுகாவிக்கப்பட்டு ஒருக்கிக்கட்டுக் கன்ம மலமும்,—முன்னிலைபா மருவுருவ மடைதலுமே யாசாரிகத் தொன்றிப் புறுத்து-அதற்குட்பற்றுங்கொடுத்து நிற்கு முன்னிலையாகிய மாயேயமலமும் பசுத்துவம வந்தழிக் குருவடிவாய் வருதலாற் கிரியாசத்தியா லொழிகிற பாலன,—என்றவுடற்கன்ம மனுபவத்திலாறுத்து-உடம்புமுகந்து கொண்ட பிராரத்த கன்ம மனுபவத்தா லொழிகிறபாலன,—நுகராத்வகை முற்செய்கன்மத் துகளறுத்த தங்கத்துவாத் தொட்டுக்கறவே சோதித்து-இங்ஙனமாகலாற் கிரியாசத்தி விருத்தியாகிய தீக்ஷையா லொன்றி நின்ற கன்மங்களைச் சுத்திசெய்தற் பொருட்டு அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய அவ்வத்துவா சுத்தியே யீண்டுக் கூறப்பட்டன

இதனானே யத்துவா சுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது 'உரைதரும்' என்பதமுதல் வித்துணையும் 'குருவாகி வந்துணாத்தி' என்னு முதற்கூறிய பொருளை விரித் துணர்த்தியவாறு

அ-சூ, முதலதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலிந்தத் தீக்கையிற்பிறப் பரமமுத்தி யடையப்படா தென்பதூஉம் புறச்சமயத்தினக் ணின்றுஞ் சத்கன மாறுடடானத்திற்லே சைவசமய வதிகா ரியாவ னென்பதூஉ முணாத்துகின்றார்

புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும் புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச்சிரம, வறத்துறை

களைவயடைந்து மருந்தவங்களை புரிந்து மருங்கலைக ளயலதெரிந்து மாரணங்களபடித்துஞ், சிறப்புடைய புராணங்க ளுணாந்தும வேதச சிறபபொருளை மிகத் தெளிந்துஞ் சென்றுறு சைவத, திறத்தடைவ ரிதறசரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின ஞானததாற சிவனடியைச சேரவா. (கக)

(இ-ள) புறச சமய நெறிநினறும — உலோகாயுதம பௌததம ஆருகதம மீமாஞ்சம மாயாவாதம பஞசராததிர மெனறு நநூலமாகிய புறசசமயங்க ளாறில் நினறும,

அகச்சமயமபுகரும — சைவம பாசுபதம வாமம வைரவம மாவிரதம காளாமுகம என்னுஞ் சூக்குமமாகிய உடசமயங்க ளாறினுட்புகு நினறும,

புகனமிருதி வழிபுழனறும — மனுமுதலிய வாசாரிய ராறசொனன தருமசாததிரம பதினெட்டினவழி யனுட்டித்தும

அவையாவன? "மனுவே யததிரி-சங்கு வாசிட்ட ஙயமம ஙகிரசம-யோகீசுரமேவருணமபராசரஞ்-சாதாதவமே சமவாத்தமமே - யுசநசமலிகிதம விட்டுணுத்தட்சமம - பிரகறபதிஙகமே கவுகமமெனறே கட்டுரைசெய்வா அவர் பதினெணமா"மிருதிபைப பணணினா பெயரால் எனவறிக

புகலுமாசிர — வேதத்திற சொண்டாடிச் சொல்லபபமவறததுறைகள டாகினற பிரமசரிய முதலியன வாசிரமஙகை யடைநதும களநானகினவழியின றனுட்டித்தும்

அவையாவன?

பிரமசரியம நயிட்டிகம பௌதிகம எனவிருவிதமாம.

இல்லறம் சாதகன உதாசினன என விருவிதமாம.

வானபிரஸதம சபதநிகன விபதநிகன என விரு
விதமாம

சனனியாசம விதநுவான விபிதகூ தவசுவி என மூனறு
விதமாம

இதனறி வைதிகததில் ஒவவொனறை நநநானகாகிய
பதினாறுககூறும். அவையாவன?

காயத்திரம் பிராமம் பிராசாபத்தியம நைடடிகம எனப
பிரமசாரிய நானகு

வாாததா விருத்திசாலுீ விருததியாயா வாமகோசார
ம எனக கிரகபதியும நானகுவிதமாம்.

வைகிஞசம வாலகில்லியம தெனபம் ——— ——— என
வானபிரஸதம் நான்கு விதமாம

வேகூதகம் குடீசகம அஙகிசகம் பரமஅங்கிசகம் எனச
சநநியாசமும நானகுவிதமாம்

அருநதவஙகள புரிநதும — அனுட்டிததற் கரிதாகிய பஞ்சாக்கினி முதலியவற்றின் றரிய தடசுகளைச்செயதும,

அருங கலைகள் பலதெரிநதும — கற்பதற் கரிதாகிய கலைஞானஙகளை யாராய்நதும் "கற்றிலேன கலைகள பலஞானம் இடைமறுதுறை யெநதைபிரானே" என்னும் திருவாக்காலு முணாக.

ஆரணஙகள் படிததும — "சாமவேதம் இருககு தயித்திரியம- சாமம் அதர்வணமெனச சாற்றினா புலவா" எனக்கூறிய வேதஙகளைச் சந்தை யிரட்டை முதலியன விலக்கணததோ டோதியும

சிறப்புடைய புராணஙகளுணாநதும — சிறப்புடைய பதினெண் புராணஙகளோ தியுணர்ந்தும். அவையாவன?

பிராமம பாதமம வயிணவமே - சைவம பாகவதமென
ச சாரவருகாலம - நாரதம மாாகக. டேயமாக்கேயயங-
கைவாதத மிலிஙகம வராகங-காநதம வாமனங கருந்ற கூா
மம - மசசியங காருட மதிககிற பிரமாணடம-பதினெண புரா
ணம பணணினா புலவா.

வேதச சிறப வேதாநததிற் சொலலிய உபநிடததுக
பொருளை மிகுந களா முப்பததிரணடினையு மோதித தெளிந
தெளிநதும தும அவையாவன?

பிரககாரணயம சாநதோககியம கடவலி முணடகம மா
ணடவியம கைததிரியம் சாபாலம பிரகதசாபாலம அதாவசி
ரசு அதாசிகை பிரமமோபநிடதது கைவலலியம சுவேதாசு
வதரோபநிடதது நாராயணோபநிடத்து காலாசகினியுருதநி
ரோபநிடதது சாவசங்கறபம கூசிகெயுருததிரோபநிடதது
ஈசோவாசோபநிடதது நாரசிங்கம தாமோபநிடதது சுவரோ
பநிடதது கோபாலோபநிடத்து பரம அமசோபநிடத்து சாபா
லோபநிடதது வாசுதேவோபநிடதது காஙசாகை கௌஉயீப
ம பாரததுவாசியம.

சென்றுறசை வததிறந தடை வா	இவர்கள நாடோறு மனுட்டிதத தபோ பலததாலே சைவசிததாநதமாகிய காமிகா கம மிருபத்தெட்டையு மதிகரிததற குரிந தாவாகள
இதற சரியை கிரியா யோகஞ செலுததியபின	இங்ஙனங் கூறிய வாகமங்களிற் சொல லியபடியே ஞானசாரியவிடத்தில தீடசை பெறறுச சரியை கிரியாயோக மிவை களின வழிநின றனுட்டித்து தபோபலததி

ஞாலே கிரியை யென மருவுமவையாவு ஞானங கிடைததற
கு நிமிததமெனக கொளகவென வறிக.

ஞானத்தால் ஞானத்திலே தானே பரம முத்தியை சிவனடியைச் யடைவர் எ-று

சேர்வர்

இதற்கு யோகசூத்திரத்து சிந்திய விசேஷத்து சுபப்பிரயோகம் சேவிகாலோத்தரம் சைவபுராணத்து மறிக (சக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிந்த மலபரிபாகம் வருமாறு கூறுகின்றது

புறச்சமய நெறிநின்றும் - வேத * பாஃயமான பௌத்தாதி மதங்களிலே பிரவேசித்து அந்தந்த சாஸ்திரங்கள் சொன்னபடி தவம் பண்ணியதனால்,—

* பாகியம் - வெளிப்பட்டது,

அகச்சமயம் புக்கும் - தருமாதியான சதுர்வித புருஷார்த்தத்தையுஞ் சொல்லும் வைதிகத்திலே பொருந்தி,—

புகன்மிருதிவழி யுழன்றும் - ருஷிகளாற் பண்ணப்பட்ட ஸ்மிருதி யுக்தத்தானுஷ்டான மார்க்கத்திலே நின்று வருந்தியும் மற்று முதலியன,—

புகலுமாசிரம வறத்துறைகளனைத்துமடைந்து அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - மேலுமந்த ஸ்மிருதியிலே சொல்லும் பிரமசரிய கிரகஸ்த வானப்பிரஸ்த சந்நியாச மென்னு மாசிரமங்களையடைந்து அந்தந்த வாசிரமங்களுக்கேற்ற கருமங்களையனுஷ்டித்தும்,—

அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் - வேதாங்கங்களாகிய வியாகரணாதி சகலஞானங்களை யுணர்ந்தும்,—

ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதாத்தியயனத்தைக் குறைவறப் பண்ணியும்,—

சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும் - அஷ்டாதச மகா புராணங்களையு மறிந்தும்,—

வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் - வேதாந்த சிரவணம் மனன † நிதித்தியாசனங்களைப் பண்ணியும்,—

சென்றால்-இவ்வாறு உத்தரோத்தரமாகச் சனங்கடோறு மப்பியாசம் பண்ணிவந்தால்,—

சைவத் திறத்தடைவர் - அந்த புண்ணிய பலத்தினாலே சைவ சமயத்தைப் பொருந்துவார்கள் —

இதிற் சரியைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர் - இந்தச் சைவத்திற் சரியை கிரியை யோகமென்னும் மூன்று வித்தையுங் கிரமத்திலே யநுஷ்டித் தவை யிறுக்கலின் பலமாகிய சாலோக சாமீப சாரூபங்களை யடைந்து பின்பொரு சன்மத்திலே யாசாரியனுடைய வனுக்கிரகத்தினாலே சிவ சாயுச்சியத்தை யடைவார்களென்றிதன்பொருள்

† நிதித்தியாசனம் - தியானம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவசமாதி சித்தாந்தத்தன்றிச் சேரப்படாதென்று செப்புகின்றார்.

புறச்சமய நெறி நின்றும் - உலோகாயதம் பௌத்தம் ஆருகதம் மீமாம்சம் மாயாவாதம் பாஞ்சராத்திரம் என்னும் புறச்சமயங்களினின்றும்,—

புகன் மிருதி வழியுழன்றும் - அப்பொருள்வழி பொருந்திப்போய்,—

வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றால்,—

அகச்சமயம்-சைவம் பாசுபதம் வாமம் வயிரவம் மகாவிரதம் காளாமுகம் என்னு முள்ளறுசமயம்

புகுந்தும்,—

பின்சைவத்திறத்தடைவர் - சைவசித்தாந்தத்திற் பிரவேசிப்பார்.

இதில் எனப் பொருள் வழி பொருத்திப் பொருளுரைக்கப் பதக்கிரமத்திற் பொருளுரைத்தாற் சமயக்கிரமம் மாறுபடும்,—

ஞானத்தால் - சிவ தீக்ஷாங்க நிராலம்ப சிவ சமாதியினால்,—

சிவனடியைச் சேர்வர் - சிவசத்தி சமானமாய தமது சிற்சத்தி விரிவு திருந்தி யிருப்பார்கள்.

போகமாத்திரத்தை நிமித்தீகரித்துவரு மலபரிபாகத்தினாலும், மலபரிபாகமாத்திரத்தை நோக்கிவருஞ் சிவசத்திநிபாதத்தாலும், சிவதீக்ஷானுக்கிரகத்திற்குரிய, ஞானத்தியான சமாதி சிவனமுத்தி சாட்சாத்காரக்குறித் தீட்சாங்கத்தாலும், மோக்ஷத்தாலும், சாதிக்கிரமமாச்சிரமக் கிரமஞ் சமயக்கிரமங் காலதேசக்கிரமங் கருதி வருதலில்லாமையாற் சமயக்கிரமத்தினின்று சைவத்திறத் தடைவரெனப்பது தந்திரமன்று

சகல சமயிகளுக்கு மிலிங்கோத்தாரஞ் சைவத்திற் சொல்லுதலால், சைவத்துவந்தல்லது பரமுத்தி சித்தியில்லை, பதமுத்தியென்று தாற்பரியம்

மறைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி, மனனுமருள் 'உணர்த்தி' என்னு மிரண்டாங் கூற்றினை இருபத்தைந்து செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார்.

மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல், இங்ஙனஞ் சோபானமுறையாற் பலபிறவிகளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப்பெறுவ

தன்றி, ஒருவகை யொருகாலத்து முற்றுப்பெறுவ தன்றென்ப தாம்.

சைவத்திறமென்றது சைவக்கூற்றின் முடிபாகிய சித்தாந்த சைவத்தை.

சென்றென்பது சேறலருளை விளக்கி நின்றது.

இதனானே மேற்கூறிய பருவமடையுமுறைமை கூறுமுகத்தான் மனனுமருளென்றதனை வகையும் அவற்றிற்கு வாயிலிவையென்பதூஉம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி முன் சொல்லப்பட்ட சிவஞானம் ஆன்மாக்களுக்கு உண்டாம்படி யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

புறச்சமய நெறிநின்றும் - உலகாயதன் முதல் பாஞ்சராத்திரியீறாகச் சொல்லப்பட்ட புறச்சமயங்களிலே சென்று சென்று அந்தந்தச் சாஸ்திரஞ் சொன்ன முறைமையிலே யனுட்டித்தும்,—அகச்சமயம்புக்கும் - உட்சமயமாகிய பாசுபதம் மாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வயிரவம் என்று சொல்லப்பட்ட அந்தச் சமயங்களிலே புகுந்து அந்தந்தச் சாத்திரங்கள் சொன்ன முறைமையிலே யனுட்டித்தும்,—புகல்மிருதி வழியுழன்றும் - சொல்லப்பட்ட மிருதிவழிகளிலே திரிந்தும்,—புகலுமாச்சிரம அறத்துறைக ளவையடைந்தும் - கொண்டாடப்பட்ட ஆச்சிரமமான தன்ம நெறிகளைச் செய்தும்,—அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - பஞ்சாக்கினியை முதலான அரிய தபசுகளை விரும்பிச் செய்தும்,—அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் - அரிய சாத்திரங்கள் பலவுமோதியுணர்ந்தும்,—ஆரணங்களபடித்தும் - வேதங்களையோதியும்,—

சிறப்புடைய புராணங்களுமாகிறும் - நன்மைப் பகுதிகளைச் சொல்லுகிற புராணங்களை யோதியறிந்தும்,—வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெரிந்தும் - வேதாந்தத்தினர்த்தங்களைமிகவும் ஆராய்ந்து இதுவே யதார்த்தமென்று அறுதியிட்டறிந்தும்,—சென்று சைவத்திறத்தடைவர் - இவையிற்றை வழுவறச்செய்து முடித்து யாதொரு ஜனனம், அந்த ஜனனம்போய மற்ற ஜனனத்திலே சைவநெறியைச் சென்று பொருந்துவார்கள்—இத்தற் சரியைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் - இந்தச் சமயத்திலே நின்று சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்து அவையிற்றின் முதிர்ச்சியினாலே ஞானத்தைப்பெற்று,—ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர் - அந்த ஞானத்தினாலே சிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைப் பொருந்துவார்கள்.

எனவே கிரியையாலே மோக்ஷமென்ற சைவரை மறுத்து ஞானத்தினாலே மோக்ஷமென்றதெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "பல்பணி ஞான காரணமெனிற் றொல்பணி தொறும்பயன் றோன்றுபத னுமொருபணிசெய்யாச் சிறுபுறச் சிறுவரு-மரசராய தருணத்தலைவரு-முதிரா பரசமயத் திதமுறுமரசரு - ஞானம்பெற்ற நன்னெறியினும்-மீனமில்பணியருட் கேதுவன்றன்றால- ஞானோற்பத்தி நிமித்தமித்தொழிலென- வேறோறக்கிறைநூ லியம்பிற்றெனினும்" என்றும், சிவஞானபோதம், அ-சூ, க-வெ, "தவஞ்செய்தா ரென்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து, பவஞ்செய்து பற்றறுப்பாராகத—தவஞ்செய்த, நற்சாரியில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக், கற்றூர்க்குழ சொல்லுமாறு கண்டு" என்னும் அதுவு கண்டுகொள்க.

இன்னும் சொல்லியது, உலோகாயதன், புத்தரில் சவுத்திராந்திகன் யோகாசாரன் மாத்தியமிகன் வைபாடிகன், அமணரி

ல்லிகண்டவாதி ஆசீவகனை, மீமாஞ்சரில் பட்டாசாரியன் பிரபா
கரன் நையாயிகன் மாயாவாதி பாற்கரியன் நிரீச்சுரசாங்கி
யன் பாஞ்சராத்திரி ஆகப் புறச்சமயத்திற்பேதம் பதினாறும்;
அந்தந்த முறைமைகளிலே நின்றும், பாசுபதம் மகாவிரதம் கா
ளாமுகம் வாமம் வயிரவம் என்கிற உட்சமயத்திற் பேதம் ஐந்
திலும் புக்கு அந்தந்த முறைமைகளிலே நின்றும் 'புகல் மிருதி'
என்ற பதமுதல் 'வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும்' என்
ற பதமீறாக உழன்றும் அடைந்தும் புரிந்தும் தெரிந்தும் படிந்
தும் உணர்ந்து மிகத்தெளிந்தும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட
முறைமைகளை வழுவறச்செய்து முடிந்தால் சைவநெறியைப்
பொருந்துவாரென்றும், இதிலேநின்று சரியைகிரியை யோ
கங்களை யனுட்டித்தால் அந்த முதிர்ச்சியினாலே ஞானமுண்டா
யந்த ஞானத்தினாலே சிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தை யிரண்டறச்
சென்று பொருந்துவார்கள் என்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

புறச்சமய நெறிநின்றும் - புறச்சமய நூல்வழியே யொழுகியும்,—அகச்சமயம் புக்கும் - அகச்சமய நூல்வழியே சென்றொழுகியும்,—புகன் மிருதி வழியுழன்றும் - சொல்லப்பட்ட மிருதி நூல்வழியே சென்றொழுகியும்,—புகலுமாச்சிரம அறத்துறைக ளவையடைந்தும் - வேதங்களிற் கூறியவாறு ஆச்சிரம தருமங்களிற் குறைவின்றி யொழுகியும்,— அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - செயற்கரிய தவங்களைச்செய்தும்,—அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் - அரிய கலைஞானங்களைப் பலபயின்றும்,—ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதங்களை யோதியும்,—சிறப்புடைய புராணங்களுணா

ந்தும - சிறப்புப் பொருந்திய புராணங்களை யறிந்தும்,—வேதச் சிறப்பொருளை மிகத் தெளிந்தும் - உபநிடதப்பொருளை மிகவு மாராய்ந்து தெளிவுற்றும்,—சென்ற சைவத்திறத்தடைவா- இங்ஙனஞ் சோபான முறையாற் பலபிறவிகளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து சென்ற சைவக்கூற்றின முடிவாகிய சித்தாந்த சைவத்தைத் தலைப்பட்டுவா,—இதிற்சரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்திய பின்-இச்சித்தாந்த சைவத்திலுஞ் சரியைகிரியா யோகங்களை யனுட்டித்தமுனிவயின் — ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேரவா-ஞானத்தைப்பெற்று அதனாற் சிவனருளைச் சேருஞ்சலின மேற்கூறிய பருவமடைதல் ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுய பெறுவதன்று.

இதனானே மேற்கூறிய பருவமடையு முறைமை கூறுமுகத்தான் மனனுமருளென்றதன்* வகையும் அவற்றிற்கு வாயிலிவை யென்பதூஉம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

ஒருதலை துணிதலெல்லனுக தந்திரவுத்தியா லுலோகாயதன்
முதலியோர் முத்திச் சிறப்பினையுஞ் சித்தாந்த
முத்தியே பரமுத்தியென்று முணாத்துகின்றூா.

இம்மையே யீரெட்டாண் டெய்தியெழிலாரு மேந்திழையார முத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்கமுத்தி, யம்மையே யென்றமுத்தி யைந்துகந்த மறக்கெடுகை யென்றுமட்ட குணமுத்தியென்று, மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கைமுத்தியென்றும் விவேகமுத்தி யென்றுநதன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச், செம்மையே

பெறுகைமுத்தி யென்றுஞ்செப்புவர்கள் சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங்கியாமே. (கஉ)

(இ-ள்) இமையவரொட டாணடெய்தி யெழிலாரு மோகந் திளைப்பார் முத்தியென்றும — இந்தவுலகத்தின் மடந்தைப் பருவமுடைய மாதருடன்கூடி யவருடனுடனே யொருநாளும் பிரிவுறவிட்டது வாடுகல் வணங்குந் தேவிகைகளோ யரிய தபசுபண்ணுந வர்களிடத்தி லுண்டாகிய சுகத்தை யடைகிறதே முத்தியென்றும்

இருஞ்சுவர்க்க முத்தி யம்மையே முத்தியென்றும — வேதத்திற் கிரியாபாகத்தைப்பற்றி யனுட்டிக்கு மீமாஞ்சகர் சோதிட்டோம முதலிய வனுட்டானத்தாலே யொரு கன்ம முண்டாயதுதானே பலத்தைக் கொடுக்கும், சுருதி வாக்கியாத்மகமாகிய சத்தமே தேவதையொழிந்து வேறொரு தேவதை கன்மபலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுவதில்லை சுவர்க்கத்தை யடைகிறதே முத்தியென்றும

கந்தமைந்து மறக்கெடுகை யென்றும் — புத்திதத்துவ முதல் ஏழுள தத்துவங்களுங் க்ஷணிகமாயிருக்கும், ஆன்மாவு மீசுரனு மென்ப தொன்றில்லை, முத்தி பூதத்தினுடையதா யிருக்கிற கூட்டமேயென்று, ரூபஸ்கந்தமும், சுகதுக்க ரூபமாயிருக்கிற புத்தியினுடைய சந்ததியென்னும வேதனாஸ்கந்தமும், யாதொன்றுக்கு யாதொரு சந்தகக் கூட்டங்களுடைய சந்ததி சஞ்ஞாஸ்கந்தமும், ஞானமிடைவிடாம லிருக்கிறதே ஞானஸ்கந்தம், இந்த ஞானத்தை விசேடித்தறிகிற சந்ததியே விஞ்ஞானஸ்கந்தம், ஆக விந்தப் பஞ்சஸ்கந்தங்களும நாசமாகக் கெடுகிறதென றறிகிறது பிந்த ஞாலயுபதேசித்த சுகத பகவானையே வழிபடுகை முத்தியென்றும

அட்டகுணமு அருகசாதகிரீஞ் சொல்லிய அநந்தஞா
தியென்றும னம அநந்ததரிசனம அநந்த வீரியம அநந்த
சுகம நிராமம நிட்கோத்திரம நிராயுஷ
யம சகலசமயிபகபாவம எனக்கூறிய குணங்களோட்டு.

இது தொகை

அதனை வகுத்தறியில் அநந்தஞானம் ஐந்துவகைப்படும் அஃதாவது? மதி சுருதம் அவதி மனபரியாயம கேவலம எனவரும இதனை ஞானுவர்ணிய மெனபாகள்

இனித் தரிசனுவர்ணியம ஒனபது பேதப்படும அவையாவன? சட்சுதரிசனம அசட்சுதரிசனம் அவதிதரிசனம கேவலதரிசனம நித்திரை நித்திராநித்திரை பிரசலை பிரசலாபிரசலை தியானககிரந்தியென வரும.

இனி வேதநீயம இரண்டு சாதவேதநீயம் அசாத வேதநீயம் எனவரும்.

ஆயுஷியம் நாலு, தேவாயுஷியம் திரியககாயுஷயம மனுஷயாயுஷயம நரகாயுஷ்யம எனவரும.

இனி மோகனுவர்ணிய மிருபத்தெட்டு மித்தியாத்தவம மிகவு மிததியாதத்துவம் சமமியகம பிரகிருதி அநந்தானுசந்தி குரோதம மானம மாயாலோபம் அப்பிரதி யாசகியானதி குரோதம சசுவலனம் அதிக்குரோதம் அதிமானம அதிமாயம் அதிலோபம் சிரிப்பு அரதிருதி சோகம பயம் நிந்தை மாதாவேதம புருடவேதம் அலிவேதம சததாவலோகனம் மாதிருதரிசனம் சாகாகிரகணதரிசனம் ஞானம் எனவறிக.

நாமக் தொண்ணூற்று மூன்றுபேதப்படும். வமயம சங்தம இரசம் பரிசம உத்தியோகம் உச்சுவாசம் வாதாமபரியாததி அபரியாத்தி ஆககுமலியாததி பிரசித்தம் அப்பிரசித்தம சேவக தம்பக அதேய அநாதேய சாகாய சகிர்தகி அபகீ

த்தி அருகு இவது உபகாதா பரகாதா ஆறுபூாவி இதமூடலா கப பிணடாபிணட பிரகிருதி பேதத்திஞலே யவைகளை யறிக.

இனி கோத்திரமிரண் உயர்நத கோத்திரம தாழ்நத கோத்திரம எனவரும

இனி அநதராயம அஞசுபேதம, தாநாநதராயம இலாபாநதராயம் போகாநதராயம உபபோகாந்தராயம விரியாவரியநதராயம எனவரும்

இநத வட்டவித கன்மத்தை விசாரித்தறியில் நூற்று நாற்பத்தெட்டென வறிக.

இதனைமேல விரிக்கிற் பெருகுமென வறிக.

மெய்ம்மையே பாடாணம போல்கை முத்தியெனறும	உண்மையாகவே கருவிகரணாதிசொல்லா ங் கழிந்து பாடாணமபோலே கிடக்கிறதெ னனும் பாடாணவாதி முத்தியும
விவேசமுத்தியெனறும	மாயாவாதி சமுத்திரத்தி னிடத்திலே திரைதோனறி யதிற்றனே யொடுஙகுமாறு போலப் பிரமத்தி னிடத்திலே சகத்துத்தோனறி யதிலேதானே யொடுஙகு மாயையிற் காட்டில விலட்சணமான பிரமசுரூபத்தை வேதாந்த ஞானத்திஞலே விவேசித் தறிகிறதே முத்தியெனபதும்
தன மெய்வடிவாஞசிவத்தைச் செமமையே பெறுகை முத்தி	சிவசமவாதி யான்மாவுக்குச் சுபாவமான சைதன்னியத்தின் முறைமையினையும சிவனது சேர்பர்தத்தினையும் தானனேதலையு மறி மயக்கத்தாற் றன்னையே சிவனென மதிக்கு முத்தியும்
என்றுஞசெபபுவாகள	உமமையாற் சங்கிராந்தமாகிய பாசுபத முத்தியும் சமாவேசமாகிய காபாலமுத்தி

காலாந்தரத்திற் றிரும்பு மதுவு மாகாது சித்தாகிய சிவனிடத்திலே மலரகிதரூப வானமாத தோன்று மெனில்? யாதொன் றநேகமுமா யுற்பத்தியையு முடைத்தது நாசமடையு மிந்த மாவிரத முத்தியன்று.

இப்படிச் சமயங்கடோறு முத்தியைப் பலவாகக் கூறும் தனை மெய்யென்று கருதிப் பலங்கொள்ளக் கருதலெத்தனைபோ க்கொக்குமெனனில்? அக்கினியை விரும்பினவன் மின்மினியை விட்டதனைப் பெறுவோமென் றுசைப்பது மத்தாக்கொக்கும் அவைகளெல்லாஞ் சிருட்டிகாலத்தில் அழிந்துபோகிற முத்திகள அழியாமுத்தி யாதெனின?

சிவனடியைச் தீக்கையின் மும்மலங்களையுஞ் சோதித்துச்
சேருமுத்திசெப் சிருட்டிகாலத்தில் மீளே திரும்பாமல் சிவ
புவதிவகியாமே னைப்போல சர்வஞ்ஞத்துவாதி ஷட்குணங்க
ளபிவியக்தமாகிறதே யாஞ்சொல்லும் பரமு
த்தி எ-று. (கஉ)

செம்மையே பெறுகையென்னும் ஏகாரந் தேற்றம்.

யாமே - கற்றளை

யாம் - எழுவாய் செப்புவம்-பயனிலை

இதற்குச் சித்தியம் மிருகேந்திரம் நிசுவாசம "நாணமகச் சேதோ" என்னுஞ் சுலோகத்து மறிக.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பரமதமுத்தியைத் தூஷித்து ஸ்வமதமுத்திக் கூறுகின்றது.

இம்மையே யிரெட்டாண் டெய்தி யெழிலாரு மேக்கிறைய யார் முத்தியென்றும்- இகமேயுள்ளது, பரமென்பதில்லை, சுவா

க்கம் நரகமென்பதே சென்னில்* மஜ்ஜன போஜன கந்த புஷ்பாதி சௌக்கியமே சுவர்க்கம், இவைகளின்றி தரித்திரத்தினாலும் வியாதியினாலும் பீடிக்கப்படுகிறதே நரகம், அழகையுடைத்தாகிய வவயவங்களை யுடைத்தாய பதினாறு வயதாய † மதனகலா வல்லபைகளாயிருக்கிற ஸ்திரீகளுடனே கூடி யநுபவிக்கிற வேளையில ‡ நீவி விடுகிறதே மோக்ஷமென்னும் லோகாயதனும்,—

* மஜ்ஜனம் - ஸ்நாநம், † மதனகலாவல்லபை - மன்மதநூலில் கெட்டிக்காரி. ‡ நீவி - துணிமுடிச்சு.

இருஞாவறகமுத்தி யம்மையேயென்றும்- வேதோக்தகன்மாநுட்டானங்களினாலே யிந்தப் பூதபரிணாம தேகத்தை விட்டு திவ்விய தேகியாய் மறுமையிலே பெரியபோகத்தை யுடைத்தாகிய சுவர்க்கத்தை யடைவதே மோக்ஷமென்னும் பூர்வமீமாம்சகனும்,—

ஐந்தகந்த மாகக்கெடுகை முத்தியென்றும்- ரூபம வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமாகிற பஞ்சஸ்கந்தமும் § சந்தானமின்றியில் நிச்சேஷமாகக் கெடுகிறதே மோக்ஷமென்னும் பௌத்தனும்,—

§ சந்தாநம் - பரம்பரை.

அட்டகுண முத்தியென்றும் - அனந்தஞானம் அனந்ததரிசனம் அனந்தவீரியம் அனந்தசுகம் நிர்நாமம் நிர்க்கோத்திரம் நிராயுஷ்யம் சகலசமயிதா பாவமென்னு மெண்குணப் பிராப்தி மோக்ஷமென்னுஞ் ஜயினனும்,—

மெய்ம்மையேயாடாணம போல்கை முத்தியென்றும் - ஆத்மா சடமாய் ஞானாசிரயமாயிருக்கும். அதெப்படி யெனில்? விளக்குத்தகளியும் விளக்கும்போல அந்த ஞானத்தினாலே சுகதுக்கானுபவ முண்டாயிருக்கும் ¶ ஷோடச பதார்த்தவ

¶ ஷோடசம் - பதினாறு

ஞானத்தினாலே சுகதுக்கங்களும் நசித்தவராயிருக்கிற ஞானமும் நீங்கப் பாஷாணம்போல வேரறிவுமற்றிருப்பதே மோக்ஷமென்னும் நியாய வைசேஷிகனும்,—

விவேக முத்தியென்றும் - பிரகிருதிபுருஷ விவேகத்தைப் பண்ணிப் பிரகிருதி விகாரங்களுக்குத் தானன்னியமாகக் கர்த்திருத்துவ போகத் திருத்துவங்களற்றிற்பதே மோக்ஷமென்னும் நிரீசுவர சாங்கியனும், மேல் மாயாபுருஷ விவேகத்தைப் பண்ணி மாயையை நீங்குவதே மோக்ஷமென்னும் மாயாவாதியும்,—

தன்மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச் செம்மையே பெறுமது முத்தியென்றுஞ் செப்புவர்கள் - பாஞ்சராத்திரிகள் மகாவிஷ்ணுவினுடைய கிருபையினாலே பிராகிருத தேகத்தை நீங்கித் தங்களுக்குச் சத்திய ஸ்வரூபமான சுத்த சித்தரூபியாய் விஷ்ணு× துல்யனாய் ஸ்ரீ பூமி நீலாசத்தித்திரய வியதிரிக்தமான சகல போகங்களும் மகாவிஷ்ணுவைப் போலே நித்தியமாயுடைத்தாயிருக்கை மோக்ஷமென்றும், பூர்வ சைவர் சிவானுக்கிரகத்தினாலே யாணவ மாயை காமியங்கணீங்க சத்தியமும் சுத்தமுமாயத் தங்கள் ஸ்வரூபமாகிய ஞானக்கிரியை பிரகாசிக்க வதனால் சர்வஞ்ஞத்துவாதி ஷாட்குண்ணியாபி வியத்தியாய்ச் சிவசமமாயிருப்பதே மோக்ஷமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள், ஆதலால் இதெல்லாம் பதமுத்தியே.—

× துல்யம் - சமானம்.

சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங்கியாமே - ஆன்மாவுஞ் சிவனு மநாதியே பிறிவற்றது; அந்தப் பிறிவில்லாமையைத் தோன்றாதபடி யனாதியே யாணவசத்தி தடுத்திருக்கையால் வந்த வுபாதிகளினாலே யசத்தியமாகிய போகங்களைச் சத்தியமென்று மயங்கினது சிவானுக்கிரகத்தினாலே யுபாதித் திரயங்களும் நீங்கக் கண்ணினது காசகாமலாதி தோஷநீங்கக் காக்ஷி

யைப் பெற்றதுபோல, சிவனுடைய பிரிவில்லாமையைச் சிவஞா னத்தா லனன்னியமாகக் கண்டு சிவானந்த பரவசத்தினாலே சிவ மேயாய நிற்பது மோக்ஷமென்று சொல்லிய பரம முத்தியை யடைவது உத்தர சைவராகிய வெம்மனோரேயென் றின்ன பொருள்

பதமென்ற சொல்லுக்குப் பொருள் நிச்சயம், ரக்ஷை, இருக்குமிடம், அடையாளம், அடி, ஒருவஸ்து, இத்தனையுமாகையால், இவ்விடத்துச் சிவனடியைச் சேரவென்றது சிவமாகியவஸ் துவைப் பொருந்தவென்றது.

பொருந்த வென்றதினா லிரண்டிருந்து கூடிய தல்ல, தன னுடைய பிள்ளையானவன் வியாதியினாலே மிகவும் பீடிக்கப்பட் டுக் குணமானபொழுதிந்தப் பிள்ளையையிப்பொழுது பெற்றே னென்றதுபோல வுபாதியினாலே சிவானுபவம் விளங்காமலிரு ந்து விளங்கினபிறகு கூடியதென்று சொல்லவேண்டியது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆதலால், லோகாயதன முதலோர் முத்தி, முத்திப்போலி யென்பதுந் தெரிவித்து, சித்தாந்த முத்தித்திறனுஞ் செப்புகின் றார்.

இம்மையே யீரேட்டாண் டெய்தி யெழி லாருமேக்கிழை யார முத்தி யென்றும் - முழுதுதல் புசித்தல் பூசுத[illegible]முடித்த ல முதற் சுகமே சுவர்க்கம், அந்தச் சுகமில்லாமையே நரகம், மகளி ரை மணந்த விம்மையே முத்தியென்று லோகாயதன சொல் லுவன,—

இருஞ் சுவாக்க மம்மையே முத்தி யென்றும் - பூர்வமீமா ம்சன சொல்லுவன,—

ருவம வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மெனவி
னா,

கந்தைந்து மாக கெடுகை முத்தி யென்றும - புத்தரிற
பிரதீப நிருவாணவாதி டேசுவன —

அனந்தஞான மனந்ததரிசன மனந்தவீரிய மனந்தசுகமநி
ர்நாமம நிர்கோத்திரம் நிராயுஷ்யம் சகலசமயகபாவ மெ
ன்று,

அட்டகுணமுத்தி - என்று மருக விசைப்பன —

ஞான முதலிய செயற்கைக் குணங்களகெட் டியற்கை ய
ஞ்ஞானமே குணமாய்,

மெய்மமைமயே பாடாணம் போல்கைமுத்தி என்றுந தாா
ககிகள சாற்றுவன,—

பிரகிருதி புருஷ,

விவேக முத்தி என்றும் - சாங்கிய ருரைப்பன —

தன மெய வடி வாஞ் சிவத்தை - தன திந்த வடிவு போற
சாகார சிவமுத்தி சாரூப சிவாகாரத்தை,—

செம்மையே பெறுகைமுத்தி - பரமுத்தியாகப பரியபது
முத்தி,

எனறும் - சிவசமவாதி,—

செபபுவன - இப்படி வாதிகள் செப்புவார்கள.

சிவனடியைச் சேருமுத்தி - சிவசத்திக் கொத்த விரிசகு
ஞ சாடகுண்ணிய சிற்சத்தி காம சிவத்துவாபி வியத்தியா மு
த்தி,—

யாம இதற்குச் செப்புவதே.

சில ஆதுரிக சைவாசாரியர் யாஞ் சொல்லு மிந்த முத்த
யைச் சாரூப முத்தி சாற்றுஞ் சிவசமவாதி முத்தியாய்த் திரு
டபி கமது சிவசித்தாந்த சித்த சிவசாதிர்ச்சிச சிவசாத்தியைக
கிய சிவசுத்தாத்துவைத முத்தித் துவேஷிகளாய் வேதாந்த வி

சேஷசித்த விசிஷ்டாத்துவைத கோடி கொளுவிச் சிவ விசித்தியத்துவைத விசிஷ்டாத்துவைதப் போலிமுத்தி விளம்பி விட்டுப் பிரலம்பராய் விட்டார்கள்

வாதிகளெட்டையும் பதமுத்திக் கிரமம் பகுப்பு வகுப்பாம் —

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கு முலோகாயதனாகும், பூதவிசேஷப் பிராணனம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் சௌகணுக்கும், விஞ்ஞானகந்த விசிஷ்ட ஞானோபாய முபதேசிக்கும் பிரதீப நிருவாண வாதிக்கும்; கனமேச்வர ஞானோபாய முபதேசிக்குக் மீமாம்சனுக்கும், சோத்திரானம் ஞானோபாய முபதேசிக்குஞ் சோதிசாத்திர வித்துக்களுக்கும், சூரியாக்கினி சமாதம ஞானோபாய முபதேசிக்குஞ் சூரியாக்கினி சாம்யவாதிகட்கும், அவரவர்க்குக்கமான பஞ்ச பூதபுவனப் பிராபதிதானே மோட்சம்

பூதாண்டகாரணப் பிரம ஞானோபாய முபதேசிக்கும் ஸ்மார்த்தர்க்குத் தன்மாத்திர புவனப் பிராபதி தானே மோட்சம்

இந்திரியானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கு முலோகாயதனுக்கொருவனுக்கு இந்திரியபுவனப் பிராத்திதானே மோட்சம்

மனந்தம ஞானோபாய முபதேசிக்கு முலோகாயதர்க்கொருவனுக்கு மனோ புவனப்பிராப்திதானே மோட்சம்.

அகங்காரானம ஞானோபாய முபதேசிக்கும் வைசேஷிகனுக்கு அகங்கார புவனப் பிராத்திதானே மோக்ஷம்.

புத்தியானம ஞானோபாய முபதேசிக்கும் நையாயிகனுக்கும், புத்திவிர்த்தி யானம ஞானோபாய முபதேசிக்கும் புத்தனுக்கும் புத்தி புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

சலஞ்சல சத்சத்குணானம ஞானோபாய முபதேசிக்கு மருகனுக்குக் குணபுவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம்.

பிரமகாரியானமா ஞானோபாய முபதேசிகரும் பரிணத வேதாந்திகரும் நாராயணப் பிரகிருதி காரியானம ஞானோபாய முபதேசிகரும் பாஞ்சராத்திரிகரும் பிரகிருதி புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

சதசத்ப்பிரம கிரீடாப்பிரம சித்திரப் பிரமவாதிப் பிரமுகர்களும் பிரகிருதிபுவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

யோகோபாய முபதேசிகரும் பாதஞ்சலர்களும் பிரகிருதி புருஷ விவேக ஞானோபாய முபதேசிகருஞ் சாங்கியர்களுஞ் சந்நியாசோபாய முபதேசிகரும் விவர்த்த வேதாந்திகருமானம வாதிகளாதலால் புருஷபுவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

சிவ தீக்ஷாங்கியங்க சிவஞானோப கிருத சாகார சிவாத்மபாவனோபாய முபதேசிகருஞ் சிவவாதிகளாகும் சைவரிற் சைவ பவுராணிகாக கிராக புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

சாகார நிராகார சிவபாவனு பரசோம சித்தாந்திகட்குக் கலார்க்க கர்ப்ப வித்தியா புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

சிவாவேச வாதிபாகுங் காபாலர்களுக்குக் கலாபுவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

காலேசுர வாதிகட்குக் காலதத்துவப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

சங்கிராந்த வாதியாகிய சிவபாசுபதர் வைதிகபாசுபதர்க்குஞ் சமுத்பந்திவாதி மாவிரத விசேஷர்களுக்கும் மாயா புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

கலாதத்துவாந்த சோதினியாகிய தீட்சாவாஞைகளுக்கு விஞ்ஞான கைவல்லியந்தானே மோக்ஷம்.

சர்வஞ்ஞத்துவ மாத்திரவாதி மகாவிரதர்க்குச் சுத்த வித்தியா புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

பிரயோசகிய காதகிருதத்துவ வாதிகட்கும் பிரவாகேசுவர வாதிகட்கும் அநேகேசுவர வாதிகட்கும் ஈசுவர புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

சதாசிவ சாமீப வாதிபாகிய சிவசமவாதிகளுக்குச் சதாசிவ புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

சுத்தசாதகர்க்குச் சத்தி புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

வாம தக்ஷிண காருட பூதநாகதிரிகர்க்குச் சத்திலோக புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

சிவ தீக்ஷா சாகல்லிய சுத்தராயிருந்தும் சிவவிபத்திசையைக் கிழக்கு செய்யுமிப்போதுள்ள சைவர்க்கு

“ச தூஷு கலந்துஜாதீயாத
புருஷமலோகபாவகம்”

என்னும் வசனத்தின்படிச் சத்தி புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

தீக்ஷா வைகல்லிய வாணகோகிய முறைசொல்லிய புருஷ புவனப் பிராப்திதானே அல்லது சிவலோகப் பிராப்திதானே மோக்ஷமென்று சித்திக்கப்படும்

சிவனுக்கு வைநதய சீரம வாஸக மெனனும் சாமானிய சைவர்க்குச் சிவதத்துவ புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

உலோகாயதாதி வேதாந்தியந்த ஆன்மவாதிகளுக்கு மானம விவேகப் பிரவிருத்திமான்களாகையால் சிவவாதிகள் பண்ணும் சிவவிவேகத்திற்கு மானம விவேக மடைப்படையாதலான அவ்வான்ம விவேகிகட்கு மலபரிபாக மேற்கும் சிவசமான பரமுத்தி பார்க்கும்பாத்திரமாங் கால மெண்ணிக்கைக்கு இசையுமாதலால் அவரவர் முத்தி சாதனங்கள் சபலங்களேதானே, நிஷ்பலங்களன்று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

புறச் சமயநூலார் கூறு முத்திகளாவன? சோபானமுறையான் இம்முத்தி ஞானமீருக்கக் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களிடைக்கட் பலவேறுவாய அரிவையரின்புறு முத்தி முதலாயினவாம். வேதாகமநூலுண்மையுணர்ந்தோர் யாங் கூறுமுத்தியோ டது, முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு மப்பாற்பட்ட சிவனுக்கு மைச் சேருமுத்தியாமென்பதாம். ௧௫

ஏந்திழைப் பெண்ணு மிரண்டாவது விகாரத்தாற் றொக்கது.

ஆமுத்தி வினைத்தொகை.

உம்மை யெச்சத் தழீஇயிற்று; கிளந்து கூறாத சமய முத்திகளையும் இவற்றுடன் வைத்துக் கூறிக்கொள்க.

இதனானே புறச்சமயநெறிநின்றான் முதலியவரெல்லாருஞ் சைவத்திறத்தடைதற்குச் சோபானமுறையான் வாயிலாமாறு அவற்றது பயன் கூறுமுகத்தானே இனிது விளக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் முத்தித்தொகை யருளிச் செய்கிறார்.

இம்மையேயீரெட்டாண் டெய்தியெழிலாரு மேந்திழையாரா முத்தியென்றும் - இம்மையிலே பதினாறு வயதைப் பொருந்தி அழகினையும்பொருந்தி ஆபரணங்களையுந் தரித்திருப்பதாயுள்ள ஸதிரீகளுடனே கூடி அவர்களிடத் துண்டான சுகத்தை யனுபவிக்கிறதே முத்தியென்னும் உலோகாயதனை முறைமையும்,—இருஞ்சுவாக்கமுத்தி யம்மையென்று - எக்கியாதி கன்மங்

களைச்செய்து மறுமையிலே சுவர்க்கத்தைப் பெறுகிறதே முத்தியென்னும் பட்டாசாரியன் முறைமையும்,—முத்தி யைந்துக்தமறக் கெடுகையென்றும் - உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானம் என்கிற பஞ்சகந்தங்களும் நேராகக் கெடுகிறதே முத்தியென்னும் பௌத்தரில் சவுத்திராந்திகன் முறைமையும்,—அட்டகுண முத்தியென்றும் - எட்டு பதினெழு ஆறு என்று மூன்று வகையாயுள்ள குணங்களை விடுகிறதே முத்தியென்னும் சமணரில் நிகண்டாவாதி முறைமையும்,—மெய்ம்மையே பாட்டாணம் போலகை முத்தியென்றும் - உண்மையாகவே ஆன்மா ஒன்றுமறியாமற் கற்களைப்போலே கிடப்பதே முத்தியென்னும் அகச்சமயத்திற் பாடாணவாதி முறைமையும்,—விவேக முத்தியென்றும் - இந்த ஜீவான்மாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே முத்தியென்னும் மாயாவாதி முறைமையும்,—தன்மெய் வடிவாகுசிவத்தைச் செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றும் - ஆன்மா தனக்குள் விகச்சரீரமான ஸ்வரூபத்தைப் பெற்று நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்னும் அகச்சமயத்தில் சமவாதி முறைமையும்,—செப்புவர்கள் - இப்படிப் பலவாகச் சொல்லுவார்கள் அப்படிச் சொல்லுகிற விவை குற்றத்தைப்பொருந்தின முத்திகளாம்,—சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிலகியாமே - ஆகையால் பரமேசுவரனுடைய சீபாதத்தைப் பெறுகிற முத்தியே இவ்விடத்தில் முத்தியென்று சொல்லப்படுவதும், யாவு கொள்ளப்படுவது மதுவே.

இம்மையே யீரொட்டரண் டெய்து வெழிலாரு மேதிழையார் முத்தியென்றது உலோகாயதன் பிரத்தியட்ச மொழிந்து அனுமான முதலானவை கொள்ளாத படியாலே இம்மைப்பயனாகிய மகளிரிடத்துச் சிற்றின்பமே முத்தியென்று கொண்டானென்றுகொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம், அவன்மதம்-உ0-செ "ஊறு வதுண்ணாவதற்ற கலவிமங் கயனையுள்கி, வாடியதழியில் வீழ்ந்து வருந்துவ தருந்தவம்பின், கூடுவதனோவு கெட்டுக் குணமெலா மவேட்கைபாகி, நீடுவதின்பமுத்தியீதுதின்னருக்கள் முத்தர்," என்றும், அவன் மறுமைப்பயன் கொள்ளானென்பதற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம், அவன்மதம்-உக-செ "வீட்டினையுள்ளதென் றேடி மெலிவதிங் கன்னைகீடு, காட்டுவோர் கண்டோர்கேட்டோர் கரியவையுண்டேற் காட்டா, நாட்டினிலரசனுன்னைக் கிசையவேநடந்து நாளு, மீட்டியபொருள்கொண் டிங்கே யின்புற்றுவியைநிட்டோ" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

இருஞ்சுவர்க்கமுத்தி யம்மையேயென்றது பட்டாசாரியன் இம்மையிலே நித்திய கன்மங்களைச் செய்ய நன்மைப் பகுதிகளுண்டாமென்றும் சோமயாக முதலாயுள்ள யாகங்களைச் செய்ய மறுமையிலே மகத்தாகிய சுவர்க்கத்தைப் பெறுகிறதே முத்தியென்றும் கொண்டான் எனக்கொள்க

இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம், அவன்மதம்-கக-செ "நித்தியாலநித்தகன்மம் நிகழ்த்திட சுபத்தைநீங்கார், நிதிலாவிச்சா கன்மஞ் செந்தழலோமஞ்செய்ய, வேதந்தான்வேண்டித் தெல்லா மெய்தலாஞ்சோமயாக, மாதிதா னுகைக்கிசி யமைத்திட்டிடதாமே" என்ற திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க

அவன் செயல்களே முத்தியைக் கொடுக்கும் தொழிந்து ஒரு கர்த்தா வுண்டென்றுகொள்ளான் என்பதற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம், அவன்மதம் கஉ செ "கருதியகன்மஞான மிரண்டு காலாக்கொண்டு" என்ற திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

முத்தியைப்பந்துகந்த மறக்கெடுகை யென்றது சவுத்திராந்திகன்பிருதிவி யப்புதேயு வாயு என்ற பூதரூபம் நாலும், அறிவுக

த்மிரதம் வன்னம் என்கிற உபாதான ரூபம் நாலும், ஆக ரூபகந்தம் எட்டு. குசலாவேதனை அகுசல வேதனை குசலா குசலா வேதனை என்கிற வேதனாகந்த மூன்று. சோத்திரம் நோக்கு சட்சு சிங்குவை ஆக்கிராணம் மனம் என்கிற குறிப்புக்கந்தம் ஆறு. பொய்ச்சொல்லல் கோட்சொல்லல் கோபித்துச் சொல்லல் பயனில் சொல்லல் என்கிற வாக்கினகுணம் நாலும், களவுக்குப் போகல் வதைத் தொழில் செய்தல் கொலைசெய்தல் ஆக காயத்தின் குணம் மூன்றும், கொலை நினைக்கை காமப்பற்று ஆசையென்கிற மனத்தின் குணம் மூன்றும், ஆகத் தீக்குணம் பத்து. மெய்யுரைத்தல் வாய்த்தை இனியன கூறல் பயனுடைச் சொல் என்கிற வாக்கின் குணம் நாலும், பள்ளிவலம் வருதல் தவம்புரிதல் தானஞ்செய்தல் என்கிற காயத்தின் குணம் மூன்றும், அருளினைவு ஆசையறுத்தல் தவப்பற்று என்கிற மனத்தின்குணம் மூன்றும் ஆக நற்குணம் பத்து. ஆக பாவனைகந்த மிருபது. சத்த பரிச ரூப ரச கந்தம் சித்தம் என்கிற விஞ்ஞான கந்தமாறு. ஆக இவ்வணம் நாற்பத்து மூன்றாக வெண்ணப்பட்டு வருகிற பஞ்சகந்தங்கள் ஐந்தும் காரணங்கட்கக் காரியங்கட்குமென்பது மிருத்துவரையில்வழக்குமாயப் பந்தத் தொக்கமுமாய இது குற்ற வீடென்றும் கந்தங்களைந்தும் நேராகக்கெட்டு வீட்டினப்பதத்தை யடையுமென்பதுவே முத்தியினபமாகக் கொண்டானெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம் அவன்மதம், ருக செ, "ஓங்கியுருவமோடு வேதனை கருதிப்பின்றோடு" என்னும் திருவிருத்தத்தேற் கண்டு கொள்க

அட்டகுண முத்தியென்றது நிகண்டவாதி. அட்டகுணமேலாயுள்ள மூன்றுவகைக் குணங்களையும் விடுகிறதே முத்தியென்று கொண்டானெனக் கொள்க.

மூன்றுவகைக் குணமாவன, ஞானவரணீயம் தரிசனுவரணீயம் வேதநீயம் மோகனீயம் ஆயுஷ்யம் நாமம் கோத்திரம் அந்தராயம் என்கிற குணங்கள் எட்டும், பசித்தல் தாகம் பயம் செற்றம் உவகை மோகம் சிந்தனை பழித்தல் நோய் நசித்தல் வேர்வை கேதம் மதம் அதிசயித்தல் புசிப்பு பிறப்பு உறக்கமென்கிற குணங்கள் பதினேழும் அரசிகம் இரதி ஆரம் சோகம் சுகுச்சை பயம் என்கிற குணமாறும் ஆக இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டு குணமுதலான மூவகைக் குணங்களையும் விட்டு பூர்வத்திலுண்டாகிய கன்மங்களை புசித்துத் தொலைந்த வலதரந் தானே வீட்டின்ப மென்கொண்டானெனக் கொள்க.

முதற்சொன்ன ஞானவரணீயமாதியாயுள்ள எட்டுக்கும் பிரமாணம் பரபட்சம் அவன்மதம் - ௨-செ, "ஏறிலாதன வனந்த ஞானமுதல் லெண்குணங்களொனு மொண்குண, மாறிலாதமதி மேவுசீதமென மன்னிவானவா வணங்கவே, வேறிலாவுகுண ஞானவரணீயமாதியெட்டினையும் விட்டசீ, ரேறுபானமையுடை நீவொழுக னெங்களுக்கிறைவ னென்றனன்"

இரண்டாவது சொன்ன பசித்தலாதியாயுள்ள பதினேழு குணங்கட்கும் பிரமாணம் பரபட்சம், அவன்மதம் - ௬ - செ "பசித்தல்தாகபய செற்றமோடுவகை மோகசிந்தனை பழித்தல் நோய், நசித்தல்வேர்வினொடு கேதமோடுமதம வேண்டலின்ன டதிசயித்தலும், புசிக்கவந்திடு பிறப்புறக்கமிட விட்டொரா டடகுண பூதரும், வசித்தவனனுலகின மேலிருந்தொருசொ லிகலனுக்கருளு மென்றனன்"

மூன்றாவது சொன்ன அரிசகமாதியாயுள்ள குணங்களாறுக் கும் பிரமாணம் பரபட்சம், அவன்மதம்-௮-செ. "ஏனுமொன்று டைய வாகியெங்குமனு வாயிரும்புகன மாங்களும், பூனுமங

ஏறுமெல்லாமுமாகுமிவை புறக்கலப்பொருளாக மென்னலாங், கா
ணுமைஞ்சறு வகைத்தொழில்களவை கட்டுவிட்டெறி கன்மமே
ல், மானாதிநான்குவரு மாறிமாறிமுன் வைக்கத்துணிவிட மா—
சிடே” என்றும் பிரமாணங்கள் கண்டுகொள்க.

மெய்மறைமயே பாடாணம் போலகைமுத்தி யென்றது பா
டாணவாதி அறிவிலாதவர்கள் அதிகப்பட்டுக் கிடக்கும் தன்
மைபோல ஆன்மாச் சுதந்திரத்தையிழந்து ஒன்றுமறியாமல் கல்
லைப்போலே கிடக்கிறதே முத்தியென்று கொண்டானென்றுகொ
ள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “கொத்தைக்
மாந்த ருத்துறு துயில்போற - காட்சியென்னக் காணுத் தூய-
மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்தனரே” என்னுமதுவு கண்டுகொ
ள்க

விவேகமுத்தி யென்றது மாயாவாதி நிர்மலமாயிருக்கி
ற ஆகாயத்தை மேகமறைத்த தன்மைபோல சுத்தமாயிருக்கிற
பரப்பிரம மாயா வுபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டு இந்தவுட
லிலே மயங்கிநிற்கிறதே ஆன்மாவாவது, அந்த ஆகாயத்திலே
ஒரு வாயுத்தோன்றி அந்த மேகத்தை நீக்கின தன்மைபோல
தன்னிடத்திலே ஒரு விவேகஞானந்தோன்றி யந்த மாயாவவி
த்தையை நீக்குகிறதே முத்தியென்று கொண்டானென்று கொ
ள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “இவ்வியற
பந்தப பவவமதகல - வினைமுதறந்த கொண்மூப்படலத - தி
ருளறவுதித்த காற்கவிவேகந் - தனிநின்றுதித்துச் சாதக மனனை
தையு - மனக்கப்பிரிபபு மடியிலழுவாங்கலும் - போலஞா
லம பொய்யாகச்சிந்த - தானே தானாய்த் தன்னிற்றனனே த-
தானே கண்டு தன்னலமுற்றும்” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

தன்மெய்வடிவாகுசிவத்தைச் செம்மையே பெறுகைமுத்
தியென்றது சமவாதி வேட்டுவாளி யொன்றுமறியாத பச்சை

டபுமுளைவெடுத்துத தறசொரூபமாககின தனமைபோல ஒன அயறிடாமற கிடககிற ஆனமாவையும சிவனுடைய ஞானமெ டுத்துத தறசொரூபமாககி அநதவுடலே நிததத்துவததை பெ றறிருபபது முததியெனக கொணடானெனக கொளக. இதற குப பிரமாணம சறகறபநிராகரணம. "முனனேனறனனு முதிரொளிஞான- மறிபாபபசசை சிறுபுழுககவாநத- வணடென வுயிரைக கொணடுபோயிரது- தனனைநோககித தனனுருவாகி- யவவகைததொழிலு மெயவகையுணர்வும - பிரிடாவாறு பெற றுத - கிரியாடபெரியோர திருக்ஷிசோகதிடுமே" எனனுமதனை கணடுகொளக

செபபுவாகனெனறது உலோகாயதன முதலாயுள்ள எழுவகை முததியையுங குறறததையுடைய முததியெனறு சொனக கொளக அவை வருமாறு —

உலோகாயதன முததிக குறறததைப பொருநதின முததியெனறது, பனறியானது கனமத்துக கீடாக விடடையிருமபிப புசிககுந தனமைபோல வசுததமாகிய மகளிரிடத துணடாகிய சிறறினபததையுங கனமததுககீடாக விருமபிப புசிககையிறுவெனக கொளக. இதறகுப பிரமாணம பரபடசம, அவனமறுபபு-உஅ-செ. "ஆசையுறறுழல் சூகரவக எசுததமேவி" எனகிற திருவிருததததிற கணடுகொளக.

படடாசாரியன முததி குற்றததைப் பொருந்தின முத்தியெனறது, கனமத்திறகும் ஞானததிறகும் மோக்ஷமெனறு சொலலுகையில கனமததிறுலே ஆசையுணடா யதினுலே முததியுணடாகா தாகையிறு லெனககொளக இதற்குப பிரமாணம பரபடசம அவன மறுப்பு,௧0-செ "கருமஙகளை ஞானமது வுடனினறலானமருவு சநிதஙகலாவ தெனின்" எனனுந திருவிருததத்திற கணடுகொளக.

சவுக்கிராந்திகன் முத்தி குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, கர்ப்பூரவிளக்குப்போலக் கந்தரூபமறக் கெடுகையினாலே பெறுவானில்லாத படியினாலெனக் கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம் பரபக்ஷம், அவன் மறுப்பு ௯௯-செ "ஐந்துகந்தம் சந்தானத்தழிதல் பந்தத்துக்க" மென்னுந் திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

நிச்சடாவாதி முத்தியைக் குற்றம் பொருந்தின முத்தியென்றது, குணங்களை விட்டுவிடுந் தவமாகா தென்பதாலும் பூர்வசன்மம் நிச்சயித்துப் புசிக்கைக்கு இவ்விடத்து ஆன்மாவுக்குத் தனக்கென வேறோரறிவில்லாதபடியாலு மெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம், அவன் மறுப்பு-கக-௯௫-செ "ஆறுகாரியங்களை மாற்றவேதவங்க ளாமெனில்" என்னுந் திருவிருத்தத்திலும் "பூர்வகன்ம மறிந்து புசித்தபின்பு" என்னுந் திருவிருத்தத்தில்" தெண்கடல்நீர் வறந்தபின்பு பூமீன் ருந்த நின்றதே" என்னுமதுவுங் கண்டுகொள்க

பாடாணவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது அவன் கேவலப்பட்டுக் கிடக்கிறதை முத்தியென்று சொல்லுகையினாலே அது முத்தியாகா தெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் அவன் மறுப்பு "காட்சியெனக் காணுந்துயர் - மாட்சிமை முத்தி யெனவகுத்த னாக்கிற - காணுபாவமரணங்கரும - மேய்ந்தவாமுத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யினையகத்தோர் முனிவருமவேண்டா - தனிதருந்துயர மெனுமித்திடமே - பாடாணத்திற கூடாமுத்தி" என்னுமதுவுங் கண்டுகொள்க.

மாயாவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப்பொருந்தின முத்தியென்றது, இவனிடத்திலே தோன்றின விவேகஞானம் முன்பே யுள்ளதாமாகில் இவனுக்கு மயக்கம்வர வழக்கில்லை, பின்பு

கூடானதாகில் ஆகாயப் பூப்போலே இல்லாததொன்றாகாது, ஆகையினாலெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "பந்தமகன்ற முத்திவிவேகம் - வானவெளியெனத் தனிற் றுன்னே தோன்றின் - முன்புள்ளதாயின் மங்காதிவ்வெளிற்-பின்புள்ளதாகா திவ்வுளவெனில்வெளி-மலர்த்தருமம்" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

சமவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, அருவினைப்பொருந்தின ஆன்மாக்களுடைய மாயா தேகசம்பந்த நித்தியத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது பதமுத்தியாம். அதொழிந்த சாயுச்சியமாகாதாகையினாலும், யாதொருபாதொரு சரீரத்தோடுந் தனையுள்ளமட்டும் மூன்று மலங்களுநீங்காதாகையினாலுமெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "முத்தியுற்ற நற்றவர்களையிடை-சோவொன்றனைச் சாதரு முத்தி - சாலோகமியமோ சாயுச்சியமேற்- பந்த முற்றக் கலக்கழிந்த-வறிவீனோடறிவு பிறிப்பப்பெறறி - வேண்டுமெனப் பகற இனடிவரிவவா - நிருப்பவெனப் பகற குருந்தரான வேண்டும்" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

"சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே" என்றதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், சௌத்திராந்திகன் மறுப்பு-௨0 செ. "அனாதிமுத்தனாய்ப் பரனாயகலனாயெல்லா வறிவுதொழிலனுக்கிரக முடையவரனாகன்ம, னாதிசமற் றொத்தவிடத்தே சத்திபாத நுழைவித்து மலங்களெல்லா நுங்கநீக்கி, மனாதி கரணங்களெல்லா மடக்கித் தன்னை வழிபடுநல் லறிவருளி மாக கருணைக்கையா, லினிப்பிறப்பினின்று மெடுத்துமாறு வின பழுத்திக்கே வைப்ப னெங்கள் முத்தியீதேவ" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, உலோகாயதன் முதலாயுள்ள சமயிகள் கொள்ளப்படு முத்திகள் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத

தியென்றும் இவ்விட்டது முத்தியென்று சொல்லப்படுவது பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீ பாதத்தைப் பொருந்துகிறதே முத்தியென்று முறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஏனைச் சமயநூலார்கூறு முத்திகளாவன? சோபான முறையானிலமுத லுதயீறாய்க் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களிடைக்கட் படுவனவாம் அவற்றுள்,—இம்மையே யீரெட்டாண்டெய்தி யெழிலாருமோகத்தையார் முத்தியென்றும் - உலகாயத நூலாரிம்மைக்கண் பதினாறு ஆண்டுள்ள அழகுபொருந்திய ஆபரணங்களணிந்த அரிவையரினபுறுதலே முத்தியென்பர்—அம்மையேயிருஞ் சுவர்க்க முத்தியென்றும் - மீமாம்சை நூலார் யாகாதிகன்மங்கள் செய்து அம்மைக்கண் சுவர்க்காதி போக மனுபவித்தலே முத்தியென்பர்—ஐந்துகந்த மறக்கெடுகை முத்தியென்றும் - சௌத்திராந்திக நூலார் உருவமுதலிய ஐந்துவகைக் கந்தங்களும் மறக்கெடுதலே முத்தியென்பர்.—அட்டகுண முத்தியென்றும் - ஆருகத நூலார் அநந்தஞான முதலிய எண்குணமடைதலே முத்தியென்பர்,—மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கைமுத்தி யென்றும் - மெய்ம்மையாகப் பாடாணம்போற் கிடக்கை முத்தியென்பர் வைசேடிக நூலார் — விவேக முத்தியென்றும் - சாங்கிய நூலார் பகுத்துணரும் விவேகஞானமே முத்தியென்பர் —தனை மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றும் செப்புவர்கள - சிவசமயவாதிகண் முதலியவாகச் சமயநூலார்களும் தன்னுடைய வடிவாகிய சிவசாரூப முதலிய பதமுத்திகளைப் பெறுதலே முத்தியென்றுஞ் சொல்லுவர்கள.—இங்கு டாஞ்செப்புகந்த -

வேதாகமநூ லுணமையுணாநத யாஙகூறு முத்தியாவது,— சிவனடியைச சேருமுததி - முமபததாறு ததுவஙகளுககு மப பாறபடட சிவ னடியைச சேருமுததியாம

இதனானே புறசசமயநெறிநிறறன முதலிய வெல்லாஞ் சை வத திறததடைதறகுச சோபானமுறையான வாயிலாமாறு அ வறறு பயனகூறுமுகததானே யினிது விளக்கபபடடது

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலிரதச சிததாநதமே சிறபபுடைததென றுணாதது கினறா.

ஓதுசமயஙகளபொரு ளுணருநூல்க ளொனறோ டொனறொவவாம லுளபலவு மிவறறுள, யாதுச மயம் பொருணூ லியாதிஙகெனனி லிதுவாகு மதுவல லவெனும்பிணககமினறி, நீதியினா லிவையெல்லா மோரிடததேகாண நினறதியா தொருசமய மதுசமய மபொருணூ, லாதலினா லிவையெல்லா மருமறையா கமததே யடஙகியிடு மவையிரண்டு மானடிக்கீ ழடஙகும (௧௮)

(இ-ள) ஓதுசமயஙகள — இடபடிப் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட சமயங்களையு மதற்கதற் கேறற தேவதைகளையு ம

பொருளுணருநூல்களொனறோடொனறொவவாமலுள — தற்கதற் கேற்ற சாத்திரஙகளையு முததி பெறுமதஙகளையும பலவாக வுரைதது, இவறறுணமையான சமயம் யாது வுணமைய பொருளயாது அச்சமயத்திறகுக் கூறுமாக

பலவுமிவ்வாறான யாதுசமயம்பொருளாவியாதியகெனில்

மங்களை யாது என்று கேட்கிறாயாகில்? அவைகளை யுணர்த்துதும்

இதுவாகுமது வல்லவென்னும் பிணக்கின்றி நீங்கி யிறுவிவையெல்லா மொழிந்தே காணிறப்பது யாதொருசமயம் அதுசமயம் பொருளால்

தத்தஞ் சமயத்தின் விழைவையுந் தேவதைகள் முறைமையினையு மந்நூல்களுண்டாய வழியினையு நோக்காது சலம்பற்றி நின்றமைந்த பொருளையுண்மை மற்றொன்று முண்மைப் பொருளல்ல வென்னுஞ் சந்தேக விகற்பமின்றிக் கடாவிடையாலும் பிரமாணப் பொருள்களாலவா மெய்ப்பொருளென்றென்று விருவிதலுந் திருட்டாந்தத்தாலும் அவ்வியாபதி முதலிய குற்றங்களாற் சோர்வுபடாத வுண்மைப் பொருளு மிதுவே சமயமு மதுவே இந்தச்சமயத்தை யொன்றுந்து கூறப்பட்டதே பரமமான மோட்சமென்று கூறும் வாலோணமத்தா வாகிய மலையுமாதுபோல முனைவென்றுபின் மலைவின்றிய பிறமதங்களைந்து தனதுண்மைப் பொருளை யறுதியிட்டுணர்த்துகின்ற சமயநூலாகிய நூலெனால்?

ஆகலினுலி வையெல்லாமரு மறையாகமத் தேயடங்கியிருக்கும்

இச்சிறப்பினை யுடைய தாகையினாலே அச் சமயப் பொருள்களெல்லாம் வேதாகமங்களிரண்டினு மடங்கியிருக்கும்

அவையிரண்டு மரணடிகளிழுட வங்கும்.

இந்த வேதாகமங்களாகிய விரண்டு மந்த வாதமின்றி விதிவாதமே கூறுகையாலவை யன்று திருவாக்கே சிறப்புடைத்தெனப் பெறுமெ-று

இதற்கு சித்தியம் சிவதருமோத்தரம் மகுடம் சாமிகத்துமறிக (௪௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் வேதசிவாகமங்களே சாஸ்திரமென்றும் சிவஞானமே ஞானமென்றுங் கூறுகின்றது.

ஒருசமயங்களும் நூல்களும் பொருள்களுமொன்றோடொன்று முரணுவனவாயுள்ளவிவற்றுள் யாதுசமயம் பெருமை லியாதிருக்கெனனில் - சொல்லுஞ் சமயங்களும் மந்தச் சமய சாஸ்திரங்களும் சாஸ்திரங்களில் §பிரதிபாத்தியமான பதார்த்தங்களும் பந்தமுத்தியி னுடைய தன்மைகளும் மோக்ஷோபாயங்களும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாகப் பலவாகவுள இவையிற்றுக்குள்ளே யெந்தச்சமயம் பெரியது, எந்தச்சாஸ்திரம் சர்வத்தையுஞ் சொல்லுகிறது, எந்தச் சாஸ்திரத்திலே சொல்லும் பதார்த்தம் யதார்த்தம், எந்தச் சாஸ்திரத்தில் சொல்லு மோக்ஷோபாயம் பரமுத்தியைக் கொடுப்பது, எந்தச் சாஸ்திரத்திலே சொல்லுந் தருமத்தைப் பண்ணவேண்டுவது, என்று வினவில்?—

§ பிரதிபாத்யம் - சொல்லத்தக்கது.

இதுவாகு மதுவல்லவெனும் பிணக்கத்தினின்றி நீதியினவை யெல்லா மோரிடத்தே காணநின்றதியாதொருசமயம் மது சமயம் பொருணூல்-உலகாயிதாதி சிவாவாத்துவைதியந்தமாகச் சொல்லும் பதார்த்த லக்ஷணங்களையும் தருமங்களையு மோக்ஷோபாயங்களையு மோக்ஷங்களையு மிதுவாகு மதுவல்லவென்று ¶ சமுத்திர கலசநியாயமாக வேதாகமங்களிலே

¶ சமுத்திரகலசநியாயம் - சமுத்திரத்தில் குடத்தைப் போட்டுமொண்டால் குடங்கொண்ட ஜலந்தான் வருமென்கிற நியாயம்.

பேகதேசத்தை யறிவிப்பது பூர்வபக்ஷமுஞ் சித்தாந்தமு மாகத்
தாகசிப்பித்து, ஆறு குருடர் யானையினுடைய ஏகதேசத்தை
ஸ்பரிசித்து யானை யிப்படியிருக்கு மிப்படி யிருக்குமென்று த
ர்க்கம் பண்ணக் கண்ணுள்ளவ னியானைகளெல்லா மவயவங்களெ
ல்லா முடைய தியானையென்று நிச்சயித்ததுபோல, இந்தச்ச
மயங்க ளெல்லாஞ் சொல்லுவது வேதாகமத்தி லேகதேசத்
தைப் பற்றியென்று பரத்துவத்தை யுணர்வதான சமயமே
சமயம், அந்தச்சமய சாத்திரமே சாத்திரம், அந்தச் சாத்திரத்
திலே சொல்லும் பதார்த்தமே பதார்த்தம், அதிற்சொல்லும் த
ருமமும் மோக்ஷோபாயமுமே சாதிக்க வேண்டியது,—

ஆகலின் விவையெல்லா மருமறை யாகமத்தே யடங்கி
டு மவையிரண்டு மரனடிக் கீழடங்கும் - சாலத்தையுஞ் சொல
லுவது சாஸதிரமென்ப தாதலால் வேதசிவாகமங்களுக்குள
ளே சகல சாஸ்திரங்களு மடங்கும். வேதாக மோக்தானுஷ்
டானங்களையே பண்ணவேண்டியதும், அதிலே அதிலேசொல்லு
ம பதார்த்தங்களே யதார்த்தமும், வைதிகமுஞ் சைவமுமே
சமயமும் இவ்விடத்து மிரண்டாகச் சொல்லுகையிலு மிரண
டிலே யதிகமேதெனனில்? வேதசிவாகம மாகிய அபரஞானமி
ரண்டும பரஞானமாகிய சிவஞானத்திலே × பரிபாலசானமா
கையால் *வேதோபப் பிரமிதமானது கொண்டு வைதிக சைவ
மென்றும், சிவகுண † சங்கிராந்தி சமுற்பத்தி + சமாவேச சிவ
சமத்துவ மென்ற முத்திகளுக்கு மேலாயிருக்கிற சிவசாயுச்சி
யப் பிரதமாகையா லுத்தரசைவ மென்றும், இதை பூர்வபக்ஷ
ம் பண்ணுவதற்கு ஒருசமய மில்லையாகையால் சித்தாந்தசை
வமென்றும் பெயரையுடைய வைதிகசைவமே சாவோத்கிருஷ்
டமான சமயம். வேதசிவாகமங்களே சாஸ்திரம். இதிற்சொ
ன்ன பதிபசுபாசம பதார்த்தத் திரயமே யதார்த்தம். விசிஷ

டதருமமாகிய சரிதை கிரியாயோக சிவதருமமே பண்ணவேண்டுவது கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிஷ்டை யெனப்படு மோக்ஷோபாயமென் றிதன்பொருள்.

× பரியாவசானம்-முடிவு. * வேதோபப்பிரம்மிதம் - வேதத்திலே அதிகமாகச் சொன்னது, † சங்கிராந்தி - சம்பந்தம், + சமாவேசம் - பிரவேசம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேற்சாமானிய வேதவிசிஷ்ட விசேஷவேத சிவசித்தாந்தமே சிறப்புடைத்தென்று செப்புகின்றார்.

பொருள் - அந்த அந்தச் சமயத்திற்குச் சொல்லும் பதார்த்தங்கள்,—நூல் - அப்பொருளைச் சொல்லுஞ் சாத்திரம்,—பிணக்கின்று-சந்தேகமற்று,—ஓரிடத்தே - ஒருசமயத்திலே,—காண - அடங்க வேதத்திற் சாவதிப்படங்கும், சிவாகமத்திலே நிரவதிப்படங்கும்,—அரனடிக்கீழடங்கும்-அபரஞானமாதலால் வேதஞ் சிவாகமத்தடங்கும்; சிவாகமம் வேதத்தைக் குறித்த பரஞானமானாலும் சிவசத்தி சின்ன சிவாகமத்தைக் குறித்த அபரஞானமாதலால் சிவசத்தியாகுஞ் சேதன பரஞானசிவாகமத்தடங்கும்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

கண்ணில்லாபலர் குஞ்சரங்கொண்டு வேழமென்றறிந்து தலைப்பட்டுக் கையிலுறுதலைவந்த வேறுவேறு கூறுமிலக்கணங்க

ளெல்லாங் கண்ணுள்ளானொருவன் கண்டுகூறு மக்கிலக்கணத் துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டடங்குமாறுபோல, ஏனைச்சமயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாயவாறுபற்றி அவ்வ நூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்றுளடங்குதல். சிவபிரானாற் செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக்கொண்டுரைக்கு மவ்விருவகை நூலும் அவ்விறைவன் றிருவடியி லடங்கு மென்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முன் சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அதற்கதற்குப் பொருந்தின அர்த்தங்களும் அதற்கதற்குப் பொருந்தின நூல்களும் ஒன்றுக்கொன் றொவ்வாமல் எண்ணிறந் திருக்கையினால் இவையிற்றுள் எந்தச் சமயத்தை எந்தப் பொருளை எந்த நூலைப் பொருளாகக் கொள்ளுவதென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

ஓது சமயங்கள் பொருளுணரு நூல்க ளொன்றோடொன் றொவ்வாமலுளபலவும் - சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அந்தந்தச் சமயிகள் கொள்ளத்தக்க அர்த்தங்களும் அதற்கு அறியத்தக்க சாத்திரங்களும் இவை ஒன்றுக்கொன் றொவ்வாமற் பல அநேக விருத்தியுண்டா யிருக்கும்,—இவற்றுள் - இவையிற்றுக்குள்ளே, — யாது சமயம் பொருணூ லியாதிங்கெனில் - எந்தச் சமயத்தை எந்த அர்த்தத்தை எந்த நூலையுண்மையாகக் கொள்ளுவதென்று நீ கேட்கில்?—இதுவாகு மதுவல்லவெனும் பிணக்கதின்றி - இந்தச் சமயமும் இந்தப் பொரு

று இந்தச் சாத்திரமும் ஆமென்றும், அந்தச்சமயமும் அந்தப் பொருளும் அந்தச் சாத்திரமும் அல்லவென்றுஞ் சொல்லுகிற மாறுபாடில்லையாய்,—நீதியி னுவிவையெல்லா மோரிடத்தே காணநின்றிடாதொரு சமய மதுசமயம்பொருணூல் - உலோகாயதமுதல் பாஞ்சராத்திரியீறாகப் புறச்சமயத்திற் பேதம் பதினாறும், பாசுபதமுதல் வயிரவமீறாக உட்சமயத்திற் பேதம் ஆறும், சைவத்தில் ஐக்கியவாதி முதல் சைவமீறாகப் பேதம் ஆறும், ஆக இருபத்தேழு சமய பேதங்களுக்கும் அந்தந்தத் தக்கதாகப் பொருந்தின பொருளும், அதற்குப் பொருந்தின சாத்திரங்களும், அவரவர் பக்குவத்திற்குத் தக்கதாகப் பரமேசுவரன் அருளிச்செய்தான் என்கிற முறைமையை யொருசாரத்திலே யறியப்பட்டது யாதொரு சமயம் அதுவே யுண்மையான சமயமென்பதும், அதுவே யுண்மையான அர்த்தமென்பதும், அதுவேயுண்மையான சாத்திரமென்பதும் இந்தவுண்மையைச் சொல்லுகிற சாத்திரந்தானேது என்னில்?—நீதியினுவிவையெல்லா மருமறையாகமத்தே யடங்கியிடும் - சர்வஞ்ஞனுஞ் சொல்லுகிற வேதாகமங்களாகையினால் முன்சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் ஒருவராலும் மதிப்படாத வேதாகமங்களிலே யடங்கியிருக்கும். அந்த வேதாகமங்க ளிரண்டும் எங்கே யடங்குமென்னில்?—அவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழடங்கும் - அந்த வேதமும் ஆகமமுமா இரண்டும் பரமேசுவரனுடைய ஞானமாகிய சீபாதத்தின் கீழே யொடுங்கும் என்னவே சைவசமயமே சமயமும், சைவசித்தாந்தமே சித்தாந்தமும், வேதாகமமே சாத்திரமும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் பாயிரம், "பெருங்கட லுடுவல கருங்கணோக்கி - கந்தரத் தடைத்த வந்தமில கடவுள் - பாலனை யுணர்த்து மேலவர் போலக் - கேடபோ

ராவைக கோடபடு பொருளா-லருளிய கலைக ளருளில வா லவை-பலபலசமயப பாணமைகததவறே-பல்காலனுற ரனைமயுனவிப-மாகசரிதவே பொருளென்றுகிலை-யதாக வினவேறஞோ பனுவலேறதொக-சிசையாராறு பாடுகூறுவ ரதனால்-புறசசமயங்கள சிறப்பில வாகி-யருளினமாகதை வெ ருளுற மயக்கி-யலகைத்தேரி னிலையிற்றீரு-மீவகிலைநிறக நி யகாசசமய-ரூவிருதகுதி மேவியதாகு-மொனறேடொன று செனறுறநிலையி-லாறுமாறு கிறுடைத்திலற்று-ளெவவ மில்லாச சைவசாசமயத்-திலகிலாகம நிலவுநூனைதலை-கண கமிரணிய காஞசனமீமூல்-தனதியாடகத் தமனியமெனறி வை-பலபெயராயப்படுதோர் பொருளேபோலப்-பதிபசுபா ச விதிமுறைகிளக்கும்" எனனுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது: சொல்லப்பட்ட சமயங்களுட பொருள்களும சாத்திரங்களும் ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமற் பலவாகச சொல்லுகையினாலே எந்தச் சமயத்தை எந்தப் பொருள்களை எந்த நூல்களை உண்மையாகக் கொள்ளுவதென்று மாணுக்கன் கேட்க ஆன்மாக்கள பக்குவத்துக்கீடாகப் பரமேசுவரன் இப்படிப் பலவாக அருளிச்செய்தானென்று அதிக்ராந்த சைவமாகையினுல் சைவசமயமே சமயமும் சைவசித்தாந்தமே பொருளும் வேதாகமங்களே நூலுமென்று அருளிச்செய்ததென்று முறைமையு மதிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

ஓதுசமயங்கள்-சொல்லப்பட்ட சமயங்களும்,—பொருளுணரு நூல்கள்-அச்சமயப் பொருள்களை யுணர்த்து நூல்களும்,—ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமல் பலவும்-மாறுபட்டன

வாக வுள்ளன பலவாகலின்,— இவற்றுள் சமயமியாது பொருணூலியா திங்கெனின் - இவற்றுள் முதன்மையான சமயமியாது அச்சமயப் பொருளுணர்த்து நூலியா திவ்விடத்தெனின்,—இறைவாகு மதுவல்ல வெனும் பிணக்கின்றி - கண்ணிலார் பலர் குழீஇக்கொண்டு வேழத்தினுறுப்பைத் தலைப்பட்டுக் கையிற்றறைந்து வேறுவேறு கூறு மிலக்கணங்க ளெல்லாங் கணுள்ளா னொருவன் கண்டு கூறு மதனிலக்கணத்தி னேகதேசமாயக் காணப்பட் டடங்குமாறுபோல, இதுபொருந்து மிது பொருந்தா தெனும் பிணக்கின்றி,—நீதியினு ளிவையெல்லா மோரிடத்தேகாண நின்றது யாதொருசமயம் - முறைமையா லிவையனைத்து மொருங்கே காணப்படநின்றதெச் சமயம்,— அதுசமயம் பொருணூலாதலினுள் - அதுவேசமயமும் அச்சமயப் பொருளுணர்த்து நூலுமாதலின்,— இவையெல்லா மருமறையாகமத்தே யடங்கியிடும் - ஏனைச்சமய நூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாய வாறுபற்றி யவ்வநூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புக ளெல்லா முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பி னேகதேசமாயக் காணப்பட் டடங்குதலின், அவையே நூல்களும்.— அவையிரண்டு மரனடிக்கீழ் அடங்கும் - சிவபிரானாற் செய்யப்பட்ட அதனையே தமக்கு முதலாகக் கொண்டுரைக்கு மவ்விருவகை நூலு மவ்விறைவன் திருவடியி லடங்குமாதலின் அதுவே சமயமுமாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆகமப்பிரமாண முணரும் முகமிய பலவிதம் இந்த குறளென றுணர்த்துகின்றார்

அருமறையா கமமுதனூ லனைத்துமுரைக்கையினு
லளப்பரிதா மப்பொருளை யரனருளா லுணர்க்க, டருவ
ர்களாயின் றனித்தனியே தாமறிந்தவளவிற் றர்க்க
மொழித்தராய்களின்று சமயஞ்சாதித்து,மிருதிபுராண
கலைகண் மற்றுமெல்லா மெய்ந்நூலின் வழியுடையா ரா
யகம்வேதாகமம், சுருதிசிவா கமமொழியச் சொல்லு
வதொன்றிலைச் சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொ
ல்லொணாதே. (௧௪)

(இ-ள்) அருமறையாகம முதனூல் — பொருளறிதற் கரிதாகிய நாலுவேதங்களுங் காமிகமுதலிய விருபத்தெட்டாகமமு முதனூல் அஃதெக்காரணத்தா லெனனில்?

அனைத்து முரைக்கையினால — அறமபொருளின்பம் வீடாகிய நான்கினையு முரைக்கிறதினாலே அவனே சாவஞ்ஞனை "வினையினீங்கி விளங்கிய வறிவின முனைவன் கண்டது முதனூலாகும்" என்றார் தொல்காப்பியனார்.

அளப்பரிதாமப்பொருளை — வேத மநந்த சாகையையுடைத்தாகையா லளவிட்டதனை யறிதற்கரிது ஆருமொருவராலு மறியப்படாதோ வெனில்?

அரனருளா லுணர்க்க டருவர்கள் — சிவனது காருண்ணியத்தினாலே யநந்தமான வேதத்தை நாலாகப் பிரித்து வேதவியாச பகவான் விளங்க வருளிச்செய்தார்.

பின் றனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற் றர்க்க மொழித்தராங்க — அதனையுற்று நோக்கி யாராய்ந்து தமக்கேற்ற கடாவாநுமானவிடையாநுங் கமதபொருளையே மேலாக்கிப் பிரமதத்தைக் கிழாககியந்த வேதத்தைப் பின்சென்று சமயபே

னிறுத சமயநூ ற்களையு மதற்கதற்கேற்ற பொருள்களையு
சாத்திரம் ஞ் சாத்திரம்,

மிருதிபுராண மனுமுதலிய பதினெட்டும் அட்டாதசபுரா
கலைகண்மற்று ணமு மறுபத்துநாலுகலையு மற்றுமுண்டாக
றெல்லா மெய்ய பட்ட தெல்லா மகதவேதத்தின் வழியா
நூலின்வழி தலால் வழிநூலெனப் பெறும் 'முன்னோ
ர் நூலின் முடிபொருங்கொத்துப் பின்னோன்
வேண்டும் விகற்பங் கூறி யழியா மரபினது வழிநூலாகும்" எ
னவறிக

புடையாறங்க வேதங்களுக் கங்கமாகிய சிட்சைமுதலி
ம வேதாகமம் யவாறு முபாங்கமாகிய மீமாஞ்சை முதலி
ய நாலுமாகப் பத்தும் புடைநூலெனப்பெ
றும்

உபாங்கத்தைத் தலைக்குறைத்தலாக்கி யங்கமென்றார்

வேதமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.

அவையாவன:—

சிக்ஷை கற்பம் நிருத்தம் சந்தோவிசிதி சோதிடம் வியாக
ரணம்.

இவற்றாற் பிரயோசன மியாதோவெனில்?

வேதோச்சாரணத்துக்கு வர்ணத்திற் றோற்றமுஞ் சுரத்
தையு மாத்திரா பேதத்தினையும் விளங்கச் சொல்லுகையாற் சி
க்ஷையெனப் பெயராயிற்று.

வேதமோது மதற்குக் கன்மத்தையுங் கன்மபிரயோஜன
த்தையுஞ் சொல்லுதலாற் கற்பமெனப் பெயராயிற்று.

வேதவசனங்களுக் கர்த்தத்தை விளங்க வறியத்தக்கதா
க வகுத்துப் பதங்களோடும் நிர்வசனத்தைச் சொல்லுகையா லத
ற்கு நிருத்தமெனப் பெயராயிற்று.

வேதத்திற சொல்லிய மந்திரங்களினது வன்னத்தி னு டைய கலையினையு மாத்திரா விருத்தமாகிய உத்தரைமுதலி ய விருபத்தாறு சந்தபேதத்தினையும வன்னவிருத்தமாகிய க திவை முதல் யாப்பை இதிமுதல காண்டியீறாக வுள்ளவிலக்கண ங்களை விளங்கக் கூறுகையால் சந்தோவிசிதியம்

லௌகிக வைதிக கன்மங்களுக்கு உபயோகமாகிய நக்ஷ லமுதலிய காலவிசேடங்களை யிதற்கிதுவென றறிதற்கிடமாயி ருப்பது சோதிடம்

சங்கிதை பதங்களையு மறுவிதமான பதப்புணர்ச்சிமுதலி ய விதியாகிய சத்தலக்ஷணத்தை விளங்கச் சொல்லுகிறது வி யாகரணம் எனவறிக.

மீமாஞ்சை நியாயம் புராணம் ஸ்மிருதி இந்நாலு முபாங்க மெனவறிக

“இருவர் நூற்கு மொருசிறைதொடங்கித் திரிபுவேறுடை யது புடைநூலாகும்” எனமூலசூத்திரத்தினையு மறிக.

இனியாகமத்துக்குக் காமிகாதி யாகமங்கள் முதனூல்?

அஃதெக்காரணத்தா லெனனில்.

அநாதியே மலமில்லாதவனுமாய் ஆயுள்வேதத்தினையு மக ணிதத்தையும் மந்திரவாதத்தினையும் இரதவாத முதலியவற்றை யுங் கூறுகையா லவனே சர்வஞானவான். அவன்வாக்கியமே மு தனூல

இஃதாகவேணுமோ! கபிலர் பதஞ்சலி முதலாயினோர் வா க்கிய மாகாதோ வெனில்?

அவர்களுக்குச் சர்வஞானமில்லாத படியாலும்,பிராகிருத வேஷத்துடனே கூடினவர்களாகையாலும் அவர்கள் வாக்கிய முதனூலெனப் பெறா

அளப்பரிதா மப்பொருளை அக்கச் செய்வாக்கிய மாமென றேரிடத்திலே சொன்னது [illegible] யாதாதெனனு

DR. U.V.S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

மந்த வாக்கியங்க ளெல்லாஞ் சாபேட்சை நிரபேட்சையாக விருக்குமாகலால் அதனைய வவிட்டபடாதென வறிக

ஆனாலிப்பட்டாமுதனில் அறியும பகுதியாதெனின்?

ஓரிடத்திலே சுத்தசாமாத்தியத்தாலும வத்துசாமாத்தியத்தாலும சங்கிதாக்தரங்களைக்கொண் டறிவதென வறிக

காரசிங்கமுதலிய வுபபேதங்க ளிருநூற்றேழும வழிநூலெனப்பெறும்

முனனூலாகிய வாகமத்தையும வழிநூலாகிய வுபாகமங்களாக விரண்டினையு முற்றுநோக்கி யுக்கிரசசோதி சத்தியசசோதி பிரகற்பதி பரதா முதலாகிய வாசாரிமார்ற செய்யப்பட்ட போககாரிகை மோட்சகாரிகை பரமோட்ச நிராசகாரிகை முதலிய பிரகரணங்களைப் புடைநூலெனப பெறும

இத்தனைமையை யுடைத் தாகையினாலே.

சுருதிசிவாகம இத்தசசுருதியு மாகமங்களுமே பிரமாண
மொழிபச் சொ சாத்திரம, மற்றுக ளெலலாவற்றிற்கும பி
ன்னுவ தொன்றி ரமாணிகக முண்டென்று சொல்லப பெரு
வலே

சொல்லுவார் இதற்கு வேறாயிருக்கிற சாத்திரமே பிரா
கமங்களையோ மாணியமென்று கூறுமவர்களுக்கு நாமென
சொல்லொன்று ன சொல்லப்போகிறோம எ-று
சே

ஏகார மீற்றசை

இதற்கு அசிதம் காமிகம் மிருகேந்திர பத்ததி சுவாயம்புவம பராசரோப புராணம் சாவசித்தாந்த சயங்கிரகங்களிலறிக. (௪௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் வேத சிவாகமங்களே சித்தாந்த சாஸ்திரமென்பது திடப்படுத்துகின்றது

அருமறையாகமமுதனூ லனைத்துமுரைக்கையினு லளப்பரிதாமப்பொருளை-முடிய வோதியுணர்தற் கரிதாகிய வேதசிவாகமங்க ளிரண்டிலு மெல்லாத்தையுஞ் சொல்லுகையினு லதனுடைய பொருளைப் பூர்வோத்தர விரோதமற வேகவாக்கியத்தைப் பண்ணவரிது,—

அரனருளா லணுக்கள் தா மறிந்தவளவிற் றர்க்கமொடுத்தரங்களினுற ரலித்தனியே பின்சமயஞ்சாதித்துத்தருவார்கள—விஞ்ஞானத்தின் பொருட்டு ருஷிகள் ஞானப்பிரதமான மந்திரங்களைத் தபசுடனேகூட புனாச்சரணையண்ணி சர்வமந்திரபதியானவ ரநந்தத மந்திரங்களுக்கும் தபசுக்குந் தக்க விஞ்ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க அந்த ஞானத்தளவு வேதாகமங்களிலே யேகதேச மறிந்து தாமறிந்த மட்டிலேகொண்டு பூர்வபக்ஷமும சித்தாந்தமுமாக வேறுவேறு சமயமாகச சாதித்து அந்தப்படியே தாங்கள சாஸ்திரங்களும் பண்ணுவார்கள் —

மிருதி புராணங் கலைகள மற்றுமெல்லா மெய்க்நூலின வழிபுடையா மங்கம வேதாங்கஞ் சுருதி சிவாகம மொழியச் சொல்லுவதொன்றிலலைச சொல்லுவார தமக்கறையோ சொல்லொணுதே- ஸ்மிருதிகள் புராணங்கள் சிக்ஷா கற்பம் வியாகரணம நிருத்தம ஜோதிஷம சந்தசு என்னுங் கலைகள் இவைநூ சாஸ்திரமென்று சொல்லப்பட்ட வைகளெல்லாம் யதார்த் தோகத்தமான வேதசிவாகமங்களாகிய முன்னூலினுடைய வழிநூலும் அதற்கு சமான தந்திரமும் வேதத்துக்கு அங்கமுமாம பிரதானமாச் சொலலப்பட்டது வேதமுஞ் சிவாகமமு மொழி

யில்லை, இதற் கத்தியமாக சைவத்திராகமங்களை யிடத்து நூலாதிக ளென்றென்று சொல்லுமவர் வேதபாஹ்ய ராகையால் அசம்பாவிதரானதென்று கொண்டவர்களோ டுத்தரஞ் சொல்லலாகாதென்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

முன்னூல் வழிநூல் சார்புநூலிதுவென்று சாற்றுகின்றனர் அணுக்கள் - ஆன்மவர்க்கங்களாகிய மனுமுதலிய மிருதிகர்த்தாக்கள் வியாசர் முதலிய புராணகர்த்தாக்கள்,—பன்னின—மிருதி-முதலியன, வேதமாகிய முதனூலுக்கு,—வழிநூல் ஆறங்கமுடை-சார்புநூல் முதனூலாகிய சைவாகமத்துக்குபாகமங்கள் வழிநூல்,பிரகரணமுதலியன சார்புநூல்,—சுருதிசிவாகம மொழிபச சொல்லுவதொன்றில்லை- வேதத்துஞ் சிவாகமத்தும் புறச்சமய முட்சமய மடங்குதலால் ஸம்ஸ்தவஸ்துக்கு வியாபகமாய்க் கொண்டு புறம்பா பொருசாஸ்திரமில்லை,—அறை - உத்தரம்

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

ஒன்றில்லையென்பதற்குப் புறச்சமய முட்சமய சாஸ்திரங்களும் பிரமாணங்களாய்க் கொண்டு இல்லையென்று பேசவேண்டாம், தமதுவதிப் பிரமாணங்களென்று பௌஷ்கராதிகளிலும் ஸ்ரீகண்ட குருபண்ணின சர்வாகமப் பிராமாண்ணியத்துஞ் சாதித்திருத்தலால்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

நூலெனப்படுவன வெல்லா மொருகர்த்தனவாதலின்றி முதனூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூலெனப் பலவேறுவ

கைப்பட்டுமென்பே னூல்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் நூல்கண் மே
ன்மையுடையனவாம். அவற்றுள் ஏனைச் சமய நூல்களெல்லாம்
முதனூலாகிய வேதாகமப் பொருளை முழுவதும் முள்ளவாறுணே
ரமாட்டாதார் அவற்றுட் சில பொருளைச் சமுத்திரகலச நயம்
பற்றி ஆண்டாண்டெடுத்துக் கொண்டு தத்தமறிவளவுக்கேற்பத்
தொகுத்தும் விரித்துஞ் செய்த நூல்களாதலின் அவையெல்லாம்
புறப்பக்க நூலெனப்படும். சமய நூலல்லவாகிய மிருதிபுரா
ணங்களைகள், மற்றுமென் பதனாற் றழுவப் படும் உபாகமமுதலா
யின வெல்லாம் அவ்வேதாகமப் பொருளை உள்ளவாறுணர்ந்தோ
ர் அவற்றைப் பிறர்க்கு இனிது விளக்குதற் பொருட்டு நால்வ
கையாற் பிறழாவண்ணம் வழிப்படுத்துச் செய்த நூல்களான
அவை வழிநூலெனப்படும். ஏனைக் காருடம் தக்கிணமுதலிய
வாமாகமங்களும், சிக்கை கற்பசூத்திரமுதலிய வேதாங்கங்
களும், முறையே அவ்விரண்டனையு முள்ளவாறுணர்ந்தார்க்குச் சா
ர்பாயப் புடைபட்டு நிகழ்தலின், அவை சார்புநூலெனப்படும்.
இவ்வாறன்றி வேதாகமங்களின் அடங்காத பொருளை யொன்ற
னை யெடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யுநூல் ஒன்றுமில்
லை, உண்டென்று சொல்லிப் பிணங்கும் பேதைகள் எங்கடவா
ரெனப்படாம்.

சமுத்திர கலசநயம்பற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தருதற்கு
ம் அவர் சுவதந்திர ரல்லரெனபார் அரனருளாலென்றார்.

பிறநூ நிகழ்பூர்வமென முன் வருதலின் நன்கு வேறுகூ
றுதொழிகார.

சாதித்த தருவர்க்கென விடையும்,
ஆபெய பதனை மேலுங் கூட்டுக.
ஆகமாஞ்சுதனை அங்கமென்றது தனக்குறை.
ஒன்றுமொனமுமை விகாரத்தாற் றொக்கது.

அறை : தந்த

எல்லா மருமறையாகமத்தே காணப்பட்டவைகுக்கலை இனிது விளக்கியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொன்ன வேதாகமங்களிலே எல்லா மடங்குமாகில் மற்றுமுள்ள நூல்களேதுக்கென்ற மாணுக்கரை நோக்கி அருளிச் செய்கிறார்.

அருமறையாகமமுதனூல் - அறிதற்கரிய வேதாகமங்களிரண்டும் எல்லாத்துக்கு முதனூல்,—அவைதந்த முறைக்கையினால் - சாரத்தையும் விரியச் சொல்லுகையினாலே,—அளப்பரிதாம - அந்த நூல்களிலுண்டாகிய வஸ்துக்களைச் சேர வாராயுந் தன்மைக்கு அரிதாயிருக்கையினாலே,—அப்பொருளை யரனருளாலுணர்க்கட்டருவர்கள் - அந்த வேதாகமங்களை விரியச்சொன்ன வஸ்துக்களைத் தம்பிரானார் திருவருளைப்பெற்ற பெரியோர்கள் அந்தத் திருவருளினாலே சுருக்கி ஒருநூலாகச்செய்து அந்த வஸ்துத்தைப் பக்குவான்மாக்களுக்குக் கட்டுரைப்பார்கள் இது வொழிந்து,—பின் தனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற் றற்கோடிகதரங்களினாற் சமயஞ்சாதித்து - இந்த நூல்களையறிப் பினையும் பரமேஸ்வரனை யறியாதவர்கள் ஒருவர் சொன்னதொருவர்க்குப் பொருந்தாமல் தங்கள் தங்கள் போதத்துக்குத்தக்க சங்கற்பங்களையும் அதனுடன் கிராகரணங்களையும் வைத்துக்கொண்டு அதுக்கதற்குத்தக்க சமயங்களைச் சாதித்துச் சொல்லுகிற நூல்களும் அநேகம். இப்படி யான்மபோதத்தாலே சொல்லுகிற விந்த நூல்களுமின்றி,—மிருதிபுராணங் கலைகள் மற்றுமெல்லா மெய்க்நூலின் வழிபுடையாம - மிருதி என்கிற நூலும் பு

ராணங்களும் சாத்திரங்களும் இவைமொழிந்து சொல்லப்பட் டவையெல்லாம் சத்தியமாயிருந்தன வேதாகமங்களின் வழி யே வந்த விரிந்த நூல்களாம் — அங்கம் வேதாங்கம் - சந்தை கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தம் சிக்ஷை சோதிடம் என்னும் அங்கம் ஆறும் வேதத்துக்குச் சொரூபமாயிருக்கும் — சுருதிசிவா கமமொழிப்படிச் சொல்லுவதொன்றில்லை- வேதமும் ஆகமமுமொ ழிப வேறொன்று இப்படி சர்வத்தையுஞ் சொல்ல மாட்டா து — சொல்லுவார்தமக் கறையோ சொல்லொணாதே - அந்த நூல்களைப்போல மற்றுள்ள நூல்களையும் நூலென்றுசொல்லு வாரக்கெல்லாம் சொல்லவோ! சொல்லவென்று விசாரிக்கில் சொல்லிமுடியப் போகாது

பின் றனித்தனியே தாமறிந்த வல்லிற் றர்க்கமோ தெதாரங் களினால் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றது பரசமயி களைப் பற்றியதெனக் கொள்.

உலகாயதன் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற் குப் பிரமாணம் அவன்மறுப்பு பரபக்ஷம் அவனமதம்- க-செ "இந்திரபுரோகித னியம்புமொரு நூலின், றந்தரமெனுந்தறிவி னோடருளிலாமல், சந்தனைபுயத்தமனை மாலைகடையங்க, வந்தி யுலகத்துலகாயதனுரைப்பான்" என்றும்,

புத்தன் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்குப் பிரமாணம் அவனமதம்-க-செ. "நீதியார்வேதநூலின் நெறி யலாவறங்களெல்லாம், மோதிபோனைக்கசேல முடையராயுடல்மு டிப, போதினைமாதினமேவு புத்தர்காலவரினும் வைத்துச, சாதிதானிலாதகொள்கைச் சவுத்திராந்திகன் மொழிந்தான்" என்றும்,

அமணன் சமயம் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்கு ப் பிரமாணம் அவனமதம் - ரு - செ. "அந்தவாய்மொழிபி

ஞாலவனைத்தும் மாதிரியோர் முதலானாரும், விதமானிட மாங் கிடாதவனை யிங்கியம்பிய விதனையாரும், வந்தகாலமுயிர் தனமதனைப்பற மாறுவினைமருவு புறகலம், பந்தமகிழ்விருட ருதிபாயினை படைப்பதின்றியுள பதத்தே" என்றும்,

மீமாங்கிசன் சமயஞ்சாத்துச் சொன்ன நூலென்றதற்கு ப் பிரமாணம் பட்டாசாரியன் மதம் - க - செ. "வேதமேபோ திசாத்திரமென்றுவினைவிலேறச், சேதமாங்கன்மஞ்செய்ய ச் செபமுனிசெப்புநூலில், நீதியைக்கொண்டிபட்டா சாரியனிகழ்த் திரமைம், யோதலீராலத்துள்ளே யுள்ளவாறுரைக்கலுற்றும்" என்றும்,

மாயாவாதி சமயஞ்சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற் குப் பிரமாணம், அதன்மதம் - க - செ. "நானேபிரமமென றுரைத்து ஞாலமபொய்த்தேரொளைவெண்ணி, பூனேபுருநதின றுயிர்கட் குபதேசஞ்செய்தவரும் மாறுதிகேடனுமாய மாயாவாதிபோகித், தானேயுரைக்குமினநூலி லுண்மைதன னைச்சாற்றுவாம்" என்றும்,

பாஞ்சராத்திரி சமயஞ்சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றத ற்குப்பிரமாணம் அவன்மதம் - க - செ. "ஆதிபாயருவமாகி யகண்ட பூரணமாய்ஞானச், சோதியாய்நின்றமாயன் சுவேச்சையா லுருவுகொண்டு, நீதியார்கருணையாலே நீள்கடற்றுயின்றுநாலு, மோதினானென்றுபஞ்ச ராத்திரியுரைப்பனாரே" என்றும்.

அகசமயங்கள் ஆறுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, வேதமும் ஆகமமும் சர்வக்ஞையுஞ சொல்லுகையினாலே அந்த வாக்கியமெல்லாத்தையும் அறிதற் கரிதானதுகொண்டு அவையிற்றுக்குள் வேண்டத் தக்கவை பிறரைத்த தம்பிரானார் திருவருளைப் பெற்றவர்கள் அருளிச்செய்தன சாத்திரங்களும் வேண்டினதென்றும் அந்த இரண்டு நூலு

சுருமம் அர்த்தந் தெரியாமல் தங்கள் சித்தக் கருத்துக்குத் தக்க சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூல்களும் அநேக முண்டென்றும் இப்படிச் சொல்லப்பட்ட நூல்களு மிருதிமுதலான மற்றுமுள்ள நூல்களும் இந்த விரண்டு நூலினுமுள்ள தொழிந்து வேறல்லவென்னு முறையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(நூலெனப் படுவனவெல்லாம் ஒருசிகரணவாதலினறி முதனூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்ஷநூலெனப் பலவேறு வகைப்பட்டு மேன்மேனூல்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் நூல்கள் மென்மையுடையனவாம்),—சமயம்-அவற்றுள்ளே சமயநூல்களெல்லாம்,—அனைத்துமுரைக்கையிலுளப்படுகிறாம்-அனைத்துங் கூறுகையிலுளவிடற்கரிய.—முதனூலருமறையாகம மப்பொருளை - முதனூலாகிய வேதாகமப்பொருளை,— அணுக்களாரனருளாற் பின்றனித்தலின்றிய - முழுவதும் முனைவா தைவரமாட்டாத உயிர்கள் முதல்வனருளாலவற்றுட் சிலபொருள்களைச் சமுத்திரகலசந்யாயம்பற்றி யாண்டாண்டெடுத்துக் கொண்டு,—தாமறிந்தவளவில் - தத்தமறிவளவிற் கேற்ப,—தர்க்கமொடுக்கரங்களினூற் சாதித்துத் தருவர்கள் - பூர்வபக்ஷ சித்தாந்தங்களினூற் சாதித்துத் தொகுத்தும் விரித்தும் செய்தநூன்முதலான வைபெல்லாம் பூருவபக்ஷ நூலெனப்படும்—மிருதி புராணங்கலைகள் மற்றுமெல்லாம்-ஸ்மிருதி நூலல்லவாகிய மிருதி புராணங்கலைகளை. மற்றும் என்றதனால் [illegible] முதலாயின வெல்லாம்,—மெய்ந்நூலின்வழிபரம்-அவ்வேதாகமப்பொருளை யுள்ளவாறுணர்ந்தோர் அவற்றைப் பிறர்க்கு இனிது விளக்குதற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினுள் ஒன்றால் வழிப்படுத்துச

செய்த நூலாகலா னவை வழிநூலெனப்படும் — அங்கம் வேதாங்கம் புடையாம் - ஏனைக் காருடந் தக்கண முதலிய வாகமங்களுஞ் சிக்ஷை கற்பசூத்திர முதலிய வேதாங்கங்களு முறையே யவ்விரண்டனையு மோரளவாற் றுணாதற்குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின் அவைசார்புநூலெனப் படும்,—சுருதி சிவாகம மொழிப்ச சொல்லுவதொன்றில்லை-இவ்வாறன்றி வேதாகமங்களினடங்காத பொருளா யொன்றனை யெடுத்துக்கொண்டு சுதந்தரமாய்ச் செய்யுநூ லொன்றுமில்லை —சொல்லுவார் தமக்கு றைபோ சொல்லொணாதே - உண்டென்று சொல்லிப் பின்னும் பேதைகட்குத் தாஞ்சொல்லுதன் முடியா தென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆதிகாலத்திலே ஞான மொன்றாயிருக்க வேதாகமங்களென
விரண்டாகக் கூறியதென்னெனில்? அதிகார பேதத்தா
லென்பதூஉ மதனுட் சித்தாந்தமே சிறப்புடைத்
தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்

வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் பிறந்தநூல்க, ளாதிநூலநாதியம லன்றருநூலிரண்டும் பூரணநூல் பொதுச்சைவ மருஞ்சிறப்புநூலா, நீதியினா லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபாதராக்கு நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள்வே தாந்தத், தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூலசைவம் பிறநூ றிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும் (௧௫)

(இ-ள்) வேதநூல் சைவநூலென் றிரண்டே நூல்கள் — ஆப்த வாக்கியமாகிய வேதமு மாகமமுமாகிய விரண்டுமே யுலகத்திற் சிறப்புடைய நூல்கள். அஃதெக்காரணத்தா லெனின்?

வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்களாதி நூலநாதியமலன் றருநூ லிரண்டுமே — அநாதியே மலமில்லாத நிட்களமான சிவனிடத்தினின்று வாக்குப் பிரபஞ்சமாகப் புறப்பட்டதை யொருவராலு மதனைக் கர்த்தத்திரிக்கப்படாதபடியாலே, மகாசதாசிவதேவநாயனா ரதனைத் தரித் தான்மாக்களுக் குபயோகப் படுகையின் பொருட்டுத் தமது மேலான பஞ்ச வதனத்தி னின்றுஞ் சிருட்டி காலத்திலே வேதாகமங்களை யுண்டாக்கினது.

அந்த வேதத்தில் விரித்துக் கூறியவற்றை யுற்றுநோக்கி
யக்ஷபாதர் நியாயத்தையும்
கணாதர் வைசேஷிகத்தையும்
கபிலர் சாங்கியத்தையும்
சைமினிபகவான் மீமாஞ்சையையும்
வாசுதேவன் வைட்டணவத்தையும்
பிரபாகரன் பிரபாகரத்தையும்
வேதாந்தத்தையும்

வேதத்தினவழியே யுண்டாக்கின சாத்திரங்களும் ஆதி நூலெனப் பெறும்.

இவ்வியாகமங்களை யுற்றுநோக்கிச் சிவர், மாயாவாதம ஐக்கியவாதம் ஈசுரைச்யம் சிவசம்வாதம் பேதவாதம் பாடாண வாதி சங்கிராந்தவாதி சமவேதவாதி [illegible] பரிணாமவாதி எனக்கூறிய சமயபேதங்களைப் பிரித்தார்கதி யதனை

றுத்துச் சாத்திரங்களாக்கிக் கூறினவைகளு மாகிநூலென்ன படுமா

"நூலென்னப்படுவது நுவலுங்காலை, முதலுமுடிவு மாறு கோளின்றி, யுண்ணின்றகன்ற வுரையொடு பொருந்தி, நுண்ணிதின் விளக்க லதுவதன் பண்பே" என்று மிலக்கணத்தை யுடைத்தாதலா னூலென்றுரைத்தார்.

அந்தமூன்னூலாகிய விரண்டுநூலுந் தம்மி லொக்குமோ வெனனில்?

ஆரண நூல் பொது	வேதநூல் சாமான்யமெனப் பெறும் அஃதெக்காரணத்தாலெனனில்? அதோமுகமான தற்புருடாதியான நாலுதிருமுகத்தி லுண்டாகையால்

அந்த நாலுவேதமுந் தம்மி லொக்குமோ வெனனில்? அஃதொவ்வா.

சத்தியோசாதத்திற் றோற்றிய இருக்கு, அதைப்பற்ற வாமத்திற் றோற்றிய யசுர்வேதஞ் சிறப்புடைத்து, அதனைப்பற்ற அகோரத்திற் றோற்றிய சாமஞ்சிறப்பு, அதனைப்பற்றத் தற்புருடத்திற் றோற்றிய அதர்வணம் விசிட்டமெனவறிக

எனவே முகபேதத்தா லிதுவு முத்தரோத்தரந் தம்மில் விசிட்டமாயிற்று.

சைவ மருஞ்சிறப்பு நூலாம்	காமிகமுதலிய இவ்வாகமங்க ளிருபத்தெட்டுஞ்சிறப்புநூலெனப்பெறும். அஃதெக்காரணத்தாலெனனில்?

ஈசானமுகத்திற் றோன்றினமையாலு மதற்குமேற் றோற்றமின்மையாலும் இதற்குமேலான நூல்கள் வேறின்மையாலுஞ் சிறப்பாயிற்று.

சிவனுடைய திருவாக்கொன்றாயிருக்கப் பொதுவென் றுஞ் சிறப்பென்று மிருவிசப்படுத்துக் கூறிய தென்னையோவெனில்? அதிகாரிகள் பேதத்தால் பரம்பரமென விரண்டாயிற்று

அஃதென்போலெனில்? கண்ணொன்றாந் தன்மையெல் லாருக்கு மொன்றாயிருக்கவு மிராத்திரியில் § விலாளத்துக்கு மானுடர்க்கும் விலக்கணமாகச் சிவிக்கக் கண்டோமே! ஆதலா லதுபோலெனவறிக.

§ விலாளம் - பூனை.

நீதியினூல காசருஞ் சத்தி னிபாதத்துக்கு நிகழ்த்தியது

அந்த வேதாகமங்களைச் சிவ னிரண்டுப் பேதத்துக் கூறினது "உலகமென்பதுயாக்கோர் மாட்டே" என்பதனால், வேதத்தில் பார்ப்பார்முதலிய வன்னத்தார்க்கும் சதுராசிரமிகளுக்கும் மனுமுதலிய நீதிசாத்திரத்தின வழியினா ரனுட்டிக்கு மதிகாரியாக்குங் கூறியது. சைவாகமத்திற் கூறியது, நால்வகைச் சத்திநிபாதானு குணமாகச் சிவதீக்கையினையுடைய அதிகாரி யாகிய பக்குவான்மாக்களுக்கே கூறியது அஃதெச்சிறப்பினை யுடையதென்னை?

நின்மறையினுழி பொருள் வேதாகமத்திற் லபொருள் சொன்னுரைக்கு நூல் சைவம்

அநேகசாகையினையுடைய வேதநூல் ஓரணமாலையு மாயையாகிய வசித்தையையு மற்றுமொழிவுபட்ட பொருள்களையுங் கூறும், அந்தவேதாந்தத்திலே கூற்றமறபதியினது சொரூபத்தைத் தெளிவுபெறப் பிரித்துக் கூறமாட்டா, இதுவேயந்த மூபபொருளையும் விரித்துக் கூறுமாதலால்.

புறனூ னிகழ் பூர்வம்

வேதத்திற் சொல்லுமது பூர்வபக்கமெனப்படும்.

சிவாகமங்கள் இவ்வாகமங்கள் சித்தாந்த மெனப்பெ
சித்தாந்த மாகு றும். எ-று
ம.

சிறிகாகமங்க ளிருபத்தெட்டையும் பஞ்சவக்த்திரத்திற் றோன்றிற்றென்றும், சிறிதுவசன மீசானத்திற் சிவபேதம் பத்து முபாகமங்க ளுடனே கூடியும், அங்கங்க ளுடனேகூட நாலுவேதமு முண்டாயிற்றென்றுச் சொல்லியிருக்க, ஈண்டீசானத்திற்றானே தோற்றுமென் றுரைத்த தென்னெனில்? சிருட்டி பேதத்தா லாகமபேதங் கூறியதென் றாசாரியர் தாமே விரோதமின்றிப் பொருளுரைப்பது தனமமென்று மதங்காகமத்திற் கூறுகையா லவ்வழியே கொள்க வெனவறிக

இதற்கு காமிக தந்திராவதாரத்து மாசாரியாபிடேகத்தும் பஞ்சப்பிரம பாடியத்தும் சுவாயம்புவத்தும் மோகசூரோத்தரத்தும் மூலதந்திராவதாரத்தும் இரத்தினத்திரயத்துமறிக

“வேதமோடாகம மெய்யா மிறைவனூல், லோதும்பொதுவுஞ் சிறப்புமென்றுள்ளன, நாதனுரையிவை நாடி லிரண்டந்தம், பேதமதென்னிற் பெரியோர்க் கபேதமே” எனவறிக. (௧௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலுமகதபகே புரகடை.

வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் - வேதம் சிவாகமமென விரண்டே சாஸ்திரம். பிரமவிஷ்ணுவாதி தேவர்கள் ருஷிகள் பண்ணின சாஸ்திரங்களல்லவோவெனனில்?—

வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்களாதி நூல் - வேதசிவாகமங்க ளல்லாமல் தேவர்களாலும் ருஷிகளாலும் சொ

ல்லப்பட்ட சாஸ்திரங்களெல்லா மிந்த வேத சிவாகமங்களிலே யேகதேசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தங்களுடைய பசுஞானத்தினாலே சொல்லப்பட்ட வாதிசாஸ்திரம்—

அநாதியமலனா றருநூலிரண்டும் - அநாதி நின்மலனாகிய சிவனாலே சொல்லப்பட்டதாகையால் வேத சிவாகம மிரண்டு மநாதி நூலென்று சொல்லப்படும். ஆகில் வேதமென்றுஞ் சிவாகமமென்று மிரண்டாகச் சொல்லவேண்டுவா னேனென்னில்?—

ஆரணநூல் பொதுச் சைவ மருஞ்சிறப்புநூலாம் - வேதமானது சூரியன்முதலாக ஈச்வரனை முடிவாயுள்ள தேவர்களையெல்லா மாராதிக்கச் சொல்லுவதாகையாற் பொது, சிவாகமஞ் சிவனொருவனையே யாராதிக்கச் சொல்லுகையால் சிறப்புநூலாகும். இவ்விரண்டுக்கு மதிகாரிகளாரென்னில்?—

நிதியினுலகர்க்குஞ் சத்திநிபாதர்க்கும் நிகழ்த்தியது - கிரமத்திலே யஞ்ஞாதி யனுட்டானங்களைப் பண்ணிப் புண்ணியவுலகங்களையடைய விச்சிப்பவருலகர், அவர்களுக்குச் சொன்னது வேதம். சிவசத்தி பதிந்தவர்கள் சிவ சாயுச்சியத்தையடைய விச்சிப்பவர் சத்திநிபாதர், அவர்க்குச் சொன்னது காமிகாதி சைவாகமம். ஆகில் வேதமுஞ் சைவமும் வேறேயோவென்னில்?—

நின்மறையி னொழிபொருள் வேதாந்தத் தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் - வேதத்திலே தேவதாராதனையைச்சொல்லி, யதற்குக் கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்த முச்சவாதி தீர்த்தாந்தமான தந்திரங்க ளொன்றுஞ் சொல்லாதபடியாலே யவைகளையும், சார்வாகாதி பூர்வபக்ஷமும் நிராகரணமுஞ் சொல்லாதபடியாலே யவைகளையும், வேதாந்தத்திற் குற்றமற்ற சூக்குமார்த்தத்தையும், திருவுள்ளத் தடைத்துக்கொண்டு விளங்கக் கூறியது சைவாகமமாகையால், வேதத்துக்குஞ் சைவாகமத்துக்கும் பேதமில்லை.

பிற நூலதிகழ பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்-வேதசிவாகமங்களுக் கங்கியமாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்ட பசுசாஸ்திரங்களெல்லாம் பூர்வபக்ஷம், காமிகாதி வாதுளாந்தமான சைவாகம மிருபத்தெட்டுஞ் சித்தாந்தமென் றிதன்பொருள்.

× காஷணம் - இழுப்பு

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அப்படிச் சமய சாத்திரங்களெல்லாம் வேதாகமங்களிற் சுருக்கிச் சூசிப்பித்திருக்கும், அவைகளையுருத்திர தேவருஷிகள் தனித்தனி விரித் தட்சமய புறச்சமய சாத்திரங்களாகப் பண்ணினார்களென்றும், அப்படியாகில் வேதமென்று மாகமமென்றுஞ் சாத்திரமிரண்டு வருவானேனென்ன, பிரகரணவிரோதங்களிருந்தாலும் வியாகரணநீதியிற் சாமானிய விசேஷசாத்திரங்களைப்போற் பொதுச் சிறப்புச் சாத்திரங்களாயிருக்குமென்றும், அப்படி வைதிகசம்மதமாய் விருத்தாசல புராணத்திலு மாகமத்திலு நிரூபணத்திற் குறித் துரைக்கின்றார்.

வேத மூலகர்க் கென்றது-லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மிக மென்கின்ற முச்சாத்திரப் பிரசித்த வுலோகதன்ம வருணாச்சிரமவழி வழுவாமைமுதலியவர்க்காதி வைதிகப் பிரமவிசாராதிகளிற் பரபுத்தி பண்ணி யொழுகுமலபரிபாக மில்லாமாந்தர்க்கென்று பொருள்.

சிவாகமஞ் சத்திநிபாதர்க்கென்றது அதிமார்க்க மாந்திரமென்கிற விருசாத்திரப் பிரசித்தமா யுலோகதன்மாதி விடாதும விட்டு மிருக்குஞ் சிவதீக்ஷாவான்களாய்ச் சிவதன்மநிரி

பதார்த்த ஞானத்தின சமாதியுபாயஞ் சம்பாதிக்கும் மிச
சாவானஞ்கென்றும பொருள

நீணமறையி னொழிபொருள-வேதத்திற கூட்டாப பொ
ருள

வேதாந்தத் தீதில்பொருள் - சித்தாந்தத்துக் கொத்து
விரோதியாத வேதாந்தப்பொருள்.

கொண்டு - அங்கீகரித்து.

. பிறநூல திகழ பூர்வம் - வேதவேதாந்த முதலிய சாஸ்தி
ரங்கள பூர்வபட்சம்.

மற்றைய் வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

வேதமுஞ்சிவாகமமுமிரண்டும், ஏனையோர் செய்யப்படும வழி
நூல் சார்புநூல் பூருவபக்க நூல்களினின்று முகவைத் தெளிந்
தாகு ஒருவாற்றானுமியைபின்றி அவையனைத்திற்கும் முதனூ
லாகி அநாதிமுத்தனாகிய இறைவனாற் செய்யப்படுநூலாக, ஏனைய
வெல்லாம் இவையிரண்டினுள்ளும் விரிந்த நூல்களாகலின இ
வ்விருவகைநூலுமே நூலென்றுயர்த்துக் கூறப்படுவனவாம.
அற்றேல், முதல்வனாற் செய்யப்படு முதனூலை ஒன்றாகவுந் தெ
ளாமல் இங்ஙன மிருவகைப்படுத் தெண்ணியது என்னையெனி
ன? அஃதொக்கும். முதல்வன் பெருங்கருணையாளனாகலின
உலகத்தாருய்தற் பொருட்டின்கு சதிசியோது மண்டபா ருய்தற்
பொருட்டுந் திருவுளத்திற் கொண்டு பொருள் படைத்த தோன்று
ஞ் சூத்திரமும், அதனை யவ்வாறன்றே வெளிப்படுத்துத் தெளித்துரை
க்கும். பாடியமும்போல, முறையே வேதமுஞ் சிவாகமமுஞ்

செய்யப்பட்டனவாகலான் அவையிரண்டுமே முறையானே பொதுநூல் சிறப்புநூலெனப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத்தெண்ணப்பட்டன. இங்ஙனம் வேதத்திற் கூறுங் கருமகாண்டப்பொருள்கட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டெஞ்சிநின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு விளக்குவது சிவாகமமாகலான், இதனின் வேறாய வேதத்தின் பூர்வபக்கப்பொருளைச் சொல்லுமேனை நூல்களெல்லாம் பூர்வபக்கநூலெனவும் அதனைச் சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்லுவதாய சிவாகமஞ் சித்தாந்த நூலெனவு மாமென்பதாம்.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாம் போலியென்பது சொற்கிடக்கை முறையானும் மகுடாகம முதலியவற்றானு மறிக.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவ்வ நூல்களினியல்புகூறு முகத்தான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

வேதமென்றும் ஆகமமென்றும் புராணமென்கிறது முதலாக இப்படி நூல்கள் வெகுவிதமா யிருக்குமோவென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

வேத நூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் - வேத நூல் என்றும் ஆகமநூலென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட விரண்டுமே நூலென்பது, மற்றுள்ள நூல்களெல்லாம் நூலல்லவோ வெனின்?— வேறுரைக்கும் நூலிவற்றின் விரித்தநூல்கள் - இதுவொழிந்து வேறுசொல்லப்பட்ட நூல்களெல்லாம் இவையிரண்டிலே

னின்றும் தங்களுக்கு வேண்டத்தக்க வாக்கியங்களை யெடுத்துக்கொண்டு விரித்துச் சொல்லப்பட்ட நூல்களாம்—ஆதிநூல் - அவையிரண்டையு முன்னூலென்று சொல்லப்படும்—அநாதியமலன்றரு நூலிரண்டும்-அநாதியே மலரகிதனாயிருந்துள்ள பரமேசுவரன் அருளிச்செய்யப்பட்டதா யிருக்கும் வேதாகமங்களிரண்டும் ஒருவ னருளிச் செய்ததாகுமாயின் ஒருநூலே யமையாதோ இரண்டு நூலேன்னெனில்?—ஆரணநூல்பொது - இவையிரண்டில் வேதநூல் சாமானியமா யிருக்கும்,—சைவம் அருளுசிறப்பு நூலாம் - ஆகமந்தான் விசேஷத்துவமுடைய நூலாயிருக்கும். இந்நூல்க ளாருக்குச் சொன்ன தென்னில்?—நீதியினுலகர்க்குஞ் சத்தினிபாதர்க்கும் நிகழ்த்தியது - உலகியலபு வேதநூல் ஒழுக்கமாயிருக்கையால் உலகத்தி லுள்ளவர்களுக்கும், ஆகமநூல் சத்திநிபாதம் பதிந்த பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்கும்சொன்னதாயிருக்கும். இந்த நூலிரண்டையும் பொதுவென்றுஞ் சிறப்பென்றுஞ் சொன்னது எப்படியென்னில்?—நீணமறையினொழிபொருளை வேதாந்தத் தெளிபொருளைக்கொண்டுரைக்குநூல்சைவம்-அருநூலாயுள்ள வேதத்திலுஞ் சொல்லாத உபதேசப் பொருள்களையும் வேதாகமத்திலே சொல்லப்பட்ட குறமில்லாத வாக்கியங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு தெளியச் சொல்லப்பட்ட நூல் சிவாகமம்;—பிறநூல் திகழ்பூர்வம்-பெரிய வேதமானது விளங்குகின்ற பூர்வபாகமா யிருக்கும்,—சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்- இவ்விஆகமங்கள் உண்மையாகிய உத்தரவாக்கியமாயிருக்கும்.

இதன்றிச் சொல்லிய வேதாகமங்க ளிரண்டும் அநாதியே பரமேசுவரனாலே யருளிச் செய்யப்பட்டதென்றும் மற்றுண்டான நூல்களெல்லாம் அந்த விரண்டு நூலிலும் விரித்த நூல்களென்றும், வேதம் பொதுவாக வுலகர்க்குச் சொன்னதென

னம், ஆகமம் உண்மையாகச் சத்திநிபாதம் பதிந்தவர்களுக்குச் சொன்னது என்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

வேதநூல் சைவநூலெனவிரண்டே நூல்கள்-வேதசிவாகமமிரண்டுமே, ஏனையோர் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூர்வபக்கநூல்களி னொன்றாகவைத் தெண்ணுதற் கொருவாற்று மியையின்றி யவ்வியல்லைத் திறக்கு முதனூலாகி,—அநாதி யமல னருநூல்-அநாதி முத்தனாகிய விறைவனாற் றரப்பட்ட நூலாக,—வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்களாதி-ஏனைய வெல்லா மிவையிரண்டி னின்றும் விரிந்த நூல்க ளாகலின்,—இரண்டுநூல்- இவ்விருவகை நூலுமே நூலென் றியாத்துக் கூறப்படுவனவாம். அற்றேல், முதல்வனாற் றரப்படு முதனூலை யொன்றாக வைத் தெண்ணாம லிங்ஙன மிருவகைப்படுத் தெண்ணிய தென்னையெனில்? அஃதொக்கும்,—நீதியினா லுலகர்க்கும் சத்தி நிபாதர்க்கும் நிகழ்த்தியது,—முதல்வன் பெருங்கருணை யாளனாகலின் முறையி னுலகத்தோ ருய்தற்பொருட்டுஞ் சத்திநிபாதமுடையா ருய்தற் பொருட்டுந் திருவுளத்திற் கருதிப பொருள் பலபடத்தோன்றுஞ் சூத்திரமு மதனை யவ்வாறாக வொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாஷியமும் போல முறையே வேதமும் சிவாகமும் செய்யப்பட்டன வாகலான்,—ஆரணநூல்பொதுச் சைவமருஞ்சிறப்பு நூலாம்-அவையிரண்டு முறையானே பொது நூல் சிறப்பு நூலெனப்படும். சூத்திரமும் பாஷியமும்போல வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன —நீண்மறையி னொழிபொருள் வேதாந்தத் தீதில் பொருள்கொண் டுரைக்குநூல் சைவம் - இங்ஙனம் வேதத்துட் கூறும் கருமகாண்டப் பொரு

ளக்கட் கின்றியமையாது வேண்டப்பட்டெருசி நின்றனவாம் பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு இனிது விளக்குவது சிவாகமமாதலான்,— பிறநூ நிகழ்பூர்வம்-இதனின் வேறாகிய வேதத்தின் பூருவபக்கப் பொருளைச் சொல்லுமேனை நூல்களெல்லாம் பூர்வபக்க நூலெனவும்,— சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்-அதனை சித்தாந்தப் பொருளைச் சொல்லுவதாய சிவாகமம் சித்தாந்த நூலெனவுமாம்.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவ்வவ் நூல்களதியல்பு கூறு முகத்தான் மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங் கூறியவாகமத்திலே சிவன் ஞானாசாரியனை
யதிட்டித்து மலங்களைநீக்கி முத்தியடைவிப்ப னெ
ன்று சொல்லியிருக்க வந்தவுண்மை யறிகிலார்க்
கில்லையென வுணர்த்துகின்றார்

சித்தாந்தத் தேசிவன்றன் றிருக்கடைக்கண்சேர்
த்திச் செங்கமொன்றி லேசிவன் முத்தராக்கவைத்தாண்
டு மலங்கழுவி ஞானவாரி மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வ
ரும்பிறப்பையறுத்து, முத்தாந்தப் பதமலர்க்கீழ்
வைப்பனென்று மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூகக
ராகிப, பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப்பா
வப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரென்னேபாவ
தே. (௧௧)

(இ-ள) சித்தாந்தத்தே சிவனறனறிருக கடைககண சோதி — ஆகமததின விசுவாசததை யுடையவான் மாககளை முததி யடைவிககையின பொருட்டுச சிவன றனதகாருணணியததிருலே ஞானாசாரியனை யதிட்டிததுத திருநோககாகிய தீககையைச செய்து,

செநந மொன்றிலே சீவனமுததராகவைத தானேமலங்கழுவி — மநதிர சாமாத்தியத்தாலே வாகீசுர வாகீசுரி யிடததிலே சனிபபித தநேக சனமததுககுக் காரணமாகிய கனமமுதலியபாசங்களைச சோதித்துப் போககி விடுதத வொரு சனனத்திலே தானே வருததமறசசீவனமுததி தனமையை யடைவிபபது.

ஆனமாககளுககு மலமபோனது காணுதபடியாலே மலக்ஷயம பிறநததினறு எனில்? மநதிரசாத்திடைக காணுதிருககவும் விடமபோகக கண்டோமே! அதுபோலக கனமாதியுந தமது பலஙகெட டானமாககளை வாதையணுகு தென வறிக

இதன்றியொருவன றீக்கை பெறுமுன்னுந் தலையினிறுக கபபினபுநிறுத்தா லதனினுங் குறையுமென றுகம மோதுகை யாலுமறிக.

ஞானவாரிமடுதது — இநத சீவன்முத்தனைச் சுவானந் தானுபூதியாகிற சமுத்திரத்திலே யநவரதமும முழுகும்படி யழுத்தி,

ஆனந்தம் பொழிநது — ஆநநதமாக்கடலாஞ்சிற் றம்பலம்” எனறுர், இவனுககுச் சிவத்துவாபி வியததியை நனகுப் பிரகாசிப்பித்து, அஃதாவது ஆணையினிடததிலே வியாபிததிருக்க மநதமானது பருவம் வநதவாறே புறம்பே புறபபடும் பிரகாசிக்குதலை பொழிதலெனறுர். இத்தனமை யுடையனுதலால்,

வரும்பிறப்பை யறுத்து — அனலிடைப்பட்ட வித்தானது மேலு முளைத்தற்குச் சாமர்த்திய மில்லாதவாறு போல இவனு மீண்டு மொருசரீர மெடுப்பி யாகப் படியே பண்ணி.

முத்தாந்தப்ப தமலர்க்கீழ் வைப்பன — முத்திக்கு முடிவாகிய சாயுச்சியமாகிற தனது பாதமாகிற திருவடிக்கீழ் வைப்பன். பாதமென்கிற மலரைப் பதமலரென்றார்.

என்றுமொழிந்திட்டும் — சிவ னிப்படி யான்மாக்களுக் கனுக்கிரகஞ் செய்வனென்று இவ்வாகமங்கள் முறையிடுகையிலு மதனை யறியாமல்,

உலகரெலா மூடராகி — பிரபஞ்சத்திலுண்டான வான்மாக்க ளிந்தச் சித்தாந்த சாத்திரத்தி னுதிக்கதனையு முண்மையினையு மறியாம லிவ்வாறுகைகையினாகண் மயக்கத்தைப் பொருந்தி மூடரானவர்கள் வியாபாரத்தைப் பொருந்தி நானறிவின்றித் திரிவர்கள். அஃதெனபோலெனனில்?

பித்தாநகப் பெருமபிதற்றுப் பிதற்றி — பித்துக்கொண்டவனைப் போலப் பரசமயிகள் சாத்திரமாகிய பசுசாத்திரத்தி லொருப்பட்டிந்தச் சித்தாந்தத்தை நிந்திக்கையால்,

பாவப்பெருங் குழியில் வீழ்ந்து வெறிதவென்ன பிராந்தே. — ஆகமங்களை யதிபாதகமாதலால் ரௌரவமுதலிய நரகத்திலே விழுந்து நெடுங்காலங்கிடந்து நரகசேடம் புசித்தற்பொருட்டு மீளவுஞ் சனனத்துக் கேதுவாகிறார்கள், இதுவென்ன மயக்கந்தான். எ-று.

சிவன - எழுவாய், வைப்பன் - பயனிலை.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் கிரணம் மதங்கம் வாதுளம் ஞானரத்நாவலி இரத்தினத்திரையத்து மறிக. (கக)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சித்தாந்த முத்தியே முத்தியென்பது கூறுகின்றா ரென்றான திருக்கடைக்கண்சோதி மலவசமழி ஞானவாரி படிந்து தாகமொழிந்த சரணவரு மபிறப்பையொழித்து சன னமொன்றிலே சீவன் முத்தராகவைத்து முத்தாந்த பதமலர்க் கீழ் வைப்பனென்று சித்தாந்தத்தே யொழிந்திடவு முலக ரோ மூர்க்கராகிய சித்தாந்தப் பெருமையறியாது பிறப்பிறப் பா வப் பெருங்குழியில் விழுந்திடவே ரிதுவென்னைபயிராகவே - என மாறிய பொருளுணர்க்க - சிவஞானசாரியருக வந்து நின்று பசுரு வானமாக்கலைக் கருணைகடாக்ஷ * வீக்ஷணம் பண்ணிக் கருணு ஜலத்தினுமேல் பந்தானமாகிய வழுக்கைக் கழுவிச் சிவஞான சமுத்திரத்தை யான்மாவினிடத்திலே பிரகாசிப்பித்துச் சிவா நந்தமழையை யொழுகப் பெய்து தனது வசமாக்கி யிரண் டறக்கலந்து இனிமேல் வருஞ் ஜநநத்துக் கேதுவான சஞ்சித காமியங்களைக் கெடுத்து தேகத்திலே பிராரத்தம் புசிப்பதாக ஜீவன்முத்தருக வைத்துத் தேகாந்தத்திலே சாயுச்சிய முத் திக்கு முடிவாயிருக்கிற தம்முடைய பாதமலர்க்கீழ் வைப்ப னென்று சிவாகமத்திலே † சங்கோத்தரங்களுடனே விளங்க க் கூறியிருக்கவும், உலகவாழ்வே பரமப் பிரயோசனமாக மதி ப்பவரெல்லாந் தங்கள் மயக்கத்துக் கேற்ற ‡ சுஷ்க வாக்கங் களைப் பெரிதாகக் கூப்பிட்டுப் பாவமிகுதியினாற் பெரிதாகிய நர கக்குழியிலே விழுவார்கள், இந்தப் பிராந்தருக் கென்ன சொல் லப்போகிறோமென றீசனையொருள்

* வீக்ஷணம் - பார்வை, † சங்கோத்தரம்-வினாவிடை, ‡ சுஷ்கம் - வீண், அதாவது அடியையே மலராகச் சொல்லுவது போல.

பரமென்றது-சிவம்

மலமென்றது - § ரூபகம் அஹங்காரமது, பிவஞானமலம், சிவானந்தத்தேன

சிவஞானானந்தானுபவி யானமா

நிறைவிட்டவென்றது சிவனை யான்மா வியாபியான, ஆன்மாவைச் சிவன் வியாபித்திருப்ப னென்றதை யறிவித்தது

அன்றென்பது சிவ ஞானானந்தானுபவத்தைக் கொடுத்து முத்தியிலுஞ் சிவ ஞானமாவை ரக்ஷிப்பனென்ப தெனவறிக

§ ரூபகம் - உருவகாரம்

இதனால் சிவசமவாதிகள் முத்தியிலங்கமே யான்மா சிவ னாகிறனென்றும், சிவன் ரக்ஷிப்பனென்றும், முத்தியிலே ஸ்வ தந்திரனே! சிவனால் ரக்ஷிக்கவுந் தேவையில்லை, ஞானக்கிரியா பிவியத்தி யொழிந்து சிவானந்தானுபவ மில்லையென்பதை நிரா கரிக்கப்படுகிறது

தமாஹு — பௌருஷ பாஶாம்ஶு உக்ராணேஷு போதீக்ஷிபதிரோஜ்ஜாதே | இதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சித்தாந்தத்தினைச் சிறப்பு புணர்த்துகின்றார்.

சித்தாந்தத்தே - சிவாகமாசார்யர்களிடத்திலே,—திருக்கடைக்கண் சோதி - தனது திட்சாரூபக் கிரியா சத்தி சம்பந்தமுடையனி,—ஞானவாரிமடுத்த காணந்தம் பொழிந்து - சிவத்துவக்குறிச் சிறசத்தி சமுத்திரத் தழுத்திச் சிவத்துவாபி வியத்திலடங்க சிவானந்த மனுபவித்து,—முத்தர்க்கப பாதமலரக்கீழ வைப்பன - நின்மல நிர்ச்சய தனசத்திசமான சத்திமானக ளாக்குவன,—இதுவென்னபிராந்தே -இதுவேதுமயக்கம்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இத்தன்மைப் பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி, வீடுபேற்றிற்கு நேர்வழியென உபமன்னியன் அகத்தியன் முதலிய உபாத்தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும், அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தம்மதத்து வேண்டியவாறெல்லாந் துரபிமானங்கொண்டு பிதற்றுமவருலகத்தார் என்கடவரென்பதாம்.

ஓத்துக்கிராதியென்றாற்போல முத்தியாந்தம் முத்தாந்தமென மரீஇயிற்று

பித்தாந்தம் பித்தமுடிபு, பெருட்பித்தென்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

சத்திநிபாதம் பதிந்த பக்குவான்மாக்களை சிவன் இரக்ஷிப்பனென்றதென்னைப்பு, ஆன்மாக்களிலே விசேஷமானவர்களா குருவாய் இரக்ஷிக்குந்தொழிற்கு சிவன் அவரான் மனுஷித கோசரனாயிருக்கையால் அவன் குருமூர்த்தமாகான் என்ற பாட்டாணவாதியை நோக்கியருளிச்செய்கிறார்.

சித்தாந்தத்தே சிவன்றன்றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்செனனமொன்றிலே சீவன்முத்தராக்கவைத்தாண்டு மலமாசழுவி ஞானவாரியடுத்து ஆனந்தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பையறுத்து முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைப்பனென்று மொழிந்திடவு முலகமெல்லாம்-அன்வயம் - சிவன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேரா

த்துச் சன்னமொன்றிலே ஜீவன்முத்தராக மலபாசமுற்றவி ஞான
வாரிட்டுத் தானந்தம் பொழிந்து வருப்பிரபையை யுற்றதுமுப்
தாந்த பாதமலாகிழ வைப்பபென்று சித்தாந்தத்தே
சொல்லா மொழிந்து—வும் என்று பொருட்கூட்டுக.—முன்சன்ம
ங்களிற் செய்த சுபோபலத்தாலே இருவினையொத்துச் சத்தி
னிபாதமடைந்த பக்குவான்மாக்களைப் பரமேசுவரன் தன்
காருண்ணியத்தினாலே திருக்கண் சாத்தியருளி அந்தச் சன்ம
த்தனிலே சரீரத்திலே கூடியிருந்து புசிக்கச்செய்தே அந்த
ஆக்கிறகிற வுணவைமையுந் தரிசிப்பித்து அடிமைகொண்
டருளி ஆணவமலத்தாலுண்டாகிய அஞ்ஞானத்தையும்போக்கி
ஞானசாரத்திலே யுஞ்சித சிவபந்தத்தையு நிறைத்து அநாதி
யே தொன்றுதொட்டு வருகிற சன்னங்களையும் போக்கி முத்தர்
களுக்கெல்லா முதல்வாயிருக்கிற தன் ஸ்ரீபாதத்தினிடத்தே சேர்ப்
பனென்று ஆகமத்திலே யருளிச்செய திருக்குறென்று உபா
த்தோர்கள் எல்லாருஞ் சொல்லுகைச்செய்கையும் ஆன்மாக்கள்
விசேஷவான்களோ ஆசாரியமூர்த்தியென்று,—மூர்க்கராகி—
த்திராஞ் சொன்னவழி யொன்று மறியாமல் மூடராய்,—பிதா
த பெருமபித்தறுப்பித்துத்—பித்தரா ஸ்வாயம்போல அறிய
ம் அறியாமலுமாயிருக்கிற பெரியவார்த்தைகளையுஞ்சொல்லி,—
பாவப்பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவார்—துக்கங்களுக்கு கேதுவான
பிறப்பென்கிற குழியிலே விழாநிற்பார்கள்,—இதுவென்ன பிரா
ந்தே—இந்த மகிமையக்க மேதென்று அறிந்திலோம்.

என்னவே ஆகமக் குருவே சிவமென்று சொல்லுமென்ற
கருத்து. இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ-சூ, ௪-
வெ, "அறிவிக்கவன்றி யறியாவுளங்கள், செறியுமாமுன்னே
குறைக—ணெறியிற, குறையுடைய சொற்கொள்ளார் கொள்ப

...திப் பிறவிடன், குறைவிலசகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு" என்று ... கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாக்களுடைய பக்குவத்திலே ... சாரியா மூர்த்தியாக வெழுந்தருளித் திருக்கண்சாத்தி ... அந்த சனனத்திலே ஜீவிக்கையிலே முத்தராயிருக்கத்தக்க ... யிலேவைத்து இரக்ஷித்து மலத்தைநீயும்போக்கி ஞானாகரத்திலே யமுத்தி சிவானந்தத்தையும் நிறைத்து அநாதி ... வருகிற சனனத்தொந்தங்களையு மறுத்துத் தனது திருவடித் தாமரையின் கீழே வைப்பனென்று ஆகமத்திலே யருளிச்செய் ... டென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகைச் செய்கையும், சாத்திரங்களையு மறியாமல் மூடராயப் பித்தரைப்போல வறிவுமறி ... வுமாய்ப் பிதற்றிக்கொண்டு திரிந்து நரகமாகிய பெரியகு ழிகளிலே விழாநிற்பார்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருடை வருமாறு.

இதனாற்றேசிகர் சிவஞான திருக்கடைக்கண் சோதித்து-ஆ ... சாரியமூர்த்தமா யெழுந்தருளிப் பக்குவான்மாக்களுக் ... கு சனனமொன்றிலே திருநோக்கு முதலிய தீக்கைசெய்து,—ஞானவாரிதித்தானந்தம் பொழிந்து - ஞானசமுத்திரத்தின் ... முழுகுவித்துச் சிவானந்த மேலிடச் செய்வதற்கும்,—சென்ம ... மொன்றிலே - இவ்வொரு பிறப்பிற்றானே,—மலங்கழுவி-மும்ம ... லங்களு நீக்கி,—சீவன் முத்தராக்கவைத்து-சீவன்முத்தரா ... க்கச் செய்து,— ஆன்மாக்கள் பிறப்பையறுத்து-அவ்விடத்து மே ... லான நம பிறவியை யொழித்தற்கும்,—முத்தாந்தப் பாதமலர்க ... ழைப்பன-முத்தியந்தத்திற் றிருவடிக்கீழ் டைக்கிறக்கசெ

ம் நரகும வழியாகலான,—என்று சித்தாந்தத்தே யுபகரேலா மொழிந்திடவும் - இத்தனைப் பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி விட்டுப்பிறிதொரு நோவழியென உபமன்னியன் அகத்தியனாமுதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசம்ஹிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்த கோதவும்,—மோக்கராசிப் பித்தாந்தய பெரும் பித்தேறிய பித்தர் - அதனைத் தெளிட்மாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாந் தாபிமானங் கொண்டு பித்தர் முடிவாகிய பெரும்பித்தா பித்தர்,—பாவப் பெருங்குழியில் விழுந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தே - அப்பாவத்தா னரகத்தில் விரவா இதுவென்ன மயக்கம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இப்படி யெல்லா வான்மாக்களுஞ் சிவனுக்குச் சமமான தன்தன்மை யடைந்திருப்பார்களே யெனில்? அநேகேசுரத்துவம் வர வதனைக் குறித்து எல்லாத்தையு மறியுந் தன்மையு மெல்லா முண்டாக்குந் தன்மையுஞ் சாவான்மாக்களுக்கும் அநுக்கிரகஞ் செய்யு முறைமையுஞ் சிவனுக்கே யியல்பாக வுள்ளதென றுணர்த்துகின்றார்.

இறைவனவான் ஞானமெல்லாமெல்லா முதன்
மையநுக் கிரகமெல்லா மியல்புடையானியம்பு, ம
றையாக மங்களினு லழிவெல்லாந்தோற்று மரபினவ
ழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும், முறைமையினு
வினைப்பத்துன் பங்கொடுத்தலாலே முதன்மையெலா
மறிந்துமுயங் கிரண்டுபோகத், திறமதனல் வினைய
றுக்குஞ் செயதியாலே சேருமனுக் கிரகமெல்லாங்
காணுந்தானுஞ் சிவன்பால். (௧௭)

(இ-ா) இறைவனுவான எல்லா ஞானமெல்லா முதன்மை யநுக்கிரக மெல்லா மியல்புடையான் — பரமகர்த்தா வானவன் யாவனெனில்? சர்வஞ்ஞத்துவத்தையுஞ் சர்வகர்த்திருத்துவத்தையுஞ் சர்வானுக்கிரகத்தையுமாக விம்மூன்றினையு மொருவராற் றருதலின்றித் தனக்கியல்பாக வுடையவன் யாவனொருவன் அவனே பரமகர்த்தா மேற்சொற்றத்த முறைபானே வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இடப்பு மறை டாகமங்களிற் லறிவெல்லாந்தோற்றும் — சிவன் சர்வஞ்ஞனென் றறியப்படும் அஃதெக்காரணத்தா லெனில்? வேதாகமங்களை யுள்ளபடியறிந்து சொல்லுகையினாலே "நலிந்தது மந்திரத்தூய காணக் கசடின் மை-யெனுங்கவிதை போனமற் றெல்லாம்" எனவறிக. சர்வகர்த்தா வென்பதற்குப் பிரமாணம் யாதெனில்? அன்வயத்தாலே யவன் கருத்தாவென் றறிக. பெண் முதலா காரியத்தைப் பெற்று என்பதனாலறிக.

இதற்குப் பாராக்கியை மிருகேந்திரம் வாயவ்ய சங்கிதையி னறிக.

மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கு முறைமையிற் லின்பத்தன்பங் கொடுத்தலாலே முதன்மை யெல்லா மறிந்தும் — சிவன் சர்வகர்த்தனென் றறியப்படும் அஃதெக்காரணத்தா லெனில்? ஆன்மாக்கடோறுந் தானனன்னியமாய் நிறைந்துநின்றவ னருளிச்செய்த திவ்யாகமங்களிற் சொன்ன வழியே புண்ணியஞ் செய்யுமவர்களுக்கு மதன்வழி வாராமற் பாவஞ்செய்வோர்க்கு மதற்கேற்ற வினைவழிப் பிறழாம லிருவினைப் பலன்களையுங் கொடுக்கையாலே யிவனுக்குச் சர்வகர்த்தத்துவ முண்டென் றறியப்பட்டது சர்வகர்த்தனென்பதற்குப் பிரமாணம்.

"அன்றுவய வெதிரேகத் தாலவனறிவை - யுன்னுக வேதாக் கருத்தா வுறாது" எனவறிக.

இதற்குப் பராக்கிமை மிருகேந்திரத்து மறிக.

முயபகிரணம் போகத் திறமத் தால் வினையறுக் குஞ் செயதியா லே சேதனனுக்கி ரகம்

ஆன்மாக்கட்கு அபரபோகம் பரபோக மாகிய விரண்டினையு மவாக்கள்செய்த வினைக் கீடாக வந்தந்த தேசத்திலே யிருந்து துய்ப்பித்து அக்கொலைந்தவாறே பராமுத்தியை யளிக்கையாலு மிவன்சாவானுக்கிரகனென்னு மதுவு மறிந்தோமாதலாற்,

எல்லாங்காணு தலாஞ் சிவன்பால

இங்ஙனங் கூறிய சாவஞ்ஞத்துவஞ் சாவகாத்திருத்துவமுஞ் சாவானுக்கிரகமு மாக விம்மூன்றுஞ் சிவனிடத்திலே யுண்டாகையா லவனே பரமகாத்தா எ-று.

இதற்கு மிருகேந்திரஞ் சிந்தியவிசுவத்து மறிக.

அந்தாதிகளுங் காத்தாவல்லோ வெனின்? "ஆக்கையுடைய வதிகாரியாக் கெல்லா - மாக்கையிலானேபதியாவான்" "முன்படைப்ப னாக்கையிலா மூலனுயிர்கட்கவனுற் - பின்படைப்ப ராக்கையுடை பெற்றார்" என்பதனாற பரமசிவ னிவர்களுக்குப் படைப்பு முதலிய தொழிலைச் செயவென்று கற்பித்து பின்பவனேவலாற பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செயவாக ளென வறிக.

இதற்குப் பௌடகரத்தும் வாயவவிய சங்கிதையினு மறிக. (சஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—— o ——

மேல் சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வ காத்திருத்துவ சர்வானுக்கிர கத்துவ முடையவனே பரமகாத்தாவாகையா லிந்த லக்ஷண

ஙகளெல்லாஞ் சிவனுக்கே யுள்ளதாகக் காணப்படுகையால் சிவனே பரமகர்த்தாவென்று கூறுகின்றது

இறைவனுவா னெல்லாஞான மெல்லாமுதன்மை யநுக்கிரசமெலா மியல்புடையான்-சகத்து ஸ்வாமியாகிறவ னெல்லா வறிவையு மெல்லாத்துக்குங் கர்த்தாவாகையு மெல்லாத்தொழிலு மநுக்கிரகமே யாகையையும் ஸ்வபாவமாயுடையவன்

அதனாற் சிவற்கே - நாங்காண்பதுஞ் சிவற்கே இந்தலக்ஷணங்கள் நாஞ் சிவனிடத்திலேயே காண்கிறோமாகலாற் சிவனே பரமகர்த்தா, இந்த லக்ஷணஞ் சிவனிடத்திலே கண்டதெவ்வா றெனனில்?

இயம்புமறை யாகமங்களினு லறிவெல்லாந்தோற்றும வனாவின் வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கு முறைமையாலின்பத் துன்பங் கொடுத்தலாலே முதன்மையெல்லா மறிந்து முயங் கிரண்டுபோகத் திறமதனால் வினையறுக்குஞ் செய்தியாலே சேருமநுக்கிரகமெல்லாங் காணுதும - சிவன் சொல்லப்பட்ட வேதாகமங்களினுலே சர்வஞ்ஞனென்ப தறியப்பட்டது அந்த வேதாகமங்களின்படியே நடந்துபோகும் நடவாதபேர்களுக்கு கிரமத்திலே சுகத்தையுந் துக்கத்தையும் புசிப்பிக்கையினால் சர்வ கர்த்தாவென்ப தறியப்பட்டது புசிக்கப்பட்ட சுக துக்க போகங்களினால் புண்ணிய பாபங்களையொழிந்து, புண்ணிய பாபங்களொழியவே சத்திநிபாத முண்டாம், சத்திநிபாதத்திலே யநுக்கிரகம்பண்ணுவர். ஆதலால் சிவனே பரமகர்த்தாவென்பது சித்தமென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவன் சர்வஞ்ஞன் சர்வகர்த்தா சர்வாநுக்கிரகன் என்று சாற்றுகின்றார்.

எல்லாஞானம - சாவஞஞதுவம,—எல்லாமுதன்மை-சாவ காததிருததுவம,—எல்லா மனுக்கிரகம - சாவானுக்கிரக துவம இம்மூன்றும,—இயல்புடையான - வேதாகமங்களால் ...கிரீ சிலா சாறறுந தடத்தலக்ஷணமனறிச சுத்த சைவசித்தாந திகள சொலலுஞ சொரூப லக்ஷணமாகவுடையன — இறைவனாயுள்ளவனே - சாவசகத காததாவானவன,—இடமபுகுந்தே யுயிர மங்களினுலல அறிவெலலாந தோறறும-சாவஞஞதுவ மறியப் படும —வாரவினைவழி வருவோாகளும வாராதோருமுயிர் விதிதி லேஷததபபடி நடபபோாகளும நடவாதோாகளும —முதன மையினு வினபததுனபங கொடுததலாலே முதனமை யெல லாமறிநதும - சாவகாததிருததுவ மனுமிததேம,—முடங்கு னெறி போகததிறமகளுல - அனுபவிககப்படுமிருக்கங்களுக்குத் தனமையினுலே,—வினையறுககுஞ செயதியாலே - புனிதராய்ச் சுகாபப போககும பரிசினுல,—சிவாகே-சிவனுககுத்தானே சேருமனுக்கிரக மெல்லாம - பொருந்துஞ சாவானுககிரகம,—காணுதுநாம - அனுமானிததறிவோம

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

முற்றுணாவு முதலிய மூன்றுஞ் சிவபிரானுககே யுளவென்பது மேறகூறியவாறறாற் பெறப்பட்ட மறையாகமமியம்பலின முதலிய மூன்றேதுவானும முறையே யறியக்கிடந்தமையான், அங்ஙன மிம்மூன்றுமுண மியல்பாகவுடைய வம்முதல்வன் றன்னையொன்றிலே திருக்கடைக்கண் சோததி ஞானவாரிமந்தாரன தம பொழிதறகும அச்சனை மொன்றிலேதானே மலங்கமுவிச் சிவனமுத்தராக வைதது காணடு அருளபிரபைய யருத்தற்கும பாதமலாகிழ வைததற்கும் வல்லவனுவானெனபதாம

இறைவனென்றது வல்லவனென்னுந் துணையாய் நின்றுந் பசு சனங்களினு மாகாதவற்றையெல்லாம் ஒருசனந் கூடே தானே யத்தனமாகச் செய்யுமாறு யாங்ஙனமெனப்பாரை நோக்கி, அவ்வாசங்கைக்கேற்ப லேதனை வலியுறுத்திபவாறு

இதனுட் பிறரெல்லாம் ஒழியப்பன்றுதன மேலுங் கூறிய தொன்றேனுமே வழுப்பட்டமைத்துரைப்ப

இவை யிரண்டுசெய்யுளானுஞ் சைவத்திறத் தடைசற சிற ... பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

எனவாகிய கர்த்தாக்களில் சிவனே கர்த்தாவென்றதற்குப் பிரமாண மென்னவோவென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

இறைவனானவன் - கர்த்தாவென்று சொல்லப்படுகிறவன்,— ஞானமெல்லா மெல்லாமுதன்மை யனுக்கிரகமெல்லா மியல்புடையான் - சர்வஞ்ஞத்துவம் சர்வகர்த்தத்துவம் சர்வானுக்கிரகம் என்று சொல்லப்பட்டவையிற்றை அநாதியே தனக்கேனவே யியல்பாகவுள்ளவன் இந்த முறைமைகளை யுடையவனை அறியும்படி யெப்படி யெனில்?— இயம்புமறையாகமங்களினுற்றிவெல்லாந் தோற்றும் - முன்னூல் வழிநூலின்றியே தன்னிச்சையாலே அவனருளிச் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களினாலே அவனது சர்வஞ்ஞத்துவ மறிந்தோம்,— வனாவினவழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும் - அவனியமித்தவழியே வருகிறவர்களுக்கும் அந்தவழி வாராதவர்களுக்கும்,— முறையினுலின்பந் துன்பம் கொடுத்தலாலே முதன்மையெலாமறிந்தும் - அவரவர் செய்த கன்மத்துக் கிடாகச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்

கையாலே அவனது சர்வ கிருத்தியமெல்லா மறிந்தோம்,—முற்று கிரணித்துப் போகத்திறந்தனால் வினை யறுக்குஞ் செய்தியாலே-அவரவர்க்குப் பொருந்தப்பட்ட சொர்க்க நரகங்களினுண்டாகிய வினைப்பலன்களைப் புசிப்பித்துத் துலைப்பிக்கிறமுறைமையாலே,—சேதனர்களுக்கெல்லாங் காணுதும் - பொருந்தப்பட்ட சர்வானுக்கிரகமெல்லா மறிந்தோம்,— நானுசிவமுமே - இதுவன்று சொல்லிவந்த முறைமைகளெல்லாம் நாம் சிவனுக்கேயுள்ளதென்றறிந்தோம், ஆகையால் சிவனே கர்த்தா

இதன்றிச் சொல்லியது, சர்வஞ்ஞத்துவமும் சர்வ முதன்மையும் சர்வானுக்கிரகமும் இவை மூன்றும் அநாதியே யியல்பாக வுடையவனே கர்த்தாவென்றும், முன்னூலின்றியே வேதாகமங்களைத் தானே யருளிச்செய்கையாலும், அந்த நூலின்வழி வந்தோர்க்கு இன்பத்தையு மந்த நூலின்வழி வாராதவர்களுக்குத் துன்பத்தையுங் கொடுக்கையினாலும், இப்படி இன்பத்துன்பங்களைப் புசிப்பித்துக் கன்மத்தைத் துலைப்பித்து இரக்ஷிக்கையினாலும், முன்சொன்ன முறைமைகளெல்லாம் சிவனுக்கே யுண்டாயிருக்கையினால் சிவனே கர்த்தாவென்னு முறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

எல்லாஞான மெல்லாமுதன்மையெல்லாமநுக்கிரகஞ் சிவற்கே நாங்காணுதும் - முற்றுணர் வுடைமையும் முடிவிலாற்றலுடைமையும் பேரருளுடைமையும் ஆகிய மூன்றுஞ் சிவபிரானுக்கே உளவென்பது,—இயம்புமறைக ளாகமங்களினு லறிவெல்லாந் தோற்றும்- சொல்லுகின்ற வேதாகமங்களை யருளிச்செய்த வேதுவா லெல்லாஞான முடைமை தெரியப்படும்,—மரபின்

வழிவருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கு முறைமையினே வினைப்ப
யனைக் கொடுத்தலாலே முதன்மையெல்லாமறிதும் - வேதாகம
வழி நெறிச் செல்லுவோர்க்குஞ் செல்லாதோர்க்கும் முறை
யாற் சுகதுக்க மளித்தலாகிய யேதுவா னெல்லா முதன்
மை தெளிப்படும்,—முடங்கிரணேடு போகத் திறமதனால் வினை
யறுக்குஞ் செய்தியாலே யநுக்கிரக மெல்லாஞ் சேரும் - அநு
பவியாநின்ற சுகதுக்கமாகிய கூறுபாட்டாலகற்கேதுவாகிய
விருவினைகளை நீக்குமேதுவா னெல்லா மநுக்கிரக முடைமை
தெரியப்படும்—இயல்புடையா னிறைவனுவான - அங்ஙனமிம
மூன்றுகுண மியல்பாக வுடைய வம்முதல்வனை சனனமொன்றி
லே திருக்கடைக்கணசாத்திஞானவாரிமடுத்து ஆனந்தமபொ
ழிசறகும் ஜனன மொன்றிலேதானே மலங்கழுவி சிவனமுதக
ராகவைத்து ஆணவெருமபிறப்பை யறுத்தறகும பாசமவா
கழி வைத்தறகும வல்லவனுவன.

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சைவத்திறத்தடைதற் சரப
புக கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யான்மாக்களுக் குபகரிக்கிற சிவனது சரியை
முதலிய தொழிலைத் தொகுத் துணாத்துகினறா

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்ரமார்க்கந் தாத
மார்க்கமென்றுஞ் சங்கரனையடைய,* நன்மார்க்க நாலி
வைதான் ஞானயோக நற்கிரியா சரியையென்று நவிற
றுவதுஞ்செய்வர், சன்மார்க்க முத்திகள்சா லோகசிய
சாமீபிய சாரூபியசாயுச்சியமென்று சதுர்விதமா,

முன்மார்க்க ஞானத்தா லெய்துமுத்தி முடிவென்பர்
மூன்றினுக்கு முத்திபதமென்பர். (௧அ)

(இ-ள்) சன்மார்க்க சகமார்க்கஞ் சற்புத்திரமார்க்கந் தாசமார்க்க மென்றுஞ் சங்கரனையடையு நன்மார்க்கநாலு

சன்மார்க்கமுதலிய நல்வழிகள் சிவனையடையு மதற்கு நான்கு முதற்கோத்ரோங் தாழுங்கபலத்தையுடையன அவையாவை யெனில்?

இவை தான் ஞானயோக நற்கிரியா சரியையென்ன விற்றுவதுஞ் செய்வார்

அவைகளுக் கடையே ஞானபாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதஞ் சரியாபாதமென்று பரியாயப் பெயராகிப் பிரிந்துக்கூறுவார்கள். தான் - அசை.

இங்ஙனம் கூறிய நாலுக்குப் பெறும்பல மியாதெனில்?

சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்று சதுர்வித மாம்

சைவரடையு நல்வழி சன்மார்க்க முதலிய நான்கினுக்கு எதிர் நிறைநிறையாக அவனுடன் புசிக்கப்பட்ட சாயுச்சியமு மவனைப்போல மானமழுவுங் காளகண்டமுமாயிருக்குஞ் சாரூபமும் அவன் சமீபத்தி லிருக்குஞ் சாமீப்பியமு மவனுலகத்தி லிருக்குஞ் சாலோகமுமாக நான்குவகைப்பட்டிருக்கும்.

முன்மார்க்க ஞானத்தாலெய் துமுத்தி முடிவென்பர்

முதற்கண் கூறிய சன்மார்க்கமாகிய ஞானபாதத்தின் வழியின் நடைப்படுக்கு மதற்குலடையுஞ் சாயுச்சியமே பரமமான முத்தி,

டகாரோபிருதமாயு மதனறிச சாலமப சிவசாக்ஷாதகாரமெ னறுஞ சாலமப சிவாபரோக்ஷ ஞானமெனறுஞ சொலலபபடு ஞ சாலமபனாஙகி சிவபோகததிற கஙகச சிவபோகமாயுமிருககு ம பிராகிருத மனசசஙகறபக கிரிடையுணமணககு மபரோக்ஷம போ லபிநபக குறிபபிராகிருத பவுதத சிவஞானச சிறபபுப பி ரவாகலக்ஷண சாலமபசிவசமாதி மூலசாலமபசிவததியானமே யோகமெனறுஞ சகமாரககம,—

சறபுததிர மாரககம - சிவபூசாதி,—

தாத மாரககம - சிவசேவாதி,—

சனமாரகக முததிகள - நலலமாரகக முததிகள்-

சதாவிதம - நானகுவகை,—

மூனமாரகக ஞானததால்-சனமார்கக சமாதியால,—

முடிவெனபா - பரமுததியெனபா

மறனறிய வெளிபபொருள

சனமாரகக முதலிய நானகினும் பொதுச சிறபபாகச சனமாரககததிற சனமாரககம சனமாரககததிற் சகமாரககமு சனமாரககததிற் புததிரமாரககமு சனமாரககததிறறுதமாரககம, சகமாரககததிற சனமார்ககமு சகமாரககததிற சகமாரககமு சகமாரக்கததிர் புததிரமாரககஞ் சகமாரககததிற றுதமாரககம, புததிரமாரககததிற சனமாரககம புத்திரமாரககததிற சகமாரககம புததிரமாரககததிற புத்திரமாரககம புததிரமாரககததிற றுதமாரகக்ம, தாதமாரகத்திற சன்மாரககம தாத்மாரககததிற சகமாரககமதாதமாரககத்திற புத்திரமாரக்கமதாதமார்ககததிற றுதமார்கம் எனறிப்படி சனமாரககமுதலியநானகுந தனிததனி ஸ்ரீகணடநாத அனநதேசுர சதாசிவ சாலோககியாதி அவரவர் சமபல சாயுசசியாநதமுத்திகளாயுஞ் சதாசிவ தத்து

லசதாகதமேற சதத ததுவததான சிவததுவததான ததுவ நிதமாகிய பரசிவததான முததானவானிலே பரசிவ சாலோககியாதி சாவததிர பரசிவ சமபல பரசிவ சாயுசசியாநத முததிகளாயிருககும நயிஷ்டிகீ தீக்ஷாமுததிகளாயுங காலாககினியாகி யனுசிருதாநத புவனபதி சாலோககியாதி புவனபதி சமபல புவனபதி சாயுசசியாநத முததிகளாயிருககும பவுதிகீ தீக்ஷாமுததிகளாயும அனநதவிதமா யிருககுமெனவறிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அஙஙனஞ் சைவததிறததடைநதார் சிவனடியைச சேரதறகுரிய நெறி காதமாாககமுதலிய நானகுவகைப் படுதலின, அவையே சரியைமுதலிய பெயரான வழங்கபபடும அவறறிறகுப பயன முறையே சாலோகமுதலிய அபரமுததியுஞ சாயுசசியமாகிய பரமுததியுமா மெனபகாம

சாலோககிய முதலியவறறிறகுப் பொருள் வருகினற செயயுட்க ஞனகினும ஆசிரியா தாமே மொழிபெயர்த துரைககினறவாறறு னறிக

இதனுனே, சைவததிறத் தடைநதாரால் செலுத்தப்படுஞ சரியை முதலிய நானகும முததி நெறியாதற்கடபடும் பேதமும அவற்றின பயனுங கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி முனசொல்லப்பட்ட சிவனே யான்மாக்கள செனறு பொருநதுகிற முறைமை ஒரு பிரகாரமாயிருககுமோ பல

பிரகாரமாயிருக்குமோவென்றால் மார்க்கத்தை நோக்கி நாலுபிரகாரமாயிருக்குமென்று மேலருளிச்செய்கிறார்.

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திரமார்க்கந் தாசமார்க்கமென்று சங்கரனையடையு நன்மார்க்க நால்வகைதான் - சன்மார்க்கமென்றுஞ் சகமார்க்கமென்றும் நல்ல புத்திரமார்க்கமென்றும் தாசமார்க்கமென்றும் பரமேசுவரனைப் பொருந்துகிற நல்லவழி நாலுவகையாயிருக்கும்;— அவைதான் ஞானயோகக் கிரியாசரியையென்று நவிற்றுவதுஞ் செய்வர் - ஞானமென்றும் யோகமென்றும் கிரியையென்றும் சரியையென்றுஞ் சொல்லுவதுஞ் செய்வார்கள். இதுவன்றியும் சன்மார்க்கமுத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சியங்களென்று சதுர்விதமாம் - சன்மார்க்க முதலான நாலு மார்க்கத்துக்கு முத்திகள் சொல்லுமிடத்து சாலோக்கியமென்றும் சாமீப்பியமென்றும் சாரூப்பியமென்றும் சாயுச்சியமென்று நாலு பிரகாரமாயிருக்கும்;— முன்மார்க்கஞானத்தாலெய்து முத்தி முடிவென்பர் - முன் சொல்லப்பட்ட சன்மார்க்க ஞானத்தாலே பெறுகிற மோக்ஷத்தையே முடிந்த முத்தியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்;— மூன்றினுக்கு முத்திபதமென்பர் - நின்ற சாலோக்கிய மாதியாயுள்ள மூன்றினையும் பதமுத்தியென்று பெரியோர்கள் சொல்லாநிற்பார்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, பரமேசுவரனை ஆன்மாக்கள் பெறுகிற முறைமை தாசமார்க்க முதலாக நாலுமார்க்கமாயிருக்குமென்றும் ஞானபாத முதலாக நாலுபாதமாயிருக்குமென்றும் சாயுச்சிய முதலாகப் பேறு நாலாயிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

சங்கரனை யடையு நன்மார்க்கம்-அங்ஙனம் (அ)டைவதற் குரியதோர் சிவனடியைச்சேர்தற் குரிய நெறியாயவை,—தாச மார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்க மென்னு நான்கு-தாசநெறி யென்று நன்மையாகியபுத்திரநெறி யென்று சகமார்க்கநெறி யென்று நன்னெறியென்று நான்கு வகைப்படும்.—அவைதான் சரியை கிரியா யோக ஞானமென நவின்று அவற்றுக்குச்செயலா-அவையே சரியை நல்கிரியை யோக ஞானமென்னும் பெயரான் வழங்கப்படும்,—சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்று சன்மார்க்க முத்திகள் சதுர்விதமாம்.-அவற்றிற்குப்பயன் முறையே சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய மென்கிற நன்னெறியாகிய முத்திகள் நான்கு வகைப்படும்,—மூன்றிற்கு முத்திபதமென்பர் - சாலோக சாமீப சாரூபமென்றாகும் அபரமுத்திக ளாகிய பதமுத்திக ளென்பர்,—முன்மார்க்க ஞானத்தா லெய்துமுத்தி முடிவென்பர்-சன்மார்க்க ஞானவழியா லெய்துஞ் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியே முடிவாகிய முத்தியாம்.

இத்தொடரே சைவத்திறத் தடைந்தோரார் செலுத்தப்படுஞ் சரியை முதலிய நான்கு முத்திநெறியாந்தகட் பிம யெகமும் அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் குருமார்க்க முணர்த்து கின்றார்.

தாதமார்க்கஞ் சாற்றிற் சங்கரன்றன்கோயிற் (பு)ல மலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ்சாத்திப், போதுகளு

போதுகளுங் கொய்துபூந் தார் மாலைகண்ணி புனிதற்குப் பலச மைத்துப் புகழ்ந்துபாடித், தீதில்திரு விளக்கிட்டுத் தி ருநந்தவனமுஞ் செய்துதிரு வேடங்கண் டாலடியேன் செய்வ, தியாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணி யும் இயற்றுவது சரியைசெய்வோ ரீசனுலகிருப்பர்.

(கக)

(உ-ரை) தாதமார்க்கஞ் சாற்றில் — சரியைத் தொழிலாகிய தாதமார்க்கத் தைச் சொல்லின,

சங்கரன் றன் கோயிற் றலமலகிட்டு இலகு திருமெழுக்குஞ் சாத்தி — நித்தியகன்மஞ் செய்து, திருக்கோபுரந் தூலலிங்கமாகையா லதனைவணங்கிப் பலி பீட முதலாயினவற்றை வணங்கி நந்திகேசுர னனுமதிபெற் றுள்ளேசென்று, விதிவழியுண் டாகிய தென்னலகாற்றானு முஞ்சிப்புல் லாற்றானுந் திருவலகை கொண்டலகிட்டு "அடப்புமலரி முடைமலமுந்தினப்பதென்னும் - மாதரானுந் துய்ய கல்லவர்" என்னுங் குற்றமற்ற கோமயமும் வடித்தெடுத்த நீரும் வார்த்து மெழுகிப் பின்பு,

போதுகளுங் கொய்து பூந்தார் மாலை கண்ணி புனிதற்குப் பல சமைத்து — கான்வைத்த மரத்தின் பூவே யுத்தமமா தலின் திருப்பள்ளித் தாமமெடுத்துச் சிவ னுக்குத் தொடை நெற்றிமாலை விசுமாலை முதலிய பணிப்பற்றிச் சூட்டுவித்து,

புகழ்ந்துபாடி — அவன் கீர்த்தியை வடமொழி தமிழ்மொ ழி முதலியவற்றுற் பூபாளமுதலிய விராக ங்களைக் கொண்டு குணமாக வறித்துத் தோத்திரஞ் செய்து,

த்திருவிளக்கிட்டு

கோட்டையி னுண்டாகிய கனற்கு கபிலை முதலிய பசுவின் நெய்யாற் றிருவிளக்கும் பார்த்து, தீபமெனவே தூபமுங் கூறியதாயிற்று இதனைப் பின்னர்க் கூறியதென்னெனில்?

"விரும்புநல் விளக்குத் தூபம் விதியினி னிடவல்லார்க்குக், கரும்பினிற் கட்டிபோலுங் கடவூர்வீரட்டனாரே" இதனுள் தூபத்தைக் கூறியது பலாதிக்கத்தாலும், தூபமின்றித் தீபமின்மையாலுமென வறிக. "விளக்கிட்டார் பேறுசொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞானமாகும், அளப்பில கீதஞ்சொன்னார்க் கடிகடா மருளுமாறே" எ-ம், "தீபமாலை தூபமுஞ் செறிந்த கையர்" எ-ம் அறிக.

திருநந்தவன முஞ்செய்து

கோட்டுப்பூ முதலிய நால்வகையினையு முண்டாக்கி, எனவே திருக்கோயில் மடமுதலானவுங் கூறியதாயிற்று.

திருவேடங் கண்டாலடியேன் செய்வதியாது பணியீரென்று பணிந்தவர் தம் பணிபுரியற்றுவது

அதிலெழுந்தருளியிருக்கு நைட்டிகா முதலாயினார்க்குத் தானே வேண்டியதுஞ்செய்து வணங்கி யவரேவினதுங் கேட்டு "எவரேனுந்தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறு காணலாமே" "ஆமாத்தூர்மேயா னடியாட்பட்டேன் பெற்றனன் பெற்றனன் போந்து போந்திற வாமைக்கே" எனவும் "நிலைபெறுமா றெண்ணுகியே அலருங்கில்லே" எனவுமறிக.

இச்சரியைசெய்வோ ரீசனுலகிருப்பர்

இந்தச் சரியைத் தொழில் செய்வோர் சிவனுலகத்தை யடைவார்கள் எ-று.

செய்வோர் - எழுவாய், இருப்பர் - பயனிலை.

இதற்குக் காமிகம் சுப்பிரபேதம் காரணாகிகாரம் சிவதன்மம் சிவஞானபோத சங்கிரக வோதசங்கிரகத்து மறிக. (கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் * தாசோகம் † பாவிதனான சமயிபனானுஞ் சரியை யிலக்கணந் தொகுத்துக் கூறுகின்றார்.

இதற்குப் பொருள் வெளி.

* தாசோகம் - நானடிமை, † பாவிதன் - பாவிக்கப்பட்டவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

தாதமார்க்க முதலானதின் ஸ்வரூபம் நாலுந் திருவிருத்தத்தாற் சொல்லுகின்றார்.

இது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

புறத்தொழின் மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சரியையெனப்படுமென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொல்லிவந்த நான்மார்க்கத்தில் தாதமார்க்கத்தின் முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்.

தாதமார்க்கஞ் சாற்றில் - பரமேஸ்வரனுக்கு அடிமைப்பட்டு அடிமைத்திறஞ் செய்கிறவர்களுடைய வழிபாட்டைச்

சொல்லில்,—சங்கரன்றன்கோயிற்றலமலகிட்டிடைத் திருவெழு
க்குஞ்சாத்தி - சிவலிங்கப்பெருமானுப்பனு மெழுந்தருளியிருக்
கிற திருக்கோயிலுக்குத் திருவலகுமிட்டு விளங்கத் திருமெழு
க்குஞ்சாத்தி,—போதுகளுங்கொய்து பூந்தாமமாலைகளைப் புனை
ந்து பலசமைத்து - திருப்பள்ளித்தாமங்களுமெடுத்து பொ
லிவினையுடையதாகிய தொடையல் மாலைகோவை கண்ணி தம
பிரானுக்குச் சாற்றுகிறபடிக கிடாகப் பலவாகப் பத்திப
ணி,—புகழ்ந்துபாடி-அவனுடைய கீர்த்திகளையுஞ்சொல்லி வா
ழ்த்தி,—தீபதிருவிளக்கிட்டு - குற்றமற்ற திருவிளக்குக்களு
மிட்டு,—திருநந்தவனமுஞ்செய்து - நன்றாகத் திருநந்தவனங்க
ளும் வைத்து,—திருவேடங்கண்டாலடியேன்செய்வ தியாது
பணியொன்று பணிக்கவாதுபணியுமியற்றுவது - சிவனுடை
ய வடியாராகிய திருவேடத்தாரைக் கண்டால் அடியேன் செ
ய்பத்தக்க பணிவிடை யாதென்று தண்டன்பண்ணி யருளிச்
செய்ய வேணுமென்றுகேட்டு அவர்களருளிச்செய்த பணிவிடை
யுஞ்செய்து முடிப்பது.—இச்சரிகை செய்வோரீசனுலகிருப்பார்-
இந்தச் சரிகைத்தொழிலைச் சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையி
லே செய்து முடித்தவர்கள் சிவலோகத்திலே யிருப்பார்கள்

இதனாற் சொல்லியது தாதமார்க்கத்துக்குச் சொல்லப்ப
ட்ட திருவலகிடுகிறது முதற் சிவனடியாரை வழிபடுகிறது யீறா
கச் சொல்லப்பட்ட திருத்தொழில்களை இந்த முறைமையிலே
செய்தவர்கள் சாலோகத்தியத்தைப் பெறுவார்களென்னு முறை
மையை யறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தாசமார்க்கஞ் சாற்றில் - தாதநெறியைச் சொல்லுமிடத்
து,—சங்கரன றன்கோயிற்றல மலகிட்டு-சிவபிரா னெழுந்தரு

ளியிருக்கின்ற திருக்கோயிலுட் டிருவலகிட்டும்,—இலகு திருமெழுக்குஞ் சாத்தி - விளங்குகின்ற திருமெழுக்கிட்டும்,—போதுகளுங்கொய்து - திருப்பள்ளித்தாமங்களெடுத்தும்,—பூத்தாமமாலைகளைக்கட்டி நிகரற்ற பலசமைத்து - பொலிவினையுடைத்தாகியமாலை யிண்டை முதலிய கண்ணிகளுஞ் சிவபிரான் றிருமேனியிற்பொலிவுறும் வண்ணம் பலவாகவமைத்தும்,—புகழ்ந்துபாடி - முதல்வனுடைய புகழ்நிறைந்த மேலாகிய சீர்த்தியினை வாயாற வாழ்த்தியும்,—தீத்திருவிளக்கிட்டு - குற்றமற்ற பிரகாசம பொருந்திய விளக்குகளிட்டு,—திருநந்தவனமுஞ் செய்து - அழகிய நந்தவனங்கள் வைத்தும்,—திருவேடங்கண்டா லடியேன் செய்வ தியாதுபணியீரென்று பணிந்து - சிவனடியாராகிய திருவேடத்தாரைக் கண்டா லடியேன் செய்யத்தக்கபணி யாதென் றருள்வேண்டுமென்று வணங்கி,—அவர்தம் பணியு மியற்றுவது - அவரருளிச் செய்யும் பணிவிடையுஞ் செய்வதாம்,—இச்சரியை செய்வோ ரீசனுலகிருப்பர் - இச்சரியைத் தொழிலினை யுடையடித்தொண்டர் சாலோகமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்புத்திரமார்க்க முணர்த்துகின்றார்

புத்திரமார்க்க கம்புகலிற் புதியவிரைப்போதும் புகையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண்டைந்து, சுத்திசெய்தா சனமூர்த்தி மூர்த்திமானுஞ் சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச்சுத்த, பத்தியினா லர்ச்சித்துப் பரவிப்போற்றிப் பரிவினொடு மெரியில்வருகாரியமு

படணனி, கிருதருமிக கிரியையின் பயாநுப... க
ணினமலனற னருகிருபபா கிரியையுமகாமே (௨௦)

(இ-ள்) புத்திர	சரியாபாக மாகிய புத்திர மார்க்கத்து
மார்க்கமபு	பருதியைச் சொல்லின
கவின	
புதிய விரைப்	பழம் பூவிலும் மணம்பொருந்திய மலர்
போதுபுகையொ	முதலானது கொண்டு
ளிமஞ்சன மமு	
தமுக்கல் கொண்	
டு	
ஐந்து சுத்தி	பூதசுத்தி முதலிய பஞ்ச சுத்தியையு
செய்து	செய்து
ஆசன மூர்த்தி	ஆதாரசக்தி யாதி சக்தியந்தமாகவுள்ள ஆ
மூர்த்தி மானுஞ்	சனம் பூசித்ததனமேல வித்தியா தேகம் க
சோதியையும்பா	மூர்த்தியை கற்பித்து அதன்மூர்த்திக்க
விந்தாவாகித்து	டாதாவா யிருக்கிற சோதிரூபத்தைத் தியா
	வித்தாவாகித்து
சுத்த பத்தி	சுத்த பத்தியிருல் லேகாகத்தமான பா
யிறு லாசித்து	கை யுடைத்தா யிருந்து மூனமற சுத்தி
	கணமலகளையு மேற்செய்யுஞ் சேதநாவு

சாரகளையுஞ் செய்துமுடித்து.

பரவி	சுவாமி தேவரீர் யான்செய்யும் கிரியா வி
	ஷக்ச் சிவலிங்கத்திலே பெருந்தருளி யிரு

ந்து கைக்கொள்ள வேணுமென்று வேண்டிக் கொண்டு,

போற்றி	தோத்திரஞ் செய்து
பரிவி னெடு	வைதிகம் சைவம் வைதிகசைவமாகிய
மெரிவில்வரு கா	மூவிதத் தருக்கமான வக்கினி காரியத்தை வி
ரியமும் பண்ணி	ருப்பத்துடனே செய்து.

[illegible]

இந்தக் கிரியை நாடோறு முட்டாமலிரு
ந்தோர்களிருக்குமிடம் விசாரிக்கில் சிவன
து சமீபத்திலே யிருப்பார்கள் எ-று

இப்பரிசோர் - எழுவாய், இருப்பர் - பயனிலை,

“திருமலிதாமரை யெருமுளை நறுமலர்; புகைமிகு வளரொ
ளி நிறைபுனல் கொடுதினம், [illegible] வழிபடு மடிய
[illegible] பதமான [illegible] பிறைசூடி” எனவும்
“முட்டாதே நாடோறு நீர்மூழ்கிப் பூப்பறித்து மூன்றுபோதுந்,
தட்டாக விளக்கிட்டுக் கொண்டடிசேர்த்து மக்கள” எனவும்
“[illegible] பொருந்திக் கைவிட நானுடையேனே” எனவுங் கூறிய
இதற்குக் காமிகம் அநேகமான ஞானரத்நாவலி இவை
களிலறிக (௨௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

* மேல் புத்திரகனை பண்ணுங் கிரியாவிஷயமாக தொகுத்துரை
க்கின்றது

இதற்குப் பொருள் வெளி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

விரைப்போது - மணம் பொருந்திய புஷ்பம்,—புகை ஒளி - தூபதீபம்,—ஐந்து சுத்தி - ஆன்ம ஸ்தான திரவிய மந்திர லிங்க சுத்தி,—ஆசனம் - சத்தி யாதி சத்திபரியந்த பத்மரூப விதது,—

ஜோதி - விந்து மத்தியத்தெழுந்து கண்டா சிருதியாய்த் திரு
மப விந்தியா தேகரூப வியாபகமாயிருக்கும் நாதம்,—ஜோதி
கிமானுஞ் சோதி - விந்தியா தேகத்துக்குச் சீவனும் பரசிவ
தேஜஸ—
பரமெய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

புறத்தொழி லகத்தொழிலென்னு மிரண்டாலும் அருவுரு
வத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு கிரியையெனப்
படுமெனபதாம

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் புத்திரமார்க்க மருளிச் செய்கிறார்.

புத்திர மார்க்கம் புகலில் - பரமேசுரனுக்கு உபதேசத்தி
னாலே புத்திரரா யுள்ளவர்கள் செய்யுங் கிரமத்தைச் சொல்லி
ல்,—புதிய விரைப்போது - நவமாயிருக்கப்படாநின்ற திரு
நெய்ப்பூச்சுமுதலான பரிமளத் திரவியங்களும் இருப்பள
ளித தாமமும்,—புகைவொளி மஞ்சன மமுதாதிகள் கொண்டு-
தூபதீபம் திருமஞ்சனம் அமுது முதலானவை யெல்லாம் கன
ருகவரத கேடிலைத்துக் கொண்டு,—[illegible]-பூச
சுதலி ஆன்மசுத்தி [illegible] மந்திரசுத்தி [illegible]யென்
றுசொல்லப்பட்ட [illegible]—[illegible]மூர்த்தி
மூர்த்திமானுஞ் சோதியையும் பாவித்து [illegible]-ஆதன மூ
ர்த்தியும் மூலமாக சாதித்து அக்கமூர்த்திமானன சோதியை

தியானிக்கும்படி பிரமாமுதல் சதாசிவ மீறாகத் தாவாகசாந்தத்திலே கூடிக் கோடி சந்திரப்பிரகாசம் போலே பாவித்துத் இந்தப் பொருளைச் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே ஆவாகனம் பண்ணி,—சுத்தபத்தியிலுள்ள ஆசனத்து-அழுக்கற்றநின்மலமாயிருக்கிற அன்புடனேகூடியிருந்த ஆசனத்து,—பரவிப்போற்றி-புகழ்ந்து தோத்திரங்களுஞ் செய்து,—பரிவினொடு மெரியில் வருகாரியமும் பண்ணி - விருப்பத்துடனே அகனிகாரியமுஞ் செய்து,—நித்தலுமிக்க கிரியையினை யியற்றுவோர்கள் - நாடோறுஞ் சாத்திரஞ் சொன்ன முறைமையிலே இப்படி சிவனை யர்ச்சிக்கிறவர்கள்,—நின்மலனருகிருப்பர் நினையுங்காலே-மலரகிதனாயிருக்கிற சிவனுடைய சமீபத்திலே யிருப்பார்கள் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து.

இதனாற் சொல்லியது புத்திர மார்க்கத்தாருக்குச் சொல்லப்பட்ட புதியவிரை போதுமுதல் அக்கினிகாரிய மீறாக நாடோறு மிந்தமுறைமையிலே செய்து முடித்தவர்கள் சாமீப்பியத்தைப் பெறுவார்க ளென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

புத்திரமார்க்கம் புகலின் - புத்திரநெறியைச் சொல்லுமிடத்து,—புதியவிரைப்போது புகையொளி மஞ்சனமமுது முதல்கொண்டு-புதிதாகிய வாசனை பொருந்திய போதுகளுந் தூபதீபத் திருமஞ்சன மமுது முதலியனவெல்லாந் தேடிவைத்துக்கொண்டு,—ஐந்துசுத்திசெய்து ஆசனமூர்த்தி மூர்த்திமானும் - ஐவகைச் சுத்திகளையும் பண்ணி யாசனமூர்த்தி மூலங்களாலே மூர்த்திமானாகிய சிவத்தை,—சோதியையும் பாவித்தாவாகித்து-சோதியுருவாகப் பாவித்து ஆவாகனம்பண்ணி,—சுத்தபத்தியி

னாலர்ச்சித்து-நிருமலமாகிய மெய்யன்பினாலர்ச்சனை செய்து,—டறிவென்னும் பரவிப்போற்றி-விரும்பத்தோத்திரித்து வழிபாடியற்றி,—நித்தலு மெரியில்வரு காரியமும்பண்ணி-நித்தியாக்கினி காரியமும்பண்ணி,—நினையுங்காலக்கிரியையினை யிடற்றுவோர்கள்,—நினையுமிடத்துக் கிரியையினை யனுட்டித்தோர்,—நிருமலனாரருகிப்பர் - சாமீபமாகிய பதமுத்தி பெறுவர் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்சகமார்க்க முணர்த்துகின்றார்.—

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டு
ஞ் சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதாரங்க, ளகமார்க்க ம
றிந்தவற்றி னரும்பொருள்களுணர்ந்தங் கணைந்துபோ
ய மேலேயி யலர்மதிமண்டலத்தின், முகமார்க்க வ
முதுடல முட்டத்தேக்கி முழுச்சோதி நினைந்திருத்த
ன் முதலாகவினைக, ளகமார்க்க வட்டாங்க யோகமு
ற்று முழுத்துழுந் தவாசிவன்ற னுருவத்தைப்பெ
றுவர். (உக)

(இ-ள்) சகமார்க்க — யோகபாகமாகிய சகமார்க்கமாவது,
ம் புலனொடுக்கி — பதுமம் முதலிய வாசனங்களி லொன்றி லிருந்து புலன்வழி செல்லாதபடி யாமை யானதவயவங்களை யுள்ளே யடக்குமாறுபோல வடக்கி, இஃ தாசனம்.

தடுத்துவளியி — ரேசகபூரகங்களில் மாறிச்சலிக்குமதனைத்
ரண்டுஞ் சலிப்ப — தடுத்துக் கும்பித்திருக்கும் பிராணவாயுவை
ற்று — ச[illegible] இஃது பிராணாயாமம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V.S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

முச்சதுர மு — தனது சரீரத்திலுள்ள முக்கோணமுஞ்
தலாதாரங்களக — சதுரமுதலிய வாறு ஆதாரங்களி னதாகிருந்தவையு
மாகக் கருதி — மந்திருக்கின்ற தானங்களையும் வடிவுமுதலிய
வற்றை யதுவதுவாக வறிந்து,

உவற்றினுறும் — மூலாதாரமுதலிய வாதாரங்க டோறு
பொருள்களுணர — மிருக்கும் பதுமதளங்களையு மவைகளி லி
ந்து — ருக்கு மதிதேவதைகளையு மவைகளி லிருக்
கு மக்கரங்களையு மறிந்து தியானித்து

அங்கணைந்து — மூலாதாரத்திலிருக்கு மக்கினிமண்டலத்த
போய மேலேறி — தினக்கினியைச் சொலிப்பித்து, அந்தச் சந்
யலாமதி மண் — திரமண்டலமாகிய நாபித்தானத்திலிருக்கு
டலத்தினை முக — ங் குண்டலினி சத்திச்சொரூபினி யாயிருக்
மாக்க வமு — கிற வமிர்தத்தை யுருகப் பண்ணி, மற்றவா
துடல முட்டத் — தாரங்களிலுள்ள மகோமுகமான பதும
தேக்கி — ங்களினது கிரந்திகளை யுடைவே யதனைக்
கொண்டுபோய், மேலேசென்று விந்துத்
தானத்தினை யழிவிப்பிறங்கிய பெருகாநின்ற வமிர்த தாராபிர
வாகத்தைத் தனதுடல முழுது நிறைந்தவாறே யியலுக்கு மந்
திரசோகத்காரமுச்சரிக்கிற தெல்லாம் விளங்க நிற்கும்

முழுச்சோதி — தான் மூன தியானம் பண்ணப்படுவது,
நினைந்திருத்தல் — பொருளி னிடத்திலே யடிக்கிற காற்றுன
தெப்படிச்சலியாமல் வியாபித்திருக்கும், அ
தபோலப் பரிபூரணமான பிரகாசாந்தத்திலே யழுந்தி யிரு
த்தலே சமாதி இதனாற் பயன் யாதெனின்?

முதலாகவினை — இடமைக்கன் கன்மமுதலிய பாசங்களி
களுக — னது வலிகெடுப் போம்படியு மறுமைக்க

மார்க்க வட — சகமார்க்க மாகிய யோகபாதத் தட்டா
ட்டாங்க யோகமு — ங்க போகத்தை யியமநியம முதலாக நா
றாமுழுத்து ஞ் — டோறும் வருந்திச் சாதித்தவர்கள்,
முந்தவர்

சிவன் றனுருவ — சிவனது திருமேனியைப் போலத் தாங்க
தைப்பெறுவா — ருமவடிவை யெடுத்துக்கொண்டவன் சமீ
பத்திலே யிருப்பார்கள் எ-று.

சகமார்க்கத்தைத் தலைக்குறைத்து மார்க்க வட்டாங்க மென்றார் "இயமநியம மிணங்காதன மியாமம், மயாவில் பிரத்யாகாரமாகு—முயலுங்காற், ருரானை யோடு தியானஞ் சமாதிபு மென, றேரிருநானகுமே யோகு" என வறிக.

இது பொழிப்பு

றேலகலம

மூலாதாரமாவது:—குதத்துக் கிரண்டங்குலத்துக்கு மேலிலிங்கத்துக்கு இரண்டங்குலத்துக்குக் கீழெனவறிக.

இதற்குவடிவு முக்கோணமாயிருக்கும். செந்தாமரை யிதழ்க ணன்கு

இவைகளிற்கு மக்கரங்களாவன வ ஶ ஷ ஸ என நானகு

இவ்விதழ்களுக் கதிதேவதைகளாவன? விநாயகர் வைரவர் க்ஷேத்திரபாலர் சண்டன் எனகால்வர்.

சுவாதிஷ்டானமாவது.—இதற்குத் தான லிங்கமூலம்.

இதற்குவடிவு அறுகோணம். அநேக காந்தியினை யுடைய வாறிதழ்த் தாமரை.

இதினிதற்கு மக்கரங்கள் ப ... ம ய ர ல

ஆறிதழ்களினிற்கு மதிதேவதைகள் ... இட்டை சுத்தசபின் ... பாவனை இருடி பத்மணி பத்ம... என்றறுவர்.

மேல் மணிபூரகம்.—இதற்குத் தானம் நாபி.

இதற்கு வடிவு மூன்றுவட்டம் ரத்னப் பிரபைபோன்ற பதுமதளங்கள் பத்து

இவைகளின்மேற் மகரங்கள்— ட ட ண த த த த ந ப ப எனப்பத்து

பதுமதளங்கள் பத்துக் சத்திதேவதைகள்

தூலாராக்ஷி நீலாராக்ஷி கைலாசநீ புலங்கினி உபாகி உடலிகை வாசினி நேத்திரகரி தவகீ சவகீ எனப்பதின்மர்

இனியநாகதமாவது —அதற்குத் தானம் இருதயகமலம்

வடிவு முக்கோணம். இதற்குப் பொற்கென்ற நிறத்தினையுடைய விதழ்கள் பன்னிரண்டு

இவைகளின்மேற் மகரமக்ஷ க க க க ங ச ச ஜ ஜ ஞ ட ட எனப் பன்னிரண்டு

இவைகளின்மேற் சத்திதேவதைகளாவன? கமிநீ பரசநீ சோஷி காலோன்னினி வேணி ஆகூஷணி சாமுண்டி விராடிதாக கா செடிகா ஆரணி சுரணி எனப் பன்னிருவர்

இனி விசுத்திசக்கரந்தானமாவது —கண்டகூடம்.

வடிவு அறுகோணம். இதில் சுவேதபத்மதளம் பதினாறு.

இவைகளின்மேற் மகரங்கள். அ ஆ இ ஈ உ ஊ ரு ரூ லு லூ ஏ ஐ ஓ ஔ அம் அஃ எனப் பதினாறு

இவைகளிலிருக்கு மதிதேவதைகளாவன? மாண்டி புட்பதிரி சருங்கி சுவரா அசனி இராத்திரி கர்ஷணி சாயா துறபாசி நிகாராக்ஷி தலாசினி பூபா சாலினி காலாசி மேலா எனப் பதினறுவர்.

இனி ஆக்கினை என்னுமாதாரம்;—இதற்குத் தானமாவது புருவமத்திமம்.

இதற்குப் பதுமதளங்களாவன? செந்தாமரைதளங்களிர ண்டு இவைகளி லிருக்கு மக்கரங்கள ஹ க்ஷ எனவிரண்டு

இதற் கதிதெய்வங்களாவன? சுந்தரி யாசக்தி எனவிருவர்.

இவைகளெல்லாவற்றையு மாதாரமாகப் பண்ணிக்கொண் டதற்கு மேலாகிய பிரமரந்திரத்தி லாயிரந் தளத்துடன் கூடின பதுமத்திலமேற பரமசிவ னெழுந்தருளி யிருப்பார்

இது பெரும்பான்மையாகலின், சிறிதாகமங்களிற் சிறுபான்மையாக நவாதாரத்தின முறையைக்கூறிற் பெருகுமாயினுஞ் சிறிதுகூறுதும்

மூலாதாரமுதல் விசுத்திவரைக முன்புபோல்.

இதற்குமேற் கிரியாசக்தி ஞானசக்தி யிச்சாசக்தி இம்மூன்று மூன்று மண்டலம். அம் தொடமொன்றுக்குப் பதினாறாக ளமு பதி லகாரமுதலிய வெழுத்துப் பதினாறும்.

விந்து நாதங்களுடன்கூடி மேற்பிரமரந்திரம். இதிற பத்மதளமுன்னூற் றறுபதுடன் கூடியகமலம் பராசக்தி மயமாயிருக்கும் அதிற் பரமசிவனைப் பாவிக்கின் முத்தி யடைவாகள்ளனவறிக

இதற்குச் சுப்பிரபேத மகுட சிந்திய விஸ்வத்த மறிக (௨௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சகமார்க்கம் - தோழநெறியாவது,—அடுத்து வெளியிரண்டும் - உச்சுவாச நிசுவாசமிரண்டையு மடக்கிச் சுழுமுனை மார்க்கத்திலே பிராணவாயுவை நிறுத்தி,—புலனைந்தின் - விஷயங்களின்வழி மனதைப் போகவொட்டாமற் திருப்பி,—சலிப்பறறு - அதை மனோலயமாமுன் நிலைப்படுத்தியே நிறுத்தி,—மூச்சுதர மூதலாதாரங்க ளகமார்க்க மறிந்து - திரிகோண

மாயிருக்கிற மூலாதார முதலான வாறுதாரத்திலுந் தாமரா த்த காமத்தை யறிந்த அந்தந் தாதாரங்களின் றேவதைகளைத் தியானித்து,—அவற்றி னருமபொருளை ஞானத்து - அந்தவா றுதாரங்களிலும் அசபை சத்தி சிவாத்மகமாக நிற்கும் முறை மை யடைப்பாத்து,—அங்கனந்தியோய மேலேறி - மூலாதா ரத்தவத்தி விநாயகன் முதலாயுள்ள தேவதைகளைப் பொருந்தி யபிமுகம் பண்ணிக்கொண் டாறுதாரத்துக்கு மேலாகிய பிரமரந்திர மளவும் அசபையுடனே சென்று,—அம்மா மதிம ண்டலத்தின் முகமாகக் வழுத்தல் மூட்டத்தேக்கி - பிர மரந்திரத்தி னதோமுகமாயச் சகஸ்ரதளமாய் வாழைப்பூ ப்போலே யிருக்கிற தாமரை முகையை ஜ்யோதி ஜ்யோதி யுச்சாரணத்தா லுதிசகப்பட்ட * சிவாகமங்களிலே யலரச் செய்த அந்தத் தாமரைப்பூவின் † கேசராக்கிரத்திலே யுள்ள சந் திர மண்டலத்தை ‡ அருணசந்தியிலே மூலாக்கினியை வன் னி பீஜோச்சாரணத்திலே யெழுப்பி நாடிச்சக்கிரத்தைப் பே தித்து அந்த அக்கினியாலே சந்திரமண்டலத்தை யிளகப்பண்ணி அந்த வமிர்தத்தைச் சர்வநாடி முகமுழுத்தாய் நிரப்பி யவ்விட த்திலுண்டாகிய சுகோதயத்திலே தன்மயாவத்தையை யடைந் து நின்று இவைமுழும் பிரத்தியக்ஷமாகி,—மூமுச்சோதி நின நசிருத்தல் முதலாக முன்சொன்ன சோமசூரியாக்கினிப் பிரகா சாதிகளாகிய § கண்டஜ்யோதிசுகளெல்லாம் சூரியோதயத்தி லே நக்ஷத்திராதி பிரகாசங்க ளடங்கினாற்போலத் தனிட்டுத் தடங்கச் சர்வதோமுகமாய் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருக்கிற பூர்ண ப்பிரகாசத்தைப் பாவிப்பது பிராணாயாமாக. இவ்வாறு,—வி னைசனுக வட்டாங்க யோகமாரிகனூறன் முழுத்தலுமனறவா சிவசாரூபத்தைப் பெறுவர்-சஞ்சிதாகாமிய கன்மங்களெல் லாம் நசிக்கும்படிக்குச் சொல்லிப்போந்த வட்டாங்க யோக

தனை யெல்லாம் ¶ முத்த யோகத்துடனே பிரயாசைப்பட்டுச் சாதித்தபோ சிரீகண்ட பரமேசுவரனுடைய சாரூபியத்தைப் பெறுவர்.

* சிவஆக்கன - சிவசூரியன், † கேசரம் - தாது, † அருருச்ணம - சுருக்குதல், பிரகிருதியங்கம் - அங்கந்தோறும், § கண்டஜ்யோதிசு - பரத்யேகமான ப்ரகாசம், ¶ உத்யோகம - முட்டாச

தடுத்து உள்ளிரண்டு மென்றது பிராணாயாமம்.

.புலனொடுக்கி யென்றது பிரத்யாகாரம்.

சலிப்பற றென்றது தாரணை.

மூச்சதர மூலாதாரமுக ளகமாக்க மதிக தென்றது தியானம

அவற்றி னரும்பொருள்க ளுணாநதென்றது விக்ஷணம.
அகங்கணைந்துபோய் மேலேறி யென்றது ஜபம.

அலாமதி மண்டலத்தின மூகமாகக வமுதுடல முட்டதேக்கி யென்றது சமாதி.

முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் மூலாகவென்றது பிரசாதமாகிய யோகம்.

தஹ்ரூக்ஷம் ஈஸ்வரப்ரேக்ஷ — ப்ராணாயாமஸ்த ப்ரத்யா மாலோபாயாரணாஸ் த்ராநவீக்ஷணே । ஜப ஸமாதயா நித்யம் மாநஸ்ம் ஸ்ரீயாமோக்ஷம் ஸமயஸ்ஸ்தி.

இதற்குப பூர்வாங்கம் - இயமநியம ஆசன மென்னு மூன்று.
இவைகளில்லாதிருக்கில் யோகங் கூடாதாகையால் மூலவிருத்தத்திற் கூறியிருக்கவுமகூட்டிப் பொருளுரைக்க வேண்டும்,

இவையிற்றில் இயமமாவது × அஹிம்சை சத்யம + அஸ

* பரமபராமசரிபம் தனை வருசனையத்திருச்சகை பொறுமை காசிபம் அபலாசாரம் — சுசித்துவம் எனப்படுந்தயவகை.

× ஹிம்சை-கொல்லாமை, + அஸ்தேயம் - திருடாமை ஃ சத்தியம் - சத்தி

அ. ௩. — [illegible]

[illegible]

இந்தப்பத்தும் ஞானாத்மகக்கிரியாத்மக பேதங்களுமாம்.

நியமமாவது:—தபஞ் சந்தோஷம் * ஆஸ்திக்யம் தானம் ஈசுவரபூசை ஞானசாஸ்திரத்தைக்கேட்டல் † லச்சை புத்தி ஜபம் விரதம் எனப் பத்துவிதம்.

* ஆஸ்திக்யம் - தெய்வமுண்டென்கை, † லச்சை - வெட்கம்,

[illegible]

இவையிற்றுக்களின் லக்ஷணங்கள்.

तथाहि — वेदोक्तेन प्रकारेण कृत्वा चान्द्रायणादिभिः । शरीरशोषणं कृत्वा [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible]

ஶந்நிஹாத்ஜ || ஶாஸ்த்ராணாஞ்ச விசாராணாம் தயாவஸ்த்ர
ணாம் ஜலதானமேவ ச | ஸித்தாந்தஶ்ரவணம் ப்ரோக்தம் வே
தாந்தஶ்ரவணம் பரமேவ || வேதமார்க்க ஜாதமே
ஷாம் கர்மாதம் கர்மயதோஷ | தபஸ்து ஹவதி யாவ
ஜ்ஜா ஹ்ரீஸ்ஸமேவேஷ்டி கீர்த்திதா || மேவேஷ்கேஷாம்
ஹிஸமேவஷாம் ப்ரஸாயாம் ஸத்ஹமேவம் | ப்ரஸக்
ம: ரமணோ பவேத் ஸமவத்மேது கந்நஜ்ஞயா || யதா
ஶஶாஸ்த்ர விசாரஶ்ச வாயமர்மணம் ப்ரதம் |

ஜபலக்ஷணம மேலேகூறுவாம.

ஆசனமாவன — சுவஸ்திகாசனம் கோமுகாசனம பதமாசனம் வீராசனம சிங்காசனம் பதத்திராசனம் முக்தாசனம மயூராசனம எனவொன்பதுவிதம்.

தயாமத: — ஸ்வஸ்திகம் கோமுகம் பத்மம் வீர
ஸிம்ஹாஸநம் ததா | பத்ரம் முக்தாஸநம் சைவ மயூரா
ஸநமேவ ச || ஸ்வாஸநவாஸந ந்யுக்தம் நவமம் ஸம
வாமமேவ ச .

இவையிற்றி னிலக்ஷணங்கள்.

ஜாநூர்வோரந்தரே ஸம்யக் க்ருத்வா பாததலே உ
பே | ஸமக்ரீவ ஶிரஃ காயஸ்ஸ்வஸ்திகம் தத் ப்ரசக்ஷ
தே || ஸவ்யே த்ருஷ்டஜாநுமத்யே தக்ஷிணம் பாதம் ஸம்
ஸ்திதோ ஜங்கேயச | தக்ஷிணேவாப்ய யஸ்வ்யம் கோமுக
ஶ்ச ப்ரகீர்த்திதம் || அங்குஷ்டாவபி க்ருஹ்ணீயாத் ஹஸ்தா

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நாடிசோதன க்ரமம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

மேல் பிராணாயாம லக்ஷணம்.

[illegible]

𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌕𑌾𑌲𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌜𑍍𑌜
𑌨𑌕𑍋𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌪𑍋𑌯𑌸𑌃 । 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌨𑍍
𑌽𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌹𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 । 𑌸𑌂𑌹
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌽𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌂𑌵𑍃𑌹𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍍𑌯
𑌤𑌂 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮
𑌨𑌃 । 𑌦𑍇𑌹𑌶𑍍𑌚𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤
𑌤𑌾 ॥ 𑌰𑍇𑌚𑌕𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌂𑌭𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰
𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌵𑌾
𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑌲𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌯
𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍈𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲
𑌭𑌂 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸
𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

புலனொடுக்கி-பிராணாயாமப் பிரத்தியாகாரங்களினலிந்திரியங்களை நிறுத்தி,—தமித்து வளியிரண்டும்-பிராணனை இடை

பிங்கலைகளினியக்க மடக்கி,—மூலாதார முதலாதார மக்மா ராக்கம் - சுழுமுனை நாடிவழி பொருந்திய பிரமாதி தேவதைகளை முதலியன,—அலாமதி மண்டலம் - புருவ மத்தியம்,—மூழ்ச் சோதி நினைந்திருத்தல்-அந்தப் புருவமத்திய பதுமத்தில் விந்து நாத ரூபமாயிருக்குந் தேஜோலிங்க சகளநிஷ்கள சிவத்தை, இருதயத்திற சதாசிவ முதலிய சகள சிவத்தைத் தியானித்துச் சமாதித்தல்,—முதலாக - சங்காரக்கிரமத் தாதியாகச் சருஷ்டிக்கிரமத் தந்தமாக,—அஷ்டாங்க யோகம் - இயமநியம ஆசனப்பிராணாயாமப் பிரத்தியாகார தாரணை தியான சமாதியென்னு மெட்டங்களுமுடைய சகள சகளாகார சிவ சாக்ஷாத்கார ரூப அங்கசிவ யோகத்தை,—மூறும் - அங்கமின மிசுதி,—முதந்துமுகதவா - அந்த வட்டாங்கங்களினுறு சாதித்தலைப் பண்ணினவர்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அகத்தொழில் மாத்திரையானே அருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு யோகமெனப் படுமென்பதாம்

சகமார்க்க முழுத்தலென விளைமுடிக்க.
இவ்வியோக முழுத்தவரென விரித்துக்கொண்டுரைக்க

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் சகமார்க்க மருளிச்செய்கிறார்.

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கி - சகமார்க்கமென்று சொல்லப்பட்ட ஐம்புலன்களையும் விஷய வியாபாரத்திற் செல்லாமலடக்கி,—தடுத்து வளியிரண்டுஞ் சலிப்பற்று - பிராணாயாமத்தினாலே உஸ்வாச நிஸ்வாசங்களிரண்டும் தடுத்து சத்தஞ் சலனமற்று,—மூச்சதுர முதலாதாரங்களகமார்க்கமறிந்து - மூன்றுசதுரமான மூலாதாரமுதலான ஆறு ஆதாரங்களுக்குண்டான வழிகளையறிந்து,—அவற்றி னரும்பொருளைக் கண்டாக்கு தங்க ளைந்துபோய்மேலேறி - அவையிற்றினுடைய வழியான ஆதாரங்களையுமறிந்து அவ்விடங்களிலே பொருந்தி அந்த ஆதாரங்களுக்கு மேலேசென்று,—அசாமதிமண்டலத்தின் முகமாக சகவமுதுடல முட்டத்தேக்கி - விரிந்த சந்திரமண்டல முகத்தி னவழியி னுண்டான அமுதத்தைத் தன்னுடைய தேகமுழுதும் நிரம்பத்தேக்கி,—மூழுச்சோதி நினைந்திருந்தல்முதலாக வினைகளுக்கமாகக - எல்லாப் பிரகாசமுங் கூடிநிறைந்த பிரகாசத்தைப் பொருளாகத் தியானித்திருப்பது இவனுடைய கன்மங்களெல்லாம் சமமாகத் தக்கவழிக் கேதுவாம், இதுவன்றியும்,—அட்டாங்க யோகமுற்று முறைமுத்தலுழந்தவர் - இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை த்யானம் சமாதி என்னும் அட்டாங்கயோகந் தடங்கி மற்றுமான யோகங்களெல்லாஞ் சாதிக்கிற விது யோகமாம். இப்படிச் சாதித்தவர்கள்,—சிவனா ருருவத்தைப் பெறுவர் - பரமேஸ்வரனை யொத்த சாரூபமான திருமேனியைப் பெறுவர்கள்.

இதனுற் சொல்லியது, சகமார்க்கத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட புலனடக்குகிறதுமுதல் அஷ்டாங்கயோக மீறுக இந்த முறைமையிலே செய்து முடித்தவர்கள் சாரூப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் என்னு முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சகமார்க்க முழந்தல் - தோழ நெறியைச் சொல்லுமிடத்து,— புலனொடுங்கி - விடயங்களிற் செல்லுமைம்பொறிகளையு மடக்கி,—வளியிரண்டுந் தடுத்து - உச்சுவாச நிசுவாசமாகிய வாயுவிரண்டினையுந் தம்பித்து,—சலிப்பற்று - சுழுமுனை மார்க்கத்திலே மனோவியாபார மின்றிச் சலனமற்று,— மூச்சதார முதலாதாரங்களகமார்க்க மறிந்து - திரிகோணமுதலிய மூலாதாரமுதலான வாறாதாரத்தினு மந்திரக்கிரமத்தை யறிந்து,— அவற்றி னருட்பொருள்க ளுணர்ந்து - அந்த வாதாரங்களின தேவதைகளை தியானித்து அவ் வாறாதாரங்களினு மசபை சிவசொரூபமாய் நிற்கு முறைமை யுணர்ந்து,—அங்கணைந்து போய மேலேறி - மூலாதாரந் தொடங்கி விநாயகர் முதலாயுள்ள தேவதைகளைப் பொருந்தி பிரமரந்திர மளவுஞ் சபையுடனே சென்று,— அலர்மதி மண்டலத்தின் முகமார்க்கம் - விரிந்த சந்திரமண்டல முகத்திடை யுண்டாகிய,— அமுதுடல முட்டத் தேக்கி - அமுதத்தைத் தன்னுடைய தேகமுழுமை நிறப்பத்தேக்கி,—முழுச்சோதி நினைந்திருந்தன் முதலாக - எல்லாப் பிரகாசமுங்கூடினதாகந்த சோதி சொரூபமாகத் தியானித்தன் முதலிய வற்றான,—வினைகளறுக மார்க்க மட்டாங்க யோகமுறாது முழந்தவர் - வினைகளை கெடுதற்கு வழியாகிய இயம நியமமுதலிய அட்டாங்க யோகத்தை யனுட்டித்தோர்,—சிவனுறு வுருவத்தைப் பெறுவர் - சாரூபமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சன்மார்க்கமாகிய ஞானபாத முணர்த்து கின்றார்.

சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்க
ள் சமயங்க ளாமபலவு முணர்ந்து, பன்மார்க்கப் பொரு
ளபலவுங் கீழாகமேலாம் பதிபசுபா சந்தெரித்துப் ப
ரசிவனைக்காட்டி, நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடிஞானி
ஞேயமொடு ஞாதுருவு நாடாவண்ணம், பின்மார்க்கச
சிவனுடனும் பெற்றினப பெருமையுடை யோர்
சிவனைப் பெறுவர்காணே. (உஉ)

(இ-ள்) சன்மார்க்கம் — சிவனையடைதற்கு நல்லவழி யாதெனில்

சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்களாம — அறுபத்துநாலு கலைகளியானம் நாலுவேதம் பதினெண் புராணம் வேதத்துக்குப் புறம்பாயுள்ள லோகாயதம் பௌத்தம ஆருகதமித்தச் சாத்திரங்கள் வேதவழியாகிய தர்க்கம வேதாந்தம் பிரபாகரம பாட்டம் வைசேடிகம சாங்கியமெனக் கூறிய சமய சாத்திரங்களாறு. சாத்திரமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.

வேதாகமத்தின வழியின றுணடித்த வான்மாக்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கையாலும ஜனன மரணங்களிற் றயக்குறுந் தெடுத்த விளைகையாலுஞ் சாத்திரமெனப் பெயராயிற்று, இதுவடமொழி.

பலவும — "அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னு மிவற்றைத், திறப்பெற வேதாகமங்கள் செப்பும்—அறைக் தவற்றுள், வீட்டினைவிட்டல்லா வினைதனையும் விளக்க, காட்டுமது சாத்திரமோரான்" "மருந்தின்வித்தைப் பணிபினை மாற்றத், திருந்தவே செய்யுந் திரமு — மருந்திறொடு, மந்திரமுஞ் சொல்லி விடத்தினையு மாற்றிவிக்கும் தந்திரமுஞ்

சாத்திரத்தான்" "எழுத்தின் விதிசொல் விதிபொருள் யாப்பு, விரிக்கு மியக்க விளம்பு—மொழித்திறமும், காலவிதானக் கலைபயில் மந்திரயந்திரங் காட்டுமதற், கேதுநாலாஞ்சாத்திரம்" பிற வும் வந்துழிக்காண்க.

ஞானத்து — இவைக ளெல்லாத்தையு மறிந்து.

பணமாகப் பொருள் பலவுந் தொழாக மேலாம பதிபசு பாசந் தெரிந்து — இங்ஙனங்கூறிய சமயிகள் மதங்கோட்பாடுடை பரமென்று நிறுவு மதனையாகாதென்று கீழ்ப்படுத்திச் சித்தாந்த வசனத்தா னிராகரித்தற்றுக்கெல்லாம் விசிட்டமான பதிப சுபாசமாகிய முப்பொருள்களை யுள்ளபடி யறிந்து.

பரசிவனைக் காட்டு ஞானமார்க்க ஞானத்தைநாடி ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம் — ஞானமாகிய வறிவுடனு மதனாலறியப்படும் பொருளாகிய ஞேயத்துடனு மறிவானை யொருமுகப் பெண்ணக் கருதாது கேவலமின்ன ஞானசத்தி முதலிய மூன்றினுக்கு மப் பாற்பட்ட சிவனை, ஞானாசாரிய னுபதேசத் தவழியே துரியத்தைக் கடந்த சமாதி பொருந்துதற் பொருட்டு 'ஞானமொடு ஞேய மொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம் பரமசிவனைக் காட்டும் ஞான மார்க்க ஞானத்தை நாடி' என மாறிப் பொருளுரைக்க.

பின் மார்க்கச் சிவனுடனொன்று பெற்றி ஞானப்பெருமையுடையோர் — அந்தச் சத்திகளுடன் கலந்து தப்பாதபடி டயின சமரசபாவனா யாநந்தத்தைப் பொருந்தி யதனை யனுபவித்த ஞாதாக்கள் பெறும்பலன் யாதெனில்?

சிவனைப் பெறுவார்களே. — சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தி யடைவர்கள். எ-று.

ஞானப் பெருமை யுடையோர் எழுவாய்ப் பெறுவர் பய னிலை

இத்தாற் காமிகம் சித்தியம் காந்தபுராணத் தறிக (உஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஞானமார்க்கத் திடைவு கூறுகின்றது.

ஞானமார்க்கச் சிவனுடனும்பெற்றி சன்மார்க்கம் - சரியை கிரியா யோகமார்க்கானுஷ்டானத் தகுப்பின் னுஷ்டித்துவ மார்க்கசத்திரனாலே சிவ சாயுச்சியத்தை யடையுந் தன்மை சத்திய நெறி

சத்தியநெறி என்றது சரியையாதி அநுஷ்டானங்களும் அதனாலடையும் சாலோக்கியாதி முத்திகளும் அநித்தியமாகை யால் அசத்தியம். ஞானமும் இதனாற் பெறும் சிவசாயுச்சிய முத்தியும் நித்தியமாகையால் சத்தியம் ஆகையால் சத்தியநெறியெ ன்பதற்குப் பரியாயமாகச் சன்மார்க்கமென்றது. அஃதாவ ன —

சகலகலை வேதபுராண சாத்திரங்கள் சமயங்க டாமபல வு முணர்ந்து-

கலைபுராண வேதமென்றது ஜாதியொருமை.

உணர்ந்தென்பதைப் பதந்தோறு மொட்டிப்பொருளுரைக்க.

இவ்விடத்துக் கலைகளென்றது பாசஞானங்களை.

இதற்குச் சமமதி.

'மெய்த்தருப்பூசமாதி' என்ற விருத்தத்திலே எழுதப்பட் டது.

அந்த ஞானங்கடா னவையிற்றுக்கினாலே யறியப்படு மெனனில்?—

வேதங்களுணர்ந்து - வேதங்களையோதி வேதாந்தப்பொருளையுமறிந்ததனால் வேதாத்தியயநத்துக்கு அதிகாரமில்லாத ஸ்திரீ சூத்திர துவிசபந்துக்கள்,—

புராணங்களுணர்ந்து - புராணங்களையோதி யதன்பொருளையுமறிந்ததனால்,—

இதனறிச சிவ தீக்ஷாயுக்தராய் * விசிஷ்டமாகிய சிவாகமங்களானபோ காமிகாதி சிவசாஸ்திரங்களை யோதி யதிலே பூர்வபக்ஷமாகச் சொல்லும் சார்வாகாதி சமயங்களினுடைய பலசருதி லக்ஷணங்களை எல்லாமறிந்து,—

இதற்குச்சம்மதி சித்தாந்தபோதத்திலே,—

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌷𑌡𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌕𑍇 ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌨𑌂 ॥

பனமார்க்கப் பொருள்பலவும் கீழாகமேலாம் பதிபசுபாசந்தெரிந்து - பலசமயிகளுடைய நெறியிற் சொல்லும் பதார்த்தங்களுக்கெல்லாஞ் சாவோனனந்தமான பதிபசுபாசமாகிய பதார்த்தத்திரியங்களைத் தெரிந்து.

தெரிந்தெனறது தெரித்தென விகாரமாயிற்று.

இவ்வளவும் பரஞானம

மேற் பரஞானங் கூறுகின்றது.

இதற்குச் சம்மதி யளவையிலே'அநாதியே யமலனுகி' என்ற திருவிருத்தத்திலே எழுதப்பட்டது —

பரசிவனைக்கண்டு நன்மாக்க ஞானத்தை நோக்[illegible] ருத்திராதி சதாசிவ பரியந்தம் சிவாதிஷ்டித விக்கிர[illegible]கரு கெல்லாம் சிவனென்னு நாமமுண்டாதலால் இவர்களை பரம னென்று கருதாமல் நிஷ்களமான சிவனைப் பரசிவனென்[illegible] [illegible]கப பரசிவனைத் தரிசிப்பிக்கும் ஞானம் நன்மாக்கமென்[illegible]; சரியையாதிகளைப்போல காயக்கிலேசாதி இல்லாமல் அ[illegible] சாவஸ்தையிலும் †சுகரமாகையால்.

இனிச் சூரியனையுந் தன்னையுந் தரிசிக்கிறவனையுந் தரிசிப்பிக்கும் சூரியப்பிரகாசம்போல, சிவனையுந் தன்னையு மாயையாதியும் தரிசிப்பிப்பதான சிவசமவேத சிற்சத்தியைத் தரிசி[illegible]த்தால் சிவனைத் தலைவிட்டு வேறறக்கண்டி

இது விகற்பஞானம்.

மேல் நிர்விகற்ப ஞானமாவது:—

ஞானமேனாடொடு ஞாதிருவு ஞாடாவணமை—காணடிடாத சிவஞானத்தையும் காணப்படுவதான சிவனையும் காணபவ[illegible]னை தன்னையும் பகுத்தறியு முறைமையின்றிச் சிவமாகிநிற்பது,—

ஞானப்பெருமையுடையோர் சிவனைப் பெறுவார்களென்[illegible] இவ்வாறு ஞானத்தினாலே சிவானந்தானுபவத்தை [illegible] மலாபமாகப் பெறுவாராதலால் விக்க அநுபவத்தை ஞான[illegible] யாசத்தினாலே நீயு மனுபவித்தறிவாயாகவென்றிதன் பொருள்.

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

* விசிஷ்டம்-மேலானது. † சுகரம்-சுலபமாய்ச் செய்யக் கூடியது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

நன்மார்க்க ஞானத்தால் - சிவாகமத்திலெழு சரியைகுமுள் ளசத்தி விளக்கில் விளங்கிய சிரசத்தி மூலத்தின் முளைத்து வாய்மைக்காட்சி கடந்த யோகக்காட்சி தொடாத நடுநிறகு மறிவினாற் சிவனை,—நாடி - அதுவிதுவல்லவதுவென்றறிந்த ரூப தரிசனமுற்றுப் பின் மகாமந்திரத்திரிகழ்பற்றி முற்றும் போய ... பாலாரியாரு சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய போயச சரீரோசட்டந் துணைமனை பற்றி விசேஷித்த ரூப தரிசன முற்று மகாவாக்கியப் பொருளுணர்ந்த தியானமுமிழக் குடரி விரியுஞ் ஞானத்திப புத்தி விருத்தின் முளைத்துக் காட்சிபோற் காட்டுந் தாருஞானசிறப்புக்குறிக் தியானக் குறியாயச் சிறசத்தி ம ... வசற்பக் கிரியை மணந்து பின் கோதக சிறபோதசதாற ரியமளித்து,—ஞானமென்மொழி ஞாதிருவு நாடாவண்ணம் - இ ய வோக்குமானமா, தியானம் பண்ணப்படுமோமா, தியான முப ... ரிசகுஞ் சிவ மிகழுனறெனுஞ் சித்தாந்த வாசகியார்த்தங்க ளொரு நெறியானுந் தோற்றுவெண்ணமிசை நித்திரை முத்திரை நி ... யறுமாதலால், சிறசத்திப புத்தி வித்தமிழக்குஞ் குகு ... டாசன விகற்ப சாந்திர சசலச தரவக் போதப் பிரவாகக்குறி ... யானத்தின் துறைப்புகற்றி கிரவியோசன கிராவிசறப நிரந ... நிரசசல நிஸசரங்க போதப் பிரவாக சமாதியிலும் "... ரூப ... யமிஸஸமாதி" எனும் பதஞ்சலி வசனத்தா லொரு நெறி ... சமாய முச்சூனியம் போல முப்பொருள் விளளாது விளைடு ... ருத் தோறறத் தோசகாத தோககி,—பின்மாககச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப் பெருமை யுடையோர்-முனபின் சொன்ன சனமாகக நாலம்ப சிவபோக சிவசமாதி யுறைப்புற்ற சத்தககள்,—சிவனைப் பெறுவார்களேல் - சிவமென்று சமமாய் ம

லத்தால் மறைந்திருந்து, மலமுத்தியால் வியத்தியாய் விரிந்து விளக்குஞ் சிவத்துவத்தைச் ஸ்வரூப லக்ஷணமாகச் சாக்ஷாத்கரித்திருப்பார் தானே

மறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

புறத்தொழி லகத்தொழி லிரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழின் மாத்திரையானே அம்மூன்றுக்கு மேலாய அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்துநிற்கின்ற சிவபிரானிடத்துச் செய்யும் வழிபாடு ஞானமெனப்படுமென்பதாம்.

அவ்வழிபா டிலையென்பது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

ஈண்டு வேதமென்றது வேதஞ்சிவாகமமென்னு மிரண்டினுமுள்ள கருமகாண்டத்தை.

சிவாகமமும் வேதமென வழங்கப்படும்.

கீழுள்ளவற்றைக் கீழெனக் கண்டு கழித்தாலன்றி மேலுள்ளன பெறப்படாவென்பார், கீழாகவென்றார்.

கழித்தென்பது சொல்லெச்சம்.

பதிபசுபாசந் தெரித்தலாவது அம்மூன்றுபொருளையுந் தத்தமிலக்கணத்தின் வைத்து வேறுத்துணர்த்தல்.

பரமசிவனைக் காட்டலாவது, அம்மூன்றனுள் பதிப்பொருளை ஏனைப்பாசபசுக்களுக்கு மேலாக விளக்கி விளங்கச் சொரூபலக்கணத்தினைவைத் துணர்த்துதல்

ஈண்டு ஞானமென்றது ஞானசாஸ்திரத்தினை மேற்று

தெரிந்துகொண்டு ஞானநூலெனவே, ஞானகாண்டமெல்லாந் நூலாருந்தத்தியாயம்பற்றி இங்ஙனமிருபகுதிப்பட நிகழ்வேறுபடாயிற்று.

நாடுதல் சிந்தித்தல்.

நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும் ஓதல்கேட்டல் களும் உடன் கொள்ளப்படும்.

பின்மார்க்கச்சிவன் வினைக்கொள்கை.

பின்னுதல் அத்துவிதமா யிசைதல்

நாடாவண்ணம் பின்னிய சிவனென்றுரைக்க

மார்க்கம் இடைப்பிறவரல்.

சன்மார்க்கமாயதனைக் கழித்து நாடியுடனுடம்பெற்றிடென வினைமுடிபு செய்க

மேல் இச்சரியை கிரியையென்றாற்போலாண்டும் இருநூலப்பெருமையென்ச் சுட்டு வருவித்துரைக்க

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட சரியைமுதலிய நான்கற்கு மிலக்கணங் கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் சன்மார்க்கத்தின் முறைமை யருளிச்செய்கிறார்

சன்மார்க்கம் சகலகலைபுராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாம்பலவு முணர்ந்து - சன்மார்க்கமாவது? பலகலை ஞானங்கள் வேதங்கள் பலசாத்திரங்கள் புராணங்கள் உலோகாயதன முதலாயுள்ள புறச்சமயங்களுட் சமயங்களென்று சொல்லப்பட்ட பலவகையிற்றையு மாராய்ந்தறிந்து, அப்படி யறியவே பல மார்க்கத்திலுள்ள பொருள்களெல்லாஞ் சத்தியம்போலே தோன்றி அசத்தியமாய்ப்போம். ஆகையாலே,—பன

ராக்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம் பதிபசுபாசந்தெரித்து - பலசமயங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட வஸ்துக்களெல்லாங் கீழ்ப்படுத்தி எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேசுவரனுடைய விலக்ஷணத்வத்தையும் ஆன்மாக்களுடைய விலக்ஷணத்தையும் பாசங்களுடைய விலக்ஷணத்தையுங் கூறுசெய்து,—பரிவனைக்காட்டினமாத்திரக்க ஞானத்தைநாடி—மேலான பரமேசுவரனைத் தரிசிப்பிக்கைக்கு நல்ல வழியான பரஞானத்தை யாசாரியராலே யறிந்து,—ஞானஞேயத்தொடு ஞாதிருவு நாட்டாவணம் - இவனுக்குக் காட்டுகிற ஞானமுங் காணப்படுவதாயிருந்துள்ள ஞேயமும் அதனோடு காண்கிற ஞாதுருவாகியதானுமென்கிற சங்கற்பங்களும் பொருந்தாதபடி,—பின்மாத்திரக்கச் சிவனுடனுமபெற்றி - பின்பு இந்தஞானத்தினவழித்தாய் தற்போதன் சீவியாமனிற்கவே சிவனைவிட்டு நீங்காமல்நிற்கிற ஞானத்தைப்பெற்று ஞானமேயாய் விடுவார்கள் இந்தநிலை கூடினவாகள்,—ஞானப்பெருமை யுடையோர் சிவனைப் பெறுவார்களே - இப்படிப் பரிபூரணமான அந்த ஞானத்தைப் பொருந்தினவாகள் அந்த ஞானத்தினாலே சிவனோடே கூடிச் சிவனாயிருப்பாகள்

பின்மாத்திரக்கச் சிவனுடனும் பெற்றியென்றது ஆன்மதரிசனம்.
ஞானப்பெருமை யுடையோரென்றது ஆன்மசுத்தி.
சிவனைப்பெறுவார்களே யென்றது ஆன்மலாபம்
என்னுமது கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சன்மார்க்கமாவது வேதாகம புராண சாத்திரங்களெல்லாவற்றையு மாராய்ந்தறிந்து உட்சமயம் புறச்சமயங்களிலுள்ள பேதங்களையும் அவை யென்றுசொன்னது என்றுசொல்லாத வஸ்துக்களையு மறிந்து அவையிற்றைக் கீழ்ப்படுத்தி யவற்றிற்கு மேலாயிருக்கிற பதிபசுபாசமாத்திரக்க

திருவுண்மையை யறியவென்றும் அந்தப் பதிஞானத்தாலே சிவனுடைய திருவடியைப் பெறுகிறது சாயுச்சியமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சன்மார்க்கம் - நன்னெறி யாவது,— சகலகலை புராண வேத சாத்திரங்கள் - சகலமான கலைஞானங்களும் புராணங்களும் வேதாகமங்களி லுள்ள கருமகாண்டங்களும் மற்றச் சாத்திரங்களும்,— சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்து - ஏனைச்சமய நூல்கள் பலவு மாராய்ந்து,— பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக - பலவழிப் படுகின்ற பொருளை முழுவதுங் கீழென்கக் கொண்டு கழித்து,— மேலாம் பதிபசுபாசந் தெரிந்து - மேலான பதிபசு பாசமாகிய மூன்று பொருளையுந் தடத்த லக்கணத்தில் வைத்து வகுத்துணர்ந்து,— பரசிவனைக் காட்டு நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி - அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருளேனைப் பாசம் பசுக்களுக்கு மேலாதல் விளங்கச் சொரூபலக்கணத்தின் வைத்துணர்தலாகிய நல்வழிக்கேதுவான ஞானகாண்டத்தை யோதல் கேட்டல்களுடன் சிந்தித்து,— ஞானநேயமொடு ஞாதுருவு நாடாவண்ணம் பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி - ஞாதுரு ஞானநேயமாகிய பகுப்பின்றி யத்துவிதமா யகண்டாகார நித்திய வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவபிரானோடு கலக்குந் தன்மைத்தாகிய ஞானப் பெருமை யுடையோர்,— சிவனைப் பெறுவாகாதே - ஞானசைத்தை யனுட்டித்தோரே சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியைப் பெறுவர்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலெடுத்த நாகொடி... யை முதலிய நான்கிற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

கருமயோக முதலியவற்றால் பல மடையப்பட்டோரே யெனினும் அவற்றினும் ஞானயோகமே சிறப்புடைத்தென வுணர்த்துகின்றார்.

ஞானநூல் தனையோதல் ஓதுவித்தல் நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் தான்கேட்டல் நன்றா யீனமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தலைந்து மிறைவனடி யடைவிக்கு மெழி்ஞானபூசை, யூனமிலாக் கன்மங்கள் தபஞ்செபங்க டியான மொன்றுக்கொன் றுயருமவை யூட்டுவது போக, மானமையான் மேலான ஞானத்தாலரனை யர்ச்சிப்பார் வீடெய்த வறிந்தோரெல்லாம். (உரு)

(இ-ள்) ஞானநூல்தனையோதல் — காமிகாதியான இவ்வாகமங்களை யோதல். அஃதாவது, ஆசாரியன் சுத்தத் தானத்திலே வடக்கு கிழக்கு முகமாக விருந்து ஆசமன முதலிய குற்றங்களை நீக்கிக் கொண்டு முன்னே யெழுதியபுத்தகங்களைச் சூழவைத்து அங்கங்களே சிவனாக புத்தகத்திற் குருவையுங் கணபதியையும் பூசித்து, அதின்மேல் சிவபெருமானை ... பீடம் விரித்து அதின்மேலேவைத்துப் பூசித்துப் படிக்கிறது.

ஓதுவித்தல் — அந்தஆசாரியன் மாணாக்கர்க்கு ஆகமங்களைப் போதிக்கு மிடத்து சிவமுகமாக மாணாக்கனை யிருவென்று கற்பித்துச் சிருட்டிகாலத்தி லாகமங்களைப் பரம்ப

[illegible] பட்சம் குருசம்பந்தம் அசாரம் ஆகியவியாட இ[illegible] என்வாறு சம்பந்தத்துடன் ஆசாரிய பாரம்பரியத்தில் தன் ஆசாரிய பரம்பரையாக ஆகமங் கேட்ட [illegible] யுத்தியினால் தான் சொல்லப்போகிற பொருளை [illegible] ஞானம பலத்தினையு மவனுளங்கொள வுரைத்தல்.

பொருள்கோள் — "கருத்துப் பசுப்பொருள் காட்டுவது

[illegible] தல் — விடை" எனக் கூறிய வைந்து முறைப்படி மாணாக்கர்க்கு வியாக்கியானஞ் செய்வது

கேட்டல் — ஐம்பொறியறத் தன்னாசிரிய னிடமாகக் கேட்டல்

[illegible] — தான் கேட்ட பொருள்களைத் தனக்கு நேரா

[illegible] பொருளைத் — தத்த சம்பிரதாயிகளுடன் கூடியிருந்து நா

[illegible] சந்தித்தல் — டோறுஞ் சிந்தித்தல்.

[illegible] யிறைவ — ஒத்தல்முதலிய வைந்தினையுங் குறைவறச்

[illegible] டைவிக — செய்தார்க்குச் சிவனது திருவடியை யடைவிக்கும் அஃதெக்காரணத்தாலெனின்?

[illegible] ஞான — அழகிய ஞானபூசை யென்று இவ்வியாகமங்க ளோதுதலால்,

[illegible] — சிவபூசை முதலிய நித்திய கன்மங்களைக் கைமுறையாகமெனப் பெறும்

[illegible] — சாந்திராயண விரத முதலியவற்றால் சரீரத்தை மெலிவித்தல்.

[illegible] பங்கள் — மானத முதலிய மூவிதத்தால் ஜபஞ்செய்வது.

[illegible] மை — "காண்பானுங் காட்சியுங் காணப்படும் பொருளு-மாண் பாகியான வகை" எனப் [illegible] ருத்தனுக்கு வேறாயதொரு பொருளை யாதுங்காணா இ

டையமும் லொழுகுமாறுபோலத் தியானஞ் செய்தல் தியான
யாகம்

ஞானகர்ம கொ கன்மத்தைப் பற்றத் தவம் பதினா—
ளாறும் று பங்கதிகம், அதனைப் பற்றச் ஜபம் நூறா
டங்கதிகம். அதனைப் பற்றத் தியானம் நூறா
யிரங்கதிகம், அதனைப்பற்ற ஞானயாகமானது சாதனப் பிர
மாணமாய மகத்தா யளவற்ற பலத்தைக் கொடுப்பதாயி
ருக்கும்

காமமுதலிய காலங்களையு மனுஷ்டித்தார் பெறும்பலனை
யாதென்னில்?

அவை யுடைமை அவைகளின் வழியின னனுட்டித்தவர்க
ளு போகம் ளுக்குப் போகத்தைக் கொடுக்கும். அந்த
போகமும் புசித்துத் தொலைத்தவாறே மறு
படியு சரீரமெடுத்தற்குக் காரணமாம்

ஞானமைய பலம் இத்தன்மையுடைத் தாதலினாலே
மேலான ஞா மோக்ஷத்தை யடையக் கருதின ஞான
னதத்தா லறிவைய வான்கள் விசிட்டமான ஞானபூசனையே ய
நுசரிப்பா ளிடை னவரதமுஞ் செய்வர்கள். எ-று.

த வழிசேர்ந்தோரெ
ல்லாம்

ஞானபூசை யடைவிக்கு மெனவும் அதிக்கோ ரர்ச்சிப்ப
ரெனவும் எழுவாய் பயனிலை கூட்டுக.

இதற்குச் சிவதருமோத்திர மெனவறிக. (௨௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சைவர் அநாதிசைவர் ஆதிசைவர் மஹாசைவர் அநுசைவர் அவாந்தரசைவர் பிரவரசைவர் அந்தியசைவர் எனவேறு பேதத்திலே அநாதிசைவரும் பிரவரசைவரும் அந்தியசைவருநீங்கலாக நின்ற நால்வருக்கும் விசேஷ தர்மமாகிய பஞ்சமகா யக்ஞம் கூறுகின்றது.

ஊனமில்லாக் கன்மங்கள் தபஞ்செபந் தியானங்களிவை யொன்றுக்கொன் றுயரு மூட்டுவது போகம் ஞான நூற்றனை யோத லோதுவித்த னற்பொருளைத்தான் கேட்டல் கேட்பித்த லெண்ணுறு மீறுமில்லாப் பொருள்தனைச் சிந்தித்த லைந்து மெழில் ஞானபூசை இறைவனடி யடைவிக்கு மாண்மையான மேலா ஞானத்தா லரனை யர்ச்சிப்பர் வீடெய்துவ ரறிந்தோரெல்லாம் என மாறிப் பொருளுரைக்க.

ஊனமில்லாக் கன்மங்கள் -* பிராம முகூர்த்தத்திலே யெழுந்திருந்து சிவசிந்தனை முதலாகச் சிவபூஜை யக்நிகாரியம் தரியாசந்தி பரியந்த மாகமோக்த பிரகாரங்களிலே அந்தந்த வாஸ்ரமத்துக்கு வேறாக கிரியைகளை யேறாக் குறைச்சலறப் பண்ணுவது கன்மயக்கியம்.

தவம் - சாந்திராயணம் கிருச்சிரம் மாசோபவாசம் அஷ்டமியாதி † யநசன விரதங்களினாலே தேகத்தைத் தபிப்பிக்கிறது தபோயக்கியம்.

ஜபம் - அந்தந்தவர்ணாஸ்ரமாநுகுணமான சிவமந்திரத்தை வாசகமாகத்தான் ‡ உபாம்சுவாகத்தான் மானசமாகத்தான் மேற்சொல்லும் பிரகாரத்திலே ஜபிப்பது ஜபயக்கியம்.

தியானம்-இருதயாதி ஸ்தானங்களிலே சதாசிவாதி மூர்த்திகளை பலகாலும் தியானிப்பது தியானயக்யம்.

இவை யொன்றுக்கொன்றுயர மூட்டுவது போகம் - இந்
நாலும் ஒன்றுக்கொன்று அதிக பலங்களைக் கொடுப்பதாய்ச்
சிவலோகத்திலே மகா போகங்களைப் புசிப்பித்துக் காலவிறுதி
யிலே புநர் ஜநநத்தை யுண்டாக்கும்

ஞானநூற்றனை யோத லோதுவித்தல் நற்பொருளைத்தா
னகேட்டல் கேட்பித்தல் நன்றும் - ஞான சாஸ்திரத்தைத் தா
ன முன்னொடு பின் மலைவற ஆசாரியனிடத்திலே படித்தல், தா
ன படித்தபடி யொருவர்க்குப் படிப்பித்தல், பாசபசுபதியென்
னு மூன்று பொருளுக்குள்ளே ஞானாநந்த ஸ்வரூபியாகையால்
நற்பொருளாகிய பதியை மனமுதலான கரணங்களை நீக்கிப் பா
விக்கும்படி யாசாரியனிடத்திலே தான கேட்டல் அவ்வாறு
தன சிஷ்யனுக்குப் போதித்தல் —

ஈனமில்லாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தல் ஐந்து மெழின்ஞா
னபூசை யிறைவனடி யடைவிக்கு மானமையான மேலான்ஞா
னத்தா லரனை யர்ச்சிப்பார் வீடெய்துவ ரறிந்தோரெல்லாம் - டா
சாரணத்து ஜடமு மலமு மாயையினுலும் பசு அந்த மலசாடகத
மாயையினுலும் ஓரிழுக்கு மல்லாமல் ஸ்வபாவ நிர்மலமாய நித்
தியானந்தமயமா யுள்ள பரமபொருளை யானமாவிலே வேற
றப பாவிக்கையா லவ்வைந்தும் முன்சொன்ன நாலு யக்ஞங்க
ளிலும் விசிஷ்டமாகிய ஞான யக்ஞம் இது சிவசாயுஜ்யத்தை
யடைவிக்கும் ஆகலினாலே பாச பசுஞானத்துக்கு மேலான
சிவஞானத்தினாலே சிவனைப் பூசைபண்ணுமவர்கள் மோக்ஷத்
தை யடைய வறிந்தோராக வென்றிதன்பொருள்.

* பிரமமுகூர்த்தம் - வெடிய ஐந்துநாழிகை, † அதரந்
ம் - சாபபிடாமை, ‡ உபாம்சு - ரஹஸ்யம்.

ஸௌவாஸ்தவ்யா ஜெ(ரு)யா ஸௌக்ஷாம் ஹேம
ப்ராணைஷ்வ | ஸுநாடிஸௌவ: ப்ரயஸ: ஸ்ரீஸௌவ

த்விதீயகஃ ॥ த்ருதீயஸ்ய ஏகாந்தேந ஸ்வஸ்தாநகய...
நந்தேஶவகஃ ॥ பஞ்சபோவர்த்தநம்ஸ்வஷஷ்டம்...
ஈஶ்வரசக்தி | ஸ்வஸ்யாஜோ வாத்ருதேஶவஸ்ய தேஶவா
நாம் ஹேதுஶ்வரச்சக்தி ॥ அநாதிதேஶவ ஸம்ஸித ஸ்வாந்
தேஶவஶிவபீஜஃ | விப்ரதேஸ்ய ஏகாதேஶவஃ க்ஷ
த்ரியா தேவஸ்ய ஶக்தச ॥ அநந்தேஶவ ஶாஸ்வத்ரா
த்யஸ்யந்த்ரஸ்யவாஞர ஸ்யூதாஃ | ஸவணாம்பஷ்
டஸந்த்ர்ஸ்ய கலாஸ்ஃ பாஶவ ஸ்யுரா ॥ ப்ரவர தேஸ்ய
வ ஸூவத்ராதஃ ப்ராசக்தி ஸர்வஞ்ஜயா | அநந்த்ரா
ஶாஜேவ ஜாதீநா ஈஶ்வரதேஶவ தீஶாசக்திஷ ॥ அ
யவப்ரஜாஜ்ஞீகாயதோதேச ஹேதோதேவோமாவிதேய
ஸ்தஃ | கஷயஜ்ஞ ஸஜாவத்ராதஃ தவ ஸ்யாம்ஜ்ராயணாஃ
சஃ ॥ ஸாஷ்ட்ரயஸ்ஜவஃப்ராக்தா ஶிவஜம்த்ர ஸ்ய ஸக
த்யா | யத்ராநயஜ்ஞஸ்ஜாவத்ராதஃ ஶிவவிஞ்ஞாநஜேமா
ஜேமாஃ ॥ அஸ்ராபந ஜஸ்யந வத்வத்ரா ஸ்ரவண
விசேநஃ | ஏவம் பஞ்சப்ரகாரேணாய ஜ்ஞாநயஜ்ஞஃப்ர
ஸ்கீர்தஃ ॥ உக்தரோக்தர தேவஶிஷ்ய ஸதேஷாம்
பரிக்கீர்தஃ | பஞ்சாநாஜீ யஜ்ஞாநாம ஜ்ஞாநய
ஜ்ஞோ விஶிஷ்டஃ ॥

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

சிவசித்தாந்த சாத்திர ஞானமு மறிந்தே தியானஞ் செய்யப் பண்ணப்படுமாதலால், சாக்ஷாத்கார சாதன சாக்ஷாத் சன்மார்க்க ஞானபூசையாகு நிராலம்ப சிவத்தியான சமாதி முதலியவற்றைச் சாதிப்பிக்குமாதலால், சன்மார்க்க ஞான பூசையா மென்று சாற்றுகின்றார்.

சித்தித் தலுக்குப்பின் தெளிதல் என்பதைக் கூட்டி ஆறென்று பகுக்க.

சாலம்ப சிவசக்க மார்க்க ஞானசாத்திய சாலம்ப சக மார்க்கத் தியான சமாதி முதலியவற்றைக் குறித்தது நிராலம்ப சிவசன்மார்க்க சாஸ்திரஞான முயர்ந்தது, நிராலம்ப சிவசன்மார்க்கத் தியான சமாதி முதலியவற்றைக் குறித்துத் தாபூந் தொனைபத்திக.

அட்டபடிச் சிவாகமஞ் செப்பியது காண்பிப்பாம். கிரியாவான்கள் பத்துப் பெயர்க்கதிகன் சாந்திராயண முதற் றபவிரதி, தபவிரதிகள் நூறுபெயர்க்கதிகன் சட்சீலன், சட்சீலர்க ளாயிரம் பெயர்க்கதிகன் சிவஞானி, சிவஞானிகளில் லக்ஷம்பெயர்க்கதிகன் சிவத்தியானி, சிவத்தியானிகள் கோடிபெயர்க்கதிகன் சிவசமாதிமான், சிவசமாதிமான்க ளனந்தம்பெயர்க் கதிகன் சிவசாக்ஷாத்காரவான்.

சிவத்தியானம் சிவ சமாதி சிவ சாக்ஷாத்காரங்களுமங் கியோத்திரேக விசிஷ்டச் சிறப்பு ஞானங்களாமே.

பதப்பொருள் வெளிப்பொருள்.

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவதருமோத்தரத்திற் கூறியவாறே ஒன்றற்கொன் றேற்ற மாகிய கன்மவேள்வி தவவேள்வி செபவேள்வி தியானவேள்வி ஞானவேள்வியென்னு மைந்தனுள், முன்னைநான்கும் போகத் தைத் தருவனவாக, ஒதனமுத்த இவ்வகைப்பட்ட ஞானவேள்வி யொன்றுமே வீடுபேற்றைத் தருவதாகலான் அஃதுணர்ந்தோ ராலங்ஙன மவ்வகை ஞானவேள்வியே வேட்கற்பாலரென்ப தாம்.

தெளிதருநிட்டைக்கும் நூல் வேண்டாமையின் நூலா லுகற்பாலனவாய ஏனையைந்துமே ஈண்டு வேள்வியென வெடுத் துக்கொள்ளப்பட்டன.

நற்பொருளைத்தானே கேட்டல் கேட்பித்தலென்கை கேட் டற்குப்பின் வைத்தோதாமையான், ஈண்டுக் கேட்பித்தலென் றது, ஆசிரியனை வழிபடுத்தி தான் கேட்டலின்றியும் ஒசவு மோதுவிக்கவும் பெற்று நூலின்க ணதிகாரமுடையாராயினா ரந்நூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தாலுணர்ந்து தம்மாலோ துவிக்கப்பட்டார்க்கு உரைத்தலையென்பது பெறாம்.

கேட்டற்குப் பின்னதாகிய ஏனைக் கேட்பித்தல், பிரா சுத்தையிடத்தே நூல்கலப்பாருமொன்பவாகலிற் சிந்தித்தற்பய த்தாய் அதனுளடங்குதலின், வேறுவைத் தெண்ண வேண்டா வாயிற்று.

அற்றாகலினன்றே வருஞ் செய்யுளிற் கேட்டற்குப்பின் சிந் தித்தலே கூறியொழிந்ததூஉமென்க.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—()—

முன் சொன்ன பரஞானத்தாலே சிவனைக் கூடுதற்கரிதென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அபரஞானத்தாலே கூடுகிற முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்.

ஞான நூல்தனையோதல் ஓதுவித்தல் நற்பொருளைக்கேட்பித்தல் தான்கேட்டல் நன்றா வீண்டு பொருளைச் சிந்தித்தலைந்தும் - ஞானசாஸ்திரங்களைத் தானோதுதலும் பிறர்க்கு அந்தச் சாஸ்திரங்களை யோதுவித்தலும் அந்தச் சாஸ்திரங்களிலுண்டான நல்ல வஸ்துக்களைப் பிறருக்குச் சொல்லுதலும் தான் பிறரிடத்திலே கேட்டலும் நன்றாகக் குற்றமற்ற வஸ்துப்பொருளை யாராய்ந்து சிந்தித்தலுமென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தும்,—இறையவன் அடியடைவிக்கு மெழில் ஞானபூசை - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாஞ் சாத்தாவுக்கு அழகிய ஞானபூசையாயிருக்கு மாகையாலே அவனுடைய திருவடியிலே பொருந்தும்படி பண்ணும் —ஊனமிலாக் கன்மங்கள் தவஞ்செபங்கள் தியானமொன்றுக்கொன்றுயருமிவை பூட்டுவது போகம்-குறைவிலாத எகயாதி கன்மங்கள் தபங்களைப் பண்ணுங்கை ஜபங்கள் தியானங்கள் இவை தனில் ஒன்றுக்கொன்று மேற்பட்டிருக்கும் அப்படியிருந்தாலும் புசிப்புக் கேதுவொழிந்து இவையிற்றாலே மோக்ஷமுண்டாகாது.—ஆனமையால் மேலான ஞானத்தாலரனையர்ச்சிப்பர் வீடெய்த வல்லோரெல்லாம் - ஆகையாலே இவையிற்றுக்கு எல்லா மேலாயிருக்கிற சிவனைப் பெற்றுச் சிவானுபவத்தை அநுபவித்துக்கொண் டிருப்பார்கள் மோக்ஷத்தைப் பெறுகிற முறைமையறிந்த பெரியோர்களெல்லாம்.

இதனாற் சொல்லியது, ஞானசாஸ்திரத்தை யோதுகிறது முதலாயுள்ள அபரஞானத்தாலே பரஞானத்தைப் பெறலாமெ

னாறும் கன்ம வெகுமுதல் காலும் ஒன்றாகக்கொண்டு மேலாயி ருக்குமென்றார் அவையிறந்தால் போகமொழிந்து மோக்ஷமு ண்டாகாதென்றும் ஞானத்திலே மோக்ஷமுண்டாமென்றும் அறிந்த பெரியோர்கள் அனவரதமும் அந்த ஞானத்திலே சிவனோடே கூடியிருப்பார்களென்னுமுறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஒன்றாகக் கொன்றுயரும் - சிவதரு மோத்திரத்திற் கூறி வாறே யொன்றற்கொன் றேற்ற மாகிய,— ஊனமில்லாக் கன்ம ஙகள் வரு சயந்திபான மிவைபோக மூட்டியது-குறைவிலாக் கன்மவேள்வி தபவேள்வி இயானவேள்விஜபவேள்வி ஞானவே ள்வியென்னுமைந்தனுள் முன்னைய நான்கும் போகத்தை யூட் டுவனவாக,—ஞானநூற்றனை யோதல்-ஞானநூற்றனை யோதலு ம்,— ஓதுவித்தல்-அந்நூலைப் பிறர்க் கோதுவித்தலும்,— நற் பொருளைக்கேட்பித்தல்-அந்நூற் பொருளைத் தமது மதிநுட்ப த்தாற் பிறர்க்குக் கேட்பித்தலும்,—தானுறக் கேட்டல்-அந் நூற்பொருளைத் தானுறக் கேட்டலும்,— ஊனமிலாப் பொ ருள்தனைச் சிந்தித்தலைந்து ஞானபூசை யானவையாவன - குறைவில்லாத அப்பொருளைச் சிந்தித்தலுமாகிய வைவகைப் பட்ட அழகிய ஞானவேள்வியாகலின் அஃதொன்றுமே,— இ றைவனடி யடைவிக்கும் - வீடுபேற்றைத் தருவதாகலான,— வீடுபெறவிரும்புவோரெல்லாம்-அஃதுணர்ந்தோரெல்லாரானு ம்,—மேலான ஞானத்தாலனையருச்சிப்பர்-அவ்வைந்துவகை யான ஞானவேள்வியே வேட்டற்பாற்று என்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலாந்த ஞானத்தினை யுடையவர்கள் பெரும்பல மீந்தென
பதூஉம் அஃதில்லாதார் பெரும்பல மிழந்தனர் என்பதூஉம்
வரையறைசெய் துணர்த்துகின்றார்

கேட்டலுடனே சிந்தித்தல் தெளிதனிட்டை கிளா
த்தலென விரண்டாய் கிளக்கின்ஞான, வீட்டைய
டைந்திடுவார் நிட்டை மேவினோர்கண் மேவாத்தபயி
னவர் மேலாயபதங்கட், கீட்டியபுண் ணியங்கூத் தரகி
னப யினிதுநுகர்ந் தரனருளா லெந்தப்பாமே, ஞட
ட்டியந்த குலத்தினிலவந் தவதரித்துக்குருவான ஞான
நிட்டை யடைந்தடைவர் காதலன்றுமே (௨௪)

(இ-ள்) கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை கிளாத்தலென விரண்டாய் கிளக்கின் — யாதானுமொருவர் தாம் ஞானாசாரியனிடத்தே சாதித்த திவ்யாகமங்களின் வாக்கியத்தைத் தனக்குப் புலப்படக் கேட்டலும் அந்நினைவு மறவாமல் நாடோறும் மீண்டு சிந்தித்தலும் அதனை யறிந்த தெளிதலும் தெளிந்த மேலான ஞானத்துடனே கலந்து நிட்டைபுரிதலும் மௌனச் சொல்லில் நாலு பிரகாரமாம்

ஞானவீட்டை யடைந்திடுவார் நிட்டை மேவினோர்கள் — இவ்வாறு சமாதியை யடைந்தவர்கள் பரமமான மோட்சத்தை யடைவார்கள் நிட்டையை மேவினோர்கள் வீட்டை யடைந்தோர் எனப் பதமாறுக.

மேவாத்தபயினவர் — இராகத்துவேஷத்துடன் கூடி நிட்டையைப் பொருந்தியிருக்க மாட்டாதவர்கள் பிறந்தவாறே

சேலாபயக்க அந்தத் தபோபலத்தாலே சிவலோகமு
கடைந்தபுவன தமிய புவனங்களுக சதிபராட
னாகாக

இனபம்னித அவர்களிருபத்தொரு தலைமுறையி னுடை

யவந்து டான போகஙகளுடன சிவலோகத்தி லாறு

கோடி கறபகாலமிருந தாணடுனர போக
[illegible] தொலைநதவாறே பின மாயனுதயம பிரமன பிர
சாபதிலோக மிநதிரனபுரி கநதருவாபுரி யிவாக ளுலகஙகளி
லுமான போகஙகளை யடைந தக்காலவரையுமிருந தாணடு
[illegible] போகஙகளைக் கிரமத்திலே யனுபவித்துத் தொலைநதவா
றே

உரனருளால சிவன றனதுகாருணணியத்தினாலே இ

து நடநிலததீபகம

மதபயா இநதப்பூமியினகண வேதாகமஙகளிற
சொலலபபடடதுறை நபபட நலசாதியினும நலல ஐசுவரியத்
து ததினில வ திறும வநது

நதயநதது

குருவால ஞா ஞானாசாரிய னிடமாகச சிரவணம மன

னமநிதிதியாசனம முறறுதலானும பூரவ

நது வாதனையினாலும எவவளவு இவனுககுச சிவ

ஞானமிடம பிறககும அவவளவு மகனவபி
நிறுபினபு ஞானநிடடையைப் பொருதியிருந தெடுதசவு
டலுரக கன்மங்க கனமபலந தொலைநதவாறே

அடைவார் சிவனது சிரீபாத கமலஙகளைப் பொருந

திருப்பர்கள் எ-று

நிடடை மேவினோ ரடைவா ரொழிநினும எது, மேவாதோ
ர் குருசநன மெடுத்துக் குருவாலனடவரென எழுவாய பயனி
லை கூடடிக்

இதற்கு நிசுவாசம் சிவதருமோத்தரம் சிந்திய விசுவம் ஏ
பிரபேதமு மெனவறிக (௨௪)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஞானயக்கியம் நாலுபேதமாயிருக்குமுறைமை கூறுகின்றது.

கேட்டல் - பதிபசுபாசத்தினுடைய லக்ஷணங்களை யாசாரியமுகத்திலே நின்றுங் கேட்டல்,—உடன்சிந்தித்தல் - கூடப்படிக்கப்பெருடனே யந்த லக்ஷணத்துக்கு அவ்யாப்தி அதிவியாப்தி அசம்பவதோஷமில்லாமற் சோதித்தல்,—தெளிதல் - மூன்று பொருள்களினுடைய ஸ்வரூபத்தை நிச்சயித்துப் பாச * ஹேயமென்றும், பதி † யுபாதேயமென்றும் பாசத்தைநீக்கிப் பதியைப் பிரிவற நிறபமென்றுந் துணிதல்,—நிட்டை கூடுதல் - அந்தப் பதியுடனே வேறறநின்று பேரின்ப வளர்ச்சியைப் பெறுதல்,—என வீரிரண்டாம் - இவ்வாறு ஞானப்பியாசம் நாலுவிதமாம்.—கிளக்கில் ஞானநிட்டை யடைந்திடுவார் நிட்டைமேவினோர்கள் - சதுர்வித ஞானப்பியாச பலத்தை விசாரிக்கில் ஞானத்திலேயுண்டாம் பரமமுத்தியை, நிட்டைபொருந்தினபேர்க ளடைவார்கள்.—மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்கிட்டியபுண்ணியராதராகி யின்பமினிதுறுவர்கள்.-நிட்டை பொருந்தாது கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலளவிலே தேகத்தை விட்டபோ பிருதிவியாதி புகதித்துவ பர்யந்தத்தை கடந்து இவையிற்றுக்கு மேலான பிரகிருதி மண்டலத்தில் சிவலோகத்திலே சாலோக சாமீப சாரூப பதங்களுக்கேதுவான புண்ணியங்களை யுடையவராயவிடத்துத் துக்கமென்பது சற்றுமில்லாமல் சுகமே யநுபவிப்பர். அநுபவிக்கையிலும் போகத்தில் மனம் பற்றில்லை ஆகில்,—அரனருளால்-சிவனருளால் நிட-

டை-கூடி பிரளயகால மளவும் அவ்விட்டத்துச சீவன்முத்தரா யிருந்து பிரளயத்திலே பரமுத்தியை யடைவா அவ்விடத்துப போகபரவசத்தினாலே நிட்டை கூடாதிருந்ததாகில்,—இந்தப பாரமேல நாட்டிய நறகுலத்தினிலவந்தவதரித்து- இந்தபூமி யினமேல ஏனகுலத்தினறிச சிவதருமமபண்ணுவோா குலத்தி லேவந்துதித்து,—குருவான ஞானநிட்டையடைந்தவா நா தனருளே-ஆசாரியா கருணையினாலே ஞானநிலைமையைப பெற றதனால் சிவனை வேறற சிவசாயுச்சியத்தை யடைவாகளென றிதனபொருள.

* ஹேரணம - நீக்குதல், † உபாதேயம-எடுக்கத்தக்கது,

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சாவாதிக்க நிராலம்ப சிவ சாக்ஷாத்கார சாதன நிராலம பசிவசமாதி முனசொல்லிய ஞானத்தினு முக்கிய மெனபது ஆசாரியரு மறிவிப்பிக்கினறாா.

கினறதல - பணணுதல்;—இந்தப்பாரமே லெனபது நியம மனறு "புவகே குரவஹ" எனறு சிவாகம விதித்ககோ செய்பவா ரகளாதலால, போய்ப் பொருந்திய புவனத்திருந்தபடி பூமியி ற்றிரும பாந்து ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகணடருத்திரகுரு சதாசிவகுரு முத லோரால் தீக்ஷிதாகளாய்க் கொண்டே பரமுத்தியானகளா வாாகள

மறைந்த வெளிப்பொருள்

× புவனந்தோறுங் குருக்கள

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிய ஞானவேள்வி யையுந்தனுள் முன்னையமூன்றினும் ஆசிரியனறிவுறுக்கு முண்மைஞானம் நிகழாமையின், உண்மைஞான மெனப்படுவன ஏனைக் கேட்டல்சிந்தித்தல்களுஞ் சிந்தித்ததனைப்பின்னாத் தெளிதலுந்தெளிந்தவாறே யதனினிட்டை கூடுதலுமென்னு நான்கேயாம். இம்முறையே வந்து நிட்டை பொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவர் இந்நான்கினுள் மேவுதலின்றித் தீக்கையிலத்துணைச்சுத்தி பண்ணப்பட்டு ஓதலோதுவித்தல் கேட்பித்தன் மாத்திரையினின்று தப்பினவர், பதமுத்திகளின் வைகி நிகழ்கியதுணையானே ஆசிரியன் மாட்டுக் கேட்டன்முதலிய நெறியா னிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபெற்றுய்துவ ரென்பதாம்

ஓதன்முதலிய மூன்றினின்றார்க்குங் கேட்டன்முதலிய ஆசிரியனையின்றி யமையாதென்பது உணர்த்துதற்பொருட்டு, 'இத்தப்பாமே ஞூட்டிய நற்குலத்தினில்வந்தவதரித்து' என்றது ஒழிவேயாகலின் அதுவே நியதமென்றெனக்கொள்க; சரியைமுதலியவற்றி னின்றாரும் 'அங்குசாதனை மூன்னிற்கின்றனுருவாகிய குருவே' என வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படுதலின்

இனி மேவாத்தப்பினவரென்பதற்குக் கேட்டன்முதலிய மூன்றினின்று தப்பினவரென வுரைப்பாருமுளர்.

கேட்டபின்னாக் கேட்கவேண்டாமையானும், சிந்தித்த பின் னால வேண்டாமையானும், தெளிந்தவழி நிட்டைமேவுதற்கு இடையீடின்மையானும், கேட்டன் முதலியவற்றினின்றார் சுத்தத்தத்துவபுவனங்களின் அபரமுத்தராய் வைகியவாறே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவதன்றி மீளுதலின்மையானும், அவர்களைச் சரியைமுதலியவற்றினின்றாரோடொப்ப வைத்து அவ

ஙனமுரைத்தல் சிறிதுமேலாமையானும், மேற்செய்யுளோ டியைபுபடாமையானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியென வொழிக.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இத்துணைப் பகுதித்தெனப்படுஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப் பாமாறும் அவற்றிற்குரிய பயன்வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்த நிட்டை கூடாதென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலு மோருபாயநிட்டை யருளிச்செய்கிறார்.

கேட்டல் - முற்சனனங்களிற்செய்த சரிதை கிரியை யோ கங்களின் முற்றுதலினாலே ஆசாரியனருளிச்செய்த ஞானோப தேசங்களை ஏகாக்கிர சித்தனாய்க்கொண்டு விரும்பிக் கேட்ட ல் —உடன் சிந்தித்தல் - முன்சொல்லப்பட்ட திரிபதார்த்தங்க ளைக் கேட்டபொழுதே இப்படியோ பதியினுண்மை, இப்படி யோ பசுவினுண்மை, இப்படியோ பாசத்தினுண்மையென வா ராய்வது சிந்தித்தலாம் —தெளிதல் - இப்படி யாராயப்பட்ட பாசத்தினுண்மை பசுவினுண்மையிற் கூடாமல், பசுவினுண்மை பதியினுண்மையிற் கூடாமல், பாசஞானம் அஞ்ஞானம், பசுஞா னம் சுதந்திரஹீனம், ஆகையால் பதிஞானமே உண்மையாகவு ள்ள இதுவே பொருளென்று தெளிவதே தெளிதலாம் —நிட் டைகிளத்தல் - பதிஞானம் பேதகத்தி லான்மாவொழிந்து தானொரு முதலில்லையென்ன அந்த வான்மாவாய்நின்ற தன் மைபோல இந்த வான்மாவும் அந்த ஞானமொழிந்து தானொ ருமுதலில்லையென்ன அந்த ஞானந் தானாய் நின்றுவிடுதல் நிட்

ஷைக்கிதலாம்—என்கிறிரண்டாம் - இப்படிப் பேர்கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்ன நாலுவகையான—கேட்டல் சிந்தை ஞானநிட்டை யடைந்தவர் நிட்டைமேவினோர் - இவையிற்றுக் குண்டான பேறுகளைச் சொல்லுமிடத்து நிட்டைமேபொருந்தினவர்கள் ஞானத்திலே யுண்டாகப்பட்ட சாயுத்தைப் பெறுவார்கள்—மேவாது கப்பினவர் - அல்லது மீச சிந்தித்தத் தெளிக்கமாத்திரத்திலே நிட்டை கூடாதவர்களுக்குச் சாயுச்சிய முண்டாகாது—மேலாய பதங்கட்கு உரிய புண்ணியர்களாகி - மேலாய சாலோக்கியாதியான பதங்களைக் கிட்டப் பெற்று அதற்குக் காத்தாக்களாகவிருந்து,—இப்படிப் பட்ட நூசாந்த-அவ்விடங்களி லுண்டான சுகங்களை நன்றாக வனுபவித்து,—அருளாளி விங்கப்பாகோல நாட்டியதற்கு லத்தில் வந்தவதரித்த-அந்த கொலைக்கப்பிணைப்பு தம்பிரானுடைய காருண்ணியத்தினாலே இந்தப் பூமியின்கண்ணே வேதாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட நபசுபொருந்தியிருக்கிற நல்ல ஜாதிகளிலே வந்துதோன்றி அந்த ஜந்மத்தினிலே,—குருவால் ஞானநிட்டையடைந்தவர்கள் தன்றாமே - ஆசாரியனாலே ஞானநிட்டையைக்கூடி பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைப் பொருந்தா நிற்பார்கள்

இதனாற் சொல்லியது, கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென ஞானம் நாலுவகைப்பட்டிருக்குமென்றும், நிட்டை கைகூடினவர்கள் சாயுச்சியத்தைப் பெறுவாரென்றும், நிட்டைகூடாதவர்கள் சாலோக்கியாதியான பதமுத்திகளைப் பெற்று அதற்குக் காத்தாக்களாயிருந்து அந்தப்போகத்தையனுபவித்தருத கொலைக்கப்பிணைப்பு தம்பிரானுடைய காருண்ணியத்தினாலே பூமியின்கண்ணே நல்ல ஜாதிகளிலே வந்துதோன்றி ஆசாரியனாலே ஞானநிட்டையைப் பெற்று அதினாலே பர

பேறுவாறுடைய சாபாதத்தைப் பெறுவாரகளென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

விளக்கின ஞானம் - மேற்கூறிய ஞானவேள்வி யைப்பண்ணு முறைமைய மூன்றினும ஆசிரியனறிவுறுக்கும் உண்மைஞான நிகழ்முறையின் உண்மைஞானமெனப்படுவன,—கேட்டலுடன் சிந்தித்தறெளிதனிட்டை கிளத்தலென வீரிரண்டாம-ஏனைக்கேட்டல் சிந்தித்தல்களுக்கு சிந்தித்ததைப் பின்னாதத் தெளிதலுந் தெளிந்தவாறே யகன்பி னிட்டை கூடுதலுமென்னு நான்கேயாம —நிட்டை மேவினோர்கள் வீட்டை யடைந்திடுவா - இம்முறையே வந்து நிட்டைபொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவா,—மேவாது தபயினவா- இந்நான்கினுள மேவுதலின்றித் தீக்கையில் தத்துவ சுத்திபண்ணப்பட்டு ஓதல் ஓதுவித்தல் கேட்பித்தலமாதக்கிரியை யின்றுத் தபயினவா,—மேலாயபதங்கட் கேடிய புண்ணியனாராகி - மேலாய பதமுத்திகட் கிடப்பட்ட புண்ணிய மேவீட்டால்,—இன்ப மினி துருகர்ந்து - இன்பத்தினை யினிதாக வநுபவித்தலாகிய பதமுத்திகளினவைகி,—அரனருளாமிக்கப் பாரமேல்-முதல்வ னாணையானவைகளினின்று நீங்கி யிவ்வுலகத்தின்,—நாட்டியநற்குலத்தினில் வந்தவதரித்து - உயர்ந்த நற்குலத்திற்றோன்றிய தன்மையானே,—குருவான ஞானநிட்டை யடைந்தடைவா நாதனருளே - ஆசிரியன் மாட்டுக் கேட்டன முதலிய நெறியான் நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபேறடைவா.

இவையிரண்டு செய்யுளானு மேற்கூறிய ஞானமாவது இ
தனைப் பகுதித்தெனட்டூஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப்பாமா
று மவற்றிற்குரிய பயனவேறுபாடு முணர்த்தியவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

நிட்டை கூடாதோர் திருமபுத்கலனறி வேசத்தினவழி நி
ன்று தானஞ் செய்தோர் பெறும்பேறும், சரியைமு
தலியவழியினின்றனுட்டித்தவர் அபரமுத்தியை
யடைந்ததற்கும், பக்குவர் பரமுத்தியை யடை
வரென்பதூஉ முணர்த்து கின்றார்

தானம்யாகந்தீர்த்த மாச்சிரமந்தவங்கள் சாந்தி
விரதங்கனம் யோகங்களசரித்தோர், ரீனமிலாச் சுவர்
க்கம்பெற் றிமைப்பளவினமீளவ ரீசனையோ கக்கிரி
யா சரியைதனினமுயன்றோர், ரீனமிலா முத்திபதம்
பெற்றுலகமெல்லா மொடுங்கும்போ தரனுடனிலா
தொழிவிலுறப்பவித்து, ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சி
வனையநாதே நாதனே முனனிறகி னனுகுவர்நற்று
ளே * (௨௫)

தானம் — துலாபுருட முதலிய மகாதானஞ் செய்த வர்களும

யாகம் — அக்கினிட்டோம முதலிய யாகங்களைத் தை யனுட்டித்தவர்களும்

தீர்த்தம் — தீர்த்த யாத்திரைசெய்து கங்கைமுதலிய தீர்த்த மாடினவர்களும், கோடிதீர்த்தங் கடந்து குளிக்கினும் பலமில்லை யென்றார்.

ஆச்சிரமம்	பிரமசரிய முதலிய நாலாச்சிரமத்தில் வழுவின்றி நடத்துவார்களும்
தவங்கள்	விரத சாந்திராயணங்களினாலே சரீரத்தை வாட்டப் பண்ணினவர்களும்
சாந்தி	பரிகாரம்
விரதம்	“வீடுஞானம்வேண்டுவ திரவிரதம் பகரால், வாடிஞான மென்னுமென்ன அடிசேர்வது

ஞானமே” என்பதனால் மாதோபவாச முதலிய விரதங்களை யனுட்டித்தவர்களும்,

கன்மயோகங்கள் சரித்தோர்	கன்மயோகத்தின்வழி நின்றனுட்டித்தவர்களும், இவர்களெல்லாரும்
ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெறத் திகைப்பளவின் மீளவர்	சுருதிவழி யொழுகினவர்கள் சுவர்க்கத்தார், என்பதனால் சுவர்க்கத்திலுள்ள போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தபின்பு இமைக்கொட்டி விழிக்குமுன்னே பூமியில் வந்து பிறப்பார்கள் சைவர்கள் அடையும் பலமியாதெனில்?
ஈசன யோகக் கிரியா சரியைத் தினின் மூவரோர்	சிவனருளிச்செய்த திவ்வியாகமங்களிற் கூறிய சரியை கிரியை யோகமென்று மிம்மூன்றினு மனுட்டித்தவர்கள்
ஊனமிலா முத்திபதம் பெற்று	குற்றமில்லாத சாலோக சாமீப சாரூபமாகிய பதமுத்திகளை யடைந்திருந்து. இவைபெற்று
	மொழி

அஃதாவது ஸ என்பது அவனென்றதாம். அவனுலோகத்தை யவன் சமீபத்தை அவனுருபத்தை எனவறிக.

இப்பதமுத்தியாவது மிச்சிராத்துவாவிற் பிரளயாகலப் பிராபத்தியைப் பெற்றிருக்கிற ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன் எழுந்

சருளி யிருக்கும் சிவலோகத்திற் பதமுத்தியைப் பெற்றிருக்க லெனவறிக

உலகமெல்லா மொடுக்கும்போது — அநந்தமாயை சங்காரப் படும்போது ஒடுங்குகிற சிலருக்குச் சிவன் சாந்நித்தியமாக் மேலான நாத தத்துவத்தை யடைந்திருந்து மகாசங்கார காலத்திற் பரமுத்தியை யடைவிப்பது

அரனுமுனிலா தொழியில — சிலா பக்குவ மில்லாதபடியினாலும் போதத்தில் விருப்பத்தை வைக்கையினாலும் அவர்களுக்குச் சிவன் சாந்நித்தியமாயத் திருவடியைக் கொடுத்து அனுக்கிரகஞ் செய்யா திருப்பானாகில் அப்பொழுதவர்கள்

உறப்வித்து — அந்தப் பிரகிருதியினின்று சங்கரிப்புண்டு மீளவுஞ் சிருட்டிக்கப்பட்டு சந்நமெடுத்து நதப் போகங்களைப் புசித்து அதில் வைராக்கியம்பிறந்து முத்தியடையவேணு மெனனு மிச்சையுண்டாய்

ஞானநெறி யடைந்து — முன் சந்நத்தில் விட்ட குறையினாலே ஞான யாகத்தை யடைந்து கேட்டல் முதலியவற்றின் வழியே யனுட்டித்து நிட்டை பொருந்தி னின்று

அடைவார் சிவனையங்கு — அந்த வானமாக்கள் பிரகிருதி சிவலோகத்தை முன்புபோ லடைவார்கள்

அஃதெனபோல வெனில்? சுந்தரப்பெருமா ளையனார் சிவலோகத்தினின்று பூமியினைக்கண் வந்து சரீரமெடுத்து என்னை யொருவனுக வருத்தனே யென்று திருவுளஞ் செய்து ஞானநிட்டா பலத்தாலே பிராகிருதமான வடிவுடனே போகக்கண் டோமே!

வர்களிடத்தில் சாந்நித்தியம் பண்ணாப் பண்ணுதொழியவே பிரளயமுடிவாய்ச் சிருஷ்டி யாரம்பமெவ்வளவுண்டு, அவ்வளவு காலமுங் கேவலாவஸ்தையை யடைந்திருந்து சிருஷ்டிக்குப் பிறகு அந்தப் பூமியின்கண்ணே பிறந்து ஆசாரியனாலே ஞானமார்க்கத்தைப் பெற்று அந்தமார்க்கத்திலே சிவசாயுச்சியத்தை யடைவார்கள்.

நாதனே முன்னிற்கின் அணுகுவர் நற்றுளே - பிரளயாரம்பத்துக்கு முன்னே வைராக்கியம் வந்ததாமாகில் சிவன் சாந்நித்தியம் பண்ணுவார், பண்ணவே சிவசாயுச்சியத்தை யடைவர்.

சிவனே என்பது நடுநிலைத்தீபம்

ஏகார மீற்றசை.

இதனால் ஸமிருதியுக்த தருமத்திலும் ஆகமோக்த தருமம் மதிகமென்பது கூறியது.

* புரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது, † வாதநித்வம் - இருக்கை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அப்படியே ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட தேசிகாதியர்களால் நிரீக்ஷிக்கப்பட்டார் இருந்த சில மகாப்பிரளய முடிவில் சிவநிரீக்ஷணத்தால் பரமுத்திமான்களாவார்கள்; ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டாதி நிரீக்ஷணைபோல சிவநிரீக்ஷணமு மில்லாதார் மற்றும் மகாசிருஷ்டியிற் பூமியிற் புவனங்களிற் ஜனனமித்துப் புவன குருக்களால் தீக்ஷிக்கப்பட்டுச் சிவசமாதிபண்ணிப் பரமுத்திமான்களாவாரென்று பாஷிக்கின்றார்.

இடைப்படளவில் - நித்திய நிலையின்றி, — ஆசன யோகமென்றது சாலம்ப சிவயோகமாதலால் ஆசன யோகக் கிரியா சரியை

பரிபூரணரன்றோ நிராலம்ப சிவசமாதி நிலைசெட்டு நிலைபெறுவோரா ருள்ளாரென்று வருவித்துக்கூட்டுக,— முத்தி - பரமுத்தி பற்றையுடைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலேமேலே போயும் மீளுந்தன்மைத்தாகிய பசுபுண்ணிய ங்களேபோலன்றி, மேம்பட்ட சரியைமுதலிய சிவபுண்ணியங்க ளைச்செய்தியற்றுடித்தோரும், மேவாது தப்பினவரோடொப்பப் த் தத்தமக்குரிய பதமுத்திகளில் நெடுங்காலமிருந்து முடிவில் க சொல்லவாறாறும் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்து வரென்பதாம்

இதனானே சரியைமுதலியவற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறிய சாலோகமுதலிய பதமுத்திமாத்திரையே போலுமென்னு மா சங்கையை நீக்கியதூஉமாயிற்று

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

ஆன்மாக்கள் புண்ணியங்களைச்செய்து போகங்களைப் புசி க்கும்பொருட்டு இருக்கிற பதங்களெல்லா மொத்திராமல் ஒன்று க்கொன்று ஏற்றக்குறைந்ததென நம்பு என்று மாணாக்கனுக்கோ தியருளிச்செய்கிறார்.

தானம் - கோதான பூதான முதலாகவுண்டான தானங் கள்,—யாகம் - சோமயாக முதலான யாகங்கள்,—தீர்த்தம் - கங்கைமுதலான தீர்த்தங்கள்,—ஆச்சிரமம்-தேவதாருவனமுத லான ஆச்சிரமங்கள்,—தவங்கள் - பஞ்சாக்கினி நடு ஜலத்தின் டுமுதலாகச்செய்கிற தவங்கள்,—சாந்தி - நன்மைப்பகுதி

களைப் பொருந்தியிருக்கிற சாந்திகள்,—விரதம் - மாகேசுவர சம் அட்டமிவிரதம் முதலான விரதங்கள்,—கன்மயோகங்கள் - சிவயோகமென்றிதே சரீரவருத்தமாகச் செய்யப்பட்ட யோகங்கள்,—சரிதகோரா - தான முதலானவற்றைச் செய்தவர்கள்,—ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவில் மீள்வார்-குற்றமற்றிருக்கிற சுவர்க்கத்தைப் பெற்று அவ்விடத்திலுண்டாகிய வினைப்பயங்களை யனுபவித்து அது தொலைந்தவாறே ஒரு கணப்பொழுதிலே பூலோகத்திலே மீண்டு வருவார்கள் இந்தப் பசுபுண்ணியத்தின் முறைமையை யறியும்,—ஈசன்யோகக்கிரியா சரிதையினின்றோர - பரமேசுவரனருளிச்செய்த சிவாகமஞ் சொன்ன முறைமையிலே சரிதை கிரியை யோகங்களை யனுட்டித்தவர்கள்,—ஊனமிலா முத்திபதம்பெற்று - குற்றமற்ற சாலோக்கிய சாமீபிய சாரூபியமென்னும் பதமுத்திகளைப்பெற்று சருவசங்காரம் வருமளவு மந்தப்பதங்களிலுண்டாகிய போகங்களைப் புசித்துக்கொண் டிருப்பார்கள் — உலகமெலா மொடுங்கும்போது - பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சங்காரப்படும்பொழுது,—அரன் முன்னிலாத் தொழிலின் - பரமேசுவரனிவர்களை யந்தவசரத்திலே முன்னின்று இரக்ஷியாததில்,—உற்பவித்து - மீளவுஞ் ஜநநத்தையடைந்து,—ஞானநெறி யடைந்தவர் சிவனை-முனைப்பு விட்டகுறையிலே அந்த ஞானத்தைப் பொருந்தி யினவழித்தா . யந்தஞானத்திலே சிவனைப் பெறுவராகள.—அங்கு நாதனே முன்னிற்கில் நணுகுவார்நற்றேரே - அந்தச் சங்காரகாலத்திலே பரமேசுவரன் முன்னின்று இரக்ஷியாநிற்கிலப்பொழுதே யவனுடைய கன்மப்பகுதியா யிருந்தவர்கள் ஸ்ரீபாதத்தைக் கூடாநிற்பர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, தான மியாகமுதலான பசுபுண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள் சொர்க்காதி பதங்களைப்பெற்று அங்கு

ளைச் செய்கைகளை யனுபவித்துத் தொலைத்தவர்கள் இவ்விடமேபோய்ப் பூலோகத்திலே வருவாரென்றும் சிவ [illegible] என்று சொல்லப்பட்ட சரியை கிரியை யோகங்களைச் [illegible] முத்திகளைப் பெற்றிருப்பாகளென்றும் [illegible] லோகத்திலே பரமேசுவரன் அனுக்கிரகிக்க [illegible] சாயுச்சியத்தைப் பெறுவாகளென்றும் அவ்விடத்து [illegible] ஞ் செயகாணில்லையாமாகில் மீளவுஞ் ஜனனத்தைப் பெற்று ஞானபாதத்திலே சிவனுடைய சீபாதத்தைப் பெறுவாகளென்று முன்னுரையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தானம் - தானங்கள் செய்தலும், — யாகம் - யாகங்க ளியற்றுதலும், — தீர்த்தம் - புண்ணியதீர்த்தங்க ளாடலும் — சிரமம் - கஷ்டங்களிற் றவறாது நடத்தலும், — தவங்கள் - தவங்களியற்றலும், — சாந்தி - பிராயச்சித்தங்க ளியற்றலும், — விரதம் - விரதங்களியற்றலும், — கன்மயோகங்கள் சரித்தோர் - கன்மயோகங்க ளியற்றலுமாகிய வினைகளை யநுட்டித்தோர், — ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற நிமைப்பளவின் மீள்வார் - ஏர் மிக்குடைய சுவர்க்கலோகத்தினைப்பொருந்தி யநுபவித்து மீள்வ ராகலின் மேலேமேலேபோயும் மீளுந்தன்மைத்தாகிய பசுபுண்ணியம்போலன்றி, — ஈசன் சரியைகிரியாயோகத்தினின்றோர் - முதலவன் விதித்த மேம்பட்ட சரியைகிரியாயோகங்களாகிய சிவபுண்ணியங்களை இப்படி யநுட்டித்தோரும், — ஊனமிலா முத்திபதம்பெற்று - மேலாகத் தமையவரோடொப்பத் தத்தமக்குரிய பதமுத்திகளி னெடுங்காலமிருந்து, — உலகமெலாமொருங் கொடுங்கும்போ தரனமுதிலா தொழியினப்பிரளயஞ்சமெல்லாஞ் சம

டைப் பொருள் முதல்வன் முன்னின் றருளாற் சிவ
ஞானத்தையடைந்து சிவனையடைவர் - மீ இதனால்
மையுடைய முதல்வினைகளையொருவர் குருவருளான் ஞா
தலைப்பட்டுப் ... வாராதலின், — அவ்வ
திறத்தில் நற்குணத்தவர் - மேற்கூறிய சரியைமுதலிய
ஞானகுரு முதல்வனருளாற்பெற்று திருவடியிற் சேர்வர்.

இங்ஙனே சரியை முதலியவற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறி
... முதலிய பதமுத்தி மாத்திரையே போலுமென்
... ங்கையை நீக்கியதூஉமாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை

பொதுவிட்டு விலக்கிச் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

சிவஞானச் செயலுடையோர் கைப்பிறருணர்ந்தி
...யவை செய்திடினு நிலமைபோற் றிகழ்ந்து, பவமாய
கடலிலழுந் தாதவகையெடுத்துப் பரபோகந் துய்ப
த்துப் பாசத்தையறுத்துத், தவமாரும் பிறப்பொன்
றிற் சாரப்பண்ணிச் சரியைகிரியாயோகந் தன்னிற் செலு
த்தாமே, நவமாருந் தத்துவஞானத்தைக் கொடுத்து நாதன
டிக் கமலங்களணுகுவிக்குந் தானே. (உசு)

(இ-ள்.) சிவஞா னச் செய லுடையோ கையிற் றானங் கொடுத்தானவே செய்திடினும் — சிவஞானத்தினுடைய செயலையுடையராகிய ஞாதாக்களிடத்தினுள்ளவர் பொருள் ... எந்த கோடிகளிலும் ஆசையற்ற ஞாதாக்கள் தானம்வாங்கில் அவர்களும் நம்மைப்போல விருப்ப முடையவாக ளாகாரகளோ வெனில்?

‘ஒற்றுமிவையுணர்ந்தோரின் வேறாவா விதித்தானேறு, மு
ய பிறவியுண்ணி யயாகொடையுப்பய" என்றாற் போல
வமலே போ கிலமானது மேயானது மெய்யது கா
நிசழ்ந்து போறும் வாருமோ அதுபோலவிருப்பு
ணியமும் பிரளயபரியந்தமும் மினறநாந்த
யவ த்துக்குப் போகத்தைக் கொடுக்கும்

‘கருமிகட்கு இகைநிற்கும் கலந்தொரு பிறப்பிறக்கறா,
ராந்த தயக்கோரக இகை பிறப்பொரு நூறுநிற்கு, மரியமக
ராக்காக்ஞிகை யாயிரம்பிறப்புநிற்கு, முரியபோக்குஞானம்
டப்பேறுநிற்கும்" என்பதும் வொன்றுகொண்டு விசட்ட
வறிக.

வாராயக்கட இசைப பலங்கொடுக்க தாதாவை ஞா
ழுந்தாதுவ மரணமாகிற கடலிலே கிடந்து அழுந்தாதப
த்து கரையேறி

பரபோகத்து அபரபோகங்களைப் புசிப்பியாமல்
ந்து லான போகங்களைப் புசிப்பித்து

அவ்விருவகை யாவன? மாயாகாரியமாகிய புவனங்களி
ருக்கு மம்மோசாதிகளான உருத்திரர்கள் புசித்திருக்கும் போகம்
அபரபோக மெனவறிக.

சுத்தமாயா காரியமாகிய சுத்த தத்துவ புவனங்களை வி
இயேசுரா முதலாயினோர் புசித்திருக்கும் போகம் பரபோகமெ
னவறிக

சுத்த தத்துவ புவனவாசிகளுக்கு கன்மமில்லாமையா
லவாசகளுக்கு போகங் கூடாதெனில், பிரளயாகலருக்குக் கன்
ம முண்டாதலால் அபரபோக மெனறா.

விஞ்ஞான கலருக்குக் கன்மம் காரணமென்று மலபரிபாக
காரணமாதலானும், சுத்தகன்ம முண்டென்று ஆகமங்க கூ
றுகையாலும் பரபோகத்தைப் புசித்திருப்பார்களென வறிக

பாசத்தைய றுத்துத் தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சார்ப்பனேனா — அநேக ஜநநமெடுத்துத் தனடந்த கிரியாக்ய முத்தினடை யெளிதினிலடைதற்குத் தவத்தைப் பண்ணுதற் கேற்றதொரு ஜநநத்தை யெடுப்பித்து ஞாநாசாரியனை யெளிதினி லடைதற்குத் தவத்தைப் பண்ணுதற் கேற்றதொரு ஜநநத்தை யெடுப்பித்து ஞாநாசாரியன் றிருக்கையிலே பாசத்தைச் சேதிக்கும்படி பண்ணி,

சரியைகிரியா யோகந் தனின் ஞானசாரமே — சரியை முதலியவற்றைப் பொருந்தி யத்தாலே வருந்தி யனுஷ்டித்த தந்தப் பலத்தினாலே யடையவேணுமென்னும் நியமமுமின்றி, இஃதில்லாவிடத் தெக்காரணத்தாலெனின்?

நவமாருந் தத்துவ ஞானத்தை நல்கி — நினைக்குந்தோறு நினைக்குந்தோறும் புதுமைபொருந்தி யிராநின்ற சத்தியஞானத்தைக் கொடுத்து,

நாதனடிக் கமலங்க ளணுகுவிக்குந் தானே — அந்தத் தானப்பலத்தினாலுண்டாகிய ஞானத்தாலே சிவனது திருவடித் தாமரைகளைப் பொருந்துவிக்கும். எ-று

தானம் - எழுவாய்.

அணுகுவிக்கும்-பயனிலை.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் மிருகேந்திரம் பௌட்கரத்து மறிக. (உகூ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் தானமும் சாமானியருக்குக் கொடாமற் சிவஞானிகளுக்கு கொடுக்கில் சுவர்க்க பலமாத்திரமன்றி முத்திக் கேதுவா மென்பது கூறுகின்றது

சிவஞானச செயலுடையோர்கையிற் றானந்திலமளவுசெ
ய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து பரபோகந்துய்ப்பித்து—காஷ்
டத்திலே மறைந்திருந்த அக்கினியானது * மதனத்தினாலே பிர
காசித்துக் காட்டத்தை மறைத்துத் தானேயாய் நின்றதுபோ
ல முன் ஞானமாயிலே மறைந்திருந்த சிவனது ஞானக்கிரியாச
த்திகள் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலினாலே ஆன்மாவினுடை
ய ஞானக்கிரியா சத்திகளிலே பிரகாசித்து அவைகளை யடக்கித்
தானேயாய் நிற்கும் அவ்வாறு பெற்றபோ சிவஞானச்செய
லுடையோர் அவர்கள் கையிலே யெள்ளளவாகிலும் ஒருவஸ
துவைப் பக்தியுடனே கொடுத்தால் அது ரத்தினங்கள் முதலா
ன சர்வ வஸ்துக்களையு முடைத்தாய பஞ்சாசத்கோடி விஸ்
தீரணமுடையிருக்கும் பூமியையும் ஸ்வர்ணமயமாகிய மகாமே
ருவையும் வேத வேதாங்கங்களை யோதியுணர்ந்து வழுவற அக்
னிஷ்டோமாதி சத்திரயாக பரியந்தம் பண்ணும் கனமகாண
டிகையினாலே கொடுக்கத் தகிலும் அதிகமாக விளங்கி இந்திர
போக முதலான வுலகங்களிலே மேலான போகங்களைப் புசிப
பித்து,—பவமாயக் கடலி லழுந்தாதவகையெடுத்துப் பாசத
தையறுத்துத் தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப்பண்ணி—ஆசா
ரியராலே ஜநந மரணமாகிய மாயா சமுத்திரத்திலே நின்றுங்
கரையேற்றி யாணவ மாயை கன்மமென்கிற பாசத்தையொழி
க்கும்படிச் சிவகுருவாகிய † தபோதனருடைய குலத்திலே
யொரு ஜநநத்தை யெடுப்பித்து,—சரியைக்கிரியாயோகங்களி
லும் சாராமே - சரியைக்கிரியா யோகங்களைச் சாதியாமலே,—
நவமாருந் தத்துவஞானத்தைக்கொண்டு - புதுமையாகிய பரதத
துவமாகிய சிவஞானப் பிரகாசத்துக் கேதுவாய்;—தாளடிக
கமலங்க ணணுகுவிக்குந்தானே - சுவாமியாகிய சிவனுடைய
சாயுச்சியத்தை யடைவிக்கும் சிவஞானிகள் கையிற் றானமென
றதனபொருள்.

* மதனம - கடைதல், † தபோதனா - தவத்தைத் தன மாகவுடையார

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நிஷ்பிரபஞ்சமாதி நிலைபெற்றோர் பெருமை நிகழ்த்துகின் றார்

சிவஞானச் செயலுடையோர் - நிராலம்ப சிவயோக சமாதி மானகள்,—சித்துவஞானத்தை - நிராலமப சிவயோக சமாதியை,—நல்கி - கொடுத்து,—நாதனடிக்கமலஙகள - ஞானநத ஞானக்கிரியா சத்திசமான சத்திலக்ஷண சிவதத்துவத்தை மறறைய வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—o—

விதிவழியினறிப் பத்திவழியினின்று பதமுத்தியைப் பெற்றோரும் முடிவினகண் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவரெனபதாம.

பத்திநெறியின்னோர்க்குப் பக்குவ மிகுதிப்பாட்டாற் சரியைகிரியாயோகம் எனிதிற கைகூடி மூன்றும்பெறுவனவலறி ஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமுடையனவல்லவென்பார், சரியைகிரியாயோகங் கன்னிலுஞ்சார்ந்தோரெனறு ராகலின, சரியைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச்சேர்வரென மேற்கூறிய சோபானமுறையோடு முரணுமையறிக.

இவை நானகு செய்யுளானும் ஐவகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும பயனும சரியைமுதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும பய

றும் சிவஞானிகட்குச் செய்யுந் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தா ற் பதிநெறியினின்றோர் பெறும் பயனும் உணர்த்துமுகத்தா னே, எந்நெறியினின்றோர்க்கும் வீடுபேறெய்துதற்கு ஏதுவாகிய ஞா னநெறியாகிய சன்மார்க்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

பாத்திரா பாத்திரங்களை யறிந்து தானஞ்செய்யு முறை மை யருளிச்செய்கின்றார்.

சிவஞானச் செய்தியுடையோர் கையிற் றானந் திலமா த்திரையே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து - தேகாதிப் பிரபஞ் சத்தைவிட்டு நீங்கியிருக்கிற சிவஞானிகள் கையிலே கொடுக்கப் பட்ட திரவியமோ ரெள்ளளவாகிலும் அது பூமியினளவும் உ டான மகாமேருவென்னச் சக்கிரவாளகிரியென்ன விட்டுவளர ந்,—பவமாயக்கடலி லழுந்தாதவகை யெடுத்து - ஜனனமா மாகிய மயக்கத்தைப் பொருந்தியிருக்கிற துக்கசாகரத்திலே யழு ந்து அழுந்தாதபடி யெடுத்து,—பரபோகந் துய்ப்பித்து,- மே லான போகங்களைப் புசிப்பித்து,—பாசத்தையறுத்து,- பாசப ந்த நாசமாகும்படி,—தவமாருட பிறப்பொன்றிற் சரியையா னை-அரியதவங்களைச் செய்யத்தக்க க்ஷேத்திரங்களிலே வைத்து முறைமையெடுத்து,—கிரியை கிரியாயோகத்தினிலுஞ் சாராமே- சிவஞானிகள் கையிற் கொடுக்கப்பட்ட தனமானதைக் கையிலே தி வ்விய கரணங்களிலுண்டாகிய தொழிலைச் செய்யுங் கிரியைக் கி ரியை யோகமென்று சொல்லப்பட்டவைகளிலும் பொருந்தா மல்,—நவமாகிய தத்துவஞானத்தைக்கொண்டு ஞானஞானமாம் பத மைபொருந்தி யிருக்கப்பட்டதாகின்ற வுண்மை ஞானத்தைப் பு

சேர்ந்து,—நாத னடிக்கமலங்களை நண்ணுவிக்குந்தானே - தம்பிரானுடைய ஸ்ரீபாத கமலங்களிலேதானே பொருந்துவிக்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, திலமளவாயினுஞ் சிவஞானிகளுக்குச் செய்ததான மகாமேருபோல மகத்தாகிய பிறவிக்கடலிலே நின்றுமெடுத்து மேலான போகங்களைப் புசிப்பித்து பாசநாசமாம்படி தவமேகாத்திரத்திலேவைத்து ஒரு ஜன்மமெடுப்பித்து சரியை கிரியை யோகங்களையும் அனுட்டியாமல் உண்மை ஞானத்தையு முண்டாக்குமென்றும் அந்த ஞானந்தானே தம்பிரானுடைய திருவடித்தாமரைகளிற் கூட்டுவிக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவஞானச் செயலுடையோர்கையிற் றானம் - விதிவழியினறிய பாத்திரவழியினின்று சிவஞானிகள் கையினிற் கொடுத்த தானஞ் செய்த தனித்தபொருள்,—திலமளவே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து - சிறிதாயினு மலைபோல வளர்தலால்,—பரபோகந் துய்ப்பித்து - மேலாகிய சாலோகாதி பதங்களை யொருகாலையாகந்தணனி யாண்டனவாகிய வின்பங்களை யநுபவிக்கச்செய்து,—பவமாயக்கடலி லழுந்தாவகையெடுத்து - ஜனனமரணக் கடலின்க ணழுந்தாதவண்ணங் கருணையோ டெடுத்து,—பாசத்தையறுக்க - பாசத்[illegible]—[illegible]ரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப்பண்ணி - தவஞ்செய்தற்குரிய வுயர்ந்த குலத்தி லொரு பிறவியை யடையச்செய்து,—சரியை கிரியா யோகந் தனின்றுஞ் சாராமே - சரியை கிரியா யோக மேனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பு மருமையுமின்றி யெளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறச்செ

யது,—நவமாருந் தத்துவ ஞானத்தைநல்கி நாதனடிக் கமலங்களைஞ்சுதவிக்குந்தானே - முடிவின்கண் ஞானநெறியைக் கூறப்பட்ட முதல்வன் கமலம்போன்ற திருவடியிற் கலத்தலாகிய வீட்டினை யெய்துவிக்கும்

இவை நான்குசெய்யுளானு மைவகைவேள்வி யாற்றினோரெய்தும்பயனும் சரியை முதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும்பயனும் சிவஞானிகட்குச் செய்யும் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தாற் பதிநெறிநின்றோர் பெறும் பயனு முணர்த்து முகத்தானே பசுநெறியினின்றோர்க்கும் வீடுபே றெய்துதற்கண் ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கமின்றி யமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

ஆகலான் ஞானத்தினாலே தானே முக்தியென்
றுணர்த்துகின்றார்.

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள்புராண
நல்லவா கமஞ்சொல்ல வல்லவாமென்னு, மூனத்தா
ரெனகடவா ரஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான் பந்தமுமா
மெய்ஞ்ஞானந்தா, னானத்தா லதுபோவ தலர்கதிரமு
னிருள்போ லஞ்ஞான மறப்பந்த மறுமுத்தியா
கு, மீனத்தார் ஞானங்க ளெல்லாஞான மிறைவனடி ஞா
னமே ஞானமென்பர். (உஎ)

(இ-ள்) ஞானத் நான்மறைகளும் பதினெண்புராணமு மிரு
தால் வீடெ பத்தெட்டுத் திவ்வியாகமங்களு மிவைக
ளன்றே நான் னெல்லா ஞானத்தினாலே முத்தியென்று

பனைகள் புராண முறையிட்டுச் சொல்லியிருக்க அவையப்
ஈனவாகமஞ் வன -
சொல்ல

இருக்கில், பிராமணத்திலும் உருத்திரசூத்தத்திலும் ஞானத்தினாலே முத்தியெனவும்,

இரண்டாம் வேதத்தி லாரணத்திலும் பரதாரணைத்து மாஞானத்தினான முத்தியெனவும்,

சாமத்திற சாகதோக்கியத்தி லாறுவதில ஞானத்தால் முத்தியெனவும்,

அதர்வசிரசில ஈஸ்வர சாடசாத்காரத்தினாலே முத்தியெனவும் கூறுகையாலும்,

இஃதன்றிச் சைவபுராணத்தும், சூதசங்கிதையிலும், ஞானத்தால் முத்தியெனப்சாலும்,

சுப்பிரபேதத்தும் சிவதருமோத்தரத்தும் ஞானத்தினால் முத்தியெனகையால் ஆகமத்துங் கூறியதாயிற்று

அல்லவாமென் இந்த ஞானத்தினாலே முத்தியிங்கே என
று மூனத்தாரே மத்தினாலே முத்தியெனறும் சிவதீசையி
னைகட்டுவார ஞலே நானே முத்தியெனறும் சாவஞா
னோத்தரமுதலிய ஆகமத்தும் காசிபுராணத்தும் பிருகு சாபத்திரயத்திலும் சைவதீக்கையினாலே முத்தியென் ஞோதியிருக்க, 'எனனே ஞானத்தால்' என்று கூறிய தெனனெனில்? 'கிரியையென மருவுமவையாவுஞானங் கிடைத்தற்கு நிமித்தம் எனக் கிளக்கும்' என்கையாலும்,

பார்க்கிபை தேவிகாலோத்தர மென்னு மாகமங்களிற கிரியை சரியை யோக மிம்மூன்றும் ஞானத்துக்கு அங்கமென

று கூறுகையால் இவ்வாசிரியரு மிக்கருத்தையேபற்றி யருளிச்
செய்ததென வறிக

அஞ்ஞானத்	இப்படி யறியாமற் சொல்லுகிறதனாற் குப
தாலுழலுந்தா	பலம் யாதெனில், சரீரபந்தமான பிறப்
மபந்தம்	ண்டாகையால் முத்தி யடைந்தாரென்று
	சொல்லப்பெறு
உயா மெய்ஞ்	இந்த ஞானத்தால் பெறும்பலம் யாதெ
ஞானந்தானே	னில்? அஞ்ஞானமான ஜநநமரணத் துற
ஞானத்தாலது	று வாரையுமு மவனது திருவடியை யடை—
போவது	ந்திருக்கிறதே! அஃதெதைபோலவெனில் ?
அலர் கதிர் மு	பிரகாசத்தினை யுடைய வாதித்தனது மு
ன்னிருள்போல	ன்னே யந்தகார நில்லாம னீங்குமாறு போ
ஞானமறப் ப	ல, அஞ்ஞான மிவனைவிட்டு நீங்கவே
ந்தமறுமுத்தி	பாசபந்தமு மற்று முத்தியையு மடைவன
யாகும்	
ஞானந்தா	பரசமயிகள் தங்கள் தெய்வத்தை யடை
ஞானங்களெல்	ந்திருப்பதே முத்தியென்பர்கள், அந்தஞா
லாஞான	ன மிவர்கள் சொல்லு ஞானம்போலன்று,
	இந்தச் சிவஞானத்துக்குப் பரமு மில்லைச

சமானுமில்லை யாதலால்.

இறைவனடி	அநாதி யமல முத்தனுமாய்த் தத்துமா
ஞானமே ஞான	யரசத்தமே வடிவாயிருக்கிற கர்த்தாவின து
மென்பர்	திருவடியைச் சேர்க்கு ஞானஞ்சுத்தமெ வி
	ளங்கச் செய்வதனா ... இதைத திருப

பிரு மேலான ஞானமென றறிவாளுயர்க்கே சொல்லுவார்
கள் எ-று (௨௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மோக்ஷம் ஞானத்தினாலே யல்லது சரியை கிரியா யோகங்களினாலில்லையென்பது கூறுகின்றது.

(ஞானத்தால் - ஞானமென்பர்) ஞானத்தினாலே முத்தியென்று நாலுவேதங்களிலும் பதினெண் புராணங்களிலும் இருபத்தெட்டாகமங்களிலுஞ் சொல்ல, அப்படியன்று யாகாதி கன்மங்களினாலே மோக்ஷமென்று சொல்லும் பூர்வமீமாம்சகரும், தீக்ஷாகன்மத்தினாலே மோக்ஷமென்று சொல்லும் பூர்வசைவரும், குறைந்த * மதிமான்களானகையாலே என்ன சுகத்தைப் பெறக்கடவர் அவர்கள் சொல்லுங் கன்மங்களெல்லாம் அஞ்ஞானமான மாயா காரியத்தினாற் செய்வது மாயா காரியத்தினாலே பொருந்துவது பந்தமே நின்மலா சத்தி ஞானத்தினாலே யந்தப்பந்தம் நீங்குவது அதெவ்வாறெனில்? விரிந்த பிரகாசத்தையுடைய ஆதித்தனாலே இருள் நீங்குவது போல இவ்வாறு சிவஞானத்தினாலே அஞ்ஞான நீங்கவே பந்தநீங்கி முத்தியாம் அந்த ஞானந்தான் ஈனவாதிகளாகிய உலகாயிதராதி நிரீச்வர சாங்கியராக்கும் ஆன பெயருடைய ஞானம்போலே ஒத்த ஞானமல்ல, பின்னை ஏதெனில்? சிவஞானமே பரமமுத்தியைக் கொடுக்கும் பரஞானமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவர்களென்றிதன்பொருள்.

* மதிமான் - புத்தியுள்ளவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஜட கன்மத்தால் முத்தியென்று மீமாம்சன் விளம்ப மறுத்துச் சிறந்த ஞானத்தாலே முத்தியென்று செப்புகின்றார்.

ஞானந்தானே வீடுபேறே-நிராதார தீக்ஷையிற் றிரிபதார்த்த கர்ப்ப தீக்ஷாகலா கலாபமறிந்து பண்ணவேண்டு மாதலால்

சிவனது ஞானசத்தி கிர்த்தியக்குறித் தீக்ஷாங்க ஞானமும் ஞானம்

பின்னவனது தீக்ஷாக்குறிக் கிரியாசத்திச் சிறப்பிருப பிச்சாசத்தி கிர்த்தியக்குறிச் சங்கற்ப சிற்கனமும் ஞானம்

அதுவன்றிச் சாதார தீக்ஷையில் திரிபதார்த்த கர்ப்ப தீக்ஷாகலா கலாப மறிந்து பண்ணவேண்டு மாதலாற் குருவினது ஞானசத்தி கிர்த்தியக்குறிச் சிவாகம சிரவண மனனதெழுந் தெளிதிற செயற்கைத் தீக்ஷாங்க யோகாங்க ஞானமும் ஞானம்

பின்னவனது காயிக வாசிக மானசிக தீக்ஷாகமம் மிற்று க காயவாக்கு மனத்தசைவு பண்ணூந் தீக்ஷாக குறிக கிரியா சத்தி சிறப்பிருப பிச்சாசத்தி கிர்த்திய சங்கற்பக்குறிச் சிறகனமும் ஞானம்.

அதுவன்றிச் சாதார வசத்தியோ திருவாணைத் தீக்ஷையிற் சூனது திரிபதார்த்த கர்ப்ப யோகசகலா கலாப மறிந்து பண்ணவேண்டுதலாற் சிஷனது ஞானசத்தி கிர்த்தியக்குறிச் சிவாகம சிரவண மனனதெழுந் தெளிதற் செயற்கைத் தீக்ஷாங்க யோகாங்க ஞானமும் ஞானம்.

பின்னவனது யோகக்குறிக் கிரியாசத்திச் சிறப்பிருப பிச்சாசத்தி கிர்த்தியக்குறிச் சங்கற்ப சிற்கனமுமன்றி ஞானசத்தி கிர்த்தியக்குறிச் சிறப்பு ஞானப்பிரவேச தீக்ஷாங்க யோகாங்க தியானமும் ஞானம்.

இப்பானத் தசைவற நற்குறித்த நியமச் சத்திய தீக்ஷாங்க யோகாங்க சமாதியும் ஞானம்.

சமாதி சாத்தியப் நிருத்த கிரியாசத்தி யோகபயோ விதேகப முத்தி சாக்ஷாத்கார சாதன தீக்ஷாங்க சந்தேக சேதன முத்தி சாக்ஷாத்காரமும் ஞானம்.

இஞ்ஞானங்களிற் சித்திர ருத்தானமியமாயுஞ் சித்திலாந்டமாயு மனுசரிக்குஞ் சாக்ஷான மோக்ஷமும் கிடைப்பிக்கும் சங்கற்ப தீக்ஷண நிரீக்ஷணம் பண்ணுஞ் சிவக்கிரியா சத்திச் சிரபரிருப பிசசாசத்தி லக்ஷண தீக்ஷையும் ஞானம்.

அப்படிச் சுபபிர பேதம், சுவாயம்புவம், பௌஷ்கர முதற சிவாகமங்களிற் சொடபித்திருத்தலால் தீக்ஷையும் ஞான மென்பது சிவாகமப் பிரசித்தம்.

விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்று மவரவாச் சுருக்கமாய விடபிக்கூட்டி விதிக்கும் அநேகவித ஞானத்தால மோக்ஷ மென்றே பொதுச் சிறப்பாய,—

நான மறைகள புராண நல்லவாகமஞ் சொலலவல்லவா மென்று மொனத்தாரெனகடவார் - பிராகிருத காமிக வாசிக மானசிக ஜபதத கனமத்தால் முத்தியென்று செப்பும ஞானமினராகும கனம மீமாமசா முதலோ ரேது பிரயோஜனத்திற சருகா, நிஷ்ட பிரயோஜனர்களே !—

அஞ்ஞானத்தால் - அஞ்ஞான மூலவஞ்ஞானப்பெய ராணவமல மாரோபித விபரீத ஞானரூப யோக்க கிரியாகாசதிருதருவக்குறி போகத் திருத்வத்தால்,—

உறுவது தான பந்தம் - மாயா கன்ம தேகபோகம் கட்டிப பொருந்தும்.—

உயர் மெய்ஞ்ஞானத் தானத்தால் - சொல்லிய வந்த சசிவ தீக்ஷா சிவஞான சிவயோக சிவ சரியாங்கி யகஞானத தால்.—

அதுபோவது - அந்தப் பந்தம் நீங்குவது காரணமிருக்க அப்படிப்போம்?—

அர்க்கன்முன் இருள்போல - சூரிய கிரண சந்நிதானத்தில் அந்தகாரம் போமாப்போல்,—

அஞ்ஞான மறப் பந்தமறும் - மலம் நீங்க மாயா கன்மங் கட்டு விடும் —

முத்தியாகும் - பின் சிவத்துவாபிவியத்தி சித்திக்கும்

சொல்லிய அங்காங்கி ஞானங்களுளங்கி ஞான முக்கியமென்பது எதனாலெனின் —

ஏனைத்தரா ஞானங்களெல்லாஞானம் - சிவ தீக்ஷா சிவஞானம் சிவயோக ஞானயாத்திரர்களல்லாச் சாங்கியன் வேதாந்தி முதலோர் சொல்லும் பிரகிருதி புருஷ விவேகப் பிரம விவேகப் பயு புருஷ ஞானங்கள் சைவதேசிகன் சொல்லுஞ் சீவ சிவ ஐக்கிய விஷய சிவசத்திப் பிரமாணிக பௌருஷப பிரமித்திக குறித்து ரக்ஷாங்க காங்கி ஞானம்.

இவைகளெல்லா ஞானம் சங்கற்ப சித்கன்ம கிர்த்திய ஞான காரணஞ் ஞானம் —

இறைவனடி ஞானமே - சிவக்கிரியா சத்திச் சிறப்பிருப பிரசாதத்து லக்கண தியதிக்ஷையே —

ஞானமெனபர் - ஞானச் சிறப்பென்று சிவ சித்தாந்திகள் செப்புவார்கள்.

சைவ சித்தாந்திப்போல் மறைந்து சாங்கிய வேதாந்தி மதத்த நாயாசாரகளாய்ச் சஞ்சரிக்குஞ்சிலர், இயானை ஞமாதிச அநலமச சிறப்பு ஞானமென்று செப்பாது ஞானத்தியான சமாதி சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார சர்வாங்காங்கியாயிருக்கும் தீக்ஷை ஞானத்துக்கங்கமென்று மாறிக்கொண்டு சீவ சிவ ஐக்கிய விஷய சிவசத்திசரண நைமித்திக பௌருஷ போத ஞான மு

தந்திரமே இறைவனடி ஞானம், அதுவே சமாதி, அதுவே ஞான மென்பர்

அவர்கள் முன்னாசாரியார் தீக்ஷையே மோக்ஷ சாதன மென் றநேகந் திருவிருத்தத்தில் விதந்தரித்த வாக்கியங்களுக்கு முன்பின் விரோதமாய்ப் பொருள்கொள்ளாது தங்கள் மனங்கொள்ளுகைக்கிணங்கப் பொருள் கொண்டு முன்பின் விரோதிக்கப் பண்ணி யக்குருவாக்கியங்களைப் பிராந்த வாக்கியங்களாகவும் விப்பிரலம்ப வாக்கியங்களாகவும் பண்ணிப் பேசும் பேயர்களோடு பேசச்சே திருக்கின்றது.—

ஏதிப்போ நீர் கீதிரப்பிச் செப்பிற்றென்று கீழ்த்தியது: மலங்குணமது அஞ்ஞானமே, அஞ்ஞானங் குணகுணித்திரவியமென்று மலமாகுமந்த வஞ்ஞானமுஞ் சிப்பி வெள்ளி ஞானம்போல ஞானமாத்திரத்தா னீங்கும்.

நன்று நீ சொல்லியது, மலங்குணம் அஞ்ஞானமாகி லத ற்குக்குணியொன்று கூறவேண்டும். ஆன்மாவென்னிற் பாவஞானம்போல அஞ்ஞானமான்மா வென்னும் நையாயிக வைசேஷிக மதமாம் ஆன்மாவுக் கன்னிய மக்குணி யென்னி லதுவே மலம் அஞ்ஞானமென்றது மலக்குணமென்றமைக் கயிந்த ஞானத்தியக்தா பாவ லக்ஷணம் மவுட்டியமாகும் அஞ்ஞானமல்ல. குறிகொள்வோ மகன கொக்ஸேர வென்னும் வைபஞான மயோ லைபஞான மாகு மஞ்ஞானமே.

அல்ல இதவெள்ளியெனுஞ் சிப்பிவெள்ளி விபரீத ஞானம் போற் சவிகற்ப விபரீத ஞானமாகு மஞ்ஞானமே தான, நன்றி து வன்று. குணியொன்று குறிக்குமிடத்துச் சாகங்கார புத்தி தத்துவமாதலால், புத்திதத்துவமுமற் றதுவெபிளையதது முத திப் பிரசங்கம வரும். அப்போது இருசந்திரனென்னும் விபரீ

ய ஞானம்போற் புத்தி பொருந்தாத சரீர நானென்று சற்
றேதோற்று ஸாவிகற்ப விபரீத ஞானமாகு மஞ்ஞானமே.

அதுவும் நன்றன்று, ஞானம் சுதந்திரச் சித்தும் விபரீதம் சுதந்திரகு மலக்கலை யனந்து கலந்த வித்தையுங் குணியாதலால், இயற்கைக் குணிமாறி மயங்கிச் செயற்கைக் கலைகலந்த வித்தியா தத்துவ முதற் றத்துவப் பிரளயந்த முதத்திப் பிரசங்கம் வரும்.

அதுவன்றி, இருசத்திர ஞானமாகு மஞ்ஞான மொருசத்திரமென்னு முண்மை ஞானத்தா லுணரிக்க முற்றாலுட் ஒப்புமா தந்திரத் துதிகருஞ் சிப்பி வெள்ளி ஞானமாகு மஞ்ஞானஞ் சிப்பியென்னு முண்மைஞானத்தா லுணரிக்கம் புறநீக்க முற்று முறுமபோனற்போல நேத்திரபடல திரவிய நீக்கமன்றிப் புறநீக்க முறாததுபோலச் சரீர நானென்னுஞ் சரீரானம ஞானமாகு மஞ்ஞானமுஞ் சரீரத்துக் கன்னிய மானமா நானென்னு முண்மை ஞானத்தா லுணரிக்க முற்றாலு மொரு மலத் திரவிய நீக்கமன்றிப் புறநீக்க முறாது மல திரவியமும் படலமென நீவொரு திரவியப் பொருளென்னு முண்மை ஞான மாத்திரத்தாற் படலம்போல மல மென நீவொரு திர வியப் பொருளென்னு முண்மை ஞானமாத்திரத்தால் நீங்காது.

நேத்திர படல திரவியம் படல நீக்கு முபாய ஞானத்துவை யுடைய வைத்திய சத்தி சத்திர கன்மத்தால், நேத்திர விபரீத விருத்தி நிமித்தாக்கிய விருத்தியோடு நீங்குவது போல், மல திரவியமு மல நீக்கு முபாய ஞானத்தினையுடைய சிவதீக்ஷாக்குரிக கிரியா சத்திச சிறப்பிருப் பிச்சாசத்தி செருத்தியக் குறிச சங்கற்ப சிறகணமத்தாற் கலை கலக்க வித்தியா தத்துவ விபரீத விருத்தி நிமித்த மவுட்டிய விருத்தியோடு நீங்குமாதலால்,

சாங்கியர் போற் சொல்லுஞ் ஸ்வதந்திர ஞானத்தால், பாதஞ்சலர் போற் சொல்லுஞ் ஸ்வதந்திர யோகத்தால், வேதாந

UPADHYAYA

திகளபோற சொல்லுஞ் ஸ்வதந்த்ர சந்நியாசத்தால், மீமா ஞ்சகர் போற சொல்லுஞ் சுவதந்திர கன்மத்தால், மோக்ஷமி ல்லை

சீஷ பௌருஷ சிவஞானாதிகளும் சீஷபௌருஷ சிவயோகாதிகளும், சாதார வசத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷாங்க மாத்திராங்கங்கள் குருசிவஞானாதி குருசிவ யோகாதிகளும், சிவ சிவஞானாதிகள் சுவ சிவயோகாதிகளு முறைமையிற சாதார நிராதார சத்தியோ நிருவாண தீக்ஷாங்க மாத்திராங்கங்கள். சீஷ பவுருஷ சிவ ஞானாதி சிவ யோகாதிகள் மோக்ஷகாரிய முற்று மொத்துச செல்லாது ஓரிடத்தில் வியபிசாரிகளாதலான

மோக்ஷ காரிய முற்று மொத்துச் சொல்லுஞ் சொல்லிய சிவசத்தி லக்ஷண தீக்ஷையாற் றானே மோக்ஷ மென்று ஸ்வ தந்திர தீக்ஷா சிறகனமதத்தால் மோக்ஷம் ஸ்வ தந்திரமல்லா ஞான கோடிகள் தீக்ஷாங்கங்களன்றி ஸ்வ தந்திரங்களாயச் சூறங்காலு மோக்ஷமில்லையாம். ஆகலாற் சொல்லிய சிவ தீக்ஷா சத்தி சங்கற்ப சிறகனமதத்தாற்றானே மோக்ஷமென்று சித்தாந்தம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மேற்கூறியவாற்றால் ஏனையவெல்லா ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும் ஞானமொன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமாவதெனபது வேதமுதலிய பிரமாணநூல்கட்கெல்லாந் துணியாகவும், அவற்றோடு பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கை மாத்திரையேயமையும், ஐவகை வேள்விமுதலிய கன்மங்களேயமையும், பத்திநெறிமாத்திரையே யமையுமென்று இவ்வாறு பிதற்றும பேதைகிராா ஒருவாற்றானுந் தெருட்டற்பால ரல்லரெனவும், ஞா

னமல்லாதனவெல்லா மஞ்ஞானமாகலின் அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலின்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும், அவ்வஞ்ஞானப்பகுதிகளெல்லாம் ஒளிமுன்னிருள்போல் ஞானத்தின் முன்னாச சத்திகெட்டொழியும் அவை யொழியவே அவற்றானாய பந்த நீங்கும் அது நீங்கவே முத்திநிலை கைகூடுமாகலான் ஞானமொன்றே முத்திக்குச் சிறந்தகாரணமெனவும், ஞானத்தாளருந் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதிமுதலியோர் கூறும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலான் அவையும் பந்தமுறுத்துவனவேயன்றி வீடெய்துவிக்க மாட்டாமையின் அவற்றின் வேறாய திருவடிஞானமொன்றே அப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவதெனவுங் கூறவா அந்நூல்களி னுண்மை யுணர்ந்தோரென்பதாம்.

ஏகாரமிரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன.

சொல்லவுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

தானிரண்டும் அசை.

ஆனத்தால் ஆனவதனாலென்க.

ஆனவென்பதனு ளகரமும் அதனாலென்பதனு ளன்சாரியையுந் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் றொக்கன? "பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்" என்றாற்போல.

ஆகல் உண்டாதல்.

இதனானே, பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்தகாரணமல்லவாதல் இனிது விளங்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்துணையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொதுவகையாற் கூறி, இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகின்றார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

ஞானத்தைக் கலக்கி மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமென்று கென்னப்பு, கிரியையினாலே மோக்ஷமென்ற சைவரை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள்புராண நல்லவாகமஞ்சொல்ல - சரிதைகிரியா யோகங்களுக்குப் பதமுத்தியொழிந்த மோக்ஷமுண்டாகாது, ஞானத்தாலே மோக்ஷமென்று நாலு வேதங்களுஞ் சிவஸியாகமங்களும் புராணங்களுஞ் சொல்லியபோது,—அல்லவாமென்னு மூனத்தாரொனகடயார் - அந்த ஞானத்தாலே மோக்ஷமில்லையென்று சொல்லுகிற அறிவில்லாதவர்களுக்கு ஞானமில்லாததுகொண்டு அஞ்ஞானமுண்டாம்,—அஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதானபந்தம் - அந்த வஞ்ஞானத்தா லுண்டாவது ஜனனமொன்றுமே! அந்த ஜனனந் தான் போமபடி யெப்படியெனனில்?—உயர்மெய்ஞ்ஞானந்தா ஞனத்தா லதுபோவது - எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற சிவஞானமுண்டானா லந்த ஜனனமபோம அல்லது போகாது அது வென்போல?—அலாகதிரா மூனவிருளபோல் - வீட்டு விளக்கானின்றவாதித்தனை சன்னதியி லந்தகாரம் போனாற்போல்,—அஞ்ஞானமறப் பந்தமறுமுத்தியாகும் - இவனை அநாதியே மறைந்துக்கொண்டு நிற்கிற மலசம்பந்தம் போகவே ஜனனமற்று ஞானம் பிரகாசிக்கும. அந்த ஞானத்தாலே மோக்ஷமுண்டாம.—ஈனத்தார் ஞானங்களல்லாஞானம் - இக்கச் சிவஞான மொழிந்து வேறுசொல்லப்பட்ட ஞானங்களெல்லாம் போதகீனர் சொல்லுகிற ஞானங்களாம். போதவானகள் சொல்லுகிற ஞானமேதெனனில்?—இறைவனடி ஞானமே ஞானமெனபர் - ஆகையால பரமேசுவரனுடைய சீர்பாதத்திலே பொருந்துகைக

கு உண்டான சிவஞான மெய்ஞ்ஞானமென்று சொல்லுவார்கள் அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள்.

இதற்குப் பிரமாணஞ் சங்கற்பநிராகரணம், "பலபணி ஞான காரணமென்கிற - ஞாலபணிதொறுமயன றெடுப்ப தனுலு-மொருபணிசெய்யாச சிரபுரச்சிறுவரு-மாசராயத் தருணத் தலைவரு-முதிர் பரசமயத் திதமுறுமாசரும-ஞானமபெற றனைமையினுலு - மீனமில்பணியரு- கேதுவன்றென்றல் - ஞானறபத்தி நிமித்தமிக்தொழிலென-வேறேன்றிகிறைனு லியம்பிறறெனனும" என்றும், சிவஞானபோதம், அ-சூ, க- "வெதவஞ்செய்தா ரென்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து, பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத—தவஞ்செய்த, நற்சாரியில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலே, கற்றார்சூழ் சொல்லுமாங் கண்டு" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

இதனுற் சொல்லியது, சிவஞானத்தாலே ஆன்மாக்கள் சிவனுடைய திருவடியைப் பெறுவார்களென்றும், அந்த ஞானத்தினுலே ஜனன மறுமென்றும், அல்லாத ஞானங்களெல்லாம் ஞற்றத்தப் பொருந்தின ஞானமாகையால் ஜனனத்தைப் போக்காதென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

ஞானத்தால் வீடென்றே - மேற்கூறிய வாற்றால் ஏனைய வெல்லா ஞானத்தைப் பார்க்கிலும் ஞானமொன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமென்பது,—நான்மறைகள் புராணங் கல்வாகமஞ்சொல்ல - நான்குவேதங்களும் பதினெண்புராணங்களும் நன்மையான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுமாகிய பிரமாண நூல்கட்கெல்லாம் துணிபாகவும்,—அல்லாமென்னு மூன்றதாரென்கடவர் - அவற்றொடு பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் தகை

மாத்திரையே யன்மையும், ஐவகை வேள்வி முதலிய கன்மங்களேயன்மையம பத்திநெறி மாத்திரையே யன்மையுமென்று இவ்வாறு பிதற்றும்பேதையரா ரொருவாற்றானுந்தெருட்டற்பாலரல்லரெனவும்,—அஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதானபந்தம்-ஞானமல்லாதனவெல்லா மஞ்ஞானமாகலின அவ்வஞ்ஞானப பகுதிகளான பந்தமுறுதலின்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும்,—அலாகதிர்முனிருள்போ லுயர்மெய்ஞ்ஞானந்தா னுதித்தா லதுபோவது - அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளெல்லா மொளிமுன விருள்போல ஞானத்தின முன்னா சத்திகெட் டொழியும்,—அஞ்ஞானமவிட்டப் பந்தமறு முத்தியாகும் - அவ்வஞ்ஞான மொழியவே யவற்றானாய பந்தநீங்கும், அது நீங்கவே முத்திநிலை கைகூடு மாகலான், ஞானமொன்றே முத்திக்குச் சிறந்த காரணமெனவும்,—ஏனைத்தா ஞானங்களெல்லா ஞானம - ஞானத்துவஞ ந்தாரகக்கா சாங்கிய மாயாவாதி முதலியோர்கூறு ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலா னவையும பந்த முறுத்துவனவே யன்றி வீடெய்துவிக்க மாட்டாமையின,—இறைவனடி ஞானமே ஞானமெனபர் - அவற்றினவேறாய திருவடி ஞானமொன்றே யப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாமெனவும கூறுவர் அந் நூல்களினுண்மை யுணர்ந்தவர்.

இங்ஙனே பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்தகாரண மல்லவாத லினிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்துணையு ஞானத்தினியல்பு மதன்பயனும பொதுவகையாற் கூறி யினிச் சிறப்பு வகையாற் கூறுகின்றார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்த வான்மாவுக் கனுக்கிரகஞ் செய்தற் பொருட்டு அருபியாயிருக்கிற சிவனருளே யாசாரியனா

னும வடிவைப்பெற்றுத் துபசரிக்கு முறைமை
யுணர்த்துகின்றது

சூரியகாந்தக்கல்லி னிடத்தேசெய்ய சுடர்தோ
ன்றி யிடச்சோதி தோன்றுமாபோல, ஆரியனா மாசா
னவன் தருளாற்றோன்ற வடிஞான மான்மாவிற் றோன
றுந்தோன்றத், தூரியனாஞ் சிவந்தோன்றுந் தானுந
தோன்றுந் தொல்லுலக மெல்லாந்தன னுள்ளேதோ
ன்று, நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிராயெங்கு
நின்றநிலை யெல்லாமுந் திகழ்ந்துதோன்றும். (உஅ)

(இ-ள்) சூரியகாந்தக்கல்லி னிடத்தே செய்யசுடர்தோன்றியிடச் சோதிதோன்றுமா போல — சிவந்த வாதித்தப் பிரகாசங் கோன்றின விடத்துச் சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்திற் டக்க அக்னிப்பிரகாச முண்டானவாறு போல

ஆரியனா மாசானவன் தருளாற்றோன்ற — சிவனற்ன தனுக்கிரகத்தால் பூசிப்படுவ னவ்வாசாரியனவந் திவனுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தவிடத்து

அடிஞான மான்மாவிற் றோன்றுந்தோன்ற — அதசப்படியே நாடோறு மநுசந்தானம் பண்ணியிருக்கவே யிவனிடத்திலே சிவஞானம் பிரகாசிக்கும். அது பிரகாசித்தவாறே 'அடிகளது ஞான மடிஞானம்' என்னவே சிவன ஞானமென்றதாயிற்று, "அடிகே ளுமக்காட் செய்யவஞ்சு தமென்றமரர்பெருமானை யாரூரனஞ்சி" என்வறிக.

தூரியனாஞ் சிவந்தோன்றும — அருபியாயிருக்கிற சிவனும் வெளிப்படுவன.

தானுந் தோன்றத் தற்சொரூபமும் விளங்கும்
ஆம்

இவ்விடத்து விளங்குமென்றது அசுத்தமாயா காரியமாகிய தத்துவ முப்பத்தொன்றும் விட்டு நீங்கினவிடத்துச் சுத்தமாயா தத்துவரூபியாய் நிற்பன், அப்பொழுது இவன் சுத்தமாயா ரூபமாகிய தன்னுடைய தனுகரணங்களைக் காண்கிறதே யென்றறிக

இத்தன்மையுண்டாகவே,

தொல்லுலகு பழமையாய் வருகின்ற சுத்தத்தத்துவ புவன
மெல்லாந் தன் த்திலிருக்கு மானமாக்களு மிவனிடத்திலே
னுளே தோன்ற விளங்கத்தோன்றும். இந்தச் சுத்தமாயா
மும் பந்த நீங்கவே,

நேரியனுய்ப்ப சிவனணுவுக்கணுவாயு மகத்துக்கு மகத்
தியனுமா யுயிர்க் தாயு மான்மாக்களுக் கெல்லாம் பிராணநா
குயிரா யெங்கு யகனு மெவ்விடத்தும் விட்டு நீங்காமற் பிர
நின்றநிலை யெல் காசித்து நிற்கு முறைமையெல்லாந் தரிசிக்க
லாமுந் திகழத் ப்படும் எ-று.
தோன்றும்.

“சூரியகாந்தமுஞ் சூழபஞ்சும்போலச் - சூரியகாந்தஞ் சூழபஞ்சைச் சுடமாட்டா - சூரியனைச் சன்னிதியிற் சுடுமாறுபோ - லாரியன்றோற்றமுன் னற்றமலங்களே” எனவுமறிக.

தேவதேவ வாதிபுராணை - மாயப்படலங்கீறித் தூயஞான நாட்டம்பெற்றேன - பெற்றபின் மெய்ம்மையி னைப்பெருந் தன்மையுங் - கண்டேன் கண்டது - மென்னையுங் கண்டேனபிறரையுங் கண்டேனனைத்து மென்னினைந் - தனையன்னே யெனக் காணுமாதர் - தம்மையுங் காணுந் தன்மையோரே” எனப் பிள்ளை வாக்கினு முணர்க. (உஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—— o ——

மேலந்தச் சிவஞானஞ் சித்திக்கு முறைமையும் அதனாற் றரிசனப்படுவதனைக் கூறுகின்றது.

ஆரியனுமாசானவன் றருளாலுரைக்கின்ற வடிஞானமானமா விற்றோன்றும் - சர்வதேவ முனிகணங்களினாலும் பூஜ்யனான சிவன் கருணையினாலே ஆசாரியமூர்த்தியை யதிஷ்டித்துவந்த பக்குவான்மாவினிடத்திலே சந்நிதானம் பண்ணச் சிவஞானம் ஆன்மாவிலே அபிவியத்தியாம் அஃதெனபோலவெனில்?—சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்தே செய்ய சுடர்தோன்றியிடச் சோதி தோன்றுமாபோல - ஆதித்தன் சூரியகாந்தத்தினிடத்திலே சந்நிதானம் பண்ண வதனிடத்திலே அக்கினி யுண்டானதுபோல,—தோன்றாத சூரியனுஞ்சிவந்தோன்றும் தானுந்தோன்றும் கொலலுலகமெல்லாந் தன்னுள்ளேதோன்றும் கேசியனுப்ப பரிடனுமா யுயிர்க்குயிராயெங்கு நின்றதில் எல்லாமுன விகழ்ந்த தோன்றும்-இவ்வாறு சிவஞான மான்மாவிலே பிரகாசிக்கவே முன் வாக்குக்கு மனத்துக்கும் விருத்திஞானத்துக்கு மெட்டாதே நின்ற சிவன் ஆன்மாவிலே வேறறத் தோன்றுவன். அந்தச் சிவனிடத்தில் தன்னையும் வேறற ஸ்வரூபஞானத்தினாலே காணப்படும் அநாதியாகிய பிரபஞ்சமெல்லாம் பரிபூரணமான தன்னிடத்திலே யேகதேசமாய்க் காணப்படும். தேகத்துப் பிரேரகன் ஜீவான்மாபோல் சிவன் ஜீவான்மாக்களுக்குப் பிரேரகனாய்ப் பரமான்மாவாய் நிட்கள தக்களினும் முறைவற நிற்கு முறைமையும் விளக்கத் தெரியுமென் றிதன்பொருள்.

——

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அப்படிக் குருஞானமுதி சாங்க சாகார சத்திபோ நிருவாண தீக்ஷையினால் விதேக பரமுத்தி சாக்ஷாத்காரஞ் சத்தி மெளங்குமென்றாஞ் சிஷஞானமுதி சாங்க சாகார வசத்திபோ நிருவாண தீக்ஷையினால் சதேக சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்காரமெல்லாம் விளங்குமென்றுஞ் சமாதி நடுவொரு திருவிருத்தத்தால் காட்டி யிரு திருவிருத்தத்தா லிசைக்கின்றார்

இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள் - ௫௦ - வது செய்யுளுரையிற் காண்க

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

தனது கிரணத்தோடும் தோன்று ஞாயிற்றின் சந்நிதி மாத்திரையானே சூரியகாந்தக்கல்லின்கண் ணெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல, கேட்டித்தலோடு தோன்றுமாசிரியன் சந்நிதிமாத்திரையானே மாணாக்கனமாட்டு மேல் 'அசிராங்கடாக்கிளக்கின் ஞானம்' என்றவாறுள் முக்கிய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித் தோன்றும். அது தோன்றவே, பதிமுதலிய முப்பொருளும் அவை யொன்றியொன்று வியாபக வியாப்பியங்களாமாறும் நிருவிகற்பமாய்த் தோன்றுமென்பதாம்

அருளாலெனப்புழி ஆன் உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்கண் வந்தது. "தங்குலையா னொக்குடையான்" என்றாற்போல

ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் கேட்பிக்கவியுணர்த்திற்று.

ஆசிரியன் நூற்பொருளுரைக்குமவழி ஆசிரியனுணர்வே மாணாக்கனமாட்டுச் சென்று பற்றுவதுபோலுமென்னு மாசங் கை யறுத்தற்பொருட்டுத் தோன்றத்தோன்றுமென்றார்

உவமை கூறியதுமது

சடத்துக்கணிச்சித்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவாகமநூற்றுணிபெனக

அணுவோரண்டமாம்படி நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிரா தலும், அண்டமோரணுவாம்படி பரியனாகலால எங்குநிறை வும் பெறப்படுமெனபார், 'நேரியனாய்ப்பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு நின்றனை' என்றார்

முன்னிகழ்ந்தென்பதனை யாண்டுக் கூட்டுக

முன்னிகழ்ந்த தோற்றமாவது சவிகற்பத்துக்கு முன்னாக நிகழும் நிருவிகற்பத் தோற்றம

இதனானே கேட்டலாமாறும் அதனகணிகழுமனுபவமுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

அருவமாய் வாங்மனாதீத கோசரனாய் நின்ற சிவனை உரு வமாய் வந்து இரக்ஷித்த தெப்படியென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்தே செய்யசுடர் தோன்றியிட ச் சோதிதோன்றுமாபோல் - சூரியகாந்தமென்கிற கல்லினிட த்திலே சிவந்த வாதித்தர் வந்து பிரவேசிக்க அருபமாய்நின்ற வக்னி உருபமாய்த் தோன்றுகிற முறைமைபோல்,—சூரியனாமீ சானவன தருளாற்றோன்ற வடிஞான மான்மாவிற்றோன்றும்.

சுத்தனு யருவமாய்நின்ற சிவன் ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த
காருண்ணியத்தினாலே தானதானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வந்
து தோன்றப் பெத்தத்தன்மையி லிவனை யுபகரித்துக்கொண்டு
நிற்கச்செய்தேயுந் தோன்றுமல்நின்ற சிவஞானந் தன்னிடத்தி
லே பிரகாசிக்கும—தோன்றத் சூரியனுஞ் சியந்தோன்றும-
அந்த ஞானம் பிரகாசிக்கவே இத்தனைகாலமுந் தோன்றுமல்
நின்ற சிவதரிசனமுண்டாம்,—தானுந்தோன்றும் - ஆன்ம தரி
சனமுமுண்டாம்,—தொல்லுலகமெல்லாந் தன்னுள்ளேதோன்
றும - பழயதாய்வருகிற விசுவங்களெல்லாம் அசத்தியமென்கி
ற முறைமையுந் தன்னிடத்திலே தரிசிக்கலாம் இவையொழிந்
து மந்தஞானத்தாலே,—நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா
யெங்கு நின்ற நிலையெல்லா மொன்றி கழுந்துதோன்றும- அந்தச
சிவன் அணுவுக்கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாய சர்வான்மாக
களுக்கும் பிராணனாய் எவ்விடத்தும் பரிபூரணனா யசைவற
நின்ற நிலைமையெல்லாஞ் சந்தேகமற விளங்காநிற்கும

ஆரியனுமாசானவந் தருளாற்றோன்ற வென்றது பாடா
ணவாதி.

ஆன்மாக்களிலே விசேஷவான்கள் குருவா யிவனை இர
க்ஷிக்கும தொழிந்து சிவன் வாங் மனுஷீத்தனுகையால குரு
மூர்த்தி யாகானென்னச சிவனே குருவா யிரக்ஷிப்ப னென்றத
ற்குப் பிரமாணம, சிவஞானபோதம் - அ - சூ, ரு-வெ, இல்லா
முலைப்பாலுங் கண்ணீருமேந்திழைபால், கல்லாயுளதாமல் நீ
நிழல்போ—லில்லா, வுருவாகிநின்றுனை யாரறிவார்தானே, யுரு
வாகித் தோன்றானே லுற்று" என்றுங்கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது அருவமாகிநின்ற சிவன் ஆன்மாக்
கண்மேல் வைத்த கிருபையாலே யாசாரியமூர்த்தியாக வந்து
தோன்ற இவனிடத்திலே யநாதியேயப்பிரகாசமாய்நின்ற சிவ

ஞானம் பிரகாசிக்கு மென்றும் அந்த ஞானத்தினாலே சிவதரிசனம் ஆன்மதரிசனம் பிரபஞ்சமாகிய பாசதரிசனம் என்னும் மூன்று தரிசனப்படுமென்றும், இவை யொழிந்து மந்தச சிவன் சட்சித்துக்க ளிரண்டினும் பரிபூரணனாய்நின்ற முன்றமையும் இவனுக்கு விளங்கா நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தோன்றியிடச் செய்தசுடர் - தனது கிரணத்தோடுந் தோன்றுஞாயிற்றின் சந்நிதி மாத்திரையானே,—சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்தே சோதிதோன்றுமாபோல - சூரியகாந்தக் கல்லின்கண் நெருப்புவிளங்கித் தோன்றுமாறுபோல,—அருளுணர்வகத்தரிபனுமாசானென்ற-கேட்பித்தவோபதேசத்தோன்று மாசிரியன் சந்நிதிமாத்திரையானே,—ஆன்மாவினிடை ஞானந்தோன்றும-மாறுகைகளையாட்டுமேல் சரிரணடாநகிளக்கின ஞானமென றவற்றுண முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித்தோன்றும்—தோன்றத்துரியனுஞ் சிவந்தோன்றும் தானுந்தோன்றுந தொல்லுலகமெல்லாந் தனுள்ளே தோன்றும் - அதுதோன்றவே முதல்வனாகிய பதியும் ஆன்மாக்களாகிய பசுவும் பழைய பிரபஞ்சமாகிய பாசமும் என்ற முப்பொருள்களுந் தன்னுள்ளே தோன்றும்,—நேரியனாய்ப் பரியனுமாய் - அணுவேரண்டமாமபடி நேரியனும் அண்டமோரணுவாம்படி பரியனுமாய் நிற்றலால்,—உயிர்களுயிராயென்று நின்றநிலையெல்லாமுணர விகழ்ந்து தோன்றும் - உயிர்க்குயிராதலுமென்னுநிற்றலும் மவையொன்றிலொன்று வியாபக வியாப்பியங்களாய்மாறு நிருவிகற்பமாயத் தோன்றும்.

இதனுேன கேட்டலாமாறு மதனைக் ஊிகழு மறுபவமும கூறபபட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வாறடைந்த சிவமுத்தித் தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

மிக்கதொரு பக்குவத்தின மிகுசத்திநிபாதமே வுதலு ஞானம்வினங் தோர்குருவினருளாற, புக்க னுட்டித் தேநிட்டை புரிந்துளோர்கள் பூதலத்தே புகழ்சிவன் முத்தராகித், தக்கபிரி யாப்பிரிய மினறியோ டிற றபணியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங்கரனே, டொக்கவுரைந் திவனவரை யவரிவனே விடாதே யுடந தையாய்ச் சிவனருேறற மொன்றுமே காணபா.(உகூ)

(இ-ள்) மிக்க தொரு பக்குவத்தின மிகு சத்திநிபாத மேவுதலும்	ஆணமாக்கட்கெங்கு மொக்க மலபரிபாக முண்டா யுள்ளளவில் அப்பொழுதிற் சிவனி வனிடத் துண்டாய மலத்தைக் கெடுப்பித் தித் தீவரதரமான சத்தியைப பதித்தள்ள ளவிற் சம்சாரத்தில் வைராக்கியம் பிறந்து,
ஞானம விளை கதோர் குருவின ருளால்	ஒருஞானாசாரியனை யதிட்டித்துக் கொண் டு சாதிகாரை யென்னுந் தீக்கையைப் பெற று
புக்கனுட்டித் தே கிட்டைபுரிந் துளோர்கள்	அவ ரருளிச்செய்த வாகமத்தினவழி யா ராய்ந்து வைகல்யமற வனுட்டித்த பலத்தா லே, காட்ட மானதுபோல வசைவினறி யி

ருந்து நிட்டையைப் பொருந்தினவர்கள் எ
ச்சிரட்டையை யுடையோ ரெனில்?

புகலத்தே புக்க சமுசீவன் முத்தராய் — பூமியின்கண்ணே யெல்லாராலும் சீவன் முத்தரென்று கொண்டாடப்பட்டிருப்பார்கள், அவர்கள் பூதலத்தே சஞ்சரிக்குமிடத்து.

தத்ச பிரியாப் பிரியமின்றி — ஆன்மாக்களுக்குத் தகைமைப் பாட்டையுடைய சுகதுக்கமு மித்துருசத்துருவென்றும் விகற்பமின்று இஃதில்லாமையால்

ஓட்டிற் றம்பொனிற் பத்திற சமபுத்தி பண்ணி — எப்படி யோட்டினிடத்தில் விருப்பற்றார் அதுபோலப் பொன்னினிடத்தும் விருப்பற்று,

சகலத்தே யொக்கவுறைந்து — சிவனுடைய வியாபகத்துடனே தானும் வியாத்தனாய்

அவனிவனை வி(டாதே) இவனவனை விடாதே — சிவனு மான்மாக்களை விடாமல் ஆன்மாக்களு மந்தச்சிவனை விடாமற் கலந்திருப்பார்கள். இக்கலப்பு யாதெனில்? அநாதியந்த சமவாய மென்னப்பெறும்

உடங்கையாய் எச்சிவனே றுற்ற மொன்றுமேகர லபா. — விசுவமெங்குஞ் சிவனை வியாபித்து நிற்கையா லஃதெல்லாஞ் சிவனுடைய சொரூபமாகவே கண்டிருப்பார்கள். எ-று.

நிட்டை புரிந்தோர் - எழுவாய், காண்பர் - பயனிலை.
ஏகாரம் தேற்றம்.

இதற்குப் பௌட்கரம் சிவதருமோத்தரம் சுப்ர பேதத்துமறிக (௨௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

(மிக்கதொரு பக்குவத்தில.. காணபா) ஏகபாதம ஆனவாறல மிகவும பரிபாகமான காலத்தில தீவிரசத்திநிபாதமபதிய வொபபற்ற ஆசாரியனுடைய கருணையினாலே சிவஞானம பிரகாசித்து விஷயமுகத்தைவிட்டுச சிவாபிமுகனுகப் பொருந்தி நிட்டைகூடினபோ திந்தப்பூமியின கண்ணிலே யெல்லாரு மேத்தப்பட்ட ஜீவன்முத்தராகி யிச்சை யுண்டாகத்தக்க பதார்த்தத்திலே பிரியமும அல்லாத பதார்த்தத்திலே துவேஷமு மில்லாமற பொன்னையு மோட்டையும சமமாகக் கண்டு சுகத்தைப் பண்ணுகிறவராகையால் சங்கரனென்று பெயருடைய சிவனுடனே பிரிவற்று, சிவன ஜீவன்முத்தனைப் பிரியாமல் ஜீவன் முத்தா சிவனைப்பிரியாம லோரியல்பாய்ச சிவானந்தோதய மொனத்தையுமே யனுபவிப்பரென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

௩௦ - செய்யுளுரையுட் காண்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

பக்குவமுதிர்ச்சியா னுலாஞ் சத்திநிபாத மேவப்பெற்றார்க்கு அக்கேட்டலறிவு மாத்திரமாதலின்றி முதிர்ந்த முறுக விளையும், அப்பொழுது தம்மாசாரியராதல் தம்மோ டொருசாலை மாணக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாருளொருவராதல் சிந்திப்பிசகப்பெறு மக்குறைபொருளின் கண்ணே கருத்தொருங்கி நுழை

த்து முனைவனுடைய மலைவரை ஏது திருட்டாந்த முதலியவற்றா
ற் சிந்தித்து நிட்டை கூடுதற்கண் வேட்கை மிக்குடையராகப்
பெறாரும், சிந்தித்தற் கருமமே மேற்கொண்டு ஆற்றுகின்ற
பற்றொன்றின்றிச் சீவன் முத்தரோடொத்துப் போதிவாகிய சி
வமும் சிற்றறிவாகிய தாமும் ஞாயிற்றொளியுங் கண்ணொளியு
ம் போலத் துவிதமாய் நிற்றலான், ஆணவத் தாமுளராக அறிய ப
பெறுது செய்தற்றோற்றமொன்றே காணப்பெறாது நிருவிகற்ப
சவிகற்பமெனுமிரண்டிற்கு மிடைநிலத்தே நிற்பரென்பாராம்

மிக்கதொருபக்குவத்தின் மிகுசத்திநிபாத மெய்து ஞானா
ம் விளைந்தனவே, அஃதானவை மேவாதவழி அசகேட்டறிவு
முறுகுதலின்றி யஃகி நிகழுமெனப்பதாயிற்று.

விளைந்ததுழியென்பது விளைந்தனத திரிந்தது

ஒரு குருவெனப் பொதுப்படக் கூறினார், ஒருசாலை மாணா
கராயத் தமயின மூத்தாரையுந் தழுவுதற்கு

புரிதல் விரும்புதல்.

சீவன் முத்தராகி யென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமைப் பொ
ருள் குறித்து நின்றது. "ஆனவாரிவிமாடாவேனே" என்றாற்
போல

உடன்தையாயுறைந்து காணப்பெறாது, மனமூடெய்து கு
ணமிறைந்த தென்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நி
ன்றது.

உம்மை சிறப்பு

ஏகாரம் பிரிநிலை

'அடைபவா சிவமேயாகு மதுவன்றித் தோன்றுமென்றா கட
னதென' என்பதும் இந்நிலையெனக் கொள்க.

இத்துணையே சித்திக்கலாமாறு மதங்களிகழு மறுபவமுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட சிவதரிசனம் ஆன்மாக்களுக் குண்டாம்படி யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

மிக்கதொரு பக்குவத்தினை - இருவினையொப்பு வந்து ஆன்மாக்களுக்குச் சிவனைப் பெறவேணுமென்று மிகுந்ததொரு வாஞ்சை யெழுந்திருந்த வவசரத்து,—மிகு சத்திநிபாத மேவுதலால் - தீவிரம் தீவிரதரம் எனனும் மிகுந்த சத்திநிபாதம் பொருந்துதலால்,—ஞானம் விளைந்து - அந்தச் சத்திநிபாதத்தாலே இவனிடத்திலே ஞானம் பிரகாசித்து,—ஓர் குருவினருளாற் புக்கனுட்டித்தே நிட்டைபுரிந்தவர்கள் - இவனுக்குப் பிராணனுடனின்று பிரகாசித்த அந்த ஞானந்தானே ஒப்பற்ற வாசாரியனாக வெழுந்தருளிவந்து இரக்ஷித்து அவனருளிச்செய்த முறைமையிலேநின்று நிட்டைகூடினவர்கள்,—பூதலத்தே புகழ்சீவன் முத்தராகி - பூமியிலே சொல்லப்பட்ட ஜீவன்முத்தராயிருப்பார்கள் இவர்களுடைய இலக்ஷணம் எப்படி யெனவில்?—தக்கபிரியாப் பிரியமின்றி - சுகதுக்கங்களைப் புசிக்குமிடத்துத் தக்குமுறைமையான விகாரங்களுமில்லையாய்,—ஓட்டிறம் வியந்திறஞ் சமபுத்தியன்றி - மட்குடமுடைக்க ஓடும் பொற்குடமுடைக்க வோடும் இரண்டும் பிருதிவியென்று இரண்டையுமொக்கக் கண்டு இந்தப் பிரபஞ்ச வியாபாரத்தைவிட்டு நீங்கி,—சங்கரனோடொக்கவுறைந்து - பரமேசுவரனுடனே இரண்டறக் கூடிப்பொருந்தி,—இவனவரை யவரிவனை விடாதே -

இந்தவானமா அந்தச் சிவனைவிட்டு நீங்காமல்நிற்க அந்தச் சிவனிந்தவானமாவைவிட்டு நீங்காமனிற்க,—உடனாகையாய் - ஆன்மபோதஞ் சிவியாமல் அந்தச் சிவபோதமேயாய் ஒன்றுபட்டு நிற்பார்கள் அப்படி நின்றவர்கள்,—சிவன் வேறற்றொன்றுமே காண்பார் - பிரபஞ்சஞ் சிறிதுந் தோன்றாமல் சிவனுடைய சுகசொரூப மொன்றுமே கண்டுகொண்டிருப்பர்கள்.

சங்கரனோ டொக்க வுறைந் திவனவரை யவரிவனைவி
டாதே யென்றது ஆன்மதரிசனம்.
உடனாகையாய் என்றது ஆன்மசுத்தி
சிவன் வேறற்றொன்றுமே காண்பரென்றது ஆன்மலாபம்

இங்ஙன சொல்லியது மிருத்த பக்குவான்மாக்கள் ஆசாரியனுடைய வனுக்கிரகத்தினாலே ஞானத்தையடைகூடி இந்தப் பூமியிலே ஜீவன்முத்தா விருப்பு வெறுப்பின்றி யிருப்பார்களென்றும் அவர்களுக்குச் சிவதரிசனமொன்று மொழிந்து மற்றொன்றுந் தோன்றாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் - பக்குவமுதிர்ச்சியான,—திருசக்தி நிபாத மேவுதலும் - நாலாஞ் சத்திநிபாத மேவப்பெற்றோர்க்கு,—ஞானம் விளைந்து - அக்கேட்டலறிவு மந்தமாதலின்றி முதிர்ந்து முற்றக விளையும் —ஓர் குருவி னருளாற் புக்கு-அப்பொழுது தம்மாசிரியராதல் தம்மோடொருசாலை மாணாக்கராய தவமின் முத்தாகுமொருவராதல் சிக்ஷிப்பிக்கப் பெறும் அந்நூற்பொருளின் கண்ணே கருத்தொருங்கி யமைந்து,—அநுட்டித்தே நிட்டை புரிந்தனோர்கள் - முன்னுரைத்தபின் மலவற வேதநிட்டாந்த முதலிய வற்றைச் சிந்தித்து நிட்டை கூடுதற்

கண் வேட்கை மிக்குடையராகப் பெறுரா,—பூதலத்திற் றங்கப் பிரிப்பப் பிரியமின்றி - இவ்வுலகின்கண் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சந்தித்தற் கருமமே மேற்கொண்டு,—ஓட்டிற் றாணிபதத்திற் சம புத்திபண்ணி - ஓடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவராய்ப் பற்றொன்றிற் பற்றென்றின்றி,—புகழ் சீவன் முத்தராகிப் புகழ்த்தக்க ஜீவன்முத்தரோ டொத்து,—சங்கரனோ டொக்க வுறைந்து இவரவனை யவனிவரை விடாதே யுடைந்தையாய் - பேரறிவாகிய சிவமுந் சிற்றறிவாகிய தாமும் ஞாயிற் றொளி யுங் கண்ணொளியும் போலத் தவிதமாய் நிற்றலால்,—சிவன் றொற்றமொன்றுமே காண்பர் - ஆணவந் தாமுளதாகலறியப் பெறாது சிவற்றொற்றமொன்றே காணப்பெற்று நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமெனனு மிரண்டிற்கு மிடைநிலத்தே நிற்பரென்ப தாம்.

இதனானே சுத்தத்தலாமாறு மதனைக் கணிகழு மறுப்பவுங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்த ஜீவன்முத்தர் ஞேயத்தழுந்தமுறை
புணர்த்துகின்றார்.

அறியாமை யறிவகற்றி யறிவினுள்ளே யறிவுதனை யருளினு லறியாதே யறிந்து, குறியாதே குறித்தந் தக்கரணங்களோடுங் கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப் பையாகிற, பிரியாத சிவன்றனைப் பிரிந்துதோன் றிய பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி, நெறியாலே யிவையெல்ல மல்லவாகி நின்றிறன்றுந் தோன் றிடுவ னிராதாரனே. (௬௦)

(இ-ள்) அறியாமை யறிவகற்றி — அறியாமையாகிய ஆணவத்தால் மறைப்புண்டு மயக்கமுறுங் கேவலத்திலேயுங் கருவிகரணங் கூடின சகலாவத்தையிலேயு மாவிரணங் கூடாமல்,

அறிவினாலே யறிவுகளை — சுத்தாவத்தையிலே இவனிடத்திலே அறிவுக்கறிவாய்த் தோன்றி நிற்குஞ் ஞானப் பிரகாசத்தினாலே,

அருளினாலறியாதே யறிந்து — சிவனது கிருபையினாலே பஞ்சகரணத்துடனே கூடி யறியாமற் சிவகரணமே தானாய் நின்றறிந்து,

குறியாதே குறித்து — பாராதே பார்த்து, அஃதாவது —

"ஊனக் கண்ணிற வீக்கை றுகூட்டி யறியாதே யறிந்த, அருட்கண்ணைக் கொண்டு மகாருஜ பெறுமே" எனவும், "என்றென்று நினைந்தவா தாம்பா லுணர்வினாற் மகிழ்ந்தனன்" எனவு மறிக.

அந்தக்கரணங்களோடுங் கூடாதே — சிவன் கருணைக் கலாற் புத்தியாதி கிழக்காமாகலால் அந்தக் கரணத்தா லறியாமல்

வாடாதே — அவத்தைகளிலும் பொருந்தாமல்

குழைந்திருப்பையாகில் — அந்த ஞேயத்துடனே கூடி ஐக்கியமாயிருப்பையாகில்

"எப்பொழுதும் இறைவன் வெண்ணீர் வளையூர் மருவு ளானைக் குழைந்து செய்யீரே" எனவுமறிக.

பிரியாதே சிவனருளே பிறிந்து தோன்றி — சர்வான்மாக்களிடத்திலும் பிரண்டற வியாபித்திருக்கிற சிவனருளே யிவனிடத்திலே பிரகாசித்து,

ஆன்மாவி லடிஞானந்தோன்றும் - உயிரினகமேனே யெ ன்றபடிக் தபசரிக்கப்பட்ட சரணகுரு ஞானக்கிரியா லக்ஷணமான தனமசின்ன முன்னுள்ள சிறசத்தியின் தறிகல பனை நீறுக்கல கிருத்தியாகிருதி சாக்ஷாத்காரஞ் சடிதிமல முத்தமாய வ்யக்தமாம்.—

தோன்ற - அப்படி யாவிர்ப்பவிக்க,—

அரியனுஞ் சிவந்தோன்றும் - மலசத்தியால் மூர்த்தமாகு முன சிறசத்திகளின் மறையப் பிரத்தியக்ஷமன்றி யிருந்த சிவன் பிரபொருளறிவி லுதித்த சாக்ஷாத்காரத்திற பிரத்தியக்ஷமா வான் —

தானுந்தோன்றும் - அப்படி முனனிருந்த ஆன்மாவுந் தற பொருளறிவி லுதித்த சாக்ஷாத்காரத்திற கிடைத்த ஒத்தற முருவனுப்ப பிரத்தியக்ஷமாவன.—

தொல்லுலகமெல்லாந் தன்னுளளே தோன்றும் - அநாதி சித்த சடசித்துப் பிரபஞ்ச மெல்லா மொத்த வியாபகமாயு மொவ்வொர் வியாபியமாயும பிரத்தியக்ஷமாம் —

தேரியனுப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு நின்ற நிலை யெல்லாமும் நிகழ்ந்த தோன்றும - பிரத்தியக்ஷமாகிய சிவ னு சிறப்பா யணுவுக்கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாய்ப் பசு வாகப் பிரேரகனும் முதகாணமயித்திரனுயிருக்கு முறைமை முறறுஞ் சாட்சாத்காரமாம். (உஅ)

மிக்கதொரு பக்குவத்தில் - தீவிரதர பக்குவ மல காலத் தில்,—

மிகுசத்தி நிபாத மேவுதலும் ஞானம் விளைந்து - பாவநா னைபதன பயம்பண்ணுதல்போல வனுக்கிரக சத்தியினது சமசார பயம பண்ணுஞ் சங்கற்பம் பொருந்ததலும், சமசார பயஞ்சிறி து ஒருபிரகாரம பரோக்ஷ சிவபுத்தியும பிறக்கத் தீக்ஷித சிவ

சொரூபத்தைச் சிவசாக்ஷாத்காரப் பரோக்ஷரூபதரிசனப் பயி ற்சித் தியானியபிக்குச் சமாதிப்பித்துப் பின் சிவனைப் பிரத்தி யக்ஷமாயக் காட்டும் குருவைத் தேடி யோடித் திகைக்கச் சிவ னைவந்து காட்டிக் கூட்டக்கூடிய,—

ஓர் குருவினருளால் - கடாக்ஷித்த தவனைப்பலனனுந் தீக்ஷாக னமாரூட சாக்ஷாத் தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தி சமவதாரப் பிறக்கனம த்தால் சிவாகமக் கேள்விக் கருத்தர்களாய்,—

புக்கனுட்டித்தே - கேட்டுச் சிந்தித்தப் பரோக்ஷ சிவ நிச் சயம் பண்ணிப் பின்னப்ரோக்ஷம்போ லபிநயித்து நடிக்கும் தி யானஞ் செய்தே,—

நிட்டை புரிந்துள்ளோர்கள் - தியானத்துறைப்பு ரூப ச மாதி சாதித்தோர்கள்,—

பூதலத்தே புகழ் சீவன் முத்தராகி - சதேக சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார வானந்த ளாகுகைக்குக் கீர்த்திக்கும் யோக்கியா களாய்,—

தக்க பிரியாப் பிரியமின்றி - விருப்பு வெறுப்பு மின்றி,—

ஓட்டிறறாணி புகழிற சமபுத்தி பண்ணி - ஓடுஞ் செம்பொ னு மொப்ப நோக்கி,—

சங்கரனொடொக்க வுறைந்து - சிவ சத்தி வியாத்திக் கொப்பத் தங்கள் சித்சத்தி விரிவு சிந்தித்து,—

அவனிவரை யிவரவனை விடாதே யுடனாகையாய் - நிரந்தர நினைப்புறறு நிரந்தர மினைப்பு நீங்காதே,—

சிவனைத் தோற்ற மொன்றுமே காண்பர் - சமாதி முதிர்வுக்கு ஞ சாக்ஷாத் காரத்திற் சிவன் முகத் தித்த சித்துவன்ப முற றுங் கைக்கலந்து வெளிக்கேள் அங்ஙோக்கத்திற் போதுற்ற வி ளங்குமாறுறும் சமாதியிலேகாக்கிர மாத்திர மாதலாற சிவ விறகு நிலைமாத்திரஞ் சித்திப்பார்கள்.

பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்ப்பாரென்று பேசவேண்டாம், சிவ சித்தாந்திகட்குப் பாதஞ்சலர் முதலோர்க்குப் போற் சமாதி யோகமன்று, சாக்ஷாத் காரமாகு மங்கியோகத்திற்கு அங்கமாதலால்

"ஸாயார்த்த பாசகம் ஞானம்
சிவயோகந்து சாசவதம்"

என்றிருத்தலானுஞ் சாக்ஷாத் காரமாகும் சிவயோகத்துக் கங்கம் சாக்ஷாத்கார யோகமே!

தியானம் சமாதி யோக மென்ப தங்கமாகையா லுபசாரம் (௨௧)

தியானம் ஞானத்திற்கு முறைமையும், சமாதி தியானத்திற்கு முறைமையும், சதேகசிவன் முத்தி சாட்சாத்காரஞ் சமாதியின் முகிழ்க்கு முறைமையும் சாற்றுகின்றது

அறியாமை யறிவகற்றி யென்பன முதலியன ஸ்ரீகுருத்திருவாய் மலர்ந் துபதேசிக்கு மொரு வார்த்தையென றுலகுரைக்கும் வசிமாற நீருமப் பீற்றிருசுழி யொருமொழியிற் "கோவாமமசிம" என்னும் வடமொழி விருவில் உக்காரமொப்புச்செப்புதலாகு மயமந்தியாதி படாகளை முனிவில் தலைமை முக்குறி மூவாகயம் மும்முப்பதம் மும்முப்பத மொட்டு மூவெழுத்து மும்முப்பதத்தில் மூவெழுத்திற் குறிக்கும் வாச்சிய லக்கிய விரும்பொருள்.

அவவிரு முப்பொருளில் இலக்கியப் பொருளாகும் ஆன்ம பரசிவ முக்குறி முப்பொருள்களின் முதற் பொருண் முறைமயிறருகக்குஞ் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் மூசகுறி மூவயத்தை சாக்கிரஞ் சொப்பனந் தாக்குஞ் சுமேனா மட்டு மூட்டுஞ் சகிககும்பசோப சாந்திமேல் உணமனோ மூலசங்கோபரிய பாரந்தங்களில் அப்படி யப்பொருள் தாக்கிப் பணைப்பமிக கேவல கும்பக

சூனிய குமபக சூனியாநத குமபக முககுறி முககுமபகஞ சாம பவி சேசரி சாககிரஞ சொபபனங தாககிய தாதலால.

அபபடி யபபொருள தாகஞ்ஞ சினமுததிரை மவுன முததிரை மவுனுநதமுததிரை முககுறி முாமுததிரை

அபபடி யபபொருள தாககுந தியானஞ சமாதி சாட்சாத காா முககுறி முகறிவு முனசொல்லிய முபமுப்பததகளிஞ மும முபபத மொடடு மூவெழுத்துககளிஞம்,நபபத முதலெழுதது களுககு வாசசியப்பொருள அஞுபடச ஸ்வரூப சிவயோகங குறிகதால, பூதானம சததுவானம அநதரானம சிவானம மந திரானம பஞசானமா,

சபபுபடச சிஉரூப சிவயோகங் குறித்தால்,குருலிங்க சங கமாதி,

இலககியபபொருள முறைமையி ஞனமனை யுற்ற சினமா ததிரானமா அநதிக கிராநத விநதுக சிவமாததிர பரசிவம

முககாபக முதலெழுதுககளுக்கு வாசசியப்பொருள பிரமாதி பரசிவமூாததி ஈசான மூர்த்தி பரியநத அஞுபட்ச அபரசிவம

நாதத துள்ளெழுந தொளிருஞ சுதத பூதாதி யுபாதியுற்ற பஞசானமாவுஞ சூககும பரசிவ ரூபியாயிருநதாலு மொருபிர கார மீசானமூாததி முதல் அஞு படச அபரசிவ ரூபியாதலா லப பொருளாம.

இலககியப பொருள் அதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவ மாகு மஞுபடச சமபுபடச இருபரம்.

முடிவிற பதமுடி வெழுத்துகளுக்கு வாச்சியப்பொருள தியாந சமாதி யுபாதித தியாசசியததினும் சொரூபலட்சண சிவ கோடிக்குட குறிக்கும தியான சமாதி யுபாதியுற்ற அஞுபட்ச

சாப்பட்ச சின்மாத்திரானம் பரவுகள் இலக்கிட்டபொருளாக் கத்து சிவமாகு மணுப்பட்ச சாப்பட்ச இருசிவார்

ஆன்மாத்த தியானத்தானம், பரசு சமாதித்தானம், சிவ சாட்சாத் காரத்தானம்

பின்னொரு பகுப்பு மிதுபோ லிரு சிவத்தியானங் குறித்துச் செப்பப்படும்; அது செப்புவாம்

சிவ சத்தி யநந்தேசுர சத்தியாதிக் துவாரத்தினாலே பஞ்சாக்கிராதி லோகாதி யாரூடமாய் சுத்தராக அசுத்த கலையசுத்த வித்தை யிவற்றின் மறைந்து விளக்கினின்ற செயற்கைப் பட்சுகரண மென்றும் பசுப்பிரமாண மென்றும் படிக்கப்படுங் கற்பொருளறிவு பிறப்பொருளறிவுச் சிறசத்திகளைப் பொதுச் சிறப்பாய் மணத்தினாலும் மியற்கையினாலும் மசுத்தப்பிராகிருத மனோங்கார புத்திகள் பசுகரணங்களென்றும் பசுப் பிரமாணங்களென்றும் படிக்கப்படும்.

சிவசத்தி சாட்சாத் சிவாகமாரூடமாயுஞ் சிவமந்திராரூடமாயும் நாதத்தை யொழுந்தொளிருஞ் சுத்த மனோங்கார புத்தி காயமாயிருக்குஞ் சுத்த ராக்ஞ் சுத்தகலை சுத்தவித்தை யிவற்றின் மறைந்து விளக்கினின்று மியற்கையினாலுஞ் சிவகரண மென்றும் பதிப்பிரமாண மென்றும் படிக்கப்படும்

தற்பொருளறிவு பிறப்பொருளறிவுச் சிறசத்திகளைப் பொதுச்சிறப்பாய் மணத்தினாற் செயற்கையினாற் சிவகரணங்களென்றும் பதிப் பிரமாணங்களென்று மந்த முறைச் சொன்ன மனோங்கார புத்திகள் படிக்கப்படும்.

முறைமையில் அதிற் சிவாகம வழிச்சென்று மனோங்கார புத்தியிற் படிப்பவனது பசுத்துவ சிவத்துவ விவேகத் திரிபு தாரதக விவேக பரோக்ஷ தீக்ஷாயோகாங்க விகற்ப சங்கற்ப காவபோத ஞான விசேஷங்களைப் பண்ணும், சிவமந்திரவழிச் செ

லுமேருகங்கார புத்திகள் காலாக்கினியாதி யநுசிருதாகத புவனத் தத்துக்கும் அபரசித்தி பராபரசித்தி பரசித்தி முசசித்தி கள் விருப்ப முறைமையிற் சித்திக்கும் பொருட்டும் முடிவின முத்தி சித்திக்கும்பொருட்டும் பிருதிவிமுதற் குணமிருக்கும், அசுத்த கோடி பிரக்கிருதி முதற் கால மிருக்கும், சுத்தாசுத்த கோடி சுத்த தவித்தை முதற் சிவமிருக்கும், சுத்தகோடி முக்கோடிகளிற் சா டசாத் தரங்களாயு மணிப்பிரபைபோ லுபரி விரியும் வியாபார த் துவாரத்தினாலும் பூதானமாதி மந்திரானமாந்த பஞ்சான ம சாம்ப சிவபோக பஞ்சமார்க்கங்களி லொருவழியிற் பிர வேசித்த விகற்ப சங்கற்ப காவ போக வியாபாரங்களைப் பல விசமாயப் பலனும் அந்த விகற்ப சங்கற்ப காவ போகங்க ளாம்.—

அறியாமையறிவசத்தி - அறிவகற்றி அறியாமை யகற்றி யென மாறுக அறிவகற்றி யென்பது தத்துவசுத்தித் துவாரத்தினாலே ஆன்மசுத்தி தானே பண்ணப்பட்ட தாகிலும் தத்துவசுத்தி பிரதானமாகையால் தத்துவசுத்தி பண்ணியென்றே சாற்றப்படும்.—

அறியாமை அகற்றி என்பது மலமல வாசனை சுத்தித்துவாரத்தினாலே யான்ம சுத்தி பண்ணப்பட்டதினாலும் ஆன்மா பசுத்துவ மென்னும் மலோபாதியாற் பசுத்துவ மென்று வேறுசதவமாய படிக்கப்படுமாதலால் மலம் பசுத்துவத்தோடு பசுத்துவ மென்று படிக்கப்படும்

மலசத்துவ மென்று வேறு தத்துவமாய் மதிக்கப்பட்டதில்லையாதலாலும் ஆன்மசுத்தி பிரதான மாகையா லான்மசுத்தி பண்ணி யென்றே யுரையப்படும்.

இது தொகைப் பொருள்.

அறியாமை யசுத்த தத்துவமென்றும் அறிவு சுத்த தத்துவமென்றுஞ் சொல்வாருமுளர்.

வகைப்பொருள்

விரிவுப்பொருள் ஒருமிக்க வகுத்துரைப்பாம் —

அறிவுசற்றி - நிருவிகற்பம் புணர்ந்த தத்துவிக்குஞ் சவிகற்பமாய தேவர் நராமுதற் பசுவர்க்க மாயா சகல வாக்கத்திற் காணப்படுஞ் சிற்றறிதல் சிறுசெயற் றொழில்களையும் விபரீதவேதனை விக்கிரக போகங்களையும் பண்ணும்படி சிறிதுமலஞ்சிகத்தும் அசுத்தகலாதி கஞ்சுககலா வசியத்துவ தெளரிந்திரியக்குறி யசுத்த சகலத்துவமுற்றுக்கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிஞ்சித் கர்த்திருத்துவ லட்சண சித்துவ சின்ன அசுத்த போகக் கிரியா கர்த்திருத்துவமாகிய வசுத்த போத்திருத்துவ மாத்திர பொதுக்குறித் தூல புருஷ தத்துவத்தினது புத்திரப் போலிய போக்கிய போத்திருத்துவ போக்கோப போத்திருத்துவமாகிய வசுத்த போகத்திருத்துவச் சிறப்புக்குறித் தூல சிவத்துவ மேகம்.

நிர்விகற்பம் புணர்ந்த தத்துவிக்குஞ் சவிகற்பமாய மந்திரேசுவர மாயாசுத்த சகலபதி வாக்கத்திலும் மந்திர மந்திரமகேசுவர மகாமாயா சுத்த சகல பதிவர்க்கத்திலும் காணப்படுஞ் சாதிசய பேரறிதல் பெருஞ்செயற் றொழில்களையு மற்ப விபரீத வேதனை விக்கிரக போகங்களையும் பண்ணும்படி பரிபாகியில மலவாசனை தடைக்குங் கலாதி கஞ்சுகமற்றுக் கலாவசியத்துவ வைந்திரியக் குறிச் சுத்த சகலத்துவ முற்றுச் சாதிசய சாவஞ்ஞத்துவ சாவ கர்த்திருத்துவ லக்ஷண தூல சிவத்துவ சின்ன சுத்தபோகக் கிரியா கர்த்திருத்துவமாகிய சுத்த போத திருத்துவமாத்திரப் பொதுக்குறிச் சூக்கும புருஷதத்துவத்தினது

புததிரபபோலி போககிய போததிருததுவ போகோப போத்
திருததுவச் சிறபபுககுறிச் சூககும சிவத்துவ மேகம
இம்மந்திர மகேசுராதி யபரபதிவாககததுக கூறிய கு
றியுட கூடிய சுததி சகலததுவ முறற பொதுககுறிச சிறிது சின
னமுஞ சூககும சிவததுவ விளககு விககிரக விசிஷட சகலதது
வ முறற சிறபபுககுறிச சிறிது சினனமுமுடைய வணுசதாசிவ
வணுவஙகபதி வாகாததின முனசொலலிய பொதுககுறிய பர
புருடததுவததினது புததிரபபோலி போககிய போததிருதது
வ போகோப போததிருததுவச சிறபபுக குறிய பரசிவததுவ
மேகம

இம முபபுருடததுவப் புததிரப் போலி முச்சிவத்துவமு
முபாதிச சிததுவமும் தூல சிவத்துவமுஞ சூககுமசிவததுவமு
ம நிரதிசய பரசிவத்துவ சொரூபலடசண சிவ சமசுத்த சிவனு
யிருககினற நமககுச சொரூப லடசணமமனறு, தடஸ்த லடச
ணமேயென்று மகாவாககிய நடுமுத லிருபதஙகளுக்கு வாச்சி
யார்த்த தடஸ்த லடசணமததுவ தடஸ்த லட்சண சிவதது
வ சுததிககுறி முபபுருஷததுவப புததிரப்போலி முச்சிவதது
வசுததி ததததுவசுத்தி பணணிததானே யேறறயநதனை யினறிப
பணணப்படு மாதலால் முச்சிவததுவ தடஸ்தவறிவு விளககாத
லா லறிவென றுபசரிககப்படுக் தத்துவஙக ளாதலா லறிவுக
றறி யெனபதறகாத்த மிதுவாகத் ததததுவசுத்திபண்ணி,

ஈதிம்முறை பண்ணவெனப திசைக்கினறும்.

சாதக சாமாத்தியததுக்குத் தக்க சிவஞானத்தினைச் சி
த்த சிவகனமயோகி பண்ணுக் தத்துவ தட்ஸ்த ஆன்ம தடஸ்த
சிவ முப்பதார்த்தங்களின் இலட்சண வப்ரோட்ச நிரீட்சணைக
குறித நிரூபம்,

ஒன்றுகொன்று ததுவ முதற் திரிபதார்த்த லடசண

விலட்சண பரோட்ச பரீட்சாரூப நிரீட்சணைக் குறித்த திரிகரிசனம்

மனோவிகற்ப சங்கற்ப பிரவிர்த்தமாய்ச் சிவோகஞ் சிவோகஞ் சிவ சிவ வென்பது முதற் பலவித வகங்கார புத்தி விர்த்திப் பிரவாக சின்ன தியானக் குறி தியானசித்தி சின்ன சமாதிக் குறி திரியோகஞ் சமாதி சித்தி சின்ன சாட்சாத்காரக் குறித் ர்ம்பாகம்

மூலமந்திர முச்சரித்துள்ளிருக்குஞ் சரிகாஸ்திர மதித்துத் தொடுத்த இருதயாகத்தை தொட்டுத் துயர்த்சாகத்தைக் குறித்துச் சமஞ்நந்த மட்டு முட்ட முறைமையிற் போயப் போயத்தான தேசகால சத்திஞ்சுத்தக்க திருக்கயத் திருத்துதான சூலியப் பிராசாத முச்சரித்துள்ளிருக்குஞ் சரிகாத்திர மதித்துத் தொடுத்துத் தத்துவங்களையு மாமாயாவிலுஞ் சிவனிடத்திலுந் தத்துவ தட்டஸ்தத்திஞல வைத்த தட்டஸ்த தன்மைகளையு மறுத்துக் காரணத் தடைவிலொடுக்கி யகண்டிதங்களாகப் பண்ணப்பட்டவைபோ லட்சித்த தனது தத்துவ வசியத்துவத் திபாசசியம் பண்ணித் தத்துவங்கள் தனக்கு வசியங்களாகத் தான் வசியாயிருத்தலாகுந் தரிசுத்தி

இவைகளைத் தான்பண்ணிச் சிவஞானத்துணைச் சாத்திய சிவகணமயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியகுறிப் பரோக்ஷரூபத் தரிசனம் யோகங்கூடிய மரியாதி மனோவாயு ஜயவச மாத்திரத் திஞலே யொரு பிரகாரந் தன்வச மாக்குதலாகும் திரிசுத்தி

இவைகளைத் தான்பண்ணி யோகசாமர்த்திய மில்லாதிருந் தால், நேதிநேதி நியதலட்சணை சிவகணம மாத்திரத் துணைச் சாத்திய சிவஞானயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியகுறிப் பரோட்ச ரூபந் தரிசன மநாத மங்யாத் மாபிமானத் தியாகமாகுந் திரி

இவைகளைத் தானபண்ணி, அதிமல பரிபக்குவத்தராலாவி ரப்பவிக்கு மதிமோட்ச வாஞ்சையின தாவேசத்தாரான அது வனறித தேசகலா சத்தி சங்கடத்திஞறான வித்தார சுத்தி விருப்பமில்லையேல மமகார வகங்கார மாத்திரத் தியக் சிப மாத்திரமாகுஞ சுத்தி தானபண்ணி,

அல்ல திலகுயாய்த தத்துவ தாத்துவிக்ப பிரபஞ்ச மனை தது நிராகார நிராலமப மாயா மகா மாயாத தோறற மாத லா லப்படி யகண்டிதமாய்க் காரணாகார நிராதார நிராலமப நிஷ்பிரபஞ்ச சிந்தனைமாத்திரமாகுஞ சுத்திதான பண்ணி,

இப்படிச் சுத்திபண்ணு மிடத்துச் சுத்திமாகக பேதமு ணடு, அது சொல்லுவாம.

முக்திமாத்திரம் விரும்பின் நிராலம்ப சிவயோகம் பண ணும பொருட்டு குரு போதிப்பச சிவாகமஞ சிகாரமாகக மாத்திரஞ செபபுங் குருவாக்கிய மாத்திரந்தான கேட்டுச் சித தித்துத தெளிந்து இருதயமுதற் றுவாதசாந்த வியாபியாயிரு ககும பிரமரந்திர முடிவாகும் பஞ்சாதாரங்களிற றங்கித தவ கிக கமல முடிச்சுக் கவிவு திறந்து நிறந்து தத்துவமுதலிய ரூப பதார்த்த ரூப தரிசனமுதலிய பண்ணிப்பண்ணிப பழகிப்பழ கிப பின ருணங்களிற் றங்காது சுத்த சதுரே தாகந்த தாக்கி மூன சாதகிய முறைமையின மூச்சிவயோகிகளபண்ணு முட்ப குப்புத தத்துவமுதலிய மூப்பதார்த்த மூச சுத்திபண்ணி, ப ணணுமிடத்து,

பிரமாதி பரசிவமூர்த்தி ஈசானமூர்த்தி பரியநத சிவமூர்த தி பதங்களில் விரும்பிய சிவமூர்த்தி பதமுத்திபெறும் பரமுத திகுறிச சிந்திகுறித்து, மூச் சிவயோகிகள் பண்ணு முறைமை யிற சுவாவதி சுத்தியோடு விரும்பிய தத்துவ தத்துவாருகா ணம சிவமூர்த்தி சிவசிவ மூர்த்தி திரூப தரிசன யோகபோகங

கப்ப பண்ணுமிடத்தும் சித்திக்குப்பின் முத்திவிருப்பின் முத்திவழி பழக்க சுத்தியோடு பண்ணுமிடத்தும் பவுதிக தேகாதிக்குறிப் பூதாதி மந்திராந்த வைம் பொருள்கட்குந் தத்துவநக்கொன்று பெயர் சாற்றப்படு மாதலாற் பூதானம் தத்துவானம் வந்தரானம் சீவானம் மந்திரானம் சாலம்ப சிவயோகமார்க்கங்களிற்பழகிய வொருவழிமைத்தய பின்வழிப்படக்கிச் சுத்த பூதாதி தொடங்கச் சமனுந்தமட்டு முடிம் பூதானம் சித்துபாதித் தூல தேகக்குறிப் பூதங்களிற்றுன் றத்துவானம் சித்துபாதிச் சூக்கும தேகக்குறித் தத்துவங்களிற் றுன அந்தரானம் சித்துபாதி பரதேகக்குறி யந்தரத்திற்றுன் சீவானம் சித்துபாதி யகங்கார மாத்திரக்குறிச் சீவனிற் றுன மந்திரானம் சித்துபாதிக்குறிப் பிராசாத முதலிய மந்திரத்திற்றுன் ரூப தரிசன யோகபோக சுத்திகள் பண்ணப்படும்

அறிவகற்றி யென்பதற் காத்த மிவ்வள வமைந்தது —

அறியாமை யகற்றி- மாயா சகல பசுவாகத்திற் காணப்படுஞ் சரீரம் நான், இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகம், நான் சுகி நான் துக்கி நான் மோகி யென்பன முதற் பிரஞ்ஞாமோக வஞ்ஞான மூல பசுத்துவ மலத்தின் ததோதியாமி காசத்தி வைத்த போசத்திருந்த்துவச் சுருதிப் புருஷத்துவ ரூபமாயப போதகாற்றத்துவசத்தி யானம் சத்தி யாமாதலால் மலத்தின் ஆவாரக சத்தி வைத்த நித்திய கேவல நித்திரா முத்திரித கிஞ்சிஞ்ஞானக் கிரியா சூனிய வறியாமைக்குறி மூர்ச்சா மோக மூல சித்துவ சூனியக்குறி யறியாமைப்பே ரசித்துவ தூலதர பசுத்துவத்தைச் சொல்லிய பிருதிவிமுதற் கலாந்த தத்துவ சுத்தி நடுநடுவே தத்துவ சுத்திப்படி முசசிவ யோகிகளணணு முறைமையிற் சிறிது மலசுத்தி துவாரத்திலே சுத்தி பண்ணி,

பிரளயாகல விஞஞானகல மூட பசுவாககததிற காணப படுந தால சாதிசய சாவ ஞானக கிரியா சூனியக குறி மூாசசா மோக தால மூலசிவததுவ சூனியககுறி யறியாமைபபெய ராசித துவ தால பசுததுவததை மாயா தததுவ சுததியினு மாயா த ததுவ சுததி சுதத விததியா ததுவ சுததிககு நடுவினுந ததது வ சுததிபபடி முசசிவ யோகிகள பணணு முறைமையின முறறு மல சுததிக துவாரததினுலே சுததி பணணி

பின மநதிரே ஸ்வர மநதிர மநதிர மகேஸ்வர மாயா சகல மகாமாயா சகல பதிவாககததிற காணபபடு சூக்கும சாதிச ய சாவஞஞானக கிரியா சூனயக குறியாகிச சுதத போகோப போகப பிரஞஞா மோகததிலமூழ்கிய மூாசசாமோக மூல சூக கும சிவததுவ சூனியககுறி யறியாமைபபோ சிவததுவ சூககும பசுததுவததைச சுதத விததியா ததுவ மீசுர தததுவ சுததி ககுட டததுவ சுததிப்படி முசசிவ யோகிகள பணணு முறை மையிற றாலதிகார மல மூல தால மல வாசனை சுததித துவா ரததினுலே சுததி பணணி

பினனனுசதாசிவ வணுப பிரமாணக மகாமாயா சகல பதி வாககததிற காணப்படும பர நிரதிசய சாவ ஞானக கிரியா சூ னியககுறிச் சுதத போகோப போகப பிரஞஞா மோகத தமிழ நதிய மூாசசாமோக மூலபர சிவததுவ சூனயசகுறி யறியாமை பபரசிவததுவ பர பசுததுவததைச சதாசிவ தததுவ முதல முததததுவ சுத்திககுட டததுவ சுததிபபடி சொரூப திரோ தானசததி சுததியோடு முசசிவ யோகிகள பண்ணு முறைமையி ற சூககுமாதிகார மலமூல சூககும மலவாசனை சுததித துவார ததினுலே சுத்திபணணி.

அறியாமை யகறறி யென்பதற்கு இவவளவு பொருளமை ததது —

அறிவினுள்ளே - தூலசூக்குமபர முச்சின்மாத்தி ரானம ந்தத்துவமுமமூல முலைத்த தூல சூக்குமபர முப்பர வித்தியாத த்துவமும மரமபழுத்த தூல சூக்குமபர முச்சிவ சிவதத்துவ முப்பழுங்கள் விரும்பப் படுமாதலாற சமனைக்குக் கீழிருப்பது பானம பரசிவ தத்துவத் தியாசசியத்தினுமேல சமனு சத்திக்குமேலுனமனுந்தாவது பரசிவத்துவாபி வியத்தி சித்திக்குமளவும் தாக்கப் பரமல வாசனை யாபாசிக்கு மாதலா லுனமனு மூலாந்தமலவசசந்த சாவஞ்ஞானோத்தர சுருதிப்படி சிவசத்தித் தன்னையாய்ச் சென்று திரோதான சத்தி நிக்ரக கிருத்திபரா சத்தியனுக்கிரக கிருத்திய மத்தியஸ்த சிவ சின்மாத்தி ரானமாவினுங்கூடச் செல்லுதலாற செல்லுஞ சிவசின்மாத்தி ரானமாவினும்,—

அறிவுதன்னை - முறைமையி லனுபர சிவங்கள் சிவபர சிவங்களென்னு நாலுசித்துகளையும்,—

அருளினால் - சமனைமட்டி முட்டும் பிராகிருத மனோ கங்கார புத்திகளில் மறைந்து சாலமபித் துணமனையுற றுபரி நிராலமபிசகுஞ சிற்சத்திவிளக்கு விளக்கிய சிர்சாத்து மனோகங்கார புத்தி விகற்ப சங்கற்ப சிறறுவிகற்ப சவிகற்ப காவபோத நிருவிகற்ப ஞானங்களால,—

அறியாதே யறிந்து - திருசசியமாய் நோக்காதே தடத்த லக்ஷண நிமுகத்த ஸவ சிவரூப லக்ஷண சாவதிருக காத்திரூப லக்ஷண பரோக்ஷ நிரீட்சணை சிவகருநிச சிவரூபம தடத்த லட்சணை விலட்சணை ஸ்வரூப லட்சண பரோட்ச நிரீட்சணரூபசாஸதிரீயபரீட்சா விலட்சணை சூக்கும பரீட்சாக குறிச சிவதரிசனமெனுந தசகாரியத திருகாரியம் பரித்திப் பாரத்து,—

குறியாதேகுறித்து - முன்சொல்லிய சாத்தமனசசங்கறப முனனுக்கச சாத்தாகங்கார புத்திப்பிரவாகச சிறப்புக காவ

போதஞானங்களா லியற்கையிலு லறு பட்ச தற்பொருட் சிவக்குறிப்பினாருன,—

சம்புப்பட்சப் பிறப்பொருட் சிவசாதி விசிஷ்டத் தற்பொருட் சிவக்குறிப்பினாருன

செயற்கையினு லாரோபித சம்புப்பட்சப் பிறப்பொருட் சிவக்குறிப்பினாருன,

திருச்சிய மனறிச் சாவதிக காத்திரு ரூபமா யபரோட்ச போ லபிநயித்துச் சிவோக மென்றுதான இயற்கையினுற சம்புப்பட்ச வேற்றுமைச் சிவக்குறிப்பினு லப்படிச் சிவோய மென்றுதான சிவ சிவ வென்றுதா னென்றினை மற்றது மொக்க ஸபுரிக்க அதத்யபஸதி யருக மருவப்பொருத்திப் பண்ணும் சிவத்தியானச்குறித்த தசகாரியத் தொருகாரிய சிவயோகம் பண்ணி,—

அந்தக்கரணங்களோடுங் கூடாதே - இந்திரியங்களைக் கொடுத்து விடுத்துத் தொடுத்துச் சிவத்திற் சிறைப்படுத்தலு சிவத்தியானத்திற் சிறிதிடங் கண்டு ஏகாக்கிர சமனியிற் சுருங்கிச் சூனியப் போலியாயப்போன மனதைத் திரும்ப வெழுப்பித் திருப்பி விஷயத்தில் வீழ்த்தலு சகலத்தன்மை தொடவிடுத்துத் தடாதே,—

வாடாதே - திரும்பத் திருப்பி யோக நித்திரா முத்திரித மனத்தைப் பிராகிருத நித்திரையில் முழுகுவிக்கும் கேவலத்தன்மை தாக்காதே,—

குழைந்திருப்பையாகில் - தியானத்தின் ஆகசர்ஷாவஸ்தாரூபமாய் ஞாதிரு ஞானஞேயச் சிறப்புத் தியாதிரு தியான தேய சூனியப் போலியாய் ஞேயத்தமூர்த்தி யத்தேய மாத்திரத்தி லங்கு ஞானச் சிறப்புத் தியான விசேஷசமாதி பண்ணி யிருப்பையாகில்,—

பிரியாத சிவனருளே - கூடுதல் பிரிதல் குறிக்கிற குறாமுண்டாதலா லநாதி தொட்டுப் பிரேரகப் பிரேரியத் தலைமைச் சம்பந்தியா யிருந்த வீசுரனருளே,—

பிரிந்து தோன்றி - அந்தச் சம்பந்தம் விட்டுச் சாதிருச்சிய மாத்திர மித்திர சம்பந்தியாயச் சாட்சாத் கரிக்கப்பட்டு, அதுவன்றி,—

பிரபஞ்ச பேத மெல்லாந் தானாய்த் தோன்றி - சித்து அசித்துச் சித்சித்துச் சித்திரப் பொருள்கட் கெல்லாம் வியாபகமாய்த் தாரகமாய்ச் சாட்சாத் கரிக்கப்பட்டு,—

நெறியாலே - திருக்குத் திருசியக் குறிக் குறிப்பினாலே,—

அவையெல்லா மல்லவாகி - அந்தத் திருக்குத் திருசியப் பொருள்களி னொன்றன்றி,—

நின்றென்றுந் தோன்றிவெ னிராதாரனுமே - தனக்கொரு தாரகமன்றி நிராதாரனு யிருந்தும் சமாதி சாமர்த்தியத்தினு லுயிர்க்குச் சாட்சாத் காரத்தினாலே சாட்சாத்கரிக்கப் படுவன்

பரார்த்த ஸ்வார்த்தார்த்தப் பிரத்தியாத்தப் பிரத்தியார்த்தச் சார்வார்த்த சீவன் முத்தி சிவ சாட்சாத் காரச் சமாதி சாமர்த்தியத்தினுற் சித்திக்கு மென்று தாற்பரியம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆசிரியன் றிருவருளா லிருவகைப்பாசங்களு நீங்கிக்கேட்கு முறையிற் கேட்டுச் சிந்திக்கு முறையிற் சிந்தித்துப் பின்னன்பு செய்தடங்கி நிற்கப் பெறுவார்க்கு, முதல்வனியல்பு கேட்டற்காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிய பேதமாய்த் தோன்றிச் சிந்தித்தற் காலத்துக் கலப்புப்பற்றி யபேதமாய்த் தோன்றித்

தெளிந்தபின் இவ்விரண்டுமின்றி நேரியனும் பரியனுமாயதோர் முறைமைபற்றி எவற்றினு மொற்றித்து நின்றே ஒன்றினும் பற்றிலனாய வேறு தோன்றுமென்பதாம் •

நின்று நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுமென்னக் கூட்டுக

தெளிதலாமாறு மதன்பயனு மினிது விளங்குதற் பொருட்டு மேற்கூறிய போந்தவற்றையும் அனுவதித்து உடன் கூறினார்

கூடாதே வாடாதேயென ரண்டுக் கூறவே, ஏனைக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களி னொரோவழிக் கூடுதலும் வாடுதலு நிகழுமென்பதாயிற்று

அற்றுகலின்னறே ஆண் டிவ்வா றினிதுவிளங்கப் பெறுதாயிற்றென்பது

இருந்தலருமை நோக்கி இருப்பையாயினென்றூர்

இதனானே தெளிதலாமாறு மதன் கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்த வுண்மையை யடியேன் பெறும்படி யெப்படியென்றமாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

அறியாமையறிவகற்றி - கருவிகளெல்லாம் நீங்கி ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற வதீதா வத்தையையும் முப்பத்தாறு தத்வங்களோடுங்கூடி விஷய வியாபாரத்தை யறிகிற ஜாக்கிராவத்தையும் நீக்கி,—அறிவினுள்ளேயறிவுகளை யருளினா லறியாதேயறிந்து - ஆன்மாவுக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற ஞானத்தை ஆன்மபோதங் கூடாமல் அந்த ஞானந் தனாலே அறிந்து ஆக

த ஞானத்தின் வழித்தாய் நிற்கவே தற்றரிசனமுந் தன்னைத் தோன்றமல மறைத்துநின்ற பாசத்தின் முறைமையுந் தோன்றும் இந்த முறைமையையும்,—குறியாதேகுறித்து-ஞானத்தாலே கண்டோமென்று காணுதல் கண்டு நிற்கக்காட்டின ஞானந் தனக்குக் கரணமாம்—அந்தக் கரணங்களோடுங் கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பையாகில் - அந்த ஞானக்காட்டத்தான் காண்கிற காட்சியையு மிழந்துநிற்க அவ்விடத்திலவத்தையாம் அந்த அவத்தையாய் மயங்காதே அந்த ஞானத்தோடே கூடித் தற்போதஞ் ஜீவியாமல் நிலைபெற்று நிற்பையாகில்,—பிறியாத சிவன் முன்னே பிறந்துதோன்றி - ஆன்மாவுடனேகூடி யான்மாவொழிந் தில்லையென்னும்படி யாதியே மறைந்துநின்ற சிவன் முன்னே சிவனுமொரு முதலுண் டென்னும்படித் தோன்றி அபிரகாசமாய் நின்ற தான் பிரகாசித்ததுவு மன்றி,— பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தானுய்த்தோன்றி - காணப்பட்ட விஸ்வத்திலுள்ள பேதங்க ளத்தனையுண்டு அத்தனையுந் தன்னையொழிந் தில்லையென்னும்படி தானுக்குக் காணப்பட்டு,—நெறியாலே இவையெல்லா மல்லவாகி - சடசித்துக்க ளிரண்டுந் தானுயநிற்கச்செய்தே இவையிறந்திற் றேயவரநிற்கிற முறைமையாலே யிந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாந் தானல்லவாய் நிற்பன,— நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதாரனுமே - தானன்றி வேறொரு முதலகன்றுமற நிற்கச்செய்தேயுந் தானு மொன்றினுந் தாக்கற நின்று பிறகாசியாநிற்பன்.

அறியாமையென்றது கருவிகளெல்லாம் நீங்கி ஆன்மாப பாடாணம்போலே யொன்று மறியாமற் கிடக்குமதே முத்தியென்று பாடாணவாதி கொள்கையிலுள்ள அதாகாதென்றதெனக்கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "காட்சியென்னக் காணுந்துயர - மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்துரைக

றி - காணுபாவ மரணங்கருமா - மேய்ந்தவாமுத்தி சோந்த வரன்றே - யிலயகத்திக்கோர் முனைவருமவேண்டா - தனித்து துயர் பெறுமித்திடமே- பாடாணத்திற் சட்டாமுத்தி" என்னு மதுங் கண்டுகொள்க

அறிவகற்றி யென்றது, வயிந்தவ சரீரத்தைப் பெற்றிருக்கிறதே முத்தியென்று சமவாதி கொள்ளுகையினால் அதாகா தென்ற தென்க்கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "அகன்று-நீங்கியு முருவ நீங்காதாயி - ஞெங்கியமுத்தி யாவதெனுகாக்கச - செடியுடலனுகாக குடிலைகொடுக்குமென - ஞேதினைநீயே பேதாயப்பகட்டிர - லொளிசிலை முச்சித்த தளிபொறுமித்தக்கு" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

அறிவினுள்ளே யறிவுக்கினை யருளினாலறியாதே யறிந்தது என்றது ஆன்மதரிசனம்

அந்தக் கரணங்களோடுங் கூடாதே வாடாதேகுழைந்திருடையாகில் என்றது ஆன்மசுத்தி.

நின்றுந் தோன்றிடுவனிராதாரனுமே என்றது ஆன்மலாபம்

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார் - உக-செ, ஆக்கப்பட்ட பொருளா யனைத்தினிலுந், தாக்கித்தா னொன்றோடு சாக்காதே—நீக்கியுடனிற்கும் பொருளுடனே நிற்கும் பொருளுடனுய, நிற்கை நிராதாரமாம்" என்னுமதுங் கண்டு கொள்க

இதனுற சொல்லியது, கேவல சகல பிரத்தியங்களையு நீங்கி சுத்தத்தி லுண்டாகிய ஞாதுரு ஞான ஞேயங்களையுங் கழன்று இந்த நிலையிலேநின்றகி லகாதியே தோன்றாமல் நின்ற சிவன் தோன்றிப் பிரகாசிப்பன என்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

அருளிருலறியாமை யறிவகற்றி - ஆசிரியன் றிருவருளா ல றியாமையு மறிதலுமாகிய விருவகைப்பாசங்களு நீங்கி,—அறி விலுள்ளே யறிவுதனை யறியாதேயறிந்து - தன்னறிவினகணே ய கேட்டலறிவினைக் கேட்குமுறையிற் கேட்டு—குறியாதே குறி த்து - சிந்திக்குமுறையிற் சிந்தித்து,—குழைந்தகரணங்க ளொடுங் கூடாதே வாடாதே யிருப்பையாகில் - பின்பு அன்பு செய்து அந்தக்கரணங்களிற் சோராதடங்கி நிற்கப் பெறுவா ாகரு,—பிரியாதே சிவனுருவே பிறந்து தோன்றி - பிறிதலி லாத முதல்வனியல்பு கேட்டற்காலத்துப் பொருட்டன்மைப் றறிப் பேதமாயத் தோன்றி,—பிசவஞ்சபேத மெல்லாங் காரு யத் தோன்றி-சிந்தித்தற் காலத்து கனவு கலப்புப்பற்றி யபேதமா யத் தோன்றி,—இவையெல்லா மல்லவாகி - தெளிந்த பிரிவை யிரண்டுமின்றி,— நெறியாலேயென்று நின்று நிராதாரனுயே தோன்றிடுவன் - நேரியனும் பரியனுமாயதோர் முறைமைபற றி யெவற்றினு மொற்றித்து நின்று ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு தோன்றும்

இதனுனே தன்கணிகழு மனுபவமும் தெறிதலாமாறும் கூறப்பட்டன

* இச்செய்யுளின் முற்பாதியே "பாரவிரிந்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தித்தனிலோ விருத்தபாதி போதம்" என்னும் சிவபோக சாரத்தானும் "பார்விரிந்த நூலெல்லாம் பாதி விருத்தத்தால் சாதித்தார் பொன்னடியைச் சாருநாளென்னாளோ" என்று தாயுமானார் பாடலானும் கூறியதென சாம்பிரதாய வழக்காயக் கூறுவது. இதனைச் சிந்தித்தறிக

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி ஞேயத்தழுந்தின ஜீவன்முத்த ஞானவான்
தேகாந்தத்திற் பெறும் பலம் பரமுத்தி
யென வுணர்த்துகின்றது

புண்ணியமே மேற்குவிக்கும் பாவங்கீழ்நூக்கும்
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே, நண்ணிய
ஞானத்தினிரண்டினையுமறுத்து ஞாலமொடு கீழ்மே
லு நண்ணாகி, யெண்ணுமிக மேலாகத்தே முத்திபெ
றுமிவனன்றே யெங்கெழிலென ஞாயிறேமக்கெனவுரு
றைவிளையிக, கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்துகாய
மகழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருத்தானபோனிறபனே சக

(இ-ள்) **புண்ணியமே மேற்குவிக்கும் பாவங்கீழ்நூக்கும்** — புண்ணியமு சுவர்க்காதி பலங்களை யடைவிக்கும், பாவம் நரகக்குழியிற் பலத்தை யடைவிக்குமாதலா லிவ்விரண்டும் பொன்விலங்கு மிருப்பு விலங்குமென வறிக.

புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே — புண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவனைப் பூசித்த சிவ புண்ணிய பலத்தாலே

நண்ணிய ஞானத்தினிரண்டினையுமறுத்து — கன்ம ஸாம்யம் பிறவாவிட்டத்து முத்திகூடாதபடியாலே யிவனுக்குச் சிவனை வழிபடுதலா லுண்டாகிய சிவபுண்ணிய மாகிய ஞானவாளா லவ்விரண்டினையு மேற்சொன்னபடி யறுத்து,

"ஞானவா னேந்துமையா நாகப்பறையறைமின்" என்றார்

ஞாலமொடுக்கி	புண்ணியத்தாற் பாவத்தாற் புண்ணியபா
மூன்றிலு நண்ணுறு	வத்தாலும்
ஏங்க	
நவாறுமுயிர்	இம்மூன்று லோகத்தையும் பொருந்தாத
சேவிழநடு	வனுமாய்,
என்னுமிக	இந்த வுலகத்திலே யுண்டுபட்டிருந்து முக்
சோகத்தே முத	தியினை யடையக் கருதுஞ் சீவன்முத்தருண
தாற்பெரிய வன	வன்,
ருண	
பங்கெழிலன	இப்படிப்பட்ட ஞாதாக்கள் வேறு நங்க
ஞாயிறைமகங் கெ	கு வேண்டியதொரு குறைகளுமில்லையென
னறு குறைவின	க்கருதி யாதித்திய னெவ்விடத் துதித்தாலு
றி	ந் தாழ்விலையென நிருபயாகள்

"இங்கிப்பரிசே யெமக்கெங்கோனல்குதியே, லெங்கெழி லென்ஞாயிறெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்" என்றறிக

கலைஞர்தறன	இந்த ஜீவன் முத்தனுக்குக் கன்மத்தா
னிறைவதினிற க	லுண்டான வாதனைகெட்டுச் சரீரமொழிந்
லந்துகாயங் கழி	தவாறே கடமான் கொடைந்தா லதனுள்
கத்தகா லெங்கு	ளிருக்கும் விளக்கான செப்படி யெங்கும்
பாயக் கருதரன	பிரகாசிக்குமதுபோ லிந்த வான்மா நெற
போனிற்பன.	றியிற் கண்ணினையுடைய சிவனது வியாபக
	த்தைக் கலந்தவனைப்போல சாவக்கியத்து

வமுதலிய குணங்களுடனுங் கூடியிருப்பன. எ-று.

ஆன்மா - என்பதெழுவாய்

நிற்பனென்பது - பயனிலை.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் தேவிகாலோத்தரம் மதங்கம் இரத்தினத்திரையத்து மறிக. (௩௪)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஜீவன்முத்தி பரமமுத்திக் கிரமங் கூறுகின்றது

புண்ணியமே னோக்குவிக்கும் பாவங்கீழாக்கும் - இவன் மாவிவ்விட்ட ஸ்தூலதேகம் விடும்பொழுது புண்ணியகன்மமே பரிபாகமாகில் மேலாகிய சுவர்க்கபோகத்தை யனுபவிக்கும். பாபகன்மமே பரிபாகமாகில் நரகத்திலே தள்ளும். மேல் ஞாலமோடென்கையால் புண்ணியபாப மிருவகைக் கன்மங்க ளொத்ததாக ருளாசசலாக பரிபாகமாகிற பூமியிலே சுகதுக்க மிரண்டையு மனுபவிக்கப் பண்ணும்—

புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே நண்ணியஞானத்தி னிரண்டினையுமறுத்து - புண்ணியமூர்த்தியாகிய சிவனைப் பூசித்த - சுகிர்தத்தினாலே யுண்டான ஞானத்தாலே புண்ணியபாப மிரண்டையுமறுத்து,—

ஞாலமொடு மேல்கீழ் நண்ணானாகி - தேகாதிகளுக் கேதுவான புண்ணியபாப மிரண்டுமே போகையால் பூமியினிடத்து பூதபரிணாம தேகத்தையும் தேவலோகத்தில் பூதசார சரீரத்தையும் நரகத்தில் பூத சரீரத்தையு மினிமேற் பொருந்தாதவனாய்,—

எண்ணுமிக் லோகத்தே முத்திபெறும் - கன்மபூமியென் றெண்ணப்பட்ட விந்த பூலோகத்திலே தானே ஜீவன்முத்தியை யடையும் இவ்வாறு ஜீவன்முத்தியை யடைந்தவன்,—

இவன்முன்னைச் செழுங்கோ ஞாயிறமகனென்று - இவ்வாறு ஜீவன்முத்தனானவன் மகோத்பாதமாக வாதித்தன் றினசமாறி யுதிக்கினு மஞ்சாமல்,—

காயங் கழிந்தக்காற் குறைவின்றிக் கண்ணுதலை னிறைவத் னிறகலந் தெங்குமா யானபோல நிற்பனென்ன - கருத்துப்பிராரத்த

தசேக மொழிந்தால் முன்னின்றே யேகதேசித்துவம் நீங்கிச் சிவ னுடைய பூரணத்திலே யப்போட்டே கலந்த உப்புப்போலக் கலந் து அடப்புரக்கலு முப்புநீரதுபோலச் சிவனுடனே சாவவியா பியாய் இருப்பன், முத்தானமா மென்று புத்திபண்ணென்றிருந் னமொருள்

— சகிருதய - நடசெய்கை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படி யசத்தியோ நிருவாண தீட்சாவானுப்பபின் சிவா கமங் கேள்வி முவிதயவரருள முறைமையில் முப்பத்தாறு தத்து வி வேச பசுத்துவ சிவத்துவ விவேக சிவ ஞானவானுப்பின் சி வத்தியானவானுப்பின் சிவசமாதிமானுய்ப்பின் சீவன் முத் தி சிவ சாட்சாத்காரவானுய்ச் சாமாத்தியவா னல்லாதிருந்தா ல், மரியாதை மதித்துக் கடாக்ஷிக்குஞ் சிவ தீட்சானுட சிவ ச த்தி பதிந்த ஞானத்து மூன்றி லொன்றிரண்டு மூன்று முறைமை யி லுடையனுய்த் தானிருந்தவன் சரீராந்தத்தில் சத்தியோ நி ருவாண தீட்சாவான போலப் பரமுத்தி சிவசாட்சாத்காரசி வ சாதிருச்சிய சிவவானுவனென்று சாற்றுகின்றார்.

புண்ணிய மேனோக்குவிக்கும் பாவங் கீழ் நோக்கும் புண்ணி யமே பூசித்த புண்ணியத்தினாலே - கிரியாபூசையினாலேதான தீ க்ஷா மாத்திரத்தினாலேதான,—

நண்ணிய ஞானத்தினால் - முன்சொல்லிய முறைமையி ல டைந்த ஞானத்தியான சமாதி சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார க் கூட்டப்பிரிவு ஞானபூசையினால்,—

இரண்டினையுமறுத்தது - புண்ணியபாவங்களை மலத்தோடு பிரதிதினம் மரியாதையிற்போக்கி,—

எவ்வெழுங்கோ ஞாயிறெமக்கென்று என்னும் இகலோகத்தே முத்திபெறுமிவன்றன் - பதிக்கப்படுஞ் சீவன்முத்தனு லவவ,—

காயஞ் சமிந்தக்கால் குறைவின்றிக் கண்ணுதற்றன் னிறைவதனிற் கலந்து - சிவசத்தி பரிபூரணத்திலொத்து வியாபித்து

ஞாலமொடு கீழ் மேலும் நண்ணுகி எங்குமாயக் கருத்தன்போனிற்பன் - எங்கும் வியாபியாயத் தானறியானித்த சிவன்போல அங்கொத்தெங்கும் வியாபித்துச் சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வ கர்த்திரு ரூப சிவனாயிருப்பன் அப்படித் திருமந்திரத்துஞ் சொல்லப்பட்டது

"முப்பத்தாறும் படிமுத்தியேணியா
யொப்பிலாப் பேரண்டத் துள்ளொளிப்புக்குச்
செப்பரிய சிவங் கண்டுதானவ
ரப்பரிசாகி யமர்ந்திருந்தாரே"

இப்படிப் பிறப்பொருட் சிவசத்தி விசிஷ்டாத்வைத விசிஷ்ட காரிய வியத்திச் சுத்தாத்துவைதஞ் சொல்லியிருக்கவும் பிரமித்துச் சித்திடத்து மகாநந்தரப் போலிவசத் தூக்கி யெடுத்துக்கொண்டு பிறப்பொருட் சிவ வியத்திச் சுத்தாத்துவைதம் பிறப்பொருட் சிவ வியக்தி விசிஷ்டாத்துவைதந்தக்கான் விளம்புமோர் வேதாந்தி ராமானுஜ வேஷங்கொண்டு வேற்றுச் சமயிகளாவார்கள்

சிவ சாயுச்சியச்சொற் செப்புவது நிருப சர்வ வைக்கியமன்று

ஏகானம்ப பிரசங்கம் வருமாதலால், சிவ சம்யோகமுமன்று

விகாரப்பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ சமவாயமுமன்று

ஏகான்மப் பிரசங்கத்திற் கிடங்கொடுக்கு மாதலால் சிவ தாதான்மியமுமன்று

சமவாயத்திற்குச் சொல்லிய தூஷணம் வருமாகலால் சிவ த்துவ ரூபம்போ லிருப்பது சிவ தாதான்மிய மென்னில் சித்த சாதனமாம், சிவ லயமுமன்று

நல்லியபொருள் கொள்ளாதிருந்தால் விஞ்சைய பிரசங் கம் வருமாதலால் சிவானன்னிடமுமன்று

நல்லியபொருள் கொள்ளா திருந்தால் வேதாந்த மதாந் தரமாதலால் சிவ சாங்கரியமு மன்று

பரிணாமவேதாந்த பாஞ்சராத்திரி மதாந்தரமாமாதலால். சிவ ஸ்வஸ்வாமித்துவமுமன்று

பரமுத்தி பங்கம் வருமாதலால் சிவப்பிரேரக ப்ரேரித்தி யத்துவமு மன்று

ஸ்வஸ்வா மித்துவத்துக்குச் சொன்ன தோஷம் வருமாத லால் சிவ காரண காரியத்துவமு மன்று

காரண காரியத்துவம் ப்ரேரக ப்ரேரியத்துவ மென்று பொருளாதலால் ஸ்வஸ்வாமித்து வத்துக்குச் சொல்லிய தோ ஷந்தானே வருமாதலால் சிவ மேனிடக் கிழப்படுத்து மன்று

விநாசநல்விடமா மாதலால் அருக்கன் கணகளுக்குப் போற் சிவ வியங்கியத்துவமு மன்று.

பிரதிபக்ஷப் பிரசங்கம் வருதமாலால் சிவ வியாபக வியா ப்பியத்துவமுமன்று.

ஜடத்துவ நித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சி வப் பிரதிவிம்பமுமன்று.

மேற்சொல்லிய தூஷணம் வருமாதலால் சிவகுண சங்கி ராந்தியு மன்று.

திருஷ்டாந்தமில்லை யாதலால் சிவாவேசமு மன்று

சுவாதந்திரிய சூனியம் வருமாதலால சிவகுண சமுதாயக்கியமன்று

அநித்தியத்துவப பிரசங்கம வருமாகலால சிவனுக்கிரியானுக்கிராகத்துவமு மன்று

அது வியங்கிய வியஞ்சகத்துவமாதலா லிது பிரதிபாதபிரசங்கம வருமென்று முன்றள்ளப்பட்ட படியால சிவயோகிய போத்திருத்துவமு மன்று

ஜடப்பிரசங்கம வருமாதலால் சிவ ஞாபபிய ஞாபகத்துவமு மன்று.

அப்படி திருச்சியமாகில் ஜடத்துவப்பிரசங்கம வருமாதலால் ஸவஸமவித புரஷானுபவியானுபவி தருத்துவமு மன்று

ஏகானமபபிரசங்கம வருமாதலால் பரஸமவித புருஷ்ககியோகித்ருத்துவமு மன்று.

சாவப்தாரத்த சாயுச்சியப் பிரசங்கம வருமாதலால் சிவசாங்கித்தியமு மன்று

ஒன்றுக்கொன்று சாக்ஷாத்காரமே சாங்கித்தியமாதலால அப்போது சிவ சாக்ஷாதகாரந் தானே பாசபடும், "ஸாவாரகதபாசகமஞானஞ் சிவயோகந் சாசவதம" என்னும் வசனத்தினு லதுவு மொருகிக்கினுலாகும.

ஆனுல முடித்த பக்ஷமேது,சிவ சாதியென்று செப்பப்படுஞ சிவ சாதிருச்சியமே சிவ சாயுச்சியம். ஆதிமுத்தன் அனுதிமுத்தன என்னுஞ் சித்து வைசாதிருச்சிய மிருத்கலான் மூற்றுஞ் சாதிருசியஞ் சிவ சாயுச்சியமென்று செப்பப்படாது.

அப்படிச் சொல்லப்படாது ஆதிமுத்தனனுதி முத்தனென்னும் சித்து வைசாதிருச்சிய வார்த்தை மலோபாதி தொடர்வேகத்தவெகிரங்கவாரத்தை யென்றும், முத்தனுக்கு அவாச்சநீயசஞ்சித நித்தியம சிவனுக்குக கிருபாசமசித்த நித்தியமென்னு

ஞ் சிறிது வேற்றுமை வாராதனையும் வேறு காரணமில்லாமையா லென்றும், மூன்றாஞ் சிவசாதிருசிய மென்பதே யநேகரால் வாராதனை யென்று முடிக்கலான் மூன்றாஞ் சிவசமாதிருச்சியமே சிவ சாயுச்சிய மென்று சித்தாந்தஞ் சித்தித்தது

ஆகையா லெல்லாம் நல்லதுதானே! சிவ மூன்றுவகை சிவைக்கியமென்று சிலர் செய்வதேது? சத்தியம் அது நிருபசரித வைக்கிய மென்றுபசரித வைக்கிய மப்படிச் சுருதி சொல்லியதென்று காந்தபுராணஞ் சொல்லுதலால்

சிவா னன்னியத்துவமே சிவ சாயுச்சியமென்று சில சிவ சித்தாந்திகள் செப்பிய தேது? அது பரீக்ஷை பண்ணுதபடித் தது

சிவனோடு அனன்னியத்துவ மென்னுமிடத்து அனன்னியபது அன்னியப்பொருள் விருத்தப்பொருள் அபாவப்பொருளாக மும்பொருட் சொல்லாதலால், முப்பொருளுள் சிவனுக் கன்னியமாய முதத்தானமாவில்லை யாதலாற் சிவா னன்னியனென்ற பாவப்பொருட் டொகை விரித் தருத்தஞ் சொல்லிலு விவாதக வேகாந்தமாம்

சிவனுக் கன்னிய மல மாயா கன்மங்கட்கு விருத்தகனுதலால் சிவானன்னியனென்று விருத்தப் பொருட்டொகை விரித்தாத்தஞ்சொல்லில் சிவனுமப்படி யென்று சிவ சதிருசியனுடச் செயப்பப்படுவன.

சிவனுக்கு அன்னிய மலமாயா கன்மங்கட் கன்னியன விசதிருசனுதலால் சிவானன்னிய னென்று அன்னியப் பொருட்டொகை விரித்தாத்தஞ்சொல்லில் சிவனுமப்படியென்று சிவ சதிருசியனுய்ச் செப்பப்படுவன.

இப்படி அவரகட் கிட்ட விகாதம்பண்ணுஞ் சிவா னன்னியச் சொற் சொல்லி யேதுப் பிரயோசனம விசேஷித்துக் கட

டிக்கொண்டது, என்றமில்லை சகள சதாசிவ சாதிருச்சியமாத் திரு சிவ சமாதி மதம்

அது சித்தாந்தமன்றென் றறிந்து முற்றுஞ் சிவ சாதிரச் சிட்டமே சிவ சாயுச்சியமென்று சிவ சித்தாந்தம் பண்ணிச் சுகியா யிரு

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

வியாபகமாகிய வுயிர் அவ்வியல் பிழந்து கீழ்மேலு மேக தேசப்பட்டுச் சேறற்குக் காரணம், அங்ஙனஞ் சென் றவ்வயய யனுகரச்செய்யு மிருவினைத் தளையேயாகலின், அத்தளை யிரண்டலையும் ஞானனூ லோதன் முதற் சிந்தித்தலீறாகிய ஞானபூசையின் பயனாய நிசழ் தெளிதலுணர் வெனப்படும் அருத்தான அறுக்கப் பெறற்குக் காரண மின்மையிற் காரியமாகிய ஏக தேசச் செலவு மின்று மொழியும் அஃதொழிடவே, அயா கரணங்களின் வயத்தராதலின்றி மேலங்ஙனந் தோன்றிய விறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு ஒருவாற்றானுங் குறைவின்றி இம்மையே சீவன் முத்தராகி, மாசு நீங்கியவழி ஆடையின் வெண்மை ஆடைமுழுதும் விளங்கிற்றபோல, இங்ஙனி வாங்குங் கன்மபோ னுழல்வதாகிய விவ்வுடம்பு நீங்கப்பெறுமப ருமுத்தி நிலையிற் றமது வியாபக மெங்ஙனும் அறிவு விளங்கப் பெற்று முதல்வனோ டொத்து நிற்பரென்பதாம்

சிவசம மாதற்குரிய சாதாரண தன்மையால் திஃதென்பார், எங்குமா யென்றார்

தெளிந்தார்க்குக் கணணூந்த வினைறவகளிற் சலத்தற்க ணிலை யீடின்மை யினிது விளக்குவார், இடை யீடாவ வி லையெனப் பூதம அலை கழிந்தவாறு முடன் கூறினார்.

கண்ணுதற் னிறைவதனிற் கலந்தார்க்குப் பண்டையே யேகதேசவுணர்வு நீங்கிப் போதலின், ஏகதேசவுடம்பினிற் கழுமின பந்தனைப்பற்றிற்கு ஏதுவாகிய உற்பாத முதலியவற்றை நோக்கி யாக்கைக்கடவர் கவலையின்மையின், எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கென்று குறைவின்றி நிற்பாராயினரென்பது

"தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால் - மனக்கவலை மாற்ற லரிது", என வெதிர்மறை முகத்தாற் கூறியது மிதுபற்றியென்க.

கலந்து முத்திபெறு மிவனை விடையும்

இதனானே நிட்டை யாமாறு மதன் பயனுங் கூறப்பட்டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

இந்தச் சிவஞானம் இருவினை யொத்தவிடத்திலே இவனுக்குண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்

புண்ணியமேல் நோக்குவிக்கும் - நல்வினையானது மேலாயிருக்கிற சுவர்க்கத்திலே கொண்டுபோய்வைத்து இன்பத்தைப் புசிப்பிக்கும்,—பாவங்கீழ் நூக்கும் - தீவினையானது நரகத்திலே தள்ளித் துன்பத்தைப் புசிப்பிக்கும் இவையொழிந்து,—புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே - பரமேசுரனைப் பூசித்த சரியைகிரியா யோகங்களின் முற்றுகலினாலுண்டான சிவ புண்ணியத்தினதிகத்தினாலே,—நண்ணிய ஞானத்தினாலிரண்டினையுமறுத்து - பொருந்தப்பட்ட சிவஞானத்தினாலே ஆணம்பாவ மென்கின்ற பாசங்களிரண்டினையுஞ் சோதித்து, அப்படிச் சோதிக்கையால்,—ஞாலமொடுகீழ்மேலு நண்ணாரென்கின் - கன்மத்தை யார்ஜ்ஜிக்கிற பூமியிலும் அனுபவிக்கிற சொர்க்கந

கங்களிலுஞ் சென்று பொருந்துதலின்றி,—எண்ணுமிகலோகத்தே முத்திபெறும் - எல்லாப் பாக்கியங்களுக்கு மேதுவென்றெண்ணப்பட்ட இந்தலோகந்தனிலே மோக்ஷத்தை அந்தச் சிவஞானத்தாலே பெறுகிறபன —இவன்று னெனுங்கெழுகோளாயிரமக்கென்று குறைவின்றி - இப்படிப் பெற்ற அந்தச் சிவஞானியானவன் பொல்லாத காலத்துக்கு ஞாயிறு திசைமாறித் தோன்றப் பிரபஞ்சத்தி லுள்ளவர்களுக் கெல்லாம் விதனமவரும். இவன் எவ்விடத்திலே யுதித்தாலு நன்று நாகக்கென்று ஒருசலனமுமின்றி,—கண்ணுதற் றிறைவதனிற்கலந்து - பரமேஸ்வரனுடைய பூரணத்துடனே கானுங்கூடிச் சரீரமுள்ளமட்டு நின்று,—காயங்கழிந்தக்கால - பிராரத்தம் புசித்துத் தொலைந்து சரீரம் விட்டபொழுது,—எங்குமாய்க் கருத்தனைப்போனிற்பன - சிவஞானத்திலே யறிந்துவிட்டறியப்பட்ட சுகசொரூபியாயிருக்கிற பரமசிவனைப்போலே தானும் பூரணரூபியாய் நிற்பன

நண்ணியஞானத்தி லிரண்டினையு மறுத்து என்றது ஆன்மதரிசனம்.

குறைவின்றிக் கண்ணுதற் றிறைவதனிற் கலந்து என்றது ஆன்மசுத்தி.

காயங்கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருத்தனைப்போனிற்பன் என்றது ஆன்மலாபம்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ-சூ, உ-வெ, "பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்கு, மிசைத்து வருவினையி னிப—மிசைத்த, விருவினையொப்பி லிறப்பிற் றவத்தால், மருவுவரும் ஞானத்தை வந்து" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, புண்ணியபாவங்க ளிரண்டும் சொர்க்க நரகங்களிலே கொண்டுபோமென்றும் சிவனைப் பூசித்த சிவபுண்ணியத்திலே உண்டாகிய ஞானத்திலே இந்த வி

ரண்டு வினைகளும் போமென்றும் இவை போனால் இவனுக்குப் பூமியிலும் நரக சுவர்க்கத்திலுமுள்ள தொந்தனை யுண்டாகாதென்றும் இந்தச் சரீரத்தோடே கூடியிருக்கச் செய்தே விருப்பு வெறுப்பற்றுச் சிவனுடனே கூடி யொன்றுபட்டிருப்பாகளென்றும் இந்தச் சரீரம் நீங்கினால் பரமுத்தியைப் பெறுவார்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இவன்றனே - வியாபகமாகியவுயி ரவ்வியல்பிழந்து,—கீழநூற்றும் மேலநோக்கும் பாவபுண்ணியம் - கீழ்மேலு மேகவேண்டப்பட்டுச் சேறற்குக் காரணமாயுள்ளனவென்று அவ்வப்பய னுகரச்செய்யு மிருவினைத் தளையே யாதலின்,—இரண்டினையும் - அந்தளையிரண்டினையும்,—புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே - சிவபுண்ணிய மிகுதிப்பாட்டால்,—நண்ணிய ஞானத்தினாலறுத்து - ஞானநூல் ஓதல்முதற் சிந்தித்த லீறாகிய ஞானபூசையின் பயனாய் நிகழுந் தெளிக லெனப்படும் அரத்தால் அறுக்கப்பெற்றோராகு,—ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணு ஞகி - காரணமின்மையாற் காரியமாகிய பூமி நரகம் சுவர்க்கத்திற் செல்லுதலாகிய வேகதேச செலவு மின்று மொழியும் —கண்ணுதற் னிறைவதனிற் கலந்து - அஃதொழியவே யவா கரணங்களின் வயத்தராதலின்றி மேலனவனைத் தோன்றிய விறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு,—ஞாயிறெங்கெழிலென்னெமக்கென்று குறைவின்றி - ஞாயிறெவ்விடத்தெழினு மகனாலே தமக்காவதோர் பயனின்மை தெரிந்தவராய் ஒருவாற்றானுங் குறைவின்மையையடைந்து,— எண்ணு மிகலோகத்தே முத்திபெறும் - இவ்விதமாகக் கருது மிவ்வுலகத்தே சீவன்முத்தராகி,—கா

யவகழிந்தக்கா லெவற்குமாயக் கருக்கரணபோனிற்பன - மாசு நீ
ஙகியவழி யாடையின்து வெண்மை யாடைமுழுவதும் விளங்கு
ஞறபோல இவ்குள் வாங்கு கலம்போ லுழலவதாகய வி
வுடம்பு நீங்கப்பெறும் பரமுத்தி நிலையிற் றமது வியாபகமென
கனு மறிவு விளங்கப் பெற்றுக் கருதுகின்ற முதல்வனேடொ
த்து நிற்பர்.

இதனுனே நிட்டையாமாறும் அதனட்பயனும் கூறப்பட்
டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் ஜீவன்முத்தர் தன்மை யிரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு நன்
மையொடு தீமையில்லை நாடுவதொன்றில்லை, சீலமில்லைத்
தவமில்லை விரதமோடாச்சிரமச் செயலில்லைத் தியா
னமில்லைச் சித்தமலமில்லைக், கோலமில்லைப் புலனில்லை
க் கரணமில்லைக் குணமில்லைக் குறியில்லைக் குலமுமில்
லைப், பாலருடனுன்மத்தர் பசாசர்குணமருவிப் பாடலி
னே டாடலிவைப பயின்றிடினும் பயில்வர். (கஉ)

(இ-ள்) ஞாலம இந்தப் பூமியின் கண்ணே நிட்டையை
தின் ஞான பொருந்தின ஞாதாக்களுக்கு,
நிட்டையு
டையோருக்கு
நன்மையொடு விருப்பு வெறுப்பு மில்லையாகையால் விரு
தீமையில்லை வினையுமேறுவ தில்லையாய்,

நாடுவதொன்றில்லை தனக்கு வேண்டுவதொன்றைச் சிவன் செய்வனெனக் கருதி யவனை வேண்டுவதென்னுஞ் சுட்டுப்போதமு மில்லையாய்,

சீலமில்லை இன்னபடி யாசாரமாய் நடக்க வேணுமென்னுந் தன்மையு மில்லையாய்,

தவமில்லை சாந்திராயண முதலிய விரதங்களை யனுட்டித்துச் சரீரத்தை வாட்டுதல் செய்விப்பது மில்லையாய்,

விரதமொடாச்சிரமச் செயலில்லை பிரமசரிய முதலிய விரதத்துடனே கூடின நாலாச்சிரமத்தின் வழிநின் றனுட்டிக்க வேணுமென்று நியமமுமில்லை,

தியானமில்லை யாதாமொரு மூர்த்தித் தியானமுமில்லை,

சித்தமலமில்லை மனமழுக்கு மில்லை,

கோலமில்லை இப்படி யிருக்கவேணு மென்கிற நியமுமில்லை,

புலனில்லை விடயங்களின் வழி யொழுகுவது மில்லை,

கரணமில்லை சிவகரணமாய்ச் சீவபதனறி யவகரணமில்லையாய்,

குணமில்லை பொல்லாத குணங்களுடன்கூடி நடப்பதுமில்லை,

குறியில்லை ஓரடையாளங்க ளுடனே கூடியிருக்கவேணுமென்கிற நியமமுமில்லை,

குலமுமில்லை இன்ன சாதியென்று வரைதலுமில்லை,

பாலருடனுன்மத்தர் பசாசர் கு இம்மூவரையு மொத்துத் தங்களுக்கேற்றதே செய்திருக்கையாற் கூறியதொழிய

ணமருவி இவர்களைப் போல வறிவற்றதென்று கூறிய
தன்று,

பாடமி ஞே பாடியுமாடியுந் திரிகதாலுந் திரிவார்கள்

டாட விவைபயி எ-று

னதிடினும பயில

வா

உபமை ஐயம்

இதற்கு சாவஞானோத்திர மதங்கத்துமறிக (௩௨)

சிவாகாரயோகியருணா வருமாறு.

—— ο ——

சீவன முத்தர பண்ணவேண்டுவ தொருகிய முமில்லை யென
பது கூறுகின்றது

நாலமதின ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு நன்மையொடு
தீமையில்லை - பூமியினகணே சிவஞான நிலைப்பேறறை யுடை
யோருககு நன்மையாகிய புண்ணியமுமில்லை,—

ஒடு- உடனிகழ்கல் தீமையாகிய பாபமுமில்லை —

நாடுவதொன்றில்லை - புண்ணிய பாபக்கிரியைகளைப் பண்
ணினாகளாகிலும ஒரு பலத்தை நாடுவதில்லை,—

சீலமில்லை- சமயாசாரஙகள பண்ணவேண்டுவது மில்லை,—

தவமில்லை - சாந்திராயணாதி தபசைப் பண்ணவேணுமென
பதுமில்லை,—

விரதமில்லை - நைஷ்டிகம் பாசுபதம் — அதியாச்சிரமம, ப
லமசரியை இவைகள முதலான விரதங்களைப்பணணவேணடுவ
து மில்லை,—

ஆச்சிரமச் செயலில்லை - ஆசிரம தருமங்களை யனுஷ்டிகக
வேணடுவது மில்லை,—

தியானமில்லை - மூலாதாராதி ஸ்தானங்களிலே சகுணமூர்த்தி தியானங்கள் பண்ணவேண்டுவது மில்லை —

சித்தமலமில்லை - சித்தமான தலமருதலில்லை அலமருதல = விகாபபம் —

கோலமில்லை - சமயத்துக்கேற்ற வேடத்தைத் தரிக்கவேணு மென்பது மில்லை,—

புலனில்லை - சப்தாதி விஷயங்களை விடவேணும் பொருந்தவேணுமென்னும் நியமமுமில்லை,—

கரணமில்லை - அந்தக்கரணங்களை யடக்கவேணு மென்பதுமில்லை

இவ்வாறு விஷயங்களிற் செல்லாமற் கரணங்களை யடக்கவேண்டுவது ஞான சாதகனுக்கே! ஞானசித்தனுக்குக் கரணங்கள் சிவகரணமும் சகலவஸ்துக்கள் சிவாகார மாகையாற் கரணங்களை யடக்கவேணுமென்னும் சங்கற்பமில்லை,—

குணமில்லை - தாமச ராசச குணக்கிரியைகளை யடக்கி சாத்விக குணக்கிரியைகளைச் செய்யவேணுமென்னு நியமமில்லை,—

குலமில்லை-குலதருமத்திலே நடக்கவேணு மென்பதுமில்லை,—

பாலருடனுன்மத்தர் பசாசர்குணமருவி - பாலர்குணமாவது பசித்தபோது புசிப்பதன்றி யினிமேற் புசிப்புக்கிடவேணு மென்று தேடாமலும் மாதாபிதாவுக்குவந்த பேறிழவிற் சந்தோஷதுக்கமுந் தனக்கில்லாமலும் பிரயோசனத்தை யிச்சியாம லொருதொழில் செய்வதும்

+உன்மத்தர் குணமாவதுவொரு தலைமையாய் வைதவரையும் வாழ்த்தினவரையும் பகுத்து நோக்காமல் தேக சவுக்கிய துக்கங்களையு மிச்சியாமலிருக்கை.

பசாசகுணமாவது பேய்பிடியுண்டவன் தேகத்திலேயொ

ருத்தா பண்ணு மிதாஹிதங்கள் பிடித்த பேயக்கேயாகத் தனக்குப் பாரமற நிற்பது,—

பாடலினோ டாடலிவை யபினறிஞு மபயிரவர்-ஆனந்த மேலீட்டினாலே சிவனைப் பாடுதலுந் தாமாடுதலுஞ் செய்வார்

உர்மையினால நிர்விகாரமாயிருந்தாலுமிருப்பார் இவ்வாறு அநியமமே நியமமாகையால்,—

குறியில்லை-இன்னபடிச் செய்திருப்பரின்னபடி செய்வரென்னேரடையாளஞ் சொல்லப் பெறுவதில்லை யென்றதன்பொருள்

— அதியாச்சிரமம்-ஆசிரமத்தைக் கடந்தது, †உன்மத்தா- பித்தர்

ததாஹ: — யஸ்த்வாயஸ்த்வ ஹம்ஸாஸ்ய தத்த்வ ... ஸிக்ஷயா | ஸந்யஸ்ய ஸர்வகர்மாணி யோகாசார விஶேஷத: || ஸந்யாசார நிஶ்ஶேஷாந் க்ருதக்ருத்யாந் யதாநிச || ஸங்கல்பஞ்ச விகல்பஞ்ச யோசார்ய: க... யஸ்த்யக்தா இதி ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

நியானமூலத்தது மூன்றது மந்தமாயும் தீவிரமாயுஞ் சிவனமுத்தி சாக்ஷாத்கார பரமுத்தி சாக்ஷாத்காரப் பழப்பழுக்குஞ் சமாதி விருக்ஷம வளர்ந்தவன மகிமையிருவிருத்தத்தால் வருந் துரைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த நிட்டையுடையார்க்கு விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலும் வேண்டாம், அவர் செய்வதனை யெல்லாந் தவமா மென்பதாம்.

பாலர் குணம் அறவொழிதற்கும், உன்மத்தர் குணம் ஒருகாற்செய் தொருகாலொழிதற்கும், பிசாசகுணஞ் செய்வழிப் பின்னறு செய்தற்கு முவமையாயின.

இவ்வாறன்றி, மேலுணர்வு சேடாமை முதலியவற்றிற்கு அம்மூன்று முவமையாயின வென்பாருமுளர்.

இச்செய்யுளி னெடுத்துக்கொண்ட பொருளோ டியையின்மையானும் "பாலருன்மத்தர் பிசாசரியல்பெனவு - முறங்கினோன்கை வெறும்பாக்கெனவுந் - தானேகவிராதானால்" என்ப பிராணனுந் தவிர்தன மாத்திரைக்கே அவற்றை யெடுத்துக் காட்டிய வாற்றானும், அஃதீண்டைக் கேலாமை யறிக.

பாடலினொடாடலினவை பயிறல் பரமானந்த மேலீடு நோக்கி நிகழ்வதென்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த உண்மைநிட்டை கூடின ஞான வான்களினிலக்கண மேலருளிச்செய்கிறார்.

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இந்தப் பூமியிலே ஞானநிட்டை கூடியிருக்கிறவர்களுக்கு,—நன்மையொடு தீமையில்லை - விருப்பு வெறுப்பு மில்லையாய்,—நாடுவதொன்றில்லை-இன்னது வேணுமென்று ஒரு நாட்டங்களு மில்லையாய்,—

சீலமில்லை - ஜாதித்தொழில் குணத்தொழில் முதலான சீலங்களுமில்லையாய்,—தவமில்லை - பஞ்சாக்கினி நடுவுள் ஜலத்தினின் றிவு முதலாகச் செய்கிற தவங்களுமில்லையாய்,— விரதமொட்டாச்சிரமச் செயலில்லை-மாசோபவாசம் அட்டமிவிரத முதலானவையும் ஒரு ஆசிரமங்களு மில்லையாய்,— தியானமில்லை-ஆதாரம் பிராசாதம் முதலாயுள்ள தியானங்களு மில்லையாய்,—சித்தமலமில்லை - ஆன்மாவுக்கு அநாதியே சகசம் பிருக்கு மாணவமலமு மில்லையாய்,—கோலமில்லை - இப்படி இருக்கவேணுமென்று ஒரு வடிவுமில்லையாய்,—புலனில்லை - இந்திரிய வியாபாரங்களு மில்லையாய்,—கரணமில்லை- அந்தக்கரண வியாபாரங்களுமில்லையாய்,—குணமில்லை- சாத்துவித ராசத தாமதமென்கிற குணங்களுமில்லையாய்,— குறியில்லை - ஓரடையாளமு மில்லையாய்,—குலமில்லை- பிராமண க்ஷத்திரியன் முதலாயுள்ள குலத்தன்மமு மில்லையாய், இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாமில்லையா யிருக்கையில் இவர்களிலக்கணம் எப்படி யென்னில்?—பாலருடனுன்மத்தர் பசாசர்குண மருவி - யாதொன்றையும் விகற்பியாமல் நிருவிகற்பமாய்க் காண்கிற பாலரைப் போலவும் வைதாரையும் வாழ்த்தினாரையும் சுட்டி யறியா மதுபானஞ் செய்தவர்களைப்போலவும் ஆகாரம் நித்திரை பய மைதுனம் என்கிற நாலு காரியமு மில்லாத பசாசரைப்போலவும் இந்தக் குணங்களைப் பொருந்தி,—பாடலினோடாடலினை பயின்றிடினும் பயில்வா - தங்களுக்குண்டான சுகத்தின்மிகுதியாலே பாடுவதாடுவதாய்த் திரிந்துடனுந் திரியாநிற்பார்கள்

இதற்குப்பிரமாணம் திருவாசகம் புணர்ச்சிப்பத்து-அ-செ-,'நெக்குநெக் குள்ளுருகி யுருகி நின்று மிருந்துங் கிடந்து மெழுந்து, நக்கு மழுதுந் தொழுதும் வாழ்த்தி நானாவிதத்தாற் கூத்து நவிற்றிச், செக்கர்போலுந் திருமேனி திகழ நோக்கிச் சிலிர் சிலிர்

தத்துப், புசக்குறிட்டுச் சென்று சொல்லோவென் பொல்லாமணியைப் படுனாகே” என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இஃதுணரச் சொல்லியது, உண்மையைப் பெற்ற ஜீவன்முக்[illegible]புள்ளவர்களுக்கு விருப்பு வெறுப்பு முதல ஜாதித்தன்மையிருக்கச் சொல்லியந்த முறைமைகளெல்லாமில்லையென்றும் அவர்கள் பாலருன்மத்தர் பசாசர் குணங்களைப் பொருந்தி நிற்பார்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஞாலமதில் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இவ்வுலகத்தில் ஞானநிட்டை யுடையார்க்கு,—நன்மையொடு தீமையில்லை - நன்மை தீமைகளாகிய இருவினைகளுமில்லை,—நாடுவதொன்றில்லை - வினைகளைச் செய்தாராயினு மொருபலத்தை நாடுவதுமில்லை,—சீலமில்லை - சமயாசாரங்களனுட்டிக்க வேண்டுவதுமில்லை —தவமில்லை - தவங்கள் பண்ணவேண்டுவதுமில்லை,—விரதமோடாச்சிரமச்செயலில்லை - விரதானுட்டானங்களுடனாச்சிரம கருமங்களையு மனுட்டிக்க வேண்டுவதுமில்லை,—தியானமில்லை - தியானபாவனைகளுமில்லை,—சித்தமலமில்லை - சித்தசலனமுமில்லை,—கோலமில்லை - அவ்வச் சமயத்துக் கேற்ற வேடத்தைத் தரிக்கவேண்டுவது மில்லை,—புலனில்லை - விடயங்களைவிட்டல் பற்றுதல் வேண்டுமென்ற நியமமு மில்லை,—கரணமில்லை - அந்தக்கரணங்களை யடக்கவேண்டுவதுமில்லை,—குணமில்லை - தாமதராசத குணங்களை யடக்கிச் சத்துவகுணச் செய்கைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நியமமுமில்லை,—குறியில்லை - ஒருகுறியினைக் கண்ணிறக்கவேண்டுமென்பது மில்லை,—குலமுமில்லை - குலத்தன்மதிலே நடக்கவேண்டுவது மில்லை,—பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர்குண

மருவி - பாலரைப்போலற ஒழுக்கலும் உன்மத்தரைப்போலொரு
காரணம் செப்பது கொருசொலொழிக்லும் பேய் பிடியுண்டவர் போல
செய்விழப்பி னின்று செய்கதுமாகிய குணங்களைப்பொருந்தி,—
பாடலின்றோ டாடலினை பயின்றிடினும் பயில்வார் பரமானந்த
மேலிட்டாற பாடலாடலக ளாகிய தொழில்களைச் செய்திடி
னுஞ் செய்வார்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்களினெமிச செய்வ
தொன்று போறசெய்யாச செயலதனைச் செய்தங, கூ
சல்படு மனமின்றி யுலாவனிறது லுறக்கமுணா வுண்டி
பட்டி னியிருத்தல்கிடத்தல், மாசதனிற றுயமையினி
ல வறுமைவாழ்வில் வருத்தத்திற திருத்தத்தினமை
துன்பத்திற்சினத்தி லாசையினில வெறுப்பிலவைய
லலாதுமெல்லா மடைந்தாலு ஞானிகடா மரனடியை
யகலார். (௩௧)

(இ-ள்) தேசமி—ங்காலந்திக் காசனங்களினறி — காசிமுதலிய புண்ணிய தேசத்திலிருக்க வேணுமென்னு நியமமும் கங்கை முதலிய நதிக்கரையிடத்தி லிருக்கவேணு மென்னு நியமமும் உபராகமுதலிய புண்ணிய காலங்களை வேணுமென்னக் கருதுதலு மின்ன திக்கைப் பார்த்திருந்து ஜபாநுட்டானஞ் செய்யவேணுமென பதுமப்பதுமாதன முதலியவாதனங்களிலே யிருக்கவே ணுமென்னு நியமமுமின்றி

செய்வதொன் / றுபோற்செய்யா / சசெயலதனைச / செய்து

யாதாமொன்றை யவர்கள் செய்யுமிடத்தவர்கள் கோட்பாடு வேற்றுமையாற் செயலக ளெல்லாததனையுஞ் சிவன் செயலென்வே கருதிப் பணியற் நிற்றலாலும்,

"யாதேசெய்யினு நாமலோமன்றியெனி, லாதேசெய்யு மளவில்பெருமையன" எனவறிக

அங்குசம் பட்ட
மனமின்றி
உலாவி நிற்ற
லுறக்க முணர்வு
ண்டி படிவியி
ருத்தல் கிடத்தல்
மாசகன்றி றூய்
மையில் வரு
மை வாழ்வில் வ
ருத்தத்திற் றிரு
த்தத்தின் மைந்
னத்திற் சினத்தி
லாசையினில்
வெறுப்பினிவை
யல்லாது மெல்
லா மடைந்தாலு
ஞானிகடா மர
ணடியையகலார்.

ஊசலான தெப்படிப் போகவுவரவு செய்யும், அதுபோன்ற சஞ்சல புத்தியின்றி ஞானிகளானவர்கள் நடத்தல் முதலிய வியாபாரங்களைப் பொருந்தின விடத்தும், இஃதன்றி யாதாமோ ரவத்தைகளைப் பொருந்தின விடத்தும், வாயுவான தெப்படி விளாவி லடித்தாலு மாகாசத்தைவிட்டு நீங்காத வாறுபோலச் சிவனது திருவடி நிழலைவிட் டொருக்காலு நீங்காகள் எ-று.

மாசு - அசுசியான விடத்தும்,
தூய்மை - சுத்தமாயிருக்கு விடத்தும்.

இதற்குச் சர்வ ஞானோத்தரத்தும், நிசுவாசத்து மறிச.

(௫௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு

மேலிதனையே விரித்துரைத்தல்

தேசமிடங்காலந்திக் காசனங்களின்றி - இன்றி என்பது இ தந்தோறு மொட்டிப் பொருளாக்க *ஆரியாவர்த்தாதி புண்ணியதேசத்திலே வசிக்கவேணுமென்றுங் கீகட கேரளாதியீன தேசத்திலே வசிக்கலாகா தென்பதும் சிவாலய சமீபத்திலே தீர்த்த சமீபத்திலே இருக்கவேணுமென்பதும் — இதரஸ்தலத்திலே யிருக்கலாகா தென்பதும் இன்ன காலத்திலே யின்னக்கிரியையைச் செய்யவேணு மின்னகாலத்திலே யின்னகிரியையைச் செய்யவேண்டா மென்பதும் இன்னதிக்குமுகமாக இருக்கவேணும் இன்னதிக்கிலே இன்னதிக்கு தலையாகப் படுக்கவேணும் வியாக்கிராசன முதலான வாசனங்களிலே இருக்கவேணும் பூமியிலே ஆசனமில்லாம லிருக்கவொண்ணா தென்பது மின்றி சுவஸ்திக பத்மாசனாதி யாசன பந்தங்களைப் பண்ணவேணும் வேண்டாமென்னும் நியமங்களில்லாமல்,—

செய்வதொன்றுபோற் செய்யாச்செயலத்தனைச் செய்தங் கூசல்படு மனமின்றி - பலத்தை யுத்தேசித் தொரு கன்மம் பண்ணுகிறவர்களைப்போல பலத்தைக் கொடாவகையாகவே ஸ்நான தானாதிக கிரியைகளைப் பண்ணி யிவ்விடத்து இது இவ்வாறு மிவ்வாற்றால் இது பண்ணலா மிது பண்ணலாகா தென்னு மனதினுடைய சஞ்சலமின்றி,—

உலாவநிற்ற லிருத்தல் கிடத்த லுண்டி பட்டினி யுறக்க முணர்வு - இவைகள் கூடிய செயல்களைப் பிராகிருத சனங்களைப்போலே செய்தும் —

மாசத்தனிற் றூய்மையினில் வறுமைவாழ்வில் வருத்தத்திற் றிருத்தத்தின் மைதுனத்திற் சினத்தி லாசையினில் வெறுப்பி

வினையல்லாது மெல்லா மடைந்தாலும் - இவ்வாறு சொன்ன வைகளை முதலான விதி * நிஷேத கன்மங்க ளநேகஞ் செய்தார்களாகலும்,—

ஞானோத்தமரானடியையகலார் - ஞானசித்தர் சிவனை நீங்கத் தொழிற் செய்தவரல்லர் ஆதலாற் புண்ணிய பாப மவர்க் கில்லை இவ்வாறு விசாரக கிரியைகளைப் பண்ணுகையிலே சிவனை நீங்காத தெப்படியெனில்? வாயுவானது சைத்திய + சௌரபிய மாந்தியத்துடனே தென்றலாகவு மிதற்கு விபரீதமான சூறாவளியாகவும் இவ்விரண்டு கிரியை முதலாக வேகத்திலே சரித்தும் ஆகாசத்தை நீங்காததுபோல,

இதற்குச் சமமதி,—

யதாவாயோஸ்ஸ்பந்தவ்யாவ்ருத்திர் ஆகாசஸம்பந்தா ஸதி । ஜேயஸித்தே விதஸ்ய விஷயஸ்யா நஸ்யதி ॥

இதனால் பிராரத்த கன்மம் நானாபேத மாகையால், கோபவானாகியும் சாந்திமானாகியும் விரக்திமானாகியும் ராகவானாகியும் போகவானாகியு மிருப்பார்களாகையால் சீவன் முத்தர்களுடைய லக்ஷணமிவ்வாறென நிரூபிக்கப்போகாதென்று கூறியது

இதற்குச்சமமதி

ஸாத்விகா ராஜஸா: கேசித் கேசித் தாமஸகாஸ்ததா । த்ருஷ்டா நாநாப்ரகாராஸ்து ஜ்ஞாநிநோ லக்ஷணம் ப்ரதி ॥

* ஆரியாவர்த்தம் - ஒருபுண்ணியதேசம், — இதரம் - வேறு, + வியாக்கிராசனம் - புலித்தோல், * நிஷேதம் - விலக்கு, † சௌரபியம் - வாசனை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

—o—

தேச மிடங காலந திக காசனஙகள முதலியவை இ ான த இசங்கபபடுவன, சமாதியில வேணடுவதனறெனறு பொ ருள

மறறைய வெளிபபொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

விகாரமுறுதறகேதுவாகத தமமுனை மாறுபட்ட சொறி ல பலவறறையுஞ செய்தாராயினும, அவைபறறி யவா சிறிதும விகாரமுறுவாரலலா , உணமையாஞானச்குருவாாககு அவா செய யுஞ செயல வேறுகலாவெனபதாம

செயயாச செயலதனைச செய்தறகு வேறொரு நியதியும வேணடாவெனபாா, தேசமிடஙகாலந திககாசனஙகளினறி யெனறாா

இனறிச செய்வதெனவும அடைநதாலு மூசலபடி மனபி னறி யெனவு மிவையும

அடைநதாலு மெனனு முமமை சிறப்பின்கண வநதது "உவரி னோனறியாழ தொழுலவாயினு மயிலை திருசுவையுபபி ன" எனறுற போல.

இவையிரணடு செயயுளாலும் கிட்டைமேவினோககா தா சாரங கூறபபட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—— o ——

இப்படி முன்சொன்ன உண்மையைப்பெற்ற சிவஞானிகளெவ்விடத்து மந்தச் சிவஞானமேயாய் நிற்பாரகளென்று மருளிச்செய்கிறார்.

தேசமிடங் காலந் திக்காசனங்களின்றி - நல்ல விராசசிம்மம் பொல்லாவிராசசிம்மம் என்கிற தேசங்கள் காசி திருவம்பலம் முதலாயுள்ள தானங்கள் விஷுவயன சங்கிரமங்கள் முதலாயுள்ள காலங்கள் கிழக்கு தெற்கு முதலாயுள்ள திக்குக்கள் சித்ராசனம் பத்மாசனம் முதலாயுள்ள வாதனங்கள் இவையுமில்லையாய்,—செய்வதொன்று போற்செய்யாச் செயலதனைச் செய்து - சரிதை கிரியாயோகங்களை வழுவறச்செய்து சாலோகசியாதி பதங்களைப் பெறுகிற முறைமைபோலச் செய்யாச் செயலாகிய மவுனயோகத்தை யாசாரியனாலே பெற்றுச் சிவானுபோகத்தை அனுபவித்து அப்படி அனுபவிக்குமிடத்து,—அங்கூசலம்படு மனமின்றி - அவ்விடத்து ஊசலின்றொழிலை யொத்துப் போக்குவருத்துச் செய்யத்தக்க மனமுமில்லையாய்,— உலாவல் நிற்றல் - நடந்தாலும் அசைவற நின்றாலும்,— உறக்கமுணர்வு - உறங்கினாலும் விழித்தாலும்,— உண்டி பட்டினி - புசித்தாலும் பசித்தாலும்,— இருத்தல் கிடத்தல் - இருந்தாலுங் கிடந்தாலும்,—மாசற்றனிற் றூய்மையினில் - அசுத்தத்திற் சுத்தத்தில்,—வறுமை வாழ்வில் - மிடியிற் செல்வத்தில்,— வருத்தத்தில் திருத்தத்தில் - துக்கத்தில் சுகத்தில்,— மைத்தனத்தில் சினத்தில் - சத்ரு சாரமாகிய பிரியத்தில் கோபத்தில்,— ஆசையினில் வெறுப்பில் - விருப்பு வெறுப்புக்களில்,—இவையல்லாதெல்லா மடங்காலும் - இங்ஙன மொன்பதுவகையில் பதினெட்டாகச் சொல்லப்பட்ட விவையுமன்றி வேறுஞ் சிலவ

ந்து பொருந்தித்தாகிலும்,—ஞானிகடா மாணடியை யகலார்- உண்மைஞானிகளா யுள்ளவர்கள் பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாத த்தை விட்டு நீங்காமல் அனவரதமு மதுவே நிலயாக நிற்பார் கள்

இதனால் சொல்லியது,சீவன் முத்தராயுள்ளவர்கள் பிரார த்தம புசித்துத் தலையுமளவு மௌனகுரு தேசிகரோடுங் கூடி இருப்பார்களென்றும் அவ்விடத்து ஆகாரம் நித்திரை பய மை துனமுதலாயுள்ளவை வந்து தாக்கினும் பரமேசுவர னுடை ய சீபாதமே பற்றுக்கோடாக நின்று விடுவார்களென்னு முறை மையு மறிவித்தது

‘சூரியகாந்த’ ‘மிசகதொரு’ ‘அறியாமை’ ‘புண்ணியம்’ ‘ஞாலாதிய’ ‘தேசமிடம்’ ஆகவாறும் உண்மை நிட்டை.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஞானிகடாம் - ஞானிகளாயவர்,—தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்களினறிச் செயலதொன்றுபோல- ஓர்தேய மோர் கால மொருதிக்கு ஒரு ஆசனமுதலியவையினறிச் செயலதாகிய ஒருதொழிலபோல,—செய்யாச் செயலதனைச் செய்து- செய்தற கரியதொழிலதனை யியற்றியும்,— உலாவனிற்றல் - உலாவுதலினும் நிற்றலினும்,—உறக்கமுணாவு - உறக்கத்தினும் புணர்ச்சியினும்,— உண்டிபட்டினி - உண்ணுதலினு முண்ணாதொழிதலினும,—இருத்தல் கிடத்தல- இருத்தலினும் கிடத்தலினும்,—மாசதனிற்றூய்மையினில - மாசுடைமையினுந் தூய்மையுடைமையினும,—வறுமைவாழ்வின - வறுமையினும் வாழ்வினும்,—வருத்தத்திற்றிருத்தில் - துன்பத்தினு மின்பத்தினும்,—மைதுனத்திற சினத்தில்-புணர்ச்சியினுங் கோபத்தினும்,—ஆசையிலின

வெறுப்பின் - விருப்பினும் வெறுப்பினும்,—இவையல்லாத பொ லாமையடைந்தாலும்-விசாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம்முண்மாறு பட்ட தொழில்பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும்,—அநுகூலப பிரமையின்றி யரனடியையகலார் - அவ்வட்டத்து அவைபற்றிய வா சிறிதும் விகாரமின்றி முதல்வன்றிருவடியை விட்டுநீங்கார் என்பது உண்மையானோக்குவார்க்கு அவர்செய்யுஞ் செயல் வே றாகலான்

இவை இரண்டு செய்யுளானும் நிட்டை மேவினோரது ஆசா ரங் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இஃதில்லார் தோர்க்கு வேறுமோருபாய நிட-
டை யுணர்த்துகின்றார்

இந்நிலைதா னில்லையே லெல்லாமீச னிட்டத்தினி
ன்று மீசனெல்லா விட்டத்தினினுமியன்ற, வந்நிலையை ய
றிந்தந்தக் கரணங்களடக்கி யறிவொ தொரு குறிக்குருவின
ருளினிலைநிந்து, மன்றுசிவன றனையடைந்து நின்றவ
னறனேலே மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரணமாகத், துவா
னியசாக கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்றமுயல சி
வானுபவஞ் சுவானுபூதிகமாம். (௩௪)

(இ-ள்) இந்நிலை தா னில்லை யேல் — இந்தப்பாவனை கைவாராதாகில

எல்லா மீசனிடத்தினின்று மீச — சராசராத்மக மாகிய வானமாகக வெல் லாம சிவனிட்ட தைக்கியமாகிநிற்கு முறை

னெல்லா விட்டு மையினையு மந்தச்சிவனொரு பாயாதி தன்
தினினு மிப்பனறவ வினு லுயிராக ரூபிராய வியாபித்து நிற்கு ம
நிலைமையறிந்து றைமையினையு மறிந்து, அவ்வாறுபோல வெளி
ல? சிவசாதாக்கிய முதலியநாலு பேபபட
யொன்றாக்க கன்ம சாதாக்கியத்திலே வியாபித்து நிற்குப, அது போல மாயாதனு முதலியவற்றினு னுபிரவிட்டமாக வியாபித்து நிற்பனென வறிக

“கன்ம சாதாக்கியத்திற் கலந்தூரல்போல நாதி, நின்மல னாவனேமாயா தனுவினு நிறைந்துநிற்கு, மன்னிய மநாதித்தனுடை கலாதியு ளுயிருளவைக்கு, ளென்மயன சீவனபாலு முன்னிலை சிவன்பாற சீவன்” “உண்டுமென மாதிபத்த தூவதென்றாலோ சவற்று ஞேண்டுயி ருண்டச னுயிருட்டுக்குங் கண்டனிலும் மற்றைப தானங்களிலு முண்டு மனமாதியவற றுறறவுயிரு— சிவ னருனண்டு” என்று ரெமதுகுரவர்

அந்தக் கரணங்களடக்கி — அந்தக் கரணங்களைப புலனவழிச் செல்லாமலடக்கி

அறிவதொருகுறி குருவி னருளினாலறிந்து — ஞானாசாரியன் கடாக்ஷத்தாலே யவவிடத்தறிபத தக்கதோருபதேசத்தை முறைபிரமாணமாறப பெற்று

மனனுசிவன்றனை யடைந்து நின்று — அந்தச்குறிப்படியே நிலைபெற்ற சிவனைக் கண்ணிமைக்கு மளவாதல் அமயெயதா லதுபோய் விழுமளவாதல் பசுக்கரக்கு மளவாதல் அந்தப பாவத்துடன கூடியிருந்த

அவனறனுலே — அந்தச சிவனது கடாட்சத்தா லகாதியே பலத்துடன கூடியிருக்கிற வானமாவுகளே,

மருவு பசுகரணங்கள் சிவகர — பசுகரணமாயச் சிவிக்கிற விசாஞானக கிரியைகடாமே யனுக்கிரகத்தைப்பொருந்தி

ணமாக	யிவனுச்ருப பரமமான சிவகரணமாகச் சீவி யாநிற்கும்
தனியசாக கின்றதனிற றுரி யாதீதந் தோன் றும்பல	சருவிகணிறைந்த சாக்கிராவத்தையின் கண்ணின்று நாடோறுந் துரியாதீதனுமாயுவ வமையு மில்லாத சிவத்தனை யடைந் திருப பாயாக
சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகமா ம	ஆகையா லிப்படி நிட்டையைப் பொருந்து வாயே யதமுற்றுதலாலே சிவனிடத் துண் டான வானந்தமானதுபோல உன்னிடத்தி லே தானே யனுபூதியான துண்டாகா நிற் கும் எ-று

இது பதப்பொருள்.

சுவ எ-து உமக்கு

அனு எ-து பின்புண்டாம்

பூதி எ-து ஆனந்தமாயினும் ஐசுவரியம் எனவறிக

"பிரிவிலாவடியாரக் கென்றும் வாராத செல்வமவருவிப் பானை" எ-ம. "முத்திநெறியறியாத மூர்க்கருடன் முயல்வேனை அத்தனெனக்கருளியவா றூபெறுவாரசசோவே" எ-ம "கோ லமாகரி யுரித்தவாதமனமத் தமமைபோலத்தன்னடியாரக்கின் பமளிப்பவா பொருள்கள் விட முண்டநீலத்தார் மிடற்றணலா ர சிரபுரந்தொழுவினை நிலலாவே" என்னுந் திருவாக்கினுமறிக

இதற்குச் சர்வஞானோத்தரத்தும் மதங்கம் சூத்தசங்கை யினுமறிக (௩௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சொல்லிப் போந்தவா றுண்மையாகிய நிட்டை சட்டாந் திருக்கில் நிஷ்டை கூடு முபாயம் மேல் கூறுகின்றது.

இந்நிலைதா னில்லையேல் - சிவனில வேற்றறச் சிவனே யாயச் செய்யுஞ் செயலெல்லாஞ் சிவன்செயலாய் நிற்குந் தன் மைகூடித் தில்லையாகில்,—

எல்லாமீசனிடத்தினின் றீசனெல்லாவிடத்தினினு நின்ற வனிலையை யறிந்து-சித் தசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவனிடத்திலே யவகாசமாய் நின்றமையுஞ் சிவனெல்லா வஸ்துக்களினு மந்தரியாமியாக நின்றமையு மறிந்து,—

அந்தக்கரணங்களடக்கி யறிவொன்றாக் குறிக் குருவி னருளினா லறிந்து - மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களின் வியாபாரமன்றியிலே சிவனை யறிவதாக வொரு லக்ஷியத்தை ஆசாரியனரு ள்பெற்று,—

மன்னுசிவன் றன்னையடைந்து நின்றவன் றன்னாலே மருவுபுறக் கரணங்கள் சிவகரணமாக - தன்னிடத் தந்தரியாமியாக நின்ற சிவனைச் சரணமாகவடைந்து பிரிவறநின்ற வந்தச் சிவப்பிரகாசத்தினாலே யளத்திற்பட்ட புரபோல ஆன்மாவுக்கு போகசாதனமாகப் பொருந்தின உட்கரணங்களும் புறக்கரணங்களுஞ் சிவ கரணங்களாக,—

துன்னிய சாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்றமுயல்-பிருதிவியாதி நாதாந்த முப்பத்தாறுந் தத்துவங்களும் நெருங்கினின் றுள்ள ஜாக்கிராவஸ்தையிலே நின்மல துரியாதீதம் பிறக்கும்படி முயற்சிபண்ணும். இங்ஙனஞ் சொன்ன நின்மல துரியாதீதம் பிறக்குமாகில்,—

சிவானுபவஞ் சுவா * னுபூதிகமாம் - சிவானந்தானுபவம் அந்நிய வனுபவமாமென் றிதன்பொருள்

இதை நின்மலாவஸ்தை முதலே 'ஐந்துசாக்கிரமதனில், எ

ன்ற விருத்தத்தில் விரித்தமையா லிவ்விடத்து விரியக் கூறிய தில்லை.

* அனுபூதி - அநுபவம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நிராகாரத் தியானசமாதி சாமாத்திய மில்லாதான் குருகற்பித்த சதாசிவாதி சாகாரத் தியான சமாதியணைச் சாலம்ப சிவ சமாதி சாக்ஷாத்கார பூர்த்திச் சுகானுபூதி முன்னாக, நிகழ்ம் நிராலம்ப சிவ சமாதியானது பரசமவித் திறசத்தியில் முறைமையின் முகிழ்க்கும் நிராலம்ப சிவ சமாதிச் சிற்றுப்பூர்த்திச் சுகமும் நிராலம்ப சிவ சாக்ஷாத்கார முற்றுப் பூர்த்திச் சுகமுஞ் சுவ சயவித்திறசத்தியின் முகிழ்க்குஞ் சுவானுபூதியினு லனுபவிக்கப் படுமென் றுரைக்கின்றார்.

இந்நிலைதா னில்லையேல் - நிராலம்ப சிவயோக நிலை நிற்கச் சத்தி போதாதிருந்தால்,—எல்லா மீசனிடத்தினின்று மீசனெல்லா விடத்தினினுநின்ற வந்நிலையைக் குருவினருளாலறிந்து - ஒருபிரகாரம் அகண்டித சகலவியாபக சிவரூபங் குருச் சொல்லு இது தத்துவாதீத சிற்சத்தி விஷயம் புத்தி கோசரமன்றென்பது அறிந்து,—அறிவதொரு குறி குருவினருளினாலறிந்து - புத்தியினாற்றி பாவிக்கப்படு மொரு சிவ விக்கிரக மக்குரு கிருபையினுற் கற்பிக்கவறிந்து,—அர்த்தக்கரணங்களடக்கி - விஷயத்தில் விழாது மேலெழும்பி யசக்களசிவ முகமாக்கி,— மனனுசிவனற்னை யடைந்தின்றுமருவு பசுகரணங்கள்-அந்தவந்தக்கரணங்கள்,—அவன் தனாலே - முற்சொல்லிய முறைமையிற் சுத்தவித்தை முதலியவற்றோடு கூடி,—சிவகரணமாகி-தியானித்துச் சமாதிக்

துசசாக்ஷாத்கரித்த திருப்பயச சாக்கிர சாக்கிராதீத கிரமத்தில்,— தனியசாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்ற முயல்சிவாநுப வம—நிஷ்கள சிவ சாக்ஷாத்கார முற்றுப்பூர்த்தி ஸ்புரிக்கப் பண் ணுந் துரிய சமாதி; ஸிரரூபபூர்த்தி,—சுவாநுபூதிகமாம—ஸ்வா நுபவாநு பாவியமாம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இவ்வண்ணங் கூறிய முறையானே, அகம்புறமெனனும் இல க்கணு மேகநிலையாயக் கண்டு இறைநிறைவி லழுந்துவதாகிய நி ட்டை மேவுத லரிதாயப் பண்டைப் பயிற்சிவயத்தாற் சுட்டுண ரவுபற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின் அதனைக் காணு மபொழுதே இறைவ னதற்குள்ளாயும் புறமாயு நிற்கு நிலையு மு டன்கண்டு, அவ்வா றண்டத்தினிற்குநிலை அறிதலரிதாயிற் பிண் டத்தினிற்கு நிலையு மொன்றினவைத் தறிந்து அதுவாயிலாகப் புறத்ததாதல் அவ்வியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்து ஆங்ஙனங் காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப் பேணி, இவ்வாறு கருவிக ளோடுந் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகலசாக்கிரத்திற்றானே கருவியொன்றோடுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கும் நின்மல துரியாதீதநிலை கைகூடும்படி முயல்வார், சிவாநுபவந் தமதா கக்கொண்டு அநுபவிக்கப் பெறுவாரென்பதாம்.

அந்நிலையை யறிந்தென்றது அண்டத்தினைவைத் தறிதலை யெனவும், அறிவதொருகுறி குறியினாலறிந்தென்றது அவ்வறி விற் கேதுவாயப் பிண்டத்தினைவைத் தறிதலையெனவு முண ர்க.

சிவன் ஆகுபெயர்

அகரச்சுட்டு வருவித்துரைக்க.

முடலென்பது முன்னிலை யேவல்.

சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகமெனப்புகழ்ந்த தொகைகளுநின்ற வா றுவது முறையே செய்யப்படு பொருண்மைக் கண்ணும் வினைமுதற் பொருண்மைக் கண்ணும் வந்த காரகம் அமிழ்தவுண்டி கடவுளருண்டி யென்றாற் போல.

இதனானே அந்நிட்டை மேவப்பெறுந் தாரகத்து அது பெறு முபாயங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி முன்சொன்ன வுண்மை நிட்டை கூடாதென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலொரு உபாயநிட்டை யருளிச்செய்கின்றார்.

இன்னிலைதானில்லையேல் - இந்த மௌன உபதேசத்தைப் பெற்று அந்தநிலையே நிலையாக நிற்கக்கூடாதாகில்,—எல்லாமீசனிடத்தினின்று மீசனெல்லாவிடத்தினின்று நின்றவன்னிலையையறிந்து - ஜடசித்துக்களென்று சொல்லப்பட்ட சர்வமும் தம்பிரானார் தாரகமாக நின்று காரியப்படுகிற முறைமையும் அந்தச் சர்வத்திலும் தம்பிரானார் நிற்கிற அந்த நிலைமையையும் சிவஞானத்தாலே யறிந்து,—அந்தக்கரணங்களடக்கி - சர்வமுஞ் சிவனிடத்திலே நிற்கிற முறைமையும் சிவனவ்விடங்களிலே நிற்கிற நிலைமையும் அந்த ஞானங் காட்டாகத் தான்காண்கிற காட்சியையு மிழந்து தற்போதஞ் ஜீவியாம லந்த ஞானமாய் நின்று,—அறிவதொருகுறி குருவினருளினாலறிந்து - ஞானமாய்நின்று அவ்விடத்திலே யறியத்தக்கதோ ருபதேசத்தை ஆசாரியனுடைய வனுக்கிரகத்தினாலே பெற்று அப்படிப் பெற்ற லாதி

யே தன்னிடத்திலே தோன்றாமல் நிலைபெற்று நின்ற சிவம் பிரகாசிக்கும்—மன்னுசிவன் றன்னையடைந்து நின்று - அப்படி நிலைபெற்ற வந்தச் சிவனைக் கூடிநின்று,—அவன்றனாலே - அநாதியே யாணமாவைப் பொருந்தி நிற்கிற அந்தச் சிவனுடைய பிரகாசத்தின் மேலீட்டாலே,—மருவு பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னிப சாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்றுமுயல் - அநாதியே யாணமாவைப் பொருந்தி நிற்கிற தத்துவங்கள் தானே சிவகரணமாம் முப்பத்தாறுங் கூடிநிற்கிற ஜாக்கிராவஸ்தைக்கு ஸ்தானமாகிய லலாடத்திலே சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம் சாக்கிரத்திற் சொப்பனம் சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி சாக்கிரத்திற் றுரியம் என்கிற நாலுங் கழன்று சாக்கிராதீதம் புரிந்து நில அப்படி நிற்கவே பசுகரணங்கதானே சிவமாம்,—சிவானுபவம் சுவானுபூதியமாம் - அப்படிச் சிவமாய் நிற்கிற வதுதானே யுனக் கனுபூதியமாம்

அன்னிலையை யறிந் தந்தக் கரணங்களடக்கி யறிவதொரு குறிகுருவி னருளினாலறிந்த ஆன்ம தரிசனம்.

மருவு பசு கரணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னியசாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்றுமியல் ஆன்மசுத்தி

சிவானுபவஞ் சுவானுபூதியமாம் என்றது ஆன்மலாபம் என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார், கஉ-செ. "பாலென்னத் தலைபாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதும், காலனையன் றேவிக் கராங்கொண்ட—பாலன், மரணந்தவிர்ப்பதுவு மற்றவர்க்கு நந்தம், கரணம்போ லல்லாமை காண்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

இதன்றற் சொல்லியது, முன்சொன்ன வுண்மை நிட்டைகூடாமல் வாதனை மேலீட்டால் ஜடசித்துக்க ளிரண்டும் பரமே

பரவரிடமாகநிற்கிற முறைமையையும் அவ்விடங்களிலே பரமேஸ்வரர் நிற்கிற நிலைமையையு மந்த ஞானத்தாலே யறிந்து அப்படியறிந்த தற்போதமுங் கெட்டுநிற்க வந்த நிலையாமென்றும் அதொழிந்தும் ஆசாரியனாலே தனக்குப் பிராணனாய்நிற்கிற சிவனை யறிந்து அவனாலே பசுகரணங் கானே சிவகரணமுமாயச் சாக்கிராதீதமும் புரியுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இந்நிலைதா னில்லையேல் - இங்ஙனங் கூறியமுறையானே யகம்புற மென்னாமல் எங்கணு மேக நிலையாய்க்கண் டிறைநிறை விலழுந்தவதாய நிட்டை மேவுதலரிதாயப் பண்டைப் பயிற்சி வயத்தாற் சுட்டுணர்வுபற்றிப் பிரவஞ்சங்காக்ஷிப்பட வருமாயின்,—எல்லா மீசனிடத்தினின்று மீசனெல்லா விடத்தினின்று நின்ற வந்நிலையையறிந்து - அக்கனைக்காணும் பொழுதே யிறைவனந்தர்க்குளனாயும் புறமாயு நிற்குநிலையுமுடனே கண்டு,—அந்தக்கரணங்களடக்கி - அவ்வாறண்டத்தினிற்கு நிலையறிதலரிதாயின மனாதிகளடக்கி,—குருவினருளாலன்றறிவதொரு குறியுமறிந்து - குருவருளாற் பிண்டத்தினிற்கு நிலையு மொன்றினையத் தறிந்து,—முன்னுசிவனைத் தனை யடைந்து-அதுவாயிலாகப் புகுந்தாதல் வழியலவைத் தலைப்பட்டறிந்து,—நின்றஅவனருளாலே மருவுபசுகரணங்களை சிவகரணமாக - ஆண்டுக்காணும் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப்பேணி,—துன்னிய சாக்கிரமதனில்-இவ்வாறு கருவிகளோடு தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கிரத்திற்றானே,—துரியாதீதந் தோன்றமுயல் சிவானுபவம் - கருவியொன்றனோடுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கு நின்மல துரியா

திரத்தில் கைக்கூடுமட்டு முயல்வார சிவானுபவத்தை,—சுவானுபூ திகமாம - தமதாகக்கொண டநுபவிக்கப பெறுவா

இதனுனே யகநிடடை மேவப பெருந்தாக கதுபெறு மு பாயது கூறபபட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

மே விதநனமை யுடையோா சிறபபு மஃதிலலாா
சிறபபினமையு முணாத தகினறா.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப புரிநதவாக ளூலகிற சர்வசங்க நிவிர்த்திவநத தபோதனாகளிவாகள, பாக்கி யத்தைப பகாவதுவென னிமமையிலேயுயிரின பறறு ததுப பரத்தையடை பராவுசிவானறே, வாக்குமு டி கவிததாசாண டவாக ளவைரோ டனுபவித்திங கிருந்திடினு மகபபறறறிருபபா, நோக்கியிது புரி யாதோா புறபபறறறுனு நுழைவாயிறப பினிலவி னைக உறுங்கிடாவே. (ஈரு)

(இ-ள்) சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிநதயாக ளூலகிற சாவசஙகநிவிர்த்திவநத தபோதனாக ளிவாகள பாக்கியத்தைப பகாவதுவென

இநதப பூமியிலே சஞசரித்திருக்கவும சகலாவததையிறறனே சாக்கிராதீததைை முனகூறிபபடி பொருநதினவாகள சிறபபை விசாரிக்கிலவாகளே 'சாவசஙக பரித்தியாகம பணணினவாக ளாதலா லநத ஞாதாக்கள பண்ணின பாக்கியத்தை நாமெனன சொல்லப போகிறோம. அஃதெக்காரணத்தாலெனில?

இம்மையிலே யுயிரின் பற்றறுத்தப் பரத்தை யடைபராவுசிவ ரனரோ

சமுத்திரத்திலே யுவர்த்தமும் மச்சமானது கூடியிருந்தாலும் அந்த உப்பினுடைய தன்மையை யடையாத வாறுபோல இந்த ஜீவன் முத்தரான ஞானிகளும் இந்தச் சரீரத்துடனே கூடியிருந்தார்களே யாயினும் இந்தச் சரீரத்துடன் பற்றும் மற்றும் புறப்பற்றாகிய வானமாக்களிடத் துண்டாகிய பற்றையும் விட்டுப் பரமமான சிவனுடனே கூடியிருக்கையா லிந்தப்பூமியிலே யிரண்டாஞ் சிவனெனக் கருதுமவர்களே யாதலால்.

ஆகுமுடி கவித்தரசாண்டவர்களிவையரோடனுபவித்திருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர்

விதிவழியுண்டாகு முடியை யிராஜாவாகச் சூடி கபிஷேகம்பண்ணி யதனைச் சூடிப் பட்டத்துக்குரிய மடவாருடன் கூடியிருந்தார்களே யாயினு மதனால் வசியரல்லர். அஃதெனபோலெனின்? சுந்தரப்பெருமானாயனார் மடவார்கலவியுடன் கலந்திருந்து மெய்படிப் பற்றுதலின்றி யிருந்தா ரதுபோல இவர்களு மப்படியே யிருவகைப் பற்றையு மற்றிருப்பர்கள்.

நோக்கியிந்த புரியாதோர் புறப்பற்றுற்று நுழைவார் பிறப்பினினவினைகளுந்து கிடாவே

நிட்டையைப் பெருமையென விசாரித்துத் தகவழி நில்லாதார்களேயாயி னவர்களொருவராலும் விடுத்தற்கரிய இருவிதப் பற்றையும் விட்டார்களே யாயினு மப்பலத்தை யுறார், ஜனன மரணப்படுத் திரிவார்கள், அஃதுண்டாகையா லதற்குக் காரணமாகிய வினைகளுங் கெடாது. எ-று.

ஓகாரம் - எதிர்மறை.
நுங்குதல் - கெடுதல்.

'பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்-பற்றுக பற்று விடற்கு' எனவறிக

அகப்பற்றே சிறப்புடைத்தெனவறிக

இதற்குச் சர்வஞானோத்தரம், சிவதருமோத்தரமுமென வறிக (ருரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஜீவன்முத்தர்களுடைய பாஹ்யாந்தர வேறுபாடும் புறத்துறவினாலே முத்தியில்லையென்பதுவுங் கூறுகின்றது

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - சகலமான சாக்கிரத்திற் கருவிகளெல்லாம் பிரியாமலிருக்கையிலே நிர்மல துரியாதீதத்தைப் பொருந்தினபேர்கள்,—

உலகிற் சர்வசங்கநிவர்த்திவந்த தபோதனர்களவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலேயுயிரின் பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவரன்றே - பூமியின்க ணெல்லாப்பற்றையு மொழிந்து தவமே பொருளாக வுள்ளவர்களவர்களுடைய செல்வத்தை யிவ்வளவென்று நம்மாற் சொல்லவரிது இம்மையிலே தானே யான்மாவினுடைய பந்தமாகிய வாணவ மாயை காமியங்களை யறுத்துப் பரமசிவனை வேறறக் கலந்து பூமியின்கணுள்ள வான்மாக்களை யீடேற்றுவது பொருட்டாகச் சஞ்சரிக்கிற ஜீவர்களல்லவோ, ஆமே!—

ஓகாரம் - எதிர்மறை

அவர்களாகக்குமுடி சயித்தாசாண்டரிவையரோடனுபவித்திருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர் - அந்த ஜீவன்முத்தரானவர்கள் நவரத்தினங்களினாலே பண்ணப்பட்ட முடியைத் தரித்து இராச்சியத்தையாண்டநேக மடந்தையர்களைப் புணர்ந்திருந்த பூமியின்கண்ணே பஞ்சபூதாத்மகமான தேகத்திலே

யிருந்தும் சிவோகம் பாவனையை விட்டுச் சிவோகமென்றே யிருப்பர் சிவனுமிந்த ஆன்மாவே தாமாயிந்த பஞ்ச பூதான்மகமாயிருக்கிற தேகத்தை யதிட்டித்திருப்பர் —

தத்ராஹ — த்யாவிஶேஷவ்ருத்தே தேவி பத்தி விஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்ரீஷ்யதே | பஞ்சஹாம் தத்தாத்மகே தேஹே ஸ்வயம் ஸம்ஸ்திதம் திஷ்டதி ||

போக்கியத்து புரியாதோர் புறப்பாற்றாலும் வினைகளும் பட்டாலும் நுழையாபிறப்பினில - சிவஞானத்திறுமேல் சிவனை மனத்தியமாகக் கண்டு ஜீவபாவத்தை விட்டு சிவபாவனையைப் பண்ணுகிறவர் தனக்குப் பரமமான - போக்கிய வஸ்துக்களை யனுபவித்தாலும் புண்ணிய பாபங்கள் கெடாது, ஆகலால் ஜநநத்தை யெய்தமாட்டாரென் றிதன்பொருள்.

புகாரம் ஈற்றேகாரம்

- போக்கியம் - புசிக்கத்தக்கது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார சித்திமான் முத்தியடைந்திடுவனென்று சாற்றுகின்றார்.

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வண்ணம் பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் துணிந்த சாதி ரத்தியன்னம் கொண்டுதானே கரணங் கடந்து வதிந்தவன்பின்

க்கார், கருவிகளினீங்கி நிட்டை மேவினோரோ டொப்பச் சின்
கார் யாவார் அவ்வுண்மை யறிந்தார் உண்டுடுத்துப் பூசி
முடித்துச் செய்யுந் தொழிலெல்லாம் புண்ணியப்பேற்றி யவரை உலகத்
தாரோடுவைத் தெண்ணற்க வென்பதாம்

பராவுதல் சஞ்சரித்தல்

இதனானே யஞ்ஞான முயன்றோரது பெருமை கூறப்பட்டது

ஞானவதிகாரப் படலமைபற்றி யீண்டுக் கேட்டலுடன்
வைத்து ஒருவாறு றொகுத்தோதிய இன்னோரன்னவை யெ
ல்லாம் வருகின்ற சூத்திரங்களான் விரித்துக் கூறப்படும்

புறச்சமய நெறியென்பதனுள் விதந்தவையும் இரண்டாங்
கூற்றைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு

திரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச் சாக்கிராதீதம் புரிந்து நிற்கும் ஞானவான்கள்
பெருமையை மேலருளிச்செய்கிறார்.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - அருளுடனே
கூடி இரண்டற நிலைபெற்று நேயத்துடனே அழுந்துகிற சாக்கி
ராதீதங் கைவந்தவர்கள்,—உலகிற் சருவசங்க நிவிர்த்திவந்
த தபோதனர்கள் - பூமியிலே சருவசங்கப் பரித்தியாகம் பண்
ணின தபோதனர்கள்,—அவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வ
தென்ன - அவர்கள் முன் ஜனனங்களிலே செய்த சிவ புண்ணிய
த்தை வாக்காலே கோசரிப்ப தெப்படி?—இம்மையிலே யுயிரி
ன் பற்றறுத்து - இந்த ஜனனத்திலே ஆணவக் குண்டான
பாசப் பற்றுக்க ளெல்லாத்தையுந் தங்களுக்குப் பிராணனுய

நிற்கிற ஞானத்திலே யழுந்தி,—பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்று - எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற சிவத்தைப் பொருந்தி சிவமாயிருந்துள்ள இவர்கள் சஞ்சரிப்பாரன்றே சீவரல்லவோ!—ஆக்குமுடி கவித்தரசாண்டவர்க ளரிவையரோ டனுபவித்திருக்கிறதினு மகப்பற்றற்றிருப்பர் - அவர்கள் பண்ணப்பட்ட — வபிஷேகமுங்கூடி இராஜ்ஜியம் பண்ணினவர்களுடனே கூடி யனுபவித்து அங்கே யிருந்தார்களாயினும் உட்பற்றற்றிருப்பார்கள்,—கோசகியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற்றாலும் நுழைவாபிறப்பினில் - இப்படிப் பார்த்து இந்தவுண்மையிலே கூடாதவர்கள் புறப்பற்றுக்க ளற்றிருந்தாரோ யாயினுஞ் ஜனனத்தை யடையா நிற்பார்கள். ஆகையாலே,—வினைசனுங்கடாவே-பிராரத்த கன்மமு மது புசிக்கையி லுண்டான வாகாமிய கன்மங்களுங் கெடாது.

இதனுற் சொல்லியது, கருவிகளெல்லாங்கூடி இலாடத்தானத்திலே நிற்கச்செய்தே அவையிற்றிற ரேயாமல் சிவத்துடனேகூடிச் சிவமாய்ச் சாக்கிராதீதம் புரிந்து நிற்கிற ஞானவான்களுக்கு ஜன்ன மறுமென்றும் இந்த வுண்மை கூடாதவர்களுக்கு ஜனன மறாதென்று முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சாக்கிராதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - இங்ஙனம் பசுகரணம் சிவகரணமாகத் துணிய சாக்கிரத்தி னின்றுகொண்டு தானே கரணங்கடந்த வதீதத்தைப் புரிந்தார்,—உலகிற் சாயசுவக நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்கள் - இவ்வுலகினசனனே கருவிகளினீங்கி நிடைமேவினரோ டொப்பச் சிறந்தவரேயாயர்,—இவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவென் - இவர்கள் முற்பி

ாமியிலசெய்த சிவபுண்ணியததைச சொல்லவொண்ணாமையா ல,—இம்மையிலே யுயிரினபறறறுக்து-இம்மைமக்கண் ணுயிரபப று நீங்கி,—பரத்தைப் டை பராவுசிவரனரே- மேலாகிய சிவத தைப பொருந்தி யிரண்டற நிரைகயாற சஞசரிககினற சிவமே யாவா,—அவாக ளாககுமுடிகவித்த அரசரை டரிவையரோ டுபைவித்தவ கிருநதிடினுப- அவாகளாககபபட்ட முடியினை ய ணிந்து அரசாசுசிசெயத அரிவையரோ டினபுற் றிருநதிடினு ம,—அகபபறறாறறிருபபர்-அகப்பறறுநீங்கினவரேயாவா—நோ க்கியிது புரியாதோா புறபபறறறுஉம - ஆராய்ந இவ்வகபபற று நீஙகாதோா புறபபறறு நீஙகினும,—வினைசுணுஙகிடா பிறப பிணிழுழைவா-வினைகளேறுதலின பிறபபினை யடைவா, இவவு ணமை யறிநதா ருணரத்தப பூசிமுடித்துச செயயுந தொழி லொபபுமையேபறறி யவரை யுலகத்தாரோடுவைதது தெணண றக

புறசசமய நெறியெனபது முதல இந்தினையு மிரணடாவ சூ.றறைத தெரிததுணாததியவாறு

அ-சூ, உ-அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

இப்படிக கருவிகரணஙகளை நீஙகிநுற காணபதெனனெ னறு சஙகிராகதவாறி சொலல வுணர்த்துகினறா

கருவிகழிந்தாற்காணு ரொன்றுமெனிற காணுர் கா ணுதாா கனனிகைதான் காமரசஙகாளுறுண், மருவியிரு வருமபுணா வநதவினபம வாயினுற பேசரிது மனந தவாதாமுணாவ, ருருவிறுயிா வடிவதுவு முணாநதி

லாகாணசிவனை யுணரார் தாருணாயினு லுணர்வதுகட்ப
லாகா, ணருளைப்பெறிலவை யிருவினையு மியிறந்தங்களி
றறியாரேற பிறப்புமயிடார் தாணலமுமறுதே. (௬௯)

(இ-ள்) கருவிக — ஆன்மாக்கள் கருவிகரணங்க ளொல்லாத
ழிந்தாற் கா — தையும் விட்டு நீங்கின விடத்து ஒன்றனையுங்
ணாரொன்று — காணமாட்டார்க ளென்னில்?
மென்னில்

காணார் காண் — உண்மை யறிவில்லாதா ரொன்றையுமறி
தார் — யார்கள் காலை அஃதென்போலவென்னில்?

கனவிலைச் சா — கருவி கரணங்களுடனே கனவியானவ
ன காமரசங்கா — ள் கூடியிருக்கவு மந்தக் காமத்தாலுண்டா
ணுள — ன வின்பத்தை யறியாதிருக்கக் காண்போ
மே! அஃதெக்காரணத்தா லென்னில்? அவர்
களுக்குப் பக்குவமில்லாமையா லென்றறிக

'பருவத்தில் வந்த பயனுற்றபண்பி-லயனைப் பண்டத்தபர
ன' என்றறிக

ஆனால் நீதாங் கருவிகரணங்களைக் கூடாமற் சிவதரிசனப்
படியதெப்படியென்று நீ கேட்கிறாயாகில்?

மருவியிருவரு — பருவமான மாதர் காந்தனைக் கூடின விட
ம்புணரவந்தவி — த்துண்டாகின விளைவுத்தை வேறொருவர்க்கு கி
ளையம வாயின்ற — னைப்படி யிருக்குமென்று வாக்காலே யுசவி
பேசரிது மண்ந — கக்கப்படுமோ! ஆதலா லந்தச் சிவனுடன் கூடி
ந்கூடாதார் முணா — ன வின்பத்தை அந்தப் பக்குவானமாக்களே
ள் — யறிவார்கள்.

உருவிலுயிரவ — அஃதன்றியும் கருவிகரணங்களைக் கூடியி
டியவுமுணா — ருக்கிற வானமா சரீரத்தினைக்கண் டொடுங்கி

நதிலாகாண — னிறைவு மகனுடை ஈந்தைகை யுணரபடி பறியமாட்டாரகள காண

சிவனையுணரா தார — ஆநந்த சொரூபனுயிருக்கிற சிவனை ஞானா சாரியனுடைய வுபதேசத்தாலுணராமற் சா ஸ்நான ஆநநத தரிசனப்பட்டேனென்று சொ லலுகிறதல்ல

உணாவினு லு ணாவ்தகறப னைகாண — சிவனுடைய ரூபம பலவிதமாகத் தியானி ககையா லதுவு மநந்தமனறு வனனரூப ஆனமபோதத்தாற கட்டியறிகையால அது வுஞ சுகர்பஞான மாய்விடுகாண ஆதலா

ல் சொரூபம வனனரூபமு மாநநதமெனப பெறு ஆறு லுமமுடை ய வாநநதநதான யாதெனின ?

அருளபெறி ல — சிவனருளைபபெற்ற ஞாதாககள சருவிக

வ விருவரையு ம — ரணுதிகளுடன கூடாமற் கேவல மானமாக

றிவிறந்தய கறி — சிவனைக கலந்திருக்கதலே பரமமான ஆநந்த

வா — மென்று சொல்லுவாகள

அறியாரேபிற — ஞானாசாரியனுலே முன்னற் சொலலிய

பபுமவிடா தா — கறபனைகளு மனறென்று கருதியககதகறப

ணவமுமறுதே — னையில்லாததுமாய்ச சாசுவதமுமாய்த துரி யங்கடந்ததுமா யிருபபதியாதொன்று அது

வே பரமமான வாநந்தமென றிதனை யறியா திருபபாகளா கில அவாகளுக கொருக்காலுஞ ஜனன மரண வாதையு மொழி யாது, அஃதனறாகவே யாணவ மலமும் விட்டு நீஙகப பெ றுது. எ-று

மணநதவர் எழுவாய்

உணர்வா பயனிலே

“மைப்படுத்த கண்ணுணர்ந் தானும்” “அவனருளே கண்ணாகக் காணல்லால்” “இப்படிய னிவ்வுருவ னிவ்வண்ணத்த னிவ்விறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணாதே” எனவருங்

இதற்குச் சிந்திய விசுவத்திலு மறிக (௩௯)

சிவாகாரயோகியருணர் வருமாறு.

—o—

நின்மல துரியாதீதத்திலே சோத்திராதி சித்தமிறுகியாகங்கிலொன்று மறிவதில்லையெனப்பவனைக் குறித்துக் கூறுகின்றது

கருவிகழிந்தாற் காணு ரொன்றுமெனிற் காணா காணுகார் - கரணங்களெல்லாம் நீங்கிலு லொன்றையுங் காணப்பதில்லையெனில்? அவ்வாறு கரணங்க ணீங்கிலு லொன்றுமறியாமற் பாஷாணம்போலே ஆன்மா விருக்குமென்று முத்தியினைப் பதனைக் காணுதபோ காணுத ருஷி சம்பிரதாயிகளான காருகாரொன்றும் சமயிகளே சிவனுடனே கலக்கவென்பதுவேண்டா! சிவானுக்கிரகத்தினாலே சுவஸ்வரூபாபிவியத்தியா யிருப்பதே போதுமெனில்,—

கன்னிகைதான் காமரதங்காணுள் - ஷோடச கலையுநிறைந்த சந்திரனைப்போலப் பதினாறு வயதுமநிறைந்து அதிசுந்தர வதியாய மதன கலைகளைக் கற்றுடையவளாயினுங் கன்னிகை காமரசத்தை யறியாள் மேல்,—

மருவியிருவருமபுணர வந்தவின்பம் வாயினாறபேசரிது மணாக்கவாகா முணாவா - வாழ்க்கைப்பட்டு பாத்தாவும் ஸ்திரீயுமாக வொருதலைக் காமமன்றி யிருவருமொத்த குணமாய்ப் புணர்ந்தக் கலவியிலுண்டான சுக மிவ்வாறென்றா மை கண்ட கரூப்போலப் புறத்தியாருக்குச் சொல்லப்போகாது அனுபவித்தபேரே யறிவார்கள்.

ஆதலா லான்மாவுஞ் சிவனுங் கலந்தவிடத் தல்லது ஆனந்தானுபவ முண்டாகாது கலந்துண்டான அனுபவ மந்தஞாதாக்களுக்கே அனுபவமொழிய புறத்தியார்க்குச் சொல்லப் போகாது —

சிவனை யுணராதா ருருவி லுயிர்வடிவது முணர்ந்திலா காண — சிவஞானத்தினாலே சிவ தரிசனப்படாதபோ தேகேந்திரியாதிக கந்தியமான ஆன்ம ஸ்வரூபத்தையுந் தரிசித்தவ ரல்லாகாண். காணென்றது மாணுக்கனை முன்னிலை சிவஞானத்தினாலே சிவனையு மான்மாவையுந் தரிசிக்க வென்பானேன், ஆன்மஞானத்தினாலே தரிசிக்கலாகாதோ வெனனில்?—

உணர்ந்தார் உணர்வினு ளுணர்வது கற்பனைகாண — ஆன்மஞானத்தினாலே யறிவேனென்கிறது சங்கற்பம் சங்கற்பமுண்டானபொழுதே விகற்பமுமுண்டு. விகற்பம அத்துவைதமாகாது மேலெவ்வாறு சிவ சீவ தரிசனமெனனில்?

அருள்பெறி லவனிருவரையு மறிவிக்கத் தெரிசறிவ ரறியாரேற பிறப்புமவிடா ராணவமுமறாதே — சிவனுடைய பராசக்தி ஆன்மாவிலே பிரகாசிக்கப்பெறறு லந்தச் சிவ சீவனிரண்டுபேரையு மான்மாவினுடைய விருத்திஞானம் லயிக்க ஸ்வரூபஞானத்தினாலே வேறின்மையை யறிவர்கள் இவ்வாறு ஆன்மாவையுஞ் சிவனையும அறியாதவர்களாகில் அவர்களுக்கு ஜனனமு மொழியா தாணவமலமு நீங்காதென் றிந்தப்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பஞ்சகரணங் கழன்றவிடத்துஞ் சிவசத்தி விளக்கு விளக்கிய சிற்சத்தியுறிச் சிவ கரணத்தினாற் சிவனையுந் தன்னையுஞ் சி

லகரணத்தி லுதிக்குஞ் சிவ சாக்ஷாத்கார பூர்த்திசத்தியு மறிந்தனுபவிப்பன, புத்திபோதத்கா லனறென்று போதிக்கின்றார்.

காணுந்தார் - சிவ கரணத்தால் நோக்குந்தார், — காணும் - பசுகரணத்தால் சிவரூப சிவசமாதி சிவ சாக்ஷாத்கார சித்தப பூர்த்தி முற்றுப் பூர்த்திச சுக முதலியவற்றை யுணர்ந்தனுபவிப்பார், — உணர்வின் றறிவது - சுத்தவித்தை பொருந்திய சுத்தத்தத்துவ புத்திபோதத்தா லறிவது, — கற்பனைகாண் - கிருபத சரீர சதாசிவாதி மூர்த்தி தானன்றே, — அறிவிறந்த சறிவர் - சாலம்ப சிவயோக மார்க்கத்துப்போய்ப் புத்திபோதங் கடந்து சிவனைச் சாக்ஷாத் சிவசத்தி வியத்தி சிற்சத்தி யுணர்வினாலுணர்வார், சிவாகமானு மானுரூட சிவசத்தி வியத்தி பூமிபூத சிவகரண புத்தி போதானுவித்த சிற்சத்தி யுணர்வின்றபரோக்ஷமாயப் பரம்பரையாயப் பார்ப்பார்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருணர் வருமாறு.

—0—

இருவரும் புணர வந்த விளைபம் பேசரிதாயினும் மணந்தவர் தாமுணர்வர் அக்காமரசங் கன்னிகை காணாள் அதுபோல அருள்பெறு லவ விருவரையு மறிவிறந்தங்கறிவார். காணமாட்டாத வபக்குவ ரதனைக் காணார், தாமேயாகலான் அவருச்சு உணர்ந்தும வாயிலில்லை இதுவிற்க, பளிங்களான மயங்கித் தனதொளியிழந்த படிகம்போல உருவான மடங்கியே யானம சொரூப முணரப் பெற்றிலர். அதனை யுணராதார் அப்பெற்றிதாகிய வுருவுணர்வால் அவவானமாவுக்குள்ளாகிய சிவனையு மறியாமென்றல பாவகமாத்திரையேயாகலாற கருவியறிவி

ந்து நின்று அருளானதியப் பெருந்தாக்கு ஏகதேசமாகிய கரு
வியுள்ளளவு மேகதேசக்காட்சி நீங்காமையால் பிறவியொழி
யாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக் கழியா
தென்பதாம்.

இஃது எடுத்துக் காட்டியவா

ஏனைபிறு வென்றது கலையாதி மனைணந்தமாகிய கருவிக்கூ
ட்டத்தை

இன் ஏதுப்பொருட்கண் வந்த ஐந்தாமுருபு

அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

உணராதார் சிவனை யுணராவதென வியையும்

உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது

உணராதா ரென்றது சிவசங்கிராந்த வாதிகளை நோக்கிக்
கூறியது

காணிரண்டுங் கட்டுரைக்க வந்த வசைநிலை

இதன்கண் பஞ்சகரணங்கள் சிவகரணமாகத் தனவிய சா
க்கிரத்தைப் பெறுவார் அதன்மேலுங் கரணங் கடந்த வதீதத்
தைப் புரிதற்கு அறிவு செல்லுமாறு யாங்ஙன மென்னுஞ் சிவ
சங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால், 'தன்னியல்பைப்புல
வேடர் சுழன்றிடப்பட்டுத் தலைவனையு மறியாது துயருறக் கெடா
லதுயிர்' என்ற மூன்றாஞ்சூற்று வலியுறுத்தப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

கருவிகளைக் கொண்டறியுந் தொழிற்குக் கருவிக ளன்றியி
லாதசிவனைக் காணப்படா தென்ற சங்கிராந்தவாதியை நோக்கி
மேலருளிச்செய்கிறார்.

கருவிகளிந் தாற்காணா ரொன்றுமென்ற - கருவிகளென்று சொல்லப்பட்ட பாசஞான நீங்கினால் ஒன்று மறியார்களென்று நீசொல்லில்?—காணார் கண்டார் - உன்னைப்போலு முன்மை யறியாதவர்க ளல்லவோ அசேதனமாயிருக்கிற கரணங்களை நீங்கினால் ஒன்றையு மறியாம லிருக்கிறவர்கள் கரணங்களைக் கொண்டறியாமல் ஒன்றையறியும் படியெப்படியெனில்? உனக்குச் சொன்னாலுந் தெரியாது அதென்னைப்போலவெனில்?—கன்னிகைதான் காமரதங் காணாள்-பக்குவப்பட்டுப் புமானைக் கூடாத ஸதிரீ காமரத மறியாத முறைமைபோல காமரதமானது சொல்லப்படாதோ வெனில்?—மருவி யிருவரும்புணர வந்தவின்பம் வாயிற் பேசாது-அந்த ஸதிரீ புமானக ளிருவருந் தங்களிற் கூடி யுண்டான சுகம் வாக்காற் சொல்லுதற்கரிது ஆனாலந்தச் சுகந்தா னில்லையோவெனில்?—மணந்தவர் தா முணர்வர் - கூடிப் புணர்ந்தவர்க ளறிவரிதனை ஆகையால்,—உருவினுயிர் வடிவதுவு முணராதிலேகாண் சிவனை யுணராதா ருணர்வினாலுணர்வது கற்பனைகாண் - சிவனுடைய ஞானத்தினாலே சிவனை யறியாதவர்கள் தேகத்திலே நிற்கிற வான்மசொரூபத்தையு மறிந்தார்க ளில்லைகாண் முன்சொன்ன முறைமையொழிந்து ஆணவபோதத்தாலே கருவிகளைக்கொண் டறியப்பட்டதெல்லாம் சங்கற்பித்துக் கொண்டவைகாண் ஆனால் சிவனையு மான்மாவையு மெவ்வறியுமாபடி யெங்ஙனே யெனில்?—அருள்பெறி லங்கிருவரையு மறிவிறந்தங் கறிவார் - முற்சென்மங்களிற் செய்த தபோபலங்களினாலே ஆசாரியனநுக்கிரகத்தைப் பெறில் அந்தச் சிவனையு மான்மாவையுந் தற்போதஞ் சீவியாமல் அந்த ஞானத்தோடேகூடி ஞானமாய் நின்றே யறிவார்கள்.—அறியாரேற் பிறப்பும் விடார் தாணவமு மருந்தே - இப்படி யந்த ஞானத்தினாலே சிவனையு மான்மாவையுந் தரிசியார்களாகில் ஜனனமு மரணமு அஞ்ஞானமும் விட்டு நீங்காது

கருவிகழிந்தார் காணார் என்ற சங்கிராந்தவாதியை மறுத்தற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் - நிறைந்த நியாய நின்றனை யென்று - மறந்தைம் புலனாய் வரா யென்றும் - கரணமெல்லாங் கடந்தனை யென்று - மரணமையடைந்தின் னப்புறத் தென்று - முன்னருட் டலைவர் பன்னின ரெனவு - மின்னியவை பொழிய வறிகுவதெவ்வா - றென்ற நிறகலிக் கொன்றிய வினப்பங்- கூறுக் ககுமருட் டேரினையன்றே." எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, கருவிகளீங்கினு லொன்றுந் தெரியாது கருவிகளைக் கொண்டே சிவனை யறியவேணுமென்று சங்கிராந்தவாதி சொல்லுங் கருவிகள் பாசஞான மாகையால் பதிஞானத்தாலே பதியை யறியவேணுமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மருவி யிருவரும் புணர வந்தவின்பம் வாயினாற் பேசரிது- பொருந்தி யிருவரும் புணர்வந்த வின்பம் வாக்காற் பேசுவதரிதாயினும்,—ணாதவர்தா முணர்வர் காமரசம் கன்னிகைதானே காணாள் - மணந்தவர்தா முணர்வாரறியக் காமரசத்தினைக் கன்னிகையறியாள் அதுபோல,—அருள்பெறினவை யிருவரையு மறிவிறந்தங் கறிவாகாண - திருவருளைப் பெற்றாற் றனையுந் தலைவனையு மறிவிறந்தங் கறிவர்,—அறியாரே மற்றோர் - அறியமாட்டாத அபக்குவர் தன்னைக் காணார்தாமே யாதலா லவர்களுணர்த்தும் வாயிலில்லை இதனிறகு,—உருவினுயிர் வடிவது முணர்ந்திலா - பலவிறகுகளின் மயங்கி நவிண்ணுளியிழுந்த படிகம்போல வுருவான் மயங்கி யான்ம சொரூப முணரப் பெறாதிலர்,—உணராதாருமாயினும் சிவனையுணர்வது கற்பனைகாண் -

அதனையுணராதா ரடைபெற்றதாகிய வுருவுணர்வா லவனான்மாவுக் குள்ளாகிய சிவனையு மறியாமென்றவ் பாவகமாத்திரை யேயகலாம்,—கருவிகழிந்தார் காணுமொன்றுமென்ற காணா காணுநரா-கருவியறிவிறந்து நின்று அருளானறியப் பெறுதாக ஏகதேசமாகிய கருவியுள்ளவு மேகதேசக்காட்சி நீங்காமை யால்,—பிறப்புமவிடா ஆணவமு மற்றே,—பிறவியொழியாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக் கழியாது

இதனானே பசுகரணங்கள் சிவ கரணமாகத் தானவிப சாக்கிரதத்தைப் பெற்று றதன்மேலுங் கரணங்க—ந்த அதீதத்தைப் புரிதற்கு அறிவுசெல்லுமாறு யாங்ஙன மெனனும் சிவசங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால் 'தனைவியனைவயப்புல வேடா சுழவிற்பட்டுத் தனைவனைய மறியாது தயருறுந் தொல்லுயிர்' என்ற மூன்றாஞ்சூத்திர வலியுறுத்தப்பட்டது

☞ அ-ரு, ௯-ம், அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி நிட்டையைப் பொருந்தி நீங்கினவிடத்துக்
கருவி கரணாதிகளுடன் கூடினேயாயினு மத்
னவழித் தனரென நுணர்த்துகின்றார்

பன்னிறங்க ளவைகாட்டும் படிகம்போலுள்ளம் பலபுலன்க ணிறங்காட்டும் பரிசயாத்திட், டின்னிறங்க ளொன்னிறமன் றென்றுதன்ற னெழினிறங்கண்டருளி னெழினிறத்தினவேறுயப்ப, பொய்நிறனவம் புலனிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான் பொருந்தியவளேசிவத்திறெறும் போதானவனை, முன்னனிறைந்தி லி

ணை நிறமுறிய முடியோடி முகிற்சோம தந்திராயப்பின்
னிய கா முறைபோல. (௧௭)

(இ-ள்) பன்னிற | படிகமானதெப்படித் தன்னிடத்திற் கூ
ங்க ளையை | டின வன்னங்களை மேலிட்டுத் தனக்கெப
காட்டும ப | பொழுதுஞ் சுபாவமான சொரூபத்தைக் க
டிகம்போல | ரந்து தன்னையடுத்த பதார்த்தத்தின் தன்
மையே காட்டி நிற்கும். அதுபோல?

உள்ளம் பலபு | இந்திரியத்துக்கு வேறுபட்டிருக்கிற வா
லன்க ளிறங்கா | ன்மா வதனைக் கூடினவிடத்துத் தனக்குச்
ட்டும பரிசபாா | சுவபாவமா யிருக்கிற வடிவை மறைத்து இந்
த்திட்டு | திரியங்களை காட்டிநிற்குமென்பதனை யறி
ந்து

இந்திரியங்களை | ஆன்மாவு மிந்த விந்திரியங்களின் வியா
யன்றிறமன்றென் | பாரந் தமக்குண்மையல்லவென்று கருதி
று

தன்ற னெழி | இந்திரியங்களின்வழி பொருந்தாமலு
லிறங்கண்டு | பாதியெனக் கருதி யான்மாவுக் கழுருத்த
ரூயிருக்கிறதே யுண்மையெனத் தரிசித்து
இவன்றுக வறிந்து நிற்க வல்லீரேயெனில்?

அருளினொலிக | மத்தியான காலத்திற் படிகமானது
கிறத்தின் வேறு | கொடுத்ததனைக் கவராது வேறுபட்டாற்
ய | போல இவனுந் திருவடியைக் கூடினவிடத்
து நமக்குச் சுபாவமன்றென்று கருதி யகற்
றுவேறாய்

பொய்யன்றவை | அசத்தியரூபமாகிய விந்திரியாதிகளைப்
யபுல நிறங்களா | பொய்யென்று கருதி யதனை விட்டு நீங்கித் த

பொய்யென்மெ ற சொரூபத்தைத் தரிசித்தவனே யுண்மை
ய கண்டான ஞானி,

டொருந்திரிவ சிவனைப் பொருந்தினவன் பின்பந்தச்சி
ன சிவத்திரொரு வதத்துவத்தை விட்டு நீங்கான் அஃதெ
ம போதானபின வபோ லெனனின ?
ஊன

முன்னிறைநீர போக்கற நிறைந்த நதியான தடைந்
சிறைமுறிய மூடி தவாறே, அஃது தடைந்தால விரைவிற செ
கியோடி முந்நீரா னறு சமுத்திரத்தைப பொருந்தினவிடத்
சேர ந்தனனீரா தநத வுப்புநீராயப பின்பது திரும்பாம
யப பினனீங்கா திருக்குமாறுபோல [illegible]த வானமாயு மந
முறைபோல தசிவமேயாய் மீளவுந் திரும்பார் எ-று

முறைபோ லெனபதஞற் காஷ்டத்திலே யடங்கியிருந்த
வன்னியான தெப்படி யிருந்த பிரகாசமுண்டானது பின்பந்த
அரணியிற புகாதவாறுபோலவும, தயிரான தெப்படி நெய்யா
னது பின்பு தயிராகாத வாறுபோலவு மறிக.

மெய்கண்டா னெனபது எழுவாய்.

நீங்கானெனபது பயனிலை

இதற்குச சப்பிரபேதம், ரௌரவ சூத்திரம நிரூவாசத
து மறிக

"தொண்டலாற் றுணையுமில்லைத் தோலலா தடையுமி
ல்லை, கண்டலாத் தருணுமில்லைக் கலந்தபின் பிரிவுமில்லைப, பண
டைநான் மறைகள்காணுப் பரிசனே யெனறெனறெண்ணி, ய
ணடவா னவாகளெத்து மையனை யாறனாகடகே" (கூஎ)

சிவாகாரயோகியருணை வருமாறு.

மேல் வருத்திஞான மொழியுந் தெவ்வாறென்ற மாணாக்க னுக்குக் காமுறைமை கூறுகின்றது.

பன்னிறங்களவைகாட்டும் படிகம்போலுள்ளம் பலபுலன்க ணிறங்காட்டிய பரிசுபார்த்திட்டு - பலநிறப் பொருள்களை ஸ்படிகத்தை யடுத்துள்ளவில் ஸ்படிகத்தினுடைய வொளியானது அடுத்த பொருளின் நிறமாகத் தன்னைப் பிறர்க்குக் காட்டினது போலச் சத்தாதி புலன்களைக் கவருஞ் சுரோத்திராதியை யான்மாவினுடைய வருத்தி ஞானமானது மனத்தினுடனே கூடப் பொருந்தினவிடத்துச் சுரோத்திராதிகளானதாகவே காணப்படுமியல்பைக் கண்டு,—

இன்னிறங்க ளென்னிறமன் றென்றுதன்ற னெழினிறங்க ணடருளினா லன்னிறத்தின் வேறாய் - இந்த விஷயஞானங்க ளென்னுடைய ஸ்வரூபமன்றென்று தன்னுடைய ஸ்வரூப ஞானத்தை சிவஞானத்தினாலே கண்டு அந்த வருத்தி ஞானங்களுக்கு வேறாய்,—

பொய்ந்நிறமைவும் புலநிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான பொருளுடுவனே சிவத்திறனும் போதானபின்னை - விஷயஞானங்களானது மூன்று லக்ஷணத்திலே கெடுகையால் அசத்தியமென்று தனது சத்தியஞான ஸ்வரூபத்தைச் சிவஞானத்தினாலே தரிசித்தவன் சிவரூபத்திலே கலப்பன். அவ்வாறு கலந்தவன் திரும்ப ஜனனத்தில் வாரான். அதெதுபோல வென்னில்?—

முன்னிறைநீர்ச்சிறைமுறிய மூடிகியோடி முந்நீர்சேர்ந்த தன்னீராயப் பின்னீங்காமுறைபோல் - முதலே கட்டுப்பட்டிருந்த

ந் வேரிநீர் கரையுடைய மிகவும் விரைந்துசென்று சமுத்திரத்தைப் பொருந்தியாற் உப்புநீரோயாய்த் திரும்ப நன்னீராகாத்து போலவென றிதனபொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவஞானத்துணைச் சிவகணம யோகிகளல்லாச் சில சிவநியதிகனமத்துணைச சிவஞான யோகிகள பண்ணும பசுத்துவ சிவத்துவ விவேகத்தை யிருந்து மனமடக்கிப் பலபபடபபண்ணும வனும பாசமுத்தி சிவத்துவாபிவியத்தி மாறுயச சிவனொடொத்தத திருபபத திருமபாவென்று செபபுகின்றார்.

பனவிறங்க ளவை காட்டும் படிகம் போல - செம்பரத்தம் பூ முதலிய தடஸ்த லக்ஷண சிவப்பு முதலிய தன்மங்களைத் தனது ஸ்வரூபலக்ஷண சுக்கில முதலிய தன்மங்களபோற றனனிடத்திற் காண்பிககும படிககத்போல்,—

உளளம - ஆனமாததான,—

பலபுலனக னிறங்காட்டும் பரிசம் பார்த்திட்டு - பலபுலனகளெனபது மல முதலியவற்றைக் காண்பிக்கும குறிப்பு மொழியாதலான, மல முதலிய தடஸ்தலக்ஷண பசுத்துவ சிவத்துவ முதலிய தன்மங்களைத் தனது ஸ்வரூப லக்ஷண சிவத்துவ முதலிய தன்மங்கள் போலத் தன்னிடத்திற் காண்பிககு முறையுங் கண்டு,—

இங்கிறங்க ளென்னிற மன்றென்று - இப்பசுத்துவ சிவத்துவ முதலிய தடஸ்த லக்ஷணங்க ளென்னுடைய ஸ்வரூப லக்ஷணங்களன்றென்று,—

அருளிறைல-சிவ சத்தி வியத்த சிற்சத்தியால் விவேகித்து,—

தன்ற னெழினிறங்கண்டு - தனது ஸ்வரூப லக்ஷண சிவத்துவ தரிசனம் பண்ணி,—

இந்நிறத்தின் வேறாய - இச்சிவத்துவ லக்ஷண விலக்ஷணமாய,—

பொய்ந்நிற வைம்புலனிறங்கள் - என்பதற் கசத்திய வைம்புல குணங்களென்று பொருளுரைக்கில் மாயாவாத மதமாமாதலால், ஆன்மாவுக்குத் தடத்த லக்ஷண மாதலால் சிவத்துவம் போற ஸ்வரூப லக்ஷணமாயுள்ளன வன்றி மல முதலிய பாசங் கட்குச் சுவரூப லக்ஷணமாயுள்ள பசுத்துவ சீவத்துவ முதலிய தன்மைகள்,—

பொய்யென மெய்க்கண்டான் - தனக்குச் செயற்கைக் குணங்களாயுள்ளன வன்றென்று மல முதலிய வற்றிற் கியற்கைக் குணங்களாயுள்ளமை யுணர்ந்தான சிவத்துவ விவேகி யென்றுமாம்,—

முனைவிலைநீர் சிறை முறிய - கடவிட,—

முடுகி யோடி - விரைந்து சென்று,—

முகநீர்சோக தன்னீராய் - சமுத்திரத் தடைக துப்புநீராய்,—

பின்னீக்கா முறைபோல் - திரும்பத் திரும்பாத செய்திபோல,—

பொருந்துவன சிவத்தினோடு - அமூர்த்த திரவிய பதார்த்தங்கட்குப் பொருத்தல் பிரிதல் கலத்தல் போதிப்பதின் றாதலால சிவத்தினோடு தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் அது சிவத்துவத்தோடு சாதிருச்சிய சம்பந்தத்தால் சிவத்தோடு சம்பந்திப்பன,—

போதான் பின்னை - பசுத்துவ சிவத்துவமுத லுபாதிப்படான்.

நீருப்புச் சோபாதி, சிவத்துவம் நிருபாதி, நீர்போ யுப்புப் பொருந்துஞ் சித்திருந்தபடி யிருந்து சிவத்துவ மிசையு மாதலால் முற்றுவமையன்று, திருமபத்திருமபா னென்றுந் திட்டாந்தம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

தன்னையடுத்த பன்னிறங்களி னியல்பே தன்மாட்டுக்காட்டி நிற்கும் பொதுவியல்புடைய படிகம்போல, ஆன்மாவுந் தன்னைச் சார்ப்பட்ட கருவிகளி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்கும் தனது பொதுவியல்பை முன்னற சிந்தித்தறிந்து கொண்டு, பின்னர் அப்படிகவொளி யவற்றின் வேறாய்த் தாயி னாற போல, தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின் வேறாயுண்டென்பது முணர்ந்து, பின்னங்ஙனம் பொதுவியல்பையே தன்னியல்பாகச் செய்துநிற்குமக் கருவிஞானம் பொதுவியல்பேயா மொழியுமபடி தன்னியல்பு விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய வுண்மை யுணர்ந்தா னத்தன்னியல்பின் விளங்கித் தோன்றுஞ் சிவத்தைப் புறவன்; மீள வக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்வானல்லன். சிறைப்பட்டநீர் முறிக்கவழிக் கடலிற் சென்றடங்கி மீளாதவாறு போலு மென்பது.

கருவிகள் அப்பெற்றிய வாயவழி அவற்றை நீங்கி யருள் பெறுமாறு யாங்ஙனமென்று சோதுறுவார்க்கு உபாயங் கூறி யவாறு.

சோதற்கு இடையீடின்மை விளக்குவார், முடிகியோடி யென்றார்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிக் காத்தாவி னருளினாலே யான்மாக்க ளறிவாக ளொன்றதென்னம்பு, அவன் நீரும் நிழலும்போல விகாரமற்றிற க இவ்வீச சென்று கூடியனொன்ற அவிகாரவாதியை நோக்கி மே லருளிச்செய்கிறார்

பன்னிறங்களைக்காட்டும் படிகம்போல - பஞ்சவன்னங்களி னுண்மையைக் காட்டுகிற படிகத்தைப்போல,—உள்ளம் பலபுல னக ணிறங்காட்டும பரிசுபார்த்திடு-ஆன்மாவானது பஞ்சவி ந்திரியங்களுடைய சுபாவமே தானுங்காட்டுகிறமுறைமையை ய றிந்து,—இன்னிறங்க ளொன்னிறமன்றென்று-இந்தஸ்வரூப மெ ன்னுடைய சுபாவ மல்லவென்று,—தன்றனெழில் நிறங்கண்டு- தன்னுடைய வழகிய சுபாவத்தை யறிந்து,—அருளினால் வின்னி றத்தின்வேறாய - அந்தப் பஞ்சவன்னங்களைப்போலத் தன்வச மாக்கிக்கொண்டு நிற்கிற வசத்தியமான விக்கவிந்திரியங்களைக் குருவினாலே தனக்கு வேறாகவறிந்து,—பொய்நிறவைம் புலநி றங்கள் பொய்யெனமெய்கண்டான பொருந்திடுவன சிவத்தி னொடும்போதானபின்னை - அசத்தியமான சுபாவத்தையுடைய பஞ்ச விந்திரியங்களின் வண்ணங்க ளெல்லாம் அசத்தியமென றறிந்து சத்தியத்தைத் தரிசித்தவன் அந்தச் சத்தியமாயுள்ள சிவனுக் கடிமையென்றறிந்து அந்தச் சிவனோடுங் கூடிப் பின்பு சிவத்தைவிட்டு நீங்கான, அதென்போல வெனின்?—நானவி தைநீர சிறைமுறிய முடிகியோடி முந்நீர்சேர்ந் தன்னீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல - முன்னே சிறைசெய்ய நிறைந்து நின்ற நீரானது அந்தக்கரை முறிந்தபோது விரைந்துசென்று சமுத்திரத்தைக் கூடி யுப்புநீராய்ப் பின்பு பழைய நீராகாத மு றைமைபோல வான்மாவுந் தன்னைச் சிறைசெய்துநின்ற விந்தி

ரியங்களைக் குருமுகமாகத் தனக்குச் சிறையென்றறிந்து இந்தி ரியங்களை நீங்கிச் சிவனுடைய சீபாதத்திலே பொருந்தி யழுந்தின வானமா, மீண்டும் அசற்காரியமான விந்திரியங்களில் வந்து கூட்டப்படாது.

'பன்னிறங்களவைகாட்டும் படிகம்போ லுள்ளம் பலபுலன்கள்நிறங்காட்டும்பரிசுபாதத்திட் டின்னிறங்களென்னிறமன்றென்னுந்தன்ற னெழுஞ்நிறங்க ளற்றருளின் லின்னிறத்தினவேறுய்ய பொய்ந்நிறமைம்புல நிறங்களபொய்யென மெய்கண்டான பொருந்திடுவன் சிவத்தினொடும் போதானபின்னை" என்றது அவிகாரவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "ஆதலின வாயி லொளியி லறிதலி - லேதமிலறிவுயிர்க் கெய்துதலிலதே" என்றும், "நீரிழலிணைய சீர்பெறுகடவுளைச் - சேர்ந்தவாக்கின்பம வாய்ந்திடுமென்றனை - பாதவுமென்றுஞ் சேதனமனைமயி - னிழைத்தோரவம்மி னென்பதுந்தைதக - விளைதபோதமின வெறுப்பு மொன்றிலதே" என்றும், சிவஞானபோதம், அ-சூ, க-வெ, "பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந், தன்னிறமே காட்டித் தனைமறைத்து—தன்னிறத்து, பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான், மெய்ப்பொருட்குத் தைய்வமாம் வேறு" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

'முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகியோடி முன்னீர்சேந் தன்னீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல்" என்றதற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம், அ-சூ, எ-வெ, "சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலினுள்ளஞ், சிறைசெய் புலனுணர்ந்து நீந்து—சிறைவிட, டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோல் மீளா, தலைவிரான பாதத்தை யுற்று" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா விந்திரியங்களோடு கூடித் தன்னை யறியாது மயங்கி நிற்குமென்றும் முத்தியிற் சிவனுக

கடுமையா யிருப்பனென்னும் குருமுகமாக விந்திரியங்களைத் தன்
க்கு வேறென் றறிந்து நீங்கச் சிவனுடைய திருவடியே இவனு
க்குத் தாரகமாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பன்னிறங்க ளனைத்துங்காட்டும் படிகம்போல - தன்னை யடுத்த பன்னிறங்களி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்கும் பொதுவியல்பையுடைய படிகம்போல,—உள்ளம் பல்புலன்க ணிறம் காட்டும் பரிசுபார்த்திட்டு - ஆன்மாவுந் தன்னொடு சார்ப்பட்ட கருவிகளி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்குந் தனது பொதுவியல்பே முன்னர்ச் சிந்தித்தறிந்துகொண்டு,—இன்னிறங்க ளென்னிறமன்றென்று தன்றனெழினிற மருளினுங் கண்டு - பின்னர்ப் படிக வொளி யவற்றின் வேறுளதாயினும் போலத் தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின் வேறு யுண்டென்பது மருளா துணர்ந்து,—இன்னிறத்தினை வேறாய்ப் பொய்நிற வைம்புலநிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான் - பின்பங்ஙனம் பொதுவியல்பைத் தனியல்பாகச் செய்து நிற்கு மக்கருவி ஞானம் பொதுவியல்பேயாயொழியும்படி தனியல்பு விளங்குதற் கேதுவாகிய உண்மையுணர்ந்தான்,—சிவந்திருளும் பொருந்திவனே - தனியல்பின் விளங்கித் தேயனுஞ் சிவத்தை யுறுவன்,—பின்னைப்போதான் - மீள வக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்வானல்லன்,—முன்னிரைநீர் சிறைமுறிய முடிகியோடி - சிறைப்பட்ட நீர் முறிந்தவழி விரைந்தோடி,—முந்நீர் சேர்ந்த தந்நீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல - கடலிற் சென்ற அந்நீர் ஆயடங்கிப் பின் மீளாதவாறுபோலும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

பரிணாமவாதி சிவனை பெத்தான்மாக்களை யொட்டிக்
கூடினனென்றதென்னை? யவன் சர்வவியாபி
யோ யேகதேசியோ வென்ன அவனைக்
குறித்துணர்த்துகின்றார்.

எங்குந்தா னென்னினு மெய்தவேண்டா மெங்கு
மிலனென்னின் வேறிறையுமல்லன், அங்கணுசே ருயி
ரபோலவ னெங்குமங்கத் தவயங்கள் கண்போலக்
காணான்மா, இங்குநா மியம்புந்தத் துவங்களனைத்
தையிலை திறைஞானந் தந்துதா னீதல்கடரிழந்த, துங்
கவிழிச் சோதியுமுட் சோதியும்பெற்றாற்போற் சோ
திக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன்காணே. (௬அ)

(இ-ள்.) எங்குந் தானென்னினு மெய்தவேண்டாம் — அவன் சர்வவியாபியெனப்பேராகி லப்பொழுதவனை நாம்சென்று கூடவேண்டுவ தில்லை.

எங்குமிலனென்னின் வேறிறையுமல்லன் — சர்வவியாபி யல்லவெனப்பேராகில் அப்பொழுதவன் கர்த்தாவு மல்லவாய் வேறே யொரு கர்த்தாவை யபேட்சிக்க வேண்டும்.

அங்கணுசே ருயிர்போலவன் — அந்தந்தச் சரீரத்திலே யிருக்கிற வான்மாவைப்போ லேகதேசமாயிடுவன்.

எங்குமங்கத் தவயவங்கள் கண் — சரீரத் தண்டாகிய அவயவங்களைக் கண்ணானது காணுமதனை யவயவங்கள் காணுத

போலக் காணு தானமா — வாறுபோலச் சிவனொருகும வியாபித்து நின்ருனேயாகிலு மவனை யானமாக்கள் காணமாட்டாரர்கள், ஆனமாவையுப்ரறுளள பிரபஞ்சங்களையுஞ் சிவன் கண்டுநிறபன அஃதெனபோல வெனனில?

இயங்குநாமிய மபுந தத்துவங்களின வைத்தறிவது — இவவிடத்து நாஞ் சொல்லப்பட்ட கால முதலிய தத்துவங்களை வியாபித்துக்கொண்டுநின்று விஸ்வத்தைத் நடத்து முறைமை போல,

இறைஞானத் தந்துதாளீதல் — சிவ ஞானமாக்கட்குச் சர்வஞ்ஞத்தவா திகளை விளக்கி முத்தியை யடைவிப்பது. அஃதெனபோ லெனனில்?

சுடரிழந்தது கவிழிச சோதியு மூ'— சோதியும பெற்றுறபோல — படலத்தாலே யொளியை யிழந்த கண் ணனது பண்டிதன வியாபாரத்தாலே படலநீங்கினவாறே நல்ல விழியிலேயு மதறகுக காட்டாய்நிற்கிற கருவிழியுங கரிவிழியிலிருக்கும் பாவையையும் பெற்ருற்போல.

சோதிககுட் சோதியாயத் தோனறிவன காணே — அப்பொழு தயிர்சகுயிராத் தோனறப்ப ட்ட சிவனை யவ்விடத்துக கலந்ததைக் கூறியது. எ-று.

எனனவே சிவனு மிவனுக்கும் சர்வஞ்ஞத்துவ முண்டாக ல் சறகுண சமானத்தாற் சமரசிபாவங் கூறியதாயிற்று. இச சமரசிபாவம் பாலும் பாலுங்கூடின துபோற்கப்படுவதனறு

இக்க வைக்கியம் பிணனமே யகனுல், கண்ணிற் பிரகாசத் தையும ஆதித்தப் பிரகாசத்தையும் உவமித்துக் கலந்ததென்று ரெனவறிக.

“திருவேயென்செல்வமே தேனேவானோர் கணேகண்
ணுட் கருமணியே மணியாடு பாவாய்காவா, யருவாயவல்வினை
நோ யடையாவண்ண மாவடுதண் டுறையுளாயுமமரரேறே” என்
னும் வாக்கியத்தறிக.

இத்தகு சிவாகம சித்தாந்தரகசிய சாரத்து மறிக (௯அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சிவன் சர்வவியாபியாய் நின்றும் பாச பசு ஞானத்
தினால் அறியப்படாமல் சிவஞானத்தைக் கொடுத்தருள
தோன்றி நிற்பனென்று கூறுகின்றது.

எங்குநானென்னினு மெய்தவேண்டா - சிவன் சர்வ வி
யாபியெனனில்? நாம் புதிதாகப் பொருந்தவேணு மென்பதி
லலை,—

எங்குமிலனென்னில் வேறிறையுமல்லன் - சர்வவியாபிய
ல்லவெனனில்? ஆன்மாக்களுக்கு அன்னியமாக ஆன்மாக்களி
டத்திலே பிரிவறநின்று அந்தர் நியமனத்தைப் பண்ணுகையால்
அந்தரியாமியென்று பெருமாய்ச் சுவாமியென்று சொல்லப்படு
மவர் அவ்வாறில்லையாகில் கர்த்தாவே யல்லவாம் அந்தரியாமி
யாகில அவனைத் தெரியாதே யிருப்பானே னெனனில்,—

அங்கனுசே ருயிர்போல்வ னெங்குமனைத்தி லயவயவங்கள் கண்
போலக்காணுதானமா - தேகத்திலே யத்னமாயின்று சேஷ்
டிக்குமாப்போல ஜடசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லா மீஸ்வரன
நிறைந்துநின்று பிரேரிப்பன. ஈஸ்வரன் ஜடசித்துக்களெல்லா
ந்தையும் பிரேரிப்பானுமாகில் ஜடங்களுக்கு மறிவுண்டாக வே
ணுமெனனில்? தேகத்தி லவயவங்களெல்லாங் கண்ணைப்போ
லேகாணுந் தன்மையில்லை, அவ்வா றுதல் சித்தாகிய ஆன்மாக்க

ஞ்சேயறியுந் தன்மை, ஜடங்களுக்கில்லை ஆன்மா சித்தாகை யால் தானே யறியுமெனில்?—

இங்குநாமியம்புந் தத்துவங்களில்லைவைத்தறிவ திறைஞான நகந்த - இவ்விடத்து நாஞ்சொல்லுந் தத்துவங்களிலே ஆன்மாவினுடைய வருத்திஞானத்தைப் பொருந்தி விஷயங்களை யறிவது ஙகாத்தாவினுடைய ஞானசத்தி — பிரசாதத்தினாலே யே! இந்த ஞானமேயோ முத்திக்கு மெனனில்? அல்ல. இந்தஞானங் குருடனுக்குக் கோல் கொடுத்து வழி காட்டுமாபோலக் கலாதி தத்துவங்களைக்கொண் டான்மாவுக்கு விஷய தரிசனத்தைப் பண்ணுவிப்பது,—

தாளீதல சுடரிழுந்த துங்கவிழிச்சோதியு முட்சோதியும பெறுமபோற சோதிக்குட் சோதியாய்த்தோன்றிவனகாணே—மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குஞ் சிவஞானமானது காச காமலாதி தோஷத்தினாலே பிரகாசந் தடைப்பட் டவயவத்திற் குறைவற்றிருந்த கண்ணுக்கு சலா†காஞ்சனாதி வைத்தியக் கிரியையினாலே யாகுதல் தேவதா பிரசாதத்தினாலே யாகுதல் கண்மீதிலொளியும சூரியாம்சமான உடனொளியும் பிரகாசித்தாற்போல், ஆசாரியனபணணும தீக்ஷாக கிரியையினாலே யாகுதல் பராசத்திப பிரசாதத்தினாலே யாகுத லாணவசத்தி நீங்கி யான்மா ஜோதியு மதனுள் பரமானம ஜோதியு மபிவியத்தியாவது காண மோக்ஷஞானமென் றிதன்பொருள்.

—பிரசாதம - அநுக்கிரஹம், † அஞ்சனம்-மை.

ஞானப்பிரகாசருடை வருமாறு.

ஆசாரியரு முன்வாக்கில் வாசனையாற் புறப்படும் பொருத்திவென சிவத்திரோ டெனபது பெறுது, சுவாயம புவததிற

சொல்லியபடி பசுத்தன்மை மறையத் தன்பதித் தன்மை விள க்கத்தோடு பதிவெளியா யறிவில் விளங்குவதே பொருந்துவ தென்று போதிக்கின்றார்.

எங்குந்தா னென்னில் - சிவன் சித்தசித்துப் பிரபஞ்சமெ ல்லாம் வியாபியா யிருப்ப னென்னில்,—

நாமெய்த வேண்டாம் - ஆற்றுநீர் சமுத்திரத்திற் சென் று கூடுவதுபோ லவனை நாஞ்சென்று கூடவேண்டுவ தில்லை,—

வேறெங்கு மிலனென்னில்,—சர்வத்தையு மறிதல் பண் ணுதல் கூடாதாகையால்,—

இறையு மல்லன் - சர்வ ஜகத் கர்த்தாவு மல்லனாகி விடுவ ன் உமையையால் சர்வகர்த்திருத்துவ மில்லாமையாற் சர்வ ஞனுமல்லாதே போவன்

பின்னவனை யடைவ தில்லையெனில் அறிவுத் தியானிப்ப து சமாதிப்பது சாக்ஷாத்கரிப்ப தெப்படி யெனனில், அந்தச் சிவனெங்கும் தனக்குச் சரீரம்போ லுபசரிக்கப்படுஞ் சித்தசி த்துப் பிரபஞ்சமெல்லா வற்றினும்,—

அங்கங்கே யுயிர்போல்வன் - இப்படியாற் சர்வவியா பியாயிருந்தாலு மலவிருளுபாதிச் செயற்கையினாற் றனது சரீ ரவிளக்குப் பொருந்திய வவ்வளவில் ஞானமுண்டாகையால் அவ்வளவு வியாபக னென் றுபசரிக்கப்பட்ட ஆன்மா வொப பன்,—

அங்கத் தவயவங்கள் - அந்த ஆன்மாப் பொருந்திய சரீ ரத் துறுப்புக்கள்,—

கண்போல - நேத்திர மாகிய வுறுப்புப்போல,—

காணவாரும் கண்ணே காணும் - அப்படியே சிவன் பொ ருந்திய சித்தசித்துப் பிரபஞ்ச மாகிய சரீரத் துறுப்புகளுள் ஆன்மசிற் சத்திக்குறி பொறித்த சிற்கண் ணுறுப்புப்போ லறி

யா வாகும், ஆன்மசிற் சத்திக்குறி பொறித்த சிற்கண்ணுறுப்பே காணும் ஆகையா லான்மாக் குறிப்பு மொழியாதலா லான்ம சிற்சத்திக்குறி பொறித்த சிற் கண்ணுனது,—

இங்குநாமியம்பு தத்துவங்களின் வைத்தறிதல் - இந்த சாத்திரத்தில் நாம்முன்சொல்லிய போக்கியப் பொருளை யறியும்போதும் பசுகரணமா யிருந்தாலுஞ் சகள சிவனை யறியும்போது சிவகரணமா யிருக்கின்ற புத்தி முதலிய தத்துவங்கள் காட்டாகப் பண்ணும் பதி ஞானக்குறி பொறித்த வோருணாதலா றொரு சோதி,—

தாள்-தத்துவா தீதமாகிய சிவசத்தி,—

இறைஞானத்தந்து - கருவிப் பதிஞானக்குறி பொறித்த சிற்சத்தியைவிளக்கி,—

ஏதல்- தொழிற்பதிஞானக்குறி பொறித்துக் கொடுக்க அறிதல ஏதொரு சோதி. இந்த இருசோதியும் பெற்றது,—

சுடரிழந்த துங்கவிழி - ஒளிமறைந்த பொறியாக்கண்,—

சோதியு முட்சோதியும் பெற்றாற்போல - புறவொளியு முள்ளொளிய முற்ற தொப்ப,—

சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன்காணே - சோதிக்குள் உட்சோதித் தென்று மாறுக. சொல்லிய ஆன்மசிற்சத்தியி னந்தரங்க நிருபாதிக சோதிக்குட் சோதியாய் நிஷ்களனாக,—

தோன்றிடுவன் காணே - திருச்சியமன்றித் திருக்கு ரூபியாய திருசியனாகுனேயாவன்.

சோதிக்குள் - சிவசத்திக்குள் தோன்றிடுவன் - விளங்குவன் என்று சிலபெயருரைப்பர். பராக்குருபியாகிய சிவசத்தியில் சிவன் தோன்றுவதாகில் சிவசத்திக் கன்னியமாய் விடுவ னென்பது முதற் றூஷணம் பிரமாணப் பிரசங்கத்திற் பேசியநு திக.

அதுவன்றி யெடுத்தல் முடித்தல இசையாது பகைச்சுர், பாரப்பவன பலபபிரமிதியன்றிப பிறர் பிரமாணப பிரமிதி பல முமாம

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உயிர் கரணங்களெல்லாஞ் சிவமயமே யெனின் வேற்றுமை யின்மையாற் கருவிவழிச் செல்லுஞ் சகல நிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூட வேண்டாமையானும், அதுவன்றி யெல்லாஞ் சிவமாக லெல்லைப்பட்டின எவற்றினும் வியாபகமா யுடனின்று செலுத்துவ தாகிய வவனிறைமைக் கிழுக்காய் முடியு மாகலானும், இருவகையு மின்றிக் கலப்பினு லுடம்பினக னுயிர்போல ஒப்பநிற்ப னென்பது பெறப்படு மாகலான், உடம்பினக னுளவாகிய வைந்திந்திரியங்களினும் உயிர் ஒப்ப நிற்பினும் ஏனை யிந்திரியங்க ளொன்றுக்கு மொளியா லவ்வானம் போந்து தோறும் விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங் கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறிய மாட்டாவாய்த் தம்மாட்டுவந்த விடயங்களை நின்றாங்கு நின்று இசைந்தறிவனவே யாமென்று, அது போல் ஆன்மாவினும் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து வேற்றுமை யறிந்து கொள்ளப் படுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய வுயிர் அப்பெற்றித் தாகிய கருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு இறைஞானத்தைத் திருவடிகளை யெய்ப்பெறுதல், ஒளியிழந்த கண் மாசு நீங்கியவழித் தனதொளியையுந் தனக்கு உள்ளொளியாய் நின்று செலுத்து மான்மபோதத்தையும் ஒருங்கே பெற்றுப்போலு மாகலான், அவ்வழி யிறைவனை ஆன்மாவி னறிவுக் கறிவாய்த் தோன்றுவா னன்றி

ஏகதேசமாகிய வேளைக் கருவிடறிவிக்கு ளறிவாய்த் தோன்று வானல்லனென்பது.

இறைவ னொருபப நிறபினும ஏகதேசப் பொருள ஏகதேச ப பொருளே வியாபகப் பொருள வியாபகப பொருளே யெ னபார, உவமை யெடுத்துக் காட்டி ஆனமாவினும நாமியமபுந தத்துவஙகளினும இஙகுவைத் தறிவ தென்ரா.

நாமெனனு முளடபாட்டுத் தனமை "நாமறையாமத தெ னறு வநதுவைகி நபதத்துவே" என்ருற்போல ஈண்டுழித தறகுறிப்புத தோனற முனனிலைக்கண வநதது.

அறிய தென றது வியங் கோள, "கொள்ளப்படாது மற பபது," எனபது போல.

இஙகெனபது உவமவுருபு தோனற நினறது.

ஈதல ஆகுபெயா.

இழுநத வெனனும அனபெருத வகரவிற்றுப் பலவறி சொ ல் விழுகளை யுணாததிப் பெற்ருறபோ னெனும பயனிலை கொ ணடது

மாசுநீககந தோன்றுக துகைவிழுச் சோதியென்ரா

யாணடுமொபப நிறகுஞ் சிவத்திஞேடும் பொருததினவன மீளினும அதுபற்றி யிழுக்கென்னையெனனுஞ் சிவாதுவித சை வரை நோககி ஒப்பநிற்கும வழியும் வேற்றுமை யுண்டென்பது உவமைமுகததா னினிது விளககிப் போதான பின்னையென றத னை வலியுறுத்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—o—

எல்லா வுருவஙகளுஞ் சிவமென்று சொல்லுமைச்செய்தே யிவனசென றவளைக கூடுமென்னற தெனனம்பு எனற பரிஞும வாதியை நோககி யருளிச்செய்கிருர்.

எங்குந்தாமெனின்ஞ் மெய்கவேண்டாம - எல்லாவுருவங்களிலு நிறைந்திருக்கிறது சிவனே யெனில்? அவனுடைய திருவடியை நானுசென்று பெறவேண்டுவது இல்லையாம ஆனால் சிவன இந்தப் பிரபஞ்சரூபங்களாக கண்ணிபனோ வெனனில்,—எங்கு மிலனெனனில வேறிறையுமல்லன - எவ்விடத்திலு மில்லை யென்று நீ சொல்லில அவன பிரபஞ்சத்துக்கு வேறுமாய ஏகதேசியுமாய்க் கத்தாவுமாகான எல்லா வுருவங்களும சிவனே யாகில ஆன்மாவென்ப தொன் றெங்கே காணப்பட்ட தெனனில்?—அங்கஞ்சே ருயிர்போலவ னெங்குமங்கத் தவயவங்கள கண்போலக் காணுவானமா விக்கு காரியமபுந்தத்துவங்களில வைத்திடுவது - சிவனுலே எல்லாவுருவங்களும காரியப்பட்டதாமாகிலும் பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்க வானமாவுக்கு விசேடத்துவ முண்டு அதெங்ஙனே யெனனில்? சரீரத்திலே எல்லா வவயவங்களுக்கும ஆனமா பிராணனாய் நிறைந்திருக்கிறயொத்திருக்கச் செய்தேயு மெல்லா வவயவங்களுக்குங் காணுந்தன்மையில்லையாய கண்ணுக்குக் காணுந்தன்மை யுண்டானாற்போல இவ்விடத்து நாஞ்சொன்ன வவயவங்களைப் பார்க்கக் கண்ணுக்கு ஒரு விசேஷ முண்டானாற்போல, பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்க ஆனமாவுக்கும ஒருவிசேஷ முண்டென்று வைத்துப்பார்க்க றியாயாக ஆனு லந்தவானமாக்கள் சிவனைக்காணு திருப்பானே னெனனில்?—இறைஞானந்தந்து காளிதல் கூட்டிழந்த துங்கவிழிச்சோதியுமுடசோதியும் பெற்றுப்போல-முன்னே காணுமென்ற கண் படலத்தாலே மறைப்புண்டு காணுமையின்றி நின்ற வவதரத்து அந்தப் படலம் நீங்கினபொழுது காணுந் தன்மையுங் காட்டு மொளியின் தன்மையும் பெற்றுப்போல பரமேசுவரன் தன்னுடைய ஞானத்தையுந் தந்து அந்த ஞானத்தாலே ஆனமாவுக்குண்டான பாசநீங்கத் தன்னுடைய ஸ்ரீபாதத்தையுந் தர அந

த சீாபாததகைபபெற றதுவாய நிறகவே,—சோதிககுட சோதியாயத தோனறிடுவனகாணே - ஆனமாககளை இவனுககுபபிராணனுய நினறு பிரகாசிபபனெனறு அறிவாயாக

இதறகுப பிரமாணம சஙகறபநிராகரணம, "புவனமிபாவையும புனிதன றருவெளி-லவனமுதற்காரண மனறுமெனனி-நிமித்தகாரண நிகழந்தனெனனீ - யவனேகாரண மனைததுமெனறறைறநதனை - மணடலிற்குலால் தணடசக்கிராதி - காரணமூனறு மோபுனைநதிடவித - தாரணியதனிற் கணடதுசாறறுக" எனறும "சிவஞானபோதம, அ-சூ,அ-வெ, "எவவுருவுநதானெனனி லெயதுவாரில்லைகா, ளிவவுருவின வேறே யிறையலல—னெவவுருவுங, கணபோல வையகஙகள காணுமககணணிலாா, கணபேறே காணக கழல்" எனனுமதுங கணடுகொளக.

இதனுற் சொல்லியது, எல்லா வவயவங்களு மானமாவாலே காரியபபடடு தேகக கணணுக் கொரு விசேஷ முணடாறறபோல பிரபஞ்சமெல்லாம சிவனாலே காரியப்படுகைச செயகே ஆனமாவுககு ஒரு விசேஷ முணடெனறும,பககுவானமாககளுக கல்லாது சிவ தரிசன முணடாகாதெனறு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

எவருநதானெனனவி ளுமெய்தவேண்டா - உயிர் கரணஙகளொலலாஞ் சிவமயமே யெனில் வேற்றுமை யின்மையாற கருவிவழிச்செல்லுஞ சகலநிலையைக கைவிட்டுத் திருவடியைத தலைக கூட வேணடாமையானும,—எவரு மிலனெனனின வேறி

றையுமல்லன் - அதுபற்றி யெல்லாஞ் சிவமாதலில்லையெனின் எவற்றினும் வியாபகமா யுடனின்று செலுத்துவதாகிய வவனது இறைமைக் கிழுக்காய முடியுமாகலானும், — அங்ஙனஞ்சேர் றுயிர்போலவனென்னின் - இருவகையு மின்றிக் கலப்பினா லுடம்பினை கணுயிர்போல ஒப்பின்றிப் பனென்பது பெறப்படுமாகலான், — அங்கத்தவயவங்கள் கண்போலக்காணு - உடம்பின்கணுள்ளவாகிய வைந்திந்திரியங்களினு முயிரோடொப்பின்றி மேனையிந்திரியங்களுக்கு மொளியாலவவான்ம போதத்தோடும் விரவி சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங் கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறிய மாட்டாவாய்த் தம்மாட்டுவந்த விடயங்களை நின்றாங்கு நின்றியைந்தறிவனவே யாமன்று அதுபோல, — ஆன்மா இங்குணமியம்புந் தத்துவங்களினை வைத்தறிவது - ஆன்மாவினுந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து வேற்றுமையறிந்து கொள்ளப்படுமாகலான், — இறைஞானந்தந்து தாளீதல் - அப்பெற்றித்தாகியவுயி ரபெற்றித்தாகிய கருவி ஞானத்தைக் கைவிட்டிறைஞானத்தந்து திருவடிகளை யீயப் பெறுதல், — சுடரிழந்த துயக்கவிழிச்சோதியு முட்சோதியும் பெற்றாற்போல - ஒளியிழந்தகண் மாசுநீங்கியவழித் தனதொளியையும் தனக்குள்ளொளியாய் நின்றுசெலுத்து மான்மபோதத்தையும் ஒருங்கே பெற்றாற்போலு மாகலான், — சோதிக்குட் சோதியாயத் தோன்றிவன்காணே - அவ்வழி இறைவ னான்மாவி னறிவுக்கறிவாய்த் தோன்றுவானன்றி யேகதேசமாகிய மேனை கருவியறிவுக்கு ளறிவாய்த் தோன்றுவானல்லன் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தப்படி நிற்கமாட்டாதார்க்கு வேறொருபாயம் முன்னாற்றுகின்றார்

பாசிபடு குட்டத்திற கல்லினைவிட்டெறியப் படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதிறபரக்கு, மாசுபடு மலமாயை யருங்கன்மமனைத்து மரனடியை யுணருமபோ தகலும்பின்னணையு, நேசமொடுந் திருவடிக் கீழ் நீங்காதே தூங்கு நினைவுடையோர் நிறைந்திடுவா நிலைபிதுவேயாகு, மாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியலம் வருவோரருமபாச மறுக்குமவகை யருளினவழியுரைப்பாம். (௫௯)

(இ-ள்) பாசிபடு குட்டத்திற கல்லினைவிட்டெறியப்படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதிறபரக்கும இத்தன்மைபோல

ஆசுபடுமலமாயை யருங்கன்மமனைத்து மரனடியை யுணருமபோ தகலுமபின்னணையும குற்றத்தைப் பொருந்திய வாணவாதி மலங்களுந் தீர்ந்த ஜீவன்முத்தர் திருவடியைப் பொருந்தி யிருக்கும்பொழுது நீங்கும் அந்நேக கூடாவிட்டதப்பொழு தவைகளவந்தினைப் பொருந்தாநிற்கும். ஆதலால

நேசமொடுந் தி
ருவடிக்கீழ் நீங்
காதே தூயரு நி
னைவுடையோர் நி
னைந்தவா நிலையி
துவே யாகும்

சிநேகையுடனே கூடித் திருவடியில் வைத்த வுண்மையைப் பொருந்தி யனவரதமும் பிரியாமல் இதுவேயெனக் கருதி நிற்க வெண்ணுரு ஜீவன்முத்தர்களிதுவே நிலையாக நிற்பார்கள்.

ஆசையொடு ம
ங்கருமிருளு மாகிய
லமவருவோ ரரு
மபாச மறுக்கும்
வகை யருளினவ
ழி யுரைப்பாம்

இந்த முறையி னிற்கமாட்டாதார் ராசையிருளிலே விருப்பத்தினாற் கூடியும் பிறந்துமிருக்கு மவர்களும் பாசத்தை யறுத்து முத்தி யடைகையினை பொருட்டு யாமருளின வழிநிற்கு முபாய நிட்டை மேற் சொல்வாம் எ-று

நினைவுடையோர் நினைந்தவா எ-ம், யாம் உரைப்பாம் எ-ம். பொருள் கொள்க

யாம் எ-து. தன்மைப்பெயர்த் தொகுத்து எனவறிக

அருளினவழி யென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக. (௩௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் பாசவாசனை நீங்குமுறைமை கூறுகின்றது

பாசிபடுகுட்டத்திற் கல்லினை விட்டெறிய பம்பொழுது நீங்கியது விட்டபொழுதிற் பரக்கும் - பாசிநிறைந்த குளத்திலே மணலேனுங் கல்லேனு மெறிய வந்தக் கல்லுபடுநேரம் பாசி நீங்கி ஜலந் தூயதாயிருக்கும், கல்லெறியாமல் விடும் பொழுதில் பரக்கும் பாசியானது மூடி ஜலமலினமாம் இது போல—

அரனடியையுணரும்போது அசுபமலமாயை யருங்கன்மம் னைத்து மகலும்பின்னையும் - சிவபாவனையைப் பண்ணுங்கா லத்துக் குற்றத்தை விளைக்கு மாணவமு மாயையுங் கன்மமு நீங்கும், சிவபாவனை யொழிந்து ஜீவபாவனை வந்தபின் மும்ம லங்களும் பொருந்தும் ஆகலால்,—

நேசமொடு திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு நினைவுடை யோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவேயாக - உண்மையினால் ஞானத்து டனும் பத்தியுடனும் சிவனிடத்து நீங்காது நின்மல துரியாதீதா வஸ்தையைத் தானே யடையு மிச்சையுடையோர் சுத்தாவ ஸ்தையே நிலைபெறுக நிற்பார்கள்,—

ஆசையொடு மங்குமிங்குமாகி யலமருவோ ரும்பாசம றுக்கும்வகை யருளின்வழியுரைப்பாம் - விஷயங்களிலே பொரு க்கால் விருப்பு மொருக்கால் வெறுப்புமாய், வெறுப்புவந்த கா லத்து சிவபாவனையும் விருப்புவந்த காலத்து விஷயானுபவமு மாகச் சுழலுமவர்கள் வலிதாகிய பாசத்தை யறுக்கு ஞான நெறி கூறுவாமென் றிதன் பொருள்.

சிவாக்ரயோகியர் பண்ணின
சிவஞானசித்தியார் எட்டாஞ்சூத்திரம்
வியாக்யானம் சமாப்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஞானத் தியான சமாதி சஞ்சல சீவன் முத்தி சாட்சாத் கார சமயமாத்திரத்தில் மலமுதலிய பாசம் பறியும். அவை குலையிற் பரக்குமென்று பாஷிக்கின்றார்.

அருளினவழி யெனபது- அருளதரு மாகமமாககததால்.
மறறைய வெளிபபொருா

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சிவததைப் பொருநதியவன ஒரோவழிக கருவிகளின மீ ள வருமாயின அது நீர்பபாசிபோல அறறம பாராதது வநது த லைப்படும வாதலைபறறி நிகழுவ தாகலின, அவவாதனை முனன ராக கூறபபடு முபாயததைக கடைப் பிடிததுச செயது நீககிக கோடற பாற றெனபதாம்

இவை மூனறு செயயுளானும 'அவரின்சகி மலமகறறித தா ளுககி மலரடிககீழ வைபபன' எனற நாலாங கூறறுப பொரு ள வலியுறுத்தப படடது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இநத வான்மா சிவனை யறிந்து கூடினதேயுணடாகில மீள வநத இநதிரியங்களோடு கூடவற்ரு யெனற பாடடாணவாறி யை நோககி யருளிச்செய்கிறுர்.

பாசிபடுகுட்டத்திற் கல்லினைவிட்டெறிய - பாசிபொரு நதின குளததிலே கல்லைவிட் டெறிந்த விடததது,—படுமொழு துநீங்கி யதவிடுமபொழுதிற்பரக்கும-அநதககல்லுப படடபொ ழுது பாசிவிடடு நீஙகியும எறிகிறது தவிாநதபொழுதே மீணடு

மந்தப பரிசிவந்து தன்னை மூடிக்கொள்ளாநிற்கும். அதத
னமைபோல,—ஆசுபமலமாயை யருங்கன்மமனைத்து மரனடி
யுணருமபோ தகலுமபின்னனையும - குற்றத்தைப பொருந்தி
ன மலமாயை காணுதற்கரிய கன்ம மிவையெல்லாம பரமேசு
வரனுடைய திருவடியை வேறறக்கண்டு கூடும்பொழுது அந்த
மலமாயா கன்மங்க ணீங்கும். இவன சகலஞானபடியாலே அந்
தத்திருவடியை யுணராதபொழுது மீண்டு மவை வந்துகூடும்.
இந்தப் பாசங்கள மேலிடாமல் நீங்குமபடி யெங்ஙனே யென
ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார் —நேசமொடு திரு
வடிசசிழ நீங்காதே தூங்கும நினைவுடையோர நின்றுவா நிலை
யதுவேயாக - சிநேகத்துடனே தனக்குப் பிராணனாயநிற்கிற
பரமேசுவரனது சீபாதத்தின் கீழே யனவரதமும விட்டுநீங்
காமல அதுவே பற்றுக்கோடாக நிற்கத்தக்க வறிவினையுடைய
வாக ளதுவே நிலையாக நிறபாகள். மீளவு மந்தநிலைகூடா தவா
களுககு பாசமநீஙகும தெபபடியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி
யருளிசசெய்கிறா —ஆசையொடு மங்குமிங்குமாகி யலம வரு
வோ ருமபாசமறுக்கும்வகை யருளினவழி யுரைப்பாம - பிர
பஞ்ச வியாபாரத்தை விட்டுச் சிவனைப் பெறவேணு மென்கிற
வாசையுடனே யந்தத் திருவடியிலே கூடிநின்று மலத்தின் மே
லீட்டாலே யந்தத் திருவடியை விட்டு நீங்கிப் பிரபஞ்ச வியா
பாரத்திலே கூடிச் சுழன்று அதுவாய வருகிறவாகளுடைய நீ
ங்குதற்கரிய பாசத்தை நீங்கின முறைமையினைத் தம்பிரானரு
டைய காருணணியத்தினாலே மேற் சொல்லா நின்றேன

இதற்குப் பிரமாணம சிவஞானபோதம். அ-சூ, கூ-வெ

"ஐம்பொறியி னலலையெனு மநதராசிவனை, யைம்பொறியை விட்டங் கணைசகல—னைம்பொறியி, னீஙகாநீடபாசிபோல் நீங்கி மலகனமமவரி, னீங்கானை நீஙகுநினைநது" எனனுமதுங கணடு கொளக

இதனுற சொல்லியது, இநத வானமாச சிவனைப்பெறறும் பிராரததம புசிககவேணடிய மல மாயாதி கனமஙகளோடு கூடுமெனறும இநத மலஙகளைத தனககுப பிராணனுய நிறகிற சிவனாலே நீககிககொளளு முறைமையு மறிவிததது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நேசமொடுங திருவடிகசிழ நீஙகாதே துயகு நினைவுடையோா - இடையறுத அனபோடுஞ சிவததைப பொருநதி உதித ததையடையு மிசசையுடையோா,—நிலையதவேயாகி நினறிடுவா-சுததாவத்தையே நிலைபெறுக நிற்பர். ஒரோவழிக கருவிகளின மீளவருமாயின அது,—பாசிபடு குட்டததிற கலலினைவிடடெறியபபடுமபொழு திதுநீங்கி யதுவிடுமபொழுதிற பரககும-பாசிபொருந்திய தடாகததிற கல்லெறியுமபோது நீஙகியு மஃது இலலாதபோது நீரப்பாசிபோல,—துசுபடுமலமாயை யருஙகனம மனைதது மரனடியை யுணரும்போ ததலும பினனுறுகும-குறறம பொருநதிய மலமாயை கனமஙகளெல்லா முதலவன திருவடியை யுணருமபோது நீஙகுதலு மதனை யுணராதவற்றமபாாததுத தலைப்படுதலும் வாதனைபற்றி நிகழுவதாகலின,—ஆசையொடு மஙகுமிஙகு மாகி யலம் வருவோர் அருமபாசமறுககுமவகை யருளினவழி யுரைப்பாம - அவ்வாசனை பற்றி விருப்பதனோடு சனனமரணஙகளிற் சுழலுதற கேதுவாகிய அரிய

பாசங்களை நீககுமவகை யருளவழி முன்னாக கூறபபடடு முபாய ததைக கடைபபிடிததுச செயது நீககிக கோடற பாறறு

இவை மூனறுசெயயுளானும 'அவரினீககி மலமகறறித தா ஞாககி மலரடிககீழவைபபன' என்ற நாலாஙகூறறுப பொருள வலியுறுததப படடது

☞ அ-சூ, ச-ம், அதிகரண முடிநதது.

☞ எடடாஞ சூததிரம் முற்றிற்று

"நாறபதினி லொனறிழிநது" என்ற ஏழாஞசூததிரம முபபத்தொனபது முடிநதது.

பாயிரமுட்பட திருவிருததம்-உககக.

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

கூ—சூ. ஆன்மசுத்தி இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின்? முற்கூறிப்போந்த வான்மாக்களுக்குக் கருத்து நிலைநிற்கக் கூடாத படியினாலே யுபாயங் கிடைத்தலா லான்மசுத்தி யுணர்த்துத னுதலிற்று.
இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனில்? 'நேசமொடு திருவடிக்கீழ் நீங்காதே நுக' என்பதனை விரித் துணர்த் துத னுதலிற்று

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரி
ய பரம்பரனைப் பதிஞானத்தாலே, நேசமொடு முள்ளத்
தே நாடிப்பாதநீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதி, ஆ
சைதரு முலகமெலா மலகைத்தேராமென் றறிந்தகல
வன்நிலையே யாகும்பின்னு, மோசைதரு மஞ்செழுத
தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப னூ
னமெலாமோட. (க)

(இ-ள்) பாசஞா   மேலான கர்த்தாவைக் காணாத மாயாகா னத்தாலும ரிய மாகிய வாக்குக்க ளாலும மாயாகாரி பசு ஞானத் ய மாகிய கலாதி ஞானத்தினாலு மறிவரு

தானும் பராப்பரி யபரம்பரனை — பாசஞானம் ஆன்ம போதத்தாலு மவன சுதந்தரத்தா லறியப்படான அஃதெக்கார ணத்தா னெனின்? இவ்விரண்டினாலு மவ னை யறிந்து பூத்தி யடையப் படாமையால் ஆனால் காணும்படி யாதெனின்?

பதிஞானத்தா லே நேசமொடுமு ளத்தே நாடிப பாத நீழற்கீழ் — ஆன்மா வானவ னவனசனவைகத நேச த்தாற் சிவஞானமிடமாகச் சிவனைத் தரிசி த்தவனது திருவடிநீழலிற பொருந்தி யத னைவிடாமல் நிற்கிலப்பொழு தான்ம சுத் தியாம்

நில்லாதே நீங் கிப்போதினை — உலக மயக்கத்தா லதனைப் பொருந்தாம ற் பிறந்து விடுவானாகில்,

ஆசைதருமுலக மெலா மலகைத் தேரா மெனநறி நத்கல் வந்நிலை யேயாகும் — மெய்யுணர் வில்லாமையா லிவனுக்கு மெ ய்ப்பொருளபோலத் தோன்றும பிரபஞ்ச த்தை நிலையல்லவென்று கருதி யவ்வஞ்ஞா னத்தைவிட்டு நிற்பையாகி லுனக்கு முற்கூ றிய வுண்மையான நிலைமையுண்டாம இது வும நிற்கவரிதாகில்,

பின்னு மோ சைதருமஞ்செழு த்தை விதிப்படி, யுச்சரிக்க வுள்ள த்தே புகுந்தளிப் பனூன மெலா மோட — அந்த நிட்டை கூடாதபக்ஷம் ஸ்ரீபஞ்சாக் கரத்தை யந்த வன்னத்துக் குண்டான மா த்திரை முதலாயின வற்றை யுதவுதவாக வே யறிந்து தோஷமேயொருமற குறையாமற க ருதி யுச்சரிக்கிலப்பொழுது வாச்சிய வாச கத் தன்மைப் பொருளாய் நின்ற சிவனரு ளே யான்மாவினக்கண் வந்து பிரகாசித் தா ணவாதி குற்றங்களைப் போக்கிச் சுவாக தானுபூதியைக் கொடாநிற்பன். எ-று.

விதிப்படி யென்பதனைப் பின்னுக்குக் கூறுகின்றார்.

நில் ஏவல் வியங்கோள்

அரன் எழுவாய்

புகுந்திடுவன் பயனிலை

இதற்குச் சிவஞானபோதத்துச் சுவாயம்புவத்து மறிக.

பிரணவத்துடனாறெழுத்தென்ன ஸ்ருதியிருக்க விதனைக் கூறிய தென்னையெனில்? அது பொதுவிதியாக வேதாகமங்களிற் கூறினார்.

"வேதநான்கினு மெய்ப்பொருளாவது, நாதனாம நமச்சிவாயவே" எனவறிக.

இதற்குச் சிவதருமோத்தர மெனவறிக. (௧)

சிவாகாரயோகியருரை வருமாறு.

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரிய பரம் பரனைப் பதிஞானத்தாலே தேசமொடு முள்ளத்தே நாடி - சுத்தாசுத்தா மாயா காரியங்க ளுடனேகூடி யறியுமறிவினாலு மவையிற்றுக்களை நீங்கிய ஆன்ம வருத்திஞானத்தினாலும் காண்பதற் கரிதாகி பரமாகிய சுத்தமாயைக்கு மேலான சிவனை சிவஞானத்தினாலே சிவாகாரத்துடனே யானமாவினிடத்திலே வேறறக்கண்டு அவனே தானாய்நிற்பது நிட்டை, அப்படி நின்றவன் சுத்தான்மா.—

தத்த்வம் ஸாயம்ஸவெ — வதி ஜ்ஞானேக்ஷணம் தஶ்வாஹா மாமுக்தி । மந்தஜ்ஞான நிஷ்டாக்ய — யஸ்ஸாமெத்யவாய்மத்யாஹ்யமம் ॥

பாதநிழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதின் - பாதமென்பது பாசமாம். நிழலென்றது தாபத்திரயத்தையுங் கெடுப்பதாத

லாம் கொண்டாகச் சொன்னது சிவானந்தானுபவியாக நில்லா மனீங்கி யந்தக்கரண வழிக்காகவரில்,—

ஆசைதரு மூலகமெலா மலகைத்தேராமென றிந்தகல வநிலையாகும் - ஆன்மாக்களுக்கு ஆசையைக் கொடுக்கு மூலகங்களெல்லாம் பேயத்தேர்போல அசத்திய மென்பதை யறிந்த பிரபஞ்ச வாசனையை நீங்கிநிற்கவே முன்சொன்ன நிஷ்டைகூடும்,—

பின்னும்-இதன்றியும்,—

ஓசைதருமஞ்செழுத்தைக் விதிப்படியுச்சரிக்க வுள்ளத்தே புதுந்தளியப னூனமெலா மோட - அஞ்செழுத்தின் வாசகத்தால் உண்டாம வாசியங்களை யவரவர்கள வாணத்துக்கு மாகிரமத்தசகுஞ் சொன்னபடியே * யனுசந்தானம்பண்ணக் காஷ்டத்திலே அக்னி பிரகாசித்தாறபோலச் சிவ ஞானமாவி னிடத்திலே பிரகாசித்து பாசத்திரயங்களும் போமபடிக்கு ஞானந்தானுபவியாக பிரகாசிப்பதென்ற தின்பொருள

* அநுசந்தானம - ஜபஞ்செய்தல

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

முன் சொல்லிய சமாதி நிலை குலைந்தாற பின் கூடு முபாயங் கூறுகின்றார்.

பாசஞானத் தாலும்-புத்தியாதி தத்துவ தாதவிக விருத்தி ஞானத்தினாலும்,—பசுஞானத்தாலும் - பாசவிருத்தி விலாகிய ஆன்மசிறசத்தி விருத்தி ஞானத்தினாலும், பிரம நானென்னுந நானபிரம மென்னும் பசுவாசனை தாககும் விபரீதஞானத்தினாலும்,—பாரப்பரிய பரம்பரனை - காணுதற

சரியை செய்யாநிற்கச் சிவகாரணமாகிய பாச ஞான விஷய சகா சகாசிவா தீத நிஷ்கள பர சிவனை,—பதிஞானத்தாலே நேச மொடு முள்ளத்தே நாடிய பாதகீழுறகிழ நில்லாதே நீங்கிப்போ தில - ஆன்மாவிற் சாக்ஷாத் சிவ சத்தியால் விளங்கிய சிறந்த திவ்விதிப பதிஞானத்தால் சாமாதிய மரியாதியி லறிந்து தி யானித்துச் சமாதித்துச் சாக்ஷாத் கரித்துச் சிவசத்திப் பிரபை தாரகமா யிராது விட்டுப் போதில்,—ஆசைதரு முலக மெலா மலகைத்தேரா மென றறிந்சகல வகந்தையேயாகும - பிரதியக் தமாயிருக்கும் பிரபஞ்சமனைத்தும் கானல்போற பொய்போல தோற்ற மாயாகார நிராகாரமாய் நோக்கத் திரும்பச் சமாதி நிலைதானேயாம —வினையும்- அதுவணதியும்,—ஓசைதரு மஞ்செ ழுத்தை விதிபசடியுச்சரிக்க - சிவமூகன் நமவிருக்கச் சபிக்க,—ஊ னமெலாமோட - நமப் பதார்த்த பாசம் பதிய மிஞ்சின்ற,— உள்ளத்தே-சுத்தபஞ்சாக்கரத்தில் நமெழுத் தரைக்குஞ் சின மாத்தி ரானமாவிலே,—புகுந்து - முதலெழுத் தரைக்கும் பா தத்தைப் பதித்து,—அளிப்பன - ஈற்றெழுத் தரைக்குஞ் சிவத் தைப் பிணக்குவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறுமுதலியவற்றை யுணர்ந்தா ருக்கு அப்பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ் செய்யுமாறு வகுத்துக் கூறுதற் கெழுந்தது ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

மேற் கூறியவாற்றால் ஏனையிருவகை ஞானங்களானும் மெ யதற் கரியனாகிய பரம்பரனை அவனது திருவடிஞான மொ ன்றானே தன்னறிவினகண்வைத் தாராய்ந்து நேசமொடு இரு

வடிக்கீழ் நீங்காதே தூய்கப் பெருந்தவழிப் பற்றுச் செய்தற் கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட பிரபஞ்சமும் நின்றுழி நில்லாது பெயருங் கானற்றேரி னியல்பினவாகக் கண்டு கழிப்பவே, அத்திருவடி ஞானம் விளங்கி யந்நிலைகைகூடப் பெறும் அதன் பின்றுமவ்வாறு பாசத்தை யொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி யொரோவழி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப் பொருட்டு, அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை யவ்விதிப்படி யறிந்து உச்சரிக்க வென்பதாம்

ஈண்டு ஊன மென்றது வாதனாமலத்தை.

நில்லாதே நீங்கிப் போதி னெனவே, அவ்வாறு நிற்றலும றுவாத முசுத்தா னீனமு விதிக்கப் பட்டதாயிற்று

ஆகவே இச்செய்யுள் முதனூ லொன்பதாஞ் சூத்திரம போல முக்கூற்ற தாயவாறு கண்டுகொள்க

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்திரியங்களைக் கொண்டு சிவனை யறியுந்தொழிந்து இந்திரியங்களை நீங்கி யறியவேணு மென்பாரை யென்ன சங்கிராந்த வாதியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கின்றார்

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பாராபரியபரர்பரனை - இந்திரியங்களா லறியும் பாசவறிவாலும் இந்திரியங்கள கூடிநின்றொழிந்து அறியாத பசுவறிவாலும அறிதற்கரிய வெல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனை,— பதிஞானத்தாலே நேசமொடு முள்ளத்தே நாடி - அந்தப் பதிஞானத்தாலே பதியை விருப்பத்துடனே ஆன்மாவிலே யாராய்ந்தறிந்து அவனுடைய திருவடி நீழலிலே நிற்க முன்சொன்ன நிலையாம்,—

பாதகங்களிழைக்கில் நில்லாதே நீங்கிப்போதின் - இப்படித் திருவடி யின்கீழ் நில்லாமல் வாதனையாலே யிந்த நிலைபுமக்கிப் போதுவருகில்,—ஆசைதரு முலகமெலா மலைத்த தேரா மென றிருக்கல வந்தாலேயே யாதாயினும் - ஆசையை யுண்டாக் குகிற பிரபஞ்சமெல்லாம் பேய்த்தேர்போல நிலையல்லவென றிந்து விட்டுநீங்கி முன்சொன்ன நிலைகூடு இந்த நிலைகூடா தாகில்,—ஓசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்கிலுண்டாக வெடுத்தனிப்பருவமெலாமோட - வேதாகமங்களிலே சகசி யமாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சாட்சரத்தை யுண்மையை யாசா ரியனாலேயறிந்து சச்சரிக்கில் அந்தப் பரமேசுவரன் தானே யு றாத்தையுடைய பாசங்களெல்லாம் ஓடிப்போம்படி அனாதி யுக்கும் பிராணனாய நிறைநிலையிலே பிரகாசித்து இருப்பா ரென

இதனால் சொல்லியது, ஆன்மாக்கள் சிவஞானம் பெற்று தேகத்திலே நிற்கிறபடியாலே பாசவாசனையைப் பலபிரகா ரத்தாலுஞ் சுத்திபண்ணிக்கொள்ளு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பாச ஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் - மேற்கூறி வா ந்த மேலான பாசஞானம் பசுஞானங்களாகிய இருவகை ஞான ங்களாலும்,—பார்ப்பரிய பரம்பரனை - எய்துதற்கரியனாய பர மபரனை,—பதிஞானத்தாலே யுள்ளத்தே நாடி - அவனது திரு வடிஞானமொன்றானே தன்னறிவினைகண்ணைத் தாராய்ந்து,— நேசமொடும் பாதகிழ் இழ - நேசமொடு திருவடிக்கீழ்,— நீங்கி நில்லாதே போதின் - நீங்காதே தங்கப்பெறுதலின்,— ஆசைதரு முலகமெல்லாம் - பற்றுச் செய்தற் கேதுவாகிய வெ

தித்தப்பட்ட பிரவஞ்சமும்,—அலகைத்தேரா மென்றறிந்தகல-நின்றழிவில்லாததுபெயருங் கானற்றேரி னியல்பினவாகக் கண்டு கழிப்பவே,—அந்நிலையே யாகும் - அத்திருவடி ஞானம் விளங்கியந்நிலை கைகூடப்பெறும் —பின்னுமுள்ளத்தே புகுந்தளிப்பனென்றெல்லாம் ஓட - அதனபின்னும் மலமாயா பாசத்தை யொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்டகாட்சி யொரோவழி யாதனைப்பற்றிச் சலியாமைப் பொருட்டு,—ஓசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க - அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை யவ்விதிப்படி யுந்த உச்சரிக்க.

இச்செய்யுள் முதனூல் ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேனிறுத்த முறையானே தொகுத்தவற்றை வகுத்தநுச
சத்தப்பிரமவாதியைமறுத் துணர்த்துகின்றார்

வேதசாத் திரமிருதி புராணகலைஞானம் விரும்பு
சைவை கரியா திக்கிறங்கண்மேலா, நாதமுடி வான
வெலாம் பாசஞான னணுவியான மாயிவைகீழ் காட்
டாலே, காதலினா னன்பிரம மென்னுஞானங் கருதுப
சு ஞானமிவ னுடலிறகட்டுணை, போதியுணர்ந் தொன
றொன்று வுணர்ந்திடலாற்பசுவா மொன்றாகச் சிவனி
யல்பி னுணர்ந்திடுவன்காணே. (௨)

(இ-ள்) வேதசா   சுத்தமாயா சனனியமாகிய வைகரியிற் றந்திரமிருதி ரென்றிய நாலு வேதமுங் காசுகமுதலிய புராணகலை வாறு சாஸ்திரமு மட்டாதச புராணமும

ஞானம் விரும்ப சபை வைகரியா திதிராங்கணமே லா நாதமுடிவா னவெல்லாம் பாச ஞானம்

சித்த முதலிய வுருபத்தனாலுங் கலைஞானமும் எல்லாருநாட்டோறு முச்சரிக்கப்பட்ட அச பைமந்திர முதலாக நாதமீறாக வுள்ளவைக ளெல்லாம் பாசஞானம் அஃதெக்காரணத் தா லெனின்?

நஞ்சியானமா விவைகிற் நாட லாலே

இந்தச் சத்தப்பிரமத்தை யறிக்க வான மாவுங் கீழ்வந்த சுத்தக்கமாகிய விருவி னைப் பலங்களைய புசிக்க நாடுகையினாலே யிதனைப் பிரதிஞ்ஞா ஏதுவினாலு மறிவித் ததெனவறிக

காதலினு னு னபிரமமென்னு ஞானங் கருதுப சுஞானம்

வேதாதி விருப்பத்துடன் நானென்னே பிரமமென வகங்கரித்துக்கொண்டு சொல்லு கிற ஞானமும் பசுஞானமென றறியப்படும் அந்த அறிவையு மாகாதென்று கழித்த தெக் காரணத்தா லெனின்?

இவனுடலிறக் கடுன் போதியு ளாசதொனனெ னறு வுணாந்தி டலாற பசுவாம்

இந்த வான்மா வானவன் தனக்கென ஒரு செயலில்லாமையாற் கன்மத்தாகி டாக வொருவன் காரசாஞ்ஞிகளைக் கூட்ட வதிற் கட்டுப்பட்டுக்கொண்டு சகல சாஸ்தி ரங்களை யோதி யதனை பொருளை யறிந்திருக் கவு மிந்திரியங்க ளெல்லாவற்றையு மொரு காலத்திற் றனக வறியமாட்டாதபடியா லொற்றி யொற்றி டான்றென்றாகவே பாச மேலிட்டா லறிகையாலும் பரவச மாய் நிற்கையாலு மிதனைப் பசுஞான மென்றார். இந்த விரண் டுஞானமு முத்திக்குக் காரணமன்று ஆனா லெஃதியாதெனில்?

ஒன்றுக்கச் சிவ அநந்த சிவனுக்கு மலமில்லாமையாலும் ச
வியல்பி னுணர்ந் தவனுருக்கலாலும் இந்தப்பிரபஞ்சத்திலுண்
டிடுவன காணே டாணவுரணமாக்கள் செய்த வினைப்பலத்தைத்
பொருகாலத்திலேதானே யறிந் துள்ளபடியே பலத்தைக் கொ
டுக்கை பதிஞானமயமாத பிரகாசத்தைப் பெற்றவர்கள் ஞான
திருஷ்டியாற் காண்பார்கள் எ-று.

ஏகார மீற்றசை
சிவன் எழுவாய்
உணர்ந்திடுவன் பயனிலை
இதற்குச் சிந்திபத்தும நிசுவாசத்துமறிக
போற் பதிஞான முணர்ந்ததையா லானமிக்காணக (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் பாச பசு பதி ஞானங்களினுடைய வியல்பு கூறுகின்
றார்.

வேத சாஸ்திர மிருதி புராணங்களை விருபசபை வைசரிய
சித்திரங்கள் மேலான காகமுடி வாய எல்லாஞானமும் பாச
ஞானம்- வேதசாஸ்திர மிருதி புராணங்களை விரும்பசபை வைக
ரியாகித்திரங்கள் மேலா காகமுடி வாய வுள்ளடாணவைபிரறு
கணிருலே யுத்சுகும் ஞானமெல்லாம் பாசஞானம் அதென்னெ
னனில்—

நனுகியான்மா விளைக்கிழுநாடலாமேல்-ஆன்மா சிவஞானத்
தைப் பொருந்தி யிவைபிறருகளை யெல்லாந் தனக்கு வியாப
பியமாகக் காண்கையாலே—

நானபிரம மெனனுஞானம - பாசத்தைத் தீர்வசி பதிஞான
ததிறுலே ஆன்ம தரிசனப்பட்ட மின்னளவில் பதிஞானத்திரு

லே தரிசனப்பட்டோமென்பதறியாம லிதனாலல் லிதனா லல்லவென்றெல்லாத்தனையுந் தள்ளிவந்தோம். இந்த ஸ்வரூப ஞானத்தையல்லவென்று தள்ளப்போகாதபடியாலே யிதனை இதாகத்தோமென்றறியில்லையானபடியாலே நானேபிரம மென்பது பசுஞானம்.

பசுத்துவமாவது அஞ்ஞானம். ஞானஸ்வரூபியா யிருக்கிற ஆன்மாவை பசுவென்பானேன்?—

இவனுடம்பிற் கட்டுண்டோதியுணர்ந்தொன்றொன்றாயுண ராநிற்றலாற் பசுவாம் - இவ்வான்மாவானவன் ஸ்தூலசூக்கும தேகங்களினாலே கட்டுப்பட்டு சாஸ்திரங்களைப்படித்த கருவிகளினா லே சிறிதுசிறிதறிவதுமன்றி ஒவ்வொரிந்திரியங்களைப் பற்றி யொவ் வொரு விஷயங்களாகவே யறிகையினாலும் ஆன்மாவுக்குப் பசு வென்று பெயராம்.

ஒன்றுக்குச் சிவனியல்பினுணர்த்திடுவன காதலின்றுங்குரு காணே - ஒருவனுமொருத்தரா லுணர்த்தலுமொன்றொன்றா யறி தலுமின்றிச் சிவனே ஸ்வபாவ நின்மல ஞானஸ்வரூபியாகையாலே சகாலத்திலே மெல்லாத்தையும் யதார்த்தமாகவறிவன். ஆதலா லந்தச்சிவனை வேறற வுடைபாவேஷ்டிமென்னும் பாசையுடனே வி சாரிப்பாயாக வென்றிதன் பொருள்.

காவென்றது மாறுதசவுமுன்னிலை
ஏகார மீற்றசை.
கருது என்றது கருதுவது காரணம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவப்பிரமாணமாய்ச் சுத்தகோஷியிற் பிரவேசிக்கும் சிவா கம மந்தமாஞ் சாஸ்திரங்களும், பிராசாத மந்திர மந்தமாம்

மந்திரங்களும், சிவதத்துவ மந்தமான தத்துவங்களும், சத்துவ முதலியவற்றின் விருத்திகளும், பாச ஞானமென்றும், நான் பிரமமென்பது முதலிய ஞானம் பசு ஞானமென்றும் படிக்கின்றார்.

இவை ஞானமாகக்கிடென மாறுக. அந்தப் பசுவானவன் —சிவனியல்பின - சிவத்துவம் பெற்ற காலத்தில் பதியாய்,—ஒன்றாக - உள்ளபடி யொருமிக்க எல்லாப் பொருள்களையும்,—உணர்ந்திடுவன் காணே - அறிவன் றானே; சிவனொடொன்றாக வியல்பினுணர்ந்திடுவனென்ன வுரைக்கினுமாம்.

மறைஞைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிப்போந்த மூவகை ஞானங்களுட் பாசஞான மாவது நால்வகை வாக்கின் பகுதிய வாகிய வேதமுதலிய சொற் பிரபஞ்சமும் நிலமுதல் நாதமீறாகிய பொருட் பிரபஞ்சமுமென் னுமிவைபற்றி நிகழு மேகதேசஞான மனைத்து மாமெனவும், ஏனைப்பசு ஞானமாவது இவற்றைப் பொருந்திய வாணமா இவை யனைத்துந் தனக்கு வியாப்பிய மென்றறிந்து நீங்கித் தானவற்றிற்கு மேற்படுதலாகிய அங்ஙனமதுபற்றி நிகழுமதோர் செருக்கால் அநாதி முத்தனைப் போல முத்தனாகிய யானே பய வாறு பிரமமாவேனெனச் சடுதியின் மதிக்க வருவதோர் சிவ சமவாத ஞானமெனவு முணர்க வென்பதாம்.

ஞான வேற்றுமை தெரித்துக் கூறியவாறு.

அற்றேல், அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமை யின்மையாற் சமப்பிரமமென்றற் கிழுக்கென்னை யென்னு மாசங்கை நீக்குதற் பொருட்டு அநாதி முத்தரேயு ஆதி முத்தனிடையறிந்து

நீங்குதலின் வேற்றுமை பெரிதாதல் காட்டுவார், இவனுடைவிற் கட்டுண்டோதியனாந் தோன்றென்று வுணர்ந் திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணேயென்றார்.

பசுத்துவ நீங்கிய வழியு மவ்வாறு மதித்தல் பசுத்துவ வாதனை பற்றியாகலா னது பசுஞானமேயா மென்பது.

நானபிரம மென்னுஞான மேகனாய வாதம்பற்றி நிற்கு ஞான மென்னுமாம்.

நாட்டலா ரென்னவும் உணர்ந்திடலா ரென்னவும் உணர்ந்திடுவ னென்னவுங் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

நாதமுடி வானவெல்லா மென்றது மதம்.

நணுகிய வென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது, ,,கருவரியன்பு" என்றாற் போல.

ஒன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே என்றதனாற் பதிஞானத் தியல்பு இது வென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அஃதொன்னமாக வைகரியாதித் திறங்க ளெல்லாம் பாசஞானமெனக் கழிப்பின், வைகரியாதித் திறத்துட்பட்ட ஞானநூலை யோதல் கேட்டல் முதலியன ஞானபூசையென மேற்கூறியது போலியாய் முடியும் போலுமெனின் முடியாது; பதிஞானம் விளங்குதற்கு ஏதுவா முகத்தாற் பயன்படுத லுடைமையின்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பாசஞானம் பசுஞானம் பதிஞானமென்னு மூன்றினது முறைமையையு மெப்படியென்று மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

வேதசாத்திரமிருதி புராணகலைஞானம் விரும்பச்சபை வைகரியாதிச்சத்தங்கண் மேலா நாதமுடிவானவெல்லாம் பாசஞானமா-ம் வேதங்களும் பலசாஸ்திரங்களு மிருதி புராணங்களும் பலகலை ஞானங்களும் விரும்பத்தக்க வசனையும் வைகரி முதலாக நாலுவாக்குகளும் எல்லாத்துக்கு மேலான நாதமீறாக வுண்டாக்கப்பட்ட விவையெல்லாம் பாசஞானமாம் இவையிரண்டுமெல்லாம் பாசஞானமென்று சொல்லவேண்டியது,— நணுகியான்மாவினைக்கீழ் நாடலாலே-ஆன்மா வினையிரண்டையும் பொருந்தி அசுத்தமாயையிலுண்டாகிய திருவித காரணங்களினாலே யாந்து அறிகையினாலே,—காதலினால் நானேபிரம மென்னுஞானங் கருத்துஞானமாகும் - எல்லா தத்துவங்களுங் கழன்றவிட்டத்து ஆசையின மிருதியினாலே நானே கர்த்தாவென்று சொல்லப்ப - வறிவு சுட்டறியும் பசுஞானமாகும் அசேதனங்களை யெனவில —இவனுடலிற்கட்டுண்டு போதியுணர்ந் தொன்றொன்றாவுணர்ந்திடலாற்பசுவாம் - இந்த வான்மா கன்மத்துக் கீடாக வெவ்வொரு தேகங்களிலே கட்டுப்பட்டு ஒன்றை யறியுமிடத்து ஒருகாலே சிலவிரண்டைக் கற்றறிந்து விஷயங்களோடறியு மத்தருக்கு வெவ்வோரிந்திரியங்களினாலே ஒவ்வொரு விஷயங்களை யறிந்து நிற்கையால் இவனைப் பசுவென்று சொல்லப்படும்,— ஒன்றைச்சிவனியல்பி லுணர்ந்திடுவன் காணே - இப்படியறி பெயர்பெறுவரன் தன்னுடைய ஞானத்தினாலே சாவத்தையும் ஏககாலத்திலே ஒருவரறியாமல் தனக்குள்ள வியல்பாகத் தானே யறிந்துநிற்பனென் றறிவாயாக.

இதனால் சொல்லியது, வேதசாஸ்திர முதலானவை யெல்லாம் ஆன்மபோதத்தினா லறியப்படுகையினால் பாசஞானமென்றும் கருவிகளெல்லாங் கழன்றவிடத்து நானே கர்த்தாவென்று மறிவு ஒரு சரீரத்திலே கூடிநின்று ஒன்றொன்றாக வறிகையி

லை பசுஞானமென்றும் பதியறிவானது ஒன்றுக் குறியாமல் சாதனையுமொருகாலத்திலே கடனே யறிகையினாலே பதிஞானமென்றும் முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

பாசஞானம் - மேற்கூறிப்போந்த மூவகை ஞானங்களுட் பாசஞானமாவது,— வைகரியாதிக்கிரங்களை - வைகரிமுதலிய நால்வகை வாக்கின் பகுதியாகிய,— வேதசாத்திர மிருதிபுராணகலைஞானம் விரும்பசமை - வேதங்களுஞ் சாத்திரங்களு மிருதியும் புராணங்களு மற்றக் கலைஞானங்களும் விரும்புகின்ற அசமையுமாகிய சொற்பிரபஞ்சமும்,— மேலாநாதமுடிவான வெல்லாம் - மேலாகிய நிலமுதல் நாதமீறாகிய பொருட் பிரபஞ்சமும் என்று மிவைபற்றி நிகழு மேகதேச ஞானப் பகுதியுமாம்,— கருது பசுஞானம் - கருதுகின்ற வேண்ணப் பசுஞானமாவது,— நணுகியானமா விவைகிழாடலாலே - இவ்விரண்டையும் பொருந்திய வானமா இவையனைத்துந் தானிழ வியாபபிய மென்றறிந்து நீங்கித் தானவற்றிற்கு வேறுபடுதலால்,— காதலின்று ஞானபிரமமென்னு ஞானம்,— அக்ஙனம் தப்பற்றி நிகழுவதோர் செருக்கால காதி முத்தனைப்போல முத்தனாகியயானும் அவ்வாறு பிரமமாவேனெனச் சுட்டியின் மகிக்கவருவதோர் சிவசமஞானமாம் அற றேலறிந்தற்கு குகலின் வேற்றுமை யின்மையாற் சமபிரமமென்றற் கிழுக்கென்னை யெனின் மாசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு அநாதிமுத்தரொடு ஆதிமுத்தவிடை யறிந்து நீக்குதலின் வேற்றுமை பெரிதாதல் காட்டுவார்,— இவனுடலிற் கட்டுண்டு - இவ்வானமாத் தூலசூக்கும தேகங்களாற் கட்டுண்டலாறும்,— ஒதியுணர்ந்த தொன்றென்றுணரப்படலால் - நூலுணர்வா ன

ணர்ந்த வுணர்ந்தலானும் ஒவ்வொரு இந்திரியங்களினு மொவ்வொரு விடயங்களை யுணர்தலானும், — பசுவாம் - ஏகதேச அறிவையுடைய பசுவெனப்படும். பசுத்துவ நீங்கிய வழியு மவ்வாறு மறிந்தல பசுத்துவத்தினையே பற்றி யாதலா னது பசுஞானமேயாம், — சிவன் - பதிஞானமாவது, — இயம்பினெனாருக வுணர்ந்திடுவன்காணே, — ஒருவனுணர்ந்த வுணர்ந்தவிறந்த தானே முழுவதுமறிந்தான் சத்தியும் போற்றியெனப்படும் யுணர்கவெனப்படாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பாடாணவாதி நீர் பதிஞானத்தினாலே பதி தரிசனப்படுவது முத்தியென்றீர், அஃதன்றிக் காரண ஞானஞ்சூனியம் பிறந்திருக்கிறதே முத்தியென்ன, அவனை மறுத்து துணர்த்துகின்றார்.

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியாமென்னிற் க
தியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமாந்திறாயிர்கள், மரணம்
கொண்டிடவுறங்கி மயங்கிமூர்ச்சிக்க வாயுத்தம்பனம்
பண்ண வல்விடத்தைப்புசிக்கச் சரணங்கள் புகுந்துமலமேபோ
ற் றினையடையுஞ் சமாதி தயிராது மலம்துவும பசுஞா
னமாகு, மரணங்களித்தவன் றனடியையடைவிறந்த
ங்கயிந்திடா செறிந்தல்களகறமிடமே. (௯)

(இ-ள்) கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியாமெனனில் — கருவி கரணங்கள் நீங்கியாமற் றுக்கறவிருப்பதுதான் முத்தியென்று நீ சொல்லில்?

கதியாகுஞ் சினைமுடைக் குமாரத்தி னுயிர்கள்

அப்பொழுது மீனிற் சேறிய சினையுமண்டத்திற் சேறிய வுயிர்களும் உத்பீஜத்திற் சேறிய பெரிய மரங்களும் இவையெல்லாத்தினு மிருகத்து மானமயாசகங்க ளெல்லா மோக்ஷமடையவேண்டும் இஃதன்றி,

மரணங் கொண்ட வுறங்கப் பயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயுத் தம்பனை பண்ணவல்லி டத்தையடைய

இப்பறகையாற் றேகம் விட்டவர்களும் நித்திரைகொண்டு கிடந்தவர்களும் சன்னிவாத முதலியவற்றால் மயக்கம் வந்து கிடந்தவர்களும் மரமுதலியவற்றினின்று விழுந்து மூர்ச்சித்துக் கிடந்தவர்களும் யோகசாமர்த்தியத்தாலே பிராணவாயுவைத் தம்பித்துக்கொண்டிருந்தவர்களும் பாம்பு முதலான விஷமேலீட்டினாலே யறிவின்றிக் கிடந்தவர்களுமாகிய விவர்களெல்லார்க்குங் கரணங்கள் ஜீவியாதிருக்கையால், இவர்களெல்லாரு முத்தியை யடையக் கடவர்களல்லவோ? ஆகிலப்படியன்று

சரணங்களைப் புகுநிழற்போற் றலையடையுஞ் சமாதி

ஒரு நாழிகைக் கென்பதொரு அடியாய்நின்ற நிழல் பொழுதேறிக் காலஞ் செல்லக் குறைந்து குறைந்து வந்து மத்தியானகாலத்திற் றன்னைவைத்த அடியிலே நிழலடங்கினாற்போலக் கருவிகரணங்களைந்து நிற்கிற வான்மஞானத்தைப் பொருந்தியவற்றி னுண்மைகளையுணர்ந்து அவ்வழியினை னின்று பிரிந்துபோந்து தன்னுண்மையினைக் கண்டடங்கித் தனாதிருத்தலே முத்தியாகுமென்று நீ சொல்லவில்லை?

தவிராது மல

நீ யிப்படிச் சொல்லுகிற தெல்லாம் பசுமித்துவும் பசுஞான ஞான மாயவிடமாத்தலா லஃதன்றி யாணவ

னமாகும்	மும் விட்டு நீங்காது, அஃதுண்டாகவே வி
	ருஞான கலைத்துவமும் கூடாது, அஃதில்

லாமையால் பரமுத்தியு முண்டாகாது காண் அஃதுகையும் வ
ழியாதென்று கேட்கிறாயாகில்?

காரணங்கெள	திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிவனது திருவ
ரிதாவன்றா னடி	டியைப் பதிஞானத்துடனே பொருந்தி நிஷ்
யை யறிவிறந்த	டையைப் புரிந்திருங்கள் அப்பொழுது உங்க
ய சறிந்தடிசெ	ளிடத்து உண்டாகிய மலமும் போய்விடும் அ
றிந்துகளகற்றி	து போனவாறே சாயுச்சிய பதத்தையு மடை
டீரே	வீர்கள் எ-று.

இதவும் என்றவுமை யெதிராது தழீஇயெச்சம்
ஏகாரம் ஈற்றசை
இதற்குச் சித்தியாகமம் (௫)

சிவாசாரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் அந்தக்கரணங்கள்கெட வோரறிவுமற நிருப்பதே முத்தியென்னும் வைசேஷிகன் வாக்கியத்தை மேலனுவதித்து மறுத்தல்.

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியாமெனனில் - கரணங்களெல்லாங்கெட வோரறிவுமற்றுக் கல்லுப்போலே யிருப்பது மோக்ஷமென்று சொல்லில்?—

சதிபாகுஞ் சினைமுட்டைக்கருப்பாத்திலுயிர்கள்-சினையிலே யிருக்க ஆன்மாக்களுக்கும் முட்டையிலேயிருக்க ஆன்மாக்களுக்கும் § கர்ப்பாசயத்திலே யிருந்த ஆன்மாக்களுக்கும் மரமுதலா யபத்திய ரங்களுக்கும் மோக்ஷமாக வேண்டும். இதனறியும் மனுஷ்ய தேகத்திலே —

மரணங்கொண்டு டவுறங்கிமயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயுத்தம டங்கமண வயலிடத்தையடைய - மரிப்பதாகுப் பதாம வஸ்தைவந் தோரறிவு மற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் சுழுத்தியி லே யறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் மயங்கி மூர்ச்சைவந்தபொழு து அறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் கன்மயோகத்தினாலே வாயஸ் தம்பித்தறிவற்றுக் காஷ்டம்போலேயிருந்த ஆன்மாவுக்கும் வி தாரிய விஷபாகங்க கிணறுதல் பாம்பு கடித்தால் தம்ம னடைந்து அறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் மோக்ஷமாகவே ணும் என்கிறாருண்டென்பது முதனிலைத் தீபம். உயிரென்பது நசிலந்தீபம் —

சாவங்கள் புகுந்திழல்போற் றனையடையுஞ் சமாதி - தன னைப் பிரியாமலடைந்த ஞானோபாயமாகிய வஞ்ஞானத்தை யென னவுந்தாரணையாகச் சொல்லி மறக்கின்றார். தேகத்திற்கிழவானது வரவாய்ந்தாங் குற்றமான பொழுது காட்டிற் னடங்கின ாற்போல ஞானத்தினாலே மனோவிர்த்தி ஞானங்களை விட்டுவி ட்டவையிறுக்கவே நீக்கின ஞானமும் தன்னிடத்திலே பொரு க்கவேயொருவனாயு மறாதிருப்பது சமாதி அந்தச் சமாதியையா யிருக்கு மோக்ஷமென்று சொன்னேனென்னில் —

சுவிராதமமயிதவும் பசுஞானமாகும் - இந்தச் சமாதியி னாலே அடைந்தஞான நிஷ்காதா, இதுவும் பசுஞான மாகையால மேலெவையா மென்னில் —

அரணங்களெரித்தவனடியை யறிவிற்றந் சதிரத்தா செறிந்தகை கைகோர்த்தே - முப்புரத்தையும் கையினாலே யெரி த்த பரமேசுரனைச் சரணமாக வடையு மதினாலுமுடையபெரா

ருந்தின வாணவமாயை காமியங்களை நீக்குவன இவ்வாறு நீக்கிக்கொள்ளுங்கோ ளென்று நிதலைப்பொருள்

ஏகார மிரண்டும் எதிர்மறை

§ காய்ப்பாசயம், சிசுவிருக்கும் பை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அந்தக்கரண விருத்தி சமூல நிவர்த்தியே சாமர்த்தியம் முத்தியும் தற்பொருளறிவு பிறபொருளறிவு முச்சுழக்கும் லய வேதனை சிவ வேதனாதி வியத்தி வேண்டியதில்லை யென்னும் பாஷாண வாதி முதலோர் மதம் பாஷித்தது தூஷிக்கின்றார்

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அஞ்ஞானம் நான்பிரமமென நிகழுஞானமேயன்றி யுனாமா விளைவிழுநாடி நீயகுதன மாத்திரையே முத்தியாத லன்மையுமென வதற்கு முன்னாக நிகழும் பாடாணவாத ஞானமுமா, சேய்மைக்கட் சென்ற வொருவனிழல் உச்சிப் போதின் கணங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து அவனடியுளவாகத் தொடங்கினாற்போலக் கரணங்களிற் சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்தழி யங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து தன்மாட்டுவக் தொன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தியாத லன்மையுமெனப் பாடாணவாத ஞானத்தின் பின்னாக நிகழும் பேதவாத ஞானமுமென்னு மிவையும் பசுஞானம். இவ்வாறு நிகழும் பசுஞானங்களுக் கேதுவாகிய பசு

த்துவ வாக்கை இவற்றைக் கைவிட்டுச் சிவஞானத்தாற் சிவனை யுந் தாளையுமறியப் பெற்றார்க்கன்றி நீங்காதென்பதாம்.

இதுவும் உவமை இரந்தது சுட்டியிற்று.

கதியாகு மென்றது செய்யெனனும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களோடு தனித்தனி சென்றியையும்.

சினைமுட்டை கருமாத்தி னுயிர்களை மருவவென்றுரைக்க. மருவவென்பது சொல்லெச்சம்.

முத்தியா மென்னி லென்பதனைத் தனையடையுஞ் சமாதி யென்பதனோடுங் கூட்டுக.

ஞாயிற்றைக் காணப் பெறுதார்க்கு இருணீங்காத வாறு போலத் தனையடையுஞ் சமாதி முத்தியென்பார் சிவனையறியப் பெறுமையி னவர்க்கு மலந் தவிராதாயிற்றென்பது.

கதியாகு மெனவுந் தவிராதாமல் லெனவும் மாண்டுக் கூறியது, மேலைச் செய்யுளின் உணர்த்திட்டவாறு பசுவா மொன்றுக் ச சிவனியல்பி னுணர்ந்திலவென்றாற் போல ஆசங்கை நீக்கி அவை பசுஞான மாதலை வலியுறுத்தற் பொருட்டு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

கருவிகளெல்லா நீங்கி ஆன்மா வொன்று மறியாமல் பாடாணம்போலக் கிடக்குமதுவே முத்தியென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

கரணங்கள் கெட்டிருக்கை முத்தியாமென்னில் - அந்தக் கரணங்கள் கெட்டுப்போய் ஒன்று மறியாமலிருக்கிறதே மோக்ஷமென்று சொல்லில்?—கதியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமாத்தி னுயிர்கள் - சினையிலும் முட்டையிலும் பெரியமரத்திலு முள்ள

பிராணிகளுக்கெல்லா மோக்ஷ முண்டாகவேணும் இதுவன்றியும்,—மரணங்கொண்டிட - ஆன்மா தேகத்தை விட்டபொழுதும்,—உறங்க - நித்திரைகொண்ட வவசரத்தும்,—மயங்கிமூர்ச்சிக்க - மிகுந்த மயக்கத்திலே மூர்ச்சை வந்தவிடத்தும்,—வாயுத்தம்பனம்பண்ண - பிராணவாயு வியங்காமல் தம்பித்தவிடத்தும்,—வல்விடத்தையுண்ண - தீர்த்தற்கரிய வலியவிடத்தைப் பொருந்தினவிடத்து முத்தியுண்டாகவேண்டும் அவ்விடங்களில் முத்தியில்லாமலிருக்கையால்,—சரணங்கள் புக்கநிழற்போற் றனையடையுஞ் சமாதி - மதியான காலத்தில் அடிக்குள் அடங்கின நிழல்போல் ஆன்மா தன்னைப் பொருளென்றறிகிறவிடத்திலும்,—தவிராதமலம் - ஆணவமலம் விட்டு நீங்காது,—இதுவும் பசுஞானமாகும் - இது பசுஞானம் முத்தியைப் பெறுகிறபடி யெப்படி யென்னில்;—அரணங்கள் வெந்ததவன்றனடியை யறிவிற்கண் கறிந்திடா செந்தத்துக ளகற்றிடா - திரிபுரதகனம் பண்ணின பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களைத் தற்போதத்தை விட்டு நினைவிடத்திலே ஆசாரியனாலே அந்த வுண்மையைத் தரிசித்து அந்தத் தரிசித்த ஞானப்பிரகாசத்தினாலே அநாதியே சம்பந்தித்துக்கொண்டு நிற்கிற மலமாயா கன்மங்களினு லுண்டாகிய குற்றங்களைப் போக்கி

“செந்தத்துக ளகற்றிடா” என்றது ‘சேமச்சொல். ‘கரணங்கள் கெடவிருக்கைமுத்தி’ என்ற பாடாணவாதியை மறுத்தற்குப் பிரமாணஞ் சங்கற்பநிராகரணம், காணுபாய மரணங்களுற - பெயர்த்தவர்முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யனையகதிக்கோர் முனைவரும்வேண்டா - தனிதருதுயர மெறுமிதுதிடமே என்றுமதன் கண்டுகொள்க.

இதன்று சொல்லியது, கரணங்களொடுங்கினவிடமே முத்தியென்ற பாடாணவாதியை நிராகரிக்க கரணங் கொரடு

னவிட்ட முத்தியெனில்? சினைமுதல் வல்விட்டதைப் பொருந்தினவாக வீருக்கச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாத்துக்கு முத்தியுண்டாக வேணுமென்றும் அது இல்லாதபடியாலே கரணங்கள் நீங்கினவிட்ட முத்தி யாகாதென்றும் சிவனுடைய ஞானத்துடனேகூடி ஆன்மபோகஞ் ஜீவியாம லந்த ஞானத்தாலே சிவனுடைய திருவடியைப் பொருந்தினாலொழிந்து மலமு நீங்காது முத்தியு முண்டாகா தென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கரணங்கள் கெட்டிருக்கை முத்தியா மெனனில் - அங்ஙனம் நான் பிரமமென நிகழு ஞானமே யன்றி யான்மாவினவிழ்நாடி நீங்குதன் மாத்திரையே முத்தியா மெனனில்,—சினை முட்டை கருமரத்தி னுயிர்களமருவ - சினையிலு முட்டையிலு ங் கருப்பாசயத்தினு மரத்தினு முயிர்கள் பொருந்த,—சதிபாகும-முத்தியடைதல் வேண்டும் அங்ஙன மின்மையின் இங்ஙனங் கூறும் பாடாணவாத ஞானமும்,—சரணங்கள் புகுநிழல் போற் றனையடையுஞ் சமாதி முத்தி யெனில் - சேய்மைக்கட் சென்ற வொருவனிழ லுச்சிப்போதினக ணங்ஙனஞ் சேறலொழிந்த னடியிலடங்க தொடங்கினாற்போல கரணங்களிற் சென்றானறிவு பகலுவம வந்தழி யங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து தன்மாட்டேயந் தோன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தியெனில்?—மரணங்கொண்டிட வுறங்க மயங்கிமூர்ச்சிக்க வாயுத்தம் பின்பணனே வல்விட்டதையடைய - மரணமாகிய பத்தாமவத்தை யடையுமிடத்து முறக்கத்து மயக்குமூறு மூர்ச்சையுறுமிடத்தும் பிராண வாயுவியங்காமற் றம்பித்து விடத்தும் கொடியவிடத்தைப் பொருந்தினவிடத்தும்,—இதுவுங் கதியாகும-இதுவுமுத

ஒழியாதல் வேண்டும். அங்ஙன மின்மையி னதுவே முத்தியாதல் மையு மெனக் கூறும் பேதவாத ஞானமு மென்னு மிவையும்,— பசுஞானமாகும் - பசுஞானமாம்,—அரணங்க ளெரித்தவன்ற னடியை யறிவிரங்கங் கறிந்திடா - சிவஞானத்தாற் சிவனையுந் தன்மையு மறிவிரந்தங் கறியப் பெறுங்கள்,—செறிந்துக ளகற் றிடீர் - உம்மைப் பந்தித்த மலத்தினின்று நீங்குமின்,—மலந் தவிராது - மேற்கூறிய பசுஞானங்கட் கேதுவாகிய பசுத்துவ வாதனை யிச்சிவஞான முடையார்கட் கன்றி நீங்கா தென்ப தாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவனை யகங்காரவாதி யந்தக்கரணங்களா லறியலாயிருக்கச் சிவஞானத்தா லறியவேண்டுமென்ப தென்னென்றுவினவ, அவனைக்குறித் துணர்த்துகின்றார்

சிவனையவன் றிருவடிஞா னத்தாற்சேரச் செப்பு
வது செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லா, மவனையணு கா
வென்று மாதலானு மவனடியவ் வொளிஞான மாத
லானு, மிவனுமியான் றுலக்குதிர மிறைச்சிமேதை
யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ, பவ
மகல வெனையறியே னெனுமையமகல வடிகாட்டி யா
னமாவைக் காட்டலானும். (௪)

(இ-ள்) சிவனையவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேரச்செப்புவது — ஆன்மாக்க ளந்தச் சிவனைக் கூடுமிடத் தவனது திருவடி ஞானமாகிய சிவஞானத்தாலே கூடியிருக்க வென்று வேதாகமங்கள் கூறியிருப்ப, மனமுதலியவற்றா லடையலாமென்று சொல்லுவ தென்னென்னில் ?

செயல்வாக்கு அவன் வாக்கு மனாதீதனாகலா லவனை
ச் சிந்தைசெயல் மனோவாக்குக் காயங்களா லடையப்படா
லா மவனையுன்னு ன் காண
காவென்றும

'மறையினா லயனான்மாலான் மனத்தினால் வாக்கான்மற் றும், குறைவிலா வளவினாலுங் கூறொணா தாகிநின்ற, விறைவ னார்' என்று முன்னாகக் கூறினாகையாலும்,

ஆதலானும இத்தகைமையை யுடையனாதலானும,
அவனடியவ அவனுடைய திருவடி விளங்கா நின்ற
வொளி ஞானமா ஞானப்பிரகாசமா யிருக்கையாலும
தலானும

இவனுமியான இவ்வான்மா தேகமென்று புத்திபண்ணு
றவக்குதிர மிறை ஞ் சத்த தாதுக்களோ, இந்திரியங்கள் சமு
ச்சிமேதை யென கங்களோ, அல்லவே!
புமச்சை சுக்கில
மோ விந்திரியக்
கொத்தோ

பவமகல வெ னக்குண்டாகிய ஜநநமரணங்களை வி
னையறியேனெனு டுக் கரையேற வேண்டுமென்னு மறிவுண
மையமகல டாகையின் பொருட்டுத் தம்மையக்கத் திரந்து
நிற்க

அடிகாட்டி இப்படி யான்மாவுக்குத் தனது திருவடி
யான்மாவைக் யாகிய ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித் தவனை
காட்டலானும யுணர்த்தி நிற்கையாலும். எ-று.

செயலென்பது காயத்தின் றொழில்.
ஓகார மெதிர்மறை
இதற்குக் காரணத்துங் காமிகத்துமறிக. (௪)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

சிவனையவன் றிருவடிஞானத்தாற் காணச்செப்புவது செயலாகக்கூச் சிந்தையெல்லா மவனை யணுகாவென்றாதலானும் - சிவனை யவனுக்குப் பிறிவற்ற பராஞானத்தாலே காணச் சொல்லுவதேனென்னில்? இந்திரிய வியாபாரஞானமும் வாச்ய வாசகஞானமும் புத்திவிருத்திஞானமுஞ் சிவனையெக்காலத்துங் கிட்டமாட்டா தாகையாலும்,—அவனடி யவ்வொளி ஞானமாதலானும் - அந்தச்சிவனுடைய ஸ்வரூபமானது பிரசித்தியான ஸ்வபரப்பிரகாச ஞானமாகையாலும்,—இவனுமிடான்று வக்குதிர மிறைச்சிமேதை யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ வவமகல வெனையறியே னென்று மையமுக்கல் வடிகாட்டி யான்மாவைக்காட்டலானும் - இந்த ஆன்மாவும் யானென்புமுதலாகிய வுறுப்புக்கள் கூடிய தேகமோ இந்திரியக்கூட்டமோ வென்னுங் குற்றமகல வென்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அறிகிறேனில்லை யென்னுஞ் சந்தேகந் தீரும்படிக்குச் சிவஞானத ஞானசத்தியை யான்மாவினிடத்திலே பிரகாசிப்பித்து அதனால் ஆன்ம ஸ்வரூபத்தையுந் தரிசிப்பிப்ப ராகையாலுஞ் சிவனைச் சிவஞானத்தினாலேயே யணையச் சொன்னதென் றிதன் பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சாக்ஷாத் சிவசத்தி விளக்கு விளக்கிய சிற்சத்திக் குறிய திருஞானத்தாற் சிவான்ம சொரூபந்தெரியு மென்று செப்பினார்.

வெளிப்பொருள்.

அதிகப்படுத்தச் சொல்லியது சொல்லிற் கூறியது கூறலென்னுங் குற்றம் வாராதோ? வாராது, சமாதிதிடம் பிறக்கும்படி சாற்றியதாகலால்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஈண்டுக் கூறிப்போந்த ஞானங்களுள் முப்பொறி முதலியன பற்றி ஏகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்தினாலும், தற்சொரூபமே யறியமாட்டாது பந்தப்பட்டையுற்று நிற்பதாகிய பசுஞானத்தினாலும், தானே சுப்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமுமாய் எல்லாப் பொருளையுமிகந்து விளங்குவதாகிய பதிஞானம்போல விளக்குமாற்றாற் செல்லாமையால், அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞானமொன்றினானே பதிப்பொருளை யங்ஙனமறியற்பாற்றென மேற்கொண்டதென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவனுடைய ஞானத்தாலே சிவனை யறியவேணுமென்று தென்னமப்பு என்றற் சங்கராந்தவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சிவனையவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேரச்செய்புவது - பரமேச்வரனை யவனுடைய சீபாதமாகிய ஞானத்தாலே கூடவேணுமென்று சொன்னது அதெப்படியென்று நீ கேட்கில்?— செயலவாக்குச் சிந்தையெல்லா மவனையுனுகாவென்று மாதலானும் மவனடியவ வொளிஞான மாதலானும் - அன்வயம், அவனுடைய சீபாதமாகிய வகைஞானம் விட்டுவிளங்காநின்ற ஞானமாகையாலு மன்னுவாசகுக்க காயுமகளா லவனைக் கிட்டவுஞ் செய்

வும் நினைக்கவும் ஒண்ணுதாகையாலும், இதுவன்றியும் ஆன்மா தன்னையும் இந்திரியங்களா லறியப்படாது அதெப்படி யென்னில்?—இவனுமியான் றுவக்குதிர மிறைச்சிமேதை யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ - ஆன்மாவானது தோலோ விரத்தமோ மாமிசமோ நிணமோ வெலும்போ மூளையோ சுக்கிலமோ இந்திரியக் கூட்டமோவென்று,—பவமகல வென்னை யறியே னென்னு மையமகல - ஜனனங்க ளெல்லாம் விட்டு நீங்கும்படி என்னை யறிகின்றிலே னென்கிற சந்தேகந்தீர,—அடிகாட்டி யான்மாவைக் காட்டலாலும் - தனது ஞானத்தினாலே தன்னுடைய திருவடியுந் தரிசிப்பித்து,— ஆன்மாவையுந் தரிசிப்பிக்கையால் பாசஞான மறியாது ஆகையால் பதிஞானமே யெல்லாத்தையு மறியும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "சத்தப்பரிச ரூபரசநாறை - யெத்திறத்தினரு ளியம்புலனறியும் - நிறைந்த தீயாய நின்றனையென்று - மறைந்தமை புலனுய வாராயென்றுங் - கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்று - மரணமையங்கி னப்புறத்தென்று - முன்னருட்டலைவா பன்னினொவ்வு - பினையுமையொழிய வறிகுவதெவ்வா - றெனதிற்கவிக கொணறியவினப்பங் கூறுதற்கு மருட் பெறினையன்றே" என்றும், சிவஞானபோதம் ௯-சூ-௧-வெ, "நாடியோவென்போ நரம்புசீ கோழையோ, தேடியெனையறியேன் றோந்தவகை,— நாடியரன், றன்னாலேதன்னையுங் கண்டுதமைக் காணு, றொன்றுமெனை யறிவாரின்று" என்றுமதுங் கண்டுகொள்

இதனுற் சொல்லியது, பாசஞானத்தினுற் பாசத்தை யறியுமொழிந்தது, பதியை யறியாதென்பதும் பதிஞானத்தினாலே பதியை யறிய வேணுமென்ற முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லாம் - ஈண்டுக் கூறிப்போந்த ஞானங்களுள் மனவாக்குக் காயமாகிய முப்பொருள் முதலியன பற்றி,—அதனையென்று மணுகாவாதலானும்-அவனை யென்று ஞானமு மணுகாமையா னேகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திற்கும்,—இவனும்-இவ்வான்மாவும்,—யானறு வகருதிர மிறைச்சி மேதையென்பு மச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக் கோத்தோ- யான் ஞெலிரத்த மிறைச்சி மேதையென்பு மச்சை சுக்கில மிந்திரியக் கூட்ட முதலியனவாகப் பலதலைப்பட்டு,—அவ்வமகல வெனையறியே னெனு மையமகல - குற்றமகலத் தற்சொருபமே யறிமாட்டாமையுற்று நிற்பதாகிய பசுஞானத்திற்கும்,—அவனடி யவ்வொளி ஞானமாதலானும் - முதல்வன் ஞானசத்திதானே தற்பிரகாசமாய் நின்றும்,—அடிகாட்டி யானமாவைக் காட்டலானும் - தன்னையு மான்மாவையும் விளக்கிப் பரப்பிரகாசமுமாய்நின் றெல்லாப் பொருளையு மினிது விளக்குவதாகிய பதிஞானம்போல விளக்கு மாற்றல் செல்லாமையால் அவன் திருவடி,—ஞானத்தால்-அப்பெற்றித்தாகிய பதி ஞானமொன்றனானே,—சிவனைச்சேரச்செப்புவது - பதிப்பொருளை யங்ஙன மறியற்பாற்றென மேற்கொண்ட தென்பதாம்.

சிவஞானத்தா லன்றி யறியப்படாமைக் கேது காட்டியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் சிவனைப் பாசஞான முதலிய வற்றா லறியப்படா
தென்பதூஉ மவ் வவைகளைக் கண்டிருப்ப தெ
ன்பதூஉ முணர்த்துகின்றா

கண்டுங்கண் டுணர்க்கா ணுங்கரணங்கா ணாக் கரணங்க டமைக்கா ணுயிருங்காணு, முண்டியம் முயிர்தானுந் தனைக்காணா துயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணாதாகு ம், கண்டசிவன் றனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்ணுக் கரணங்கள் காணுமென்றப்பன்,கொண்டரனை யுளத்திறக் கண்டுகூடிற்பாசங் கூடாது கூடிடுநுங் குறிப்பபடியினி றாதத்தே (௫)

(இ-ள்) கண்டுங் கண்டனை ககாணு — விஸ்வத்திற பதார்த்தங்களுக்கெல்லாங் காட்டாய் நிறகிற கண்ணானது தனையு மறியமாட்டாது,

கரணங்காணு — அதுவுந் தனக்குட் கரணமாய்நின்று ஜீவிப்பிக்கிற கரணங்களையு மீதென்று கண்ணான தறியமாட்டா

கரணங்க டமைக்காணு — அவைகளுக்குக் காட்டாய்நிறகிற கரணங்களு நாமே யெல்லாத்துக்குங் காட்டாய் நிறகிறோ மென்னுந் தன்மையு மறியமாட்டாது

உயிருங்காணு — அந்தக் கரணங்களுந் தனக்கு மேலுமாய்ப் பிராணனுமா யிருக்கிற வானமாவையு மறியமாட்டா.

உண்டியமருயிர்தானுந் தனைக்காணு — இந்தக் கருவி கரணாதிகளைக்கொண்டு நாவாகிய சுகதுக்க போகங்களைப் புசிக்கிறோ மென்னு முணர்வையு மானமாவு மறியமாட்டான.

உயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் — அந்த வானமாவுந் தனக்கு மேலுமா யுயிர்க்குயிருமாய் நின்றுணர்த்துங் காத்தானை

காணுமாறும்	யுணரமாட்டா ஆதலா லிவைக ளிப்படி பொன்றாகக் கொன்று ஞானவிருத்தியு மதிக விருத்தியுமாயக் காரியப்படு முறைமை யறிந்து,
கண்ட சிவன் தன்னைக்காட்டி	இப்படி யெல்லாத்துக்குமேலா யெல்லாத்தையும் வியாபித்திருக்கிற சிவன் பக்குவான்மாக்களுக்குத் தற்சொரூபத்தைக் காட்டி,
உயிருங்காட்டி	ஆன்மரூபத்தையுந் தரிசிப்பித்து,
கண்ணுக்க காண்கைகள் காணுமணிற்பன	அந்தச் சிவன் கரணங்களிடத்திலு மனுப்பிரவிஷ்டனாய் வியாபித்து அவைகளாற் றான் காணப்படாமலதற்கு வேறாய் நிற்பன
கொண்டாளை யுள்ளத்திற்கண்ட டிகூடிற பாசங் கூடாது	இப்படிச் சிவன் வியாபித்து நிற்குமுறைமையை உள்ளிடத்திலே கண்டு மயக்கமிகற பமின்றி யவனுடைய திருவடியை யெப்பொழுது நினைந்திருக்கி லுள்ளிடத் துண்டாகிய பாசங்கள் விட்டுநீங்கும்.
கூடிடிலுங் குறிப்படியினின்றதே	அதுவன்றி மேற்கூடிற்றே யாயினு முன்பு போல நிற்கிலந்தப் பாசங்கள் வருந்தாது ஏ-று

இப்படிச் சொல்லவே சிவ ஞானமாக்களுக் குபசரிக்கு முறை யுணர்த்தியதாயிற்று

உடமை-ஐயத்தினைகளை வந்தது

இதற்குக் காலோத்தரம், வாயவ்ய சங்கிதையினு மறிக (ரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மா தன்னுஞானத்திலே சிவனைக் காணும் சிவனுக் த

ன்று ஞானத்தினாலே ஆன்மாவைக் காணப்பண்ணினவிவ்வாறு கூடாதென்னு முறைமையைக் கூறுகின்றது.

கண்டுநின்கண் டொன்றைக்காணு கரணங்காணு - ரூபவத் பதார்த்தங்களைக் காணுங் கண்ணானது தன்னையுங்காணாது தனக்கு முதலாகிய அந்தக்கரணங்களையுங் காணாது,—கரணங்கடமைக்காணு வுயிருங் காணு - அறியுந்தன்மையையுடைய புத்தித்துவ விதத்தியாதத்துவங்கள் தம்மையுமறியாது தமக்குக் கர்த்தாவாகிய ஆன்மாவையுமறியாது,—உண்டியமருயிர்தானுந் தன்னைக்காணு வுயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணுதாகும் - விஷயத்தைப் பொருந்திநிற்கிற ஆன்மாவும் பந்தத்திலே தன்னையுந் தனக்குயிரா யிணையறவணுகி நிற்கிற சிவனையுங் காணாது,—கண்டசிவன்றனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்ணாகிக் கரணங்களகாணு நிற்பன - ஆன்மாக்களையுஞ் சர்வ பிரபஞ்சங்களையும் வேறொரு சகாயத்தையு மபேக்ஷியாமல் ஏககாலத்திலே யதாவத்தாகக் கண்டிருக்குஞ் சிவன் றனது ஞானப்பிரகாசத்தினாலே ஆன்மாவுக்குத் தன்னையுங் காட்டி யந்த ஆன்மாவையுங் காட்டித் தானந்த வான்மாவி னிடத்தில் அநந்நியமாயிருந்தும் பாசபசு ஞானகமயிலு யிருப்பன. ஆதலால்,—கொண்டானை யுளத்திற்கொண் டடிகூடின் பாசங் கூடாது கூடிடுன்வ குறித்தடியினிறுதே - அந்த சிவஞானத்தைக் காட்டாக்கொண் டானை யான்மாவிலே வேறறக்கலந் தந்த ஸ்வரூபமேயாகிற பாசநீங்கும் நிஷ்டை—இரித்து காண வியாப்தியைப் பொருந்தின நேரத்தப் பாசவாசனை பொருந்திதாமாகிலது நீங்கும்படிக்கு முன்போலச் சிவபாவனையைப் பண்ணிச் சிவத்தினிடத்திலே யுன்னுடைய போதத்தை யழுவற நிறுத்தென்றிசின்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேற்சொல்லிய பதிஞானமே சிவ முதலிய திரிபதார்த்த ஞானங்கள் கண் முதலிய வற்றிற்குக் கண்ணெனப்படுவது, கண்ணுக் குபகாரம் பண்ணுதலாற் கண்ணென் றுபசரிக்கப் பட்டதென்று காண்பிக்கின்றது.

கரணங்காணு - கரணங்களைக் காணு,—உயிருங்காணு - உயிரையுங் காணு,—கண்ட சிவன் - இவையெல்லா வற்றையும் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்குஞ் சிவன்,—தனைக் காட்டி - தனைக் காட்டி - தனக் கியற்கைக் கணாகி உயிர்க்குச் செயற்கைக் கணாகிய தனது சத்தியினால் உயிர்க்கு இயற்கைக் கணாகிய சிற்சத்தியை விளக்கித் தனது ஸ்வரூபத்தை யுயிர்க்குக் காண்பித்து,—உயிருங் காட்டி - உயிர்க்குயிர்ச் சுவரூபத்தையுங் காண்பித்து,—கணாகி - உயிர்க் கியற்கைக் கணாகிய சிற்சத்தி வியஞ்சகத் தன் சத்தி சமவாய சம்பந்தத்தா லுயிரைக் குறித் துபசரித்த செயற்கைக் கணாகி,—காணு - காணுமல்,—அடி கூடில - சிவசத்திக் கொப்பச் சிற்சத்திக் கண்ணைத்திறந் தொளிப் பரப்பித் தியானிக்கில்,—குறித்தடியி னிறுத்தே - இருமைப் பாசம் நீங்கும்படி சிவ சிந்தனை பண்ணிச் செப்பியபடி சிவ சத்தித் தாரகமாகத் தானே நில்.

மற்றைய வெளிப் பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

பாசபசு ஞானங்கள் பரப்பிரகாசமாய் நிற்பினுந் தற்பிரகாசமாய நிற்றல் செல்லாதென்பது கண்மேல்வைத் துரியக்கிடத்தலானும், ஏனைப் பதிஞானந் திற்குந் தற்பிரகாசமாய நிற்

றலுஞ் செல்லுமென்பது கானல் விரண்டிறந்து காட்டாயத் தனக்கொரு காட்டு வேண்டாது நிற்றலையுற்றி யறிப்பப்படுதலா னும், சிவனை அவன் திருவடி ஞானத்தாற் சேறலே பொருத்த முடைத்தென்பதாம்.

மேலதற்குத் தரிசனங் காட்டியவாறு.

காணுதெனனும் துவ்வீறு விகாரத்தாற் றொக்கது.

கண்டு மென்பதனைக் கரணங்க ளென்பதனோடுங் கூட்டுக.

கண்டுகேல் எண்டுப பரப்பிரகாச மாதன் மேற்று.

உண்டியமாதலுமது.

எடுத்துக்காட்டுவமை.

தனைக்காட்டி யுயிருங் காட்டிக் கண்டசிவ னென விழை யும்.

காட்டிக் கண்டசிவ னென்றது அனுவாதம்.

கண்ணுகி யென்பது கட்டாகி யென்றவாறு. சொன்னசி வன் கண்ணு வென்றுற போல.

கரணங்களாற் காணுமல்லன் மூன்றுவது விரித்துரைக்க.

கரணங்க ளெனவும் உயிரெனவும் சிவனெனவும் அவ்வப் பொருண்மேல் வைத்து உபசரித்தார்.

இரண்டாங் கூற்றுக்குத் தோற்றுவாய் செய்வார், பாசங் கூடாது, கூடினுங் குறித்தடியி னிறுத்தே யென்றார்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் முதற் சூத்திர பொருள் விளக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

அந்த முத்தியில் பதியும் பசுவும் தரிசனப்பட்டதே யுண்

டாகில் இந்தப் பேதத்திலும் தரிசனப்பட வேண்டாவோ வென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

கண்டிங்கண் டனைக்காணா - அவயவங்களைக் காண்கிறகண் தன்னைக் காணமாட்டாது,—கரணங்காணா-அந்த வண்ணியுட் அந்தக் கரணங்கள் தாமெல்லா விடயத்துக்கு மறிவாய நிரபின்ம தன்னை யறியமாட்டாது,—உயிருங்காணாது - அந்தக்கரணங்களைக் காரியப்படுத்திநிற்கிற பிராணவாயுவுந் தன்னைத் தான் காண மாட்டாது,—உண்டியம் ருயிர்தானுந் தன்னைக்காணா- கனமத்துக் கிடாக்ச சரீரத்தைப் பொருந்தி சுகத்துக்கங்களை யனுபவிக்கிற வான்மாவுந் தன்னைத்தான் காணமாட்டாது,—உயிர்க்குயிராமொருவனையுங் காணாதாகும்-தனக்குப் பிராணனுமா நின்றுலாத்துகிற பரமேசுவரனையும் ஆன்மாக் காணமாட்டாது. ஆனாலந்தச் சிவனை யறியும்படி யெனனின்?—கண்டசிவன் றனைக்காட்டியுயிருங்காட்டி-எல்லாவற்றையுமறியத்தக்க சிவன் பேதத்திலிந்த வான்மாவுக்குத் தோன்றாமல் நின்று முத்தியில் தன்னையுங்காட்டி யிந்த வான்மாவையுங் காட்டக்,—கண்ணாகிக் கரணங்கள் காணாமல் நிற்பன - சிவன் றன்னைக் காண்கைக்கு ஆன்மாவுக்குத் திருஷ்டியுமாய்க் கரணங்களா லறியுமிடத்துத் தோன்றாமலுநிற்பன. அந்தக் கரணங்களாகிய பாசஞானம் நீங்கும்படி யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.—கொண்டானை யுள்ளத்திறக்கொண் டடிகூடிற பாசங்கூடாது - அப்படி வாதனை மேலிட்டால் தனக்குப் பிராணனுமா நிற்கிற சிவனை யவனுடைய ஞானத்தினாலே தன்னிடத்திலே கண்டு கொண்டு அவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைப் பொருந்தில் மயக்க விகற்பங்கள் பொருந்தாது,—கூடிடினுங் குறிக்கடியினிறத்தே - அந்த மயக்க விகற்பங்கள் கூடித்தாயினும் ஞாதிருவென்கிற தன்மை பொயஞானமாய் நிற்கவே முற்பட்ட நிலை கூடும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧௧-சூ, ௨-வெ, "காட்டிய கண்ணே தனைக்காணக் கண்ணுக்குக், காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண்காணல்—காட்டிய, வுள்ளந் தனைக்காணு முள்ளத்தின் கண்ணாய, கள்ளந்தா னுள்ளத்திற் காண்" என்னுமத னுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பேதத்தில் மலசம்பந்தமா யிருக்கையாற் பதியையும் பசுவையுந் தரிசிக்கப்பட்ட தில்லையென்று முத்தியி லந்த மலம் நீங்குகையா லவ்விரண்டையுந் தரிசிக்கப்படுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணு கரணங்காணு - ஒருவிடயத்தைக் காண்கின்ற கண்ணானது தன்னியல்பையுங் காணமாட்டாது, தனக்கு முதலாகிய அந்தக் கரணங்களி னியல்பை-யுங் காணமாட்டாது,—கண்டிடுங் கரணங்க டமைக்காணு வுயிருங் காணு - அறியுந் தன்மையுடைய புத்திமுதலிய புறக்கரணமும், வித்தியா தத்துவமாகிய அகக்கரணமும், தமமியல்புங் காணமாட்டா, தமக்கு அவ்விடயத்தைக் காட்டி முதலாய் நிற்குமுயிரையும் அவை காணமாட்டா அவைபோல,—உண்டியம ருயிர் தானுந் தன்னைக்காணு வுயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணுகாகும்-ஒருவிடயங்களைப்பற்றி நிற்கின்ற ஞானமாவு மவ்வாறே தன்னியல்பையு மறியமாட்டாது, தனக்கு முதலா யுயிராக குயிரா யுள்ளத்திற்கு முதல்வனையுங் காணமாட்டாது ஆகலின்,—தனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்டசிவன் - தற்சொரூபத்தையு மான்மசொரூபத்தையும் விளங்கச்செய்து தனக்கொரு காட்டினறி அறிந்தாங் கறிந்து நிற்குஞ்சிவன்,—கண்ணுக்குக் கரண

றகள் காணுமிறப்பன - காட்டாசித் தனக்கொரு கரணங்கள் வேண்டாது நிற்பனாகலின்,—கொண்டானை யுளத்திற் கண்டு - அசிவஞானத்தைக் காட்டாகக்கொண்டு முதல்வனை யவனறி வினிற்காணப்பெற்று,—அடிகூடிற் பாசங்கூடாது - திருவடி யைத் தலைக்கூடிற் பாசநீங்கும்,—கூடியுங் குறித்தடியினிற்றத்தே-நீங்காதுசலந்திடினுஞ் சிவபாவனையை விடாதுசெய்து சிவ னை யவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேறலேபொருத்த முடைத் தெனபதாம்

இவை நான்குசெய்யுளானு முதற்கூற்றின்பொருள் விளக் கப் பட்டது

௯ - சூ, க-அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சொல்லிய முறையில் நிலைபெற்றுநிற்கு ஞாதாக்க ளுக்கனுக்கிரகஞ்செய்யு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்

குறிப்படியி னின்றட்ட குணமெட்டுச்சித்தி கோ
கனகன முதலவாழ்வு குலவுபதமெல்லாம், வெறுத்து
நெறி யருவகையு மேலொடுங்கிழடங்க வெறும்பொ
யென நினைந்திருக்க மேலொடுங்கிடில்லா, னிறுத்துவ
தோர் குணமில்லான றன்னையொருவர்க்கு நினைப்பரி
யா னொன்றுமிலான கோபட்டவந்துள்ளே, பொறுப்ப
பரிய பேரன்பை யருளியதன்வழியே புகுந்திடுவ னொ
ருகுமிலாப போகத்தைப்புரிந்தே. (௯)

(இ-ள்) குறிப்ப ஞானாசாரிய னுபதேசித்த முறையினின
டியினின்று று,

அட்டகுணம் "தோற்றமநந்த ஞானத்தோ டநந்ததரிசனமும், தோற்றமநந்த வீரத்தோ டநந்தசுகத்தினுடன், மாற்றிய நாமமின்மை கோத்திர மின்மை யாயுவின்மை, யேற்றிய கோயமு யாவியல்பெண்ப ரோந்திறமே யே" என்றார் பாரத்திபமுடையார்.

எட்டுச்சித்தி விருத்தம் அணுவினுண் ணுருவுகொள் வணிமாவா மயிற்றி ஷடிதமேயகத் திபங்கயு நதோய வறாவுடலகிமாத, இணியபெருவரையெனமெய்ச் சிறப் புறுகைசிரிமா, சிந்தித்தபுலமெய்யுஞ் சிறப்புறுகை பிராத்தி. பினைவிழியா ராயிரவ ரொடுமபுணர்ச்சிபெறுகை பிராகாமியமீசி தைமாலயுமடிபேணி, மணமலர்போ லெவராலும் வாஞ்சிக்கப் படுகை வசிவசிதை வலிமாறா றுடபரியுவாழ்வே" என்றும் மற்றுறவா னவறிக "அட்டமாசித்திமுத லனைத்துள்ளபே ருகளுங், கட்டமாங்கதிகட்ரும் பரகதிகாணக்கொடா, மட்டிலாமாலையாய வியாபகமாயுறியாக்கி, கிட்டலாகாமுத்தியது மறிவறுறுகிடையாதே"

கோகனகனமு தலவாழவுகுலவு பதமெல்லாம் வெறுத்து — பிரமா முதலாயினோ ரனுபவிக்கும் போகங்களெல்லாவற்றையுந் தீயென் றுவர்த்து.

நெறியறுவகை யுமேலொடு கீழ் டங்க — ஆறத்துவாவினையும் பந்தமெனக் கருதி வெறுத்து

வெறும்பொ யென நினைந்திருக்க — அவைகள் அபரபோகங்கொடுத்தற் தேதுவாகையால் அசத்தியமெனக் கருதி ஞானாசாரிய னுபதேசித்த நிட்டையைப் பொருந்தி நிரம்பையெய்தில் அப்பொழுது

மேலொப்பிலி முலா னிறந்தவ னேதோர் குணமில் லான றனை யொருவர்க்கு நினைப்பரிய னொ னறுமிலலான

தான பூரணனாய்த் தனக காதியந்தமு மில்லாதவனுமாய்ச சுதந்தரனுகலாற றனக கோர் வைககப்படுவ தொரு வணணருபஙகளு மில்லாதவனுமாய்த் தான சாக்ஞனுதலால தனனுடைமையினை யினனபடியென றொருவ ராலுமறிதற் கரியனுமா யாதித்தனெனபபடித தனக கொனறை விரும்பிச செய்யா தான மாக்களுக் குபகாரஞ் செய்யுமாறுபோல இ வனுந் தனக்கென வோர கைம்மாறு கருதா தானமாககளுக குபகாரஞ் செய்வனுதலால்.

நேர்பட்வந்த ளேபொறுபப ரிய பேரனபைய ருளி

இச்சிறப்பினை யுடைய சிவ னிந்த முந்தா னமாவை யனுக்கிரகஞ் செய்தற பொருட் டாகவந் திவணிடத்திலே தரிததறகரிதாகிய சிற்சத்தியைப் பிரகாசிப்பித்து

அதனவழியே புகுந்திடுவ னெ னகுமிலாப்போ ததைப்புரிநதே.

அந்தச சிற்சத்தியுடன கூடியிருககிறவாக ளுக்குத் தனனிடத் துண்டான சுவாநந்தா னுபூதியைத் தினைப்பிப்பன எ-று

வெறுத்தெனபதனை மேனிலைத் தீபகமாக்கி யிருபாலுங் கூட்டுக.

* கோகனகன-சாரணக்குறி.
நினைப்பரியான எழுவாய்
புரிந்திடுவென பயனிலை.

இதற்குச சிவதருமோத்தரத்தும், சர்வ ஞானோத்தா த்து மறிக. (௬)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் பிரபஞ்ச வைராக்கியமுற்ற சிவஞானியே அநுக்கிர கம் பண்ணுவனென்பது கூறுகின்றது.

குறித்தவுயி ரினிறட்ட குணமெட்டுச்சித்தி கோகனகன்முத லவர்வாழ்வு குலவுபதம நெறி யறுவகையு மேலோடுகீ ழடங்க வெல்லாம வெறும பொய்யென வெறுத்து நினைத்திருக்க-லக்ஷி யமாகிய சிவபதத்திலே நின்று பசாசுபத முதலாகப் பிரமபத மீருக வடைவே பிரதிவி யப்பு தேசோ வாயு வாகாசம மனசு அகங்காரம புத்தி இந்த வெட்டு தத்துவங்களிற் கிரமத்திலே யெட்டு பதத்திலு மொவ்வொரு குணமதிகமாக வெண்குண மான வணிமாதியாகிய வெட்டுச்சித்தியையும்,

இதற்குச்சமிருதி

தத்ராஷ்டகுணமைஶ்வர்யம் பார்த்திவம் விஶித
ஹாஸிநாம்| தஸ்யாப்யஷ்டகுணம் ஜ்ஞாநம் நராணாஞ்ச
ஸஹஸம்ஸ்ருதம்|| ரக்ஷஸாம் ஷோடஶகுணம் பார்த்தி
வாத்த்விகுணமாப்யயா| கந்தர்வஶேஷேண யக்ஷ
ஷட்த்ரிம்ஶத்ரு குணைகஜஸம்|| மநுஷ்யாணாஞ்ச வாயவ்யம் யா
க்ஷஞ்ச ஸகமம்ஸ்ருதம்| பாஞ்சஹளத்திகமித்யுச்யா
ரிபோக் குணமேகம்||வைராஜஸ்ய த்ராநஸம்ஜ்ஞிவ்யம் பூதா
யம் பாஞ்சஹளத்திகம்| ஸௌம்யாக் ப்ரஜாபதிஸ்யோர்ந ஜ
ஹங்கார குணாதிகா|| சதுஷ்ஷஷ்டி குணம் ப்ராஹ்மம்
பௌத்தமைஶ்வர்யமுச்யதே|

பிரமாதிகளுடைய ஐஸ்வரியங்களையு மவர்கள் வாழுமுலகங்களையு மந்திரபத முதலான பதங்களை மந்திரபத வன்ன புவன தத்துவங் கலைகளென்னு மாறத்துவாவு மோதல மாயையேதோ மாயையென்னு மிரண்டு மாயையினுடைய காரிய மாகையாற பயனற்ற பொய்யென்று வெறுத்துச் சிவபதத்தையே யிச்சித்து நினைத்திருக்க,—

மேலொடுகீழில்லான நிறத்துவதோர் குணமில்லான றனமையொருவர்க்கு நினைப்பரியா னொன்றுமிலா னோயடைவந்தனனே பொறுப்பரிய பேரன்பை யருளியதன்வழிய யெங்குமிலாபபோகத்தைப் புரிந்தேபுகுந்திடுவன் - முடியுமடியுங் காரியான இன்னதொரு குணவானென னொருத்தரா விச்சயிக்கக்கப்போகாதவன் றன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை இவ்வாறென றறிவதற கரியவன் தேகேந்திரியாதி கரணங்க ளொன்றுமில்லாதவன் சந்நிதானம்பண்ணி யான்மாவினிடத்திலே தரித்தற கரிதாகிய சிவராகத்தைவிளைத்தந்தச் சிவராகம் வழியாகப் பூமிமுதல சத்தியலோக பரியந்தத்தில் மறுஷியா நந்தமுதல் பிரமாநந்த முடிவான யானந்தங்க ளெல்லாஞ் சரி இன்றி விளைகருஞ் சிவாநந்தத்தை விளைத் தான்மாவினிடத்திலே வேறறக் கலந்திடுவனென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

அப்படித் தியானம் பண்ணிச் சிவசத்தி காரகமாய் நின்று செய்வ துரைக்கின்றார்.

நெறியறுவகையும - ஆறத்துவாவும,—வெறும் பொய்யென - அசத்தியம்போற காணுங் கனேடிதமாக,—புருந்து - விள

ஙகி,—போகத்தை - சிவதத்துவ விளக்கமாகுஞ் சிவானந்தப் பெ யாச சிவபோகத்தை.

மறைறைய வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

குருவினருளா லறிவதொரு குறியினைக் கூறுதந்து நின்று கொண்டு, காலாக்கினி புவனமுதலனந்த புவனமீறாயுள்ள எவ்வகைப்பட்ட புவனமும் இதற்குமுன்னனுபவித்துக் கழித்தமையிற் காணற் சோறெனக்கண்டுருவருத்து விட்டு, அறுவகை யத்துவா வுட்பட்ட மூவகைப் பிரபஞ்சமும் காரணரூபத்திற் சித்தியக் காணப்படாமையாற் பித்திகைவடிவம் காணபாருக்குக் காணப்படாதா யதனைக்கண் மறைந்த சித்திர வடிவம் போல முழுப்பொய்யெனக் கண்டு, அவ்வாறு கண்ட காட்சி சலியா திருக்கப் பெறின், அப்பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்கணமான ஞான சொரூபம் ஆணவமிக விளங்கித் தோன்றும் தோன்றவே, வறியாக்கு நிதி வாய்த்தாற்போல அதனைக்கட பெருமகாதன மீதூரும் அது மீதூறவே "இன்பி லினிதென்ற லின்றுண்டேல் லின்றுண்டா - மன்பினிலேயது" ஆகலான அவ்வன்பின் வழியே பேரின்ப மயமாய்ப் புகுந்து உயிரினக் கண் விளங்கித் தோன்றும் அத்ஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயமென்பதாம்

அட்டகுணமெட்டுச் சித்தி கோகனத மென்றது பைசாச பதத்தி னட்டமா சித்தியை கோகனம் எனமட்டை கேற்றமாகிய வட்ட சித்தியுடைய பிரமபதமென வதனபெருமை கூறியவாறு

கோகனதன ஆருயோ.

ஒற்று மிகாமை வடநூன்முடிபு

வாழ்வு குலவுபதம் திப்பிய முகளிரும் அதிவிசித்திரமாகி ய மாடமு மாளிகையு முதலிய போக்கியப் பொருட் சிறப்புக் ளா னழுந்து பெற்ற பக்ம

ஓற்றுமை பற்றிக் குணங் குணியாக வுபசரிக்கப் பட்டது

இதனானே ஆணவாதி மூலகமெலா மலங்களைத் தேரா மென றறிக தகலுமாறும் அகன்லே யாமாறும் வகுத துணர்த்தி இரண்டாங் கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி ஜீவபரமென இரண்டில்லை யெல்லாஞ் சிவமே யென்ற பரிணமவாதியை நோக்கிச் சிவனினமலனென்றும் ஆனமா மலசமபந்தியா யிருப்பனென்று மத நீங்கினு லொழிந்து சிவ தரிசன முண்டாகாதென்று மே லருளிச்செய்கிறார்.

குறித்தடியின்று - ஆசாரிய னறிவித்தபடியே யறிந்து பரமேஸ்வரனுடைய திருவடியிலே தற்போதஞ் ஜீவியாமலத ஞானமேயாய் நின்று,—அட்டகுணமெட்டுச்சித்தி-எண்குணங்களாகச் சொல்லப்பட்ட எட்டுக்குணங்களுந் நுண்மை பெருமை அறவுநோயதாயிருத்தல மிகவுங் கனத்திருத்தல் விண்மிசையே கல பாரமெய்சோதல் வேண்டின வருவைக கொள்ளுதல் எவகுந்தானேயாய் நிற்றல் என்னும் எட்டுச் சித்தியும்,—கோகனககூமுதல்வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம வெறுத்து-பிரமாவினுடைய ஐஸ்வரிய முதலாகவுள்ள ஐஸ்வரியங்களையும் கொண்டாடபபட்ட பதங்களையும் உபேட்சித்து,—செறியவுலகையும் மேலாமி ழேழுலக-ஏழும மேலும் எங்கும நிறைந்து நிற்கத்தக்க சடத்துவாக்களின் வழியடங்கலும்,—வெறும்பொய்யென நினைத்தி

ருக்க - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் சுத்த வசத்தியமென்று இவையித்தனை சிவஞானத்தாலே யறிந்து அந்தஞானமாய் நிற்கவே,—மேலொடு கீழிலான - முதல் நடு விறுதி மூன்று மில்லாதவனுமாய்,—நிறுத்தவதோர் குணமில்லான - சொல்லப்பட்டதொரு குணங்களுமில்லாத நிர்க்குணனுமாய்,—தனையொருவருக்கும் நினைப்பரியான - தன்னுண்மையைத் தானறிவிக்க வறியுமதொழிந்து ஒருவராலு மறியப் படாதவனுமாய்,—ஒன்றுமிலான - சர்வமுந் தானாய் நிற்கச்செய்தே ஒன்றுந் தானல்லனுமாய் நிற்கிறவன்,—நேர்பட்டவர்களே பொறுப்பரிய பேரனையருளி - வேதத்திற் சொன்னமும லப்பிரகாசமாய் நின்றமுதல் தானே முத்தியில் பிரகாசித்து இவனுக்குள்ளே பொறுத்தற்கரிய மிகுந்த பத்தியையு முண்டாக்கி அதன் வழியே புகுந்திடுவன,—எக்குமிலாப் போகத்தைப் புரிந்தே - அந்தப் பெரிய பத்திவழியாகத் தானுஞ் சென்றுகூடி எவ்விடத்திலு மில்லாத சிவபோகத்தைக் கொடாநிற்பன

இதற்குப் பிரமாணம், சங்கற்பநிராகரணம், “சத்தியுஞ் சிவமுந் தாமேறுகருமென் - நித்திறனுணர்வுறக் தெய்வதெ வாக்கோ - தமச்சேயெனவிற ருமுணராவையு - மமைப்பரவுணர்தலு மவர்க்கடையன்றே” என்றும், சிவஞானபோதம், ௬-சூ, ௩-வெ, “நிற்குணனாய்நின் மலனாய் நித்தியானந்தனாய்த், தற்பரமாய்நின்ற தனிமுதல்வ—னற்புதம்போ, லானுவறிவா யளவிறந்த தோன்றுநோ, வானேமுதல்களையின வந்து” எனனுமுதலான கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா பாசமாகிய பிரபஞ்சத்தை யசத்தென்றறிந்து நீங்கிச் சத்தாகிய சிவம் பிரகாசிக்கு மென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

அடியிற் குறித்தநின்று - குருவினருளா லறிவதோர் குறியினைக் குறைத்து நின்றுகொண்டு,—அட்டகுண மெட்டுஞ்சித்தி-பைசாசபதத்தி னட்டமாசித்தியை நோக்கி யெண்மடங்கு மேற்றமாகிய வட்டசித்தியையுடைய,—கோகனகமுதல-பிரமபத முதலியவற்றின,—வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம் வெறுத்து-திப்பியமகளிரு மதிவிசித்திர மாகிய மாடமு மாளிகையு முதலிய போக்கியப்பொருட் சிறப்புக்களா னழகுபெற்ற பதமாகிய காலாக்கினி புவனமுதலனாசிருதபுவனமீறாகிய வெவ்வகைப்பட்ட புவனமும் இதற்குமுன்னனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கானற்சேற்றெனக் கொண் டருவருத்துவிட்டு,—நெறியறுவகையு மேலொடு கீழுடனாகவெறும் பொய்யென நினைத்திருக்க,— அறுவகையத்துவாவுட்பட்ட மூவகைப்பிரபஞ்சமுங் காரணரூபத்திற் சித்திர காணப்படாமையான் பித்திகைவடிவங் காணப்பாக்குக் காணப்படாத யதனகண்மறைந்த சித்திரவடிவம்போல முழுப் பொய்யெனக்கண்டு அவ்வாறு கண்டகாட்சி சலியாதிருக்கப்பெறின,—மேலொடு கீழில்லான - மேலொடு கீழில்லானாகியும்,—குறித்ததோர் குணமில்லான் - குறித்தறிவதொரு குணமில்லானாகியும்,—தனையொருவர்க்கு நினைப்பரியான - தனையொருவர்க்கு முணர்தற்கரியானாகியும்,—ஒன்றுமிலான - ஒன்றுமிலனாகியும்,—உளதோவந்து நேர்பட - பிரபஞ்சத்திற் கிலக்கணமான ஞானசொரூப மாணடினித விளங்கித்தோன்றும், தோன்றவே,—பொறுப்பரிய பேரன்பையருளி-வறியார்க்கு நிதிவாய்த்ததுப்போலப் பெருகசாகன் மீதூறும்,—அதுமீதூறவே, யதனவழியே, "இன்பினினிதென்ற லின்றுண்டே லின்றுடை-மனபினிலேயேத" ஆகலான அவ்வன்பினவழியே,— ஏகுமிலா

ப் போகத்தைப் புசிக்கே - எவ்விடத்து மறித்தறகரிய பேரின்ப மயமாய்,—புகுந்திடுவன் - புகுந்து உயிரின்கண் விளங்கித் தோன்றும் அந்தஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயம்.

இதனானே யாசைதரு முலகமெலாம் அலகைத்தேரா மென்றித் தசலுமாறு மந்நிலையேயாமாறும் பகுத்துணர்த்த இரண்டாங் கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது.

☞ கூ-சூ, உ-ம், அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன் மாயாவாதி ஜீவபரங்களை யொன்றென்றே தியிருக்க நீ யிரண்டாகக் கூறிய தென்னென்று வினவுதற் குத்தர முணர்த்துகிறார்.

கண்டவிவை யல்லேனு னென்றகன்று காணுங் கழி பரமு நானல்லே னெனக்கருதிக் கசிந்த, தொண்டினொடு முளத்தவன்ற னொன்றகலப் பாலே சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன் வேறின்றி, விண்டகலு மலங்களெலாங் கருடத்தியானத்தின் விடமொழியு மதுபோல விமலத்தையு மடையும், பண்டைமறை களுமதுநா னானென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே (எ)

(இ-ள்) கண்டவி ஆன்மாவானவ னிது விதுவென்று சுட்டி வையல்லே யறியப்பட்டவைகளெல்லா மற்றையு மிது னென்ற நானல்லவென றதற்கு வேறாய் கன்று

காணாச் சமிபர
முநானல்லேல
னெனக்கருதி

ஞானமயோதத்துக்கெட்டாதிருக்கிற மேலான பரமசிவனும நானல்லவென றறிந்து. என்னவே, பாசத்துக்கும பதிக்கும் வேறாயிருப்பதோ ரான்மா வுண்டென றறிவிப்பதாயிற்று

கசிந்ததொண்
டினொடு முளாந்
தவனாய்னின்றக
லப்பாலே

அந்தச் சிவன் றானுருகாநின்ற அடிமைத் திறத்துடன கூடிநின்ற வான்மா விடத்தி லெள்ளுக்கு ளெண்ணெயபோலவும் பூவினிடத்துக கந்தமானது பொருந்தி நின்றாற போலவு முள்ளும் புறம்புங் கலந்துநின்ற வைக்கியத்தினாலே

சோகமெனப்
பாவிக்கத் தோ
ன்றுவனவே ற
ன்றி

நானந்தச் சிவனாகா நின்றேனென றவனை நிந்து பாவிக்க அப்பொழுது அவனிடத்தில் அந்நியமாய்நின்ற சிவன் றானே பிரகாசியா நிற்பன்.

அசசோகம் பாவனை ஆன்மாப் பரமான்மாவைக் கூடின விடத்துத் தானென்பதொரு முதலின்றி யவனுடனே யிலயித்தொன்றாய்ப் போமெனனும் வேதாந்த மதம்போல வன்று இவனுஞ் சிவம் பிரகாசிக்கவே'

வினைடகலு ம
லங்களெலாம

அநாதியாக விவனிடத்திற் செறிந்து நீங்காதிருக்கிற மலங்களெல்லாம் விட்டுப்போகாநிற்கும். அஃதெதைபோல வெனனில்?

கருடத்தியான
ததின் விடமொ
ழியு மதுபோல

பாவனையிற் பட்ட கருடனாற் பாம்பொழியும. பாவனையே செய்யும் பலம் என்பதனா லிதைப் பாவனை பண்ணவே மலமானவைக ணீங்குமென வறிக.

விமலத்தையு முடையும்	ஆகலா லிந்த வான்மா சுத்தனும் அஃதாவது, நின்மலத்துவத்தைப் பொருந்தா நிற்கும்
பண்டைமறைகளு மது நானே னென்று பாவிக்கச் சொல்லு வதிப் பாவகத்தைக் காணே.	இந்தப் பாவனையைக் காண் பழையதாகவிருக்கிற வேதங்கள் சோகம் பாவிக்கச் சொல்லுகிறது நீயதற்குப் பொருள்கோ ளறியாமல் விபரீதமாகக்கொண்டாய்காண் ஆதலா லது கூடாது எ-று

ஸ - அவன், அஹம் - நான் இங்ஙனஞ் சோகமென்றா இது வடமொழி. இது செய்யுட்கண்ணும் வரப்பெறும்

"செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்துஞ் செய்யுட்கண் வந்தவடமொழியை மாற்றுதே—சந்தம், வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினாற் குண்டோ, தழுவாம லிற்குந் தமிழ்" எனவறிக.

வழித்தலைப்படுவோன் சுழல்கின்றேனுனைப்போ லெனை ப் பாவிக்கமாட்டேன் எனவறிக.

இதற்கு வாதுளம் சித்தாந்த சம்போதியினு மறிக. (எ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் வேதத்திலே சோகமென்றதனு லொன்றெனாத் தன்று பிரிவற்ற வதுபவாதிசயத்தினுலேயது நானென்றதே யென்னு முறைமையும் பேதமாகச் சிவனுக்குச் சமமுயிருக்கு மென்னு மந்தமதிகளை நிராகரித்து சிவ ஜீவர்களுக்குத் தாதாத்மிய முங் கூறுகின்றது.

கண்டவிவை யல்லே னென்றகன்று - ஆன்மபோதத்தினாற் பிரித் தறியப்பட்டதெல்லா மென்னுடைய ஸ்வரூபமல்லவென்று நீங்கி,—காணுகிற அப்பிரமம் நானல்லேனெனக்கருதி- ஆன்மபோதத்தினாலே காணப்படாமல் விருவாதீதனாய் நிற்கிற சிவனும் நானல்லனென்று புத்திபண்ணி,—கசிந்த தொண்டினொடுமுளத்தவன் றனிற்கலப்பாலே சோகமென்ப பாவிக்கத்தோன்றுவன்வேறன்றி விண்டகலு மலங்களெல்லாம் விமலனையடையச் கருடத்தியானத்தால் விடமொழியுமதுபோல-கசிந்த சமபந்தத்தினுடனே ஆன்மாவிலே ஜீவன் வேறின்மையாகி நின்றமையா லந்தச் சிவனுமென்று பாவனைபண்ண வான்மாவிலே வேறறப் பிரகாசிப்பன் சிவபாவனைபண்ணவே யானவழுதி பாசங்களெல்லா நீங்கிப்போ யான்மா நின்மலத்தவத்தைப் பொருந்துவன். அதெனைபோல வெனவில்? கருடபாவனையினாலே விடநீங்குமாப்போல,—பண்டைமறைகளு மதுநானேனென்றுபாவிக்கச்சொல்லுவ திப்பாவகத்தைக்காணே - பழையதாகிய வேதங்களு மதுநானேனென்று பாவனைபண்ணச் சொன்னது நாமிப்பொழுது சொன்ன பாவனையைக் காணென்றதன்பொருள்

ஏகார மீற்றசை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

சிவபோக நிமித்தமாகுங் குலோதத சிவசமாதிகூடும் பொருட்டுப் பிரபஞ்சம பொய் யென நினைந்திருத்தன மாத்திரம போதமோ வெனனச சித்தாகக சிவோகமபாவனைத தீவக வேதாந்த சோகம பாவனை வேண்டுமென்று விளம்புகின்றார்.

கண்டவிவை-சேகாதிப பிரபஞ்சக தாக்கி வாச்சியப்பொருளாய மயங்கி யிருக்கும் குருலிங்க சங்கமாதிகள்,—

அல்லேன்ன - நித்திய நிலையாங் குலையுங் கண்டிக வடிவ தடத்த லக்ஷண முற்ற வயமிதம் பதவாச்சியப் பொருளாயச் சாலம்ப சிவ யோக விஷயமாய்த் தடத்தலக்ஷண சிவபதவாச்சியப்பொருட் சிவக்குறி பொறிக்கு மிடமாதலானும வாச்சியப பொருள விட் டிலக்கியப பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிறபரமபிண்டு மெடுத்துத தொடுத துரைத்தாலுஞ் சிவோயஞ் சிவமித மென்று படாசகைப்பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிவப்பொருளாயப பாவிக்கப்பட்டு சிவோகமென்று தன்மைப் பொருட் சிவப்பொருளாய்த் தியானிக்கக் கிட்டித் தட்டாதாதலானும அகமபதத்தில் வாச்சியப்பொருட்டடத்தலக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் பூரணமாந் மந்திரானமாகத பஞ்சானமக குறிதாண்டிச சிட்டவிலக்கியப பொருட் சுவரூப லக்ஷணத்தன்மைப பொருசின்மாத்தி ரானமாவாய்ச சிவபதத்தில் வாச்சியப் பொருடடத்த லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் பிரமாதி சாங்க சதாசிவாந்த பஞ்சேசுவரக குறிதாண்டிச் சிட்ட விலக்கியப் பொருட சுவரூப லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் பரக்குறி யதித்துப் பினனலம்பதத்தில் வாச்சியப்பொருட் டடத்த லக்ஷணத்தன்மைபபொருட் டியான சமாதி யுபாதி யுற்ற சின்மாத்தி ரானமாக குறி பரக்குறி யிருகுந் தாண்டிச் சிஷ்ட விலக்கியப் பொருட சுவரூப லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் சிவக்குறி பொறிக்கப பாத்திரவானுகையால்,—

கானன்றென் றகன்று பஞ்சவித சாலம்ப சிவயோக மார்க்கத் தொரு மாக்கத்தால் முப்பத வாச்சியப்பொருள் கடந் தனமனையுற்று,—

காணுங் கழிபரமும்-பரோக்ஷ லகாதிமுத்த பரசிவமும்,

நானல்லேன படாககைப் பொருளாதலாற் றன்மைப்பொருளாகிய,—

நானல்லேன் எனக் கருதி - சிவோயஞ் சிவமிதமென்று சிந்திக்கலாம், சிவோகமென்று சிந்திக்கப்படாது. ஆரோபிதமாயப்படியுஞ் சிந்திக்கலாமென்றுஞ் சிந்தித்து,—

கசிந்த உளத்து - ஆன்மாவில்,—

தொண்டினொடும் - சமயதீட்சையிற் சைவர் செயற்கையாயப் பாவிக்கு மியற்கையாய் வைஷ்ணவரெப்போதும் பாவிக்கும் தாசோகம் பாவனா வாசனையோடு,—

அவனருள் - சிவனருள்,—

நின்ற கலப்பாலே - நிலைபெற்ற சாங்கரியத்தாலே சிவோகமென்று சிறப்பித்துச் சிந்திக்கப்படான். ஏவப்படு தாசத் தன்மையு மேவுஞ் சிவதத்தன்மையும் எனமாதா மலடியென்பது போற பகைத்த தேஇபவந்துப் பாவிக்கப் படாதாகையால். ஆகி லெப்படி ?—

சோகமெனப் பாவிக்க - இரண்டுங்கெட்ட வைஷ்ணவ தாசோகம் பாவனா வாசனை தடைத்துச் சித்தாந்தச் சிறப்புச் சிவோகம் பாவனைத் தீபக வேதாந்தப் பொதுச்சோகம் பாவனை யலமியகநத தவிர்த்துச் சோகமென்று பண்ண,—

தோன்றுவன் வேறின்றி - தாசோகம் பாவனா வாசனை தளியகதத் தஸ்மியனைத்துச் சித்தாந்தச் சிறப்புச் சிவோகம பாவனை பணணைப் பண்ணிக் குறியொப்பித்து வேற்றுக் குறியி லறி சிவன் முத்தியிற் சமாதி முற்றிச் சாட்சாத் கரிக்கப்படுவன். நீரிடபோது செப்பியது செப்பமன்று. ஸ்வரூப சிவபாவனை சத்தியமானதுபோ லாரோபித சிவரூப சிவபாவனை சத்தியமன் றசத்தியமே! அசத்திய மெப்படிப் பலங்கொடுக்கும்? சத்தியபடீ சாற்றியது. முத்திசெய் சிவாவிரப்பாவ பாசநிர பாவ

னையாகலாற் சத்திய சிவ பாவனையின்றுபோல அசத்திய சிவபா வனையின்றும்,—

கருடத் தியானத்தால் விடமொழியு மதுபோல மலங்க ளெல்லாம விண்டகலும் -பிரியாது பிரிந்து நீங்காது நீங்கும்,—

விமலதையு மடையும் - சிவத்துவாபி வியத்தியும் ஸதிதஸ தாபிதமாம்

விண்டகலு மெனபதனால் முத்திபலமும், விமலதையு மெனபதனால் வியத்திபலமுமவிளமபபபட்டன

தெண்ணடிரோ டெனபதனைநினறகலப்பாலெனபதோடு விசேஷியாமற் சிலர் பாவிக்க வெனபதோடு படுத்தி விசேஷித்தா ராகளா சிவோகந் தாசனென்று சிந்திப்பார்களாய் மனமாகா வந் தியை யென்றும வழக்குரைப பார்கள்,—

பண்டை மறைகளும -
பிரவாகா நாதிச சுருதிகளும

உமமையின்ற சில விடத்து சிவாகமங்களும்,—

அது நானே யென்று பாவிக்கச் சொல்லுவது-இது தமமென்று தியானிக்கச் செய்புவது,—

இப்பாவகத்தைக் காணே - இச்சிவோகம பாவனைத் தீ பக சோகம்பாவனையைத் தானே,—

சோகமெனபது பரோக்ஷாபரோக்ஷப்பகைப்பொருள, ஐக்கியப பிரகத்தி யாகையால்.

''தாஸோஹ மிதிஸம்மோஹம ஸோஹமேவ பரித்ரம
அஹமேவ பரிப்ராகதி தஸ்மாதரீணி பரித்யஜேத''

என்று சில சிவாகமத்திற் றனி யிருத்தலால் அபபடிச சிவோகம பாவனையே பகையாமற் பாவிக்கப் படுமென்று படித் திருந்தாலுஞ் சோயம தேவதத்த னென்பதுபோற் சுருதிச்சொ

ற சித்த விவேகத்தின்ற சிவோகம் பாவனைத் தீபமாகச் சோக மென்று மொருவழி சொல்லலாமென்று தாற்பரியம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்றன உயிராவது சுட்டுணர் வுட்பட்ட வப்பாசமு மன்று சுட்டுணர் விறந்து நின்றவப் பதிப் பொருளு மன்று இரண்டற்கும் வேறெனக் கண்டு, வேறாகிய பாசத்தை மேற் கூறிய வாற்றா லொருவி, ஏனைப் பதிப் பொருள் வேறாயினும் வியாப்பிய வியாபக பாவகத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றொளியும் போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய தனது தொண்டினையும் இறைவன் கலப்பினையு நோக்கி நின்று, கருடோகம் பாவனை பொருவன் செய்யப் பெறுமாயின், அக்கருட னம்மாந்திரிக னுக்கு வேறாதலின்றி யத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெளிவு செய்யுமாறுபோல, சிவனு மிவனில் வேறாதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி மலங்களை நீக்கிச் சுத்தனாகச் செய்வன் வேதாகம மகாவாக்கியத் திறனும் இதுவே பொருளாகக் கொள்க வென்பதாம்.

இப்பாவனை யின்றி யமையாச் சிறப்பிற்றென்ப துணர்த்துவார், பயனு முடன் கூறினார்.

பரமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயது.

பரம் அவனென்று திணைமயக்கிற்று.

தொண்டாவது சார்ந்ததன்வண்ணமா மியல்புடைய வுயிரா கழிப்பரமு நானல்லே னெனக் கருதியவழி முன்போல முனைத்தலின்றி ஒருங்குணர்வி னுள்ளடங்கி அதன் வழித் தாய் நிற்றல்.

முனைந்து நின்று செய்யும் உலகத் தொண்டினீக்குதற்குக் கசிந்த தொண்டென விசேடித்தார்.

வேறாய வழியுஞ் சோகமெனப் பாவித்தற் குரிய வினைப்பு இருவர் மாட்டு முண்மை விளக்குவார், கசிந்த தொண்டினொடு முளத்தவன்றா னின்ற கலப்பாலே யென்றார்.

கருடபாவனையை யெடுத்துக் காட்டியதும் அதனைக் களைய நீக்குதற் பொருட்டென்பது.

எனவே கருடோகமெனப் பாவிக்கு மத்துவித பாவனைக்கு மந்திரத்தின தாற்றலும் அவ்வாற்றல்வழி நின்று பாவிக்கும் மாந்திரிகன தாற்றலும் ஒருகலையான வேண்டப்பட்டு ஆண்டைக்கு நிலைபெறுமாறு போல, சிவோகமெனப் பாவித்து நிற்கு மத்துவித நிலைக்கு இறைவனது கலப்பும் இவனது தொண்டும் ஒருகலையான வேண்டப்படுமென்பது போதகமையால், அவ்வண்ணந் தொண்டு செய்தற் குரிய ஆன்மாவினது ஞானக்கிரியைகளும் கலத்தற்குரிய இறைவன் ஞானக்கிரியைகளும் ஆண்டுக் கேடின்றி நிலைபெறுமென்பதூஉம் அருத்தியா லுணர்ந்து கொள்க.

“உன்றனைக் குலமிரண்டென் குலமிரண்டுங் குறுகிடா வண்ண மின்பமா மெனபாற் கூத்தையுங் கொண்டதெப்படி” என வியந்து கூறிய தூஉம் இவ்வுண்மை நோக்கி யென்க.

இப்பெற்றித் தாகிய சுத்தாத்துவிதவுண்மை யுணரமாட்டாதார், ஒருபொருள் மற்றொரு பொருளாதல் யாண்டுமின்மையின் அது நானே யென்னு மொருவாக்கைப் பொருள்படுமாறு யாங்ஙனமென் றாசங்கித்தார்க்கு, ஒன்றுகெட்டு ஒன்றுமெனக் கொண்டு பரிணாமங் கூறுவாரும், அது நானென்னு மிரு பெயரும் விட்டும் விடாத வாகுபெயரெனக் கொண்டு கேவலாத்துவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனை மாத்திர மாகு

பெயரெனக் கொண்டு விசிட்டாத்துவித கூறுவாருமா யிடர்ப் படுவர்.

அங்ஙன மிடர்ப்படுநரைப்பன வெல்லாம் பொருளல்ல வென்பார் 'பண்டை மறைகளு மதனாலே யென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே' என்றார்.

எனவே, வேதாந்த மகா வாக்கியமுஞ் சித்தாந்த மகாவாக்கியமும் பொருளொன்றென்பதூஉம் பெறப் பட்டது.

ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக் கதிதெய்வமாகிய மந்திர சொரூபத்தை யாகலின் அப்பாவனை மெய்யாதற் கிழுக்கின்மை யுணர்க.

இதனானே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்ப பாரக்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

அது நானென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லுகைச் செய்தே நீரிதை யிரண்டாகச் சொல்லுவானேனென்ற பரிணமவாதியை நோக்கி மே லருளிச்செய்கிறார்.

கண்டவிவை நானல்லே னென்றகன்று - தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை இது நானல்லவென்று நியதிபண்ணி அந்தப் பிரபஞ்சத்துக்குத் தான் வேறாய். தான் வேறென்றதெனைப்பு, அப்படியறிந்த நீயங்கினதா லல்லலோ அதுதச் சிவமெனவிங்?—காணுக் கழிபரமு நானல்லே னெனக்கருதி - வாக்கு மனாதீதமாயிருக்கிற மேலான சிவமு மல்ல நானென்றறிந்து,—கசிந்த தொண்டினொடு முளைத்தவனரு ளினறகலப்பாலே- பத்திபண்ணுகிற வடிமைத்திறத்துடனே பொருந்தின வாஞ்மாவிலே யவன்கூடினிற வயிக்கியத்தினால்,—சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்று

வனவேயின்றி - நானவனென்றே தியானித்து நிற்கப் பேதத்தி றன்றன்றுமல அப்பிரகாசமாய்நின்ற சிவன் இப்பொழுதுவே றற்நின்று பிரகாசியா நிற்பன், —விண்டகலு மலங்க ளெலாம் - அவன்படிப் பிரகாசிக்கவே அநாதியே பொருந்திநிற்கிற மலங்களெல்லாம் விட்டுநீங்கா நிற்கும் அதனைப்போல வென்னில்—கருடத்தியானத்தில் விடமொழியு மதுபோல விமலதையு மடையும் - விஷத்தீண்டினவன் றனனைக் கருடனாகப் பாவிக்க அந்தப் பாவகத்தினாலே அவனுக்குண்டாகிய விஷந் தீர்ந்தாற் போல இவனுமந்த ஜீவனென்று சோகம் பாவனை செய்ய நின்மலத்துவமும் பொருந்தா நிற்கும், —பண்டைமறைகளு மதுநானானென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக்காணா - பழமையாய்வருகிற வேதங்களு மத்துவமசியென்கிற மகாவாக்கியத்தினாலே அதுநானேனென்று தியானிக்கச் சொல்லுவதும் இந்தப் பாவனை தனைக்கான

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்-௯-சூ, ௫-வெ, "கண்டதையன்றென விட்டுக்கண்டசத்தா, யண்டனையானமாவி யொன்றாய்ப்—பண்டைநூ, ஞானத்தைத் தான்விடுமா றுத்தமனிலாணகருட, தியானத்தற் றீர்விடம்போற் றுன்" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவன் ஆன்மாவிலே நின்ற சு-ப ஸப யறிந்து தானவனுக் கபின்னமாய்ச் சோகம் பாவனை செய்யவே தனக்குண்டான பாச நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(உடம்பே நானென்று மதிக்கியவழிய பிராமானென்று பிமருணம விபரீதமாக வுணர்கின்ற வுயிராவது) கண்டவிவைய

லலேனுனை - கட்டுண்டா வுடம்பட்ட வப்பாசமுமன்று,—காணுங் கழிபரமு நானலலேனை - கட்டுண்டா விறந்த வப்பதப்பொருளு மன்று,—என்றகன்று-இரண்டிற்கும் வேறெனக்கண்டு வேறுசி ப்பாசத்தை போக்கிப்பவாறுருவொருவி,—கருதியவனுறுந்த ருக்கபாதே நின்ற,—ஓமேப்பசிபபொருள வேறுயினும வியாப பியவியாபகத்தாற கணணொளியு நாயிறறினொளியும்போலவேற றுமை பிரித்து தோனறுதவாற ஒறறித்து நிறறற்குறிய,—கரு த்தகொண்டிருமெனக கருத்து - தன்த்தொண்டினையு மிறை வனகலப்பினையு நோக்கிநின்று,—சோகமென்ப பாவிக்க - க ருடோகம பாவனைபோல சிவோகம் பாவனை யொருவன செய யபபெறுமாயின,—கருட தியானத்தால விடமொழியு மதுபோ ல-அக்கருட னமமாகத்திரிகனுசகுவேறுதலினறி யத்துவிதமாய்த் தோனறி விடத்தை நீக்கித் தெளிவு செய்யுமாறுபோல,—வேறி னறித் தோனறுவன - சிவனு மினிலவேறுதலினறி யத்துவித மாயத் தோனறி,—மலங்களெல்லாம் விணடகனறு விமலனை யுமடையுமா-மலமனை நீக்கிச் சுத்திசெய்வன,—பண்டை மறைகளுமது நானேனென்று பாவிக்கச் சொல்லுவது இப்பா வகத்தைக்க ணே-வேதாந்த மகாவாக்கியத்திறகு மிதுவேபொ ருளாகக் கொளகவெனபதாம.

இதனுனே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பாசகு வேணடப்படும பாவனை கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்நிலை மயங்கிறருசின மேலோ ருபாயங்கட்டை யுணாத்துகினறா

அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடையபரிசு ம ரருவு மஞ்செழுத்தா லமைத்தமையுமயிகடிட, டஞ

செழுத்தா லங்கர நியாசம்பண்ணி யான்மாவி லஞ்செ
ழுத்தா லிதயத்தர்ச்சித்த, தஞ்செழுத்தாற் குண்டலியி ன
னலேயோமம்பண்ணி யிணைவரியகோதண்ட மடைந்தருளினவ
ர்சினை, றஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்கமதியருக்
கனிணையரவம் போற்றேறென்று மான்மாவிலரனே (அ)

(இ-ள்) அஞ்செழுத்தா லான்மாவைய ரனுடைய பரிசம் — ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்திலுள்ளே சிவமுஞ் சத்தியு முந்தின ஞானமாவை நடுவேவைத்த முறைமையு மறிந்து, என்னவே சிவ ஞானமாக்கள் பாசத்தை நீக்கி யனுக்கிரகஞ் செய்கையா லான்மாவைச் சிவனுடைமை யென்றா.

"ஊனநடன மொருபா லொருபாலா - ஞானநடந் தானடுவேநாடு "சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற் றீரும - பவமிதுவே யோதும்படி" என்று ருமாபதி சிவாசாரியார்.

"சிவஞ்சத்தியானமாத் திரோதந்திமிரஞ்-சிவமுதலே நாஞ் சிந்தைசெய்" என்றா ரெமதுகுரவர்

"யாதனுருவிற் கூறிற்றுயினும் பொருள்சோமருங்கில வேற்றுமைசாரும்" என்னு மிலக்கணத்தால் மூன்றனுருபு ஏழாமுருபாயிற் றெனவறிக.

அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்ததையு மறிந்திட்டு — சகள நிட்களமாகிய சதாசிவமூர்த்திக்குஞ் சகளமூர்த்திகளுக்கும் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமே திருமேனியான முறைமையினையு மறிந்து, அவை வருமாறு,—

யகாரம் லிங்கம், வகாரம் காளம், சிகாரம் மேற்பதுமம், மகாரங் கண்டம், நகாரங் கீழ்ப்பதுமம். நகாரஞ் சத்தியோசாதம், மகாரம் வாமம், சிகாரம் அகோரம், வகாரந் தற்புரு

டம், யகாரம் ஈசானவக்திரம், ஆகத் திருமேனியான வாறு காண்க.

"யகார மிலிங்கமாம் நாளம் வகாரஞ், சிகாரமேற் பீடந் தெரிக்கின்—மகாரந்தான், கண்டமேயாகுங் கவினு ரடிபீடம், பண்டிகழு நங்காரமே யாம்." "நகாரமே சத்தியோ சாதமுக நாடின், வகாரந்தான் வாம மெனமதிக்க—சிகாரம், அகோர மகாரந் தற்புருடமாகும், யகார மீசான முக மென" என்றொ மதுகுரவா

மேற் சகளத்தைத் தரிசிக்கிறது, நகாரம் பாதம், மகாரம் வயிறு, சிகாரந் தோள்கள், வகாரம் முகம், யகாரந் திருமுடி" எனவறிக

"நவிரண்டு காலதாய் நவின்றமவவும் வயிரதாய்ச், சிவவிரண்டு தோள்களாய்ச் சிறந்தவவ்வும் வாயதாய், யவ்வுயவ்வு முடியதா யெழுந்த செம்மல் கோமமையைச், செம்மையேயாந்து நிற்பதே சிவாயவைஞ்செழுத்துமே" எனவறிக.

இவ்விரண்டும் பஞ்சாக்கர தரிசனமெனவறிக.

அஞ்செழுத்தா ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தாலே கரநியாசம் அங்கநியாசம் தேகநியாசங்களைப் பண்ணி அங்காவது— பண்ணி

கனிட்டாதி யங்குட்டாந்தமான கரங்களிலே யகார வகார மகார சிகார நகாரங்களைச் சங்கார நியாசம் பண்ணி, பாத முதல் தலையீறான வங்கங்களிலே யவ்வெழுத்துக்களை யடைவே நியாசம் பண்ணி இருதய முதலிய தானங்களிலே சடங்கங்களை நியசித்து, மற்றவங்கங்களிலே பிரணவத்தை நியசித்து,

ஆன்மாவின் ஆன்மாவினிதயத் தஞ்செழுத்தா லாச்சித்த ஞ்செழுத்தாலி தெண்ப பதுமாறுக சூரியகோடிப் பிரபை த்யத்தாசித்து போன்ற ஆன்மாவினது இதய கமலத்திலே பஞ்சாக்கரமே வடிவான சிவனை யெட-

டாகுல் வியாபகத்தையுந் தனக்குவேண்டினதொரு நிறத்தினையு ஞ் சிவலிங்கமாகக் கற்பித்து அஞ்செழுத்தாற் பூசைபண்ணி,

அஞ்செழுத்தா ற் குண்டலியி னலேயோமமே — குண்டலியெனப் பெயருடைய நாபி த்தானத்தேயிருக்கிற நாடி யட்டகோண முமாய்ப் பாம்பானது மண்டலமாகப் பே ழ்செய்திருக்கிறதைக் குண்டமாகப் பா விக்க அதிலே ஞானாக்கினி நின்று சொலிக்கிறதாகப் பாவித் து அந்த ஞானவன்னியைச் சுழுமுனை நாடியிலே மேலே கொண்டுபோ ய் பிரமரந்திரத்திலே வைத்து, அந்த வொளிபொறியோடு மே கோபலிக்கிறதாகப் பாவித்து, அதிலேதான் சுத்தசுருபமாய்க் கீ ழேயிறங்கி நாபியி லக்கினியிலே கூட்டிச் சதாசிவனைப் பூசித்து,

“அஞ்செழுத்தாற் சொன்ன வினைத்திலையுஞ் செய்யவே – யஞ்செழுத்தே மந்திரமோராம்” என்றோமது குரவர்.

அந்த நாடியினின்று மேலே புறப்பட்டு விந்துத்தானத்தை யடைந்திருக்கிற வமிர்தத்தாரையாகப் பெருகுகிறதனை முன் தாகிற பாத்திரத்திலே வாங்கி யிடைபிங்கலைகளாகிற சுருக்குச் சுருவங்களாலே யஞ்செழுத்தை யுச்சரித்தோமஞ் செய்து

அங்கிவரிப்போ தனைப் படைந்த ருளிவழி நினை று — களுவி காளுதிக்கிவிட்டுச் சென்று கூடு தர்க்கரிதாகிய புருவமத்தியத்தைப் பொருந் தித் தனதுடைய வாதினைமிசைப் புருவனவ ழியின்று சாற்காலத்திற் சந்திரப் பிர பைபோலத் தியானித்து

அஞ்செழுத் தை விதிப்படியு ச்சரிக்க — “நமமுதலா யோதிலருள் நாடாது நாடும் அமமுதலா யோதுதல்சென்று” என்னும் விதிப்படிக்கு நாடோறுந் தனக்கிடமான மந் திரஞ் சபஞ்செய்திருக்கில

மதியருக்கன் னையந்த யம்போற — ஒருக்காலுங் காணப்படாதிருக்கிற இரா குகேதுக்களைப் பிரசத்தா லசெப்படி. காண

ரென்றுமான பட்டிருக்குது, அதுபோலச் சிவனும் மந்தவா
மாவிலரனே னமா விட்டத்திலே வந்து பிரகாசியா நிற்கு
ம் எ-று.

அரன் எழுவாய்.
தோன்றும் பயனிலை
இதற்குச் சிந்தியம காரணம் சுப்பிரபேதத்து மறிக

சிவாகாரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

முதலிலே யோசைகரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றதை மேல் விரித்துக் கூறுகின்றது.

அஞ்செழுத்தாலானமாலை யரனுடையபரிசு மாறுருவம ஞ்செழுத்தா லமைந்தமையுமறிந்து - அஞ்செழுத்தினாலே யானமாலைச் சிவனுடைமையாகவுடைய பரிசாவது —பஞ்சாக்ஷரத்தினுடைய பொருள், சிவனைப்பொருட்டு நமஸ்காரமென்று சொலலும் நமஸ்கரிக்கிறவனுடைமையும் நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிறவ னுடையவனுமாகையா லான்மா வடிமையுஞ் சிவ னுடையவனுமெனகிற முறைமையும், நகாராதி யைந்தெழுத்தும் நிவிர்த்தியாதி யைந்து கலைகளுக்கும் பீஜமானதலால் நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகளையும் வேறாச் சத்தியோசாதாதி பஞ்சமந்திரங்களு முதித்துச் சதாசிவர்க்குத் திருமேனியானமையு முணர்ந்து,—

அஞ்செழுத்தா லங்கரந் நியாசம்பண்ணி - யகாராதிநகாராந்தம் பீஜமாக விசாலுதி மந்திரங்களை யங்குஷ்டாதி கநிஷ்டாந்த மாகவும் ஹிரஸ்வப் பிரணவாதி யகாராந்தம் பீஜமாக இருதயாதி மந்திரங்களை கநிஷ்டாதி யங்குஷ்டாந்தமாகவும் † நியசித்து சிரசுமுதல் பாதாந்தம் இருதயாதி அஸ்திராந்த மந்தப்படியே நியசித்தித்துப் பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே பஞ்சீகரணம் பண்ணி,—

அஞ்செழுத்தாலிதயத் தானமாகி லர்ச்சித்து - இருதயகமலத்தி னடுவே ஆன்மலிங்கத்திலே பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே பஞ்சப்பிரம ஷடங்க மூர்த்தியாகிய சதாசிவ தேவனை மேற்சொல்லு மந்த்ர × யஜனப்படியே பூஜைபண்ணி,—

குண்டலியி னஞ்செழுத்தா லனலோம்பி - குண்டலி ஸ்தானத்தி னுந்திகுண்டத்தில் வைந்தவாக்கினியிலே சந்திர மண்டலத்து லமிர்தத்தைக்கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே ஓமம்பண்ணி,—

அணைவரிய கோதண்ட மடைந்து தருளின் வழிநின்று - போகப்பியாசத்தினாலே யல்லது கிட்டப்போகாத புருவமத்தியத்தை மூலாக்கினியை யெழுப்பி வாயு வன்னிபீசத்தை யுச்சரித்து தன்வழித்தாய்ச் சென்றடைந்து ஆயிரஞ் சந்திர சமானமாயிருக்கிற சிவமண்டலத்திலே சமாதியடைந்து சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தி பிரேரிக்கத் தான ¶ பிரேரியனாய் நிற்குமுறைமை கண்டு, அவ்வாறே யெல்லாத் தொழில்களையுஞ் செய்து நின்று,—

அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க மதியருக்கனலைப்பரவ மபோற்றோன்று மானமாகிலரனே - பஞ்சாக்ஷரத்தை நாலுவர்ணத்தவர்களும் நாலாசிரமத்தவர்களு மின்னபடி ஜபிக்கவென்று சிவாகமஞ் சொன்னபடியே ஜபிக்கத் தனித்துக் காணப்படாத மூன்று கேதுக்களைச் சந்திரசூரிய ரிடமாகக் காண்பித்ததுபோல ஆன்மாவிலே சிவன் ஏகமயமாகப் பிரகாசிப்பனென் றிதன்பொருள்.

இந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தின்கிரமங் கிரியாதீபிகையிலே விஸ்தரித்துச் சொன்னோம் கண்டுகொள்க.

† நியமித்து - நியாயஞ்செய்து, × யஜனம் - யாகம், ¶ பிரேரியன் - பிரேரிக்கத் தக்கவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனங் கூடாதோர்க்குச் சுத்த பஞ்சாக்ஷரத் துவாரத்தின்றிச் சிவோகம் பாவனைத் தீபகமா மஞ்செழுத்துச் செப முரைக்கின்றார்.

அஞ்செழுத்தா லானமாவு மரனுடைய பரிசும் - மறைஞான தேசிகர் விரித்துரைத்தபடி யகாரமான்மா சிகாரஞ் சிவம் என்பன முதலமுறையும்,—அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்ததையும் - சிகாரமகோரமெனப்படு முதல முறைமையிற் சதாசிவாதி ரூபமுற்றதும் அறிந்திட்டு,—அஞ்செழுத்தாலங்ககரநியாசம் பண்ணி - கனிஷ்டாதி யங்குஷ்டாந்தங்களில் யகாராதியாகக் கரநியாசமும் பாதாதி மூர்த்தாந்தங்களில் நகாராதியாக வங்கநியாசமும் பண்ணி,—குண்டலியில் - நாபித் தானத்தில்,—கோதண்டம் - புருவமத்தியம்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சுத்தத் தொண்டினொடு மூனத்தவனுடனின்ற கலப்பாலே சோகமெனப் பாவித்தற்கண் ஆன்மாவுஞ் சிவமு மன்னமை உடைமையு முடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐந்தெழுத்தோது முறையினை வைத்துணர்ந்து, "அம்மபடி கேள" எனவும் "சேரக்குரு திடிசிகரம்" எனவு மோதியவாறே அவன் திருமேனி அஞ்செழுத்தா லமைந்த பரிசு முணர்ந்து, அம்முறையே அங்க நியாச கரநியாசங்களு மவ்வைந்தெழுத்தாற் செய்துகொண்டு, இதயமுந்தி புருவ நடுவெனனும் மூன்றும் பூசைத்தானம் ஓமத்

தானந்தியானந் தானமாகக் கற்பித்துக் கொண்டு, அங்ஙனம் வழிபட்டு நின்று கொண்டு அவ் வஞ்செழுத்தை விதிப்படியே மாறி நெஞ்சழுத்தி யுச்சரித்தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம்பா வனையுந் திருவஞ்செழுத்து மந்திரமும் அங்கசரிபாகக் கிரியையு மென்னும் இம்மூன்றனையும் ஒருவழிப்பட நின்று கொண்டு அதனை க் கணிக்கப் பெறுவார்க்கு, நவக் கோள்களுள் ஏனை யேழும் போலக் காணடல் செல்லாத ராகு கேதுக்கள் உபராகத்திற் சந்திராதித்தர் மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல, முப்பொருள் களுள் யாவிதனை யறிகதே னறிகின்றிலே னென்னு மறிவிற்கு விடயமாய்த் தோன்று மேனைப் பசுபாசங்கள் போலப் புலனா காதவழிப் பதிப்பொருள் அவ்வுச்சரிப்பி லான்மாவின் மாட்டு விளங்கித் தோன்று மென்பதாம்.

அறிந்திட்டென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆன்மாவை யரனுடைய பரிசென்றவும்மையால் ஆன்மா அரனுக் குடைமையாம் பரிசு மறிதலின்று லறிந்திட்டென்பதூஉம் பெறற்கும்

அரனுருவு மென்றவும்மை சிறப்பு

அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லன்றி யனைந் தனையு மறிதல் இயைபாத் திலான்மாவில் அவ்வாறு கண்டு ஆசசித்தற்பொருட் டென்க.

இனி உம்மையை யெண்ணும்மையாக்கி, அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடைய பரிசு மரனுருவு மறிந்திட்டென்கக் கண்ணழித்து, ஆன்மாவையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுஞ் சிவ சொரூபத்தையும் அஞ்செழுத்தா லுணர்ந்தென்றும், அஞ் செழுத்தா லுண்டாந்தன்மையு மறிந்திட்டென்பது ஆன்மா தொழிந் த மலங்களையு மைந்தெழுத்தி லுணர்ந்தென்றும் உரைப்பவி ளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலிய வற்றுள் ஓதிய வாறுபற்றி யுரைத் தலுமொன்று.

இப்பொருட்குக் "கற்பனவு மினியமையும்" என்றாற்போல் அமைதல் வேண்டாதொழி தன்மேற்று.

ஞானம் அஞ்ஞானம் மலம் என்பன ஒரு பொருட்கிளவி.

ஈண்டு மலமென்றது ஆணவ திரோதங்களை.

இவை கழிந்தொழிந்தமை பற்றி வேறுவைத்தெண்ணப்பட்டன.

அனைந்து இயானித்தென்றற் பாலது அணைந்தென்று உபசரிக்கப்பட்டது.

அவனுழைப் பயன் படாமை யுணர்த்துவார், விதிப்படியென் றாளொடுங் கூறினார்.

இதனானே ஆண்டைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிரியையுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆன்மாவைச் சிவனுக்கடிமையான பத்தி பண்ணுகிற முறைமை மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

அஞ்செழுத்தா லானமாவு மரனுடையபரிசம் - ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆன்மாவைச் சிவனுக் கடிமையானபடி யறிந்து,—அரனுருவுமஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்டு - பரமேஸ்வரனுக்குப் பஞ்சாக்ஷரந் திருமேனியான முறைமையுமறிந்து,—அஞ்செழுத்தா லக்கரநியாசமப்பண்ணி யானமாவில் - ஆன்மாவிலே பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே அங்கநியாசமுங் கரநியாசமுஞ்செய்து,—அஞ்செழுத்தா லிதயத்தர்ச்சித்து - அந்தச் சிவனைப் பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே யிதயகமலத்திலே பூசித்து,—அஞ்செழுத்தால் குண்டலியினிலோமம்-பஞ்சாக்ஷரத்தினு

லே நாபி குண்டலத்திலே சுவாகாவென்று அக்கினிகாரியஞ் செய்து,—அணைவரிய கோதண்டமடைந்தருளினவழிநின்று—பொருந்தற்கரிய லலாடத்தானத்தின் மேலான புருவமத்தியிலே சிவன் ஆன்மாவுக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற தன்மையை அவனுடைய ஞானத்தினாலே யறிந்து சோகம்பாவனை செய்ய அப்பொழுதே சிவனுக்கு அடிமையாவன். இப்படி நிற்க ஆன்மசுத்தி வருகிறபடி எப்படியென்ன மேலருளிச்செய்கிறார்—அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க - பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசப்படியே யறிந்துச்சரிக்க,—மதியருக்கனணையரவம்போற்றோன்றும் - ஆதித்தனிடத்திலும் சந்திரனிடத்திலும் ஆச்சரியமாக இராகு கேதுக்கள் கூடினவிடத்து அந்தச் சந்திராதித்தர்களை யுள்ளடக்கி இராகு கேதுக்கள் மேலிட்டு நின்றாற்போல,—ஆன்மாவிலரனே - அந்தச் சிவனானவன் சோகம்பாவனை செய்த பொழுதே காட்டத்திலக்கினி தோன்றினாற்போலச் சிவனும் ஆன்மாவிலே தோற்றிப் பிரகாசியா நிற்பன்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கூ-சூ, சு-வெ, "அஞ்செழுத்தாலுள்ள மரனுடைமை கண்டரனை, யஞ்செழுத்தாலர்ச்சித்திதயத்தி—லஞ்செழுத்தால், குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கில், லண்டனாஞ் சேடனுமங்கு"

அஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க மதியருக்கனணையரவம் போற்றோன்று மான்மாவிலரனே என்றதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கூ-சூ, எ-வெ, "இந்தவிற்பாலனைவிராகுலைகண்டாங்கு, சிந்தையிற்காணிற் சிவன்கண்ணாம்—முந்தவே, காட்டாக்கித்தோன்றக் கனல்சேரும்பென்ன, வாட்டாகுமோதஞ்செழுத்து" எனனுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆன்மா சிவனுக் கடிமையென்றறிந்து பூசை யோமத் தியானங்களும

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே செய்யக்கடவ னென்றும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை யுள்ளமரியாதி யறிந்து சோகம் பாவனைசெய்ய இந்த வான்மாவை யுள்ளடக்கிச் சிவன் பிரகாசித்து நிற்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்ணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாவை யரனுடையபரிசு மஞ்செழுத்தா லறிந்திட்டு - கசிந்ததொண்டினொடு உளத்தவனருன்னகலப்பாலே சோக மெனப் பாவித்தற்கா னான்மாவுஞ் சிவமு மனனமுடைமையு முடையானுமாய நிற்கும்பரிசை யைந்தெழுத்தோது முறைமை யின் வைத் துணர்ந்து;— ஆணுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்த மையு மறிந்திட்டு - ஆமிமபடிசேன் எனவும சோகும் தடிசிகரம எனவும ஒதியவாறே யவன் திருமேனி ஐந்தெழுத்தா லமைந்த பரிசுமுணர்ந்து,—அங்ககரநியாச மஞ்செழுத்தாற் பண்ணி- அம்முறையே அங்கநியாசம் கரநியாசங்களு மவ்வைந்தெழுத்தாற் செய்துகொண்டு,—இதயத்தக் குண்டலியி னிணைவரிய கோதண்டம- இதய முதலியவற்றிற்கரியபுருவநடுவென்னு மூன்றும்,—ஐஞ்செழுத்தா லான்மாவி லர்ச்சித்த தஞ்செழுத்தாலன லேயோமபி யடைந்தருளின வழிநின் றஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க-முறையே பூசைத்தான மோமத்தானந் தியானத்தானமாகக் கரபித்துக்கொண்டு அவ்வனம் வழிபட்டு நின்றுகொண்டவ் வைந்தெழுத்தை விதிப்படியேமாறி நெஞ்சமுத்தி யுச்சரித்தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையுந் திருவைஞ்செழுத்து மந்திரமும் அந்நியாசத் கிரியையுமென்னு மிம்மூன்றனு மொருவழிப்பட்டுநின்றுகொண்டு அதனைக் கணிக்கப்பெறுவாரக்கு,— மதிபருக்க னணையரவம்போல் - கலக்கோள்களுள ஏனைவடம

போலக் காண்டல் செல்லாது ராகு கேதுக்க ளுபராகத்தின் கதிராதித்தர் மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல,—ஆன்மாவினா னன்றேனும்-நுண்பொருள்களுள் யாவினையறிந்துகொண்டிருந்தி லேனென்னு மறிவுக்கு விடயமாய்த் தோன்றுமேனைப் பதார்த்தங்களைப்போலப் புலனாகாதவழிப் பதிப்பொருளையு முச்சரிப்பினா னமா வினமாட்டு விளங்கித் தோன்றும்.

இதனானே ஆணவடைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுஞ் கிரியையுங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முதலெட்டொருத்துக்கூறியதன்றி வேறொருவிதியி
ருதிவி முதற் சிவமீறான தத்துவங்களாதியா
விக்கு முறைமை புணர்த்தினரா

நாட்டுமிதயந்தானு நாபிதனிலடியாய ஞாலமு
தற் றத்துவத்தா லெண்விரனாளத்தாய, மூட்டுமோ
விசுத்த வித்தைமலரெட்டாய முழுவிதழெட் டக்க
ரங்கண முறைமையினி லுடைத்தாயக, காட்டுகம
லாசனமே லீசர் சதாசிவமுங் கலாமூர்த்த மாமிவற்றி
னகணாறுதுஞ்சத்தி, வீட்டையருள சிவமூர்த்தி மா
னுமிசசத்தி மேலாமி நிற்பனிந்த விளைவுமிந்துபோ
றறே (௯)

(இ-ள்) நாட்டுமி * சிவனைப்பூசிக்கற்குக் கற்பிக்கு மிருதய கம
லத்துக்கு நாபிதானமே யடியாகச் சொல்
லு நாபித லும்.

வி லடியாய

ஞாலமுத்தற — மாணிக்க நிறம்போன்றிருக்கிற கிழங்கே
த்தவத்தா லெ — பிரதிஷ்டத்தவமாய், அப்புமுதல் மாயையீ
ளவிர ஞாளத்த — றுக்க கிழங்கின் மேலே நீலநிறம்போன ற
ராய — ட்டங்குல வயரத்தை யுடைய நாளத்தினு
வே கவத்துவாரத்தையும் பவளம்போன்ற
முள்ளினையும் பொருந்தி,

மொட்டு மோகி — அந்நாளத்தி னுனியிலே பூவினடியிலே
னி — பொருந்திய மொட்டு மாயையாகவும்,

சுத்த வித்தை — சுத்தவித்தியா தத்துவமே வெட்டியெழுந்த
மலரெட்டாய — தாமரைப் பூவாய் அஃதெச்சிறப்பையுடைய
தெளில சுவேத நிறத்தினை யுடைய வெட்டி
தழினையும் பனிரண்டங்குல விரிவினையு முடைய கமலத்த த
ப்பண ஞெரங்குல வயரத்தினையு ம விரிவினையும் அதிலேம்பத்
தோரெழுத்தை விதையாகவும் ஓட்டவைத்த பொன்போன்ற க
ர்ணிகையினையு மதனைச் சூழ அக்கிரம்போன்ற அறுபத்துநாலு
கேசரங்களையு மதனுனியிலே முத்துப்போலவு மிப்படியிருக்கிற
பதுமத்தின்

முழுவித ழெ — கிழக்குமுதலாகப் பிரதானமான வெட்டி
ட்டக்ஷரங்களை — தழினு ம அடைவே ஓமசிவாய நமோநம வே
முறைமையினி — வக்கரங்க ளெட்டினையும் பொருந்தி இவ்வெ
னுடைத்தாய் — ட்டிதழினையு மட்டவித்யேசுர ரதிட்டித்
திருப்பார்கள்.

காட்டுகமலா — இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பதுமத்தின்
சனமேல்சா — மே லீஸ்வர தத்துவத்திலிருக்கு மகேஸ்வ
ரராகவும்,

சதாசிவமூ — சதாசிவதத்துவத்திற் சினயாதி யா
வ கலா மூர்த்த — கிய சத்திகள் முப்பத்தெட்டுக் கலைகளையும்
மாம — வடிவாகவுடைய சதாசிவ மூர்த்தியும்,

இவற்றின கண ணுகுஞசததி — இவைக ளிருககிறததுககுஞ சததிததத துவததி லிருககுஞ சததி,

வீடடையருள சிவன மூா ததி மாஞகிச சததி மேலாகி நிற்பன — சத்திககு மேலாகி வீடடையருள சிவன மூர்ததிமாகுகி நிறபன எனபகமாறுக, முற்கூறிய சததிததததுவததுககு மேலாகிய சாவானமாகளுககு மோடசததைக கொடாநிற்கிற சிவதத்துவ மெல்லாததுககுமே லாகிநிற்கும்.

எண்டுச் சத்தியெனபது காலாம்வேற்றுமை, குவவென ஹமுருபு தொககது.

இநத விளைவ நிகது போற்றே — இப்படி மண்முதல் சிவததுவமீறுக வா தனமும் மூர்ததிமானுமாய் நிறகு முறைமை யினை யறிந்து சிவனை யாராதனை செய்வா யாக எ-று.

முழுவிதமெனக் சிறபபித்ததமையா லுபதள முளதெனற தாயிற்று

சதாசிவமுமென்ற வும்மையா லீசுர தததுவமுங கூறிய தாயிற்று

சிவன் எழுவாய், நிற்கும் பயனிலை.

நீ முன்னிலைத்தோகை எழுவாய்.

போற்று பயனிலை.

இங்கேயபதுமம் வாழைப்பூப்போல அதோமுசமாய் நா லங்குலந தாழ்ந்திருக்கும். தாழ்ந்திருககுமென ஞேதியிருகக அ க்கமலததிற் பூசிக்கச் சொல்லிய தென்னெனில்? அதனை யுத தம பீஜ மந்திரத்தாற் பண்ணி யஃ தலர்ந்ததாகப் பாவிதது அதிற் பூஜையெனறது

இதற்குக் காமிகம சுப்பிரபேதம் நிசுவாசம் சூதசங்கிகை காலோத்தரம் கிரணந்து மறிக. (கூ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலத்தாயசனக்கிரமங் கூறுகின்றது

நா—டிமிகடந்தானும் - இருதய கமலங்களிலே நிருமிக்கப் பட்டதான உமமைச் சிறப்புமை,—நாபியிலிலடியாய ஞான முத்தறுத்தத் துவத்தா லெனவிரசூள்ளதாய் - மூலாதாரத்திலே கூர்மம் கூர்மத்துக்கு நடுவே ஆதாரசத்தி. கூர்மத்தின்மேல அனந்தனுக்கு பதுமாசனம் அதன்மேலேயநந்தன நாபிமட்டாய் அனந்தனுடைய சிரசிலே பிருதிவி, தாமரைக்கிழங்கு அப்பு முதல் தத்துவ முதலாகக் காரிய மாயாதத்துவ மளவு முப்பது தத்துவங்களும் எட்டங்குல நாளம். பஞ்சாசற்பாவமுந் தாமரைத் தண்டு ஞால்கள் நாளத்தின் முளளுகள் ஞற்றுக் கொண்ணூற்றொரு புவனங்கள் —மூட்டுமோகினி - தண்டிக்கு மிக்குப்பு நடு விசைதலை யதோமாயை. அதன்மேல்,— சுத்தவித்தை மலரெட்டாய் - சுத்தவித்தியா தத்துவ மெட்டிதழாய்,—முழுவி தழெட்டக்கரங்கள் முறைமையின் னுடைத்தாய் - இந்திராதி திக்கு பாலருடைய பீசமான அஷ்டாக்ஷரத்தைக் கிரமத்திலே யுடைத்தாய் கிரமமாவது யகாராதி ஹகாராந்தமெட்டும் வாயு அக்நி இந்திரன் வருணன் யமன் குபேரன் நிருதி ஈசானன் திக்கு கன்னங்கள்,—ஈசா சதாசிவங்கள் - அனந்தாதி மகேஸ்வரர் வசிப்பதான விஸ்வா தத்துவங்கள் கேசரங்கள், சதாசிவா வசிக்குஞ் சாதாக்கிய தத்துவங் * கர்ணிகை,—தாட்டு-காட்டாகிய சூரிய சோமாக்நி மண்டலங்கள் மூன்றும் தளாக்கிர விரத்தத்திலும் கேசராக்கிர விரத்தத்திலும் கர்ணிகா விரத்தத்திலும் இவைபிறருக்களுக்கு அதிபதிக ளடைவே பிரம விஷ்ணு ருத்திராகள் இவ்வாறுள்ள,—கமலாசன மேல-என்றதனுற காணிகையின் மேற் சத்திமயமாகிய விமலாசனத்திலே யெனக

கொள்க,—கலாமூர்த்தமாமிவற்றின் கண்ணுஞ்சத்தி விட்ட
பருள்சிவன் மூர்த்திமானுகிச் சத்தி மேலாகிநிற்பன-ஈசாநாதி
பஞ்சபிரம மந்திரங்களின் கலைகள் முப்பத்தெட்டும் சதாசிவமூ
ர்த்தியாம் இங்ஙன கலைகளை சகிதியாதி முப்பத்தெட்டு சத்தியு ம
தி—டித்திருக்கும் இனி மூர்த்தியைக் கொடுக்கும் பரமசிவனிந்
தச சத்திகளாலாகிய தேகத்துக்குப் பிராணனுமா யிந்தச சத்
திகளுக்கு அதீத நிலையாகிய நிர்விகாரப ஞானாநந்த ஸ்வரூபியா
கநிறபன —இதனிலைவறிந்து போற்றே-இந்த நிலைவாவது ப
ராயாதி பஞ்சசத்திகளுஞ் சுத்தமாயையிலே பதிய வந்தனற சி
வசாதாக்கியம் அமூர்த்தி சாதாக்கியம் மூர்த்தி சாதாக்கியம் க
ர்த்திரு சாதாக்கியம் கன்மசாதாக்கியம் என்னைந்து பேசமா
ன்னைறையோன ராஸ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்தமுறை
மையை யறிந்து கன்மசாதாக்கியத்தைப் பூஜைபண்ணவென் றி
தன்பொருள்.

இதன விஸ்தாரங் கிரியா தீபிகையிலே சொன்னோங் கண
டுகொள்க.

* காணிகை - தாமரைக்காய்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இதயத் தாச்சனுப பிரகார மறைகின்றா

நாட்டு மிதயக்காணும் - இருதய கமலமும்,—நாபியி
வில் அடியாய - கந்தமாய்,— ஞாலமுதற தத்துவத்தா லெ
ன்விர ஞளத்தாய,—மூட்டு மோகினி - புறவிதழ முடிசசு மா
யை,—சுத்த வித்தைமலா - சுத்த வித்தியா தத்துவ முடபத
மாசனம் ஈசுவர தத்துவ மாகிய,—முழுவித ழொட்டாய்,—ஓம
நமசிவாயநம வென்னும்,—எட்டட்சரங்கள் முறைமையினி லு

ன் றனாய காட்டு கமலாசனமேல் - காணப்பெறப் பட்ட ப
து மாசனப் பொருட்டில், சாந்தியாதீ நிவிர்த்தி யந்த சது
ஷ்கலா சத்தி மண்டலத்திற் சாந்தி யதீத கலாருப சிவமண்
டல மந்தாபப்பிக்கு மாதலால் —ஈசா சதாசிவங்கள் - அனந்
தாதி யதிஷ்டிதாக கலாஞ் சமபுவீசுராகள் உருத்திர சதாசிவ
ரொருவருமே யிலிங்கத்தற் பூசிய ராதலாற் கலேசுர சதா
சிவ மூர்த்தற் சதாசிவாசனு மாசனத் தந்தாப்பவிப்பராகள் —அ
வற்றின் கண்ணுஞ் சத்தி - சிவாசனத் திட்ட நுச சாந்தியதீ
கலாக கொழுந்தா மிந்திகாந்த காந்த கலா சமஷ்டி விந்தா திஷ்
டாயக ஈசானி முதல மூர்த்தி யீருகுஞ் சத்தி சமஷ்டிக குறி
ச சத்தி,—கலாமூர்த்தமாம் - அஷ்டத் திரிம்சத் கலாகாபபிக
சதாசிவ தேகமாம் —விட்டையருள் சிவன் - அதிகாரா வஸ
தாரூட பரசிவம்,—மூர்த்திமானுக் - தேகியாகி,—சத்திமேலா
க - தேகத்தசரூட சிவனுய,—நிறபன - இருப்பன —இங்ஙவி
னே வந்து போறறே - இசசெய்திபுணாந்து பூசிப்பாயாக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இரயத் தார்சசிததகருகு, நிலமுதற் சத்தி தத்துவ மீருகிய முப்பத் தைந்தனையும் கீழ்வகு முகற பீ - மீருகிய அவயவங்களாக வுடைய இதய கமலம் ஆசனமும், அதன்மேற சத்தி மூர்த்தியும், சிவன் மூர்த்திமானுமா மெனபதாம்.

சிவதத்துவஞ சத்தி தததுவங்கட்குத் தமமுள் வேறுபாடு சிறிதாதல் பற்றிச சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணாது சத்தி தத்துவத்து ளடக்கக் கூறினர்.

சத்தி மேலாகி யென்றதனுற் சத்தி மூர்த்தி யெனபதூஉம பெறப்பட்டது.

அற்றேல், மேல் ஐந்தெழுத்தா லமைக்க வருமெனக் கூறி அதன்பின் ஆன்மாவிலர்ச்சித் தெனவுங் கூறி ஈண்டுச் சத்திரூபத்தி யென்றனை மலையாமற் போதுமெனின்? ஆகாது அம்மூன்றும் முதல்வனுக்கு முறையே தூலவடிவுஞ் சூக்கும வடிவும் அதிசூக்கும வடிவுமெனக் கோடலா னென்பது.

அண்ட மோரணுவான பெருமை கொண்டு கரணங்க ளெல்லாங் கடந்து நின்ற வவ்விறைவனே அணுவோரண்டமாந் திறமை கொண்டு ஆன்மாக்க ளுய்தற்பொருட்டு உடம்பி னுள்ளு மவ்வாறு நிற்கின்றான், அதனையறிந்து செய்யாதவழிப் பூசையாற் பயனில்லை யென்பார் இதனை விளைவறிந்து போற்றே யென்றார்.

தன்னின் முடிக்கலால் ஒழித்தல் தியானித்தல்களினும் இவ்வாறே யுணர்ந்து செய்யப்படுமெனக் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இத்தன்மை கூடாதவர்களுக்குச் சிவனை யுரைத்த பூசிக்குந் திறமேல் ஆன்மசுத்தி யுண்டாகு முறைமை யருளிச்செய்கின்றார்.

நாட்டிடும் இதயத்தாணு நாபியின் அடியாய் - சொல்லப்பட்ட விதயமாகிய தாமரைப்பூத் தனக்குக் கிழங்கு நாபித்தானமாய்,— நாலமுதல் தத்துவத்தா லெண்விரனாளத்ததாய் - பிருதிவி முதல் கலை யந்தமாகவுள்ள முப்பத்தொரு தத்துவத்தாலே அத்தப் பூவுக்குத் தண்டு எட்டுவிரல் நீளத்தை யுடையதாய்,— மூடும் மோகினி - நாளமும் பூவும் பொருந்தின மூட்டு அதோமாயையாய்,— சுத்தவித்தை தலர் - தாமரைப்பூச் சுத்தவித்தையாய்,— எட்டாய முழுவிதழ் எட்டக்கரங்கள் - எட்டு அக்கரங்களும் பூவுக்கு நிறைந்த இதழ் எட்டாய்,— முறைமையின் யுடைத்

நாயக நாடி கமலாசனம - முன்சொன்ன கிழக்குமுதல இசா
னமுடிவான முறைமையினை யுடைய பிரமாசனமாயிருக்கிற மு
பபத்தினான்கு தத்துவத்துக்கும நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தை
யென்கிற கலைகளை வடிவாம—மேலீசா சதாசிவங்கள சுவரூபா
த்தமாம - இந்த வாதனத்துக்குமேலீசுரதத்துவமும சாதாக்கி
ய தத்துவமும நிவிர்த்தி காணிகையாம இவை யிரண்டுக்குமசா
ந்தியும சாந்திபாதீதமும வடிவாம்—இவற்றின கண்ணுறுத்து
ச்சுத் - சுத்தத்துவம இந்த காணிகையிற கண்ணுறு விந்து
கலாம,—விட்டைபருள சிவன்மூர்த்திமானாகிச் சத்திமேலாகி
நிறபன - மோக்ஷத்தைத் தருகிற அந்த நாதம அதற்குப பிரா
ணமாய மேனிரந்தரமுமாய்ச் சத்தி தத்துவத்துக்கு மேலு
மாய இந்தப பூவுக்குச் சுகந்தமாய் நிறபன — அந்தச் சிவனை
இந்த விளைவறிந்த போறதே - இப்படி பூசித்தா லுண்டாகிய
பயனை யறிந்து அந்தச சிவனுடனொன்று சோகமபாவனை செய்கி
றது தானே அந்தரியாக பூஜையாம.

இதற்குப பிரமாணம சிவஞானபோதம,கூ-சூ, அ-வெ,
“ மண்முதலா மலாவித்தை கலாரூட, மெண்ணரியவீசா ச
தாசிவமும—நண்ணிற, கலையுருவா நாதமாஞ் சத்தியதன் சண
ணு, நிலைபதிலா மசிவனுமே னா எனுமதுவ கண்டுகொள்க.

இதனுற சொல்லியது, அந்தவா சோகஞ்செய்து சிவ
னைக் கூடுகிற வகதரியாகத்தின முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நாபியினில் - உந்தியில,—ஞாலமடியாய் - பிருதிவிதத்துவ
ம கீழ்க்காசவும,—முதற்றத்துவத்தா லெண்விரனுளத்தாய -
பிருதிவியை முதலாகவுடைய ஏனை யப்பு முதலிய இருபத்தறு

ன்று தத்துவங்களு மென்னவிரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவாக வும்,—மூட்டுமோகினி சுத்தவித்தை மலரெட்டாய-அசுத்தமா யையின் காரியமாகிய வித்தியாதத்துவங்க ளேழுஞ் சுத்தவித் தையுமென்றும் எட்டுத்தத்துவங்களு மெட்டிதழ்வடிவாகவும்,— முழுவித மெட்டக்கரங்கள் முறைமையினி லுடைத்தாய் - அவ் வித மெட்டிற்கு முறையே அக்கரங்களை யுடையதாகவும்,—ஈ சாசதாசிவமும் கலாரூபத்தமாம் - ஈசுவரனுஞ் சதாசிவமுமென்னு மிரண்டுதத்துவமும் அறுபத்து நான்கென்னப்படும் கேசரவடிவ மாகவும் பொகுட்டு வடிவமாகவும்,—சத்தியிவற்றின் கண்ணுங் ம - சத்தித்தத்துவம் பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தொரு பீஜவடிவமாகவும் உடைய,—நாட்டு மிதயந்தானுங் காட்டு கம லாசனம்-நாட்டப்படு மிதயம் கமலாசனமும்,—மேல்சத்தமே லாகி-அதன்மேற் சத்தி மூர்த்தியும்,—வீட்டையருள் சிவனுமூர்த் திரளாகி நிற்பன - வீட்டினை யருளுகின்ற சிவன் மூர்த்தியா னுக்கு நிற்பனாதலின்,—இந்த விளைவறிந்து போற்றே

இம்முறையை யறிந்தாசரிப்பாயாக வென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய வங்கசரியாகத்தக்கு வேண்டும்பகரணங்களு

மதனாற் பிரயோஜனங்களு முணர்த்துகின்றார்

அங்குரியார் கந்தனனே முதகிசதனமா யறைந்தி டுவர தத்தாறு மானமசுத்தியார்க்கும், கந்தமலா புலங்க யொளிமரு சனம்முது முதலாகக் கலாடனெல்லாம் னத்தாற் கருதிக்கொண்டு, சிந்தையினிம் பூசித்து - சி வனைஞானத்தாற் சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தறபணையுந்தை

விளக்க, வந்திடுமவ் வொளிபோல மருவியரனுளத்
தே வரவரவந் திடுவன்பின மலமானதறுமே. (௧0)

(இ - ள) அந்தரி யாகந் தன ஊன முதத்தி சாதனமா யறை கதடுவா — ஞாதாக்க ளிந்த அந்தரியாகபூசை ஞானயோகமாதலா லிதுவே பரமமான மோக்ஷத்துக் கேதுவென்று சொல்லுவாக்கள் அஃதெக்காரணத்தாலெனில்?

அதுதானு மானமசுத்தியாகும — அந்த வந்தரியாகந்தானு நாடோறு மபறறவே யானமாவுககுச சுத்தியாம அஃதியறறுமஃ தெஙஙனமெனனில?

கநதம — சநதனம். அஃதாவது, போகததிற பறறில்லாமையால் வைராககியமாகிறதே சநதனம்.

மலா — அட்டபுஷபம அஃதாவது, சொல்லாமை. யிநதிரிய நிககிரகம. அஃதாவது, புறககருவியின வழி போகாதிருததல்.

சாநதி — அஃதாவது, உடகருவி யடசகல தயை ஞானம சத்தியவசனம பேசுகை தவம் பாவம அஃதாவது, மனவழுககற றிருததல் என வெட்டிஙனயு மறிக

பூவார மலாகொண் டடியார தொழுவார.
எனறு ராதலி னறிக

புகை — தூமம. அஃதறிந்து, பிராணாயாமம போககுவரவுடனே கூடியிருககிற மணமாகிற பாதகிரதததிலே பிராணனாகிற அக்கினியை யிட்டு காவமெனப தொரு தூபங்கொடுககை.

ஒளி — ஞானதீபம் அஃதாவது, புத்தியெல்லாத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கையால் ஞானமே தீபமாயிற்று

மஞ்சனம் — திருமஞ்சனம் நீரை

அமுதம் முதலாக — பிரத்தியாகாரமாகிற அமுதமே நைவேத்தியம் அஃதாவது, இந்திரியத் துவாரங்களிலே பற்றினமனத்தை யகத்த விந்திரிய வியாத்தங்களிலே செல்லாமற் றிரும்பக்கொண்டு போய்ப் பலகாலு மிதயத்திருத்தல்

கண்டவெல்லாமனத்தாறாக் குதிக்கொண்டு — இவைமுதலிய வெல்லாத்தையு மிந்தப்பாவனைகளுடனே பாவித்த துபசாரங்களாகக் கொடுத்து

சிந்தையினிற் பூசித்துச் சிவனை ஞானத்தால் — சிவனை ஞானத்தாற் சிந்தையினிற் பூசித்து என்பது மாறுக சர்வ வியாபியாயிருக்கிற சிவனை ஞானவித்தியா லானமாவினிடத்திலே யிப்படிப் பாவகத்துடன் பொருந்திப் பூசிக்க.

சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்தை விளக்க விளங்கு மொளி போல — கண்ணாடியை விளக்க விளக்க எப்படி மலினம்போய்ப் பிரகாச மதிகமா மதுபோல இவனு மானமாவின் கண் பலகாலும் பலகாலும் நினைக்க நினைக்க ஞானம் பிரகாசியா நிற்கும்

மருவியாருள்ளத்தே வரவரவந்திடுவன் — அனவரதமும் நினைக்க நினைக்கச் சிவஞானமானமாவைப் பொருந்தி யிரண்டறநிற்கிற சிவன் பிரகாசியா நிற்பன்.

பின் மலமானதுவுமே. — சிவப்பிரகாச முண்டானவாறே யிவ்விடத் துண்டாய மலங்களும் விட்டு நீங்கும். எ-று.

சிந்திக்கச் சிந்திக்க எ-து வரவரவென விரகூட்டிறக இளாத்தலின் அஃதிரட்டைச் சொல்லென்வறிக.

அற - சுட்டு

தான் - அசை

உம்மை - எதிரது தழீஇய வெச்சம்

அறிந்தோர் அறைவர், அரன் அறம் என, எழுவாய் பயனிலை கூட்டுக

"உடம்பெனு மனையகத்தே யுள்ளமே தகளியாக, மடம்படு முணர்நெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி, யிடம்படு ஞானத்தீயா லெரிகொள விருந்துநோக்கிற், கடம்பமர் காளைதாதை கழலடி காணலாமே" எனவும் "காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக, வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி லிங்கமாக, நேயமே நெய்யும்பாலு நிறையநீ ரமைய வாட்டிப், பூசைகொளீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே" எனவுமறிக

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் சுபரபேதம் வாதுளம் மோக்ஷ சுரோத்தரம் பூசாத்தவத்து மறிக.

இந்நிலை கைவாராதார் புறத்திருந்து பூசிக்கு மவைகளைப் பாவித்துப் பூசிக்கவென்பதூஉம் பெறும். (௧௦)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதுவுமது

அக்கிரியாசக்தி தன்னை முத்திசாதனமா யுரைத்ததுவே ரததானு மான்மசுத்தியாகும் -இருதயத்துள்ளே சிவனைப் பூஜிப்பதை முத்திக் குபாயமாகப் பெரியோர்கள் சொல்லுவர்கள் அந்த வக்கிரியாசக்தா ஞானமசுத்தி யாகும்-ஆன்மசுத்தியாவது ஆணவ மாயை கன்மமென்கிற மும்மலக்கு நீங்குவது அதுவே முத்தி.

மேல் பூஜைபண்ணு மடைவு,— கந்தமலர்ப் புகையொளிமஞ்ச
னமமுது முதலாகக் கண்டனவெல்லா மனத்தாற் கருதிக்கொ
ண்டு - ஜலம் கந்தம் புஷ்பம் தூபதீப நைவேதிய மாதியாக
வுண்டான வஸ்துக்க ளெல்லாத்தையு மனத்தினாலே யுண்டாக்
கிக்கொண்டு உண்டாகுமவாறு, பிருதிவி பீஜத்தைபுச்சரித்து அ
சாதாரண பிருதிவியிலே நின்றும் கந்தம் புஷ்பம் தூபம் வஸ்த்
ரம் உபவீதம் அன்னம் அபூபம் தாம்பூலமுத லநேக வஸ்துக்க
ளையும் அப்பு பீஜத்தை யுச்சரித்து அசாதாரண அப்பு தத்துவத்
திலே நின்றும் ஜலம் பால் தயிர் நெய் தேன் கருப்பஞ்சாறு மு
தலான நெகிழ்ச்சியான வஸ்துக்களையும் வன்னி பீஜத்தை யுச்
சரித்து அசாதாரண வன்னி தத்துவத்திலே நின்றும் தீபம் ரத்தி
னாபரணம் தர்ப்பணமுதலான பிரகாச வஸ்துக்களையும் வாயு
பீஜத்தை யுச்சரித்து அசாதாரண வாயு தத்துவத்திலே நின்று
ம் ஆலவட்டம் விசிறி சாமர முதலான சலன வஸ்துக்களையும் வி
யோம பீஜத்தை யுச்சரித்து அசாதாரண வியோம தத்துவத்தி
லே நின்றும் கண்டாநாதம் வீணாநாத முதலான நாதங்களையு
மிப்படிச் — சம்பாதிதமான வஸ்துக்களினாலே,— சிந்தையினி
ற் பூசித்துச் சிவனை - ஆன்ம லிங்கத்தினாலே சிவனைப் பூஜித்து
மேல்,— ஞானத்தாற் சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தாபனத்தை வி
ளக்கவந்திடு மவ்வொளிபோல் மருவியானுளத்தே வரவரவந்
திடுவன் பின் மலமானதறுமே - சிவனை யென்பது சிந்திக்கத்தீ
பம் சிவனை யவனது ஞானத்தினாலே சிவபாவனையை மேன்மே
லும் பண்ணக் கண்ணாடியை விளக்க விளக்க முன்னம் பிரகா
சமாயிருந்த வொளியே பிரகாசமானதுபோல அநாதியேயா
ன்மாவிலே பிரிவறப் பொருந்தி யிருக்கிற சிவன் சிவ பாவனை
கைவரக் கைவரச் சிவனு மதிகமாகப் பிரகாசித்துப் பிரகாசி
த்து வருவன். தந்நுணுக்கமாக வாணவமலமும் நீங்கி நீங்க வக

து சிவன் பூரணமாகப் பிரகாசிக்க மலம் நிச்சேஷமாகப் போ
மென் றிதன்பொருள்.

-- சம்பாதித்தம் - சம்பாதிக்கப்பட்டது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இவ் வந்தரியாகமும் ஒருவழி யான்ம சுத்தி முன்னாகப் பின் பண்ணப்பட்டுச் சாலம்ப சிவயோக மூலமாதலாற் சாலம்ப சிவயோக மாராகத்தாற் சமஞ்ஞத்தம் போயச் சமஞ்ஞத முற்றுப் பாச முத்தி நிராலம்ப சிவயோக பாத்திர சின்மாத்திரான்ம சித்திக் குறி யான்ம சுத்தியாமதன்றிச் சாலம்ப சிவயோக மவலம்பித் தந்தத்து நிராலம்பித்து நிராலம்ப சிவயோகம் பண்ணப் பரமுத்தியா மென்று பகர்கின்றார்.

ஞானத்தால் - முன்சொல்லியபடி இருதயத்திருந்து நிராலம்பித்துப் பண்ணும் நிராலம்ப சிவத்தியானத்தால்,—சிந்திக்க சிந்திக்க - தியானிக்கத் தியானிக்கத் தியானமுற்றுச் சிவ சமாதியால்,—மருவி யரனுள்ளத்தே வரவர - சிவன் றன் சொரூபசத்தியினுடைய சாந்நித்தியமாகச் சாந்நித்தியமாக,—மலமானது மே - மலமுத்திவருமே,—பின் றருப்பணத்தை விளக்க வந்திடு மவ்வொளிபோல் ஆன்மா,—வந்திடுமென - சிவத்துவாபி விபக்தமாகுமென —வந்திடு மவ்வொளிபோல் ஒளி வரவர மருவி யரனை வந்திடுமென,—மலமான றுமென வுரையுரைத்தாற் காரிய முந்தலும் காரணப் பிரதாதலுமாய வியத்தி முந்தச்சூட முத்தி பிந்துதலுமாய முறைமைத் தப்புவரும் வந்திடு மவ்வொளிபோல மருவியரனை வந்திடுமென்றுரை திஷ்டாந்த விரோதமா மாதலா லப்படி யுரைப்பதன்று.

மற்றையவெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சாணைக்கருப் பொடியிட்டு விளக்க விளக்க ஒளி மேலிட்டு மாசு நீங்குமாறு போல, ஆன்மாவின் வெவ்வாறு ஞானத்தா லாச்சித்தலும் ஓய்தலும் நிட்டைகூடலுஞ் செய்யச் செய்ய அங்ஙனஞ் சிவம் மேலிட்டு மேலிட்டு வந்து விளங்கித் தோன்றும் தோன்றவே ஆணவமலந் தேய்ந்து தேய்ந்து பற்றறக் கழியும் அங்ஙனம் ஆன்ம சுத்திக்கு ஏதுவாகலான் அவ்வந்தர்யாகம் ஒருதலையான் வேண்டப்படும் முத்திசாதனமென் றறிக வென்பதாம்.

அதுதானும் ஆன்ம சுத்தியாகுமென் றொற்றுமை பற்றிக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

உம்மை சிறப்பு.

கந்தமலர் புகையொளி மஞ்சனமமுது முதலாகக் கண்டன வெல்லா மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு சிந்தைதனி லர்ச்சிக்க வெனவே, அவற்றை யங்ஙனங் கற்பித்துக் கோடலு மனுவர்த்தத்தாற் பெறாம்.

மனத்தாற் கருதுமாறு "காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக" என்பது முதலிய திருவாக்குக்களாலு மறிக.

ஞானத்தா லென்பதனை அர்ச்சிக்க வென்பதனோடுங் கூட்டுக.

சித்திக்க வென்றது முன்னையது ஓய்தன் மேற்று.

இவையிரண்டுஞ் செய்யுளாலும் அந்தர்யாகஞ் செய்யுமாறும் அஃதாண்டைக்கொருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி யு— பூசையாகச் சொல்லப்பட்ட அந்தரியாகத் து
சுருப்ப மெப்படி யென்ற மாணுக்கனை நோக்கி யருளிச் செய்
கிறார்

அந்தரியாகந்தனை முத்திசாதனமாயறைந்திடுவர்-இப்ப
டிப் பூசிக்கிற உட்பூசையாகிய அந்தரியாகத்தை மோக்ஷஹேதுவெ
ன்றே சொல்லுவார்க ளறிவாளுபாசகரோர் —அதுதானு மான்ம
சுத்தியாகும்-அந்த வந்தரியாகந்தான உயிர்க்கு விளக்கமுமாம்
இந்தப் பூசைக்குரியான வுபகரணங்களேதெனில் ;—கந்த
மலர்ப்புகையொளிமஞ்சன மமுதுமுதலாகக் கண்டனவெல்லா
மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு - கந்தபுஷ்ப தூபதீப மஞ்சனந்
திருவமுது முதலாக நூல்களிற் சொல்லப்பட்டன வெல்லாம
னத்தாலே சங்கற்பித்துக்கொண்டு,—சிந்தையினிற் பூசித்துச் சி
வனை - தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற பரமேசுவரனைத் தன
னுடைய விதயத்திலே பூசித்து,—ஞானத்தாற் சிந்திக்கச்சிந்
திக்க - சிவஞானத்தாலே அவனைச் சத்தமும் நினைக்க நினைக
க,—தறப்பணத்தை விளக்க வந்திடுமவ்வொளிபோல்- கண்ணாடி
யை விளக்கவே மேன்மேலுண்டாகிற பிரகாசம்போல,—மருவிடா
துளத்தே வரவரவந்திடுமவ் - சிவன் ஆன்மாவைப் பொருந்தி நி
ன்று மேலேமேலே பிரகாசிப்பாய்நிற்பன் அங்ஙனம் பிரகாசிக்க
வே,—பின்மலமானதறுமே - மூல அநாதியே மறைத்துக்கொ
ண்டு நின்ற ஆணவமலமாகிய வந்த வந்தகாரம் இப்பொழுது இந்
தச் சிவப்பிரகாசத்தாலே நீங்கும்

இக்கூறு சொல்லிய பூசைக்கு வேண்டத்தக்க வுபகர

னைக் கற்றல்லா மனத்தாலே சங்கற்பித்துக்கொண்டு ஞானத் தாலே யுள்ளே பூசிக்கிற பூசை ஆன்மசுத்தியென்றும் அப்படிப் பூசிக்கவே இவனுக்குச் சிவப்பிரகாச முண்டாமென்றும் அந்தச் சிவப்பிரகாசத்திலே பாசமானது நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தற்பணத்தை விளக்கவந்திடு மவ்வொளிபோல - கண்ணாடிக்குப் பொடியிட்டு விளக்க விளக்க ஒளிமேம்பட்டு மாசுநீங்கு மாறுபோல,—சிந்தையிற்சிவனை - ஆன்மாவிற்சிவனை —அந்தமலர்ப்புகையொளி மஞ்சன மமுதமுதலாகக்கண்டனவெல்லாம்-சந்தனம் புட்பந் தீபந் தூபந் திருமஞ்சன மன்னமுதலிய பூஜாத்திரவியங்களெல்லாம்,—மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு ஞானத்தாலபூசித்துச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க-மனத்தாற் கற்பித்துக் கொண்டு ஞானத்தா லர்ச்சித்தலும் ஓமித்தலுந் தியானித்தலுஞ் செய்யச்செய்ய,—மருவியருளாத்தே வரவர வந்திடுவன - ஆணிப்பொருந்திய சிவம் உள்ளத்தின் கண்ணே மேலிட்டு மேலிட்டு வந்துவிளங்கித் தோன்றுந் தோன்றவே,—பின்மலமாலுந்தமே - பின் ஆணவமலம் தேய்ந்தேய்ந்து பற்றறக்கழியும்,—அதுகாணுமான்ம சுத்தியாகு மந்தரியாகத்தனை முத்திசாதன மாயறிந்திடுவா - அங்ஙன மான்மசுத்திக்கேதுவாகலா னவ்வந்தரியாகம் ஒருதலையான வேண்டப்படு முத்திசாதனமென்றறிக.

இவையிரண்டுஞ் செய்யுளானு மந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃதோனைடைக்கு ஒருதலையான வேண்டப்படுவதென்பதுங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

அந்நிட்டையைப் பிரிந்தகாலத்திற் புறப்பூசை
யில் விருப்பமுண்டாகி லொப்பின் மு
டித்தலாக வுணர்த்துகின்றார்

புறம்பேயு மரன்கழல்கள் பூசிக்கவேண்டிற் பூம
ரத்தின் கீழுதிர்ந்த போதுகளுங்கொண்டு, சிறந்தாரு
ஞ் சீரிசிவனை ஞானத்தாலங்குச் சிந்திக்கும் படியிங்கு
ச் சிந்தித்துப்போற்றி, யாம்பாவங் கடக்கா மெனக்
டவோமெங்கு மாண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்புற மெ
னாதே, திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றே
சரியையார் தம்முடைய செய்திதானே (௧௧)

(இ-ள்) புறம்பே யுமரன்கழல்கள் பூசிக்க வேண்டில்	புறப்பூசையுஞ் செய்யவேண்டிற்றாயின் தனைப் பூசிக்க அஃதெவ்வாற்றா னெனின்?
பூமரத்தின் கீழுதிர்ந்த போதுகளுங் கொண்டு	பாதிரி கோங்கு அலரிமுதலிய கோட்டினின்றுமுதிர்ந்த பூமுதலியவற்றாற் பூசை செய்க

இது மலையிலக்காதலாற் புறத்துஞ் சிவபூசை பூவாற் புரி
வாராக் கருத்தினமலையிலக் கேயாம். எனவறிக

சிறந்தாருஞ் சீரிசிவனை ஞானத்தா லிங்குச் சிந்திக்கும் படியங்குச் சிந்தித்துப் போற்றி	சாயலுஞ்ஞு யெவ்விடத்தும் நிறைந்து நிற்கின்ற அழகிய சிவனை யகத்தரியாகம் பண்ணுமுறைபோ லிவ்விடத்து மப்படியே கருதிய பூசிப்பதுஞ் செய்து தோத்திரஞ்செய்து

அறம்பாவங்க ட்கு நாமென்கட வோம் — யாமே யிவ்விடத்துச் செய்யும் புண்ணிய பாவங்கட்கவனே நிலைவருத்தலா லவற்றி னைச் செய்யும் எமக்கென் றறிவின்மையா லி வற்றினுக் கெவ்வாறு முரியோமென்று, க ருதி என்னவே யான்மசமர்ப்பணங் கூறிய தாயிற்று

எங்கும்பண் வனைக் கண்டக் கா லகப்புறமெ னருதே — சர்வவியாபியா யிருக்கிற சிவனை யிப்படி த் தரிசித்துவிட்டுத் தகப்பூசை புறப்பூசை யென் விகற்பித்துக் கருதலின்றிப் பூரணத் தைவிட்டு நீங்காது

திறம்பாதே ப ணிசெய்து நிற் கையன்றே சீர டியார்கமமுடை ய செய்திகானே — சிறப்பினையுடைய ஞாதாக்கள் இந்த நி லைபிறபிரியாதுற்றுத் தோன்றின கன்மே யவன் பணியேயென்று பிறழாமல் வழிபா டுசெய்து நிற்கும் எ-று

செய்து-எழுவாய்.

நிற்கை-பயனிலை

புறம்பேயு மென்னு மும்மை யிழிவுசிறப்பு

ஏகார மெதிர்மறை.

இதற்குத் தேவிகாலோத்திரம் சிவதந்திரம் இரகசியசா ரத்து மறிக (௪௧)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

புறம்பேயு மரனைக்கழ பூசிக்கவேண்டில்-முன்சொன்ன வ ந்தரியசனத்திலே மன நிலைபிறவாமல் புத்தியிலும் பூசிக்கவே ணுமென் றிச்சையுடைத்தாமாகில்;— பூமரத்தினதி முதிர்ந்த

போதுகளுங்கொண்டு - சிவனுக்குச் சாத்தவுரித்தாகிய பூவையு
டைய மரத்தினின்று கீழுதிர்ந்த வந்தப்புஷ்பங்களையும் முறைமையி
னாலே திருமஞ்சன முதலானவையிற்றையுங் கூட்டிவைத்துக்
கொண்டு,—சிறந்தாருஞ் சீசசிவனை ஞானத்தாலங்குச் சிந்திக்
கும்படி யிங்குஞ் சிந்திசதுப்போற்றி-எவ்வுயிருக்குஞ் சிறப்புயி
ராயப் பொருந்தியுழக்குமப்பெற்றிருக்குஞ் சிவனை ஞானத்தினாலே
முதல் இருதயகமலத்திலே பாவித்தபடி யாசனமூர்த்தி மூர்
த்திமானைப் புறத்திலேயிலே க்ஷணிகலிங்கத்திலே யாகுதல் ஆசா
ரியர் கொடுத்த வாண லிங்கத்திலே யாகுதல் பூசைபண்ணி,—
அறம்பாவங்கட்குநா மென் கடவோமென்று - இந்தப்பூசை ப
ண்ணுகிறவிடத்திலே — ஞானாதிகங்களினாலும் மந்திரக்கிரியா
பாவனாத் திரவியங்களினுடைய +சாங்கத்தினாலும் *வைகல்லி
யத்தினாலுண்டான புண்ணிய பாவங்களுக்கு நமக்குமென்ப
போகாது சிவன் கூட்டின காரணங்களையுங் கொடுத்த திரவிய
ங்களையுங்கொண் டேவினபடியே செய்தோமென்று பணிபற
நின்று உம்மை சிறப்பும்மை,—ஆண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்
புறமென்னாதே திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றோ சிரஷ்
யார்த்தமுடைய செய்திகானே - பதியாகிய சிவனை யெண்ணி
றந்தகால மறியாம லிருந்தும் ஆசாரிய ருபதேசத்தினாலே சிவ
ன் சுவாமியென்றும் நாமடிமை யென்றும் அறிந்தபின் புறத்து
ம் புறம் பென்னும் லவ்விடத்துஞ் சிவனுக்கடிமைத் தொ
ழில் செய்வதன்றோ வழுகிய சிவனடியார் தொழிலாவதென
றிதன்பொருள்

எட்டாஞ்சூத்திரத்தில் ‘புதியவிரைப்போது’ என்றுசொல
லிவிவிடத்துப் பூமரத்தின் கீழுதிர்ந்த தென்றது விரோத
மென்னில் அஃதன்று எட்டாஞ்சூத்திரத்திற் சொன்னது கிரக
ஸ்தவிஷயம், இவ்விடத்துச் சொன்னது சங்யாசிவிஷயம் சங்கா

சிக்கு 'புஷ்பாணஞ்ச நிருந்தனம் என்றும் யவ்யதம் பதிதபுஷ்பம் ஸம்ஸ்ராத்தவ்யம் யதிபூஜநம்' என்னு மாகம வசனத்திற்கு வ்ருத்தியாகையால்

-- நூநாதிகம் குறைச்சல், + சாங்கம்-நிறைவு, * வைகல்யம்-குறைவு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சதா சமாதி நிஷ்டனுக்குச் சமாதி கலைந்த மனச் சஞ்சலமெய்துங் காலத்துப் புறப்பூசையும் பூசிக்க வேண்டியதென்று புகலுகின்றார்.

ஞானத்தால் - நிராலம்ப சிவத்தியானத்தால்,— அங்கு - நிராலம்ப சிவயோகத்தில்,— இங்கு - முன்சொல்லிய கலாமூர்த்தமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலும்,— நிராகாரமாயுமா கருமிராயச், சிந்தித்துப்போற்றி - தியானித்துப் பூசித்து,— ஆண்டவனை என்றது பூசாகாலத்திற் பூசிய பூசகத் தன்மையா லுணர்ந்தது சமாதிகாலத்திற் சுவதந்திரமாயொப்பாக வொப்பிக்கும் நிராலம்ப சிவத்தியானத்தின் முளைக்குஞ் சமாதியிற் சாற்றப்பட்டது.

"நாஸ்திபூஜாநமஸ்காரோ நஜபோத்யாநமேவச
கேவலம்ஜ்ஞேயமித்யுக்தம் வேதிதவ்யம் நகிஞ்சந."

என்று தேவிகாலோத்தரத் திருத்தலால்,
மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அகத்தாதல் புறத்தாதல் ஒருகுறியினைக் கண்ணிறைவினைக் காண்டபெறின், அகம்புறமென் றிரண்டாலர்ச்சனை புரியுமித்தச்

கம போலப் புண்ணிய பாவங்களைக் குறித்தலின்றி அதுவே றி
துயே றெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி யாண்டு மொரு பெற
றியராய் இட்டபணி செய்து நிற்றலே மெய்யடியார் செய்தி யா
கலான், அகத்தே காணும்படி புறத்தேயு மொரு குறியிற் கண்
டு அரன்கழல் பூசிக்கற்பாற்று. அதற்குபகரணம் வேண்டுமா
யின், முப்பனறு வருந்துதலு மாகாமையான், மரத்தினின்று முதிர
ந்த பூக்களும் ஆறுகுள முதலியவற்றினாகிய நீரும் அடாசக
மாய வந்த அமுது முதலாயினவுமே ஆண்டைக் கமையு மென
பதாம்

போற்றிப் பூசிக்க வென விடையும்
புறம்பேயு மென வும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று
போதுகளு மென்ற வும்மை எதிரது தழீஇயது
இதனுள்ளே புறப்பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல் கூற
ப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—υ—

ஞானவான்களுக்கு இந்த வுட்பூஜை யொழிந்து புறப்பூ
ஜை வேண்டுமோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கிப் புறப்பூஜை
பூஜிக்கவேண்டினும் அதை ஞானத்திலே பூஜிப்பார்களென
றருளிச் செய்கிறார்

புறம்பேயுமரன்கழல்கள் பூசிக்கவேண்டில்-உட்பூஜை யொ
ழிந்து புறத்திலும் பரமேஸ்வரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை யாசி
க்கவேண்டியிருந்தா லதனாலே,—பூமரத்தினின்று முதிர்ந்தபோது
களுங்கொண்டு- பூவுள்ள மரத்தினின்றும் உதிரப்பட்ட புஷ்பங்
கள் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலான திரவியங்களுங் கேட்
டுக்கொண்டு,—சித்தருஞ் ஸ்ரீசிவஞானத்தாலே சித்திக்கு

யப்படி யங்கு சிந்தித்துப்போற்றி - சிறப்புப்பொருந்திய வழகிய பரமேசுவரனை சிவஞானத்தாலே யங்குட்பூசையிலே தரிசித்து இரண்டற நிற்கிற முறைமைபோல இவ்விடத்திலும் அப்படியே கண்டர்ச்சித்துத் தோத்திரமுஞ் செய்வது இந்த முறைமையிலே நிற்கையினாலே,—அறம்பாவங்கட்கு நாமென் கடவோம் - பிராரத்தகன்மந் துலையுமளவுந் தேகத்திலேநின்று சுகதுக்கங்களைப் புசித்தாலும் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கும் நமக்குந் தொந்தனை யுண்டாகாது நாமஞானமாய் நிற்கையினாலே,—எங்குமாண்டவனைக் கண்டக்கால் - எவ்விடத்திலும் நம்மையாட்கொண்ட பரமேசுவரனைக் கண்டவிடத்து,—அகப்புறமென்றே - உள்ளென்றும் புறமென்றும் நினையாதே உள்ளும் புறம்பு மொருநீர்மையாகக் கண்டு,—நிரம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றே சீரடியார்தம்முடைய செய்திதானே - இந்தநிலை திரியாமல் எங்குமவன் பரிபூரணனாய் நிற்கையால் எவ்விடத்திலும் வழிபாடுசெய்து நிற்பதல்லோ திருவுளத்துக் குவந்த வடியார்க்குள்ள செயல்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, ஞானவான்களுக்கு உட்பூசை யையுமென்று புறப்பூசை வேண்டினாலும் அந்த உட்பூசையைப்போல வாசிக்கவேணுமென்றும் பரமேசுவரனை வழிபடுமிடத்து எங்கும் பூரணமாய் நிற்கிற முறைமை யறிந்து உள்ளும் புறம்பு மொருநீர்மையாக வழிபாடு செய்யவேணு மென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அகப்புறமென்றே யாண்டவனைக் கண்டக்கால் - அந்த நாதல் புறத்தாத வொருகுறியினைக் குறைவினைக் காணப்பெறி

ல்,—அறம்பாவமகடகு நாமெனகடவே மென்றும் - அகம்புற மென்றிரண்டா லாசசனைபுரியு மிந்தச்சகம்போல புண்ணிய பாவங்களைக் குறித்தலின்றி,—இறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றே-அதுவே திருவேறெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி யாவைமொரு பொறியரா யிட்ட பணிசெய்து நிற்றலே.—சீரடியார் தமமுடைய செயதிகாளே - மெய்யடியார் செய்தியாகலான,—சிறந்தாருஞ் சீரசிவனை - அகத்தே காணுமபடி சிறந்து விளங்குகின்ற முதல்வனை,—ஞானத்தாலங்குச் சிந்திக்குமபடி-ஞானத்தா லுளளேகண்டாற்போல,—புறப்பேயு மிங்குருசிந்தித்து - புறத்தேயு மொருகுறியிற்கண்டு,—அரன்கழல்கள் போற்றிப்பூசிக்க - அரன்கழல்கள் பூசிக்கற்பாற்று—வேண்டிற் பூமாத்தின் கீழுதிர்ந்த போதுகளுங் கொண்டு பூசிக்க - அதற்கு பகரணம் வேண்டுமாயின், முயன்று வருந்துதலும் பிறவுயிர்களை வருத்துதலு மாகாமையின் மரத்தின்கீழுதிர்ந்த பூக்களுமாறு குளமுதலியவற்றி லுளவாகிய நீரும் அயாசகமாய வந்த அமுதமுதலாயினவுமே யாண்டைக் கமையும்.

இதனானே புறப்பூசையு மாண்டைக் கங்கமாதல் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சர்வ வியாபித்துவத்தை யறிந்து வழிபட்ட
வான்மாக்களுக்கவன் கொடுக்கும் வரி
சை யீதென் றுணர்த்துகின்றார்.

இங்கனத்தி னெரிபாலி னெய்பழத்தினிரத மெள்ளினக னெண்ணெயும்போ லெங்குமுளனிறைவன், வந்தனைசெய் தேவிடத்தும் வழிபடவேயருளு மல

மறுபபோ ரானமாவின மலரடி ஞானத்தால், சிந்தனை
செய்ய நாசசிக்கிற சிவனுளத்தேதோன்றித் தீயிரும
பைச செயவதுபோற சீவனாக்கனைப, பந்தனையை ய
றுததுத்தா னாக்கித்தன்னுருவப பரப்பையெலாங
கொடுபுகுந்து பதிப்பனிவனபாலே. (கஉ)

(இ-ள்) இந்தன தத்தினெரி — மரத்தினக ணகனிலை யடிதொடுகது நுனி யளவாக வியாபித்து நிற்குமாறுபோலவும

பாலினெய் — பாலினக ணெய யெங்கும வயாபித்து நிறகுமாறுபோலவும

பழத்திரதம — பழத்தினக ணிரதம வயாபித்து நிற்குமா றுபோலவும்

எளளினக ணெணெயுமபோல் — எளளினிடத்துத தைலம வியாபித்து நி றகுமாறு போலவும

எஙகுமுளனிறைவன — இறைவ னெங்குமுளனெனைப பதமாறுக. சிவனு மிபபடிச சாவவயாபியா யிருபபன

வநதனை செய்தெவ விடத்தும வழிபடவே யருளும — அகபபூசை புறபபூசையெனக கூறியவற றுளொன்றுல வழிபடவே யக்கசசிவன ஞானே சாநநித்தியமாய நின ஞானமாகககளுக கனுக கிரகததைச செய்வன.

மலமறுபபோரானமாவின மலரடி ஞானத தாற்சிநதனைசெய் நாசசிக்கிற — மலரடி ஞானததாற சிநதனைசெய நாசசி ககிலானமாவினமல மறுபபோ ரெனபபத மாறுக. மலாபோனற அவனது திருவடிக ளை யடையக கருதும ஞானததாலே விரு பபத்துடன பாவித்துப் பூசிககி லககவா னமாவினகளை றுதியே பொருநதின ஆணவாதி குற்றம போமபடி.

சிவனுந்தந்தே   தன்னை வழிபடாநின்ற வான்மாக்களிட
தோன்றி   த்தி லுண்டாகிய கிருபையினாலே யவரிடத்
திலே பிரகாசியாநிற்பன் ஓரிடத்திலே பிர
காசிப்பனென்றாகில் அவனேகதேசியாய் விடானோவெனில்?
சிவனது வியாபகந் தடைபடாததாகையா லதற்கிழிபில்லை

தீயிரும்பைச்   அக்கினியானது தன்னைச் சேர்ந்த விரும
செய்வது போறச்   பை யெப்படித் தற்சொரூபமாக்கிறது, அது
சீவன் றன்னைப்   போல இந்தச் சீவனுந் தன்னைப் பொருந்தி
பந்தனையையறு   ன வான்மாக்களுடைய ஆணவாதியைப்ப
த்துத் தானாக்கி   போக்கி யவர்களறிவை விளக்கித் தற்சொ
ரூபமே யாக்கி

தன்னுருவப்ப   தன்னைப்போலச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி கு
ரப்பை யெல்லாங்   ணங்களையு மிச்சாஞானக் கிரியைகளையு மி
கொடுப்புந்தப்   ந்த வான்மாவிடத்திலே கொண்டுவந்து ப
திப்ப சிவன்பா   தியாநிற்பன் எ-று.
லே

ஆன்மா விச்சாஞானக் கிரியாசொரூபனென்று முன்னே ஞ யிருக்க இப்பொழுது கொடுப்பனென்ற தென்னை? போவென னில் அது பாசத்துடன் கூடினபோது விருத்திகாரியமாகச் சீவி க்கும், சண்டு நிச்சயரூபமாகவே சீவிக்குமதனையே யிப்பொழு து கொடுத்ததென்க கூறியதெனவறிக.

இறைவன் - எழுவாய்.

எங்குமுளன் - பயனிலை.

அந்த விறைவனே பதிப்பனென்பதும் பயனிலை

ஒழுவாயு மிரண்டுபயனிலையுங் கொண்ட தெனவறிக

இதற்குச் சர்வஞானோத்தர மாக்கினேய புராணத்து மறிக. (௪௨.)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

மேலுமதற்கே புறநடை

இறைவனிங்ஙனத்தினெறி பாலினெய் பழத்தினிரத மெள்ளி னக ணெண்ணெயும்போ லெங்குமுள னெவ்விடத்தும் வாஞ்சனை செய்து வழிபடவேயருளும் -போல் என்பது கடைநிலைத்தீபம், பக்கந்தோறு மொட்டிய பொருளுக்குச் சத்தகாரத்தாவாகிய சிவன் சராசராத்மகமாகிய பிரபஞ்சமெங்கும் காஷ்டமு மக்கினியும் போலவும் பழமுஞ் சுவையும் போலவும் எள்ளுமெண்ணெயும் போலவும் பிரிவறநின்றுள்ளன் ஆகலால் சராசர பேதங்களிலே எந்தமூர்த்தியிலே சிவபாவனைப் பண்ணிப் பூசித்து வழிபடுவோம் அதற்கதற்கேற்றபலங்களைப் பூமியாதிபத்தியம் சுவர்க்க சமுகலாக சிவசாமீப்ய பரியந்தமும் போகங்களை யெல்லாங் கொடுப்பன் இவ்விடத்தநேக திட்டாந்தங்களினாலே அத்வைதம் திடம்பண்ணினது.—மலமறும்போ ரான்மாவின் மலரடி ஞானத்தாற் சிந்தனைசெய் தாசிக்க- போகமானது அசத்தியமும் பந்தமுமாதலால் மோக்ஷமே வேணுமென நிச்சித்தபோ ஆன்மாவி னிடத்திலே சிவஞானத்தினாலே சிவதரிசனத்தைப் பண்ணிச்சிவ னான்மாவிடத்திலே வேறற நின்றமையாலே நானே சிவனெனப் பாவித்து ஞானபூசையைப் பண்ண,—சிவஞானத்தே தோன்றிப் பந்தனையை யறுத்துத் தீயிரும்பைச் செய்வது போற் சீவனறனைத் தானாக்கித் தன்னுருவப் பரப்பை யெலாங் கொடுப்புகுத்து பதிப்ப னிவன்பாலே-முன்சொன்னவாறு ஞானபூசை பண்ணவே சிவ னான்மாவிலே பிரகாசித்துத் தானே வாதி பாசங்களையறுத்து அக்கினி யிரும்பிலே பொருந்தி யிரும்புடைய நிறத்தையுஞ் சுடுந்தொழிலையுங் காட்டியதுபோல ஆன்மாவைத் தானாக்கச்செய்து, தானாக்கச் செய்தலான்மாவினுடைய

கிஞ்சிஞ்ஞதையும் பாரதந்திரியத்தையு மொழித்துத்தனதாகிய சர்வஞ்ஞ சர்வ கர்த்திருத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்து அநுகூல கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவிப்பது. இவ்வாறு சீவன்முத்தி யவஸ்தையிலே செலுத்திப் பரமமுத்தியிலே தன்னுடைய ஸ்வரூபமாயச் சத்திய ஞானானந்தங்களைக் குறைவற விளக்கப் பரமமுத்தஸ்தானத்திலே ஸ்தாபிப்பனென்றிங்ஙனம் பொருள்.

கொடுமென்றது ஆன்மாவை தம்மைக்கிரகித்ததெனவும் புகுந்தென்றது ஆன்மாவுக்குத் தம்மைக் கொடுத்ததெனவு மறிக. இதற்குச் சம்மதி திருவாசகம் "தந்ததுன்றன்னைக் கொண்டதென்றன்னைச் சங்கரா. ஏகார மீற்றசை

× பாரதந்திரியம் - உட்பட்டிருக்கை,

சிவாக்கிரயோகி பண்ணின சிவஞானசித்தி
ஒன்பதாஞ் சூத்திர வியாக்கியானம்
சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சேவிகா லோத்தரத்துரைத்த ஞானசார முற்று முற்று மூலோகாசாரப் பற்று முற்று மற்றவர்க்கே பஞ்சாக்ஷர மாத்திரத்தா லங்க நியாச மதனு லக்ஷரியாக மதனுற பூமாத்தின் கீழ் விழுந்த பூப்புறப் பூசை, இம்முக்குறி பொறிகளுஞ் சிறகுறி ஞான பூசை, உலோகாசாரமு ஞானசாரமு மொத்து மேறியுங் குறைந்து மிருக்கு மவர்க்கு பத்ததிப் படிக்குப் பலகுறிக கிரியாபூசை, சிவத்தியான வுயிரியந்தைச் சிவஞான பூசையினாற் சிவன் சீக்கிரஞ் சாந்நித்ய மாய்ச் சிவத்துவாபிவியத்தி செயவ னென்று செப்புகின்றார்.

இந்தனத்தி னெரி யென்பது முதல் உவமை முற்றுவமை யன்று பிரபஞ்ச மாத்திரத்தி லேகதேச வுவமை முற்றுவமையாக்கிப் பொரு ளுரைக்கில், இந்தனத்தி னெரி யென்பதனுற் காஷ்டத்தி னவயவமாய்க் காஷ்டத் திருக்கு மக்கினி பரமாணு வுக்கும். அப்படி யிருக்கும் பிருதிவி பரமாணு அப்பு பரமாணு வாயுப் பரமாணுக்களுக்கும் சம்யோகசம்பந்தம். அந்த இந்தனத் துணுக்கு மெல்லாப் பரமாணுக்களுக்குஞ் சமவாய சம்பந்தம்.

அக்கினி பரமாணுவுக்கு மெரிக்கும் சம்யோக சம்பந்தம் சொல்லப்பட்டும் —

பாலினெய் யென்பதினாலும் எள்ளின்க ணெண்ணெ யென்பதனாலு மப்படி யூகித்துச் சம்யோகசம்பந்தமும் சொல்லப்பட்டு.—

பழத்தி லிரத மென்பதனுற் சேவலஞ் சமவாய சம்பந்தஞ் சாற்றப்படு மாதலாற் பிரபஞ்சத்திற்குஞ் சிவனுக்கும் மிச்சம் பந்த மெல்லாஞ் சாற்றப்பட்டுச் சிவன் விகாரியாய்ச் சடமாயு மேகாணம் வாதத்திற் கிருப்பு ராவன் ஆதலா லிச் சம்பந்தங் களை விட்டுச் சித்த சித்தப் பிரபஞ்ச முற்றும் வியாபித்து,—

எங்குமுள னிறைவனென்ன - அதனாலே எவ்விடத்தும் இலிங்க சித்தி யாதியில்,—

வந்தனை செய்து வழிபடவே - கிரியாபூசை நமஸ்காரங் கள் செய்து போற்ற,—

அருளும் - பதமுத்தி கொடுத்துப் பரபோகந் துய்ப்பித்து மகாப் பிரளயத்திற் பரமுத்தியும் பலிப்பிக்கும். இத்திகாலத் திற் பரமுத்தி துல்லப மானாலும்,—

மலமறப்போர - உத்தரோத்தர சுத்த போக மாத்திர முற்று நடுவே கீழ்முவாதபடி ஒத்தமல பரிபாகத்தால் மகாப

பிரளயத்து மதித்தல்லபமாய்வரு மிகுந்த மலபரிபாகத்தார் தம் மியத்தால் நிரதிகாரண சிவதீக்ஷை சாதிகாரண சத்தியோ நிருவாண சிவ தீக்ஷை யிரண்டிற்கு முரிகா சிலர் தவிர வசத்யோ நிருவாண தீக்ஷை மாத்திரத் தருக்ராயத் தானங்களிற் றங்காது சரீராந்தத்துச் சிவத்துவத் தடையின்றி யடையும் பொருட்டுத் தீக்ஷையிற் பிராரத்த கன்ம போகந் தகைந்த சிஷ்ட மலமுத்தி விரும்புவோர்

ஆன்மாவின் மலரடி ஞானத்தால் - சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய சிற் சத்தியால்,—

கிரியை செய்தாசிக்க -சிவோகம்பாவனுத்தியான பூசை பண்ண,—

சிவனுளத்தே தோன்றி - ஆன்மாவில் மலக்ஷய காரசங்கற்ப சாந்தியனுயச் சீவன் முத்தி சிவ சாக்ஷாத்காரந்தான பரமுத்தி சிவ சாக்ஷாத்காரகோடி பரிசிக்கு முத்தம சிவ சமாதி மாத்திரந்தா னுதிக்கப்பண்ணிச் சரீராந்தத்தில்,—

தீயிரும்பைச் செய்வது போல - முற்றுவமையன் றிதுவும். ஒத்த சிவத்துவப் பிரகாச மாத்திரத்திலேக தேச திஷ்டாந்தம் முற்றுவமை யுனனில் சிவாவேச காபால மதமாம், அது சித்தாந்த மன்று, தடத்த லக்ஷண மாதலால் ஆவைச் சொரூப லக்ஷண மோக்ஷ சுருதி தாரதம் ஆகையா லவ்வள வொப்பினால்,—

சிவன் றன்னைப் பந்தனையை யறுத்துத் தானாக்கி - அச் சேஷித்த மலத்தினை மாற்றித் தன்னைப் போற் றற்பொருள் றிவிற சிவனாக்கி,—

தன்னுருவப் பரப்பையெல்லாங் கொடு புகுந்து பதிப்பணி வன்பாலே - இவ்விடத்தும லக்ஷணையாற் பொருளுரையா திரு

ந்தபடி யுரைத்தார் சங்கிராந்தவாதி பாசுபதி மதமாம் அது சித்தாந்த மன்று. தானப் பொருளைக் கெடுப்புகுந்து பதிப்ப னென்பது கூடாது சிவனாகிய ஆன்மாவிலே தனது சத்தி கொத்தப் பிறப்பொருளறிவுச் சிறசத்திக்குறிச் சிவத்துவ தாண முற்றும் பிரகாசிப் பிப்பன் சிவப் பிரகாசமுற்ற சிவ சாத் திரங்களிலே திரிமலமு மகல வுயிருள் சோமுத்தி யென்பது முதல வசனங்களுக்கு மிலக்ஷணையிலுற் பொரு ளிப்படித்தா னே பண்ணவேண்டும் சொற்பொருளிருந்தபடி பொருளுரை க்கிற பாசுபதி முதலோர் மதமாம் அதுசிவசித்தாந்த மன்றெ ன்று செப்பி யப்பொருள் தள்ளிய தாகையா லிப்பொருள் நற் பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இறைவன் அகம்புறமென்னும் பிரிவின்றி யாங்கணு முள்ளு சலான், மேற்கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டு வழி படினும் அனுக்கிரகிக்குமென்பதே தேற்றம். அங்ஙனமாயினும் ஆன்மாவின் கண்ணதாகிய வாதனாமல நீக்கலுறுவார்க்கு அக ப்பூசையா லவ்வாறு வழிபடுத லொருதலையான் வேண்டும் இ றைவன் விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்த ற்குந் தன்வண்ணமாக்கித் தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வ முழுவதும் அவனதாகச் செய்தற்கும் உரிமையுடைய விசேடவி யைப்பு ஆண்டையதாகலா னென்பதாய்

இந்தனத்தினெறி உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றுதலா ற மறைந்து உட்குய் நிற்றற்கும், பாவினைய் மகத்தாமலப்பாக முடையார்க்கு ஒருவாற்றாற் றோன்றியுந் தோன்றுதம் மறைந்,

து உடனாய் நிற்றற்கும், பழத்தினிரதம் மந்தமலபாகமுடை யார்க்கு உய்த்துணருமவழி விளங்கித் தோன்றுவதாய உடனா ய் நிற்றற்கும், எள்ளினெண்ணெய் தீவிரமலபாக முடை யார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாது உ டனாய் நிற்றற்கும் உவமையாயின.

எங்குமுள்ளிறைவனென்றது எவ்விடத்தும் வழிபடுவோ யருளுதற்குரிய வியைபு விளங்குதற்கும், மலமறப்போரென்ற து தோன்றி யறுத்தாக்கிய பதிப்பனென்றதும் ஆன்மாவிற் சிந்தனைசெய் தாசரித்தற்குரிய விசேடவியைபு விளங்குதற்கு ம், ஏதுவாய் நின்றன.

தன்னுருவப் பரப்பெல்லா மிவன்பாலே பதிதலாவது, தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முத லிய எண்குணங்களும் படிகம்போலச் சார்ந்ததன் வண்ண மியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவிதவியை பாலே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதல்.

அதுவே சிவானந்த மேலீடு லென்பது.

அர்ச்சிக்கவென்றது வியங்கோள் முடிபு வேறாகலிற் பா ல் வழுவின்மையுணர்க.

அர்ச்சிக்கவென்பதனை எச்சமாகக்கொண்டு பாடமோது வார் பால்வழுவாதலையும் நோக்கிற்றிலர் போலும்.

மேல் அந்தரியாகந் தன்னையென்ற செய்யுளிற் பெறப்பட் டதனை ஈண்டுங் கூறுதல் கூறியது கூறலாம் போலுமெனின் மலைய றாக, வேண்டாது கூறி வேண்டியது முடித்தற்கெழுந்த விசே டயுளாகலின்.

இதனானே யப்புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத் தென அதன்பெருமை கூறப்பட்டது.

இவையாறு செய்யுளானும் மூன்றாங்கூற்றின் பொருளைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உட்பூசை மகத்தாக வருளிச்செய்ததென நம்பு என்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கின்றார்.

இந்தனத்தினெரிபாலினெய் பழத்தினிரதம் எள்ளினெண்ணெயும்போ லெங்குமுளனிறைவன்—காட்டத்தி லக்கினிபோலவும் பாலினெய்யைப்போலவும் பழத்தின் சுவைபோலவும் எள்ளினிடத்துண்டாகிய எண்ணெயைப்போலவும் பரமேசுவரனும் சடசித்துக்களா யெவ்விடத்திலும் வியாபியா யிருப்பன்,—வந்தனைசெய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவேயருளும்—ஆகையாலே பரமேச்வரனும் தன்னை யாதோரிடத்திலே நமஸ்கரித்து வழிபாடுசெய்யவே அவரவர் கருத்துக்குத் தக்கதாக வனுக்கிரகியா நிற்பன்,—அத்தன்மையொழிந்து மலமறுப்போரான மாவின—ஆன்மாவுக் கனாதியேயுள்ள மலத்தைத் திருவருளினாலேபோக்க விசாரிக்கிறவர்கள்,—மலரடிஞானத்தாற் சிந்தனை செய்தர்ச்சிக்க—எவ்விடத்திலும் விட்டு விளங்காநின்ற சீபாதமாகிய ஞானத்தாலே சிவனை யறிந்து தன்னுடைய விருதய கமலத்திலே யர்ச்சிக்க,—சிவனுளத்தே தோன்றி—அநாதியே தோன்றாமல் நின்றசிவன் ஆன்மாவிலே பிரகாசித்து,—இரும்பைச்செய்வதுபோற் சிவன்றன்னைப்பந்தனையை யறுத்துத்தானாக்கி—அக்கினியானது தன்னைக் கூடின விரும்பை யிரும்பென்றன்மையை மறைத்துத் தானாக்கின முறைமைபோலச் சிவனுந் தன்னைப் பொருந்தின வான்மாவை அவனுடைய பாசமயத்தைக

லையும் விடுவித்துத் தன்னைப்போல நின்மலனாக்கி அப்படி அரூப மாக்கின தன்மை நீ'—தன்னுருவப் பரப்பையெல்லாங் கொடுபுகுந்து பதிப்பவிவன்பாலே- தன்னுடைய சுகசொரூபத்தின வியாத்தியெல்லா மிவனுக்கு பராணனாய நின்றநிலையிலே காட்டி யனுபவித்து அசைவறநின்று பிரகாசிப்பாநிற்பன

இதனாற் சொல்லியது, எவ்விடத்திலும் வியாத்தமாயுள்ள பரமேசுவரனை ஞானவான்களா யுள்ளவர்கள் தங்கள் தங்களுக்குப் பிராணனாயநிற்கிற முறைமையைச் சிவஞானத்தாலே யறிந்து உள்ளே பூசிக்கத் தங்களுக்குண்டான மலசம்பந்தமும் நீங்கிச் சிவனைப் பெறுவார்களென்னு முறைமை தெரிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இறைவ னிக்தனத்தினெரி - இறைவனகம்புறமென்னும பிரிவின்றி யுலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றாதவாறு மறைந்துடனாய நிற்கும் விறகிற்றீப்போலவும்,—பாலினெய் - மந்ததர மலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாறுற்றுணர்ந்தியுந் தோன்றாது மறைந்துடனாய் நிற்கும் பாலனெய்போலவும்,—பழத்தினிரதம்- மந்தமலபாகமுடையார்க்குயத்தனருமவழி விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய நிற்கும் பழத்திரசம்போலவும்,—எள்ளினக ணெண்ணெயும்போ லெங்குமுள்ளன - தீவிரமலபாகமுடையார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படா துடனாயநிற்கு மெள்ளினெண்ணெய் போலவும் யாண்டுமுள்ளாகலான,—எவ்விடத்தும் வந்தனை செய்து வழிபடவே யருளும்- மேற்கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டுமேவசித்து வழி

படிறு மறுக்கிற்கு மென்பதே தேற்றம்.—ஆன்மாவின் மல மறுப்போர் - அங்ஙனமாயினு மான்மாவின் கண்ணதாகிய யாணவமல நீக்கலுறுவாராகத்,—மலரடி ஞானத்தாற் சிந்தனை செய்து ஆசரிக்க - அகப்பூசையா லவ்வாறு வழிபடுதல் ஒருத லையான வேண்டும்.—சிவனுளத்தே தோன்றிப் பந்தனையறுத்து - இறைவனுள்ளே விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்தற்கும்.— தீயிரும்பைச் செய்வதுபோற் சிவனற னைத் தானாக்கி - தீயிரும்பைச் செய்வதுபோல் உயிரைத் தன வண்ணமாக்கி,—தன்னுருவப் பரப்பையெல்லாங் கொடுத்து மிவன்பாலேபதிப்பன் - இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய வெண்குணங்களும் படிகம்போல் சார்ந்ததின்வண்ணமாமிய ல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவித இயைபா னே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதலாகிய தனதுபோ கந்தப் பெருஞ்செல்வ முழுவது மிவனதாகச் செய்தற்கு முரி மையுடைய விசேட விடைபு ஆணையுடைய தாகலான்

இதனானே புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தென அதன்பெருமை கூறப்பட்டது

இவை ஆறுசெய்யுளானும் மூன்றுங் கூற்றுப் பொருளைத் தெரித் துணர்த்தியவாறு

௯-சூ, ௧-ம், அதிகரணம் முடிந்தது.

ஒன்பதாம் சூத்திரம் முற்றிற்று.

“சாறு னைற்”

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

பலவிரணம் முடிந்தது.

சிவமயம்

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்.

௧0—வது மலமோசன இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இனி பத்தாஞ்சூத்திர மென்னுதலுறகிறதெனின்:
முற்கூறிய பாசவாதனை நீங்கிச் சீவன்முத்தரா
நிற்கு நிலைமை கூறுத னுதலிற்று

இத் தலைச்செய்யுள் என்னுதலிற்றோ வெனின்? இச்சீவன்முத்தராக காமிய மேறுதபடிக்குக் காரணங் காட்டி யுணர்த்த னுதலிற்று.

இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்தவெல்லா மிதம
கிதமிவனுக்குச் செய்தார்பாலிசையு, மன்னிவனுய நி
ன்றமுறை யேகனுகி யரனபணியி னின்றிடவு மகலு பா
குற்றஞ், சிவனுமிவன் செய்தியெலா மென்செய்ங்
கென்றுஞ் செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்ததென
றும,பவமகல வுடனாகி நின்றுகொளவன்பரிவா பா
தகத்தைச் செய்திடினும் புண்ணியாகி விடுமே. (௮)

(இ-ள்) இவனுலகில் இந்தச் சீவன்முத்தர் இந்த வுலகத்தி
லிதமகிதங்களைச் செய்த புண்ணியபாவங்கள் யாக
ஞ் செய்த விடத்திலே ஆகாமியமாய் வந்தேறுத லில்

யெல்லா மிதமகி தமிவனுக்குச் செய்தாராயா லியையும

தெனக்கே சென்றடையுமென்ன, சிவனவாக ளுக்கு இதமகிதஞ் செய்ததாக விட்டதிலே தானே சென்றடையும்படி திருவுளஞ் செய்வன. அஃதெதகாரணத்தா லெனில்?

அவனிவனுடைய நின்றமுறையே கருதியரனப ணியினின்றிடவு மகலுவகுற்றம

காட்டத்தி லக்கினியானதுபோல ஐக்கியமுற்றுக் கூறுகையா லந்த வைக்கியத்தின் முறைமையிலே யிவன் செய்கிற செயல்களெல்லாஞ் சிவனேயென்னக் கருதிப் பணியறுத்துக்கொண்டிருக்கவே யிவனுக் காமியமேறும் லிவனுக்குச் செய்ததாக விட்டதிலே தானே யவ்வினைகள் போயடையும்

"யாதே செய்யினு நாமல்லோ நீயெனி, லாதே செய்யு மளவில பெருமையன, மாதே வாகிய வாய்மொழி மருகனா, போதே யென்று புகுந்தும போய்கொலோ" எனவறிக.

இச்சிறப்பினையுடைய ஞதலாலே

சிவனுமிவன் செய்திடெலா மெனசெய்திதெனறும

பரமேசுரனும இந்த உலகத்தின்கட் சீவனமுத்தனா யிருக்கிறவன் செய்கிற இருவினைப் பலங்களினைத்தினையு மிவன் செய்தானெனக் கருதாதவைகளெல்லா நாமே செய்ததெனக் கருதி

செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்ததெனறும

யாதாமொருவ ரிந்தச் சீவன் முத்தனுக்குச் செய்யப்பட்ட நலவினை தீவினைக ளினைத்துஞ் சிவனுக்கே செய்ததென்று

பவயகல வுடனுநின்றுகொளவன

இந்த ஞானவானைச் சுதந்தராகையாற் சனன மெடாதபடியாலே சிவனு மவாக ளுடன் கூடி யொன்றுபட்டு நின்றுகொள வன

பரிவாற பாத கத்தைச செய்தி டிஷட பணியாக கி வடுமே — சிவனிடத்திலே நேசத்தாலே இவன சண—ளனைப்போல மகத்தாகிய பாபங்கஃச செய்தானேயாகிலும இவனுமவனுங்கூடியிருக்கிற வைக்கியத்திருலே யக்குற்றமுனமையாயவிடும. எ-று

எகார மீற்றசை.

இத்றகுத தேவிகாலோத்தரம்சிவஞானபோதம

"சொன்ன ஞானி தன்னைத்துதித்த தாரவா, முன்னஞ்செய்யற் மூறறு மடைவாக, வின்னம்ப சொன்னவ ரேயவா வனபவ, மனனுவாரசைவஞ்ஞானஞ் சோவரே"எ-ம அருத்துக வம லனற்னனை யகத்துணாநதவரையனனங,கருத்திருநதவாககுச செய்த பூசனைகடவுள கொளவ, ஒருத்தருககு கபசாரஙக ளுடவிடையுலகாசெயவா, பிறத்துட லுயிரைபபேணும பெறறியையாரே பெறறார" எனறேருதினரெமதகுரவர் (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஞானநெறி சொலலி மேலபததாறு சூத்திரத்தில் பிரபத்திநெறி கூறுகினறது பிரபத்தியாவது மாாஜ்ஜால சிசுவைபபோலத தனசெயலறச சிவனவழிததாய நிறகை

அவனிவனு யேகனுகி நினறமுறையினுலே யரனபணியி னினறிடவு மகலுங்குற்றம - அவன-சிவன, இவன-ஆனமா, எனபது லோகபரசித்தம சிவ ஞானமாவிலே யபிவியத்தியாய் ஆனமாதானுக வொனறுபட்டு நினறமுறைமையினுலே ஸ்ரீ பிரபஞ்ஞனவ னெல்லாச செயலுஞ் சிவனதாகவே செய்ததிறமையால புண்ணிய பாபஙகளெனகிற குற்ற மிவனைப பொருநதாது இவன சிவன செயலெனறு பாவிக்கிற மாத்திரமனறியு

ம — சிவனுமிவன் செய்தியெலா மென்செய்தி யென்று மிவனு
க்கு—செய்ததென்க்குச் செய்ததென்றும் பவமகலவுடனாகி நி
ன்றுகொள்வன் பரியாற பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக
க்கிடுமே-சிவனுமிந்த பிரபன்னனை கோபப் பிரசாதங்களினாலெ
ட்டவனின் நிக்கிரகாநுக்கிரகமெல்லாம் நாம்பண்ணினதேயெ
ன்றும் இவனுக்கொருத்தர் பண்ணின உபகாராபகாரங்களெல்
லாம் நமக்குப் பண்ணினதென்று மிவனுக்குச் சன்னத்தங் கே
துவான வாக்கியங்களை மேற்சொல்லொழியும்படி வேறறநின்றி
யினித் தாருகவே யங்கீகரித்துக் கொள்வன் இவ்வாறு பெற
ற பிரபன்னன் புத்திபூர்வமாக மகாபாதகங்களைப் பண்ணினு
னுகிலும் அந்தமத்தேவலாயாக்கிக் கன்மத்தை யொழித்துவிடும்
புகாரமீற்றைச் விசியனென்றது விடுமென்றது வினைமுற்று

[illegible]

என்னும் வாக்கியத்தினாலே பண்ணின கன்மமானது பலத்தைக்
கொடாதே போகாதே யென்னின்? மெய் ஒருவன் பண்ணின
க்ருஷியினாலுண்டாகிய சாலிபம் அவன் புசியாமல் அந்நியராலு
ம் புசிக்கப்படுமே! அதுபோல வென்பதற்கு,—இவனுலகில் தம
க்குச் செய்ததெல்லா மிதமகிதமிவனுக்குச் செய்தாரபாவிசையு
ம்-பிரபந்நனவனை சனங்களுக்குப் பண்ணின நன்மைக்கடமை
கள் விதியுந் தாசாரங்கள் அநாசாரங்களாசாரங்க ளிவையிற
றின பலங்கள் எல்லாமிவனுக்கிதம் பண்ணினவர்க ளிடத்தி
லும் பொருந்தும்

[illegible]

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேற்படி யெட்டாஞ் சூத்திரத்து மொன்பதாஞ் சூத்திரத்
து முத்தி சாதன சிவயோக மநேகம பிரகாரமா யுரைத்து சிவ
யோகபல சிவபோக சிவ சாக்ஷாத்காரமுஞ் சிறிது சிறிது நவி
வே செய்யி, வடமொழிப பத்தாஞ் சூத்திரத்திற்குரிமை செய்யி
யிருத்தலாற சிவ சாத்திர மாத்திர சாத்திய சிவ யோகாங்கக்
குறித்த கிரியகாரத்த சிவத்துவபசுத்துவ விவேக பரோக்ஷ பொ
து ஞானமுஞ் சிவபோக சாதன சிவயோகம பாவக சிவ சமாதி
கருதிச சிவயோகமுஞ் சிவபோகபல வபரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார
ச் சிறப்பு ஞானங்குறித்த சிவபோகமும் சிவயோகி மகிமையுஞ்
செப்புகின்றனரா யொன்பதாஞ் சூத்திரத் தகத்த துரைத்த ச
மாதிமான மகிமை சாற்றுகின்றனரா

இவனுலகில் விதமகிதஞ் செய்ததெல்லாம - பூமியின கண
ணிச சமாதிமான செய்யுமிதமகித முன்னாகப புத்தியின முளை
சரும புண்ணிய பாவங்கள முற்றுமுவாத்தக்கரையில் விதைத்த
வித்துப்போற பலியாது,—இதமகித மிவனுக்குச செய்தாயா
விசையும்-இவனுக்குச செய்த விதமகித முன்னாகம புண்ணியபா
வங்கள செய்தவர்கள புத்தியிற பொள்ளெனப பெரிதாய் முளை
சகும. அதுகொண்டவை வருமென றுபசரிக்கபபட்டது அது
வனறி யவைவருமென றுரைத்தால முத்தனாமாகிற சிவசத்தி
சங்கிராந்திக்கும, இஷடார்த்த மில்லாமற் றேமே சங்கிராந்த
வாதி திருஷ்டாந்தமாகப பணணிய சித்தாந்தியைச சயிப்ப
ன ஒருவனது புண்ணிய பாவ மொருவனிடத்திற் போகாது அ
வனைக் குறித்துப பண்ணினு லவனது புத்தியின முளைக்கும,—
அவனிவனுய நின்றமுறை யேகனுகி - சோகமபாவித திருடப

துபோலொத்த சிவசத்தி யுள்ளாகிய புண்ணிய சிவன் முன்னாகப் பின்னாமென்று சிந்தித்து-அரனபணியி னிற்றிடவும்,—

"ஸமாதி ஸமத்தாவஸ்தா ஜீவாத்மா பரமாத்மனோ"

என்னுஞ் சிவ வசனத்தால் சிவசம சிவாவஸ்தாவேச வச னாகிச் சீவித்திருக்க, அப்படிச் சிவன் விதித்த சிவ சமாதி யனு ஷ்டானத்தில் நிற்கத் தானவனாதலால், சமயி பண்ணுந் தா சானுஷ்டானத்தினின்று தற்செய்லற்றுத் தான் கெட்டு நிற்க வென்று பொருளுரைப்பதன்றன்று சமாதியினும் நானென் பது அகங்கார விர்த்தி யுபாதி விர்த்தி மாத்திரம் விட்டு ஸ்வ தந்திர புத்தியோடு தோற்றுமற் றெற்றி நிற்கு மாதலால்,— அகலுங்குற்றம்-பாச முத்தி சிவத்துவாபி வியத்தி பலிக்கு'ர'— பணியாக்கி விடுமே - விஹிதானுஷ்டான மாகலுஞ் சண் டேசுரன் முதலோர்க்குப் போல விஹிதானுஷ்டான மாக்கி விடும்.

மற்றைய வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனம் வேண்டுஞ் செய்திமுறைமைகள் மூன்றுசூத்தி ரத்தால் வகுத்தோதிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே அச் சாதனத்தாற் பெறப்படும் பெத்தர்க்கும் முத்திப் பேறுமாகி ய பயனியல்பு மூன்றுசூத்திரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கினார் அவ்விருவகைப் பயனுள் அப்பெத்த நீக்கமாமாறு கூறுதற்கெழு ந்தது பத்தாஞ்சூத்திரம்.

பதிஞானத்தா லங்ஙனங் காணப்பட்ட விறைவன் பெத் தநிலையி லுடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி ஆன்மா

வேயா யொற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழிநின்ற முறைமை போல, ஞானான்மா அம்முதல்வனோ டொன்றாய் நின்றறிவினுக்கா னென்ன வேறு காணப்படாதவாறு அவனோ டொற்றுமைப்பற்றி அவனிறைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறின், அங்ஙனமேகனாகி நிற்றலான் யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதலின் அவனிறைவனும் இவன் செய்யுமிதமகிதங்க ளெல்லாம் யான் செய்யுமிதமகிதங்களென உடனாய்நின்று ஏற்றுக்கொள்வன் அரன்பணியினிற்றலான் இந்திரியங்களின் வசமாய்நிற்கும் பாசத்திரிய மொழிதலின், அவனிறைவனும் இவனுக்கின்பத்துன்ப நுகர்ச்சியாமாறு பிறர்செய்யு மிதமகிதங்க ளெல்லாம் எனக்கு நுகர்ச்சியாமாறு செய்ததனேயாமென உடனாய்நின்று ஏற்றுக்கொள்வன் இவ்விருதிறத்தானும் முறையே, இவன்செய்யு மிதமகிதங்கள் இவனுக்குப் பணியாய் முடியும் இவனுக்கு இதமகிதஞ்செய்தாரமாட்டு அவ்விதமகிதங்கள் அவ்வளவினன்றி மிகுதிப்படுதற்கு முறையே துணைக்காரணமாயினையும் இங்ஙனம் ஆகாமியமும் நுகர்ச்சியும் இவனைப் பந்தியாதொழியவே, ஏனைச் சஞ்சிதவினையு மாயையு மாணவமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்றும் இவனைப் பந்திக்கமாட்டாவாய் வீண்டொழியு மென்பதாம்.

நின்றிட வென்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டி நிரனிறையாக வைத்து, என்றென்னு மெச்சங்களைக் கொள்வனென்பதனோடுந் தனித்தனிகூட்டி, இவனுலகிலென்னு முதலடியைப் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமேயென்றதன் பின்னுக் வைத்துரைத்துக்கொள்க

நின்றிடவுமென்றவும்மை சிறப்பு.

பாதகத்தைச் செய்திடினுமென்ற வும்மையாற் புண்ணியத்தைச் செய்திடிற் பணியாக்கிவிடுதல் கூறவேண்டாவாயிற்று.

அவை மிகுதிப்படுத்தற்குத் துணைக்காரணமாயினவுமென்பது தோற்றலாற் பெறற்பாற்று.

அது அவர்தாஞ் செய்தவினை தன்னறிவுடனே பிராரத்த வினை யூட்டி யொழிப்பானுமென முன் வருகின்ற வாற்றானறிக.

அச்செய்யுளின் கருத்துணராது இவன் செய்த இகபரசுகங்களே இவன்மாட்டுச் செய்தாரக்கைப்பயுமென்றுரைப்பின், இவன்மாட்டுச் செய்தவருடைய இதமகிதங்கள் வேறொன்று முதயுமெனக் கடாயினார்க்கு விடையின்மையும், நியதி தப்புதலும் சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற்றுன்றந் நிலமனவே சென்றது மத்தானமே நிலமலைப்போதரிகழுமென்றுதோன்மையற்றிருடு மாணுதலுமாகிய குற்றங்களுளவாமாறுணர்க.

வலத்தார் பார்வைக்கு இவன் செய்தனவாகவும் அச்செயல் இதமகிதமாகவுந் தோன்றப்படுவன மாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பார் உலகிலென்றார்.

அவனென்பதூஉம் இவனென்பதூஉம் மகாவாக்கிய வழக்கு.

இவ்வாறன்றி, நின்றிடவெனனுமெச்சத்தை அகலுமென்பதனோடு முடியவைத்துரைப்பார்க்கு, ஏனையன தம்முள்வாய் மையுடைய ஒருபொருண்மேல் வருவனவல்லவாய் முடிதலின் முதனூலோடொத்து ஒருபொருணுதலிய சூத்திரமாதற் கேலாமை யறிக.

இச்செய்யுளிற் கூறப்படுமே முக்கூற்றுள், ஒருவாற்றானீன்டியல்பு கூறப்படாமிருதிக்கூறு பதினொராஞ் சூத்திரத்தில் இணைப்பாற்றியெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்கப்படுமையின், முன்னையிருகூறுமே யெடுத்துக்கொண்டோதப்படுவனவெனக் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்படி யுள்ளே கண்டு பூசித்து வருகிறேனென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

இவனுலகில் விதமகிதஞ் செய்ததெல்லா மிதமகிதமிவனுக்குச் செய்தாரபாலிசையு மவனிவனாய் நின்றமுறை யேகனாகி - அன்னியமாய், பேதத்தில் சிவன் வேற்றமின்றி யிந்த வான்மாவாய நின்ற முறைமைபோல இவனுந் தனவேற்றமின்றி சிவனிட்ட தேகனாய நில்லாமல நானுந் தனியே ஒரு முதல், சிவனுந் தனியே ஒரு முதலென்று இப்படி யிரண்டாக விசாரிக்கிறவானுக்கு விசாரிக்கிற நினைவு கிடைக்கையினாலே சிவனல்லொரு முதலில்லை யெனனும்படி யநந வான்மாவேயாய நிற்பன, ஆகையால் சிவனைக் கூடுகை யுண்டாகாது இப்படித் தறவேற்றமற்றுச்சிவனாகிநின்ற வீவன இந்தப் பிரபஞ்சத்திலசுகதுக்கங்களைப்புசிக்கிறவிடத் துண்டாகிய பிரியாப்பிரியங்களெல்லாம இந்த ஜீவன் முத்தனாயுள்ளவனுக்கு முன்புள்ள புண்ணியபாவமெல்லாம இல்லையாய்ப் போனபடியாலே இவனுக்கு விருப்பு வெறுப்புக்கள் செய்தவர்களிடத்திலே சென்று பொருந்தாநிற்கும் இதத்தன்மை கூடாதொழியில மேலும் மோரூபாய மருளிச்செய்கிறார்.—அரனபணியினின்றிடவு மகலுங்குற்றம - அப்படி நிற்கக்கூடாதபொழுது சிவனுடைய வேவலென்றும சிவனுடைய நியதியென்றும நிற்கவு மலமாயா கன்மமாகிய குற்றங்களீங்கும —சிவனுமிவனசெய்தியெலா மெனசெய்தியென்று - இப்படித்தனசெயலற்று நிற்பனேயாகில் காததாவும் இவனாலே செய்யப்பட்டதெல்லாந் தனனுடைய செயலென்றும,—செய்ததெனக்கிவனுக்குச் செய்ததென்றும-இவனுக்குச் செய்த நன்மைதீமையெல்லாம நமக்குச் செய்ததா யிருக்குமென்றும- பவமகலவுட

னாகி நின்றுகொள்வன் - இவனுக் குண்டான ஜனனங்களெல்லாம் விட்டுப்போம்படி ஆன்மா வென்பதொரு முதலற ஆன்மா தானேயாய் ஒன்றுபட்டு அசைவறநில்லா நிற்பன்,—பரிவா ர்ப்பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிடுமே - முன்சொன்ன முறைமையிலே நின்றவிவன் சிவனளவி லுண்டாகிய பத்தியினாலே கொலைமுதலாக வுண்டாகிய பாதகங்களைச் செய்கானேயாயினும் பரமேசுரவரனு மிவனை விட்டு நீங்காமல் நின்ற கலப்பாலே அதுவுந் தன்னுடைய பணிவிடையாக்கி விடுவன்

இதற்குப் பிரமாணம் திருத்தோணோக்கம், "தீதில்லைமாணிச் சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச், சாதியும்வேதியன் றாதைதனைத் தாளிரண்டும், சேதிப்பவீசன் றிருவருளாற் றேவர்தொழப், பாதகமேசோறு பற்றினவாதோணோக்கம்" என்னுமதனுற் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, பெத்தத்தில் பரமேசுரவரன் ஆன்மாவாய் நின்ற முறைமைபோல விந்தவான்மாவு மிப்பொழுது தற்சொரூபமாகச் சிவமாய் நிற்கவே மலமாயா கன்மங்கணீங்கு மென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அவனிவனாய் நின்றமுறை - பதிஞானத்தா லங்ஙனங் காணப்பட்ட விறைவன் பெத்தநிலையி லுடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யான்மாவேயா யொற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழி நின்றமுறைபோல,—ஏகனாகி யரன்பணியி னிலை நிடவும் - ஈண்டான்மா அம்முதல்வனோ டொன்றிய நிற்றியி னுந் தானென வேறு காணப்படாதவா றவனோ டொற்றுமைப

பறறி அவவிறைபணியின வழுவாது நிறகபபெறின,— பவமக
ல-அஙஙன மேசஞுகிநிற்றலான யானெனதெனனுஞ செறுகக
ருகலின,— சிவனுமிவன செயதியேலா மெ[illegible]செயதி யென
று முடனுகி நினறெனறு கொளவன- அவவிறைவனு மிவனசெ
யயு மிதமகிதஙகளெலலாம யான செயயு மிதமகிதஙகளென'—
ருயாநின றெனறுகொளவன,—இவனுககுச செய்த தெனககு
சசெயத தெனறு முடனுகினின றெனறுகொளவன - அரனப
ணியி னறறலா னிநதிரியஙகளின வசமாய நிறகும பரதநதிரி
ய மொழிதலின அவவிறைவனு மிவனுக கினபதுனப ஙககுச
சியாமாறு பிறா செயயு மிதமகிதஙகளெலலா மெனககு ஙகா
சசியாமாறு செய்தனவே யாமென வுடனாயநின றெனறு கொ
ளவன,—பரிவாற பாதகததைச செயதிடினும பணியாககி வி
டுமே-இவவிருதிறததாலு முறையே யிவன செயயு மிதமகிதங
க ளிவனுககும பணியாய முடியும — இவனுலகி லிதமகிதஞ
செயதவெலலா மிதமகித மிவனுககுச செயதாராபா லிசையும -
இவனுககு இதமகிதஞ செய்தாராமாடடு அவவிதமகிதஙகள அ
வவளவினனறி மிகுதிபபடுதற்கு முறையே துணைககாரணமாக
லினையும —குற்றமகலும - இஙஙன மாசசிபபு ருசாசசியு மி
வனைப பநதியா தொழியவே யேனைச சஞசிதவினையு மாயையு
மாணவமுமாகிய குறறஙகண மூனறு மிவனைப பநதிகக மாட
டாவாய விணடொழியும

இசசெயயுளிற் கூறபபடு மூககூறறுள் ஒருவாற்று னீஙகு
வலியுறுககபபடு மிறுதிககூறு பதிஞானசுததிாதிதி னியை
புபறறி யெடுததுககொணடு தடைவிடைகளாற் சாதிகக நினற
மையின, முனனை யிருகூறுமே வேறெடுததுககொணடோத
பபடுவன வெனககொளக

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்நிலைமை யானென தெனுஞ்செருக்கற்றக்கால
ஞானம பிரகாசித்ததாக குண்டெனபதூஉ மஃ
திலலாததாக குண்டாகாதெனபதூஉ மு
ணர்த்துகின்றார்.

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியானெ
னும், பக்கோணை ஞானவெரி யால்வெதுப்பிநிமிர்த்து
க, தான்செவ்வே நின்றிடவத் தத்துவன்றானேரே த
லையளித்து முன்னிற்கும வினையொளித்திட்டோம,
நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானவ்வினை நண்ணு
விக்கும் போகத்தைப பண்ணுவிக்குங்கன்ம, முன்செ
யயா ஞானந்தா னறிபவிலலா லொருவர்க்கு மியா
வொன்று மொழியாதன்றே. (உ)

(இ-ள்) யான்செ	நானேயிவனுக்கு நன்மைசெய்தேன ஒ
ய்தேன பிறா	ருவராலுஞ் சாதிக்கக் கூடாத காரியத்தை
செய்தாரென	நானே நிறைவேற்றிக் கொடுத்தேன என்று
னதியானென்னு	ம் பிறரேயெனக்குத் தீமை செய்தாரென
பக்கோணை	றகங்கரித்து நின்றும, என்தென்னு மபிமான
	மும யானென்னு மபிமானத்தினையு முடைய

வாசனைக் காகாமியங்களேறுங் குற்றம் அஃதென போல வெ
னின

ஒருவன வீட்டி லூர்க்குருவியுங் கோழியும் வளர்த்துக்கொ
ண்டிருந்தப பூனை பிடித்தவிட்டதப்பொழுது தவிட்டதற்கபிமா
னம படைத்தபடியாலே துக்கங்கண்டிலம, கோழியை நரிபிடி

த்தென்னு மபிமானத்தை யதனிடத்து வைக்கையா லத்தை நிட்டித்தவிடத் தென்னுடையது போயதென்னுந் துக்கமுற் றுறபோல யானென தென்னும் பந்தத்துக்கு மிஃதே காரண மாதலா லெனவறிக

ஞானவெரியா லவெதுபபிங்கிமி நது — அதனை ஞானமாகிய அக்கினியிலே வெது ப்பிங்கிமாத்து

தானசெயவே யின்றிட — அந்த பந்தத்தைசசைக் கருதாது முத்திக் கசையை யுடையோன சிவனே யெல்லாத்துக் கும பிரேரகனெனக் கருதி யவனவழித்தா ய நிறடா, அபபொழுது

அத்தத்துவன றனேரதனைய ளித்து மூனலிற் குமவினைபொளி த்திடடோடும — அந்தவுளமைய பொருளாகிய சிவனிடத் திறருனே பிரகாசியாநிறகவே யிவனிடத் தேறின வினைகளெல்லா மொளித்தோடிப போம. ஒளித்தல்-வலிகெடுதல்

நான செயதே னென மவாக்கு த தானஙகினறி — நானெனனுஞ் சுடடுப்போதத்தைப பொ ருந்தி யகங்கரித்து நிறகுமானமாக்களுடன சிவன கலந்து நினறுனேயாயினும அவாககுக் கருப பிரகாசியாமல் நிறபன. அஃதினமை யால?

நணணுவிக்கு ம போகத்தைப பணணுவிக்குங கனமம . — பணணுவிக்குங கன்ம நணணுவிக்கும போ கத்தை யெனபபதமாறுக. இபபடிச் செய்ந வாகாமியகனமம வேறொரு சரீரத்தைக் கொ டுக்கபபணணுவிக்கும. அந்தச்சரீரம போக த்தைப புசிக்க விருபபத்தை யுண்டாக்கும.

இவ்வாறு சநந மரணத்துறாத திர்கிறதே சுபாவமாய் விடுவ காண

ஊன செய்யா	ஆனமாக்களுக்குக் குறறத்தைப போக
ஞானநதானுதிப	குவதாயுளள சிவஞானமானது பிரகாசியா
பினலலா லொரு	தவிடத தொருவாக்கும யானெனதெனனு
வாகரும யானெ	மிடையை யொழியாது எ-று
னதிவ்கொழியா	
தனறே	

"யானெனதெனனுஞ் செருக் கறுபபான வானோர்க-கு யாநத வுலகம புகும" எனவறிக.

தத்துவன முனனிறகும என எழுவாயும பயனிலையுமறிக

இதறகுக காலோததரம மதஙகம் சிவதரு மோத்தரம எனவறிக (௨)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதனையே விளங்கக் கூறுகின்றது

யானசெய்தேன பிறர செய்தாரெனன தியானெனனு மிக கொணை ஞானவெரியாலவெதுடப் பிமிாத்தத தானசெவவே நினறிட வததத்துவனமு னேரே தனை யளித்து முனனிறகும வினையொளித்திட டோமே-யாரொருத்தருமததைப பணணினேன ஒருத்தருக குபகாரம பணணினேன அபகாரமபணணினேன பிறரெனககுபகாரமபணணினாரகள அபகாரம் பணணினாரகளெனறுதனககும பிறருககும் ஸ்வதந்திரமுணடாகவும வீடுமாடு வெணபிளளை முதலான பொருள்களைச் சிவ னெனனிடத்திலே கூடடினாரென றெணணும லென்னுதே யெனனும தேகேதரியாங

தக்கரணவிரத்தி ஞான மிவைகளை யெனக் கன்னியமென் றுணராமல் யானேயென்று நினைவும் வச்சிரமாகிய மாயாசன்னிய ஞானத்தைச் சிவஞானமாகிற அக்கினியினாலே காய்ச்சி யத்தக் கோட்டத்தைத் தீர்த்துத் தான் சிவனுக்கு அபிமுகமாக நிற்கும் போதில்,முந்தின திருவிருத்தத்திலே சொல்லப்பட்ட சத்தியமாகிய சிவன்றன்னுடைய ஆநந்தஸ்வரூபத்தை யிவனுக்களித்து பந்தத்திலே சிவனைத்தெரியாமலான்மா முன்னாக நின்றதுபோல வான்மாவைமறைத்துச் சிவனே முன்னாக நிற்பன். இவ்வாறு சிவன் முன்னாக நிற்கவே புண்ணிய பாவமான இருவினைக் கிட்டாமலிவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தவரிடத்திலே விரைந்து போய்நிற்கும் நிற்பனென்பதற்கு நிற்குமென்றது வினைமுற்று — நான் செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங்கின்றி நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம் - முன் சொன்ன யான் செய்தே னென்பதாதியான நினைவையுடையவர்க்குச் சிவனவ்விடத்திற் பிரகாசிப்பதின்றி யவர்கள் பண்ணின புண்ணிய பாவங்களுக்கேற்ற சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பிக்கும் புசிப்பிக்குமிடத்து மேலும் புண்ணிய பாவங்களைப் பண்ணுவிக்கும் இவ்வாறாகில் யானென்னதென்ப தொழிவ தெவ்வாறென்னில்?—ஊன்செய்யா ஞானந்தானுதிப்பினல்லா லொருவர்க்கும் யானென திங்கொழியாதன் றே-மாயாகரணங்களைப் பொருந்தியறிகிற சிற்றறிவன்றிப் பெரிதாகிய சிவஞானம் பிரகாசிக்கி லல்லது பிரமாதி களுக்கும் யானென்னதென்னு மகங்கார மமகாரங்கணீங்காதென்றிதன் பொருள்.

அன்றென விளவியா மெனத் தகுமே.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவபோகஞ் சிவயோகத்தாற் சேருமென்றுசெப்பினரா

யான் செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்னை யியானென்னுமி
க்கோணை - உபகாரப்பகாராபிமானத் திருக்காகு மஞ்ஞானத்
தை,—ஞான வெரியால் - சிவசாத்திர மாத்திர சாத்திய சிவா
த்த திரிபதார்த்த சிவத்துவ டசுத்துவ விவேக பரோக்ஷ பொ
து ஞானக்கினியால்,— வெதுப்பி நிமிர்த்து - வாட்டி மேலதி
யை நீட்டி,—தான் செவ்வே நின்றிட - சிவயோகி யானவன்
தியான சமாதிக் குறிச் சிவ யோகத் திருக்க,— தத்துவன்
முனேர் - சிவனெதிராய்,— தனையளித்து முன்னிற்கும் -
விரைவிலே திரிகாலக் குறிப்பு மொழிதனைச் சிவ யோக
மைக்கொண்டு சாக்ஷாத் கரிப்பிக்கச் சத்தி சங்கற்ப சாந்
நித்திய ருவன்,— வினையொளித்திட்டோமம் - முத்தி முந்தி வி
யத்திப்பிந்தி வருதல் முறைமை யாதலால் முன் பாச முத்தி
யாம் பின் சாக்ஷாத்காரக் குறிச் சிவத்துவ வியத்தியாம்,—
ஊன் செய்யா ஞானம் - சிறப்பு ஞானச் சிவ யோகத்துக்கு மூ
லமாய் முன் சொல்லிய பொது ஞானம்.

மறைந்த வெளிப்பொருள்..

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

யானென தென்னுஞ் செருக்க கற்றுலன்றி, இறைவனுடனு
ய நின்று கோடலும் அதுபற்றி வினை நுகர்ச்சியு மாசச்சேப்பும்
இவனுக் கில்லாதகாலும், அதுபற்றிக் குற்றமகலுதலுமாகிய வி
லை முறையே நிகழுதல் செல்லாமையால், அச்செருக்க கறுதி
யைப் பயப்பத் தூஉம் அவனிலனாய் நின்ற முறை யேகனாகி நிற்
கு ஞானமொன்றே யன்றிப் பிறிதின்மையின், அச்செருக்க கறுதி
யின் பொருட்டு அவ்வாறு நிற்கு ஞானம் ஒருதலையான் வேண்
டற்பாற் றென்பதாம்

வலியுறுத்தற பொருட்டு உடம்பாட்டு முகத்தானு மெதி ரமறை முகத்தானுங் கூறினார்.

உருவகரு செய்தநும அதனை யினறி யமையாமை விளக்கு தற பொருட்டு

ஞான மெனறது ஈண டேற் புழிக் கோடலால் ஏகனாகி நி ற்கு ஞானத்தினைமேற றுயிற்று

இதனானே, மேலைச் சூத்திரத் தோதிய வாறு ஞாதிருவு ஞானமு ஞேயமுமாக நின்று காணுங் காட்சியே யனைத்தும் அத னமேலு மேகனாகி நிற்ற லெற்றுக் கெனபாரை நோக்கி, அவ்வா றுநினறுழலன்றி யானெனத் தெனனுஞ் செருக்கறுதல் முதலிய ன முறையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக் கூடுதல் செல்லாதெ ன முத்றகூறு வலியுறுத்தப் பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இயா னெனதெனனுஞ் செருக்கற்றவர்களுக் கொழிந்து ஞானபிரகாச முண்டாகாதென்று அருளிச்செய்கிறார்

இயானசெய்தேன பிறாசெய்தா ரெனனதியானெனனுமிக் கோணை ஞானவெரிபால வெதுப்பிநிமிர்த்து - நான பிறருக்கொ னறைச் செய்தேனென்றும பிறா தனக்கொன்றைச் செய்தாராக ளென்றும யானென்றும எனனுடைய பதார்த்தமென்றும பிற ரென்றும் பிறருடைய பதார்த்தமென்றுமசொல்லுகிற அஞ்ஞா னமாகிய முடினது திருக்கை ஞானாக்கினியிலேலே வெதுப்பி னுருக நிமிர்த்து,—தானசெவ்வே நின்றிட - தானத தவ ஞானமாகிய குற்றத்தைவிட்டு ஞானத்துட்னேகூடி ஞானத் தினைவழித்தாய நிற்கவே,—அதகததுவந்தா நேரொதனை யளிக்

தமுனனிற்கும் வினையொளித்திட்டோடும் - அந்த ஞானத்து க்கு மேலாயிருக்கிற சிவஞானமே புலப்பட்டுத் தலையே பிலவைச் சத்திலே கொடுத்து ஆன்மாவென் றொன்றில்லை யென்னும்படி தான் பிரகாசியா நிற்பன் அப்படி நிற்கவே யிவனுக்குண்டா ன பிராரத்தமும் அது புசிக்கச்செய்தே யேறுகிற வாகாமிய மும் ஆதித்தன் சன்னதியில் அந்தகாரம்போலத் தோன்றும லோடிப் போகாநிற்கும்,— நான்செய்தே னென்னு மவர்களுக் கானங்கின்றி - தன்னாலே செய்யப்பட்டதென்று அங்கீகரித்து நிற்கிற பேதான்மாக்களுக்குக் கர்த்தா வவர்களுடனே பொரு ந்தி நிற்கச்செய்தேயும் தோன்றாமல் நின்று,— நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குமென்னும் - அவர்கள் முன் ஜன்ன ங்களிற்செய் கன்மத்துக் கிட்டக்ச சுகதுக்கங்களையும் புசிப்பி த்து அது புசிக்கிற வவசரத்திலே இதாவகிதங்களாகிய வாகா மியத்தை யுண்டாக்கா நிற்பன் இப்படிச் சொல்லுகிறயானெ னது போம்படி யெங்ஙனே யெனனில்?— ஊனசெய்யாஞான ங்கா றுதிப்பினல்லால் - சர்வர்க்கும் அனுக்கிரகத்தைச் செய் கிற சிவஞானம் பிரகாசியாதபொழுது,— ஒருவர்க்கு மியானெ னதிங் கொழியாதன்றே - சர்வான்மாக்களுக்கு மியானெனன தென்று சங்கற்பித்துக் கொண்டு நிற்கிற பசுஞானம் விட்டு நீங்காது

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௧௦-சூ,௧-வெ "நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுளமுண்டாதலால், தானெ னவொன் றின்றியே தானதுவாய— நானெனவொன், றின்றெ ன் றுதானே யெனுமவர்த்தன்னடிமைத், தில்லென்று தாளுமி றை" என்றதுங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, யானெனனுஞ் சங்கற்பத்தா லுண் டாகிய பசுஞானத்தைச் சிவ ஞானத்தாலே நீக்கி அந்தஞான

த்தின் வழித்தாய் நின்றவர்க்கு ஜனன முண்டாகாதென்று
ம் யானெனதென்றும் சங்கற்பத்தோடே கூடி அஞ்ஞானரே
யாய் நின்றவர்களுக்கு ஜனனம் ஒழியாதென்றும் சாவான
மாக்களுக்கும் சிவஞான முதயமாகு மொழிந்து இந்தவஞ்
ஞானம் போகாதென்று முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் - யானித்தினைச் செய்தேன்
பிறரித்தினைச் செய்தார் என்கின்ற,— என்னது யானென்னுமிடக்
கோணை - மமகார அகங்காரமாகிய செருக்கு விளைதற் கேது
வாகிய மலக்கோணை,— ஞானவெரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்து -
ஞானாக்கினியால் காய்ச்சி யக்கோணைத்தீர்த்து,— தான்செவ்
வே நின்றிட - தான்முதல்வன் வழித்தாய் நிற்கவே,— அத்தத்
துவனுந் னேரே தனையளித்து முன்னிற்கும் - அம்முதல்வ
ன் றற்சொரூபத்தை விளக்கி வெளிப்படுத்த தோன்றுமாகலி
ன்,— வினையொளித்திட் டோடும் - புண்ணியபாவமாகிய வினை
களிவனைப் பொருந்தா மிவனுக்கு இதமகிதம் செய்தாரால்
விளைந்து செல்லும்,— நான்செய்தே னென்னு மவர்க்கு - முன்
சொன்ன யான் செய்தேனென்பது முதலிய நினைவுடையார்க்
கு,— தானங்கின்றிப் போகத்தை நண்ணுவிக்கும் - முதல்வன்
விளங்கித் தோன்றுதலின்றிக் கன்மானுகூலமாகப் போகத்
தைப் புசிப்பிக்கும்,— கன்மம் பண்ணுவிக்கும் - புசிக்குமிடத்
தாகாமிய வினையை யேறச் செய்யுமாகலின்,— ஊன்செய்யா
ஞானந்தா னுகிப்பினல்லால் - மாயாகருவிகளைப் பொருந்தியுதி
கிற சிற்றறிவி னின்று நீங்கி யேகனாகி நிற்கப்பெறுவனன்றி,—

ஒருவாற்கும் யானெனதிங் கொழியாதன்றே - யாவர்க்கும் யா னெனதென்னுஞ் செருக்கொழியா தன்றே. எ-ம

இங்ஙனமே மேலைச்சூத்திரத்து ஒழியவாறு ஞாதுரு ஞா னமுதலிய முப்பாகமின்றிக் காணுங்காட்சியே யமையும் அதனமே ழும் பக்குக்கிற்றால் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி யவ்வாறு நி ன்றவன்றி யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதன் முதலியன மு ளையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென மு தற்கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது

௧௦-ஞ், ௧-ம், அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகா உரை.

முன்முறையி னிறக்கவொட்டாம லிந்திரியாதி தன்வ
சத்தாகி லதற்கோ ருபாய முணர்த்துகின்றா

இந்திரிய மென்பபற்றி னின்றே யென்வசத்தி
னிசையாதே தன்வசத்தே யெனையீர்ப்பதிவற்றைத்,
தந்தவன்று னாணைவழி நின்றிடலா லென்றுந் தானறி
ந்திட்டவற்றினொடு நிற்க தனையுடையான்றாள்கள், வந்த
னைசெய் திவற்றினவலி யருளினால்வாட்டி வாட்டமி
லாமல் யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுண்டேல், முந்த
ுடைச் செயலென்று முடிந்தெழுக்கவினைகண் மூளா
வகை காண்பீ மீளானன்றே. (௯)

(இ-ள்) இந்திரி இந்திரியங்களானவை யென்னுடன் கூடி யமைந்பிருந்து மவை யென்வசம் வாராமலென் பற்றி நின் லையுந்தன்வழித் தாக்கிக்கொண்டு முந்து றேனென வசத் துக்கொள்ளுகிற முறைமையினையும்

தி னிசையாதே
தன வச த தே
யெனையோப பதி
வ ா றை

கந்திவனரு ளுணவழி நினறி டலாலெனறுந தானநிந்திடடு

அவை சடமாதலாற றனவழிச்சல … வையிறறைச சிருட்டித்து நிறுத்தின … தாவினது வழிபாறுந தானுமென … துநின றவைநடககையிருலே யிக்னை … தகொணடு

அவறறினெடு கதனையுடையா னருளகள வநத னைசெய்து

அவைகளுடன கூடின தனனைய … திரியஙகளையும சுதந்தரமாகவுடைய சிவனு டைய சீபாதகமலஙகளை வணஙகி

இவற்றின வலி யருளினுலவா டடி

அவைகளால் வருந்தம வநதவிடத தா தப பலததைத யருளினுல கெடுத்து

வாட்டமினறி யிருநதிடவும வருஞசெயலக ளனடேல

இமமுறைமையிலதன வலியைக் கெடுக துநின்ற வாதையுறும விருககையிலுரு … னமாகதிரததிலாசசித்த … தாலே யதனவழி யிழுக்குத திவனையப பணணிறறுயினும

முநதனுடைச செயலெனறு முடிநதெழுக

இனி நாமிதறகு வேறொனறுஞ செயயவல லலை நாமுனனே யாாசசித்த கனமத்துக்கு டாகச சிவனே செயததெனக கருதி, இது வு மவனசெயலெனறு அதனவழியே செலக இபபடி யதனவழித்தெனறோ பணிபறுக்க கிறபாலுகில

வினைசனை மூ இவனுக கொருககாலு மாகாமிய கனம

ளா மேறபடெற

அங காளாகி அஃ் துணடாகாகபடி பாலே மறறொரு ச

மித்தனறே னனததை யெடுபபித்துப பலததை யெபப

டி கொடுக்கப் போகினறது. எ-று

ஒடு உடனிகழசசி

மமை யசை

இவன கிரியையறறவ ஞதலாலே அஃ் துணடாகாதென

பதாயிறறு

இசததுச சிநதியாகமம சிவதருமோததரதது மறிக

ளறவரா லலககபபடடுக கழியிடைத தோணிபோனறே

ன" எனவும

"நாளிலா ளாவரோடு மிடடெனை விரவிவைததா ராண

மான பெணணுமலலா ரிஙகைகீ ரடடனரோ" எனவுமறிக (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலும பிரபததி யுபாயங கூறுகினறது

ஐநதறிய மெனனைபபறறி நினறேனெனவசததி னிசையாதேதன

வசததிலே யெனனையிரபபது-சோததிராதி இநதிரியஙகளானது அ

நதககரண விருததியான வெனனுடைய வறிவைபபற்றி நினறே

னெனவழிததாகாமல் தனவழிததாக விழுககையா லெவவாறு

எனனிறகுமதெனறு மாணவகனவினவ உததரம —இ

வனைததநதவனறு ஞானவழிநினறிடலா னெனறுந தானறி

தல் - உமறறிவொடுஙகியுடையானருளகள வநதனைசெய இ

வனறனபலி யருளினால வாடடி - இநத இநதிரியஙகளை யான

பரவுதறகுக காரணஙகளாகக கூடடின சிவனுடைய வாஞஞாசத

தி வழித்தாயக் கூட்டினபொழுது கூடியும் பிரித்தபொழுது பி
ரிந்தும் எக்காலமும் நிறகையாலே இந்தவிந்திரியங்களை யுடை
மையாகவுந் தன்னையடிமையாகவு முடையவன் சிவனெனவுமறி
ந்து அவனுடையபாதத்தை வணங்கி யிந்தவிஷயங்களிலே படியே
னைக்கருத்துச் செல்லாம லிருத்தவேணுமென்று வேண்டிக்கொண்
டவனருளினாலே யிந்திரியங்களுடைய சத்துருபக்கெடுத்துச் சிவ
னைவழித்தாய தானினையாமலிர்க்க,—வாட்டமின்றி யிருந்திடவு
ம் வருஞ்செயல்க ளுண்டேன-இந்திரியத்தின் வலியைக்கெடுத்து
த் தனவலிகெடாம லிருக்கச் சிதேயும் பிரபல பிராரத்தத்தினு
லே விஷயத்தினுடைய விசையானது மேலிட்டுவரில்,—முந்த
னுடைச் செயலென்று முடிந்தொழுகவினைக்கண் மூளாவங்களா
கி மீளானன்றே-இவ்வாறு விஷயவிசை மேலிட்டு வருவது கா
த்தாவினுடைய பிரேரகமே, இதை நம்மால் மீறப்போகா தவ
னேவினபடி செய்கிறோமென்றுநீர்வரக்கிலே கோரையொழுங்கி
னுறபோல விஷயத்தைக் கூடினும் ஆகாமிய கன்மமான துண்
டாகாதாகையால மோக்ஷத்துக் குறித்தா யிவ்விட்டத்து சன்ன
த்தை யெடுக்கத் திருமபிவாரார்க்கௌன றிதனபொருள

பிரபல பிராரத்தமென்ற தேதெனனில் பிராரத்தமான
து தீவிரமென்று மந்தமென்றும் × சுப்தமென்றும் மூன்றுவி
தமாம்

இதில் சுப்தமானது சிவதரும பாராயணனுடைய நடக்கிறவ
னுக் கில்லையாம்.

மந்தமானது சிவஞானிக்கில்லையாம்

தீவிரமான தாருக்கும் நீங்காது.

தீவிரபிராரத்தமே பிரபலபிராரத்த மென்றதெனவறிக.

× சுப்தம்-தூங்கினது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவனைச் சிந்தித்துச் சிவசத்தி தனைச் சிற்சத்திப் பிரத்தியாகார வியாபாரத்தா லிந்திரியங்களை விஷய விமுகங்களாகப் பண்ணிச் சமாதிபண்ணித் தான் செய்யுங் கிருத்தியங்களைச் சிவாதீன மாக்கி நிற்கப் பாசமுத்தி சிவத்துவ வியத்தி பலிக்கு மென்று படிக்கின்றார்.

ஆளாகி - சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சர்வ கர்த்திருத்துவ முதலாஞ் சாமர்த்தருக் கிங்கரனாகி யென்றுரை யுரைப்பதன்று, அதிமோகமென்று முன் மறுத்திருத்தலால்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உலகத்துப் பாடிகாவல ராயினோர் பிழைசெய் தாளாளரைத் தம்முட் கசித்துத் தாமீர்த்தவா றெல்லாம் பரதந்திரமாய்க் கிடப்பச் செய்வது தம்மை யவ்வாறு செய்விக்கு மரசன் தாணைவழி நிற்கு மவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதின்மையின், அதனை யறிந்து அப்பாடி காவலர்க்குந் தமக்கு மிறைவனாகிய வவ்வரசனைத் தலைக் கூடப்பெற்று அவன் கருத்தின்வழி யொழுக வல்லராயவழி, அவர் பரதந்திர நீங்கி யரசனருளாற் பாடிகாவலரையுந் தமதாணைவழி நிறீஇத்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர். அதுபோல, வினை செய்தமைபற்றி இந்திரியங்களென்னுந் தம்முட் கசிக்கி யீர்த்தவழி யெல்லாம் பரதந்திரப் பட்டுக் கிடப்பச் செய்வதும் அவற்றை யவ்வாறு செய்விக்கு முதல்வனதாணைவழி யவைநிற்றலான், அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறி

இலலையென றிவவாறுணாநது அவவிநதிரியஙகளையுந தனனையு முடையனாகி யமமுதலவன றாளகளைத தலைககூடடபபெறறு அவன பணியினின றொழுக வொருவன பெறுமாகின, அவன அமமுதலவன றிருவருளால அவ விநதிரியஙகளைத தனனுளை வழி நிறபிததுக கொளளவலல சுதநதிரனுவன அவவாறு முதலவன வழியி னுறைதது நிறபுழியும பயிறசிபறறி யொரோவழி யவ விநதிரியஙகளின குறுமபு நிகழு மாயின, இநதிரியங களுககு மெனககு மொரு சுதநதிர மினமையின அதுவுமமுதலவன செயலே யென்று வரைசெயது பணியின வழுவா தொழுகவே, அதுவாயிலாகப புகுநது கூடித துடகக வலல வினைகள அஙஙன மாகமாடடாவாய மடஙகி யொழியு மாகலான, அவவாறடிமைததிறததி னினறேன மறிததுப பொறிகளின வழிபபடடுப பரதநதிரனுவானலல னெனபதாம.

குறிபபுருவகம.

ஏகனாகி நிறறலே யமையும அதனமேலு மரனபணியி னிறற லெறறுககெனபாரை நோககி, ஏகனாகி நிறபினுந தனபணி மடஙகினு லனறி வினைத துடக குறுதற கேதுவாய இநதிரியஙகளின வழிப படடுச செலலும பரதநதிர நீஙகாமையின, அது நீஙமாறு தான பணியை நீததற பொருடடு அரனபணியி னிறறலு மொருதலையான வேணடபபடுமென றுணாததியவாறு.

நினறிடலா லிரபபதென றறிநதிடடென விழையுட.

தான அசை

ஈாபப தெனபது அதறொழினமே னினறது.

எனறு மெனனுமமை அவவீாததலை மாறறுதறகு உபாயமாவது தாமு மவவாணைவழி நிறற லெனறு மறிகதென எதிரது தழீஇயிறறு.

இவற்றி னொடுங்க லினையுடையா னென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்.

வந்தனை செய்த லீண்டு அரன்பணியி னிற்றன் மேற்று.

வருஞ் செயல்க ளுண்டே லென்பது ஒருமைப் பன்மை மயக்கம்.

வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்க ளுண்டேன் முதல்வனுடைச் செயலென முடித்தொழுகுதல், "யானுமதுவே வேண்டினல்லால் வேண்டும்பரிசொன் றுண்டென்னி லதுவு முன்றன் விருப்பன்றே" என்ற திருவாக்கினுமறிக.

அவ்வாறு முடித்தொழுகவும் வருஞ்செயல்க ளுளவாம் போலுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் வரம்பின்றி அநவத்தை யாதலில்லை யென்பார், ஆளாகிமீளா ரென்றுங் கூறினார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்தத் தன்மை கூடாதவர்களுக்கு மேலுமோ ருபாயம ருளிச்செய்கிறார்.

இந்திரியமென்னைப் பற்றி நின்றேபென் வசத்தி னிசையாதே தன்வசத்தே யென்னையீர்ப்ப - பஞ்சேந்திரியங்களிலு மியான் முதன்மையாயிருக்க அவை யென்னைப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கச்செய்தேயும் என்னுடைய வசத்திலே பொருந்திவாராமல் இவை யென்னைத் தன்னுடைய வசத்திலே வலித்துக்கொள்ளுகிற விவையிற்றை,—இவற்றைத் தந்தவன் றன்னாணைவழி நின்றிடலா லென்றுந் தானறிந்திட்டு - இந்திரியங்களை யெனக்குக்கூட்டின பரமேஸ்வரனுடைய வாக்கினைவழியிலே எப்பொழுதும் நிற்கின்றதென்றும் இவையிற்றுக் கொருசெய லில்லையென்றுந் தானறிந்து,—இவற்றி னொடுங்க லினையுடையான ருள்கள் வந்தனை செ

யது - இந்த விந்திரியங்களோடே தன்னை யடிமையாக வுடைய பரமேசுவரனது சீபாதங்களிலே தன்செயலற்று அவன்செயலான முறைமையை யறிந்து வணங்கி,—இவற்றினவலியருளினாலவாட்டி - இந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களினது பலத்தைத் தம்பிரானுடைய வருளினாலொழிந்து வாராதென்றறிந்து அவையிறைக்கெடுத்து,—வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுண்டேல் - இவையிறைநீக்கி மயக்க விகற்பங்கள் கூடாமலிருக்கலாம் அப்படியிருக்கவே மீண்டுமிந்திரிய வியாபாரங்கள் வந்துகூடில்,—முந்தனுடைச் செயலென்று முடிந்தொழுக - காத்தாவினுடைய செயலொழிந்து விந்திரியங்கள் தானாக வந்துகூடாதென்றறுதியிட்டு நிற்கவே,—வினைகள் மூளாது-இந்த முறைமையிலே நின்று பிராரத்தம் புசிக்கிற வினைகளுக்கு ஆகாமிய மேருது —அங்காளாகி மீளாவனறே - அந்தப் பரமேசுவரனைக் கடுமையா யவனைவிட்டு நீங்காமல் நிற்பன

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், க0-சூ, உ-வெ, “நாமலலவிந்திரிய நமவழியினல்லவழி, நாமல்லநாமு மரனுடைமை—யாமெனனி,, னெத்தனுவினின்று மிறைபணியா நகிலலைவினை, முற்செயவினை யுந்தருவான முன” என்னுமதங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, இவனுலுள்ள செயலகளெல்லாம சிவனுடைய செயலகளென்று காணவே ஆகாமிய மேருதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(உலகத்துப் பாடிகாவலராயினும் பிழைசெய்துள்ளாரைத் தமமுள்ளடக்கித் தாமீர்த்தவர் றெல்லாம பரதந்திரமாயது

கிடடபபசசெயவது தம்மையவவாறுசெயவிககு மரசனதாணைவழி
நிறகு மவவாறறல் கொணடனறிப பிறிதினமையின, தனையறிநது
அபபாடிகாவலாகளும தமககு மிறைவனாகிய அவவரசனைத தலை
ககூடபபெற றவன கருததினவழி யொழுகவலலாராயவழி ய
வ ரபபாரதநதிரநீஙகி யரசனருளாற் பாடிகாவலரையும தமமா
ணைவழியி னிறபிததுக கொளளவல்ல சுதநதிரராவா அதுபோ
ல) இநதிரியமெனபபறறி நினறே யெனவசததினிடையாதே ஞா
னவசததினெனை யீாபபது - வினைசெய்தமைபறறி யிநதிரியங
களெனைத தமமுளளடககி யீாததவழி யெலலாம பரதநதிரப
படுக கிடடபபச செயவதூஉம,—இவறறைத தநதவனரு ளா
ணைவழி நினறி—லால்-அவறறை யவவாறு செய்விககு முதலவ
னதாணைவழி அவை நிறறலால,—என்றுநதானறிநதி— டிவற
றிதொடுந தனையுடையான ருளகள வநதனைசெயது - அவவாற
றல கொணடனறிப பிறிதிலலையென றிவவா றுணாநது அவவிநதி
ரியஙகளையுந தனனையு முடையானாகிய அமமுதலவன ருளகளை
த தலைககூடபபெற றவனபணியினினறொழுக ஒருவன பெறு
மாயின,—அருளினாலிவறறின வலிவாடடி வாடடமினறி யிருந
திடவும-அவ னமமுதல்வன றிருவருளால அவவிநதிரியஙகளைத
தனனாணைவழி நிறபிததுக கொளளவலல சுதநதிரனாவன அவ
வாறு முதல்வனவழியி னுறைதது நிறபுழியும,—வருஞசெயலக
ளுணடேன முநதனுடைச செயலெனறு முடிநதொழுக,—பயி
றசிபாறி யொரோவழி யவவிநதிரியஙகளின குறுமபு நிகழுமா
யி னிநதிரியஙகடகு மெனககு மொருசுதநதிர மினமையின தவு
முதலவன செயலேயெனறு வரைசெய்து பணியினவழுவாதொ
ழுகவே,—வினைகளுமூளா-அதுவாயிலாகப புகுநதுகூடித தட
ககவலல வினைக ளங்ஙனமாக மாட்டாவாய் மடஙகியொழியு
மாகலான,—அஙகாளாகி மீளானனறே- அவவா றடிமைத திற

தசினினறேன மறிததுப பொறிகளின வழிபபடடுப பரதநதிர
னுவா னலலன

மறைஞானதேசிகா உரை

தனனை யடைநதாா வினை தீாபபதனறே தலைபாயவா தனகட
னுவது, தானெனனுந திருவாக குணடாகையாற றனை
கைமமாறு கருதா தனுககிரகஞ செயவது சிவனுககுச சுவ
பாவமென றுணாததுகினறா

சலமிலனாய் ஞானத்தா றணையடைந்தார்தமமை
த தானாககித தலைவனவர் தாஞசெயவினைதனை, ந
லமுடனே பிராசெயவினை யூட்டியொழிபபானாய ந
னுகாமல வினையவரை நாடிககாபப, னுலகினிலெவ
செயலெலலா முனவிதியேநீயே யுணணினறுஞ் செ
யவிததுஞ செயகினறயெனறு, நிலவுவதோர் செய
லெனககினறுனசெயலேயெனறு நினைவாாககு வி
னைகளெலலா நீஙகுநதானே (ச)

(இ-ள) சலமில னாய ஞான த தா ற்ற னை யடைநதாா தமமைத தானாக கித தலைவனவா தாஞசெய வினை தனனு னலமுட னே பிராசெயவி

தலைவன சலமிலனாய் நலமுடனே யாவா தாஞ செய்வினை தனனுற பிறாசெயவினை யூட்டி யொழிப்பானுய ஞானததாற் றனை யடைநதாாதமமைத தானுககியவரை வி னை நணுகாமல் நாடிக் காபபன இதனைப பொருள கோளாககிப பொருள கொளக சிவன றனவன றனக கொருவ ரிடததி லும விருப்பு வெறுப்பினமையாற சாவான மாகக ளிடததிலும நனமைவைககபபடட

னை யூட்டி பொ வனும் அவரவர் செய்த கன்மபேத மெல்
ழிபானும் நணு லாதனையு ம நமமாலே நாம செய்தோமெ
காமல வினையவ னறு கருதி நிறகிறவாகளுக கவாகளவாக
னா நாடிக காப ள செயத கனமபலஙகளை பேருமற குறை
பன யாம லவரவாகளுககுக கொடுத்துப புசிப
பித்தத தொலைபபிபபானுமாயக கனமஙக

ளைச செயயுமிடத்த தானமாககளுக சொருசெயலு மினமை
யா லிஃதெலலாஞ சிவனசெயலெனக கருதிநிறகிற ஞானத்தி
ரு லிஃதெலலாஞ சிவாககினையின வழியென றிவாக ளிபப
டி நிறகவே தமது செயலகளெலலாஞ சிவன செயலக ளென
ககருதி நிறகையாலுஞ சிவபாவனை யுடன கூடிநிறகையாலு ம
வாகள கனமபலத்தைப பொருநதாமற காபபன.

இப்படி சீவன முத்தாகள நிறகையிருலே

உலகினி லென கனமம பிரகிருதி சமமநதமா யிருததை
செயலெலலா மு யா லதறகுச சுதநதரமிலலை
னவிதியே

இப பிரபஞசத்தினகண யான செய்யும வியாபாரமெல்
லாம் தேவரீர கற்பித்தபடியே! அஃதெதக காரணத்தாலெனில?

நீயே யுணணி எனககெனச சுதநதிர மிலலாமையால நீ
னறுஞ் செயவித ாதாமே யென்னுளளே நினறு மிவையெலலா
துஞ் செ ய கின வறறையுஞ செயகினறாய், உணணினறு மெ
றாய னற வுமனையாற புறமபேநினறு மெனக கூ
றியதாயிறறு

என்று நிலவு எபபொழுதும யானேவயபபடுகிறவ னுகி
வதோ ா செய ை லெனனுடைய சுதநதிரத்தாற செயயுஞ
லெனகினறன செயலகளினறு. இஃதெலலா முமமுடைய
செயலே வியாபாரமேயெனப பணியறறது

என்றுநினைவா   எப்பொழுது மெதுவந்தாலு மிந்தப்படி
ர்க்கு   கருதியிருக்கிற ஞாதாக்களுக்கு
வினைக ளெல்   இந்தப்படி நிற்கிறவர்களிடத் துலைடாகி
லா நீங்குந் தா   ய ஆகாமிய கன்மங்களெல்லாம் பொருந்தா
னே   து எ-று

தலைவன் - எழுவாய்

காப்பன் - பயனிலை

நினைவார்க்கென்பதனைப் பெயராக்கி நீங்குமென்பதனைப் பயநிலையாக்குக

தான் - அசை

ஏகாரம் - ஈற்றசை

இதற்குச் சர்வஞானோத்தரத்து மறிக. (௪)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

அந்தத் தீவிரமாகிய பிராரத்தகன்மபலத்தைப் புசிக்கும் போது ராகத்துவேஷமுண்டாயப் பிறகு இதாகிதங்களைச் செய்யினும் ஹீனகிருத்தியங்களைப் பண்ணினும் பிரபஞ்சத்தையிலே ஆகாமிய புண்ணியபாவ மேறுமென்பது கூறுகின்றது

தலைவன் ஞானத்தாற் றன்னையடைந்தார் தம்மைத் தானாக்கிய வர் தானுசெய்வினைதனாலே நலமுடனே பிறர்செய்வினை புட்டு ஒழிப்பானாய் நாடிச் சலமிலனாய வினையிவரை நணுகாமற் காப்பன் - காத்தாவானவன் றன்று ஞானத்தினாலே தலைவனே றறந்நின்றபெயரைத் தானேயாகப்பண்ணிச் செய்தவர்கள் பிராரத்தகன்ம வசத்தினாலே செய்துள்ள புண்ணிய பாவங்களைக் கொண்டு பிறர் அவர்களுக்கு நன்மை தீமைகளைப் பண்ணினவ

ரகப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பவனுக்குக் கண்டு அந்தப் புண்ணிய பாவங்கள் சீவன் முத்தனைப் பொருந்தாதபடி வஞ்சனையில்லாதவனுக்கே பாதுகாப்பன். ஆதலால், — உலகினில் என்செயலெல்லா முன்விதியே நீயேயுணர்ந்து செய்வித்தது செய்கின்றேயென்று நிலவுவோர் செயலென்சகின்றன் செயலேயென்று நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் தானே நீங்கும் - உலகத்தின்கண் மனவாக்குக் காயங்களினாலே நான்செய்யப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களெல்லா முன்னாலேசெய்விக்கப்பட்டதே! நீயே யந்தரியாமியாக என்னிடத்திலேயிருந்து இச்சையாதிகளைச் செலுத்தி ஞானேந்திரியங்களினாலே விஷயங்களைப் பற்றுவித்துக் கன்மேந்திரியங்களினாலே தொழில்களைச் செய்வித்துச் செய்கின்றாயென்றும் ஆதலா லென்னுடைய செய்யுங் கிரியையொன்றுமில்லை யுன்னுடைய கிரியாசத்தியே செய்விப்பதென்று விட்டது மெச் செயலுஞ் சிவன்செயலென்று எண்ணுமவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தத்தினாலே யாதல் புசித்தாலன்றிக் கன்மங்கள் பொருந்தாமற் போமென்றதன் பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

கன்மங் கன்மபலன்களிரண்டினையுஞ் சிவனிடத்திற் சமர்ப்பித்துச் சமபுத்தியாய் நிருவிகற்ப சமாதியாடச் சிவனைச் சிந்தியாது சிந்தித்திருப்பவர்க்கு இருவினை யிசையாதென்றிசைக்கின்றார்

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

நீயே எனக்குண்ணின்று செய்கின்றாயாகலின் என்னாற் செய்யப்படும் இதமகிதமெல்லாம் நீ செய்யுஞ் செயலேயென்றும், நீயே பிறரைக்கொண்டு செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயாகலிற் பிறரானெனக்கு வரும் இதமகிதங்களும் நீ செய்யுஞ் செயலே பிறரல்லவென்றும், இங்ஙனம் அவனருளேயல்லது ஒன்றனையுங் கருதாராய்த் தம்மை யிழந்து நிற்கப்பெறுவாராமாட்டு, அருஞானக்கண்ணம் பிரவேசிக்கமாட்டாது ஒழிந்துவிடுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய மெய்யுணர்வான் அடைக்கலம் புக்காரைத் தன்னைப்போலச் சுதந்திரராகச் செய்து பாதுகாத்தலும், மந்திரவலியானடங்கி இரை நுகரப்பெறாது கிடக்கும் பாந்தள் யாதானு மோரிலக்கு வந்து வாய்த்தவழி வறிதுகிடவாதவாறுபோல, அவர் மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டாதொழிந்து கிடந்த வையாகாமிய வினை அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வார் பிறருளராயவழி அவ்வினையைப்பற்றி ஆடவித்த மகிதங்களுக்குத் துணைப்பயத்தல் கூடற்பாலதாகலின் அதனை யவ்வாறு செலுத்திப்பிறர் செய்யுமவ்விதமகிதங்களை மிகுவித்து நுகர்வித்தொழித்லுஞ் செய்வருகலான் அதுபற்றி யிறைவன் சலமுடையனாவானல்லனென்பதாம்.

ஆக்கிக் காப்பனென வினையும்

பிறரையூட்டி யொழிக்கவே யவரை வினை நுகராமற் காப்பதெனக் கொள்க

பிறரை யங்ஙன மூட்டுதலுஞ் சருணேயாமென்பார். ஊட்டியென் றொழியாது ஒழிப்பானென்றும் நலமுடைனே யென்றுங் கூறினார்

உலகினி லென்செயலெல்லா முன்விதியே நீயே யுண்ணின் றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்று யென்று நிலவுவதோர் செய லெனக்கின் றுன்செயலே யென்று நினைவார்களென்றதனால் அ வன் பணியி லின்றிடலாவது இதுவெனத் தெரித்துக் கூறிய தூஉமாயிற்று.

இறைபணியினிற்கு மிவன் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிட்டு இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்ததெல்லா மிதமகி த மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசையச் செய்தல இறைவனுக்கு ச் சலமாய் முடியும் போலு மென்பாரை நோக்கி, அதனைத் தெ ரித்துணர்த்திச் சலமின்மை காட்டியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சிவனை யிரட்சித்தானென்னிற் பட்சவாதி யார் காரோ வென்ற வவிகாரவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சலமிலனாய் ஞானத்தாற் றன்னையடைந்தார் தம்மைத் தானா க்கித்தலைவன் - அனுவயம். சிவஞானத்தாலே தன்னை யடை ந்தவர்களை இரட்சித்துத் தன்னைப்போலே யாக்கிக்கொள்ளுகி ற விது காத்தாவுக்குள்ள தாகையாலே தன்னையடைந்தவர்க ளை யிரட்சிக்கச் செய்தேயும் பிறரோடு வெறுப்பில்லை. இப்படிச் சிவனைப் பெற்றவர்கள் இந்திரிய வியாபாரத்தோடு கூடியிருந் தால் மீளவு மாகமிய மேறுமோ வென்னில்?—அவர்தாஞ்செய் வினைகளு மலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப்பாரு ம் - தன்னையடைந்த வப்யாசாச் சிவனாருநோக்கி யிருக்கச்செ ய்தேயும் இந்திரிய வியாபாரங்களுடனே கூடியிருந்தார்களாயி னும் அவர்கள் முன்புசெய்த கன்மத்துக் கிடாகப் பிறர்ற பலி

பக்ஷிரபல் களும் இவர்கள் பிறருக்குப் பலிக்கிற பலன்களும் இவையெல்லாஞ் சிவனுடைய செயலென்று காணவே சிவனும் புசிப்புமாத்திரம் புசிப்பித்துத் தலைப்பிப்பனும் என்று,—ஈறு காமலவினையவரை நாடிக்காப்பன் - அப்படிக் கன்செயலற்று நின்றவர்களுக்கு ஆகாமியமேறுமற திருவுள்ளம்பற்றிய பார்த்துக்காத்துக்கொள்ளுவன் இந்த வுண்மையைப் பெற்றவர்கள் நிற்கு முறைமை யருளிச்செய்கிறார் — உலகினி லென்செயலெல்லா முனவிதியே நீயே யுண்ணினாலுஞ் செய்வித்தருஞ் செய்கின்றுமென று- பிரபஞ்சத்திலே நான்செய்கிற தொழில்களெல்லாம் நீ நியமித்ததே! நீதானே யெனக்குள்ளே நின்று மிவையெல்லாஞ் செய்கிறாயுஞ் செய்விக்கிறாயும் என்றும்,—நிலவுவரோர் செயலெனக்கின்று னசெயலேயென்று - எனக்கெப்பொழுது பொருந்தப்பட்ட தியாதொரு செயல்களெல்லா முன்னுடைய செயலேயென்றும்,—நினைவார்க்கு வினைகளெல்லா நீங்குங்கானே- இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமையை சிவனுடைய சிவஞானத்தாற் கண்டு நிற்பார்க்கு கெல்லாக் கன்மங்களும் விட்டு நீங்கா நிற்கும்

இதற்குப் பிரமாணம், தேவாரம் "முன்னமடியே னறியாமையினான் முனிந்தென்னைநலிந்து முடக்கியிட்டப், பின்னையடியே னுமைக்காளுப்பட்டேன் சுடுகின்றது சூலைதவிர்த்தருளீர், தன்னையடைந்தார் வினைதீர்ப்பதன்றோ தலையானவர்தங் கடனாவதுதான், அன்னநடையா ரதிகைக்கெடில வீரட்டானத் துறையம்மானே" சிவஞானபோதம், க0-சூ, ௩-வெ, "சார்ந்தாரைக்காத்தல் தலைவர்கடனாதல், சார்ந்தாரைக்காத்துஞ் சலமிலனாய—சார்ந்தடியார், தாந்தாஞ் செய்திரா தவைசெய் வினைநாடச்சொரிந்தத், லாயந்தாமுன் செய்வினையு மங்கு" என் றதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பக்குவான்மாக்களை இரட்சிக்கை யின்கண் சிவன் பக்ஷபாதி யல்லனென்றும் சிவனைப் பெற்றவர் கள் பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்து நண்டாகிய செயல்களெல்லாஞ் சிவனுடைய செயலேயென்றுங் காணவே அவர்களுக்கு ஆகாமி யேறாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நீயே யுணர்வின்றுஞ் செய்கின்றாய்-நீயேயெனக்கு ணர்வினை யின்றுஞ் செய்கின்றாயாகலின்,—உலகினி லென்செயலெல்லா முனை விதியேயென்றும் - உலகினிலொன்றுஞ்செய்யப்படும் மிதமகிதமெல்லா நீ செய்யுஞ் செயலே யென்றும்,—செய்வித்து நிலவுவ தோர் செயலென்கின்ற தன்செயலேயென்றும் - நீயே பிரேரகனாகவென் னுடம்பு செய்வித்தும் செய்கின்றாயாகலின் பிராரத்வினைக்குவரும் ஹிதாஹிதங்களு நீ செய்யுஞ்செயலே பிறிதில்லை,—என்றும் நினை வார்களுக்கு வினைகளெல்லா நீங்குந்தானே-இங்ஙனமவ னருளை யல்லதொன்றினையுங் கருதாராய தன்மையிழந்து நிற்கப்பெறு வாராமாட்டன்றுந் தானகன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதாயொழிந் தக்துவிடு மாகலான்,—ஆய ஞானத்தால் தனையடைந்தார் தம் மை - அப்பெற்றித்தாகிய மெய்யுணர்வா னடைக்கலம் புகுந்தா ரை,—தானாக்கிக்காப்பன் - தன்னைப்போலச் சுதந்தரராகச்செய் து பாதுகாத்தலால்,—அவரை நாடினணுகாமல்வினை- மந்திரவ லியானடங்கியவிஷம் நுகரப்பெற்று கிடக்கும் பாம்புகள் யாதா னு மோரிடத்து வந்தவாயிடத்து மடிந்து கிடவாதவாறுபோல வலாமாட்டெழுந்து அவரைச் சாரமாட்டா தொழிந்து கிடந் தவவரசாமியவினை,—அவர்தாஞ் செய்வினைதன்னைமுட னேபிற செய்வினை யூட்டி யொழிப்பானும் - அவர்க ஹிதமஹித

ஙகளாட செய்வார பிறருளராயவழி யவவினைப்புபற்றி யாவேட
டவித மக்கங்கட்குத் துணையாயத் தம்மோடுகூட்டுப் பாலசாகலி
னகவை யவ்வாறு செலுத்திய பிறர் செய்யு மவவினைமக்கங
களை மீதுவித்து நுகாவித்து ஒழித்தலுஞ் செய்யாரென்கொள்க —
தமிலவனசலமிலன - அதுபற்றி யிறைவன சலமுடையனுமவன
லலன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்கில்லாதார் சிறப்பினையு மிங்குள்ளார்
சிறப்புணையு முணர்த்துகின்றார்

நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற் சரித்து நாக
முழைப் புக்கிருந்துந் தாகமுகத் தவிர்ந்தும், நீடுபல கால
ங்கணித்தும் இருந்து நின்மலஞானத்தையிலார் நீங்
கிடுவர் பிறப்பில், வேடிகரு மலாக்குழலார் முலைத்த
லைக்கே யிடைக்கே யெயிலிழியின படுக்கைக்கே கிடந்
துமிறை ஞானம், கூடுமவர் கூடரிய வீடுங்கூடிக் கு
ஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டே யிருப்பர். (௫)

(இ - ள) நாடுக நின்மலனது ஞானம நின்மலஞானம அ
ளிற புக்கு தனை யில்லாதோர் பூமிப் பிரதக்கிணமாகத்
முன்றுங் கா திரிந்தாலும் புறப்பறவை யாறு மிருக்கங்
டுகளிற சரித்து ளைப்போல வனத்திற் சஞ்சரித்துச் சருகு பு
நாகமுழை புக்கி சித்திருந்தாலும் புலிகளைப்போல மலைப்பா
ருந்துந் தாகமுக முழிகளுட புக்குப் போசத்தைச் சாதித்திருந்
தவிர்ந்தும நீடுப தாலும் பாம்புபோல வாயுவைப் புசித்துத்
ல காலங்க ணித் தாக்கக்கைத் தீர்ந்திருந்தாலும் யோகிகளை

தருயிருந்து நின
மலஞா னத்தை
யிலார் நிகழுந்தி
வா பிறப்பில

பபோல நாணெடுங்காலம நித்தியத்துவம பெறறிருக்கவென்று கருதித திருட்டபலமாகிய விரசாயனங்களைக கறபபபடி கூட்டிக கொண்டிருப்பினு மஃதில்லாதோ ரிதசனை வருத்தமுறறுச சாதித்தாாகளே யாயினு மிறுதிககட பூமியிலே வந்து பிறப்பாாகள அஃதுள்ளாாற பெறும்பலம யாதெனில்?

ஏடேரு மலாக்
குழலாா முலைத
தலைக்கே யிடைக
கே யெறிவிழியி
னை பநிகடைக்கே
கிடந்துமிறைஞா
னங் கூடுமவா

சிவஞானத்தைப பொருந்தினவாகள ஏடேதோடும பூவினிதழே எனபதனுற பூவினிதழைப பொருந்தின குழலையுடைய மாதா முலையினுடைய குசுமமாகிற நுனியிலேயும அலகுற றலத்திலும அம்புபோலக கொடிகாகிய விழிகளினது கடைசகட் பாாவைகளிலேயும அகப்பட்டு முயங்கிக கிடந்தாாகளேயாயினு மந்த விடயங்களின வசமாகாாகள அஃதெனபோல வெனனில? தண்ணீரிலே யநவரதமுங் கூடியிருக்கிற தாமரையானது எப்படி யதனைப பறறுமலிருக்குமோ அப்படிப்போல ஞானிகளும பொருந்தாாகள ஆதலா லெத்துடன பொருந்தியிருப்பாாக ளெனனில?

கூடரியவீடுகூ
டிக்கு ஞசித்த
சேவடியுங் குமபி
ட்டே யிருப்பா.

யாவராலும பெறுதறகரிய பரமமான முத்தியைப பொருந்திய பரமாநந்தத தாண்டவத்தைப் புரியாநினறருளு நாக்கிய சீபாதத்தையே யநவரதமு மனுசந்தானம பண்ணிக்கொண டிருப்பர்கள. எ-று.

நினமலஞானத்தை யிலாா கடுநிலைத் தீபகம்

வியலமுமாய சாவதோமுகமா யிருக்கிற சிவஞானமபிரகாசியாவிடத்து முத்தியடையப் பெறுதெனபது கருத்து.

சேவடியுமென்றவும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

ஞானத்தையிலார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில் எனவும், இறைஞானங் கூடுமவர் இருப்பரெனவும், இரண்டெழுவாயும் இரண்டு பயனிலையுங் கூட்டுக.

இதற்குப் பத்திரகிரியிலும் சர்வஞானோத்தரத்தும் இரத்தினத்திரயத்து மறிக. (௫)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் கிரியா யோகங்களினாலே முத்தியில்லை ஞானத்தினாலேயல்ல தென்பது கூறுகின்றது.

நின்மலஞானத்தையிலார் நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற்சரித்தும் நாகமுழைப்புக்கிருந்துந் தாகமுற்றாவிருந்தும் நீடுபல காலங்க ளிந்தராயிருந்தும் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில்,— சிவஞானமில்லாத பெயர் புண்ணியபூமிகளிலே சஞ்சரித்தும் புண்ணிய தீர்த்தங்களை யாடிப் பிரயாசைப்பட்டும் வனத்திலே சாகமூலபலங்களைப் புசித்துஞ் சஞ்சரித்தும் மலைமுழைஞ்சிலே புகுந்தும் ஸ்திராசனத்திலே யிருந்தும் அப்பியாசவசத்தினாலே பசிக்கண்ணீர்தாகத்தை யடக்கியும் கெடிஉராகிய பலயுகங்கள் மரணமில்லாம லிருந்தும் காலாந்தரத்திலே சனனத்திலே வந்து தோன்றுவார்கள்;— இறைஞானங் கூடுமவரோடு கருமலாக குழலார் மூலைத்தலைக்கே யிடைக்கே யெறிவிழியின் படிக்கடைக்கே கிடந்தும்— குஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டே கூட்டரிய வீடுங் கூடியிருப்பர் —பதியினது சிற்சத்தி பதிந்தலையுள்ளபோ அழகுபொருந்திய மடந்தையருடைய வெவ்வலாவயவங்களையுந் தோய்ந்திருக்கச் செய்தேயுஞ் சிவனது குஞ்சித பாதமாகிய அருட் சத்தியையும் பிரியாத வணக்கத்துடனே நி

ன்று முன்சொன்ன தபோயோகங்களினாலுங் கூடப்போகா
த் மோக்ஷத்தையுங்கூடிச் சிவமேயாயிருப்பரென் றிதன்பொ
ருள்.

கூடுமவரென்றது இறந்தகாலந் தருந்தொழி லிடைநிலையா
க் கூடினவரென்ப பொருளுரைத்தது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

சிவசாக்ஷாத்கார சித்தியின்றிச் சித்த சிவ யோகிகளுக்குச் சி
வப்பிரத்தியக்ஷ சாக்ஷாத்காரத் தன்முக சிவசமாதி சித்தியி
ன்றச் சித்த சமாதி சாத்திய சிவயோகிகளுக்குச் சிவப்பிரத்தியக்ஷ
விஷய விருப்ப மிருந்தாலுமவர்கள் சரீராந்தத்திற் பாசமுத்தி
யடைந்து மல சத்திவிரத்தி விரியாது குவிந்த சிவசத்தி காப
ப சிறசத்தியை விரித்துச் சிவனைச் சாக்ஷாத்கரிப்பாக வொன
றனு சரீ மிருசகுங் காலத்து மாகாமிய மேருக்கென்றும் பிரா
ரத்த கன்மமும் பலங்குன்றி வாசனைமாத்திரமாயத் தாக்கா
மற் முசசும்போகம் புசிப்பிக்குமென்று மிருதிரு விருத்தத்தா
லிசைக்கின்றா

வெளியபெருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

ஏனைப் பெரும்பேறெல்லாங் கொடுக்க வல்லனவாய எத்து
ணை நன்மைகளும், இங்ஙனம் அரன்பணியி னிற்றலாகிய மெய்த்
தொண்டு செய்யும் ஞானத்தாற் றரப்படும் பேற்றைக் கொடுக்க

வல்லுவனவல்ல எல்லாப் பெரும்பேற்றையுங் கெடுக்கவல்லன வாய மகத்துயினுந் தீமைகளும், இதற்றாரப்பிம் பெரும்பேற்றைச் செடுக்க வல்லனவுமல்ல, அத்துயின பெரியகோசிறப்பிற்று இவ்விறைபணிநிற்கு ஞானமென்பதாம்.

அரன்பணி நிற்றலது ஆற்றல் கூறியவாறு.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தை யென்னுஞ்செய்யுளில், சாக்கிரத் தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் சாக்கிரத்தி னின்றவொப்புமை மாத்திரையேபற்றி அவரை யெல்லாரோடுமொப்பனவத் திக் குறைகவென வவரது பெருமையுணர்த்துவார், ஆகுமுடிக்கவித் தாசாணடு நுங்கிடாவேயென ஆவுடிக் கூறினார், அதனையே அர னபணியி னிற்றலா ஞ்சற்பாலதனசன மற்றொன்றுற செய்யக் கூடவதோன்றிவலேயென அததொணடின பெருமையுணர்த்து வார், எண்டுமெடுத்தோதினார்.

இங்ஙனங் கருத்துவகையாற் பொருள் வேறுபாடுண்மையி ற் கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

பிரபஞ்ச வியாபாரங்களை விட்டு நீங்கி அரிய தபசுகளைப் ப ண்ணினாலும் சருவமுஞ் சிவனுடைய செயலென் றறியாதவர்க ளுக்குச் சனனம் நீங்காதென்றுஞ் சருவமுஞ் சிவன்செயலென் றறிந்தவர்களுக்குச் சனனம் நீங்குமென்றும் மேலருளிச்செய் கிறார்.

நாடுகளிற் புக்குழன்றும்- பூப்பிரதட்சண முதலாக வெல் லா விராசசியங்களும் புக்குத் தடுமாறித் திரிந்தும்,—காடுகெ ற சரித்தும் - வனசரித்ராயத் திரிந்தும்,—நாகமுழைபுக்கிரு

ந்தும் - மலை முழஞ்சுகளிலே யிருந்து தவசு பண்ணியும்,—தாக முதல் தவிர்ந்தும - ஆகாரம நித்திரை பய மைதுன மென்னு முடற்குணங்களை விட்டும,—நீபல காலங்கள நித்தராயிருந்தும - எண்ணிறந்த நெடுங்காலங்கள நித்தரந்தவம பெற்றிருந்தும,—நின்மல ஞானத்தை யிலார நிச்சமுந்திடுவா பிறப்பில - சிவனுடைய ஞானத்தைப பெருதவர்களுக்கு சனன முண்டாகாநிறகும, இததனமைபனறி,—ஏடுதரு மமாசகுழலார முலைதசலைககே யிடைககே பொறிவிழிபின பட்சடைககே கிடந்து மிறைஞானங்கூடுமெவா கூட்டிடவிங்கு கூடிக குஞ்சித்த சேவடியுங குமபிட்டேயிருப்பா-இதழபொருந்தின மலாயுடைய கூநதலாாகளுடைய முலைமுகத்திலே யவர்கள மருங்குலிலே காமததைவிலக்ககாகாம லமபிலுங கஷ்காகபபட்டு பறியபயாறறகொடிய கடைககண்களிலே கிடந்தாகளாயினும பரமேசுவரனுடைய ஞானததைக கூடினவாகள யாவராலுங கூடுதறகரிய மோக்ஷத்தையும பொருந்தி குனிப்பையுடைய சீபாததவதயுந தொழுதுகொண டிருபபாாகள

இதறகுப பிரமாணம திருக்களிற்றுப்படியார், கூரு-வெ, “வீட்டிலே நின்று வினையொழிந்து நின்றிடிலென, நாட்டிலே நலவினைகள செயதிடிலென—கூட்டிலவாட், சாதத்தே நினறிலேயற நககனூ வேளவிசெய்த, மாத்திரமே யாஙகண்டாய் வந்து” எனனுமதனங் கணடுகொள்க.

இதனாற் சொலலியது, பிரபஞ்ச வியாபாரங்களை விட்டு அரிய தபசுகளைப் பண்ணினாலும சாவமும சிவனுடைய செயலென றறியாதவர்களுக்கு ஜனனம் நீஙகாதெனறும மாசவமும சிவனுடைய செயலென றறிந்தவர்களுக்கு இந்திரிய வியாபாரதகோடிங கூடியிருந்தாலுஞ் ஜனனம நீஙகுமெனனு முறைமையு மறிவிததது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நாடுகளிற் புகுந்தும் - புண்ணிய தேசங்களிற் சென்று புண்ணியதலம் புண்ணிய தீர்த்தங்களைத் தரிசித்தாடியும், — காடுகளிற் சரித்தும் - வனத்திலே சென்று கந்தமூல பலாதிகளை யயின்றும், — நாகமுழை புக்கிருந்தும் - மலையிலுள்ள குகையினை யோகத்திருந்தும், — தாகமுந் துறந்தும் - யோகாப்பியாச பலத்தினாலே பசிதாகமுதலியவற்றிற் குணர்வுக ளொழிந்தும், — நீடுபலகாலங்கள் நித்தராயிருந்தும் - நெடுங்காலமரண மில்லாமலிருந்தும், — நின்மல ஞானத்தை யிலார் - நிருமலமாகிய சிவஞான மில்லாதார், — பிறப்பி னிகழ்ந்திடுவர் - ஜனனத் துட்படுவர், — ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே பெருவிழியின் படைக்கடைக்கே கிடந்தும் - இதழை யுடைய மலர்மாலை யணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர் கொங்கை யல்குல் விழிக்கடை முதலிய அவயவங்களைத் தோயப் பெற்றும், — இறைஞானங் கூடுமவர் - சிவஞானத்தைப் பெற்றோர் கூடரிய வீடுகூடிக் குஞ்சிதச் சேவடியுங் கும்பிட்டேயிருப்பர் - பெறுதற்கரிய வீட்டினையும் பொருந்தித் திருவடிக்க ணீங்காதே நிற்பர்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இத்தன்மையினை யுடைய ஜீவன்முத்தர் வாதனையினாலே
கன்மங்கள் செய்தார்களேயாயினு மதனையுறார்களா
தலா லாகாமியமு மேறாதென் றுணர்த்துகின்றார்.

அங்கிதத்தம் பனிவல்லாக கனல்சுடாதாகுமென
டதமாங் கிரமுடையாக கருவிடயங்களோடு, வெங்கிக்

னத்க் கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலுஞானிக ளிருவினைகள்
சென்றணையா முற்செய்வினையிற் குத்த, தங்கிப்போம்
பாத்திரமுங் குலாலன்வினைதவிர்ந்த சக்கரமுங் கந்தி
த்துச் சுழலுமாபோல, மங்கிப்போய் வாதனையா லு
ழலவிக்குமெல்லா மலங்களும்பின் காயமொடு மாயும்
வாறே. (௬)

(இ-ள்) அங்கித தம்பனைவல் லார்க் கனல்சு டாதாகும் — அக்கினித்தம்பனை வல்லவனை அனலானது சுடாதவாறுபோலவும்

ஔடத மந்திரமுடையார்க் குவிடங்களேறு — ஔஷத மந்திர பலத்தினையுடைய சித்தபுருஷர்களானவர்களை விடசத்தியான துவாசைபண்ணாதவாறுபோலவும் ஔஷத மந்திரமென்பவைகளை யிருபாலுஞ் சுட்டிச்

சன்மமெல்லாளையும் வாதியாதோ வெனனில்? அநேக ஜன்மங்கள் நடுவே அக்கினித்தம்பனை வல்லவனையே சுடாதுபோலெனவறிக.

எங்கித்தைக் கன்ம மெல்லாஞ் செய்தாலுஞானி க ளிருவினைகள் சென்றணையா — ஞானவான்க ளெந்தெந்தக் கன்மங்களைச் செய்தார்களேயாயினும் அந்தந்தக் கன்ம பலங்களைப் பொருந்து வாசையுறார்கள்

முற்செய்வினை யிற்குத் தங்கிப் போம் பாத்திர முங் குலாலன்வி னைதவிர்ந்த சக்க — பூர்வத்திலுண்டான கன்மாறுகுணமான சரீரத்திலுண்டான பிராரத்தகன்ம வாதனை சிறிதிருந்து சுகதுக்கங்களை யுறுவிக்கின்று சிறிது சுழலப்பண்ணும். அஃதெதுபோல வெனனில்?

ஏறும் சந்தித்து
செழுவு மாபோ
னமங்கியபோய
வாஞ்ஞையாலுழவ
வாருமே

பெருங்காய மிருந்த பாண்டமானது அஃது தொண்டெழிந்து போயிருக்கின்ற மந்த பாண்ட மந்த பெருங்காய நாற்ற முண்டாயிருக்கும் இங்ஙன முண்டாயிருந்து மேலதனு லொரு பிரயோசன மில்லாதது போலவும் குப்பவன் றிகிரியி லேற்றினமண் கடகத்தை யுண்டாக்கின பின்னும் மந்த வாதனை தானே ரன்று மெல்லமெல்லச் சுற்றித் தானேயொழிந்துபோ மதுபோலவும் இக் கு வாதனையோ டிருக்கவு மோருடலை யுண்டாக்குமோ வெனின் அக்கினியைச் சேர்ந்த வித்தானது பின்பு முளையாத வாறு போலென்க.

எல்லாமலமக இந்த வான்மாச சரீரத்தை விட்டு முத்தி ருமபிளாகாய வையடையும்பொழுது முற்கூறிய வாசனைத் மொழி மாயுமன மகமாகிய கன்மமு மாயையு மாணவமுஞ் சே தான கெட்டமற்றவை சத்தியினது வலிகெட்டு நிற்கவே நடைபடாமல முத்தியை யடைவன் எ-று

சந்தித்துச் சுழலுமென்பதனை நினைவினையாக்கிப் பொருளுரைக்க

பலவெழுவாயும் பலபயனிலையும்

உம்மை எதிர்மறை

மாயுமென்றது சுத்தமாகக் கெடுமென்றதன்று, அஃது இருந்தும் வாசனை பண்ணுதென்பது கருத்தாயிற்று

"உக்கொளியா தொளிக்குமிரு ளுந்தயக்கி றொளிமுன் னே, பக்குவத்திற பசுபாச வலியடங்கும் பரமசிவன, நக்கனு

யாக வருளபுரியநசித்தத்தலவஞ்சத்தல,நெயககணடீவருதலென
னமாயைநில தொலையுமனறே" என்று சொமதுருறவா

இதறகுச சிவதருமோததரம கிரணம சுபரபேதத்து
றறிக (௬)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவஞானிககுக கனமமெனறு ? னபது கூறுகினறது

ஞானிசரு எங்கிதனை கனமமொன்று செயதாலு மிருவி
னைகள செனறணையா - சீவனமுததனெவிட்டத தெவ வினைக
ளெலலாஞ செயயினும ஞானபலததினுலே யவைகள பலமாக
ப பொருநதாது ... வாறெனனில—அங்கிநதமபனைவ லா
ாக கனலசுடா ... நம-அககினித தமடனையை யுடையவன அகநி
யை யெயதகி... மனையினு மவனுககுச சுடாது—அவுடதமநதிர
முடைய ... கருவிடஙகளெனறு - மநதிர ஔஷத சிததனுககுக
கடிததவிஷமுந குடிததவிஷமுந தாககாது ஆகும இவவாறு
கும பிராரததகனமபலம புசிககுமபோது மாயையும் ஆணவமு
ங கூடிநினறே புசிககவேணடும் மும்மலமிருககையினாலே சிவஞா
னி பாவ தெபபடியெனனில?—முனசெயவினை யெலலா மலங்க
ளு மங்கிப்போய வாதனையா லுழலவிககும-அநாதியேதொனறு
தொடரவரபபட்ட கனம மாயை யாணவமெலலா மலஙகளுக
குஞ சததிகளகெடடு வாதனையினாலே தேகமுளளளவும விஷய
ஙகளிலே யுழலுதலைச செயவிககும —பினகாடமொடு மாயுமன
றோ-பிராரததகனம மறறபின தேகததோடே வாதனையும நசி
பபதாம இவவாறு வாதனையினாலே பணணுஙகிரிகை பலததைத
தொடாது அதெனபோல வெனனில?—இஙகுத தயஙகிப போர
பாததிரமுங குலாலன வினைததவிரநத சககரமுங கநதிததுஞ சு

மூலமாம்போல-பெருங்காயம் வைத்தெடுத்துப்போட்ட பாண்டமு குயவன் றண்டுகொண்டு சுழற்றுதலை யொழிந்த திகிரியையும் டைவே மண்பண்ணையுஞ் சுழல்தலையுஞ் செய்யினு மவையிற்றினு லொருபயனு மில்லாததுபோலவென் றிதன்பொருள்.

அன்றென்ப தாமென்கிளவி

சிவாக்ரயோகி பண்ணின சிவஞானசித்தி

பத்தாஞ் சூத்திர வியாக்கியானம்

சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பிராரத்தம், சுபத்தமென்றும் மந்தமென்றும் தீவிரமென்றும் மூன்றுவிதம் அவற்றுள் சுபத்தஞ் சிவத்தன்மத் தொருப்பட்டிருப்பவரை வாதியாது மந்தஞ் சிவ ஞானிகளை வாதியாது தீவிர மெல்லாரையும் வாதிக்கு மாறுலும் சிவஞானிகளை மிகுதியும் வாதியாது, ஆகாமியமு மேருது.

பகப்பொருள் வெளிப்பொருள்

இப்பத்தாஞ் சூத்திரத்து முன்பின் சில விடங்களிலேயுமிருந்து கூறியது கூறலைக் குறித்துத் திரிபதார்த்தஞ் சூக்குமமாவுருப்ப பரீக்ஷை பண்ணுது லோகச சொற்சுட்டு மட்டுக் கட்டுவிட்டு முட்டத் தொட்டுப் பரீக்ஷை பண்ணுதலானும் உரை விரித்துரையாது துணர்ந்து கொள்க

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சுடுதற் கேதுவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ் செய்யவல்லார் அவ்வங்கியுண் மூழ்கிக்கிடப்பினும் அதுபற்றி யவாமாட்டுச் சுடு

நிகழாதவாறும், கொலைத்தொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத் தம்பிக்கவல்ல மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார் அவ்விடங்களை யெல்லாம் நிறையப்பருகினும் அதுபற்றி யவாமாட்டுக் கொலைத்தொழி னிகழாத வாறுபோல, விருப்பு வெறுப்புக்க ணிகழ்தற் கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று மாற வழிப்படுத்த வல்ல ஞானிகள் எவ் விந்திரியங்களினின்று மத்தொழிலைச் செய்தாராயினும் அதுபற்றி யவாமாட்டு விருப்பு வெறுப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாதல் செல்லாமையானும், ஏனைப் பிராரத்தவினையுந் தற்பணி நீத்தவாமாட்டுத் தலைக்கட்டமாட்டாது வெந்தபடம்போலச் சத்திகெட்டே போய வாசனை மாத்திரையாய் நின்று சிறிதே தாக்குமவ்வளவேயன்றி யாதனையாற் செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதல், காயமிருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் ஆயவாதனை கிடந்து கந்தித்தும் ஒருந்திக்கு பயோகமாதலின்மையுங் குயவனுவான குடத்தை வனையுமளவுஞ் சுழற்றிவிட்ட திகிரியில் அவ்வாதனை கிடந்து தனவேகமுள்ளளவளவு மதனை மெலிதாகச் சுழலவித்து மற்றொன்றனை வனைதற்கு உபயோகமாதலின்மையும் போலுமாகலானும், வாதனைமாத்திரைக்குத் துணையாய் நின்ற ஏனை மலவாதனைகளும் அவ்வுடம்பு மாயுங் காலத்து வேறொருபற்றின்மையான் அதனோடு யாண்டொழியு மென்பதாம்.

இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினைதவிர்ந்த சக்கரம் மந்தவாதனைக்கு முவமையாயின

எங்கெனப்படு. எங்கிதைதென மரீஇயிற்று

நின்றென்பது சொல்லெச்சம்

கந்தித்தென்றும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருட்டாது செவ்வெண் மாத்திரையே குறித்து நின்றது "பயந்துகாத் துழிக் குமரறை மூவா" என்றாற்போல

மங்கி யொன்றொழியாது போமென்றார், வலியுறுத்தற்கு.

உவமை யெடுத்துக் காட்டியதும் அதனைத் தெளிவுறுத்தற் பொருட்டு.

இதனானே மேல் ஒருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட ஏகனாய கூற்றை வருஞ்சூத்திரத்தில் விளையப்பற்றி யெடுத்துக் கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதித்தற் பொருட்டு ஆண்டுச் சைவமாகச் செய்துகொள்ளுமுகத்தானே, மேலைச் செய்யுளில் பாசவிழ்ப்பின் பசுக்கடைக்கே கிடந்தது குற்றமேற் பிறப்பின்மை பின் உவமைகளின் வைத்துணர்த்தி யினிது விளக்கியவாறு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்துக் கூறிய அட்ட பட மாறெல்லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிக் கொத்த ஞானவான்கள் இந்திரிய வியாபாரங்களோடு கூடியிருக்கச் செய்தே அவையிற்றின் பேறுயாமல் நான்முகன் அம்மை யெங்ஙனே யென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருள் செய்கிறார்.

அங்கத்தைப் பின்னமல்லாத களங்கொடாகாகும் - அங்கம் - கட்டாகிய வடிவுதேக வல்லியாகளுக்கு அந்த வசக்கினிடையே செய்யாத அந்த வசக்கினி கடாமல் அவர்கள் வசமாயிருந்தா போலவும்,—அவுடதமந்திர முடையனாக் கருவிடங்களைச் செயல் பிரயோகம் மந்திரத் திபானமுமுடைய விஷக் கீதோத்திரச்சிகர்ப்பதாகிய விஷங்களை பொருந்தின சுகமிருந்தவைகள் வசமாய்க் கிடந்ததைப் போலவும் —

ளாங்கித்தைக் கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலும் ஞானிக் கிருவினை
கள் சென்றணையா — முன்செய் வினை எல்லாங் கன்மங்களையும்
ஞானவான்களா யுள்ளவர்கள் செய்யார்கள், வாதனையாலே
செய்தார்க ளாயினும் திரிபதார்த்தத்தைத் தரிசித்துச் சிவனல்
லை தொன்று நடவாது என்கிற விசாரத்தை யறிதியாக வுடைய
சிவஞானிகள் சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கும் — தத்தனுடா னவிருப்பு
வெறுப்பு இவர்கள் வசமாவதொழிந்து இவர்க ளதின வசமா
னார்கள், ஆகையால் ஆகாமியமானது சென்று பொருந்தாது மு
ன்பு பிராரத்தம் புசிக்கச் செய்தே யல்லோ வாகாமிய மேறி
வந்தது, இப்போ பிராரத்தம் புசித்தானாகில மீளவு மாகாமிய
மேறாதோ வென்னில் ? வாகாமிய மேறும்படி போகிறவழியமே
னாநுளிச்செய்கிறார் — இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் குலா
லன் வினைதவிர்ந்த சக்கரமுங் கதித்துச் சுழலுமாபோல — பெ
ருங்காய மிட்டிருந்த பாத்திரத்தி லுண்டாகிய பெருங்காயம்
போனாலும் பாத்திர மீளவும் நாறின தன்மைபோலவும் குலா
லன் திருகையை திரியாமல் கைவிட்டாலும் முன்பு திரித்தவி
சை யுள்ளளவும் சுழன்றுறபோலவும் — முன்புள்ள பிராரத்த கன்
மமும் — மங்கிப்போய் வாதனையா லுழலவிக்கும் — ஆசாரியன்
செய்த அத்துவா சோதனையாலே திரப்போ யிருக்கச்செய்தே
யும் வாதனு மாத்திரத்தாலே ஞானவான்களிடத்துப் பிராரத்த
கன்மங் கெக்கத்தோடே கூடி ஜீவியாநிற்கும், அப்படி ஜீவிப்பித்த
தாராயினும் பின்னையொரு ஜன்னத்துக் கேதுவாகாது அதெ
ப்படியென்னில்? — எல்லா மலங்களும் பின்காயமொடு மாயு
ம் — அப்படி பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தேயும் ஏறின வாகா
மியம் நந்த கன்மத் தக்க — கெடுக்கிற மாயாசேசமு முன்
ாகாது அதை ஞானவான் தற்போதஞ் ஜீவியாமல் அதத
சானமாய் நிற்கக் கோட்பாட்டாலே நனைவ மாயைக்காமிய

மென்கிற மலங்களெல்லாம் வாதனையாலே சரீர முள்ளமட்டு நின்று பின் டந்தச்சரீரத்தோடேமாயும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧0-சூ, ௫-வெ, "ஈனமிலவேவாத நற்றவாதமமிறும், பண்ணமாமாச்செலுத்தும் பாகரினு—மெண்ணி, யரனடியோர்பவ னாமபுலனிற்சென்று, மவாதிறம நீங்காரதற்கு" என்றும், ஷெ சா - வெ, "இருள்வாங்கும் கல்போல ஞானிபால, முன்செய் வினைமாயை மூலடிடினும்—பின்செய்வினை, மாயையுடனில்லாது மற்றவன்றன் மெய்ப்பொருளை, யாய்வதினானுணரு மச்சு" என்றுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது, சிவனைப் பெற்றவர்கள் இந்திரியங்களோடு கூடியிருந்தார்களாமாயினு மந்த யிந்திரியங்களிவர்கள் வசமாயிருக்கும் தொழிந்து இவர்களதன்வச மாகார்களாகையாலவர்களுக்கு ஆகாமிய மேறுதென்றும் பெருங்காய மிட்ட பாத்திரம்போல பிராரத்த கன்ம வாதனை மாத்திரத்தாலே கூடிவந்தகாயினும் அதினாலேறின் வாகாமியத்தினால் மேலொரு சரீரத்தொடர்ந்தனை யுண்டாகாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

அங்கித் தம்பனைவல்லார்கள் கனல்சுடாதாகும் - சுந்தற்கேதுவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ்செய்ய வல்லார் அவ்வங்கியுள் முழுகிக் கிடப்பினு மதுபற்றி யவர்மாட்டுச் சூடு நிகழாதவாறும்,—அவ்வுட்க மந்திர முடையார்கள் கருவிடங்களோரு - கொல்லத்தொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத் தீக்கவல்ல மந்திர மரு

ந்துகளைப் பெற்றுடையா ரவ்விடங்களை யெல்லா நிறைந்து பரு
கும் அதுபற்றி யவராமாட்டுக் கொலைத்தொழி னிகழாவாயும்
போல,—ஞானிக ளெத்தனைக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலு மவ்வி
ருப்பு வெறுப்புக்க ளிகழ்ந்த சேதனவாகிய விந்திரியங்களை மேற்
கூறிய முறையினின்று தமவழிப்படுத்தவல்ல ஞானிகளவ்விந்
திரியங்களினின்று மத்தொழிலைச் செய்தாராகாமையினும்,—இருவி
னைகளைச் சென்றலையா - அதுபற்றி யவராமாட்டி விருப்பு வெறுப
பு நிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாகச் செல்லாமையானும்,—முற்ச
யவினை - வாதனையா லுழல்விக்கு மென்ப பிராரத்த வினையும்
நுறுபணிந்துத்தவா மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்துபட்ட
போலச் சத்திகெட்டுப்போய் வாதனை மாத்திரையாய் நின்று
சிறிதே தாக்கு மவ்வளவேயன்றி வாதனையாற் செய்யக்கடவது
பிறிதில்லையாதல்,—இங்குக் கூறப்போம் பாத்திரமுங் கந்த
து-கையிருந் தொழிந்த பாத்திரத்தி லவ்வாசனை கிடந்து சக
தித்து மொருசற்றுக் குப யோகமாத லின்மையும்,—குலாலனவி
னை தவிர்ந்த சக்கரமுஞ் சுழலுமாபோல-குயவனுன்னவ னூட்டு
கை வினையுமளவுஞ் சுழற்றிவிட்ட சக்கிரத்தி லவ்வாதனை கிடந்து
தன் வேகமுள்ளளவு மதனைச் செலுத்தச் சுழல்விற்று யற்றொழு
ழினை யன்றித் குபயோகமாத லின்மையும் போலுமாகலா னு
ம,—எல்லா மங்கையப்போய வாதனையா லுழல்விக்கும் பிலட்ல
யாளுங் காடொரி யாயுமன்றே - வாதனை மாத்திரைக்குத்
தலையாய் நின்ற வின் மலவாதனைகளு மவ்வுடம்பு மாயுங்கா
லத்து மெவெருப்பற்றலையா னந்தோறு மாயுந் தொழியுமெ
னபதாம்.

இங்ஙனே மேலொருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்டதனை யாங்கூறாநின்ற வருஞ் சூத்திரத்திலைப்பு பற்றி மெய்த்தக்கொண்டு தலைவிடைகளாற சாதித்தற் பொருட்டுத் தமேதிரோதானவாய் செய்துகொள்ளுமத்தானே சேவைச் செய்யுளினெறி விழியின் பிரிவடைச்சிக்க கிடந்தார் குறிப்பிட்டே யிருப்பார் என்றகின் புலமைகளின் வைத்துணர்த்தி யினிது விளக்கியவாறு.

இவை நான்கு செய்யாறும் இரண்டாங்கூற்றின்கட் பதிமாறெல்லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

௧௦ - சூ, ௨-அதிகரணம் முடிந்தது.

பத்தாஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று

—0—

“ தந்தனமுக மோறும்”
என்ற பத்தாஞ் சூத்திரம்
அறமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட - ௯௱௬.

—0—

உ

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்.

கக—வது பதியின் இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பதினோராஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின்; இப்படி பந்தத்திலே கிலேசமுற்று பந்தங்களை நீங்கின ஜீவன்முத்தராகக் குபகாரஞ்செய்த சிவனது திருவடியை யான்மா தவனிடத்திற் பத்திசெய்யுமா றுணர்த்துத னுதலிற்று. மேலித் தலைச் செய்யு ளென் னுதலிற்றோ வெனின்; எல்லாத்தையுங் காணுங் கண்ணுக்கு ஆன்மா காட்டா நின்றாற்போல ஆன்மாவுக்குச் சிவனுபகரிக்கு முறைமை யுணர்த்துத னுதலிற்று.

காயமொழிந் தாரசுத்த னுயிபோனமாகக் காட்டக்
கண் டிருந்தன்மை யுடையகண்ணுக், கேயுமுயிர் காட்டிக்
கண்டிடுமாபோல வீசனுயிர்க் குக்காட்டிக் கண்டிடுவ
னித்தை, யாயுமயி ருடையனு யன்புசெய்ய வசுநிலையும்
பிரிவிலியி னடைந்தமுறையாலே, மாயமெலா நீங்கியா
ரனமலரடிக்கீழிருப்பன் மாறாத சிவானுபவ மருவிக்
கொண்டே. (க)

(இ-ள்) காயமொடா — ஆணவமா காயம்போனவாறே மலங்கள்
ந்நீந்தாற சு — நீங்கிப் புடமிட்டுப் பொன்போலச் சுத்த
த்தராகியா — ஞய
னோர்
காட்டக் காண — ஒருவன் காட்டக்காணு மியல்பினை யுடை
டிந் தன்மை யு — ய கண்ணுக்கு
டைய கண்ணுக்
கு
ய முயிர்காட்ட — அது பொருந்தப்பட்ட கண்முதலிய விந்
டக் கண்டிடுமா — திரியங்களைக் கொண்டு கண்டு சைதன்னிய
போல — மிடமாக வந்த ரூபங்களையும் கண்ணையுங் க
ண்ட ஆன்மாவைப்போல
ஞானியாகத் தக — சிவஞானவன் தானாக வொரு விட்ட
ஏர் கண்டு — களையு மறியமாட்டாத வானமாகக்கண்டுத்
ஆல — தற் சொரூபத்தினையுங் காட்டித் தானெல்
லாத்தகுமேலாய் நின்று சர்வான்மாக
க செயுங் கன்மங்களை யறிந்து பலங்களைக் கொடாநிற்பன
முன்கட்டாயும — இந்தச் சிவனாலே யல்லோ நமக்கு மலம
நீக்கப்பட்டாய் — போயி நின்மலனானோமென்று தன்மையை
யைப் பெறுவ — யாராயுந் தறிபத்தக்க அறிவுடையனாய் நந்
ச சிவனிடத்திற் பத்திசெய்ய
ஊனினை யுயி — இப்படி யான்மா வானவ னுடோறுஞ்
ரின்மையி னுடைக — சோகம் பாவனைபண்ணி ஐக்கியமாயிருக்க
த்துணைபாலே — வந்தனிபிறப்பு சிவனைப்போலக் காணும் நின்ம
லனாயிருக்குந் தன்மையையுடைய ஞானியி
னாலே
பாயவெர்ப்பா நீ — இப்படி யானை நாடோறுந் தியானஞ்செ
யக்கியரணமலம — யயவே மலத்தினாலே வரு மயக்க விகற்பமு

டிக்கிழிருப்பன களை விட்டு நீங்கிச் சிவனது திருவடிப்புறத்
தின் கீழேயிராநிற்பன அப்பொழுது இந்த
வான்மா விருந்த தன்மை யாதெனில்?

மாறுதசிவானு ஆன்மாக்கள் தங்களிடத் தனவரதமு
மய மருவிக்கொ மொழியாதிருக்கிற சுவாநுபூதியாகி
னடே ய ஆன்ம சத்தியினது யின்பத்தையே தினை
த்திருப்பார்கள் எ-று

ஈசன் காட்டுவன எ-ம் ஆன்மா இருப்பன, எ-ம் எழுவா
ய் பயனிலை கூட்டுக.

சுவாநுபவமென்பது தன்னிடத்துண்டாகிய அநுபவம்

சுவாநுபவம் இது வடமொழி

சுவாநுபவமென்றது சிவானுபவமெனக் கூறுவார்கள், அ
ஃதிசையா

மூலசூத்திரமாகிய சிவஞானபோதத்தில், 'சுவாநுபூதிமா
ன்' எனச்சொன்னதையாலும் மற்ற ஆகம புராணங்களிற் கூறுகையா
லு மெனவறிக

இதனை எமது குரவர் பரமோபதேசமென ஒரு நூலாகவி
விரித்துக் கூறினார், அதனை யாண்டுக் காண்க

இதற்குச் சுப்பிரபேதம் சாவநூரோத்தரம் சூதசங்கி
தையிற் பரமதிக்கையினு மறிக. (௧)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

ஆன்ம சகாயனாகிய சிவனிடத்திலே யநந்தரங்க பக்தியான
னு பூறைமை ஞானத்தைக் கிரியை கூறுகின்றது.

காட்டக் கண்டிக்க கண்மலையுடைய கண்ணுக்கேயு
யி காட்டிக் கண்டதுபோல விசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டு

டுவ விதனை யாயுமறி வுடையனு யன்புசெய்யவனனிலைமையினிலையினடைந்த தன்மைபாலே - சூரியாதிய பிரகாசங்கள் துணையாகச் சைதன்னிய யோகத்தினாலே ரூபத்தை பிரகாசிக்கக் காணுமியல்பையுடைய கண்ணுக்கு இந்திரியங்களைப் பொருந்தியிருந்த சேவானமாக காட்டக் கண்டமைபோலப் பரமேசுவர ஞானமாவுக்கு அறிவிக்க வறிவன இந்தவுபகாரத்தைப் பெரிதாக விசாரிக்கும் ஞானத்தை யுடையனும் சிவனிடத்தி னிடையறாத பத்தியண்ணவே எட்டாஞ் சூத்திரத்திலே 'ஞானஞேயமொடு ஞாதுருவு நாடாவண்ணம்' என்ற நிலைகூடு மாகையாலே.— ஆன்மா காயமொழிந்தான மாயமெல்லா நீங்கிச் சுத்தனாகி யரன மலரடிக்கீழ் மாறாத சிவாநுபவ மருவிக்கொண்டே யிருப்பன - முன்சொன்னவாறு சிவனிடத்திலே யிடையறாத வந்தரங்கப் பக்தியைப் பண்ணிக்கொண் டிருந்த ஆன்மா தேகமொழிந்தவாறே ஆணவ மாயை மயக்கங்களை யெல்லாம் விட்டுநீங்கி நின்மலனாகிய சிவனிடத் தொழிவற்ற சிவாநந்தாநுபூதியனாயிருப்பனென்றதன்பொருள்

இந்தச் சூத்திரத்திலே யிந்திரியங்களுக்குத் தரிசிப்பிக்கிற ஆன்மாவைப்போல ஆன்மாக்களுக்குத் தரிசிப்பிக்கிறவனா சிவனென்று கூறியமொழியே யிவ்விடத்தும் கூறியது புனருத்தியென்னில்? அப்படியல்ல. அவ்விடத்துக் கூறியது சடரூபமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தரிசிப்பிக்கிறத் துக்குத் திட்டாந்தம், இவ்விடத்துக் கூறியது சித்துருபனாகிய சிவன ஸ்வரூபத்தைத் தரிசிப்பிக்கிறதற்குத் திஷ்டாந்த மாகையால் புனருத்தியில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

சிவனது உபகார முணர்த்துகின்றார்

காயமொழிந்தால் - பிராரத்தகன்மம் பிடித்திருத்தலுஞ் சரீரமதுமாயும் மாய்ந்தால் சரீரவழி மறைக்குஞ் சாமர்த்திய மாத்திரமாய மாயத் திரும்பத் தீக்ஷையிற் சேஷிப்பித்தமலமு மாயாதுமாட,—

சுத்தனாகி யான்மா - ஆன்மா மலமுத்தி மானாய்ச் சிவத்து வாரூட சின்மாத்திரனாய நிற்ப,—

காட்டக் கண்டிடுந்தன்மையுடைய கண்ணுக்கு - சடமாத லானுங் கண்காணு மென்ப துபகாரோபசாரம், முத்தியில் மல மறைப்பு நீங்குகின்ற காட்டு நாடாத ஸ்வதந்திரமாயக் காணுந் தன்மையுடைய தானாலும் பெத்தத்தில் மலமறைப்பினால் காட் டக் கண்டிடுந் தன்மையுடைய ஞானம் சிற்சத்திக்கு,—

ஏயுமுயிர் காட்டிக் கண்டிடுமாபோல - பொருந்திய வான் மா மனசையேவ மனசு கண்ணையேவக் கண் சிற்சத்தியை விள க்கச் சிற்சத்தி காண்பதுபோல,—

ஈசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுவன் - பரிபூரணமாயப் பண்ணைப்பட்டதற்குத் திரும்பப் பண்ணவேண்டுவது நீதியில் நின றுபாதத்தா விகலையா மாதலால், காட்டுத திரும்ப விரும்பா தபடி சிவத்துவாபி வியத்திபண்ணத் தனக்குப் போசகபோ க்கியமின்றி யுள்ளமை மாத்திரமாய்ப் பிறர்க்குப் போசக போ க்கியமாய்ச் சாக்ஷ சற்று சவிகற்ப நிருவிகற்ப சாக்ஷாத்கார த்தாற் பதிமுதலிய முப்பதார்த்தங்களைச் சாக்ஷாத்கரிப்பன்—

இதனை யாயுமறிவுடையனாய - அப்போதவரு மிச்சொப் திலை யப்போது சிவாகமக் கேள்வி சிந்தித்தலினலவருந் தெ ளிவென் றுரைக்கும் பதிமுதல் முப்பதார்த்த சிவத்துவ பசுத

றவ விவேக பரோக்ஷ ஞானமுடையனாய்ப் பின்னபரோக்ஷ மேபா லபிநயக் கிரணவாயச் சிவமாத்திர சேய ஞேயத்த முத்திச் சூனியப் போலிச் சித்தாந்த சமாதிமானுமாய சமாதி சிவ சாக்ஷாத்கார மலஞ் சகித்து மொடுக்கும் பொருட்டு,—

அன்புசெய்ய - கூடிய மரியாதி சிவபூசை பண்ண,—

அந்நிலைமை யிந்நிலையி னடைந்த முறையாலே - சொல்லி விசேஷ பரமுத்தி சிவ சாட்சாத்காரஞ் சதேக சீவன்முத்தி பொருட்டு சாதகஞ் செய்தியாலே,

அதுவன்றியும் அந்நிலைமை பிறர் பசிதாகம்போல் ஒருபிர காரம் திருச்சியமாயுஞ் சாவதிருக்க காத்திருரூபமாயது சிவமென்றுவரு மாகம பரோக்ஷ ஞானத்தை,—

இந்நிலையினடைந்த முறையாலே - தன் பசிதாகம்போலி து சிவமென்று வரும் சீவன் முத்தி சிவ சாக்ஷாத்கார ரூபத்து ரூட சாதகத் தன்மையிலே,—

மாயமெலா நீங்கி - மலமூன்றாய பாச மோசித்து,—

மாறுக சிவாநுபவ மருவிக்கொண்டே - தன்னு பிறப் பொருளறிவுச் சிரசத்தியில் விளங்கத் தோன்றிய பிரிவற்ற பிரபஞ்ச காயப் பிறப்பொருட் சிவ சாக்ஷாத்காரப் பூர்த்திக் கீர்த்திச மொழுங்கத்தைத் தன்னுத் தரபொருளறிவுச் சிரசத்தியில் விளங்கத் தோற்றித் தாபிரியமற்ற சற்பொருட் சிவ சாக்ஷாத்காரத் தாற சாக்ஷாத் தநுபவித்துக்கொண்டு,—

அரன் மலரடிக்கீழிருப்பன் - அப்பக்ஷப் புறப் பொருட் சி வாத்திச் சொத்து விரித்து சித் தசித்துப் பிரபஞ்சகாயப் பிரப் பொருட் சிவனைத் திருச்சியப் பிரபஞ்ச விலக்ஷண திருக்ரூபப் பிரபஞ்சலக்ஷண சாவதிருக்க திருக்கு ரூபமாய பராக்ஞாயமடா கலமாம் பராக்குருபப் பிறப்பொருட் பிரமாணருபத் தாபொருட் பிரமேய ரூபப் பிறப் பொருளறிவுச் சிரசத்தி சேர்மையில் பிரத்

தியக் காய் விழுந்து பதிமுதல முப்பசார்த்தப் பிறப் பொருட் பிரமேட சீரமையிற் றீனைடாத சிறசத்தி மாத்திரத்தைப் பிரத்தியக் காயப் பாரக்கும் பிரத்தியக்கு ரூப பிறபொருட் பிரமாணரூப் கறபொருளறிவுஞ் சிறசத்திக் குறிக் கிரமிகமாகச் சத்திமத்து ரூபியாயுஞ் சத்தி ரூபியாயுந் தறபொருட் பிரமாணரு ரூபசித்தரூப மாத்திரத்தாற பொருளறிவனுகிய வந்தராவமருடசிறசத்திக் குறிச் சிவ மாத்திர ரூபியாயு மிருப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனம் பத்தாஞ் சூத்திரத்தாற் பெத்தத்தினின்று நீங்கப் பெற்றாக்கு முத்திப்பயன் பெறுமாறு வகுத்துக் கூறுக்றகெழுந்த பதினோராஞ் சூத்திரம். முத்தியென்றது ஈண்டுத் தலைமைபற்றிச் சிவப்பேற்றினையே யென்றது.

கண்ணிந்திரியம் ஓருருவத்தைக் காணும்படி உயிரத்தடனாய் நின்று காட்டிக்கன் மாத்திரையேயன்றி அக்கண்ணொளியாங் கூடச் சென்று அவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ் செய்து உபகரிக்குமதுபோல, உயிரோருருவத்தை யறியும்படி முதல்வ னுவ்வறிவித்தன் மாத்திரையே யன்றி அவ்வுயிருளாயோடு கூட அத்துவிதமாய்ச் சென்று அவ்விடயத்தை யறிதலுஞ் செய்து பவரித்து வருமாகலான், எல்லாமலங்களும் பினகாயமொடுமாயுமென மேலச் சூத்திரத் திறுதியிற் கூறியவாற்றாற காயமொழிந்தாலை மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற்றுச் சுத்தனுயோனுகிய வான்மா, முதல்வ னிங்ஙனம் அத்துவிதமாய் நின்று உபகரித்து வருமுரிமையைக் கடைப்பிடித்து தறிந்துகொண்டிறக்கப்பெறின், அக்கொட்டப்புறறிய வமமுதல்வன திருவடிகளைத் தலைப்பிநாத்னை இச்சை யிடையறுது நிகழும், அங்ஙன மறிவிச்சைக ளி

ரண்டும் பிறிதொன்றின்றிச் சேறலின்றி அவ் வத்துவிதநிலை யொன்றேபற்றி முதல்வன் றிருவடிக் கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழவே, காயமொழிந்தபின் மலநீங்கிச் சுத்தனாய் நிற்குமுறைமை காயத்தோடு நிற்புழித் தானே கைகூடப் பெறுதலால், ஏனைக்கிரியையுமே எல்லாமலங்களையு மிம்மையே நீத்தொழித்து அவ்வறிவிச்சைகளோடொப்ப வொருவழிக் கொண்டு அம்முதல்வன் றிருவடியைத் தலைக் கூடப்பெற்று, சிவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக் கொண்டு வாழ்வனென்பாம்.

• அத்துவிதநிலை விளக்குவதாகிய காணும்உபகார மாத்திரையே யீண்டுக் கூறப்புகுந்தார், இனி அது விளங்குதற் பொருட்டு ஐந்தானுஞ் சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த காட்டும்உபகாரத்தையு மனுவதித்துடன் கூறினார்.

ஈண்டுக் காணும்உபகார மாத்திரையே கூறுதல் கருத்தென்பது முதனூலின் "உள்ளத்தைக் கண்கொட்டல்" என்பதற்கு "அவனு மவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றது" எனக் காணும்உபகாரத்தையே வேறெடுத்துக்கொண் டுரைத்த கண்ணழிப்புரையானு முணர்க.

காட்டும்உபகார மாத்திரையேயன்றி அதனைப்பின்னுங் கூட னின்று காணும்உபகாரமும் வேண்டப்படுமென்பது எவ்விடத்தும் என்னுஞ் செய்யுளின் விளக்கக் காட்டுதும்; ஆண்டுக் காண்க.

காயமொழிந்தால் சுத்தனாகி யான்மா இத்தையாயு மறிவுடையனாமென வினையும்

ஆகியென்றது பெயர்.

அகநிலை யென்பதற்கு வேறுவே றுரைப்பாருமுளர்.

அகச்சுட்டு அடுக்க நின்றதனை யொழித்து வேறொன்றனைச் சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும் அவர் நோக்கிலர்.

இருவகைப் பயனு மொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய், மேற்சூத்திரத்து வேறு கூறுகையாது ஒருவாறு வலியுறுக்கப்பட்ட மூன்றாங் கூற்றைக் காயமொழித்தாற சுத்தனுகி யெனவும், அந்நிலைமை யிந்நிலையி லடைந்த முறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும், அதனொழிபாக அன்பொடுந்தக்க கொண்டாராகலின், அதனொடுபட்ட இச்செய்யுள் மூக்கூறுந்தாயவாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இச்ச சரீரசம்பந்தம் நீங்கினு லான்மாக்கள் சிவனுடைய திருவடியைப் பெறுவது யெப்படி யென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

காயமொழித்தாற் சுத்தனுகி யானமாக காட்டக்கண்டு நதன்மை யுடையகண்ணுக் கேயுமுயிர்காட்டிக் கண்டிடுமோபோல வீசனுயிர்க்குக்காட்டிக் கண்டுவ னிதனையாயு மறிவுடையனு யன்புசெய்ப வனவிலமை யினனிலையி னடைந்தமுறையாலே மாயமெலாம்நீங்கி யரனடிக்கீழ் நப்பன மாருதசியாறுபய மருவிக்கொண்டே - அன்னுவயம். மாயமெலாம நீங்கி காயமொழித்தாற சுத்தனுகி யானமவென்று பொருட்கூட்டுக காட்டககணுந் தன்மையினையுடைய கண்ணுக்குக் காட்டுகிற மூறைமையினையுடைய வானமாக காட்டக் காணுங் கண்ணைப்போல இவ்வானமாக காணும் பகுதிக்குள்ள கன்மத்தை சிவன் றிருவுள்ளத்திலே யறிந்த ஆன்மாவுக் கறிவிக்க வறிவன இந்த உபதேசத்தினாலே யாராய்ந்தறிந்த மறவாதே பத்தியண்ணின் அந்தப் பதியினுடைய நிலையே தவாக இப்பொழுது சிவனைக் கூடுகிற முறைமையாலே மலமாயா கன்மங்க ளொன்றாகிய மயக்கங்க

ளொல்லாம் விட்டு நீங்கியிருந்து பிராரத்தத் தொலைவிலே சரீர மொழிந்தாலான்மா சுத்தனாய பரமேசுவரனுடைய தாமரை மலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தின் கீழிருப்பன். இருக்குமிடத்து மொழியாத சிவானுபவத்தைப் பொருந்திக்கொண் டிருப்பன்.

இக்கூற சொல்லியது, பெத்தத்தன்மையிற் பரமேசுவர னுபகரித்து நின்ற முறைமை யறிந்து மறவாமற் பத்திபண்ணி அந்தப் பத்தியேதுவாக வுண்டாகிய ஞானத்திலே பரமே சுவரனுடைய ஸ்ரீபாதத்தை யணையுமென்னு முறைமையு மறிவித் தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

காட்டக்கண்டிடுந் தன்மையுடைய கண்ணுக்கு - காட்டக் காணுந் தன்மையுடைய கண்ணானது இந்திரிய மோருருவத்தைக் காணு மபடி,—வுயுமுயிர் காட்டிக் கண்டிடுமாபோல - பொருந்திய வுயிரதுடனாய் நின்று காட்டினை மாத்திரையேயன்றி யக் கண்ணொளியோடுகூடச்சென் றவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ்செய் துபகரிக்குமதுபோல,—உயிர்க்கிச்சன் காட்டிக் கண்டிடுவன் - உயிர் ஓர் விடயத்தை யறியும்படி முதல்வனுடனின் றறிவித்தலை மாத்திரையே யன்றி யவ்வுயிர் உணர்வோடுகூட வத்துவித மாய்ச்சென் றவ்விடயத்தை யறிதலுஞ்செய் துபகரித்து வருமா தலான்,—காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகியான்மா - எல்லா மலங் களும் பின்னர் காயமொழியு மாயுமென மேலைச் சூத்திரத்திலதியிற் கூ றியவாற்றாற் காயமொழிந்தால் மும்மலங்களு நீங்கப் பெற்றுச் சுத்தனாயோனாகிய ஆன்மா,—இதனை யாயுட்டிவுடையனும் - முதல்வனிங்ஙன மத்துவிதமாய்நின் றுபகரித்து வரு முறைமை யைக் கடைப்பிடித்து நிட்டைகொண்டு சிறப்பெறின்,—அன்பு

செய்ய - அத்தொடர்பு பற்றிய அம்முதல்வன் திருவடிகளைத் தலைப்படுத்தற்கண் இச்சை யிடையறாது நிகழும் அங்ஙனமன்றி விச்சைகளிரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேரலின்றி யவ்வத்துவித நிலையொன்றே பற்றி முதல்வன் திருவடிக் கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழவே,—அந்நிலைமை யிந்நிலையி னடைந்த முறையாலே - காய மொழிகளின் மலநீக்கச் சத்திகளும் நிற்கு முறைமை காயத் தொடு நிற்புழித் தானே கைகூடப் பெறுதலால்,—மாயமெலா நீங்கி - வினைக்கிரியையுமே யெல்லாமலங்களையு மியமையே நீத்தொழிந்து அவ்விரு விச்சைகளோ டொப்பவொருவழிக் கொண்டு,—அரனமலரடிக்கீழ் மாறாத சுவானுபவ மருவிக்கொண்டேயிருப்பன் - அம்முதல்வன் திருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்றுச் சிவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக் கொண்டு வாழ்வன்.

இக்கூறினை இருவகைப் பயன்களையு மொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய்மேலைச் சூத்திரத்து வேறுகூறுக வைடாது ஒருவாறு வலியுறுக்கப்படு மூன்றுங்கூற்றைக் காயமொழித் தாற் சத்திகளுக யெனவும் அந்நிலைமை யிந்நிலையி லடைந்த முறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும் அதனொழிபாக வினைவெடுத்துக்கொண்டா ராகலி னதனோடுபட்ட இச்செய்யுள் முக்கூற்ற தாயவாறு கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேல் அந்த ஜீவன்முத்தர்க்கு ஞேயத்தழுந்து முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தார்பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார்பாராக்க, வருஞானம பலஞான மஞ்ஞானமும் விகற்பம் வாசியவா சகஞான

ம் வயிந்தவத்தினை கலக்கக், தருஞான போக ஞாதிரு
ஞான ஞேயம் தங்கியஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகு
ம், திருஞான ஞிவையெல்லாங் கடந்தசிவஞான மாத்
லால் சிவன்முத்தர் சிவமேகண்டிருப்பர். (௨)

(இ-ள்) பரஞா பரஞானத்திலேயே பரத்தைத் தரி
னத்தாற்ப சித்த சிவஞானிகள் தேகாந்தமளவு மேலா
ரத்தைத் த ன் பரப்பிரமத்தையே தரிசித்துக்கொண்
ரிசித்தாற் பரமே டிருப்பார்கள்.
பார்த்திருப்பர்

இப்படிப் பரத்தைப் பார்த்திருக்கிற ஞாதாக்கள் இந்த
வுலகத்தினுக் குண்டாய மாயாபதார்த்தங்களைப் பார்த்திரு
ப்பார்களோ வென்னில்?

பதார்த்தங்க இந்த விசுவவியற்கையைப் பொருந்திய
ள் பாரார் ரார்கள் அஃதெனபோலவென்னில்? அமி
ர்த்தத்தைப் புசித்தவன் விடம்புசிக்க விரும்
பாதவாறுபோல.

“உலகுளார் பெருந்துஞ்சு மொருபொருள் விழித்துயோ
கி, யுலகுளார் விழித்தபண்டந் துஞ்சுவ னுருவமாக, வுலகெ
ணா மொணறிவேறற ஞெளிருமொய பிலிதனஞேனறு, ளலா
த்லைக கணிசதயோகிக கவனலா னேயமியாதே” என்றிக

அதனைப் பார்த்திருக்கிற குற்றம் யாதென்னில்?

பார்க்குவரு விகலத்தி னுண்டாகிய கட்படாதி ஞா
ஞானம் பலஞா னங்களெல்லாம் பலவாகலானும் அவைகள்
ன முஞானம் விகற்பமாக விசாரித்தப்பார்க்கி லதுவும்
விகற்பம் வாச்சி ஞ்ஞானத்தா லுண்டான வாதலானும் வா
ய வாசகஞானம் ய்வழுகளாற் சொல்லப்பட்டாநின்ற சத்தார்

வயி ந்தவத்தின கலக்க திருஞான போக ஞாதிருஞான ஞேயந் தங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும

தத ஞானத்தாலுண்டாகிற ஞானங்களெல்லாம விந்தவிற் றோற்றிய வைகரியாதி ஞானமும பரமமான பந்தமாதலாலும இவைகளன்றி ஞாதிருஞான ஞேயங்களாகிய ஞானங்களுந் மானமபோகத்தாற் கூடிய றிகிற ஞானங்களெல்லாஞ் சங்கற்பஞானமாதலாலு மிவைகளெல்லாங் கூடாத

திருஞான மிலையெல்லாங் கடந்த சிவஞானம

சமயஞான மாவது அவைகளெல்லாதகையும் பற்ற விசிட்டமான சிவனை பிரகாசிப்பிக்குமதாயுள்ள மேலான சிவஞானமே!

ஆகலாற் சீவனமுத்தா சிவமேகண்டிருப்பா

இதுவே சிறப்பாகையினாலே சீவன்முக்தாகளதஞானத்தாற் றானே பரமசிவனுடன அனுசந்தானம பண்ணிக்கொண் டிருப்பாகள். எ-று.

ஏகாரந் தேற்றம்.

நீயாதே தேகந்திகரண வியுத்பபத்தியாலே ஞானமென்னும பகமுண்டாயிற் றெனவறிக, இது வடமொழி

இந்த ஞானம பரம அபரமென விருவிதம

வாசிகவாசக ஞானம அபரமாதலாற் றனிஞா

பதிஞான மேலான தாகையா லிதுவே சிறப்புடைத் தெனபது

அஃதெக காரணத்தா லெனில? அந்தஞானம் பிரத்தியக்ஷம அனுமானம ஆகமமாகிய இம்மூனறினாலு மறியப்படாத படியாற் கூறிய தெனவறிக.

இதற்குச சாவஞானோத்தரம் சிவதருமோத்தரம யோக சம் கிதியம் மிருகேந்திரத்து மறிக. (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சீவன் முத்தர் சாவமுஞ் சிவாகாரமாகவே காண்பரென்பது கூறுகின்றது.

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்களைப் பாரார் பார்க்க வருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞானம் விகற்பம் வாச்சிய வாசகஞானம் வயிகத்தவத்தின் கலக்கந்தரும் - பாசஞானத்துக்கும் பசுஞானத்துக்கும் மேலாயிருக்கிற பதிஞானத்தினாலே பாச பசுக்களுக்கு மேலாயிருக்கிற பதியை வேறறக்கண்டோரெவரோ அவர்கள் தம் பதியே கண்டிருப்பர், பதிக்கு அன்னியமாக ஒரு வஸ்துக்களையுங் காணார் வேறுவேறு வஸ்துக்களாகக் காணவருகிற ஞானமானது பலவாய மாயாவிகற்ப ஞானமாம் சொல்லும் பொருளுமாகிற ஞானம் விருத்தியின் கலங்குகிற பிரதேசத்திலே யுண்டான ஞானமாம்,—போகஞான ஞாதுரு ஞான ஞேயங்கள் தங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பஞானமாகும் இந்ஞானமிவையெல்லாங் கடந்த சிவஞானமாதலால் சீவன் முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் - போகத்துக்குக் காண்பானுங் காட்சியுங் காணப்படும் பொருளுமாகிற திரிபுடி ஞானம் சங்கற்பஞானம். ஸ்ரீமத்தாகிய முன்சொன்ன சுத்தர் சுத்த மாயாஜந்ய ஞானங்களுக்குந் திரிபுடி ஞானங்களுக்கு மப்பாலாகிய சிவஞானமாகையால் ஜீவன் முத்தரானவர்கள் விகற்பமாகிய பதார்த்த ஞானத்தைவிட்டு நிர்விகற்ப ஞானமாக வெல்லாஞ் சிவமாகவே கண்டிருப்பரென்றதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அபரோக்ஷப் போலிப் பரோக்ஷமாய்ப் பா[illegible]களுக்கு சிவமாத்திர தேயநிர்விகற்ப சமாதியிற் சாத்த மனோகங்காரபுத்தி சங்கற்ப காலபோத சிற்றுச் சவிகற்ப நிர்விகற்ப சாத்த மாத்திர சாவார்த்த சிவ சாக்ஷாத்காரத்திற் போலப் பதார்த்தங்கள் தோற்றும். தோற்றுமாறு லக்தஞானம் பிறவி பெருக்கும் பிராகிருத மனோகங்கார புத்தி சங்கற்ப காலபோத நால சவிகற்ப ஞானந் துஷ்டஞ் சுத்தமன்றென்று சொல்லுகின்றார்.

பதார்த்தங்கள் பாரா ரென்பது பரமுத்தியிலென்று சிலர் படித்துப் பேசுவார்கள். சர்வ பதார்த்த காப்ப சிவ சாக்ஷாத்கார பூர்த்திப் பரமுத்தியில் அவர்கள் தாழ்ந்த சமாதி நிலையைச் சாற்றுத லஞ்ஞானம். அதுவன்றித் 'தூரியமுரு சிவத் தோன்றுந் தானுந்தோன்றுந் தொல்லுலக மெல்லாந் தன்னுள்ளே தோன்றும்' என்பது முதலிய வசன விரோதமுமா மென்பதறிக.

வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இத்தை யாயுமறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அதனைத் தெளிய யோகம் அன்பு செய்யப்பெற்றார், அவவொன்றனையே யுணர்ந்துகொண்டு நிற்பரன்றி மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய ஏனைப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதுங் காண்பாரல்லர். அவற்றைக் காண வருஞானங்களாவன? கருவிகளைப் பற்றி நின்றறியுங் காட்சியநுமான முறையெனப் பகுக்கப்பட்ட அ

ளவைஞானங்கள் அவையெல்லாஞ் சுட்டுணர்வின் பேதமாகலா னும், ஏனைக் கேட்டலின்கண்ணதாகிய சாத்திரஞானம் நால் வகை வாக்கைப்பற்றி நிகழும் விந்துஞானமேயாகலானும், சிந் தித்துத் தெளிதற்கண்ணதாகிய பேதஞானமும் பாவனை ஞா னமாதலேயன்றி அநுபூதி ஞானமாகாமையானும், இவையனை த்திறக்கும் மேலாய் ஈண்டுக் கூறப்பட்ட விசேட சிவஞானமென் றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்க வாராத சிறப்புடைய ஞானமாக லான், இதனைப் பெற்ற சீவன் முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிரு ப்பரன்றி ஏனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிப் பிராரத்த வாதனை யிற் படுவாரல்லரென்பதாம்.

சிவமே கண்டிருப்பரென்றது முடிந்தது முடித்தல்.

ஏகாரம் பிரிநிலை.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது சுட்டுணர்வினை மேற்று.

கலக்கம் ஐயம்.

கேட்டலறிவு மேற்சிந்தித்துத் தெளியும்படி ஐயத்தை வி ளைத்தல்பற்றி, அதனைக் கலக்கந்தரு ஞானமென்றார்.

போகத்தங்கிய ஞானமென்றது அக்கலக்கந் தருஞானம் போம்படி யவ்வாறு தங்கிய ஞானமென்றவாறு

சீவன்முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாரரென வற்புறுத்தோ திய விதனானே, பிராரத்தவினை மங்கிப்போயவழியும் மங்காது நின்ற நிழல்விப்பதாகிய அதன் வாதனை பற்றறக் கழியுமாறு சா திக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சரீரத்தொகுதனை நீக்கின பரமுத்தியிலே சிவானுபூதியைப் பெறுமதொழிந்து சரீரத்தோடே கூடியிருக்க சிவானுபூதி யுண

டாவ தெப்படியென்றால் மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தார் - மேலான சிவஞானத்தாலே அசத்தியத்தை அசத்தியமென்றறிந்து நீங்கிச் சத்தியமாயுள்ள பரமேசுரனைத் தரிசித்தவர்கள்,—பரமே பார்த்திருப்பார் - அந்தப் பரமேசுரனை வெளியிடத்திலுங் கண்டிருப்பார்கள்,—பதார்த்தங்கள் பாரார் - வாதனை மார்க்கத்தாலே பிரபஞ்ச விஷயங்களை மேலிட்டாலும் மதியார்கள் —பார்க்கவருஞானம் பலஞான மருஞானவிகற்பம் - அந்த விஷயங்களோடு கூடிநின்று பார்க்கவுண்டான வறிவு வெகுவிதமா னவறிவு மாட்டா மயக்க விகற்பமுமா யிருக்குமொழிந்து,— வாச்சிய வாசகஞானம் வைகந்தவத்தின் கலக்கந்தருஞானம் போகம் - வைந்தவமாகிய சுத்தமாயையி லுண்டான வாசகமாகிய சத்தமும் வாச்சியமாகிய வத்துவுமாயிருக்கிற வறிவு சத்தந்தான் பிரமமென்றும் அத்தந்தான் பிரமமென்று மயக்கத்தைத் தருகிற ஞானமா மவைநீங்க,—ஞாதிருஞானஞேயத் திரங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - காண்பானுங் காட்டுவதுங் காணப்படுகிற பொருளுமாயிருக்கிற ஞானஞ் சங்கற்பித்திருக்கிற ஞானமாம் அவைநீங்க,—திருஞான மிவை யெல்லாங் கடந்த சிவஞானம் - அழகிய ஞானமாவது இவை யெல்லாந் தங்கு மப்பாற்பட்டு வாக்கு மனோ கோசரமா யிருக்கிற சிவ ஞானமாயிருக்கும் — ஆதலாற்சீவன்முத்தர் சிவமேகண்டிருப்பார் - ஆகையினாலே ஜீவன் முத்தராயுள்ளவர்கள் வாதனையாலும் அபுத்தி பூர்வத்தாலு முண்டாகிய பிராரத்தம் புசித்துத் தொலையுமளவும் கனவிலும் நனவிலு மத்தச் சிவத்தையே தரிசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, உபதேசக் கிரமத்திலே உண்மையைப் பெற்ற ஜீவன் முத்தராயுள்ளவர்கள் பிரபஞ்ச விஷயங்க

ஆயு மத்ததும் சத்தமாயிருக்கிற வைந்தவ ஞானத்தையும் விட்டு ஞாதுரு ஞானஞேயங்களையும் கடந்து இவைபிறகுக்கு மேற்பட்டு சிவஞானத்தாலே சிவனைத் தரிசித்து அனவரதமு மந்த சிவமேயாயிருப்பர்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தோர் - இத்தகையாயு மறிவென்னப்பட்ட பரஞானத்தானத்தைத் தெளியநோக்கியன்பு செய்யப் பெற்றார்,—பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் - அவ்வொன்றனையே யுணர்ந்துகொண்டு நிற்பரன்றி மேற்கூறிய பிரார்த்தவாதனை தாக்குதற்குரிய வேனைய பதார்த்தங்களைச் சிறிதும் காண்பாரல்லர்,—பார்க்கவருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞானவிகற்பம்-அவற்றைக் காண வருஞானங்களாவன? கருவிகளைப்பற்றி நின்றறியுங்காட்சியநுமான முறையெனப் பல வகைப்பட்டுள்ளவை ஞானங்கள். அவையெல்லாம் சுட்டுணர்வின் பேதமாகலானும்,—வாச்சிய வாசகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கம் தருஞானம் - ஏனைக் கேட்டலின் கண்ணதாகிய சாத்திரஞானம் நால்வகை வாக்கைப்பற்றி நிகழும் வித்தை ஞானமேயாகலானும்,—போக ஞாதுரு ஞானஞேயங் கலங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - சிந்தித்துத் தெளிதற்கண்ணதாகிய போகஞானமும் பாவனை ஞானமாதலே யன்றி யதுஞ் சிஞ்ஞான மாகாமையானும்,—இவையெல்லாங் கடந்த சிவஞானத் திருஞானம் - இவையனைத்திற்கு மேலாய் மிக்க கூறப்பட்ட இச்சிவஞானமொன்றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவாராத சிறப்புடைய ஞானம்,—ஆதலாற் சீவன்முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் - ஆகலால், இதனைப் பெற்ற சீவன்முத்தர் சிவமொன்றேகண்

டிருப்பரன்றி யேனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிய பிராரத்தவ ர்க்கனையிற் படுவரல்லர்.

சீவன் முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாராரென வற்புறுத் தோதிய விதனானே பிராரத்தத்தினை மங்கிப்போய வழியும் மங் காதுநின் றுழல் விப்பதாகிய அதன்வாதனையைப் பற்றறக் கழியுமா று சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சிவசமவாதி சரீர நீங்கி முத்திபெற வே

ணுமோ முத்தியினும் நித்தியத்துவம் பெ

ற்றிருக்கலாமோ வென்று வினவ

வுணர்த்துகின்றார்.

அநாதியுட லொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் க
ன்மாலா யழிந்து வருதலி னந்தமில்லைப், பின்னுதியரு
ள் பெற்றவாக் ணித்தவுரு வத்தைப் பெற்றிருக்கை மு
த்தியென்ற பெரும்பதமே யிதுவு, மின்றுநில் யிது
தானுங் காயமுண்டே யிருங்கன்ம மாயமல மெல்லா
முண்டா, மநாதிகரு முடலாதி காரியத்தாலநாதி மல
மறுக்கு மருந்தற்று னுடன்மாயுங் காணே. (ரு)

(இ-ள்.) அநாதியு இச்சரீர மநாதி. அஃதெக்காரணத்தாலெ டல் வில்லை?

ஒன்றினைவிட் பழம் புடவையைப் போட்டு வேறே புது டொன்றுபற்றிப் புடவையை யெடுக்குமாறுபோலக் கன்ம கன்மாலா யழிந் த்துக்கிடாக வெடுத்து துவுடலை விட்டு

த வருதலினால்	வாசனாத்மகமாகிய சூக்குமவுடலைப் பற்றி ப பிறந்து மிறந்தும ஜலப பிரவாகம்போல ஜனனந் தோறுந் தொடாந்து அது பிரவா தனாதியாய வருகையினாலே
அந்தமில்லை	உலவாக்கிழி டான தெப்படி முடிவின்றி யிருக்கும, அதுபோல விந்தத் தேகத்துக்கு முடிவில்லை
பின்னும்	பின்னொருகாலத்தின மாயாகாரியமாகிய வடிவையெடுத்து நாச மடைந்திருக்கையா லாதியென்று சொல்லவும பெறும
அருள பெற்ற வாகனித்த வுருவத்தைப பெற் றிருக்கை முத்தி யெனில்	அந்த வருளைப்பெற்ற முத்தாகளைப்போல நித்தியத்துவமே பெற்றிருப்பதே முத்தியென்று நீ சொல்லில?
பெறும்பசமே மிதுவும	இந்த நித்தியத் துவம் பெற்றிருப்பது மொரு பக்ஷ பிராப்தியைப் பெற்றிருப்பதுகாண
இறுதியில்லை யி துகாணும	இந்த நித்தியத்துவம் பெற்ற சரீரந்தானு ம பொல்லாததே, அஃதெந்த காரணத்தாலெ னில?
காயமுண்டே லிருக்கும் மா யை மலமெல்லா முண்டாம	சரீரமென்ப தொன்றுண்டாகவே யதற் கேற்ற கன்மமுண்டாம அஃ துண்டாகவே மாயையு மலமு மிவைகளெல்லா முண்டாய விடுங்காண.
மனுதிரு மு டலாதி	மனுஷயாகளுக்கு காயமாகிய மூவிசத்தானு மாசஞ்சித கன்மமுண்டாகவே யதற்கேற் ற தனுகரண புவனபோக முண்டாமாதலா லிதுவு மாதியென்ப பெறும.

காரியத்தால் நாதி — சங்கேநோறுந் தொடர்ந்து தொடாந்து காரியப்பட்டு வருகையினாலே பிறவாகாநாதியெனப் பெறும்

மலமறுக்கு மருந்தறுதுடன் மாயுவகாணே. — வைத்தியனாகிய சிவன் மாயாகாரியமாகிய மருந்தைக் கொடுத்து மலவாதனையாகிற வியாதியைப் போக்கவே பின் பொருக்காலுஞ் சரீர முண்டாகாது எ-று

இதனாலே கன்ம பந்தித்துவமு மாதித்துவமுங் கூறவே கன்மக்ஷயங் கூறியதாயிற்று.

இதற்குச் சித்தியாகமம். (௬)

சிவாகரயோகியருள் வருமாறு.

மேல் வயிரவ தந்திரவாதிகள் தேக நித்தியமாவதே முத்தியென்பதை மறுத்தல்.

உடலாதியே யொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் கன்மாலாயழிந்து வருதலாலந்தமில்லைய பினுதியருள் பெறுதலாக வநித்தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் - ஆன்மாக்களுக் காதியே கன்மத்தினாலே யொரு தேகத்தைவிட் டொருதேகத்தைப்பற்றி யாயுமழிந்தும் வருகிற இயல்பாகையால் யாதேனு மொரு தேகமில்லாம லிருப்பதில்லை. ஆகலால் சரியை கிரியைகளைச் சாதித்தபின் யோகாப்பியாசத்தினாலே யாதியாகிய பரமேசுவரனுடைய வருளினாலே நித்திய வுருவத்தைப் பெற்று அவர்கள் சிவலோகத்திலே சித்தராயிருப்பதே முத்தியென்னில?—பெறும்பதமேயிதுவு மின்று தக்கியித்தாலுங் காயமுண்டே யிருங்கன்ம மாயை மலமெல்லா முண்டாம் - நித்தியகாரியத்தைப் பெறுதல் மோக்ஷமெனு மிதுவு முன்னுஞ்சொன்ன பூ

தமுத்தியே காயத்தோடேயிருப்பது. குற்றம்பொருந்தின நிலை மைய தெவ்வா றெனனில்? மாயாதேக முண்டான போதே பெரிதாகிய கன்மமு மாயையு மாணவமு மெல்லாப பந்தமு முண்டு. ஆகில * விதேக + கைவலலிய முண்டாமபடி யெவ்வா றெனனில?—அநாதிமல மறுகக முடலாதி மருநது தருவகாரியததாலறரு வுடலமாயுங்காணே - அநாதி காததாவாகிய சிவன ஆனமாவுக குறுகி சமபநத மாகிய வாணவமலததை யறுககு தேகாதி மருநதைக கொடுபபன அநத தேகேநதிரியாநதகரண வியாபாரமாகிய போகததினாலே ஆனமா வியாபியாகிய வாணவமலம பரிபககுவமாய் நீஙகினால ஔஷதமாகிய தேகாதிகள பொருநதாமல கசிககும. ஆதலால் விதேக கைவல்லியமே பரம முததியென றிதனபொருள்

ஏகார மீறறசை

* விதேக - தேகமிலலாத, + கைவல்லியம - முததி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சாரூப முதலிய பதமுததி, பரமுததி யனறெனபது படிககினறா

அநாதிதருமுடல - சிவனு மாயையுங கொடுககுஞ சரீரம.

மறறைய வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

உடமபாவது அநாதியாயுவிவைப்பற்றி நீரோட்டம் போலத் தொடர்ச்சியாய் வருவதாகலான அதனையொரு முடிபுகூறுத

ல் பொருந்தாமையின், முத்தியினும் இவைபோலன்றி நித்தியமுத்த மங்களமயமான திவ்விய சரீரமுண்டெனனும் உருவசிவசம்வாதிகள் மதமடாது. உடம்புளதாகவே அதற்குக் காரணமாகிய மாயையும் அதனைக் கணிசமுமுண்டு, வினைகட்கேதுவாகிய கன்மமும் அதனை யிசைவிப்பதாகிய ஆணவமலமும் விட்டுநீங்குதலின்மையின் அதுவும் பின்னுமையைப் பயக்கு நிலையேயாகலானும், ஆகவே யதனை முத்தியென்பதற்குத் தாற்பரியம் பசுமுத்தி யென்பதேயாமாகலானும், மண்முதலிய பிரியட்டக வுடம்பின்னுறத் தோன்றுவதாகிய விவ்வுடம்பு அசுகாரியப்பாட்டாலாதியாய அநாதியாகிய மலநோய் தீர்த்தற்கு மருந்தாய்வரும், இஃது அசுகாரண நீங்கியவழித் தானுமுடனீங்குவதன்றி நிற்றற்கோரிடையினமையான் அநந்தமாதற்கு ஆசங்கையின்மையானு மென்பதாம்.

இதனானே மாயாமலம் பற்றறக் கழியுமாறு தடை விடைகளாற் சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சமவாதி சரீரம் நீங்கி முத்தியைப் பெறவேணுமென்றதெப்படி, முத்தியிலுஞ் சரீரம் நித்தத்துவத்தைப் பெற்றிருக்குமென்று சொல்ல; அவனை மறுத்து மேலருளிச் செய்கிறார்.

அநாதியுடலொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் கன்மாலாயழிந்துவருகலா லச்சிலை - அநாதியே யான்மாக் கன்மத்துக்கீடாக ஒரு தேகம்போக வொரு தேக மெடுத்துக்கொண்டு உண்டாயு மில்லையாயும் வருகையாலே சேர்த்துக் கொருகாலு முடிவில்லை இத்தன்மையொழிந்தா—ரிறுதியருள் பெற்றவர்க

ணித்தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில்- இப்படிக்க னயம் புசித்துத் தலைக்கப்பின்பு வேட்டுவானி யொன்று மறியாப் பச்சைப்புழுவை யெடுத்துத் தன்சொரூப மாக்கின தன்மை போல, ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற வான்மாவையுஞ் சிவனுடைய ஞானமெடுத்துத் தன ஸ்வரூபமாக்க அந்த மாயாவுடலே நித்த தத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்கள் ஸ்வரூபத்தை நீங்கியும் பெற்றிருக்கிறது முத்தியென்று நீ சொல்லில் ?—பெறும்பதமே யிதுவும் - சரியைகிரியா யோகங்களைச் செய்தவர்கள் பெறுகிற பதமுத்தி யொழிந்து சாயுச்சியமாகாது.—இதுதனிலே யிதுதானுங்காயமுண்டே யிருக்கின்றமையால் மலமெல்லாமுண்டாம் - இந்த முத்திதானும் பொல்லாதென்று. அதெப்படி யெனலில்? ஒரு வடிவுண்டான பொழுதே வேறுவிதமான கன்மமும் அதனுடே மாயையும் இவ்விரண்டுக்கும் காரணமாயிருக்கிற மலமுஞ் சருவமு முண்டாகா நிற்கும் —மனுஷிகருமுடலாதி காரியத்தா லனுதிமலமறுக்கு மருந்து - மனம் புத்தி அங்காரம் தனமாக்கினையென்று சொல்லும் புரியட்டகதேகமுதலான தனு கரண புவன போகங்களென்று சொல்லு மருந்தைக்கொண்டே பரமேசுவரன் அநாதியே ஆன்மாக்களை மறைத்துக்கொண்டு நிற்கிற மலத்தைப் போக்கா நிற்பன —அற்று வுடல் மாயுங் காலே - ஆகையா லந்த ஆணவமலம் போகவே நீமுத்தியிலழியா தென்ற மாயாசரீரமு மழிந்துபோமென் றறிவாயாக.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் சிவசமவாதிமதம். “ முன்னேன்றனது முதிரொளிஞான - மறியாப்பச்சைச் சிறுபுழுக்கவராந்த - வண்டெனவுயிரைக் கொண்டிடுமுயிரது-தனனைனேருக்கித் தானதுவாகி-யைபவகைத்தொழிலு மெவ்வகையுணவும்-பிரியாவாறும்பெற்றது திரியப்பெரியோர் திரட்டுரிசேரத்திடுமே” என்றும், அவன்மதப்பு “முத்தியுற்ற உற்றவரவை

யிடை - சேரவொன்றினை சாரதருமுக்தி - சாலோக்கியமோசா
யுச்சியமென்ற - பந்தமுற்ற கக்கலகழிக்க - வறிவினொடறிவு பி
றியாப்பெற்றி - வேண்டுமென்றகற் றிணைடிவரியவா - திருப்ப
ரொன்பதற் குருதகாவேண்டும்" என்றும், "இச்சாரூப நச்சி
லரொன்னில - மும்மலந்தீர்ந் தின்மையதன்றே" என்னுமதன
கண்டுகொள்க.

இதனுற சொல்லியது, சமயாதி யருளைப்பொருந்தின வா
னமாக்களுடைய மாயாதேகந் தானே முத்தியிலந்தத் தத்துவ
த்தைப் பெற்றிருக்குமென்று சொல்ல அதுபரமுத்தியாவதொ
ழிந்து சாயுச்சிய மாகாதென்றும் யாதொரு சரீர தொந்தத்தை
யுள்ளமட்டும் மூன்று மலமும் நீங்காதென்றும் இந்த மாயாசரீர
மலத்தைப் போக்க வந்ததென்றும் ஆகையால இந்தமலம் நீ
ங்கினபோதே மாயாசரீரமும் நீங்குமென்னு முறையையு மறிவித
தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உடலொழிபற்றி யொன்றினை விட்டொன்று கன்மாலா
யழிந்து வருதலா லந்தமில்லை - உடம்பால் தொழியா யுயிரைப
பற்றி நீரோட்டம்போலத் தொடாச்சியாய் கன்மத்திற் கேறப
வாசியு மழிந்தும் வருவதாதலா னதற்கொரு முடிபுகூறுதல
பொருந்தாமையான,—பிறிதியருள் பெற்ற்யாக னித்த வுருவ
த்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் - முதல்வ னருளைப பெ
ற்றவர்கள் முத்தியினு மிவைபோலன்றி நித்திய சுத்தமங்கள ம
யமான சிவவியசரீர முடைனு முருவ சிவசமவாதிகளை ம
தமட்டாது.—காயமுண்டேன் மாயை யிருக்குமம் மலமெல்லா
முண்டாம் - உடம்புளதாகவே யதற்குக் காரணமாகிய மாய்ய

புமதனைக் கனிகளு முண்டிவினைகட் கேதுவாகிய கன்மமு மத்தனை இயைவிப்பதாகிய ஆணவ மலமும் விட்டு நீங்குதலினமையின்,—இந்தானு மின்றுதிலை-இதுவு மின்னுமைப்பப்பக்கு நிலையேயாகலானும்,—இதுவும் பதமேபெறும்-ஆகவே யத்தனை முத்தியெனப்பகருக் காரணரியம் பதமுத்தியெனப்படுதே யாமாகலானும்,—மருந்திகருமுடல் காரியத்தா லாதி-மனமுதலிய புரியட்டக வுடம்பி னின்றுந் தோன்றுவதாகிய விவ்வுடம்பு அக்காரிய வேறுபாட்டா லாதியாய்,—அநாதிமல மறுக்கு மருந்தாரு முடன் மாயுங்காணே- அநாதியாகிய மலநோய் தீர்த்தற்கு மருந்தாயவரும் இஃது அக்காரணகியேவழிந் தானுமுடனிருவதனறி நிற்றற்கே ரியையினமையா லாதமாதர்க ளுசகைசயினமையானும்.

இதனுனே மாயாமலம் பற்றறக் கழியுமாறு தடைவிடைகளாற் சாதிக்கப் பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

இந்தச் சீவன்முத்தர்களு முற்கூறிய மலவாதனை கெ
டு நிற்குமத்தற் குக்காரணமிட் டுணர்த்துகின்றார்

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவாறே சிவம்
பிரகா சிக்குமங்கே சீவன்முத்தனுக்கு, முரியமல மொட்
டத்தா றடிப்புண்டவிடமு மொண்ணெரியி னெரி
முன்னரிருணந்தேறியின், வருபால்சேர் நீரமருவுங் க
லங்கலும்போலாகி மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்துகாயந்,
திரியுமள வும்முளதாய்ப் பின்புகாயஞ் சேராது வகைதா
னுங்கெடுமன்றே. (௪)

(இ-ள்) தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானச் சோதியாய்ச் சிவம் பிரகாசிக்கும் — இவ்வான்மாவுக்கு யாவராலு மறிதற்கரிய வுண்மை ஞானங் கூடின விடத்து சிவம் பிரகாசியா நிற்கும்.

இங்கே சீவன் முத்தனாகும் — இவ்விடத்திலே தானே ஜீவன் முத்தனாகும். அஃதாவது, பிரியாப்பிரிய முதலியவின்றிச் சிவனுடனே கூடியிருக்கவுந் தேகாதி மான மாறிருத்தலென வறிக.

உரிய மலம் — அவர்களை யெவ்விடத்தும் விட்டு நீங்காத வாணவமலம் அந்தத் தேகத்தி லெப்படியிருக்குமெனில்?

ஒட்டத்தகரா றடுப்புண்டவிடமும் — பரமமுத்தியைப் பொருந்துமளவுஞ் சாம்பாதி விடங்களை யொட்டச் சத்தியானது எப்படி வாதையுறுமற் றடுக்குமதுபோலவும்,

ஒளியெனெளி முன்னிருளும் — மிகுந்த வக்கிப் பிரகாசத்தின் முன்னாக்காரத்தின வலியானது கெட்டடங்கி நிற்குமாறுபோலவும், அந்த வலிகெட்டு நிற்குமென்க னெனவில்?

தேற்றின வருபரல்சேர் நீரமருவு கலங்கலும் போலாகி — தேற்றினக னுண்டாக்கப்பட்ட வித்தினுற றேற்றப்பட்ட நீரினது கலங்கலான நீர் அந்த மணலைக் கீழ்ப்படுத்தி யது தோன்றுமற றுனே தெளிந்து மேற்பட்டு நின்றாற்போல

மாயாதேகனசத்திமாய்ந்து — தான கெடாமற் றனது சத்திகெட்டு,

காயத்திரியுமள — இப்படியே தேகாந்த மளவு முண்டாய.
வும் முளதாய
பின்பு காயஞ் — பின்பொரு சரீரமெடாதபடி பண்ணின
சேராதவகைதா — ன் தானும் போம். எ-று
னுந் தேயுமன்றே.

தானும் மென்னும் உம்மை மாயையுமென விறந்தது தழீ
இய வெச்சமாயிற்று.

இதற்குச் சுபபிரயோகம் கிரணகமம (௬)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

ஆகில் தேகாந்தத்திலே யகலது மோக்ஷமில்லையோ வென
னில்? இவ்விடத்து ஞானோதய காலத்திலே ஜீவன்முத்தி, தே
காந்தத்திலே பரமுத்தி யென்பது மேற்கூறுகின்றது

மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவாறே தெரிவரிட சிவம்பிரகாசிக்கு
மங்கே சீவன்முத்தருக்கும் - சத்தியஞானமானது ஆன்மாவினி
டத்திலே பிரகாசித்தவாறே பாசபசு ஞானங்களினாலே தெறி
த்ற கதிராயிருக்கச் சச்சிதானந்த மயமான சிவம் ஆன்மாவுக்குவே
றற அபின்னியத்தியாம் அப்போதே யிந்தப் பூமியின்கண் பிராரு
த்ததேகத்திலேகாணே ஜீவன் முத்தராம் ஜீவன்முத்திக்கும் வி
தேக கைவல்லியத்துக்கும் பேதமேதென்னில்?—உரியமலமா
யாகே சத்திதானமாயக்கு காயத்திரியமளவு முளதாய்ப் பின்பு
காயஞ் சேராதவகை தானுந் தேயுமன்றே - மல மென்றது மும்
மலத்துக்குஞ் சாதி யொருமை ஆன்மாவின் ஞானத்தை ம
றைத்து விஷயங்களிற் பொருத்திப் புசிப்பிக்கும் ஆணவ மா
யை காமிய மூன்றும். சத்திகள் கெடுத தாங்கெடாமல் பிரார
த்ததேக முள்ளளவும் நின்று பிராரத்த தேகாசத்துக்குப் பிற

குந் தோஷமுண்டாகாதவாறு மும்மலங்களுமுத்தனுக்கில்லை. பரம
மும்மலங்களுமிருந்த ஆன்மாவுக்குச் சாவஞைந்துவமில்லாமல
மாயாகாரணங்களையும் பொருந்தி விஷயங்களையும் புசிப்பதுண்
டாவ கானையால் பெத்தனேயன்றிப் பந்தமில்லாத வகைக
குத் திட்டாந்தங்கூறுகின்றது—ஒளியொளிபிறெளிமுன்னாரிரு
ளுஞ்சேராதினவருபாலசோ கிராமருவுகலங்க லவுடத்தாறுபிப
புண்டவிடமும்போலாகி-உம்மை எண்ணும்மை போலாகி பெ
ண்பது பந்தோறு மொட்டிய பொருளுணர்க்க லெல்லவுந்நிப
ரகாசத்திலே சமீபத்திலேயிருளில்லாமல் தூரத்திலே நின்றுழு
ம சமீபத்திலேயிருக்கப்போக்கு வஸ்துக்கள் தெரியதுபோல ஜீவ
ன்முத்தனுக்கு சாயனுஞானை யில்லாதிருக்கினுஞ் சிவானுபூதியுண
டாதலா லாணவமல பந்தமில்லை. தேறுநீருண்டாகிய விரை
யை யுரைத்துக் கலங்கிய தேறு மண்ணடியிலுந் தண்ணீர்மேலுமா
கப் பிரிந்திருந்த தொன்றிலே கலங்கி மண்ணுந் தண்ணீருமுன்
போலச் சேற்றுநீராய் விருந்ததுக தானே தெளிவதுபோல ஜீவ
ன்முத்தன் வாதனையினாலே விஷயங்களுடனே கூடினாற்போ
லிருந்ததுந் தானே பாசவிஷயங்களுக்கு வேறாய் நிற்பன. ஆத
லால் மாயாபந்தமில்லை விடத்துக்கு மாறான ஒளடதத்தை யு
ண்டே கொண்டு பாம்பினாலே கடிப்பித்துக் கொண்டா லங்க
விடமேறாமறைனுடையானதுபோலச் சிவபாவனையைப் பண்ணி
க்கொண்டு அநேக போகங்களைப் புசித்தாலுமதனுற புண்ணிய
பாவங்களொன்று தாக்கையாத கன்மமல பந்தமில்லையென் றிதன்
பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சமாதி சித்தித்தா லொருபிரகார மலம் நீங்கிச் சிவனுமு
த்தி சிவ சாக்ஷாத்காரஞ் சித்திக்கும். சித்திகைப் பின்புசீர

சத்தின் மல மாயாதி நிவிர்த்திச் சுபாவமாயிருக்கு மழியா தென் றிசைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மேற்கூறிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறும்வழியும், அதனால் சிவப்பிரகாசித்தவழியும், அதனால் சீவன் முத்தராயவழியும், முறையே தோற்றின் வருபாற்சோ கீரமருவுகலங்கள் முதலிய மூன்றும்போல ஆணவமலந் தனது சத்திகெட்டு வாதனைமாத் திரையா யவ்வுடம்பு ளளவுநின்று, மற்றொரு பிறவிக்கு ஏதுவாகலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியு மென்பதாம்.

தோற்றின் வருபாற்சோ கீரமருவுகலங்கள் பரஞானஞ் சேரப் பெற்றாமாட்டு மாயத்து கிடக்கு மலசத்தி ஒருகாரணத்தா ன் மேற்படினு மொட்டின்றி யங்ஙனம் விண்டொழிதரும், சிவப்பிரகாசித்தாராமாட்டு ஒளெரியி னொளிமுன் னிருள் அஃ தாணைக்குச் சிறிதாயினும் இடையின்றியுஞ் செய்கைகளாலு ளதுபோலத் தோன்றுதரும், ஓட்டத்தாற் றுப்புடைவி டம் சீவன் முத்தராகப் பெற்றாமாட்டு ஒருவாற்றானு மிடையி ன்றியும் அகந்தையின் மெலிவு பார்த்திருக்கும் உண்மையா யின்

எதிரிரண்டிறையாக வைத்துக் கண்டுகொள்க.

ஒளெரியென விசேடித்ததனால் விளக்குமுதலிய அற்ப வெரியி னொளிகள் நீக்கப்பட்டன.

இதனானே ஆணவமலம் பற்றறக்கழியுமாறு கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———0———

முன்சொன்ன வாணவமலம் நீங்குவது எப்படி யென்ற மாணுக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவாறே சிவம்பிரகாசிக்கும் - ஆன்மாவுக்கு அநாதியேயுள்ள மலசம்பந்தத்தினாலே அறிதற்கரிய வுண்மைஞானஞ் சத்திநிபாதம் பிறந்து மலம் நீங்கி அந்தச்சிவஞானத்தைப் பொருந்தினபொழுதே சிவப்பிரகாச முண்டாகா நிற்கும் இங்கே,—சீவன்முத்தருக்கும் - அப்பொழுதே யிந்தச் சரீரத்தோடே யிருக்கச்சே ஜீவன்முத்தராய் விடுவன் மலங்கூடி நிற்கச்சே முத்தராவது எப்படி யெனின்?—உரியமலம் - மற்ற மலங்களைப்போலவிட்டும் பற்றியும் நில்லாமல் எப்பொழுது மான்மாவுக்குச் சகசமாயிருக்கிறது ஆணவமலமானது,—இவ்விடத்தால் றம்புண்டவிடமும் - அவிழ்தத்தினாலே தடைப்பட்ட விஷமானது தான் கெடாமற் சத்திகெட்டு நிற்கிற முறைமைபோலவும்,—ஒள்ளொளியி னொளிமுன்னிருளும் - நன்றாகவிட்டு விளங்கா நின்ற வக்கினிப் பிரகாசத்தின் முன்னே தான் கெடாமற் கெட்டுநிற்கிற வந்தகாரம்போலவும்,—தேரநிலைவரும் பரவசேர் நீர்மருவுகலங்களும் போலாகி - தேறும் விரையாலே தேற்றப்பட்ட நீரிற்கலங்கலானது தான் கெடாமற் கெட்டுநிற்கிற முறைமைபோலவும்,—மாயாதே தன சத்திமாய்ந்து - அந்த மலமுந் தன்னுடைய நித்தத்தத்துவங் கெடாமல் ஆன்மாவை மறைக்கிற சத்திகள் கெட்டு? அப்படிக் கெடும்,—காயந்திரியுமளவும் முன்னதாய் - ஆன்மா தேகத்துடனே கூடித்திரியுமளவுமுண்டாய்,—பின்பு காயஞ்சோர்ந்தவகைதானுந் தேயுமன்றே - பின்பு ஒரு தேகம் வந்து கூடாதபடி இந்தத் தேகத்துடனே மாய்ந்து போகாநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கக-சூ, ரு-செய், "பொன்வாள்முன் சொன்மூவிருள் புக்கொடுங்கிப் போயகலத், தன்வாளே யெங்குமாந் தன்மைபோல்—முன்வாணா மலத்தின் மறைந்துள்ள மற்றுலகை யுண்ணும், மலந்திரித்துச் செல்லு மலர்ந்த" எனுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, அநாதியிலே இவனோடு கூடிநிற்கிற சிவனும் இவனுடைய மலசம்பந்தத்தாலே இவனுக்குப் பிரகாசியாது நின்ற முறைமையும் பின்பு மலநீங்கின விடத்துச் சடக்கெனச் சிவம் பிரகாசிக்கு மென்கிற முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்தலுமே - மேற்கூறிய பெருஞானத்தைப் பெற்றவழியும்,—சிவம் பிரகாசிக்கும் - அங்ஙனஞ் சிவம் பிரகாசித்தவழியும்,—இங்கேசிவன் முகத்தனாகும் - சிவன் முந்தனாயும் வழிமுறையே,—தேற்றிய வருபால் சேரி மருவுங் கலங்கலும் - தேற்றான் மரத்தனதாகிய விரையினாற் றேற்றப்பட்ட நீரினிடத்துப் பொருந்திய கலங்கல் மண்ணினைக் கீழ்ப்படுத்தியதேத்தான் முன்னே தெளிந்து மேற்பட்டு நின்றாற்போல் பரஞானஞ் சேரப்பெற்றார் மாட்டு மாயாந்த இட்சக்கு மலசத்தியொருங்காரணத்தால் மேற்படிந்தொட்டிநின்ற யவ்வ மலமும் வினையொழிந்தும்,—ஒளிநெறியி னொளிமுன்னனிருளும் - மிக்கவைக சிவப் பிரகாசத்திற்கு முன்னிருளைக்காணாடைக்குஞ் சிதாயினு மியப்பினதிற் செய்மைகளுள்ளதுபோல சிவம் பிரகாசித்தார் மாட்டு ஒருவாற்றானு மிலைப்பினதியும்,— அவ்விடத்து தாறுமிப்புண்டவிடமும் - அக்கிலையின் மெலிவுபாகத்திருத்தலு மேபோலமாகலின —உயிமலமயாதே தனசத்திமயக்து'கள

டந்திரியுமளவு முளதாய்,—ஆணவமலந் தனது சத்திகெட்டு வா
தனை மாத்திரையாய அவ்வுடம்புள்ள அளவுநின்று,—பின்புகா
யஞ் சேராத வகைகாணுந் தேயுமன்றே-மற்றொரு பிறவிக் கேது
வாதலின்றி யதனோடு கூடும

இதனானே யாணவமலம் பற்றறக்கழியுமாறு கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலுமவ் வனந்த வாணவமலம் முத்தியிற்
கெடுமாயி னான்மாவும் நாசமடையு
மென்ன மறுத் துணர்த்துகிறார்.

ஆணவந்தா னநாதியந்த மடையாதாகு மடையி
னந்த வானமாவு மழியுமெனிற்செம்பிற், காணுறுங்
களிம்பிரதக் குளிகைபரிசிக்கக் கழியுஞ்செம் புருவிழக்
கண்டோமன்றே, தாளுவினற்ன கழலிணையத் தவி
ருமலந்தவிர்ந்தார் றன்சுத்த னாயிருக்கை முத்தியரென்
றுள்ளப்பூணவேண்டுவதொன்று மில்லையெனினுருக்க
ன புகுதவிருள் போமடியிற் பொருந்தமலம்போ
மே. (௫)

(இ-ள்) ஆணவம் ஆணவமாகிற பாச மநாதியாகையா லந்
தானநாதி ர்குந்தோற்றமு நாசமு மடையாது
டந்த மடை
யாதாகும

அடையி னந்த நித்தியமாயிருக்கு மாத்திரசகா லந்த
வானமாவு மழியு வானமாவுமழியுமென்று நீசொல்லில்? அங்ஙந
மெனில் ன்று.

செம்பிரதான — செம்பினிடத்திலெல்லாரானும் காணப்
லூறுங் களிம்பிர — பட்ட காளிதமானது சகசமாயிருக்கவும் பிர
த குளிகைபரிசிக்க — தகுளிகையானது பரிசித்தவுடனே அக்கா
கக் கழியும — ளிதமானது போகக் கண்டோமே!

செம்புரு நிறக் — அப்போது அந்தச் செம்பழிய வேண்டா
களங்கமோடும — அந்தச் செம்பினது ஸ்வரூபங் குறையக்க
ண்டிலம்.

அன்றே — அப்படியாமே.

தானிருவினைதனை — அதுபோலச் சிவனது சீபாத கமலத்
கழலிணையத் தவி — தை யடைந்த காலத்து மலநீங்குமானமா
ருமலம — வு நாசமின்றி நிற்குங்காண அஃதொக்கும

தவிரான்சீராறு — அந்த வானமாவுக்கு அநாதி சமவாய ச
ன சுத்தனாயிருக — ம்பந்தமாய்க் கூடியிருந்தமல நீங்கினவிடத்
கைமுத்தி — துத்த வானமாச் சுத்தனாவனுமே பிரதா
னனாயிருக்கும் அதுவேமுத்தி

அனேருஷ்ப — இவனுஞ் சுத்தனுமாயப் பிரதானனுமாயி
பூணவேலைசிவ — ருக்கையாலே யிவனுக்குச் சிவனது சீபாதத்
தொன்று மில் — தைக் கூடிநிறக வேண்டுவதோர் பணியுமில்லை
லையெனில — யென்று சொல்லில்?

அருக்கன் புகு — ஆதித்தப் பிரகாசமுண்டானவிடத்தே
தவிருளபோம — ப்படி யந்தகாரம்போம், அதுபோல

அடியிற பொரு — இந்த வானமாவும் பிரதானனா யிருக
நத மலமபோமே — தால் முத்தி யடையப்படா னாதலா லிவ
னுக்கு சிவனது சீர்பாதத்தைச் சார்ந்து நி
ற்கி லல்லது மலநீங்காது. எ-று.

இது பல ஏழுவாயும் பல பயனிலையும்.
இதற்குக் கிரணமும் ரௌரவமும் எனவறிக. (ரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பூர்வ சைவர் ஆணவ மான்மாவுக்கு அநாதி சையோகமாகையாற் கெடாதென்கை கெடுமுறைமை கூறுகின்றது

ஆணவந்தா னொழிந்த மடையாதாகு மடையிலந்தவான்மாவு மழியுமெனினில்-ஆணவமலமானது ஆன்மாவுக்கு அநாதி சையோகமாதலா லாணவங்கெடாது கெடிலதம மலத்தைச் சகசமாயுடைய ஆன்மாவுங் கெடுமெனின்? அப்படியல்ல,—செம்பிற் காணலுறுங்களிம் பிரதகுளிகைபரிசிக்கக் கழியுஞ்செம்புருநிறக்கக் கண்டோமன்றே-செம்புக்குச் சகசமாய்க் காணப்பட்களிம்பான இரத குளிகையிற் பரிசத்தினாலே நீங்கிச் செம்புருவு பொன்னுருவாய் நிற்கக் கண்டோமே! அன்றெனினெவிபாமென்றதற்குமே ஆதலா லநாதிசம்பந்தயாகிய ஆணவமலம் நீங்கி யான்மா சிவனுடனே வேற்றச் சுதந்தனாய் நிற்பன. இதற்குச் சிவசமவாதி சொல்லும் வசனத்தை யநுவதித்து நிராகரிக்கிறது,—தானுவினற்ன கழலிணையத் தவிருமலந் தவிர்ந்தாற் றுனசுதந்தனு யிருக்கை முத்தியரன்றானபு பூணவேண்டுவ தொன்றுமில்லை யெனில்-சிவன் பூரணனாகையினாலே சலனமில்லை, சலனமின்றி யிருக்கையினாலே தானுவென்று சொல்லப்பட்டது தாணுவாகிய சிவனுடையசத்தி யான்மாவிலேபட்டிய மலமானது நீங்கும் நீங்கவே யான்மா நின்மலனாகிச் சிவனுக்குச்சமனாகவே யிருப்பதேமுத்தி. சிவனுடனே யிரண்டறக் கலந்துநிற்கவேணுமென்பதொன்றில்லை யெனில்? உண்மையில்லைமுற்று,—அருக்கன்புகுத விருள்போ மடியிற் பொருந்தமலம் போமே - ஆதித்திய கிரணமுங் கண்ணொளியுங் கலக்கப்போது கண்ணின் மறைப்பு போம், சிவனுடனிரண்டறக் கலந்தபோ தாணவ நீங்கும் அல்லது நீங்காதென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மலத்திற்கு அவிநாசி நிவிர்த்தித் திரிபுவருமாகில் லானமாவு சத்து மங்க விகாரம் வருமென் றறைய மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

பாட்டின் முற்பாதி வெளிப்பொருள். அப்படியானவை மலமாவிர்த்தி நிவிர்த்தி ஸ்வபாவ லக்ஷணமாய்க் கெடாது நீங்குமாகில்,— தானுவினறன சமூலஙணயத் தவிருமலம் - முத்தி கிரந்திய தீக்ஷா கணமத்தில் விளங்கிச் சாக்ஷாத் தீக்ஷா காமக்கர்த்த சிவசக்திடாசத்தி சங்கற்ப சம்பந்தியாக மலம் அப்படி நீங்கும்.— தவிரகால் - நீங்கினால்,—தான சுத்தருபிரா கை முத்தி - தான நின்மலரூப நிர்மலமாத்திரைமே மோக்ஷம் —ஆனனூபப் பூரணயேவசிவ தொன்று மில்லை யெனில் - இந்நம்ப அந்தத் தீக்ஷா லக்ஷணசிவசத்தி சங்கற்ப சம்பந்த சாபவேண்டியதில்லை யென்று மலம்போமுத்தி வாதியாயிருந்த நீ சொல்லில்? மலமுத்திமாத்திர முத்தியென மலசிவத்துவங்களினது முத்தி வியக்தியிரண்டு மோக்ஷமென்று முந்திகொரு சொல்லுகலாலா,—அருசகன புகுத விருபோம-அப்படி,—அருபிறபொருந்த மலம் போமே - வியக்திகிரந்திய தீக்ஷா கணமத்தில் விளங்கிய சியக்கிரியாசத்தி சங்கற்பத்திற சம்பந்திரத முன்சொல்லிய முத்திகிர்த்திய தீக்ஷாகணமத்தில் விளங்கிட சியக்கிரியா சத்திசங்கற்ப சம்பந்தத்தால்,—மலம் போயும் மகாமாயையில் மலமலைத்த மலவாசனை சிவத்துவ தம்பனம் பஞ்சனிக்கொண்டு மாறுதிருக்கு மத்தமலவாசனை மகாயாணவயி லயமாககானே.

ஊற்றிதயுக்கு மிதிறுது முத்தியே சொல்லப்பட்டது, வியத்தி விளக்கச் சொல்லப்பட்டதில்லை சத்தியமே சாற்றியது மலவாசனாமுத்தி கிர்த்தியமே செவ்வாறதமபூச் சிவப்

புபாதியுற்ற படிகவொண்மை விளக்கம்போல, மலவாசனை பாதியுற்றுத் திரிவின்றியிருந்தபடி யிருக்குஞ் சிவத்துவாபி வியக்தியை வியஞ்சகந் திரும்ப விரும்பாமல் விகாரி விட்டிருந்தபடி இருத்தலே சிவத்துவாபி வியக்தி நித்தியம் விகாரம் வருமாதலால் வேறென்றனர்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இரதகுளிகை பரிசித்தமாத்திரையே செம்போடு சகசமாய நின்ற களிம்பு நீங்கச் செம்புந் வேறுநிறத்தல் கண்டாமாகலின், அதுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்தமாத்திரையே உயிர் வேறுபடற்ப உயிரோடு சகசமாய நின்ற ஆணவமலம நசிக்குமென்றற்கோ ரிழுக்கின்மையான், முத்தியினுஞ் சகசமல நீங்குமாதலிலே பெண்ணும் பாடாணவாத சைவர் மதமும், அருக்கனொளி மேவினும் அருக்கனொளி கண்ணொளி கலந்தாலன்றி இருள் பற்றறக் கழியாதவாறுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினுஞ் சிவமப்பிரகாசித்த திருவடியை உயிர் பொருந்திலன்றி ஆணவ மலம் பற்றறக் கழியுமா றின்மையின், மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தமாத்திரையே மலநீக்கப் பெறும், அதுவே முத்தி யாதலுடையும், அதன்மேலுந் திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டா வென்னும் பேதவாத சைவர் மதமும் அடாவென்பதாம்.

இதனானே தடைவிடைகளான் மேலது சாதிக்கப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி ஆணவமலம் முதலிய கெடுமென்றதெப்படியென்ற பேதவாதி மதமேலருளிச்செய்கிறார்

ஆணவந்தானதி யந்த மடையாதாகும் - ஆணவமலமானது அநாதியே ஆன்மாவுள்ளவன்றே யுள்ளதாகையாலே அதற்கு நாசமுண்டாகாதென்று சொல்லில்? மலஞ்சமானு லொழிந்து ஞானமுண்டாகாது தானென்னில்?— அடையிலந்த ஆன்மாவு மழியுமெனில் - ஆணவமல மழியுமாகில் அநாதியானவான்மாவும் அழியவேணும் என்கிறாயாகில்? ஆன்மாவுக்கழிவுண்டாகாது? பாசத்துக் கழிவுண்டு அதென்போலவென்னில்?— செம்பிற் காணலுறுங் களிம்பிரதக் குளிகைபரிசிக்கக் கழிபுஞ்செம் புருந்திறக்கக் கண்டோமன்றே-அநாதியே செம்பிலே பொருந்திநிற்கிற களிதமானது இரதக்குளிகையினது சம்பவத்தாலே கழிந்துபோயும் செம்பினது சொரூப மழியாமல் நிற்கக் கண்டோமாகையால் ஆன்மாவு மழியுமென்கிறது கருத்தன்று முதலிய பாசமழியுமென்ற பேதவாதி மதமேலருளிச்செய்கிறார் —தாணுவின்றன் கழலிணையைத் தலைகூடலும் - பரமேசுரனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைச் சேரவே அப்பொழுதே மலம்போம் —தவிர்ந்தாற் சுத்தனாயிருக்கை முத்தி-அந்த மலம்போனால் ஆன்மா சுத்தனாயிருக்கிறதே மோட்சம்,—அரன்றாளைய பூணவேண்டுவதொன்று மில்லை எனில் - அதனைப் பெற்றபின்பு பரமேசுரன் ஸ்ரீபாதத்தைச் சற்றும் பொருந்தவேண்டுவதில்லையென்று நீர்சொல்லில் அதுகருத்தன்று ஆனாலெப்படியென்னில்?— அருக்கன் புகுத விருட்போ மடியிற் பொருந்த மலம்போமே-ஆதித்தன் வந்தால் அந்தகாரம் போனாற்போல அவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைப் பொருந்தினாலொழிந்து மலம் விட்டுப்போகாது.

முத்தியில் மலமழியாதென்றது பேதவாதி நிராகரணம்; இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "மறைகளாகமந் துறைகண்மற் றெவையு - நாசமில் பதிபசு பாசமென் றுரைக்க-வடாதோ குளிகைச் சயத்தாற் றுமிரக - காளித னாசம் பாசத் தேயகல்-கூடாது" என்னுமதனுட் கண்டுகொள்க. முத்தியில் மலமழியு மென்றவன் பேதவாதி; இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "ஈசனருளாற் பாசந்தொகுதி-செறவுறுசெம்பிற்களையுறு களிம்பு-குளிகை தாக்க வொளிபெற் றுறுவது-நித்தசுத்த முத்தருக்-கைத்தனருளிலன் மறையல் லோரே" என்னுமதனுட் கண்டுகொள்க.

இன்னுஞ் சொல்லியது, பாச மழியாதென்றும் அழியுமென்றுஞ் சொன்ன சமயிகளை வகுத்து முத்தியிற் பாசத்தின் சத்திக ளொழியுமொழிந்து நித்திய மழியாதென்றும், சத்திகளழியுமிடத்தும் ஆதித்தன் சன்னதியி லந்தகாரம் போனாற்போல் சிவனுடைய சிபாதத்தைப் பொருந்தி வேறற நின்றால் மலம் போமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

ஆணவந்தா னநாதியந்த மடையாதாகும்-மூற்கூறப்பட்ட ஆணவமலம் அநாதி நித்தமாதலா னாசமடைவதின்று,—அடையிலந்த ஆன்மாவு மழியுமெனவில்-நாசமுறுமெனி லான்மாவு மழியுமெனப்பட்டு நித்தமாதற் கிழுக்காய முடியுமெனி னற்றன்று —இரதகுளிகை பரிசிக்க-இரதகுளிகை பரிசித்த மாத்திரையே,—செம்பிற்காணலுறுங் களிம்பு கழியும் - செம்பொடு சகசமாய நின்றகளிம்பு நீங்க,—செம்புரு நிற்கக் கண்டோமன்றே - செம்புரு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலி னதுபோல,—தானுவின

னகழலிணைய மலந்தவிரும் - மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்தமாத்திரையே யுயிர்வேறுபடுப்ப வுயிரோடு சகசமாய்நின்ற ஆணவமல நசிக்கும்,—தவிர்ந்தாற் றுணைசுத்தக் குருயிருக்கை முத்தி - சித்தவழி யுயிர்வேறுயநிற்றற் கோரிழுக்கின்மைபான முத்திநிலைபிறஞ் சகசமல நீங்குமா றில்லையென்னும் பாடாணவாத சைவாத்தும்,—அந்தகன் புத்தவிருள்போம்-அந்தகனொளி மேவினா அருந்தகனொடு கண்ணொளி கலந்தாலன்றி யிருள் பற்றறக்கழியாதவாறுபோல,—அடியிற்பொருந்த மலம்போமே-மெய்ஞ்ஞானஞ்சேர்தும் சிவம்பிரகாசித்தத் திருவடியை யுயிர்பொருந்தினாலன்றி யாணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறின்மையின்,—அரனுளே பூணவேண்டுவ தொன்றுமில்லையெனில் - மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மலநீங்கப் பெறுமத்துவே முத்தியாதலையும், அதன்மேலும் திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டா வென்னும் பேதவாத சைவமதமும் அடாவென்பதாம்.

இதனானே தடைவிடைகளான் மேலது சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

அதே வாணவமும் முதற்காரணமாகக் கொளப் பொருந் தாமற் பெத்தானமாக்களைப் பொருத்தி நிற்கு மென றுணர்த்துகிறார்

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதியாயு நெல்லை விட்டு நீங்கியவையின்றவிலை யிகழுத்திர், சொல்லியிடிற் றுகளற வரிசியின்பாலில்லை தொகையிருந்து மற்றொருதொற் றேறவிடாவா, மெல்லவிலை விடுமற்வே யிவைபோலவணுவை மேவுமல முடல்கன்ம மனாதிவிட்

டேநீங்கு, நல்லசிவ முத்திபின்கட் பெத்தானமானவை
நணுகிநிற்கு மாதலினா லச்சமுமின்றாமே (கூ)

(இ-ள்) நெல்லி	நெல்லுக்குத் தவிடுமியு மநாதியாயிருக்க
ற்குத்தவி	கவு மகக நெல்லைவிட்டு அவைகள் நீங்குமு
டுமிக ளநா	றைமையினை யெனக்குச் சொல்லவேணுமெ
தியாயுநெல்லைவி	ன்கிறாயாகில்
ட்டு நீங்கிடவை	
நின்றநிலை நிகழ்	
த்தீர்	
சொல்லியிடிற்	நீயவற்றை யிப்படிச் சொல்லுவையாகில்
றுகளற்ற வரிசி	அவ்வுமியுந் தவிடும் போகத் தீட்டின அரிசி
யின்பாலில்லை	யினுக் கில்லை
தொக்கிருந்த	அதனாலவை யிரண்டுடன்கூடி யிருந்தம
மற்றொரு நெற்	வேறேயொருநெல்லைச் சென்று பொருந்த
றேறிடாவாம்	மாட்டாது
மலவிவை	இவை யிரண்டு மநாதியாயிருக்க வோரவ
விடுமற்றே	தாரத்தினமே லதனை விட்டுப்போகாநிற்கும்.
இவைபோல	இந்த முறைமைபோல
அணுவைமேவு	சுத்தானமானவைப் பொருந்தி நிற்கும்
ம்	
மலமுடலசன்	மலமாயா கன்மங்களினுடைய அநாதிக
ம மநாதிவிட்டுநீ	தவமோ ரவதாரத்திலே விட்டு நீங்கா நிற்
ங்கும்	கும் அதெக்கவதாரமாயதெனில்?
நல்லசிவ முத்	அந்தச் சுத்தானமாக்கள் நன்றான சிவத்
தியின்கண்	துடன்கூடி முத்தியைப் பொருந்தின விடத்
	துப் போங்காணும்.

பெதகானமா மறறப் பெதகானமாககளை யெபபொழு
லை நணுகிகிறகு தும பொருநதிகிறகும.

ம

ஆதலினு ஞச ஆகையால் முதகானமாககளிடத்து மல
முழுனுமே மிலலை மறறப பெதகானமாககளைக குறித
துக காணக எ-று

'தொககிருநது மறறொருநெற றெறறிடாவாம' எனபதற
குத திடடின வரிசியுடனே தவிடுமுமியும கூடியிருநதாலு மநத வரிசியை வாதிதது மறறொரு நெலலாக மாடடாது எனபவும பெறும

உமி தவிடுபோன வரிசி சுபா வமாயிருககுமோ வேறே பெறு மொரு சனமாநதரததை யடையுமோ வெனில் சன மாநதரததை யடையாது தனமெலததுவமு நாசமுமாகாது ப ரிணாமமு மடையாது இபபடி யானமாவுககுச சுதநதரமான சொருப மடையு மெனபது கருததென வறிக.

இதறகுப பெரிய கிரநதகமம, சுபபிரபேதததது மறிக (சு)

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

—o—

மேலு மானமாவுக கநாதி சயபநதமாகிய ஆணவாதி பாசம நீஙகு முறைமையும அது நிததமுங கெடாமுறைமையுங கூ றுகினறார.

அணுவை யநாதி மேவு மல முடல்களம மநாதிவிடடேநீஙகு ம - ஆனமாவை யநாதியே பொருநதிநிறகும ஆணவமலமும தேகாதிககுக காரணமாகிய மாயையுங கனமமு மனமையாகிய சிவானநதத்தைப பெறுமுததியிலே கறக தொழிலவிடடு நீஙகும. அநாதியான தனமையில்லை மூனறு பொருளு நிததியமெ

னறு சொல்லுகையால் இவவிடத்துப் பாசங கெடுமென்றதெ லவா றெனனில? பாசம நித்தங கெடாதெனபதற்கு,—பெத்த தானமாவை நணுகிநாகருமாதலின் ஞ,சமுமினறுமே - முத்த ரைவிட்டு நீங்கியும பெத்தானமாக்க ளிடங்களிலே பொருந்தியு நிறகையாற பாசத்தககு நாசமில்லை. அநாதி சையோகத்து க்கு + வியோகமில்லை யெனபது கூடாது அதெவவா றென னில?—நெலலினுக்குத தவிடுமிகுளநாதியாயே நெலலைவிட்டுநீ ங்குமவகை நின்றநிலை நிகழுததீர - அநாதி சமயோகத்திற்கு வியோகமில்லை யெனகிற புததிமானகளே நெல்லுக்குத தவிடு மியும அநாதி சமயோகமாயிருநது நெலலைவிட்டு நீங்கின வகை யும அவை நீங்க வரிசியழுககற்று நினற நிலையுஞ சொலலி க காணீர.—சொலலியபடி றறுகளறற வரிசியின பாலிலலை மெல லவிவைவிடுமறவே - சொலலுமிடத்திற றுகளறற வரிசியிலிட த்திலே உமியுந தவிடுமில்லை, உமியுந தவிடும நீஙகுவோரால க ரமத்திலே நீஙகும்,—தொககிருந்து மறறொருநெற றோறறிட வாம -' இவைபோல் அகததத தோலாகிய உமி துகளறற அரி சி யுடனே கூடியிருநதாலு மகத வரிசியினை யொருநெலலா காது இதுபோல பாசத்தை நீஙகின ஆனமா விபுவாகையால பாசத்திறகு மானமாவிரகு மோரிடத்தாயினு முனபுபோல முத்தானமா பசுவாகாதெனை றிதனபொருள.

+ வியோகம பிரிவு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அநாதி பாச பநத மகனுமா றெயபடி யெனன வுத்தர மு ரைக்கினறார.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அரியோடுஞ் சகசமாய் நின்ற முளைதவிடுமிகள் கெட்டொழிய அரிசி கேடின்றி நிலைபெறுதல் கண்டாம், அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெல்லுந் தோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்லாமையான் அவை யவ்வரிசியினைக் கட்டுநிற்குமென்றற்கு உரிமையின்மையின், அவை ஆணடில்லையென்பதே தேற்றம். அவைபோல அநாதியே யுயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மும்மலங்களும் முத்திநிலைக்கண் விட்டொழியுமென்றே கொள்க. ஆண்டு விட்டொழியினும் ஏனைப் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இழுக்கில்லையென்பதாம்.

இதனை விளைவித்தன மலமென்பதூஉ மறிக.

மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மலம் பற்றறக்கெடுமென்பாரையும் ஈண்டு மறுப்பார், மெல்ல விவை விடுமற்றே யென்றுங் கூறினார்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இனம்பற்றியும் உவமேயம்பற்றியும் முளையு முடனவைத்து ணாக்கப்பட்டது.

இதனானே இரதகுளிகை பரிசித்த செம்பிலுங் களிம்பு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல் செல்லாமை அருபலத்தியே துவின வைத்துணர்த்தற்பொருட்டு, வேறுமோருவமைகூறுமுகத்தான் அம்மூன்றுமொருங் கேவலியுறுத்தப்பட்டன.

இவைஐந்துசெய்யுளும் மேல்சூத்திரத்தின் அகலுங்குற்றமென்ற இறுதிக்கூற்றி னொழிபாய் இயைபுபற்றி யீண்டு வைக்கப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———○———

அநாதியாயிருக்கிற பாசங்கள் நீங்குமென்ற தெப்படியெ ன்ற சமவாதியை நோக்கி நெல்லுக்குண்டான தவிடுமியு மநா தியா யிருக்கவு நீங்குகிற முறைமைபோலவென் றருளிச்செய்கி றார்

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங் குமவகை நின்றநிலைநிகழ்த்தி - நெல்லுக் குண்டான தவிடுமியு மநாதியாயிருக்க அந்த நெல்லைவிட்டுப் போம்படியும் அக்கிடத் திலே நிற்குமென்கிற முறைமையையும் எனக்குச் சொல்லவே ணும்,—சொல்லியிடுற துகளற்றவரிசியி னபாலில்லை - அதவுன க்குச் சொல்லுமிடத்துச் சுத்தமான வரிசியிற் றவிடுமியு முண் டாகாது அந்த வரிசியிலே உமியுந் தவிடு மிரண்டு மீளவுங்கூடிக் கிடந்தாலும் பொருந்துமோ வென்னில்?—தொக்கிருந்து மற் றொருநெற் றோற்றிடாவாம் - இவை யிரண்டுங் கூடியிருந் தும் துகளற்ற வரிசி வேறொரு நெல்லுண்டாகைக் கங்குரியாது — மெல்லவிவை விடுமறவே - இவை யிரண்டு மநாதியா யிருக்கச் சேஷ்ரவத்ரத்திலே பெத்தன் நேராக விலலைபாய்ப் போகாநி ற்கும—அவைபோல அணுவைமேவு மலமுடலகனை மநாதிவி ட்டே நீங்கும் - அந்த தவிடுமுமியு மோரவதரத்திலே நீங்கின முறைமைபோல ஆன்மாவைப் பொருந்தி நிற்கிற மலமாயாதி களைமங்க ளிவனுடைய வநாதித்தத்துவ மொருகாலத்திலே வி ட்டு நீங்காநிற்கும் அதற்க்கவதர மேதெனனில்?—நல்லசிவ மு த்தியின் கண-பொல்லாத வசத்தியத்தை யசத்தியமென் றறிந் தூநீங்கி நன்றுன சத்தியத்தைச் சத்தியமென் றறிந்து சிவத்து டனிரண்டறக் கூடுகிற மோக்ஷத்தி லில்லையாம். அஃதியாதென றதெப்படி யெனனில்?—பெத்தான்மாவை யணுகிநிற்கும்-திரிப

தாரத்த நிர்ணயத்தை யறிந்து மலத்தை நீங்காமல் மலசம்பந்திகளாயிருக்கிற பெத்தான்மாக்களைப் பொருந்திநிற்கும் — ஆதலினாலே நாசமுமின்றாமே—ஆதலினாலே முத்தான்மாக்களிடத்து மலமில்லையாய்ப் பெத்தான்மாக்களிடத்து நிற்கையால் இந்த மலங்கள் கெடுவதுமில்லை

இதனாற் சொல்லியது, நெல்லுக்குத் தவிடுமியு மநாதியாயிருந்தும் ஓரவசரத்திலே நீங்குந் தன்மைபோல ஆன்மாக்களுக்கு மலமாயாதி கன்ம மநாதியாயிருந்து மோக்ஷத்தைப் பெற்ற முத்தான்மாக்களிடத்து இல்லையா யிருக்குமென்றும் பெத்தான்மாக்களைப் பொருந்தி நிற்கையால் நித்த தத்துவ மழியாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங்குமவைகை நின்றபின்னை நிசழ்கதீர — அரிசியொடு சகசமாய நின்றமுளை தவிடுமிகள் கெட்டொழிய வரிசி சேடின்றி நிலைபெறுதல் கண்டாம்,—தொக்கிருந்து மற்றொரு நெற் றோன்றிடாவாம் — அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெற்றோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்லாமையான்,—சொல்லியிடற்றுகள்ற வரிசியின் பாலில்லை மெல்லவினையறவே விடு மவைபோல—அவைசொல்லும் பிடத்துக் குற்றமற்ற அரிசியினகம் டங்கி நிற்குமென்றற கோரிகைபினமையின் அவையானைடியல்ல யெனப்படேதேற்றம் அவைபோல, அநாதியனுவை மேவுமல முடல்கன்ம நல்லசிவ முத்தியினகண் விட்டே நீங்கும் அநாதியே யுயிர்களொடு சகசமாய நின்ற மலமாயை கன்மங்களாகிய மும்மலங்களு முத்திநிலைக்கண் விட்டொழியு மென்றே கொள்க,—பெத்தான்மாவை நணுகி

நிறகுமாகலின ஞசமுமினறுமே,—ஆணடு வினை மொழியினு ம
னைப பெசதரிடததுக காணபபடுதலா லவைநிததப பொரு
ளாதற கிழுககிலலை யெனபதாம.

இதனுனே இராகுளிகை பரிசிதக செமபினும களிமபுதொ
க கிருககுமெனக கோடுமெனபாரை நோககித தொககிருததல
செலலாமை யனுபலததியேதுவின வைததுணாததற பொருடடு
வேறு மோருவமை கூறுமுகததா னம மூனறு மொருஙகே வலி
யுறுததப பட்டன

இவைஐநது செயயுளு மேலைசசூததிரததின' அகலுங குற
றம' என்ற விறுதிககூர்றி னொழிபா யீணடு வைககபபடடன

மறைஞானதேசிகா உரை.

மே லிநதச சுததானமாககள சிவனது திருவடியைக கூடிநிற்கு
முறைமை பெபபடியெனற ஐககியவாதியைக குறிததுச
சீவா சிவனுடைய வைக்கிய மீதென றுணாததுகினறா.

எவ்விடத்து மிறைபடியை யினமியமைநதொன
றையமிந இயற்றிடா வுயிாக ளீசனறுளுனு, செவவி
தினி லுளம்புகுநது செயதியெலாமுணாநது சேடி
பமித தெஙகுமாயச செறிந்துநிறப, னிவவுயிாக டோ
றறும்போ தவனேயின்றித்தோறறு இவறறிளுககம
முதலெழுத்துக கெல்லாநிறகு, மவ்வுயிாபோ லின்
றிடுவ ஞதலாலு மானடியை யகனறுநிறப தெஙகே
யாமே. (எ)

(இ-ள.) எவவிட உயிர்க ளிறையடியையினறி யெவவிடத
தது மிறை துமமைக தொனறையறிக் தியறறிடாவெ

யடிமை யினறியமைந் தொன்றைப்பற்றி நின்றிடா வுயிர்கள்

னைப் பந்தமாற்றுக ஆன்மாக்கள் சிவனருளின் பிரேரகமின்றி யெல்லாவிடத்து மொன்றைப் பொருந்தி யறியவுஞ் செய்யவு மாட்டார்கள்

ஈசன் றானுஞ் செவ்வியினி னுள்புகுந்து செய்தி யெலாமுணர்ந்து

சிவனுஞ் சராசராத்மிகமாகிய ஆன்மாக் கடோறும் வியாபித்து நின்றவர்கள்செய் த புண்ணியபாவங்களை யுள்ளவாறுணர்ந்து

சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்

அவர்களவர்கள் செய்த கன்மத்துக்கீடா கச் செயற்படுத்திச் சர்வ வியாபியாய்ப் பிரி வின்றி நிற்பன்.

இவ்வுயிர்க டோற்றும்போ தவனையின்றித் தோன்றா

இந்த வான்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கீடான வுடலை யெடுக்கும்பொழுது அவன து பிரேரகமின்றித் தோற்றமாட்டா தாக லா லவனருளாலே தானே சீவிக்கும் இவனொ ருவனாயிருந்து சர்வ ஆன்மாக்களிடத்தும் வியாபித்திருக்கு மஃதென்போல வென் னில்?

இவற்றினுக் கமுதலெழுத்தாக் கெல்லாநிற்கு மவ்வுயிர்போ னின்றிடுவன்

சிவனு மான்மாவுங் கலந்துநிற்கு மதனை யறியில், "மெய்யினியக்க மகரமொடு சிவ ணு-மெய்யொ டியையினு முயிரியல்திரியா" என்னு மிலக்கணத்தான மெய்யெழுத்தான து தானே நடவாம லுயிரெழுத்தைப் பொ ருந்தியே நடக்கதாயினபொழுது தன்னி லைமை திரியாதவாறுபோல, இந்த வான்மாக்களு மெல்லாத் துக்கும் பிராண நாயகனாகிய சிவனுடன்கலந்து நின்று சீவியா நிற்கும்.

ஆதலானு மா இத்தன்மையை யுடைய ஞானிகையினாலே
னடியை யகனாது யா மவனுடைய திருவடியைவிட்டு நீங்கிநிற்
நிறபதெங்கேயா ப தோரிடமு மில்லைகாண எ-று.
மே.

'ஒருநாழியப்பு மொருநாழியுப்பு, மிருநாழி யிந்த விருநா
ழி—யொருநாழி, யாமளவினிரு ளடங்கியிடு முப்புப்போ, லா
முட னு மாவியடங்கது' என்று ரெமதுகுரவா.

இதனை விரிக்கிற் பெருகும்.

இதறகுப பெரிய கிரஞ்சகமம. (எ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

முத்தியிலே ஆனமா சிவனைப்போலே யிருப்பதன்றி சிவ
னை வேறறக கலந்து நிர்ப்பனெனபதை வேணடா வெனனு
ம அஞ்ஞானியுடைய மூாத்தாவிலே ‡ அசனியாதமாக வெக
காலத்தாஞ சிவனைப் பிரிநது நிர்க்குமுறைமை கூடாதென்பது
கூறுகினறது.

உயிாக ளெவவிடத்து மிறையடியையின்றி யனமாநதோன
றை யறிநதியறறிடா - ஆனமாககள துலஞ்சுக்கும தேகஙகளிலு
மிந்திரியஙகளிலுஞ் சிவனையன்றி யொனறை யறியவு மொருகிரி
யையைப் பண்ணவு மறியார்கள்.— ஈசனருணஞ செலவிதினி
னாம்புகுநது செய்தியெலா முணாந்து சேட்டிப்பித தெஙகு
மாய்ச் செறிந்து நிற்பன - இநதப்பரமேஶ்வரனும நேரே யா
னமாக்களிடததிலே பொருந்தினன றவர்க ளவாகள பணணுங
கனமங்களெல்லா மறிந் தந்தக் கனமங்களுக கிடாக வானமா
ககளை பிரவிருத்திபண்ணுவித் தெவவிடத்தும் பிரியறக்கூடிநிற்
ப்பன,— இவ்வுயிர்கடோற்றும்போ தவனையின்றித தோற்று-

இவ்வான்மாக்கள் ஞானக்கிரியைக ளாணவத்தினாலே மறைந்து நின்று பிரகாசிக்கும்போ தந்தச் சிவனையன்றிப் பிரகாசியா.—அம் முதலெழுத்துக்கெல்லாமுதலா நிற்கு மவ்வுயிர்போலிவற்றினுக் குயிராய் நின்றிடுவ னாதலால் நாமரனடியை யகன்று நிற்பதெங்ஙனேயாமே-முதலெழுத்தாகிய அகார மெல்லா வெழுத்துக்கு முயிராய்நின்ற வந்தவுயிரெழுத்துப்போல ஆன்மாக்களுக்கெல்லாஞ் சிவ னுயிராகப்பொருந்தி நிற்பன், ஆகலானுஞ் சிவனைப் பிரிந்து தனித்துச் சிவனுக்குச் சமனாய் நிற்போமென்பதெவ்வாறு கூடும், கூடாதென் றிதன்பொருள்.

† அசனிபாதம்-இடிவிழுகை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பெத்தான்மாக்களுக்கு சுவாதீனமே ஸ்வாதந்திரியமில்லை யென்று பேசுகின்றார்

முற்கூறியதிற் சிறிது கூட லோகப் பிரசித்திப் பொருளோதலால் வெளிப்பொருள்

பெத்தான்மாவைக் குறித் துரைத்திருக்க விவ்விடத்துச் சிலர் முத்தான்மாவையுங் குறித் துரைத்ததென்று கொண்டு முத்தான்மாவுக்குச் சிவனோடொத்த வியாபித் தொருசிவசாதியாய் நிற்றலே சிவனோ டகலாமல் நிற்பனென்பதுங் கலப்பாய் நிற்பனென்பதும் நாஞ்சொல்லுஞ் சுத்தாத்துவைத சிவசித்தாந்த மென்பதை யறியாமல் அரனடியையகன்று நிற்பதெங்ஙனேயாமே என்பதற்குப் பிரிந்து நிற்பதென்று சொல்லுவார்களென் றெண்ணிக் கொண்டு விசிட்டாத்துவைதமாய் வேறறக் கலந்து நிற்பனென்று பரிகரித்தார்கள். அது அநாதிமுத்த சிவனுக்கு மான்மாவுக்குஞ் சமவியாபகத்துவ மிருக்கிற படியினாலே அப்

படிப் பிரிந்திருக்குமென்று சொல்லுவாராக ளில்லை, பிரியாதிருந் தாலும் அமூர்த்த வஸ்துவுக்குப் பரிச்சலப்பென்பதில்லை

ஸாவவஸ்துஷவநுஸஸ்ர்தித ஸ்வயம்ஸர்வவஸ்துபி
ஸாவமவ்யாப்யாவதிஷ்டேத நசஸமயுஜ்யதேபரபு

என்றுசிவாகம வசனமிருக்கையால் சிவசமவாதி சொல்லுஞ் சாமியத்துக்கு வேறாய்ச் சித்தாந்தி சொல்லும் சிவாத்துவைத சிவசாமியம் இவன் சொன்னதாதலால் அதிற் சொல்லுந் தூஷணம் சிவதூஷண மென்பதறியாமற் சிலர் சொன்னார்கள், அவர்க்குப் பிராயச்சித்தம் சிவனே பண்ணுவர்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாவுக்கு அறிவுசெயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதலும் இறைவன் றிருவடியையின்றி யமையமாட்டா அதுபற்றி யிறைவனும், அக்கரங்களை யியக்குதற் பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போல, அறிவுசெயல்கள் விளங்குதற்பொருட்டு உயிர்களோடுங் கலந்து நிற்பன் அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள் பின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களை யுந்திட்டுத்தக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லா மறிந்து செலுத்தி அவ்விடயங்களினு முடனாகக் கலந்து நிற்பனாகலான் ஆணவமலத்தினீங்கி வேறு நின்றவுயிர்கள் அதுபோல இறைவனைவிட்டுத் தனித்து நிற்றல் ஓரிடத்து மில்லையென்பதாம்

எவ்விடத்தும் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமென்க.

இதனான் உயிர்களறிக் கியற்றிடா வெனவும் இறைவனொரு னொடுசெறிந்து நிற்பனெனவுங் கூறியது ஆன்மாவினறிவுசெயு

ல்கள் விடயித்தற்கட்படு மியல்பிற்கும், தோற்றும்போ தவனை யின்றித் தோற்றாவெனவும இறைவ னவ்வுயிர்போ னின்றிடுவ னெனவுங் கூறியது அவை விளங்குதற்கட்படு மியல்பிற்குமெ னக் கொள்க.

இவ்விருதிறத்துள் உயிரிற் கலந்துநின்று அறிவுசெயல்களை விளக்குதலே காட்டுமுபகாரமெனவும், அவ்வுயிரை யெடுத்துக்கொண்டு சென்று விடயத்திற் கலந்து நிற்றலே காணுமுபகாரமெனவுங் கொள்க

உயிர் ஒன்றனை விடயிக்கல் இறைவ னவ்விடயத்துமுடன் சென்று கலத்தாலன்றி உயிரிற் கலத்தன் மாத்திரையா லமையாதென்பது, கண்ணொளி விளக்கின் சோதியொடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காண்டல் செல்லாமையின் வைத்துணர்ந்துகொள்க.

“அறிவானுந்தானே யறிவிப்பானுந்தானே” என்றபின் “அறிவாயறிகின்றானுந்தானே” என்ற அம்மைதிருவந்தாதியுமிது.

இதனானே, அநாதியுடனின்ற வாணவமலத்தை விடுநீங்கி இறைவனொடு கூடுமாயின் அம்முறைபற்றி இறைவனையு மொரோவழி விடுநீக்கப் பெறும்போலு மென்னு மவ்வாதிகளை நோக்கி, அது கூடாமைக்கு ஏதுக் கூறுமுகத்தான் ஈசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுவனென்ற முதற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

நீரும் நிழலும்போல நிர்விகாரியாயிருக்கிற சிவன் பக்குவான்மாக்களை யறிந்து அவர்கள் பாசத்தை நீக்கித் திருவடியிற் கூட்டிக்கொள்ளுவனென்றும் அபக்குவான்மாக்களுடைய பாச

சத்தை நீக்கிக் கூட்டிக்கொள்ளா னென்றும் சொன்னதெப்படி, ஆன்மாத்தா னறிவனல்லவோ ஆகையாலே சிவனுடைய ஞானத்தினாலே பாசத்தை நீக்கிக் கொள்ளுவனென்ற அவிகாரவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

எவ்விடத்து மிறையடியையின்றி யமைந்தொன்றை யறிந்தியற்றிடாவுயிர்கள் - பெத்தமுத்தி யிரண்டிடத்திலும் தயபிரானாத திருவருளையின்றி ஆன்மாக்கள் தானாக வொருவிஷயத்தைப் பொருந்தி யறிந்தனுபவிக்கவும் அனுபவித்தே கன்மத்துக் கீடாக வொன்றைச் செய்யவும் யிவையாவடுக்கு மாட்டாகள.—ஈசனருளு செவ்வித்தினினுளம்புகுந்து - ஆன்மாக்கள் தானாகவொன்றையு மறியாததுகொண்டு பரமேசுவரனும் செவ்விதாக ஆன்மாவிலே யுடனாகியே பொருந்திநின்று,—செய்தியெலாமுணர்ந்து- ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக் கீடாக வெழுந்திருந்து செயல்களையெல்லாந் தனது திருவுளத்திலே கண்டு,—சேட்டிப்பித்து-அந்தந்த விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பித்து,—எங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன் - சடசித்துக்க ளிரண்டிலும் பூரணமாய் விட்டு நீங்காமனிற்பன். இவையன்றியும்,—இவ்வுயிர்கள் தோற்றுமபோ தவனையின்றித்தோற்றுது - இவ்வான்மாக்களுக் குள்ள கன்மம் புசித்துத் தொலைந்து அந்தச் சரீரத்தைப்போட்டுக் கன்மத்துக் கீடாக வேறொருசரீர மெடுக்கு மிடத்தும் கர்த்தாவன்றித் தானாக வெடுக்கமாட்டாது,—இவற்றினுக்கமுதலெழுத்துக் கெல்லாம் நிறகு மவ்வுயிர்போல நின்றிடுவன் - அகாரமென்கிற முதலுயிர் அக்கரங்களுக் கெல்லாம் பிராணனாய் நின்று அக்கரங்களைக் காரியப் படுத்தினாற்போல சிவனும் ஆன்மாக்களுக்குப் பிராணனாய்நின்று காரியப்படுத்துவன்,—ஆதலால் நாமிரண்டிலையகன்றுநிற்ப தெங்கேயாமே - ஆகையாலே பரமேஸ்வரனுடைய திருவடியை விட்டு நீங்கிநின்று தானாக வறியத்தக்கவிடமெவ்விடம், ஓரிடமுமில்லை.

என்னவே யான்மாவுக்குத் தான் அறிவிக்க வறியுந்தொழிற்றானாக வறியாதென்பது கருத்து. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், அவிகாரவாதி நிராகரணம் "நீர்நிழலையேய சீர்பெறுகடவுளைச் - சேர்ந்தவாக்கின்பம் வாய்ந்திடுமென்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமின்மையி-னிழைத்தோயமி னென்பதூஉந் துன்பம் - விளைத்தோதமில் வெறுப்புமொன்றிலதே" என்றும், சிவஞானபோதம், ௧௧ - சூ, ௨ - வெ, "ஏகமாய்நின்றே யிணையடிகளொன்றுணரப், போகமாய்த்தான் விளைக்கும் பொற்பினால்—னேகமா, யுள்ளத்தினீக்காணுணுணுகு வாருள்கிறதை, யுள்ளத்தாற் காணுமே யுற்று" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சிவன் வேறறநின்று ஆன்மாக்களுக்கனாத்துக் கொடாக விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கும் தொழிற்றானாக வறியாதென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உயிர்களமைந்த வொன்றைடறிந் தியற்றியிடல் - ஆன்மாவுக்கறிவு செயல்கள் விளங்குதலும் விளக்கியபின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதலும்,—எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமையா - பெத்தமுத்தி யிரண்டினு மிறைவன் றிருவடியை யின்றியமையமாட்டா,—என்றும்-அதுபற்றி யிறைவனும்,—இவ்வுயிர்கள் தோன்றும்போ தவனை யின்றித்தோன்றா - இவ்வான்மாக்களுக்கு அறிவுசெயல்கள் முதல்வனை யின்றி விளங்காமையின் அவைவிளங்குதற் பொருட்டு,—அமர்தலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கு மவ்வுயிர்போ லிவற்றினுக்கு நின்றிடுவன்-அக்கரங்களையியக்குதற் பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போ

லவுயிர்களோடுங் கலந்துநிற்பன —செவ்விதினி னுமாய்ப்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்த சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன—அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள் பின்விடயத்திற் சென்று பற்றுதற் பொருட்டவ்வுயிர்களை யதிட்டித்துக் கொண்டவை செல்லுமாறெல்லா மறிந்து செலுத்தி யவ்விடயங்களி னு முடனாகக் கலந்து நிற்பன,—ஆகலான் மரணடியை யகன்று நிற்பதெங்ஙனேயாமே - ஆதலா னாணவமலத்தி னீங்கி வேறு நின் றவுயிர்கள் அதுபோல் விறைவனை விட்டுத் தனித்து நிற்றல் ஒரிடத்தினு மில்லையென்பதாம்.

இங்ஙனமே உண்மையுடனின்ற வாணவ மலத்தைவிட்டு நீங்கி யிறைவனொடு கூடுமாயின் அம்முறைபற்றி யிறைவனையும் ஒரோவழிவிட்டு நீங்கப் பெறும்போலுமென்னும் அவ்வாதிகளைநோக்கி அதுகூடாமைக் கேதுக்கூறு முகத்தா னிச் சூயிர்களுக்குக் காட்டிக் கண்டுமென்னற முகற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

☞ கக-சூ, க-ம், அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலு மவன் சர்வவியாபி யாகிற காணவேண்டா
வோ வென்னப் பசுக்ஞானமாகச்சஞுக் கொழி
ந்து மறைந்தியவர்களுக்குக் காணப்படாதே
ன றுணர்த்துகின்றார்.

எங்குந்தா னிறைந்துசிவ னின்றானே யெல்லா
ருங் காணவே வேண்டுந்தானென்னில, இங்குந்தா ன

ந்தகருக் கிரவியிருளாகு மீசனருட் கண்ணிலலாக்
கொளியாயேயிருளாம், பங்கந்தா னெழுமப்துமம் பக
குவத்தையடையப் பருதியலர்த் திடுவதுபோற் பரு
வஞ்சேருயிர்க்குத், துங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்
தருளினாலே சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவ
னகாணே. (அ)

(இ-ள்) எங்குந் தானிறைந்து சிவனின் றானாயி னெல்லாருங்காணவே வேண்டுந் தானென்னில்

சிவன் சர்வவியாபகமாகக் குறைவற நிறைந்து நின்றானாகிலு மவனை யெல்லாருங் காண வேணும், காணாமையாற் கர்த்தா வல்லவென்று நீ சொல்லில்?

இங்குக் காணகந்தகருக் கிரவியிருளாகும்

இந்த வுலகத்திலகக் ஜாதிக்குருடனவ னெவ்விடத்தும் பரம்பிப் பிரகாசியாநிற்கையா லுங் கண்ணில்லாதோர்க் கிருளாயே தோன்று மாறுபோலத் தோன்றாநிற்கும்.

ஈசனருட்கண் ணிலலாற் கொளியாயேயிருளாம்

சிவனெவ்விடத்து நிறைந்து நின்றாலு மவன் கருட்கண்ணையுடையார்க்குப் பிரகாசமாயே யிருப்பன் அஃதில்லாதோர்க்கு இருண் மயக்குற்றாற்போலத் தெரியாது நிற்பன் காண். ஆனாற் சிவன் பட்சபாதி யாகானோவென்னில்?

பங்கந்தானெழுமப்துமம் பக்குவத்தை யடையப் பருதியலர்த் திடுவதுபோல

சேற்றினமுழைந்தெழுகின்ற தாமரையின் கூட்டத்திலே சில முகையலரும், பக்குவமுடையதைப் பரிதியான தலர்த்துமாறுபோ

பருவஞ்சேரு — சிவசத்தியினுடைய பரிசனத்தினாலே சுத்
யிர்கட்குத் தங்கை — தரான வான்மாக்களுக்கு மேலான சிவஞா
வரன் ஞானக்க — ன திருஷ்டியைக் கொடுத்து அவர்கள் கண்
ண் கொடுத்து — டிருக்கும்படிக்கு

அருளினாலே — இவர்கள் காணுந் தன்மை யில்லாமையா
ல் தனது காருண்ணியத்தினாலே

சோதிக்குட் — அறிவுக் கறிவாய் வந்து நின்று தோன்று
சோதியாய்த் — வன் எ-று.
தோன்றிடுவன்
காணே

ஞானக்கண் கொடுத்தென்பது இவனுக்கு முன்பில்லாததைக் கொடுத்ததன்று, இவனுக்குண்டான ஞானக்கிரியைகள் தடைபட்டதைச் சிவஞானத்தாலே போக்கிச் சிவாபிவியக்தியைப் பண்ணுமதைக் கொடுத்ததென்றும் கூறியதென வறிக.

இதற்கு நிசுவாசம் சிவதருமோத்தரம் மதங்கத்து மறிக

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிவ்வா றெங்குமபிரிவறச் சிவனிற்கில் எல்லாராலுங் காணவேண்டுமெனனில்? அவன் ஞான ஸ்வரூபியாகையால் ஞானக்கண்ணினாலேயே காணவேணும் அந்த ஞானக்கண்ணும் பக்குவத்திலே சிவனருளா லுண்டாமென்னு முறைமையுங் கூறுகின்றது

எங்குந்தா னிறைந்துசிவ னின்றனனே லெல்லாருங் காணவே வேணுமெனனில் - சிவனெவ்விடத்தும் பிரிவற நிறைந்து நின்றனனே லெல்லாருங் காணப்பட வேணுமே! யவ்வாறு காணப்படாதே யிருப்பா னேனெனனில்?—இங்குந்தா னந்தகருங்

கிரவியிருளாகும் - இந்தப் பூமியினிடத்துக் குருடர்க் காதித்தி யனுங் காணப்படாதவனே! அவ்வாறே,—ஈசனருட் கண்ணிலா ரக் கொளிபாயேயிருளாம் - சிவஞானமாகிய திருஷ்டியில்லா தபோகத்துச் சிவன் ஞானப்பிரகாச ஸ்வரூபியாயிருந்துங் கா ணப்படான் காணு முறைமை யெவ்வா றுண்டாமெனின்,— பங்கந்தா னெழும்பதுமம் பக்குவத்திலகியடையப் பரிதியலாத திடுவதுபோற பருவஞ்சேருயிர்க்குந் துங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளினாலே சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே - சேற்றிலேயின்ன றுண்டான தாமரை முகையான தலா தற்குப் பக்குவமானபோ தாதித்திய னலர்வித்தாற் போல மலபரிபாகத்தைப் பொருந்தின ஆன்மாவுக்கு மாதேவனாகிய சிவன் சிவஞானமாகிய திருட்டியைக் கொடுத்தத னாலம் ஞான பிரகாசத்துக்கு வேற்ற வதிகப் பிரகாசமாக வேறாகத் தோன்றுவனென்ன வறியென் றிதன்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

அசிவ யோகிக்கு அப்ரத்தியக்ஷன் சிவத்தத்த சிவ சாக்ஷாத்கார நிஷ்கள நிராலம்ப சித்த சிவயோகிகளுக்குச் சிவன் பிரத்தியக்ஷனென்று பேசுகின்றார்.

கொடுத்து - விளக்கி,—சோதிக்குட் சோதியாய் - பராக்கு ரூப சத்திக்கு— பிரத்தியக்கு ரூப சத்திமானாய்,

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

முதல்வன் அத்தன்மைக் கலப்புடையனு மெங்குஞ் செறிந் தின்று உபகரித்தவிடத்தும் அஃதருட் கண்ணுடையார்க் கன்றி

அறியவாராது. அவ்வருட்கண்ணும் பக்குவமுடையார்க்கன்றிக்
கிடைக்கப் பெறாது அப்பேறும் முதல்வனையின்றி யமையா
து ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய வருட்கண்ணை முதல்வன் ப
ருவம் பார்த்திருந்து கொடுக்கப் பெற்றுடையார்க்கே அவனறிவு
க்கறிவாய்நின்று அவ்வா றுபகரித்துவருமது தவிர்தற்கில இனிது
விளங்குமென்பதாம்.

இதனையாயு மறிவுடையனுக்கு உரிமை கூறியவாறு.

பருவமெய்தாதாரும் மெய்தியதாரும் ஓரிடத்தே தோருங்கு
காட்டுவார், பக்கத்தா னெழும்பதமமென வேற்றுமை கூறினார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

நிர்விகாரியா யெங்கு நிறைந்து நிற்கிற சிவ னநுக்கிரகஞ்
செய்வாராகி னெல்லார்க்குமொக்க வநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்
டாமோ வென்ற அவிகாரவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

எங்குந்தா னிறைந்துசிவன் நின்றானு கெல்லாருங்கான
வே வேண்டுங்காணெனனில்-எல்லா வான்மாக்களிடத்தும் எல்
லா வத்துவாக்களிடத்தும் சிவன் பூரணனாய் நிற்பானாகில் எ
ல்லாருஞ் சிவனைக் காணவேணு மென்று நீ சொல்லுகிறாயாகி
ல்,—இருங்கதிரோ னந்தகருக் கிரவியிருளாகும் - இவ்விடத்துப
பிரபஞ்சமெங்கும் பிரகாசித்து நிற்கிற ஆதித்தப் பிரகாசந்தா
ன் அந்தகராயுள்ளார்க் கிருளாயேயிராநிற்கும். அதுபோல,—ஈச
னருட்கண்ணில்லாத கொளியாயேயிருளாம்-பரமேசுவரனுடை
ய திருவருளாகிய கண்ணில்லாத பாசபத்தியா யுள்ளவர்க்குச்
சிவனொக்க நிற்கச்செய்தேயு மஞ்ஞானமே யொழிந்து தானொ
ரு முதலில்லையென்னும்படி நிற்பன்,—பக்கத்தா னெழும்பதமம்
பக்குவத்தையுடையப் பருவியவர்க்கிவ்வதுபோற் பருவஞ்சே

ருயிர்களுக்குத் தமக்கவரன்ஞானக்கண்ணைக் கொடுத்தருளினாலே சோதி
சுடர்சோதியாய்த் தோன்றுவனாகாணே - அனுவயம், தன்
னளவிலே சினைகித்தராய்த் தன்னை யறிந்து வழிபடுகிற பக்குவா
ன்மாக்களுக்குப் பாசத்தை நீக்கி எல்லாவற்றுக்கு மேலாயிருக்
கிற பரமேஸ்வரன் தன்னுடைய ஞான திருட்டியைக் கொடுத்
து அந்த ஞானமாகிய கண்ணாலே அவர்களுடைய பாசத்தை
நீக்கி அந்தப் பாச ஞானமாய் நிற்கிற பக்குவான்மாக்களிடத்தி
லே பிரகாசியாய் நிற்பனெனில் பட்சபாதியாகானோ வென
னில்? சேற்றிலே எழுந்திருக்கப்பட்ட எண்ணிறந்த தாமரை
களாதித்தனாலே அலர்த்தப்பட்ட பக்குவமான தாமரைபோ
லுமெனவறிவாய்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧௧-சூ.௩ வெ,
“ அருக்கனொநேர்நிற்பினு மலவிருளொகாணாத, கிருட்சண்ணே பாச
த்தார நீச—னருட்கண்ணாற், பாசத்தை நீக்கும் பக்லாதத்தாந்
தாமரைபோல், நேசத்திற நன்னுணர்ந்தார் நோ” என்னுமதனா
கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, ஆதித்தனை சன்னதியில் அநந்தனை
ப்போல அபக்குவராயுள்ள பாசபந்திகளுக்குச் சிவன் பிரகாசி
யானெனறும் பக்குவராயுள்ள முத்தான்மாக்களுக்குச் சிவன்
பிரகாசியா நிற்பனெனனும் முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவனெங்குந்தானிறைந்து நின்றாலும்-முதல்வனத்துணை
கலப்புடையனாய் எங்கும் செறிந்து நின்றாயகத்து வரினும்,—
எல்லாருங்காணவே வேண்டுமென்னில் - யாவரு மறியவே
வேண்டுமெனில்?—இங்குந்தானிரவி யந்தகருக்கிருளாகும் - அஃ

து பிறவிடத்து ஆதித்தனிந்தகருக்கு இருளாயே நின்றுபோ
ல,—ஈசனருட்கண்ணில்லாதவர்க்கு ஒளியாயேயிருளாம் - முதல்வ
னும் அருட்கண்ணுடையார்க்கன்றி யறியவாராது;— பங்கயா
னெழும்பருவம் பக்குவத்தையுடைய பருதியலர்த்துவதுபோ
ல- அவ்வருட்கண்ணும் ஒரு சேறதிற்றோன்றிய பக்குவமுடைய தா
மரையை யாதித்தன் அலரச்செய்வதுபோல,—பருவஞ்சேருயி
ர்க்கு - பக்குவமுடையார்க்கன்றிக் கிடைக்கப்பெறாது.—அங்
கவனருளினாலே ஞானக்கண்கொடுத்து- அப்பேறு முதல்வனை
யின்றியமையாதாகலான் பெற்றிதாகிய வருட்கண்ணை மு
தல்வன் பருவம் பார்த்திருந்து கொடுக்கப் பெற்றுடையாராக
கே,—சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றுவனாகவே - அவ
னறிவுக்கறிவாய் நின்று உபகரித்து வரும் அத்துவிதநிலை யினி
துவிளங்கும்.

இத்தையாவு மறிவுடையவருக்குரிமை கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முன்சொன்ன வுண்மையாலும் பின்சொன்ன வுபாயத்தாலும் சிவ
னுடனான்மா கூடிநிற்கிற முறைமையைச் சமயிகள் கருத்
துக்களை விலக்கி யவா மதங்களைமறுத் தருளிச் செய்கின்றா

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்னின்ற
சென்றணையு மவன்முதலிச் சிவத்தையணைந்தொன்றாய,
நின்றதுயிர் கெட்டதென்னிற் கெட்டதனை யின்றும்நி
ன்றதேற் கேடில்லை யணைந்துகெட்டதென்னிற, பொ
ன்றினதேன் முத்தியினைப் பெறுவாரார்புகனீ பொன்
றுகையே முத்தியெனிற் புருடனித்தனென்றும், ஒன்றி

யிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போலன்னி லொருபொ
ருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன்றன்றே (௬)

(இ-ள்) சென்ற — தேகாந்தத்தி லானமாத்த திருவடியைப்
பிணையுநிழல் — கூடுமிடத்து வேனிற்காலத்து உஷ்ணத்தா
போலச் சி — லவழிபோவார் வருந்தி நிழற்சென்று சேரு
வனிற்ப னென் — ந்தணிழலானது போலவே சிவனிற்பன
னின — இந்த வானமாவுக்கு ஜநநவிடாய் தீர்ந்து தா
னே யறிந்து கூடுமென்று ன்விகாரவாதி,

சென்றணையும — அறிவு செயலொன்று மில்லாத மரம்போ
வனமுதலி — லச் சிவனிற்க வந்த வானமாச் சென்றுகூடு
மாகிலிவனே கர்த்தாவாகும், திருவடியைக்
கூடுமிடத்துச் சிவன் கர்த்தாவுமா யானமா வடிமையாய்த் த
ந்நுகரண மிறந்து கூடுகிறவனாகச் சித்த கூடாது.

சிவத்தையணை — உயிர்கெட்டுச் சிவத்தையடைந் தொன
ந்தொன்றாயிணை — றாய் நின்றதென்றன.
ந்துயிர் கெட்ட
தெனின

கெட்டதுணைவி — கூடுமுன்னாக நாசமானது பின்சென்று
னொன்றும — கூடுவதில்லையாம
நின்றதேற்கே — கூடினபின் கெடாமலின்றதென்று லிவ
டிலலை — ளுமொரு முதலாய் நிற்கவேண்டும், சாயுச்சி
ய மோக்ஷமாதலா லதுவு மடாது

அன்னது கெட — கூடினபின்பு கெட்டதுவென்றாயாயின?
டதெனின

பொன்றினதே — கூடினபோதே கெடுமென்று யாயின்
ன முத்தியிலனைப — கிலேசநீங்கிப் பரமானந்த சௌக்கியமான
பெற்றவரார் புக — முத்தியைப் பெற்றிருக்கிறவரார், எமக்குச்
னீ — சொல்லுவாயாக நீ.

பொன்றுகை யேமுத்தியெனி னா	கர்த்தாவைக் கூடினபின்பு ஆன்ம நாசம பிறக்கிறதே மோக்ஷமென்றான
புருடனித்த னாகும	ஆன்மா நித்திய னென்கிறது மல்லவாய முப்பொருளு நித்தியமென்ற வேதாகமங்க டகும விரோதம வரும
ஒன்றியிருக் கொண்டிர சேர்ந் தாற்போ லென னில	கெட்டுப்போனது மபிரிந்து நிற்பதுமன்றி நீருதகஞ் சேர்ந்தாற்போல முத்தியி லொன்றாய் விடுமென ஐக்கியவாதி சொன்னதுமின,
ஒரு பொருளா மதியதியோ டுயிர பொருளொன்ற னதே	ஒப்பற்ற கர்த்தாவுடன உயிர்கூடி யொரு பொருளாகிறது ஒருமையாகச் சொல லப்பட்டதல்ல எ-று

நிசுவாசத்து மதிக (௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் பரமத முத்திகளை நிராகரித்தல

ஈஸ்வர அவிகாரவாதி, சென்றவிடமெல்லாம் நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்னில் சென்றவிடமெல்லாம் முதலி-சிவனே தமபுரியான, மலமரத்தி நிழல்போல நீக்கவானமாவே யுபாயங்களினாலே சிவனைப் பொருந்தவனென்னில்? ஆன்மாவே கர்த்தாவாம், ஆகையால் அது கூடாது. மேலான்ம லயவாதி,—உயிர்கெட்டுச் சிவத்தையணைக் கொன்றாய்நின்றதென்னிற் கெட்டதனாலன்றும் — ஆன்மா கெட்டுச் சிவத்தைப் பொருந்தி யொன்றாய்நின்றதென்னில் கெட்டதற்குக் கூடுதலில்லையாம்.—நின்றதேற் கேடில்லை.

ஒன்றாய் நின்றதென்கையாற் கெட்டதுமல்ல,—அங்ஙனங் கெட்-
டதென்னிற் பொன்றினதென முத்தியின்பம் பெறுபவராரென்புக
ல-சிவனுடனே பொருந்தினபின் ஆன்மா கெட்டதென்னில் அ
ப்பொழுது ஆன்மா நசித்ததென்று சொல்லும். நசித்ததாமாகி
ல் மோக்ஷத்திலுண்டாகிய சுகத்தைப் பெறுபவரார் நீ சொல்
லு.—பொன்றுகையே முத்தியெனிற் புருடார்த்தமன்றாம்-ஆன்
மாக்கள் தானே முத்தி, இன்பத்தைப் பெறவேண்டுவ தில்லையெ
ன்னில்? ஆன்மா நித்திய நல்லனுக்கேவனுட. ஆகையா லசத்
தே! பேலீபுவ லாக்கியவாதி,—நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல்,
ஒன்றியபின் ஒருபொருளாம் பதியோ டுயிர்பொ
ருளொன்றனதே-சிற்றேரியுடைய வந்தநீர் பேரேரிநீரோடே
கூடினாற்போல ஜீவாத்மாவினுடைய பாசபந்தமற்ற பரமா
த்மாவோடே கூடுமென்னில்? சிற்றேரிநீரும் பேரேரிநீரு மொ
ருதன்மைத் தாதலால் ஜீவனுஞ் சிவனு மொருதன்மைத்தல்ல
ஒரு தன்மைத்தாகி லொருபொருளாம் அப்பொழுது பதிபசுபா
சமென்னு மூன்று பொருளுக ளொருபொருளின்றி யிருபொரு
ளேயாம் ஆகையால் இவ்வாறு * ஐக்கியங் கூடாதென்றிதன்
பொருள்

நீருநீரும்போல ஐக்கியங் கூடாதென்னில்? "முன்னு
ளோர் சிறைமுறியமுடிக்கியோடி முன்னீர்சேர் தன்னீராயப்
பின்னீங்காமுறைபோல்" என்ற விருத்தத்துக்கு விரோதமென்
னில்? அப்படியல்ல, மதுர ரசமாய ஆற்றிலேயே கட்டுப்பட்டி
ருந்த நீரினுடைய லவணரசமான சமுத்திர ஜலத்துடனே
கலந்து ஏகரசமானாற்போல ஏகதேசியும் கிஞ்சிஞ்ஞுமாயிரு
ந்த ஆன்மா ஆணவாதி பாசங்கணீங்கச் சிவத்துடன் கலந்து
சர்வ வியாபித்துவ சர்வஞ்ஞத்துவத்தையும் பெற்று அசஞ்சாரமா
மாவதாகச் சொன்ன திட்டாந்தமாகையால் விரோதமாகா.
ஆகில்,

தயாஜ்ஞ:— தயாஜாஙம் ஜலௌக்ஷிப்தம் க்ஷீரெர க்ஷீரெர வ்யாப்தவ்யாதம் | ஸம்ஸ்லேஷம் ஸம்வேத்து ஜாக்ரதாத் வ ஸாத்தெநா: ||

என்ற ஆகம வசனத்துக்குக் கதியேதெனில்? ஜலேஜலம *க்ஷிப்தமென்பதற்கு முதலே கூறப்பட்டது. க்ஷீரே க்ஷீரவ த்ருதே த்ருதமென்பதற்கு ஓர்காலத்திலே ஓர்திரவியங்களிலே +கவ்வியமாயுள்ள க்ஷீரம் —பரியாப்தமாயில்லாதவில வெள்ளாட்டுப்பால் கவ்வியத்துடனே கூட்டி சமஸ்காரமடைந்து திருத்யோக்கிய மானாற்போல பாசவசத்தினாலே ஏகதேசியுஞ் சிஞ்ஞனுமாயுள்ள பசு பசுத்துவ பாசநீங்கி பதியுடனே ¶மேளனமாயுள்ளவிட சாவவியாபித்துவ சர்வஞ்ஞத்துவாத்மகமான பதிஸ்வரூபமாமென்றதன் பொருள். ஆகையால் விரோதமில்லை.

* ஆதிக்கியம்-மிகுதி, × க்ஷிப்தம - போடப்பட்டது + கவ்யம்-பிதுருக்களுக்குரியது. —பரியாப்தம - போதுமானது, ¶ மேளனம - சேருதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

வாதிகள் கருத்து மறுத்துணர்த்துகின்றார்.
விருத்தக்காம் மறப்பு
பொருள் வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதி கரந்து சென்றனையப்பும் மதநிழல்போல முதல்வன் விகாரமு

ன்றி நிற்ப உயிர் தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அரனைத் தலைக்கூடுமென்னவமையுமென்ன ஈசுரவிகாரவாதி மதம் பற்றிக் கூறின், மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றவனொருவர்க்கு அச்சுதந்திரமாமாறுபோல, முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை, அவனைத் தலைக்கூடுவதாகிய வுயிர்க்கே சுதந்திரமெனப்படும் வழுவாம். இனிப் பரிணாமவாதிகள் உயிர் கெட்டுக்கூடி அரனடியிலொன்றாய்ப் போமென்பர். கெட்டாற் கூடுமாறின்மையானும், கெடாதுநின்று கூடுமெனின் அவ்வாறு நின்று கூடியவழிக் கேடின்மையின் ஒன்றாதல் பெறப்படாமையானும், கூடியபின் கெட்டதெனிற் கெட்டவழி முத்திபெறுவதொன்றின்மையானும், கேடே முத்தியெனின் உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும், அதுவும் வழுவாம். இனி ஐக்கவாதிகள் நீர்நீரிற்சேர்ந்தாற்போல உயிரரனடியைச்சேர்ந்தொன்றாமென்பர். நீருநீரும்போல முதல்வனுமுயிரும் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவர்மதமும் அற்றதென்பதாம்.

அரன் மலரடிக்கீழிருக்குமியல்பு வேறுவேறாகக்கூறும் மவ்வமதங்களைப் பரிகரித்தவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முன்சொன்ன உண்மையினாலும் பின்சொல்லிவந்த வுபாயங்களாலும் இந்த விரண்டு வகையாலும் சிவனைப் பெற்றவர்கள் சிவனோடு கூடிநிற்கு முறைமையைச் சமயிகள் கருத்துகளை வினவி அவரவர்கள் மதங்களை மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

சென்றனையும் நிழல்போலச் சிவநிற்பனென்னவில்-நீரும்நிழலும்போலச் சிவன் விகாரமற நிற்பன், அந்த நீரிலும் நிழலிலும

சென்று நீளப்பாறுகிற வானமாவைப்போல ஆன்மா முத்தியிற் சிவனைத் தானாக வறிந்து கூடுமென்று நீ சொல்லவில?—சென்ற னையுமவனமுதலி - அந்த நீரையும் நிழலையு மறிந்துசென்று கூடு கிற ஆன்மாகாத்தாவாவன், ஆகையா லது கருத்தன்று —சிவத்தையடைந்த தொன்றாய் நின்றதுயிர் கெட்டென் றில - உப்பளஞ்சேர்ந்த புறப்பலாலம் உப்பாய்ப் போனதுபோலவும் அக்கினியைச் சேர்ந்த விரும்பு அக்கினியானாற்போலவு மான்மாச் சென்று சிவத்தைப் பொருந்தி ஆன்மாவென்கிற தன்மை கெட்டுச் சிவமாய் நின்றதெனனில?—கெட்டதனை வினாவும்-ஆன்மா வென்கிற தன்மைகெட்டால் சிவத்தைப் பொருந்தின தன்மை யில்லையாம், ஆகையா லதுகருத்தன்று.—நின்றதேற்கேடில்லை- ஆன்மாவும் சிவமு முத்தியிலு மிரண்டாயிருக்குமென்று நீ சொல்லவில்ல, இவன் தற்போதங்கெட்டுச் சிவனைக் கூடினதுமில்லையாயச் சிவனுக்குப் பூரணமுமில்லையாம், ஆகையா லது கருத்தன்று —அன்னந்தகெட்ட தெனனில் - அநாதியிலே ஆன்மாவுஞ் சிவமு மிரண்டு முதலாயிருந்து முத்தியி லான்மாச் சிவனைச்சென்று கூடி பொன்றாயவிடுமென்று கூறின,—பொன்றினதேல் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகல்நீ- கூடினபொழுதே ஆன்மாக் கெடுவதினால் மோக்ஷத்தைப் பெற்றவர்களினனாரென்று எமக்கு நீ சொல்லவேணும் —பொன்றுகையே முத்தியென்றி புருடனித்தனன்றாம்- ஆன்மாக் கெட்டுப்போகிறதுதானே மோட்சமென்று சொல்லில,—ஆன்மா நித்தனுமல்லனாய - நித்தமென்று சொல்லுகிற வேதாகமங்களுக்கும் விரோதமா மாகையா லது கருத்தன்று.—ஒன்றியிடும் நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போலெனில் ஒருபொருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன்ற றன்றே - முத்தியிலே ஒருபொருளாய் நின்று பின்பு பதியென்றும் பசுவென்று மிரண்டாய் மீளவும் நீருநீருஞ்சேர்ந்த தன்மைபோல முத்

திபிலொன்றும் என்றுகூறின், பதியும் பசுவும் ஒரு முதலாக வென்றும் அதிபதியாயிருக்கிற கர்த்தாவு மான்மாவு மொருவொருவராகா தாகையா லது கருத்தன்று.

சென்றனையும் நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்றவ னவிகாரவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "நீர்நிழலனைய சீர்பெறு கடவுளைச் - சுடரிலஞ்சிச் சார்ந்தவாகமென்று - நலமிகநலகு நாதனையணைந்து - பூமிவெம்மை பொருந்தாதயா நந்த - நீழல்வாழ் நிழலினைபோலத் - திருவடிநீழல் சேர்ந்து - கருவுறு துயரக் களைந்திருந்திடுமே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க. சென்றனையு மவன்முதலியென்றது, அவனை மறுத்தற்குப் பிரமாணம். நீர்நிழலனைய சீர்பெறுகடவுளைச் - சேர்ந்தவாகக்கின்பம் வாய்ந்திடுமென்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமின்மையி-னிழைத்தோரவமயி னென்பதுந் துன்பம் - விளைத்தோர்தம்மில் வெறுப்புமொன்றிலதேற - பொடித்திடுமொப்புள் வெடித்திருச்சரணம் - வெய்யபூமியி னுள்ளுறவழுங்கி - யாறறுதலின்றி யாறியங்கினாமுன - றேற்றிடுமென்று சொலவுமிலதா - சிவவகைக்கடவுட் கியம்புதறவரோ" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

சிவத்தையணைந் தொன்றுப்பின்ற துயிர்கெட்டென்னில், என்றவன் சங்கிராந்தவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "வேறன்றாமுகவொளி தோற்றுங்கலன்னந் - தலைவன் தருளுயிர் நிலவிடுநிலவக் - காட்டத்தங்கி மாட்டத்தகிய - தன்மையுமளத்திற் புல்லையின்பம் - போன்றதுவாகித் தோன்றிடுதலுற - பசுகரணங்கள் சிவகரணங்க - ளாகமாறி யறிவுறு -மேசமாமுயிர் யாமெனவின்றே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க. ,என்றுகெட்ட தவனை. இன்றுமென றவனைமறுத்தற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம். "கோசகுமுகவொளி நீக்காதாவென்னக் - கவருந்தன்மை முகுரம்போலக்-கொடுத்தது

கோடற் கடுத்தன்றன்றே - காட்டத்தங்கி கூட்டக்கூடு - மித்
தனத்தியற்கை வெந்தழுருங்காது - வுப்பளத்தடுத்த புறப்பலால
ங்கள - சடத்தவேறுங் கொடுத்துக்கொள்ளுந - தன்மையுண்டு
னக் கின்மையதன்றே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

நின்றது என்றவன் சமவாதிமதம இதற்குப் பிரமாணம்
சங்கற்பநிராகரணம "முன்னேன்றனது முதிரொளிஞான-ம
றிபாப்பசசைச் சிறுபுழுக்கவர்ந்த - வன்டெனவுயிரைக் கொண்
டுடுமுயிராது - தன்னைநோக்கித் தானதுவாகி - ஐவகைத்தொ
ழிலு மெய்வகையுமாவும - பிரியாவாறு பெறுமுத - திரிபாப
பெரியோர் திரட்சிசோரங்திட்டுமே" என்றும, கேடில்லென்ற
வனை மறுத்தற்குப பிரமாணம சங்கற்ப நிராகரணம "முத்
தியுற்ற நற்றவரவையிடை - சேரவொன்றனைச் சாக்குமுத்தி-
சாலோக்கியமோ சாயுச்சியமெனிற - பந்தமுற்ற கந்தலகழித்
த - வறிவிலோடறிவு பிரியாபபெறறி - வேணடுமெனறகற்கினைடி
வரிவரா - திருப்பொனபதற குறித்தானவேணடு - மனனலதரு
ளி னணணியிருப்பினும் - சீவனமுத்தரென் றேற்றினாககன்று -
நீங்கியுமுருவ நீங்காதாயி - ஞெங்கியமுத்தி யாவதெனனுணா
கக" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

அனைத்துகெட்டதென்னிற பொனறினதேன முத்தியெனி
ற் பெறறவரார்புகல்சீ பொனறுகைசயே முத்தியென்றது சை
வர் இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "கருவியுமல
மும் பிரிவுறப்பிரியா - ஞானக்கலக்குந் தானதுநோக்கித - தன
னையுமதனையுங் தன்முதறபொருளையு - மின்னவெனறறியா விரு
வருமுயங்கி - யொனறாயுறுபய னுவப்பு-மினறாட் நிற்குமிதுசிவ
கதியே" என்றும், புருடனிதத கன்றும் என்றவரை மறுத்தற்
குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "இருவருங்கூடி யொ
ருபயிற்றுயத்ததென் - றருளினையியவா றபேதிக்கவிலலையே" என்னு
மதுங் கண்டுகொள்க.

ஒன்றியிடும் நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல என்றது ஐக்கியவாதி. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "சத்தினி பாத முயத்திறையருளா - லுருவுகொடுலகு தெரிவுறமருவி - மாசறுந்தூசு தேசுறவிளங்குந் - தன்மையினுணர்த்தம் புன்மைகணீங்கி - நீருநீருஞ் சேருந்தகைமையி - னறிவுநேருடறிவு செறிவுறப்பொருந்தி - யொன்றுமெனப்படைத் தலகோர் - நன்றுமுத்தியென நவின்றனரே" என்னுமதுவங் கண்டுகொள்க. ஒருபொருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன்றன்றே என்றவனை நோக்கி மறுத்ததற்குப் பிரமாணம், சங்கற்பநிராகரணம். "அறிவிற்கறிவு செறியவேண்டின்றே - புன்மையிலிருளுயு மொளியேயெனிலொரு - தன்மையாகமுன் சாற்றினிலரோ" என்னுமதுவங் கண்டுகொள்க.

இந்த ஐக்கியவாதியை யொழிந்து சங்கிராந்தவாதி பரிணாமவாதி சைவர் இவர்கள் முத்தியிலான்மாவுஞ் சிவமு மொன்றாயிருக்குமென்பர்களென்று கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாவுஞ் சிவமும் முத்தியிலிரண்டாயிருக்குமென்றும் அக்கினியைச் சேர்ந்த விரும்புபோலச் சிவத்தோடே கூடின வான்மாவுஞ் சிவமாமென்றும் பேதத்திலொழிந்து முத்தியிலுமிரண்டா யிருக்குமென்றும் அநாதியேயிரண்டாயிருந்து முத்தியி லொன்றுமென்றும் இப்படிச் சொன்ன சமயிகளை அவையத்த மல்லவென்று மறுத்த முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சென்றனையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்னில் - அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதிசேரற் சென

றனையப்படு மரநிழல்போல முதல்வன் விகாரமின்றி நிற்ப வுயி
ரதானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அதனை
த் தலைக்கூடுமென வமையுமென ஈஸ்வர அவிகாரவாதி மதமப
றிக்கூறின்,—சென்றணையு மவன்முதலி - மரநிழலுக்குச் சுதந்
தரமின்றிச் சென்றணையாக்கு அசுதந்தர மாமாறுபோல மு
தல்வனுக்குச் சுதந்தரமின்மை, யவனைத் தலைக்கூடுவதா யுள்ள உ
யிர்க்கே சுதந்திரமெனப்படும் வழுவாம்,—உயிர்கெட்டுச் சிவ
த்தையணைந்து ஒன்றாய் நின்றதெனில் - இனிய பரிணாமவாதி
கள் உயிர்கெட்டுக் கூடி யரனடியி லொன்றாய்ப் போமென்பரெ
னின்,—கெட்டதனை விளம்பும் - கெட்டாற் கூடுமாறு இன்மை
யானும்,—நின்றதேல் - கெடாது நின்று கூடுமெனின்,—கேடில்
லை - அவ்வாறு நின்று கூடியவழிக் கேடின்மையின் ஒன்றாதல் பெ
றப்படாமையானும்,—அந்நது கெட்டதெனில் - கூடியபின்
கெட்டதெனின்,—பொன்றினதென முத்தியைப் பெற்றவரா
ரபுசனி - கெட்டவழி முத்திபெறுவ தொன்றின்மையானும்,—
பொன்றுகையே முத்தியெனில் - கேடே முத்தியெனின்,—புருட
னித்தனன்றும் - உயிர்நித்தமாதல் செல்லாமையானு மதுவும் வ
ழுவாம்,—ஒன்றியிடுநீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல எனில் - இனி
யயிக்கவாதிகள் நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போல் உயி ரரனடியை
ச் சேர்ந்தொன்று மென்பரெனின்,—ஒருபொருளா மதிபதிபோ
டுயிர்பொருளொன்றன்றே - நீரும் நீரும்போல முதல்வன் உயி
ரும் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவர்மதமும் அடாது

அரன் மலரடிக்கீ ழிருக்கு மியல்பு வேறுவேறாகக்கூறு ம
வவ்வா மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை

செம்பிரசகுளிகை தாககினவிடத் துண்டாகிய தன்மைபோல இந்தவானமாவுஞ் சிவனோக கலந்தவிடத் திருக்குமுறைமை யுணாத்துகின்றுா

செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பறுப்பொ னாயசெமபொனுடன சேருமலஞ் சிதைந்தாறசிவனை, நமபனுடன் கூடுமெனிற போனபோலல்ல னறகுளிகை போலவர னணுகிமலம்போக்கி, யம்பொனடிக கீழ்வைபப னருங்களங்க மறுக்கு மக்குளிகை யதுவுமம பொன னாகாதாகு, மும்பாபிரா னுறபத்தி யாதிசெய றகுரிய னுயிரதுதானுஞ் சிவானுபவ மொனறினுககு முரித்தே. (கo)

(இ-ள) செமபிரத குளிகையினாற் களிம்பறுபபொன னாயசெமபொனுடன சேரும — செமபொன விரதகுளிகை தாககக களிமபறறெப்படிப பொனனுடன கூடும் அது போல

மலஞ் சிதைந்தாறசிவனம்பனுடன கூடுமெனில் — இந்தவானமாவுஞ் சிவஞானததினாலே மலமபோய்ச் சிவனைச சோநதவிடது சிவனுடன மவனைப் போலப் பஞசகிருததியங்களையுஞ் செய்தற் குரித்தாவ னென்று சிவ சமவாதி சொல்லில் அஃதனறு.

போனபோலல்ல னற்குளிகை — சிவனிததப் பொன்போல்வ னல்லனச்செம்பைப் பொன்னாக்குங் குளிகையைப் போ

போலவரனனு மலம போக்கி யமபொனடிக்கீ ழவைபபன — னறாவனருசி யானமாகசனுடைய மலததைநீக்கி யழகினையும பொலிவினையு முடைய திருவடி நீழற கீழவைபபன.

அருங களங்க மறக்கு மக்குளி கையதுவும பொ னனாகாதாகும — அருமையாய்க களங்கத்தைப் போக்கின பொன்னானது தானவேறே யொரு செம்பி றசளிமபை போககமாட்டாது குளிகையே போக்குமிது பொன்னாகவே யிருககும, அத தன்மைபோல?

உமபாபிரா னு றபததியாதி செ யறகுரியன — தேவர்களுக்கெல்லாஞ் சுவாமியாயிருக் கப்பட்ட சிவன் சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிரு த்தியங்களையுஞ் செய்தற்குரியன

உயிரதா தான சுவானுப வான நினைக்கு முரித் தே — இப்படிச் சுத்தனான வானமாகக்டான வேறொரு கிருததியங்களுஞ் செய்வதினறிச சுவானுபூதி யொனறையமே திளைத்திருபப தேயுரிமையுடையார் எ-று

எனவே இவர்கள பரமுத்தியைப் பெற்றிருந்தாற் கிருததி யகாததராவாகார்கள

ஆன்மாகக ளொருக்காலும கிருததியஞ் செய்யாகளோ வெனில்? அபரமுததியை யடைந்த வதிகாரிகள அவனனுமதி யைப பெற்றுக கொள்ள கிருததியகர்த்தாககளா யிருபபாகளென வறிக

அக்கப்பரம முத்தர்களும் சிருட்டியாதியைப் பண்ணாற குற்றம் யாதெனில்? அநேகேசுர வாதமுண்டாகையாலும் சுத் தமாயை யொன்றாகையாலும் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்கள செ ய்யப்பெறா தெனவறிக.

இதற்குச் சாவஞானோத்தரம் சாவ மதோப நியாசம் சிவதருமோத்தரம் மிருகேந்திரத்து மறிக.

போகுமோ மற்றொரு செம்பிரசளிம்பைப்பொ-னீக்குவ ரோங்கினா னோயகீச டடைப்பதுஞ் செய்யா திளைப்பார பற்றாருரீச-னடிக்கீழத்தஞ்சத்தினி யின்பம்" "ஆதிமுத்தனி னம்மு மநாதிமுத்த னின்பமுங்கே-ளோதுமவிதித துயங்கட்த தும என்றுரைமதுகுறவர்.

இதனைப் பரமோபதேசத்திற் கூறினு ராண்டுக்காணக (௪0)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலதாகக்கே புறநடை.

செம்பிரதகுளிகையினுற களிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச் செம்பு பொன்னுடன் சேருமலஞ் சிலைநகரற் சிவன நம்பனுடன் கூடுமெனில்-செம்பானதிரதகுளிகைப் பரிசத்தினாலே களிம்பானதுபோய்ப் பொன்னும் அப்படியே சிவனுடையசத்தி ஸ்பரிசத்தினாலே ஆன்மாவினுடையவாணவாதி மலங்க ணீங்கவே சிவனோடே யொக்க வான்மாக்களும் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுமெனில்,—அரன் பொன்போலல்ல னிரதகுளிகைபோல-அரன் பொன்னைப்போலே யல்ல, செம்பைக்களிம்பறுத்துப் பொன்னாக்கும் ரசகுளிகைபோலே செம்பொன்னுடன் கூடும் ரசகுளிகையினாலே களிம்பற்றபொன்னானது முன்னுள்ள பொன்னோ டொக்கு மொழிய குளிகையை யொவ்வாது,—அரனுமிங் மலம்போக்கிய பொன்னடிக் கீழ்வைப்பன - சிவன் ஆன்மாவைப் பொருந்தின மலங்களை நீக்கி யான்மாவைத் தன்னிடத்து வேறற வைப்பன,—அருங்களங்கமறுக்கு மக்குளிகையதுவும் பொன்னாகா தாகும்-உலகத்தவர்க ளறிந்திறந்தும் பொன்னை வெளிதினாக்கு மிரதகுளிகைபொன்னாகாது. இப்படிப்போல,—உம்பாபிரா நற டத்தியாதிகளுக்குரிய னுயிரத்தான் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு

தே-தேவர்க்களுக்கெல்லாம் சுவாமியான சிவனே சிருஷ்டிமுத லைந்தொழில்களுக்குங் கர்த்தா, ஆன்மாவானது சிவானந்தானு பவ மொன்றினுக்குமே யுரியது.

இதனால் முத்தான்மாக்கள் சிவானந்தானுபவிகளே யாவார்கள், கிருத்திய கர்த்தாக்க ளாகாரகளெனக்கூறியது

ஆதிமுத்தரான அநந்தேஸ்வராதி விஸ்வாமித்திரா பரியந்தம் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்கள் பண்ணினதை யாகமபுராணங்களிலே கேட்கப்பட்டது. இவ்விடத் தாசாரிய ரநுக்கிரகமாகிற கிருத்தியத்தைப் பண்ணக் காணப்பட்டதே யெனனில்? அதுமெய்; சிவனெவ்விடத்து மெந்தக் கிருத்தியமு மவரவரை யதிஷ்டித்துத் தாமே பண்ணுவர், முத்தான்மாக்கள் பண்ணுவார்களெனபது இருப்பு சுடுமெதெனபதுபோல வாகாரலக்ஷணை இந்த விசாரமெல்லாஞ் ஜீவன்முத்தி யவஸ்தையிலேயே, பரமுத்தியிலே சிவமென்று மான்மாவென்றும் பிரிந்து காணப்படுவ தொன்றில்லை. ஆகையால் முத்தான்மாக்கள் கிருத்தியம் பண்ணுவார்கள் பண்ணார்களெனனும் விசாரத்துக் கவகாசமே யில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முத்தியினிற் சிவனு முத்தான்மாவும் பொன்னும் பொன்னு மபோற புணர்ந் தொருபொருளா யிருப்பாரென்று சிவாத்துவைதப் போலிப் புருஷனொருவன் புகல மறுத்துரைக்கின்றார்

செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேரும்-அப்படி,—மலம் சிதைந்தால்- முத்தியினாய்,—சிவனம்பனுடன் கூடுமெனில் - சிவனோடயிக்கிய மாமென

ற செப்பில் சிவன்,—பொன்போலல்லன - பொன்னுக்குமோ
ருபொருள் போலப்பவன் ஆகையால்,—நற்குளிகை போல்வன-
சீவனுக்கு,—அரனனுக்கிமலம்போக்கி-ஒருப்புடையொப்புவமையா
தலால்,—அம்பொன்னடிக்கீழ் வைப்பன-குளிகையும்பொன்னும்
போற் றனக்கு வேற்றுச் சாதியாகாமற் குளிகை பொன்னொ
ளிப் பிரகாசம் பண்ணுவதுபோற் சிவத்துவப் பிரகாசஞ் செ
ய்தொத்த சிவசாதியாக்கித்தன்னது சத்திக்கொத்து விரிந்த அ
நந்த சத்திப்பதார்த்தம் பூராத தொத்துப் போயப் பராக்காய்
ப பதிமுதற் பதார்த்தம் பாரக்கும் பராசக்ருப சீவசிற்சத்தி
யைப் பதிமுதற்பதார்த்தம் பாராது பிரத்தியக்காய்ப் பார்க்கு
ம் பிரத்தியக்கு ரூப சிற்சத்திக் குறிச் சிவனுக்குச் சீவனைப்பண்
ணுவன —அருமைகளைக மறுக்கு மக்குளிகை தானும் பொன்னு
க்காகும் - குளிகையாக வுபமிக்கப்பட்ட சிவ னிப்பொன்னு
க வுபமிக்கப்பட்ட சீவனுக்கான. ஒரு பொருளல்லாதிருந்தாலு
மொரு சிவசாதியா யொத்த பொருளாமென் றுரைத்தலால்
பஞ்சகிருத்திய முதற்சிவன் பண்ண வேண்டுமென்பதற் குத்தர
ம —உம்பாயிரா றுறபத்தி யாதிகளுக்க குரியன - சிவன் சிருஷ்
டி முதலிய பஞ்சகிருத்திய கிருபா கிருத்தக கருக்கள,—உயிர்தா
ன-முத்தசிவன் தான,—சிவாநுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே -
சிவ சங்கற்பத்திற்கு வேற்றுச் சங்கற்பம் வேற்றுப் பலம் வி
ட்ட பிரத்தக்கவாசசரீய சங்கர்ப சம்சித்த பஞ்ச கிர்த்திய கிரத்
தானுலும் சிவன்போற் கிருபா சங்கற்ப சம்சித்த கிர்த்திய கி
ருத்தல்லாமையாற் றனது பராக்ருப சிற்சத்தி விர்த்திக்குறி ச
ராவர்த்த சிவசாக்ஷாத்கார பூர்த்திக நித்தச் சிவானந்த நாம
சிவபோகத்துக்க கருக பிரத்தியக்ருப சிற்சத்திலிங்கச் சிறப்பு
ச சிதந்தராண்ம பொதுச் சித்துக்குறி காண கர்த்திரு ரூப வநு
பவா நுபவி திருக்ஸ்வரூபி யாகாநிற்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

களிம்புள்ளளவுஞ் செம்பு பொன்னுடனொத்து ஒன்றுபடா நில்லையாயினுங் களிம்பு நீங்கியவழி ஒத்தொன்றுதல் செல்லு மென்பது படாது. உயிர்க்கு மலத்தை நீக்கு மாற்றலையுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய இரதகு ளிகையோ டொப்புறுத்ததலன்றி அவ்வாற்றலில்லாத பொன் னோ டொப்புறுத்ததல் ஈண்டைக்கேலாமையானும், மலநீங்கி யவழியுஞ் சிவானுபவ மொன்றற்கே சுதந்திரமாயவுயிர் ஐந் தொழிலெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முதல்வனோ டொத் தொன்றுதல் செல்லாமையானு மென்பது

ஒன்றினுக்கு மென்னு மும்மை முற்றும்மை.

சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற விதந்தனே, சி வானுபவத்திற்கு முரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவமதமு மறு க்கப்பட்டது.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

" செம்பிற்களிம்பு குளிகைதாக்க நீங்கின தன்மைபோலச் சிவனுடைய வருளாலே ஆன்மாவுக்கு மலம்போய் முத்தியைப் பெறுமென்ற பேதவாதிமதத் மேலருளிச்செய்கிறார்.

செம்பிரதக் குளிகையினாற் களிம்பற்றுப்பொன்னாயச் செம்பொனுடன்சேரும் - செம்பான இரதகுளிகையினாலே காளி தம்போய் மாற்றெழுந்திருந்து கனகமாய்ச் சிவந்த பொன்னுடனே கூடாநிற்கும் அதுபோல,—மலஞ்சிதைந்தாற்சிவனம்ப னுடன்கூடுமெனில் - மலமானது சிவனருளாலே நீங்கினால்

ஆன்மாவுஞ் சிவனுடனே கூடுவன் என்று நீசொல்லில் அதுதிட்டாந்த விரோதம் அதெப்படியெனில்?— பொன்போலல்லன்ற குளிகைபோல்வன-பரமேஸ்வரனைப் பொன்னைப்போலல்லன் நல்ல குளிகையைப்போல்பவன் ஆகையாலான்மாவுமன்றி,—அரனணுகிமலம்போக்கி யம்பொன்னடிக்கீழ்வைப்பன்-பரமேஸ்வரன் றனது திருவருளாலே யிவனை யநாதியே பொருந்தி நிற்கிற மலத்தினது சத்திகளை நீக்கி அழகிய பொலிவினையுடைய தனது திருவடியின்கீழே வைப்பனென்றதெப்படி ஆன்மா வருளைப் பெறுகிறதே பயனென்றும் அந்தவருளுக்குள்ள தன்மையே யெல்லா மவனுக்குண்டாமென்றுஞ் சொல்லுகிற சமவாதியைப் பார்த்து மறுத்து மேலருளிச்செய்கிறார்.—அருங்களங்கமறுக்கு மக்குளிகையதுவும் பொன்னாகாதாகும்-செம்பினது காளிதத்தைப்போக்கித் தேடுத்தற்கரிதாயப் பொன்னாக்கின வந்தக் குளிகையானதும் பொன்னாகாது, அந்தப் பொன்னும் குளிகையாகாது, காளிதம் நீங்கின பொன் குளிகையாகாதாற்போல அருளைப்பெற்றவான்மாக்களும் அருளுக்குள்ள தன்மை யுண்டாகாது,—உம்பாபிரா னுற்பத்தியாதிகளுக்குரியன - ஆகையால் தேவர்களுக்கெல்லாங் கர்த்தாவாகிய பரமேஸ்வரன் சிருட்டிமுதலான கிருத்தியங்களுஞ் சர்வஞ்ஞபத்துவமு மநாதியேயுடையன்.—உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்குரித்தே - ஆன்மாத் தானு மருளைப் பெற்றாலுஞ் சிவனுக்குள்ள பஞ்சகிருத்தியமும் பேரறிவு முண்டாகாது,—சிவானுபவ மொன்றையு மனுபவித்துக்கொண் டிருக்கிறதற்குரித்து

செம்பிரதக்குளிகையினாற் களிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேருமல்லது சிறைத்தாற்சிவனம்பொனுடன் கூடுமே, என்றவன் பேதவாதி. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "ஈசன தருளாற் பாசத்தொகுதி-செறிவறுசெம்பிற் கறை

யுருக்களிரபு - குளிகைதாக்க வொளிபெற்றுயர்ந்து - நிந்தமுந்த
சுத்தஞ்ஞான-வைத்தினருலகின் மறைவல்லரோ" என்றும் "பொ
னபோலல்ல னறகுளிகைபோலவான" என்று அவனை மறுத்த
ற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "மறைகளாகமத் து
றைகண் மற்றெவையு - நாசமில் பதிபசு பாசமென்றுரைக்க - வய
த்தோர் குளிகை சயத்தாற் கூபிரக - காளிதநாசம் பாசத்தேயத்
தல் - கூடாதன்றியுங் குளிகைசேருண - சீ—ாதழிந்த நிலைநில
யாதலிற - பேதவாத மோத்தலபிழையே" என்னுமதுங் கண்டு
கொள்க

உயிர்களுஞ்சிவானுபவ மொன்றினுக்குமுரித்தே என்றது
ஆன்மாச் சிற்றறிவுடைமையால் சிவனுக்குள்ள கிருத்தியமெல்
லாம் அவனுக்குண்டாகாது; சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்
தென்பது கருத்து இங்ஙனஞ் சமவாதியை மறுத்தற்குப் பிர
மாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "அவனிவனாகி யிவனவன் செய
லு-டன்றுசெய்வானென்றியம்புமத்தா - லெல்லாமறிந்தல் செ
லலாதுயிர்கள் - சிற்றறிவெனுமிச் சொற்றவறுறுகும்" என்னுமது
ங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, செம்பிற காளிதமானது இரதகு
ளிகையினாலே நீங்கப் பொன்னான தன்மைபோல ஆன்மாவுக்
குண்டான பாசமு மருளாலே நீங்கினாலு மருளுக்குள்ள முறை
மை யான்மாவுக் குண்டாகாது, பொன்னானது குளிகை யாகா
தாற்போல வென்றும் ஆகையா லிக்கருத்த மல்லவென்றும் ஆ
ன்மா வருளோடு கூடினாலுஞ் சிவானுபவ மொன்று மொழிந்த
பஞ்ச கிருத்திய முண்டாகாதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

செம்பிரதக் குளிகையினால் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பு பொன்னுடன் சேரும் - களிம்புள்ளளவும் செம்பு பொன்னுடனொத் தொன்றுமா றில்லையாயினும் களிம்பு நீங்கியவழியொத் தொன்றுதல் செல்லுமென்பது படாது,—மலஞ் சிதைந்தகாற் சீவன் சம்பனுடன் கூடுமெனின் அற்றுக்குளிகைபோல்வான் பொன் போலல்லன் - உயிர்க்கு மலத்தை நீக்குமாற்றலுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய இரதகுளிகைகளோ டொப்புறுத்தலன்றி யவ்வாற்றலில்லாத பொன்னோ டொப்புறுத்த லின்மைக்கு ஏலாமையானும்,—அருங்களங்க மறுக்கும் அக்குளிகைதானும் பொன்னாகாது - அரியகளிம்பினை நீக்கிய ரசகுளிகையும் பொன்னாகாது —நணுகும்மலம் போக்கிய பொன்னடிக்கீழ்வைப்பன-பொருந்தியமலத்தை நீக்கித் திருவடிக்கீழ் செலுத்துவனாயினும்,—சிவானுபவ மோனத்திற்கு முரித்தாயிதானும் - மலநீங்கியவழியும் சிவானுபவ மோனத்தற்கே சுதந்தரமாய வுயிர்,—உற்பத்தியாதிகளுக்குரியன் உமைபாகனாகும் - ஐந்தொழி லெல்லாவற்றிற்கும் சுதந்திரனாகிய முதல்வனோ டொத்து ஒன்றுதல் செல்லாமையானும்.

சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற விதனானே சிவானுபவத்திற் குரித்தன்றென்னும் சுத்தசைவா மதமும் மறுக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சீவமல ஞன்மாவுஞ் சித்தசிவனுஞ்சித்த இரதவிர
னடுக் தாம்பிற்கூடி யொன்றாயிருக்கிறதே முத்தியெ
ன்றுசொல்ல மறுத்துரைக்கின்றார்.

சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்றுமென்னிற
சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் தவனன்ற, ப
வங்கேடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற் படியுஞ்
சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்துமிவனன்ற, அவனன்றே
யறியுஞ்சித் தாதலினு மிரண்டு மன்னதாலு மொன்றா
காதங்கியமாயிருக்கு, மிவனன்றும் பதியுஞ்சித் திவ
னோபதி யிதுவுமசித் தெனிலவனுக் கிவனுமசி
த்தாமே. (கக)

(இ-ள்) சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மெனனில்	சிவனுஞ் சைதன்னிய ஸ்வரூபன் ஆன்மா வுஞ் சைதன்னிய ஸ்வரூபன் இவ்விருவருஞ் சேதன ரூபியானபடியாலே முத்திகாலத்தி லொரு முதலெனச் சொல்லில்? அஃதன்று.
சிவனருட்சித் திவனருளைச்சேருஞ்சித்து	சிவனனுக்கிரகத்தைச் செய்தற்குரிய சித்து இந்தவானமாவும் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றிருக்கிற சித்துக்காண்
அவனன்ற பவங்கேடு புத்தி முத்தி பண்ணுஞ் சித்து	அந்தச் சிவ னிந்த வான்மாக்கள் சன்ம ரணத் துற்றதனாலே வருந்தமுற் றவனை யிளைப்பாற்றும் பொருட்டுப் பஞ்சகிருத்தியங் களையும் பண்ணிப் போகமோட்சங்களைக்கொ டுக்குஞ் சித்து.
அவற்றிற் படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ் சித்துமிவனன்ற	இவன்ற னவனாலே யாதொன்றை யறிவி க்கத் தானறிக் தலே யழுந்த வழுந்துகிற சித்து.
அவனன்றேய றியுஞ்சித்து	அந்தச்சிவன் சர்வஞ்ஞனதலாற் சர்வத் தையு மறிகிறசித்து.

ஆதலினு லிர ணடு மனோந்தா னுமொன்ருகாது நதியமா யிருக்கு ம — இத்தன்மையை யுடைத் தாகையினாலே சிவனு மான்மாவுந் தம்மிற் கலப்புண்டாய வேறற நின்றாலு மொன்றாவதில்லை அஃதெ ன்போல வெனனில்?

இவன்ருனும புத்தியுஞசித திவனுமோ — இந்தவான்மாவுஞசித திவனாலே காரிய ப்படும புத்தியுஞசித் திவவிரண்டுங் கூடியவி டத்து வேறற்றிருப்ப தொழிந்து ஏகபொரு ளாகாதவாறுபோல

இவன் ருனும் புத்தியுஞ சித்து — இந்த வான்மாவுஞ்சேதனம் புத்தியுஞ்சே தனம இவவிரணடுஞ் சேதனமாயிருக்கும.

இவனுமோ புத்தி — இந்த வான்மாவாகாது புத்தி

இதுவு மசித்தெனில — இந்தவான்மாவினுண்மையை விசாரிக்கு ப்பாக்கி லந்தபுத்தி யவனுக்கசித்தாயிருக கும. அதுபோல,

அவனுக்கிவனு மசித்தாமே — சிவனுடைய வுண்மையை விசாரித்தப்பா ாக்கி லந்தச் சிவனுக்கு கானமாவின்து சித்து மசித்தாம் எ-று.

சிவனைக்குறித்துச சொல்லுமபோ தான்மாவுக் கிஃ்தவத ரப் பெயரென வறிக, முக்கியமன்று. (௪௧)

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஜீவசைதன்யத்திற்குஞ் சிவசைதன்யத்திறகும் பேதங் கூறுகின்றது

சிவனசீவனெனவிரண்டுஞ் சித்தொன்றுமெனனில் - சிவனு மானமாவும் இரண்டும் சித்ருபமாகையா லானமஞானக கிரி

டைகளுககுத தடையாய்நினற ஆணவமல நீஙகில சிவனைபபோ லே கிருகதிய கரததா வாவனெனனில்?—சிவனருடசித திவன ருளொச சேருஞசித்து - சிவன ஆணககப * பரதாபியானசிதது, ஆனமா வகத வாநககததை யனுபவிககுஞ சிதது,—அவனருன பலனகெடு புத்திமுதத பணணுஞசித தவறறிறபடியுஞசிதது - சிவனருன ஜநந மரண போகமோகஷஙகளை புண்டாககும ஞா னஸ்வரூபி, ஆனமா விவையிறறுககளை யடையும ஞானஸ்வரூ பி,—அறிவிககப் படுஞசித்து மிவனருன - ஆனமா சிவனறிவி சக வறிகிற ஞானஸவரூபி,—அவனருனே யறியுஞ்சிதது - சிவ ன ருனே யறியு ஞானஸவரூபி,—ஆதலிருவிரணடு மனேகதானு மொனருகா ததியமாயிருககும - இவவாறு ஜீவனுககுஞ் சிவ னுககும ஞானககிரியை வேறுபாடுண டாதலான முததியிலு மொனருவதிலலை, பிரிவறற வதவைதமாயிருககும அதெவவா றெனனில் ?—இவனருனு ம புததியுஞசித தவலுமோபுதகி-ஆன மாவும புததித ததுவமுஞ சிதெனறு சொல்லபபடுகையால் புதகி ஆனமாவோவெனனில் ?—இது அசிததெனறிடில அவனு க கிவனுமசிததாமே - புதகி அசிததருபமாகையால் சிததரூபி யான ஆனமாவாகா தெனனில்? எககாலமு மெல்லாததையு முளளபடி யோா தணையுமினறி யறியுஞ சிவனைககுறிததுப பக ததிலே சிவன மாயாகரணங்களாக கூட்டி யறிவிததபொழு தறிநது மிவவாறறியாதபொழுது ஜடத்தோடு தனனேடும பேதமற நிற்கையால் ஆன்மா அசிததெனறு சொலலுவதறகுப் போதுமென றிதனபொருள்

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

சிவனும் சீவனுஞ சித தொருசாதி யிருசித்துப் பொருளாய்

யிருக்குமென்ப திசையா தொரு சித்துப் பொருளொன் றுரைக்க மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

சிவஞ்சீவ னென்றிரண்டிஞ் சித்து - சிற்பொருள் விபுப் பொருளு மாதலால் ஒன்றை விட் டொன்றிருக்குந் தானமுமில்லை அதனால்,—ஒன்றும்-ஐக்கியமாம்,—எனனில- அஜோத்தவிபுப் பொருளொன்றுக் கொன்று தட்டா தளவுமபுறம்பு மொத்திருக்கும். அஃதிருக்க அந்தச் சீவ சிவைக்கியம ஆதியானுனித்தியம, அநாதியானுல் வேற்றுமைக்குறி விளம்பப்படாது வேற்றுமைக்குறி கண்டோங் கேட்டோமாகியிருவர்க்கும் வைக்கப்படும். அந்த வேற்றுமைக்குறி யாதோ வெனனில்;—சிவனருடசித்து - சிவனுக்குப் பரமுத்தி வியத்திக் குறியனுக்கிரகம பண்ணுஞ் சித்து,—இவன் சிவனருளைச் சேருஞ் சித்து - அந்தச் சிவானுக்கிரகத்தைச் சிவனிடத்தினின்றும் பெறுஞ் சித்து,—அவன்றன் - சிவன்றன,—பவந்கெடு புத்தி முத்தி பண்ணுஞ் சித்து - சிருட்டி திதி சங்கார திரோபாவ புத்தி முத்தி யனுக்கிரகங்களைப் பண்ணுஞ் சித்து,—அவற்றிற் படியுஞ் சித்து - அந்தப் பஞ்சகிருத்திய பரதந்திரத்தி லகப்பட்டுக் கட்டுண்ணுஞ் சித்து,—அறிவிக்கப்படுஞ் சித்துமிவன்றன் - புத்தி முத்திக் கிரமத்திற் சாபேட்ச சிற்றறிவு நிராபேட்ச பேரறிவுகளினு லுணர்த்துவிக்க யோக்கியமாகுஞ் சித்துஞ் சீவன்றன்,—அவன்றனே யறியுஞ் சித்து - சிவன் சுவதந்திர அறிவன்,—ஆதலினுலிரண்டுமணைந்தாலும - முத்தியிற் சாயுச்சியமானாலும,—ஒன்றாகாது - ஒரு பொருளாகாது,—அநந்நியமா யிருக்கும் - அநந்நிய சாயுச்சிய முதற் சம்பந்தச்சொ லிவ்விடத்துச் சாதிச்சியப் பொருட் சொல்லாதலா லொத்திருக்கும். பந்தத்தில்,—இவன்றனுஞ் சித்து புத்தியுஞ் சித்து,—சித்தெனும் வசன மாத்திரத்தினுலே சித்தை விளக்குதலால், சித்தென் றுபசரிக்கப்படும்,—

புத்தியிலனுமோ - ஆகாது.—இது வசித்தெனறிடில் - புத்திசட மெனவில்,—அவனுக்கு - சிவனுக்கு,— இவனும் - சிவனும்,— அசித்தாமே - ஏதாரத தெடுப்பினாலே யுபாதி தளனி ஸ்வரூப லக்ஷணத்தினாலே சிவனுக்கு கொத்த சித்தது தானே அசித்த னறு.

ஸ்வரூப லக்ஷணத்தினால் சிதத்துப்புகதி தடத்த லக்ஷண த்தினாற் சித்தென றுபசரிக்கப் பட்டதுபோலப் பசுத்துவமி ருத்தலாற் றடத்த லக்ஷணத்தினாலே யசித்தென றுபசரிக்கப் பட்டது, முத்தியிலொத்த சித்தே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இருபொருளுஞ் சித்தேயாகலான் ஒத்தொன்றாமென்றலே யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்குமு ரித்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆணைடக்கமையா தாலெனின்? அற்றன்று. ஒளியென்னும் பொதுமையால் ஒத்தொன்றாமாயினும் வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாதா யதுவது வாய கண்ணிக்காணு காண்கொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கொ ரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானே வியஞ்சகமாய் எல்லாவ ற்றையு மொருங்கே விளங்கிநிற்கு ஞாயிற்றினொளிக்குந் தம்மு ள் வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல, சித்திரண்டற்குந் தம்மு ள்ளதாங்கவேற்றுமை பெரிதுமுண்மையான, அவ்விருபொருளு ந் தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி ஒன்று யப் போமா றில்லையென்பதாம்.

நீருநீரும்போல ஒத்தொன்றாய் நிற்குமென்னும் ஐக்கவாதி களை மறுத்தற் கெழுந்த விவ்விரண்டுசெய்யுளும், ஒத்து வேறாய்

சிறதுமெனனுமை அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தற்கு முரியவாறு காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவனுடனகூடி யானமா சிவானுபவத்தை யனுபவித்திருக்குமென்ற தெப்படி? ஆனமசித்தனு சிவசித்தாத தனனிறகூடி யொன்ருய் விடுகிறதே முத்தியென்ற வைக்கலாதியை நோக்கி மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

சிவனுயி ரெனவிரண்டு சித்தொன்ரு மெனனில்- சிவனென்று சொல்லப்பட்ட முதலு மானமாவென்று சொல்லப்பட்ட முதலுமிரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கையா லொருமுதலென்று நீசொல்லிலது கருத்தன்று ஏதெனனெனில்?—சிவனருட்சித்து இவனருளைச்சேருஞ்சித்து- சிவனொன்றிலுந் தாக்கமல்லாததுக்குந் தாரகமாய் நிற்கிற ஞானமாகிய வறிவு, இந்த வானமா வந்தவருளைப் பொருந்தி யதிற் ருரகமாய்நிற்கிற வறிவு —அவனருள் பவங்கெடுபுத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்து- அந்தப் பரமேஸ்வரனுன மாக்களுடைய ஜநநங்களைப் போக்குகைப் பொருட்டாகப் புசிப்புக்களை யுண்டாக்கி யவற்றையுமுனமத் தாக்கிட்டாகப் புசிப்பித்துத் தொலைத்தவாறே மோக்ஷத்தையுங் கொடுக்கிற வறிவு,—அவனறிந்தபடியுஞ்சித்து அறிவிக்கப் படுஞ்சித்துமிவனருள் - அந்த ஜநந மரணங்களிலே பொருந்தி வருகிற வறிவுமாய்ப் பரமேஸ்வரனறிவிக்க வறியுமதொழிந்து தானுக வறிகிற வறிவுமல்லவா யிருப்ப னிந்தவானமா,—அவனருளே யறியுஞ்சித்து- அந்தப் பரமேஸ்வரனேககாலத்திலே தானுக வறிகிற வறிவாகவிருப்பன.—ஆதலின் இரண்டு மனைந்தாலு மொன்ருகா - ஆகையாற் சிவனுமானமாவுங்கூடினுலு முத்தி

யினு மொன்றாவதில்லை ஆனாற் சிவனு மானமாவுந் தன்னில் வேறாயிருக்குமோ வெனனில? அப்படி வேறாயிராது,— அநனியமாயிருக்கும- ஆனாலுந் தனனில் வேறற்றிருக்கும். இரணடு சித்துமாய்த் தனனில் வேறற்றிருந்தா றனனிலொவ்வாதோ வெனனில்? ஒவ்வாது. அதெங்ஙனே யெனனில்?—இவனறாலும் புத்தியுஞ்சித்து - இந்த வானமாவு மிவனுடையபுத்தியு மிரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கும. அபபடியிருநதாலும,—இவனுமோ புத்தி- அசேதனமாகிய புத்தி சேதனமாகிய வானமாவாகாது.—இது வசித்தெனறிடில் - ஆனமா வறிவுககறிவாயிருககிற புத்தி அசேதனமாமெனனில்?—அவனுககிவனு மசித்தாமே - முனசொனன வானமாவுககுப புத்தி யசேதனமான முறைமைபோல அநதச் சிவனுக கிந்த வானமாவுஞ் சேதனனாயினு மசேதனனாயே யிருப்பன

இதறகுப பிரமாணம சங்கற்பநிராகரணம் ஐக்கியவாதி மறுபபு "அறிவிறகறிவு செறியவேணடினறே - யுணமையிலிருமையு மொளிவெளியொரு - தனமையாகமுன சாற்றினிலரோ" எனனுமதனாற் கணடுகொளக.

இதனாற் சொல்லியது, சிவனுமானமாவு மறிவாயிருநதாலும பலபிரகாரததாலும ஒனறுகாதெனறும, அபபடியொனறுகாம லிருநதாலும வேறாறிருககு மெனறும, ஆனமாவும புத்தியுமறிவாயிருநதாலும ஆனமாவுககுப புத்தி யசேதனமாயிருககுமெனறும், அத்தனமைபோலச சிவனுககு மானமா வசேதனமா யிருக்குமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சிவன்சீவனென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்றுமெனில்-சிவன் சீவனென்கிற விருபொருளும் சித்தேயாகலான் ஒத்த ஒன்று மென்றலே யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவரூபவமொன்றினுக்கு முரித்தேயென வேற்றுமைப் படுத்துக் கூறுதல் அமைவுடைக் கமையாதா லெனில்? அற்றன்று,—சிவனருட்சித்து இவனருளைச் சேருஞ்சித்து-சிவனருளாகியசித்தாம், சீவனவருளைச் சேருஞ்சித்தாம்,—அவன்பவங்கெடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ் சித்து அவற்றிற்படியுஞ்சித்து-அம்முதல்வன் பவத்தினைக் கெடுத்துப் புத்திமுத்தியினை யளிக்குஞ் சித்தாம்,உயிரவைகளிலழுந்துஞ்சித்தாம்—அவனறிவினை யறியுஞ்சித்து இவனறிவிக்கப் படுஞ்சித்து - முதல்வனறிவை யறியுஞ்சித்தாம் உயிர் அறிவிக்க அறியுஞ்சித்தாம்,—ஆதலினிவ்விரண்டு மிணைந்தாலு மொன்றாகாது அனலியமாயிருக்கும்-ஒளியெனினும் பொதுமையானொத்து ஒன்றுமாயினும் வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாதாயது வந்து வாய் முந்திக்காணும் கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கோர் வியஞ்சகம் வேண்டாது தானே வியஞ்சகமாய் எல்லாவற்றையு மொருங்கே விளக்கிநிற்கு ஞாயிற்றி னொளிக்குந் தம்முள்வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போலச் சித்து இரண்டற்குந் தம்முள் அந்தரங்கவேற்றுமை பெரிதுமுண்மையா னவ்விருபொருளும் தம்முட்கூடிய வழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி யொன்றாய்ப் போமாறில்லை யாதலான்,— இவன்றனும் புத்தியுஞ்சித்து இவனுமோ புத்தி - உயிரும் புத்தித்தத்துவமும் சித்தெனக் கூறப்படினும் புத்தித்தத்துவம் உயிராதலில்லை.—இது அசித்தென்றிடி லவனுஞ் சிவனுமசித்தாமே - புத்தித்தத்துவஞ் சடமென்றிடி னே

லை தத்துவங்களைநோக்க வுயிர் சித்தேயாயினும் முதல்வனை நோக்க வுயிர் அசித்தேயாம்

நீரும் நீரும்போல வொத்து தொன்றாய் நிற்குமென்றுரை மயிக்கயவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த விவரணம் செய்யுளும் ஒத்து வேறாய் நிற்குமென்னும் அருவசிவ சமவாதிகளை மறுத்தற்குமுரியவாறு காண்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதற்கு மேலுமவ ஞானமாவையே சித்தெனப்பேராகின் முத்தியிற சிவனுற பிரயோசனமில்லையென்று சொல்ல அதற்குத்தாரணமுகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

இரும்பைக் காந்தம் வலித்தாற்போ லியைந்து
குப்பிரை யெரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத் தா
னாக்கி, யரும்பித்தின் தீர்த்ததையன லழிப்பதுபோன ம
லத்தை யறுத்தமல னப்பணைந்த வுப்பேபோ லிணைந்
து,விரும்பிபொன னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோ
லடக்கி மேளித்துத தானெல்லாம் வேதிப்பாணுக்கி,
கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக்
கட்டியையொத் திருப்பனந்த முத்தியினிறகலநதே.
(௧௨)

(இ-ள்) இரும்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போ லியைந்து குப்பிரை — தானாகப்பற்றுந் தன்மையில்லாத விரும்பைக் காந்தந் தன்னகத்து வலித்துக் கொளவதுபோல அமலனுமிங்கவானமாவைத் தனவசத்ததாக்கிக்கொண்டு இது சிவனிவனைத் தன்வசத்ததாக்குதலென்பதற்குதாரணம்.

எரியிரும்பைச் செய்வதுபோலி வினைதானாக்கி — அங்கியானது தன்னைவந்தடைந்த விரும்பானதைத் தப்படித் தன செய்தியாக்கிக் கொண்டாற்போலச் சிவனுந் தன்னை வந்தடைந்த வான்மாவைத் தற்சொரூபமாகக் கொண்டதென வுவமித்தது

அரும்பித்திருந்த னத்தையனலழித் தப்பதுபோன மலத்தை யறுத்த மலன — அக்கியானது தன்னைத்தெரியாமல் மறைத்துநிற்கிற காட்டத்தினக்கணணுறிக்கவு மங்ஙனம் தவசனிதானே காட்டமென்னும் பெயரை யழித்து நின்றமுறைமைபோல நின்மல ஞானசிவனுடன் கூடினவான்மா மாயாகாரியமாகிய மலத்தாற றனுவாதியை யெடுத்துக் கொண்டு தன்னைத் தெரியவொட்டாமல மறைத்திருக்கிற மலங்களையகற்றியதற்குதாரணம

அப்புணர்ந்தவு டபேபோலணை — உப்புக்கட்டியானது சலத்துடன் கூடினபொழுதெப்படி யுப்பென்னுந் தன்மை கெடாமல வேறறக்கலந்திருக்கு மதற்குதாரணங் கூறியதாயிற்று.

விரும்பிப் பொன்னினைக்கு ளிகை யொளிப் பதுபோலடக்கி — யாவரானும் விரும்பப்பட்ட விரதகுளிகையானதெப்படி பொன்னினுடைய வியல்பைக் காணபியாமல் குளிகைதானே வியாபித்துத் தானே மேலிட்டு நிற்குமாறுபோல. சிவனுமிந்த வான்மாவையுந் தனவசத்தாக்கித் தானே மேறபட்டு நிறகுமதற் குவமித்தது.

மேனித்தத் தானெல்லாம வேதியபாருகி — இத்தன்மையையுடையவனு யான்மாத்தைப் பொருந்தித் தானெல்லாத்தையு மறிவிக்கு நதன்மையையுடைய முதற்றியினைகள்.

கரும்மைத்தே னைப்பாலைக் கனி யமுதைக் கண் டைக் கட்டியை யொத்த திருப் பனந்தமுத்தியினி றகலந்தே.

அருப்பஞ் [illegible] முதலிய விரதத்தையொக்க இருக்கும் [illegible] தையான்மாவானவ னந்த முத்தியைப் பொருந்தியிருப்பனென் எ-று

(௪௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஜீவன்முத்தி யெழுவிதமுங் கூறுகின்றது.

சிவன், இரும்பைக் காந்தம் வலித்தாற்போ லியைந்தங் குயிலா-சிவன் பிரபஞ்சத்தை ஆன்மாவைக் காந்தமிரும்பை விகாரமன்றியிலே தன்வசமாக்கிக் கொண்டதுபோல பிரபஞ்ஞான் ஆன்மாவை விகாரமன்றித் தன்வசமாக்கிக்கொண்டவனுக கோசிசையுந் தொழிலுமன்றி யெல்லாந் தனது செயலேயாக நிற்பன் —எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத் தனுக்கி-ஆன்மா தத்தரிசனமாய் மேலொரு செயலுமின்றிச் சிவஞானத்தினாலே ஆன்மசத்தியாய் நின்றவனை யிருப்பிலே அக்கினி யதிஷ்டித்துச் சுடுதல்முதலான தொழில்களைச் செய்வதுபோலச் சிவன் அதிஷ்டித்துத் தனது கிருத்தியமான வைந்தொழில்களையுஞ் செய்வன். அப்பொழுது இரும்பு சுடுகிறதென்றதுபோல ஜீவன்முத்தரா யிருக்கிற வினுஞானிகளை கிருத்தியத்தைச் செய்கிறானென்று சொல்லப்படும் —அரும்பித் நிக்கனத்தைக் யனல மிடபதுபோல் மலத்தைய மலமாக்க-ஆன்ம சத்திக்குமேல் சிவதரிசனப்பட்ட ஞானமாகி விடத்திலே காஷ்டத்திலே முன் மறைந்திருந்த வக்கியானது பிரகாசித்துக் காஷ்டத்தை

டைய தன்மையைக் கெடுத்துத் தானேயாய் நின்றதுபோலச் சிவன்
பிரகாசித்துப் பசுத்துவத்தைக் கெடுத்துத் தன்மயமாக்கி நி
ற்பன் — அப்பணைந்த வுப்பேபோ லணைந்து - சிவதரிசனானந்த
ரம் சிவயோகத்தை யடைந்த ஆன்மாவைச் சலத்தினுடனே
கூடின வுப்பானது சலத்தினுடைய ருசியையடக்கித் தனது
ருசியாய் நின்றதுபோலச் சிவனும் ஆன்மாவைத் தனது தன்மை
யுளடக்கித் தானாக நிற்பன்;— விரும்பிப் பொன்னினைக் குளி
கை யொளிப்பதுபோ லடக்கி - சிவபோகமாக நின்ற ஆன்மா
வை, மிகவுஞ் சந்தோஷித்துத் தருக்கிக் கொடுத்தபொன்னை ரசகு
ளிகை பருகிப் பொன் கெடாமலிருக்க அதனிறத்தை மறைத்துத்
தன்னிறமாகவே காட்டிநின்றதுபோல் சிவானந்த மான்மாவு
க்கு அநந்நியானுபவமாகவே செய்து காட்டாகவுங் காண்பதாக
வுமாயிருக்கிற ஞானத்தையடக்கி,—மேலளித்து-காட்சியிறந்து
நின்ற ஆன்மாவைப் புரைவறக்கலந்து,—தானெல்லாம் வேதிப்
பானுகி - ஞாதுருஞானஞேய மூன்றும் நழுவ ஆனந்த பரவச
னாகிய ஆன்மா தானேயாகநிற்பன். இவ்வாறுமுத்தி யேழுபே
தமாகில் சிவானந்தானுபவ மொருபடித்தோ பேதமுண்டோ
வெனில்? பேதமுண்டென்பது,—கரும்பைக் கனியைப் பாலைத்
தேனைக் கண்டைக் கட்டியை யமுதை யொத்திருப்பனென் மு
த்தியினிறைகலக்கே - இந்தச்சொன்ன வேழுபேத பதார்த்தமு
மதுர ரசமேயாயிருக்கவும் பேதமுள்ளதுபோலச் சிவானந்தமும்
பேத முண்டு. அவைவருமாறு;—கரும்பிலே கடினமாகிய கோது
ம் அற்ப மதுரமான சாறும்போலச் சீவபாவமதிகமுஞ் சிவபாவ
மற்பமும் அதனுள் விஷயானுபவ காலமதிகமுஞ் சிவானந்தானு
பவகால மற்பமும், பழத்திலே கொட்டையுந் தோலு மதிகமு
ம சாறு அற்பமும்போல சீவபாவ மதிகமுஞ் சிவபாவ மற்பமு
மாயக் குறைபிற கஷணமில்லை, பாலிலே தண்ணீர்ப்பங்கு மு

னறு பாலினுடைய பக்கொன்றுங் கடினமேயில்லை, தேனை பருப்புளிப்பு மிருவகைரசம், கண்டிசக்கு ரசமும் ரூபமு மொன்றே கடின மென்றும், கட்டி மதுர ரூபமேயாகிக் கடினமன்றி யுடனேகலையும், அமிருத முன்சொன்ன திரயாச்சிய கடினரசா ந்தரா ரசங்க ளில்லாமல் ஏகத்த மதுரமாயிருக்கும், அப்படியே யந்த முத்தியெனப்படு. முடிவான வேழாமுத்தி யதிலே யமிருத மென்றும் மதுரமென்றும் பேதமில்லாததுபோல சிவஞானமா வைப் புணர்வற விளைவிக்கிறபடி, இவயிரண்டுகளை யனுபவத்தி னாலே யறிவதன்றி வாசசிய வாசகத்தினாலே யறிவதன்றென்னு மித்தன்பொருள்

தஉ—க்ஷம் உதம்ரெம—ஶோக்ஷஸம்வேத்ய ப்ரகாரோராயம் வி ஹாரேஶ்ரேநா பவணீ—ந்தஃ। வாஹ்யவாகஃ பரஸ்ய—ஞ க்ஷஃ காய—ந்காரண வஜீ—ந்தஃ॥

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இவன் சிவனுக்குப் பரமுத்தி பண்ணும் பரிசு பகர்கின்றா னல்ல துமதாசாரியர் படல பாடன வாசனு மாசசல மா த்ரத்தினால் வைத்தியனாகிய நிமித்த காத்தா வால் கண்ணொளி விளங்குவதுபோல மந்திர பாடன வாசனு மார்ச்சன மாத்திரத் தினாற் சிவனாகிய நிமித்த காத்தாவாற் சிவத்துவம் விளங்கு மென்று பிறர் மதம் பின்குமொரு சுத்தாத்துவைத சித்தாந்த திருட்டாந்த வார்த்தை செப்பாது பிற மத திருட்டாந்தப் பேச்சுப் பேசிய தேது? அஃதாவது.

இரும்பைக் காந்தம வலித்தாற்போ லிசைத்தங்குயிரை -

என்றது முத்தியிலுஞ் சுதந்தரிய மில்லை யெனும் பிரயோசகிய காந்திருத்துவ வாதி மதத்திருட்டாந்தமாம்,—

எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத் தானாக்கி - என்றது சிவாவேசஞ் செப்புங் காபாலமதத் திருட்டாந்தமாம்,—

அருப்பித்த விந்தனத்தை யனலழிப்பது போல் மலத்தை யழித்து-என்றது காட்டத்தால் மறைப்புண்டு கடைய முகிழ்த்த தெரியிந்தனத்தை யெரித்தழித்தலால் மலமழிக்குஞ் சிவனுக்கு மறைப் பில்லாமைபாற் கடைபவனுக் கொப்புச் சிவன்,காட்டத்தில் மறைந்திருந்து தித்தக் வன்னி போல் மலத்தில் மறைந்திருந்ததிக்கு முயிர் சிவத்துவ மாகையால் விஷம திருட்டாந்தமாம அலம் தானமா ஞானத்தால் முத்தியை முயலும விவாதக வேதாந்திமதம் மலம்போ முத்திவாதிமத மிருவர் மதத்திருட்டாந்தமாம்,—

அமலன் அப்பனைத்து வுப்பேபோலணைந்து-என்றது விசிடடாத்துவைதம விளம்பும் ராமாநுஜமதத் திருட்டாந்தமாம்,—

விரும்பிய பொன்னினைக் குளிகை யொளிப்பதுபோ லடக்கி - என்றது நாராயணனே பிரகிருதி யிலயமீந்தி பாஞ்சராத்திரமதத்திருட்டாந்தமாம்,—

மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதியபாறுதி -என்றது சிவகுண சங்கிராந்தி சொல்லும் பாசுபத மத்திருட்டாந்த தாபாசமாம்,—

கருப்பைத்த தேனைப் பாகைக் கனி யமுதைக் கண்டைக் கட்டியை யொத்திருப்பன-என்றது சாங்கியபேதசி சத்துவ சமபோகவாதி மதத்திருட்டாந்தமாம்,—

முத்தியினிற் கலந்தே- என்றது கண்டைக்கட்டியை யொத்தெனப்படை மிகுமிசைத்துக் கலந்தே யிருப்ப னென்பர், பரிணாத வேதாந்தமதத் திருட்டாந்தமாம் இப்படியிருக்க எப்படிச

சிவசித்தாந்தப் பொருளுரை நீருரைப்பீர்? சத்தியம் நீ சாற்றியது நமதாசாரியர் முற்றுவமை யுன்னிச் சொன்னவரன்று, ஒருபுடை—யொப்புறுவகம் கருதி யுரைத்தாராதலால் மலவசமாகி மயங்கு முயிரைத் தன்வசமாக்கி மலமுத்தி பண்ணிச் சிவத்துவாபி வியத்தி விளைத்துத் தன்கொப்புவித் தேவுத லியற்றுதற் றன்மைச் சம்மந்தஞ் சற்று முற்றிராது முற்றுமறுத்துச் சித்துச் சிவசாதியாக்கிப் போத் தொருமித் திரசித்துச் சிவசாதிக் கனப்பாயிருப்பானென்ன நிசைய விளிதாய்ப் பொருளிசைவிப்போம்.

குளிகை—பொன்னாக்குந் தன்கட் கரக்கு மிரத குளிகை,—மேளித்து - மிச்சிரமித்து,—வேதிப்பாருகி - தன்மய மாக்குவாருகி.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

இதனாற் கரும்பைத் தேனை யென்பன முதலியவும் மதங்கத்திற் சொல்லிய வெழுவகை முத்திக்குத் திருட்டாந்தமா மென்றுஞ் சீவனுக் கியற்கையாய்ச் சிவத்துவ மில்லை சிவ வியத்திகம்பிருற் செயற்கைச் சிவத்துவஞ் சித்திக்குமென்று முறையுரைக்குஞ் சிலர் மதங் திகந்தறப்போயின.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

காந்தம் விகாரமின்றிநின்றே இரும்பை யலிப்பவுங் கண்டாம், அதுபோல இறைவனும் விகாரமின்றியே உயிரைத் தன்வழிப்படுத்து நிற்பனுகலாற் சென்றணையுங்கழல்போலச் சிவனில்லாமையற்றிச் சிவன் கிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை. எரி இரும்பைத் கெழுத்தவின்றித் தன்வண்ணமாக்கித் தன்வண்ணமாகுதற் குரித்தாகாது இவ்விரும்பினைக ளுடனே ரோன்றிற்கும

சரீரமாத்திரங் கெடச் செய்யும், அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்து தன்வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிர்களுடனேநின்று மலமாத்திரங் கெடச் செய்யுமாகலால், பொன்றுகை முத்தியாகாமையறி பொன்றுதற் கிழுக்கில்லை. நீரொடு சேர்ந்தவுப்புத் தன் சுவை முழுவதும் நீக்கக்காக்கித் தன்னோடொப்பச் சமஞ்செய்து நிற்கும், அதுபோல உயிரைச் சேர்ந்தவிறைவனுந் தனக்குரிய எண்குணங்களையும் அவ்வுயிர்கட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச்செய்து நிற்பனாகலான், நீரொடுப்புச் சேர்ந்தாற்போலவொன்றாமைப்பற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை. இரதகுளிகை செம்பையுருக்கித் தன்னோடு கூட்டி வேதித்துப் பொன்னாக்கச் செய்தும் பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறைவன் உயிரையவ்வாறெல்லாஞ் செய்தும் அதனியல்பு சிறிதுந் தோன்றுதற்கிடந்தராது தனது வியாபகத்துளடக்கி நிற்குமாகலான், அப்பணைந்த வுப்பேபோலணைந்து ஒப்பச் செய்தமைபற்றி உம்பர்பிரானொருவனே உற்பத்தியாதிகளுக்குரியனாதற் கிழுக்கில்லை கருப்பஞ்சாறு முதலிய சுவைப்பொருளெல்லாம் ஒன்றாகக் கலந்தவழியுளதாகிய சுவை இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல, இறைவனுமுயிர்களையுடனாகக் கலந்தவழி இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராது ஞானசொரூபமாய் நிற்பன், ஆகலான் அறிவிறந்து நிற்றலைப்பற்றி உயிர்க்காணுஞ் சிவானுபவ மோனநிலைக்குமுரித்தாதற்கு இழுக்கில்லை யென்பதாம்.

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்பது முதலாகக் கூறும் உவமைகளை மேலோருக்குவழி அவர்கூறு மாசங்கைகளை நிறைப்பெபரிசித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற் பொருட்டு இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமைகளை வைத்துக் காட்டி ஒருவகு கூறியவாறு

மலரடிக்கீழ் வைப்பனெனவும், பாதக்கீழ்க்கீழ் நிற்கவெனவும், ஏகனாகி நின்றிடவெனவும், அரனமலரடிக்கீழ் இருப்பனெனவுங் கூறிய இந்நான்கு சூத்திரங்கட்குந் தம்முட் பொருள் வேற்றுமையில்லைபோலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு இவற்றிக்கண் வேற்றுமைத் தொகுத்தெடுத்துக்கொண்டு இவ்வருமுதலிய நான்காக வகுத்து வைத்துணர்த்திய வாறுமாம்.

நின்மலசாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுந் தெரித்துக் கூறிய வாறென்றலுமொன்று.

மதங்கத்துட் கூறப்படுமெழுவகை முத்திகளை வகுத்துக் கூறியதென் றுரைப்பாருமுளர்.

இந்தரும் பிந்தனமெனவும் ஆகியடக்கியெனவுங் கலந்தொதெனவு மிவையும்

இத்தென்புழி அன்சாரியையும் இல்லுருபும் விகாரத்தாற் றொக்கன.

அனலா னழிக்கப்படுத லொப்புமைப்பற்றி இரும்பின் கறையை இந்தனமாக வுருவகஞ்செய்தார்.

அங்கேதனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

மேளித்தல் கூட்டுதல்.

ஆகியுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

கலந்தவழியென்பது கலந்தென்று திரிந்து நின்றது.

அரும்பித்திந்தனத்தை அனலழிப்பதுபோ லென்பதற்கு இவ்வாறுரைக்க வறியாது விறகின்மேல் வைத்து உரைப்பாருமுளர்.

விறகை யழித்தற்கட்படும் விசேடமின்மையானும், ஏனைய பேதவுயிரோ டியைபுடைத்தாதற்குரிய வுவமையின்மையானும், அரும்பித்தென வொருசொல் லின்மையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

அல்லதூஉம், நீ இரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன்றனைப் பந்தனையை யறுத்துத் தானாக்கியென அறுத்தல் ஆக்குதலிரண்டும் இரும்பின்மேல் வைத்தே மேற்கூறிய வாசிரியர்க்கு ஈண்டுமதுவே கருத்தாதலுணர்ந்துகொள்க.

மேலித்துக தானெல்லாம் வேதிப்பானாகி என்றதனை அடக்கியென்பதன்றோ டியையாது வேறுவைத்துரைப்பின், ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உவமை தனித்தனியெடுத்துக்காட்டி இதுமாத்திரைக் குவமை கூறாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

இவ்வையைந்து செய்யுளானும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்து அவ்வவமதம் பற்றி நிகழுமாசங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தான் சித்தாந்தங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி முன் சொல்லிவந்த பலபிரகாரத்தாலுஞ் சிவனது திருவடியைப் பொருந்துகிற பக்குவான்மாக்களைத் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகிற முறைமையு மவ்விடத்தி லுண்டாகிய கலப்பு மெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

இரும்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போ லிசைந்தருயிரை-காந்தமானது ஒரு பணியாகின்று தன்வசத்திலே யிரும்பை வலித்துக்கொண்டாற்போலத் தன்னை வழிபடுகிறவர்களைச் சிவனுந் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொண்டு,—எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தானாக்கி-அக்கினியைச் சேர்ந்த விரும்பை யக்கினி தானாக்குகின்றபோலத் தன்னைப்பொருந்தின வான்மாவை

யுஞ் சிவனுக்காக்கி,—அருமபித் திக்கனத்தை யனலழிப்பது போல - காட்டத்திலகப்பட்டோனறி அந்த அக்கினியே காட்ட மென்கிற பெயரை யழித்துப்போட்ட முறைமைபோல,—மலத்தையறுத்தமலன - ஆன்மாவினிடத்திலே பிரகாசித்து அந்த நின்மலனாகிய சிவன்றானே ஆன்மாவினுடைய மலங்களைப் போக்கி,—அப்பணைந்த வுப்பேபோலணைந்து-நீரோடுகூடின வுப்பெ ன விளக்கமாட்டாம லந்த நீரிலே கூடாமற் கிடக்கத் தற் சொரூபங் கோணாமல் நின்ற தன்மைபோல வான்மாவையுஞ் சிவன் சாயுச்சியத்திற் றன்னுடன் கூட்டிக்கொண்டு,—விரும்பி ப பொன்னினைக் குளிகையொளிப்பதுபோ லடக்கி - விரும்பத் துடனே குளிகையானது பொன்னினைத் தோன்றாம லப் பொன்னைக் கிரகித்துக்கொள்ளுகிற முறைமைபோ லான்மாவை யுஞ் சிவன் சேர்த்துடனே தன்னிடத்திலே கிரகித்துக்கொண்டு,—மேனிற்றது தானெல்லாம் வேதிபபானுகி - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைக ளெல்லாத்தாலுஞ் சிவ ஞானமாவை மேற்படுத்தித் தற்போதத்தையும் போக்கிச் சிவபோதமே யாக்கித் தன்னிடத்திலே யொன்றுபடுத்திக்,—கருமபைத் தேனை பாலைக் கனி யமுதைக் கண்டைக் கட்டியை யொத்திருப்ப னாகி முத்தியினிற்கலந்தே - கரும்பையுந் தேனையும் பாலையும் பழத்தையும் அமுதத்தையுங் கற்கண்டையுங் கருப்புக் கட்டியையும் புசித்தவர்களுக்குள்ள சுகத்தையொத்து முடிந்த முத்தியாகிய சாயுச்சியத்தைப் பெற்றுச் சிவஞானிக ளனுபவிக்கும்படி யவர்களிடத்து வேறற்றுச் சுகஸ்வரூபியாயிருப்ப னந்தச்சிவன்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். ௧௧-சூ,௨-வெ, "மன்னுமிருளை மதித்துறந்த வாறன்பின, மன்னுமரனே மலந்துறந்து—தன்வின, வலித்திரும்பைக் காந்தம் வசஞ்செய்வான் செய்தல்,சவியில விகாரியலனானுரை" என்றும, "அப்பணைந்தவுப்

பினுளமனைந்து சேடமாக்-கப்பினுறு மீசனைச்சூழ்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவஞானமாக்களைத் தன்னிடத்திலே கூட்டிக்கொள்ளுமிடத்துத் தனக்கொரு விகாரமற நிற்கிறது இருப்புங் காந்தமும்போல வென்றும், தானுநிற்கிறதுக் குவமை அக்கினியு மிரும்பும்போல வென்றும், மலத்தைப் போக்குகிறதற் குவமை காட்டத்திற் றோன்றின நெருப்பு காட்டத்தைச் சுடுகிற தன்மைபோலவும், அளவு விஞ்சாமலான்மாச் சிவனாய் நிற்கிற முறைமை அப்பைச் சேர்ந்த உப்புப்போலவும், இவனை யுள்ளடக்கிக்கொண்டு நிற்கிற முறைமை பொன்னைக் குளிகையானது தன்னுள்ளடக்கிக்கொண்டு நின்ற முறைமைபோலவும், இப்படிச் சொல்லப்பட்ட முறைமைகளாலே யிவனைத் தானாக்கிக் கரும்பு முதலான சுவைகளைப்போலச் சாயுச்சியபதத்திலான்மா வுடனே யிரண்டறக் கலந்து சுகஸ்வரூபியா யிருப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

—o—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

காந்தம் இரும்பை வலித்தாற்போலன்றுயிரையீர்ந்து- காந்தம் விகாரமின்றி நின்றே யிரும்பை வலிப்பவுங் கண்டாம், அதுபோல விறைவனும் விகாரமின்றியே யுயிரைத் தன்வழிப்படுத்து நிற்பனாகலாற் சென்றணையு நிழற்போலச் சிவனிலவரைப் பற்றிச் சிவனிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை,— எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத் தானாக்கி யிரும்பித் திகழ்ந்தகைக்கனலழியப்பதுபோன மலத்தை யறுத்து - எரியிரும்பைக் கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ணமாக்கித் தன்வண்ணமாக்குதற் குறித்தாகாது இவ்விரும்பினுக்குடன் றோன்றி நிற்கும் கறைமாத்திரமே

கெட்டச்செய்யு மதுபோல விறைவனு முயிரைத் தன்வண்ணமா
கச்செய்து தன்வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகா தவ்வுயிரினக் கனு
டன் ஞானத்திற்கு மலமாத்திரம் கெடச்செய்யு மாகலான்
பொன்னுருகை முத்திபாகமாம்பற்றி யொன்றுருதற் கிழுக்கில்
லை,—அப்பன்னந்த வுப்புப்போல விரும்பி யமலனன்னந்து-நீரொ
டு சேர்ந்த உப்புத் தன்சுவைமுழுவது மகற்றாக்கித் தன்னோ
டொப்பச் சமனசெய்து நிற்குமதுபோல வுயிரைச்சேர்ந்த இ
றைவனும் தனக்குரிய எண்குணங்களையு மவ்வுயிரினகட் பதிப்பி
த்துத் தன்னோடொப்பச் செய்து நிற்பனாகலான் நீரொடுநீர்சே
ர்ந்தாற்போலவலாமைப்பற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை,—கு
ளிகையொளித்துப் பொன்னினை யடக்கி யொளிப்பதுபோல தா
னெல்லாம வேதிப்பானுக்-இரதகுளிகை செம்பையுருக்கித் தன
னோடுகூட்டி வேதித்துப் பொன்னாச்செய்தும் பொன்னியல
பைக்காட்டாது தன்னு ளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறைவ னுயி
ரை யவ்வாறெல்லாஞ் செய்து மதனியல்பு சிறிதுந் தோன்றாது
அறிவிறந்து நிற்குமாறு தனதுவியாபகத்து ளடக்கி நிற்குமாக
லா னப்பன்னத் துப்புபோல் லன்னந்து ஒப்புமை செய்கையைப் ப
ற்றி உமாபிரா னொருவனே யுற்பத்திபாதிகளுக் குரியனாகற
கிழுக்கில்லை,—கருப்பைத்தேனைப் பாலைக் கனிப்பழத்தைக்கண்டை
க் கட்டியையொத்த முத்தியினிற்கலந்து இருப்பன் - கருப்ப
பஞ்சாறு தேன் பால் கனி அமுது கற்கண்டு சருக்கரை முத
லிய சுவைப்பொருளெல்லா மொன்றுருக் கலந்தவழிப்புளதாகிய
சுவை யிவ்வியல்பிற் றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல இறை
வனு முயிரினகண் அவ்வாறு கலந்தவழி யிவ்வியல்பிற் றெனப
பிரித்தறியவாராத ஆனந்த சொருபமாய் நிற்பனாதலின அறிவிற
ந்து நிற்றல்பற்றி யுயிர்தானுஞ் சிவானுபவம நுகர்தற்கு முத்தி
ாதற் கிழுக்கில்லை யென்பதாம்.

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பன் என்பது முதலாகக் கூறு மவ்வாதிகளை மேலே மறுத்தவழி யவர்கூறு மாசங்கைகளை முறையே பரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற் பொருட்டு இன்னும் வெவ்வேறு உவமைகளின் வைத்துக்காட்டி யொருங்கு கூறியவாறு.

இவை ஐந்துசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றிற் சுவமதம்பற்றி நிகழு மாசங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற் சித்தாந்தம் கூறப்பட்டது.

௧௧-௫, ௨-ம், அதிகரண முடிந்தது.

பதினோராஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று.

"கரமங்கிராறும்"

என்ற பதினோராஞ் சூத்திரம்

பனிரண்டு முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட ௩௨௧.

உ

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்.

கஉ—வது அடியவர் இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

பேறுபன்னிரண்டாஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின்? முன் சொன்ன வுண்மையானு மற்றைப்பின் சொன்ன வுபாயத் தானுஞ் சிவனை யுணர்ந்த ஞானிகளைத் தமது முதலெனக் கருதிநிற்கு முறைமை யுணர்த்துத னுதலிற்று.

மேல் இத்திருச்செய்யுள் என்னுதலிற்றோவெனின் பிரமா முதலாயினோரால் சிந்திக்கப்படாத பதியை யிந்தச் சிவஞானமுடையார் சிந்தித்தனுக்க கண்டு வழிபடுமாறு உணர்த்துதனுதலிற்று

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத் திரிம
லங்க ளறுத்தீச னேசரொடுஞ்செறிந்திட், டங்கவர்தந்
திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதி
றைஞ்சி யாடிப்பாடி, யெங்குமியாமொருவர்க்கு மெளி
யோமல்லோ மியாவர்க்கு மேலானோ மென்றிறுமாப்
பெய்தித், திங்கண்முடி யாரடியா ரடியோமென்று திரி
ந்திடுவார் சிவஞானச் செய்தியுடையோரே. (க)

(இ-ள்.) செங்கமல செங்கமலம்போன்ற சிவனது சீபாத லத் தாளி மாகிய வாகதமாகிய சுவானந்தானு பூதி

ளைகளசேர வொட்டாத திரிமலங்க ளறுத்து

யைப் பருகவொட்டாது மும்மலங்களையு நீக்கி

ஈசனேசரோ டுஞ்செறிந்திட்டு

சிவனிடத்தி லன்பனைப் பத்தியைச்செய்யுஞ் சிவபத்தர்களுடன் கூடியிருந்து

அங்கவர்தந் திருவேடமாலயங் களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி

அவ்விடத்தவர்களினது திருவேடத்தையு மதற்குச் சமானமான சிவாலயங்களையுங் கண்டவிடங்களெல்லாஞ் சிவனே சாந்நித்தியமாயிருப்பனென்று கருதி வணங்கிநின்று தோத்திரத்துடன் கூத்துமாடி,

எங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோமல்லோ மியாவர்க்கு மேலானோமென றிருமாப்பெய்தி

எவ்விடத்துமியாமே நிறைந்து நிற்கின்றோ மதனாலே யாவர்க்கு மெளிமையாக அவர்க ளவசமிருந்தி வாரோம், யாவர்க்கு மேலா யிருப்போமென்று பெருமிதமெய்தி,

இங்ஙனமுடி யாரடியாரடி யோமென்று திரிந்திடுவா சிவஞானச்செய்தியுடையோரே

இங்ஙனம் பாசநீங்கிச் சிவஞானச் செயலே மேலிட்டிருக்கப்படாநின்ற வறிவினையுடைய ஞாதாக்கள் சந்திரனைத் திருச்சடாமுடியிலே தரியாநின்ற சிவனுக் கடிமையோமென்று கருதிச் சஞ்சரியாநிற்பார்கள் எ-று.

தூலலிங்கமாகிய வாலயமெனவே சூக்குமமாகிய சிவலிங்கமெனப்பெறும்.

சிவஞானச் செய்தி புணர்ந்தோரே யென்பது எழுவாய், திரிந்திடுவரென்பது பயனிலை.

இதற்குச் சிவஞானபோதம் மத்யமம் பரமேசுரத்து ம திக (க)

சிவாகாரயோகியருளா வருமாறு.

மேல் சிவஞான சரிதையாகிய பாசம்பத்தி கூறுகின்றது செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரவொட்டாத திரிமலங்களை மறந்து - சிவானந்தத்தை யநுபானுபவமாகப் பொருந்தவொட்டாமற் றடையாயிருக்கிற மூன்று மலத்தையு மொழித்தல்.

ஒழிக்குமா றியாதோவெனின்? ஆணவமல் சத்தியானது, மோகம் மதம் ராகம் * விஷாதம் தாபம் — சோஷம் † வைசித்திரியம் எனவேழுபேதமாம். இந்த வேழின் வசமாகா திருக்கை யாணவ மலத்தை நீக்குதல்.

அவையிற்றுக்களைப் பொருந்தில் வருவன, மோகமானது § வநிதையா முதலான விஷயங்களிலே வ்திக்ஷேபம் விசாரியாமற் பொருந்துதல்.

மதமாவது முன்சொன்ன வநிதையாதி கிட்டினவிடத்திலே இந்த வநிதையைப்போல வொருத்தருமில்லை இவளே தேவனிதையென றபிமானம் பண்ணுவது

ராகமாவது அந்த விஷயத்திலே மேன்மே லாசையைப் பெருக்குதல்

விஷாதமாவது அந்த விஷய விரகத்திலே மெத்தவுந் துக்கப்பட்டழுந்தல்.

தாபமாவது மனந்தபிக்க வாற்றுதல்.

சோஷமாவது விரகாதிக்கியத்தினாலே தேகத்தில் ஜ்வரமும் பொறுக்கப்போகாத தாபமுமாவது

வைசித்திரியமாவது இந்த ஸ்திரீ யிந்தவுரவின்முறையார் இதமாய்ப் புசிக்கு மன்னமுதலான பொருள்கள் பூமி இதெல்

லா முணடாச்சுது, ஆகலா லொருகுறையு மிலலேலாம், இவைக ளெல்லாத் துடனுங்கூட வெனனை ரக்ஷிக்கிறவர்களாரென றிது முதலான பல சிந்தனைகளைப் பண்ணுவது வைசித்திரியம

மாயை பொயயைய மெய்யெனனுமபடி மயக்கறிவைப பண ணுவது தேகாதி பிரபஞ்சமெலலாம பொயயென றதி லபிமா னமவிட்டுச சிவனிடத்தி லபிமானமபண்ணுதல மாயை நீககு தல் தனக்கும பிறர்க்கும் ஸவதந்திரமிலலை சாவானமாகளு கரு மீஸ்வராபரதந்திரரா யானசெய்தா பிறாசெய்தா ரெ னனுஞசுட்டுத லொழிதல் கனமம நீககுதல் இதற்குச சமமதி

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஈசனேசரோடுஞ்செறிந்து - இவ்வாறு மும்மல சம்பந்தங்களை நீங்கின சிவபத்தருடனே கூடி,—

ஆங்கவர்தந்திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி - சிவபத்தர்களுடனே கூடினவிடத்து அவர்களுடைய ஜாதியையுங் குணத்தையும் விசாரியாமல் சிவனுடைய யாளமாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷந் தரித்தபேர்களைக் கண்டமாத்திரத்திலே அஞ்ஞானத்தையறுக்கும் அரனிவரென்று பாவித்துஞ் சிவனுக்காலயமாகிய சிவலிங்கங்களைச் சிவனென்று பாவித்தும். அடைவே தொழுதிறைஞ்சி என்றது சத்த + புனருத்தியாகாமல் சொன்னது இருவகையையுந் தனிட்டேனென்றிதன்பொருள் —

பாடியாடி - சிவானந்த மேலீட்டினால் சிவனைப் புகழும் பண்ணுடனேபாடிக் கைகொட்டிக் கூத்தாடி,—

எங்குமியா மொருவர்க்குமெளியோமல்லோ மியாவர்க்கு மேலானோமென விறுமாப்பெய்தி - பூலோக முதலாய்ப் பிரமலோக பரியந்தத்திலும் மனிதர்முதலாகப் பிரமா வீறானபேர்க்குள்ளே யொருவர்க்கு மெளியராகத் தாழ்ச்சியுடையோ மல்லோம் முன்சொன்ன பேர்க்கெல்லாம முயர்ச்சியை யுடையோமென்று தலையெடுப்புடைத்தாய் இவ்வாறுபெற்றார்,—

திங்கண்முடியாரடியா ரடியோமென்று திரிந்திடுவர் சிவ ஞானச் செய்தியுடையோர் - சந்திரசேகருடைய அடியாராக

கடியோமென்றவர்க ளேவின பணிசெய்து சஞ்சரிப்பார்கள் சிவஞான சரிதையையுடைய பெரியோர்களென்றிதன்பொருள்.

* விஷாதம்-விசனம், ÷ சோஷம்-உலருதல், ‡ வைசித்திரியம்-ஆச்சரியம், § வநிதை - மடந்தை, + புனருத்தி - இரட்டித்துச் சொல்லல

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சமாதி கூடியிருக்குஞ் சமயத்துச் சிவோகம்பாவனை புத்தி பண்ணிய பூசாநமஸ்கார காரிய புத்தி பண்ணிருந்தாலுஞ் சமாதி சலனம் வந்தகாலத்துச் சரியானுட்டானந் தாக்கித் தாக்கிச் சமாதிநிலை சாரவேணுமென்று பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் படுத்திச் சரியை படித்து முடிக்கின்றார்.

செங்கமலத் தாளிணைகள் - ஞானக் கிரியா சத்திகளுஞ் சிவத்துவத்தை,— நிர்மலங்க ளாநந்த - தேகத்தி னிமித்தங்களுஞ் சிறந்து சேவித்து நிறகத் தீட்சா சுத்தி பண்ணிக் கொண்டு,— சிவஞானச் செய்தியுடையோர் - நிர் விகற்ப சமாதி நீங்கிச் சவிகற்ப சமாதி சேர்ந்தோர்.

மற்றைய வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வாறு பத்தாஞ் சூத்திரத்தினும் பதினொராஞ் சூத்திரத்தானும் முறையே பாசக்கயமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன் பெற்றார்க்குச் சீவன்முத்திநிலைக்க ணிகழுமியல்பு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

பற்றற்றக் கழிந்த மும்மலங்கள், விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருள்போல, அறிவற்றம் பார்த்து நிற்பனவாகலான், அவற்றை யஞ்சிய பரிகரித்தலும், பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்யன் பரோடு பயிறலும், பயிற்சி நிலைபெறும்படி அவரது திருவேடத் தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரனெனக் கண்டு வழிபடுதலுமுடை யராய், இப்பேறு பெறமாட்டாத சிறுமையும் பெற்றுற்ற பெருமையும் நோக்கிக் கனிந்து வாழ்தல், சீவன்முத்தர்க்குரிய வியல்பென்பதாம்.

ஒட்டாவென்னும் பெயரெச்ச மறை ஏதுப்பெயர் கொண்டு முடிந்தது.

இச்செய்யுள் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல முதற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

முன் சொன்ன வுண்மையாலும் பின் சொல்லிவந்த வுபாயங்களாலும் சிவனைப்பெற்ற ஜீவன்முத்தராயுள்ளவர்கள் பிராரத்தம் புசித்துப் பின்பு பரமமுத்தி யடையுமளவாக விருந்த தேகத்தோடு கூடிநிற்கிற முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரலொட்டாத் திரிமலங்கள் அறுத்து - சிவந்த தாமரை மலர்போன்ற சிவனுடைய ஸ்ரீபாதங்களைச் சென்று பொருந்தவொட்டாத ஆணவ மாயை காமியமென்னு மும்மலங்களையு மறுத்து,—ஈசனேசரோடிணங்கிட்டு - பரமேசுவரன் சன்னிதியில் மிகுந்த பத்தியையுடைய சிவபத்தர்களுடனேகூடி,—அவர்கள் திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி - அப்படிச் சிவனி

டத்திலே கிருபையுடையவர்கள் திருவேடத்தையுந் திருக்கோயில்களையும் பரமேசுவரனென்றே கண்டு கும்பிட்டுத் தண்டன் பண்ணிச் சந்நிதியிலே கூத்துமாடிப் பாட்டும்பாடி,—எங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோமல்லோம் - சுவர்க்கம் நரகம் பூமியென்று சொல்லப்பட்ட எவ்விடத்திலு முள்ளவர்க ளொருவர்க்கு நாமப்பயப்படுவோ மல்லோம்,—யாவர்க்குமேலானோம் - சாவர்க்கு மேலான சிவனுக் கடிமைப்பட்டுச் சாவர்க்குமேலானோம்,—என்றிறுமாப்பெய்தி - இந்த வழிபாட்டினாலே பிழைத்தோமென்கிற விறுமாப்பைப் பொருந்தி,—திங்கண்முடியா ரடியா ரடியோமென்று திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடையோர் - சந்திரசேகரனுடைய வடியாருடைய வடியோமென்கிற இந்தத் தன்மையை மகத்தாகச் சொல்லிக்கொண்டேகும் வியாபாரியா நிற்பார்கள் சிவஞானமாய் நிற்கிறவர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, ஜீவன்முத்தராயுள்ள சிவஞானிகளுக்கு முன்பு மலத்திரயங்களோடுகூடி வந்த வாதனைகளாகாதென்றும் மனத்தினாற் சிந்திக்க வொண்ணாத சிவனை மனவாக்குக் காயங்களினாலே சிந்தித்து வழிபடுமுறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத் திரிமலங்க ளற்று - செந்தாமரை மலர்போல் விரிந்து விளங்கிய திருவடிகளிணையுடனொட்டா திவாத்தலைச் செய்விக்கும் பற்றாகச் சுழிக்கு மும்மலங்கள் விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருள்போல அறிவற்றம் பார்த்துநிற்பன வாகலா லவற்றை யஞ்சிப் பரிகரித்தலும்,—ஈசனேசரோடிணு செறிந்து - பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய

னன்பரோடு பயிறலும்,—அங்கவர்தந் திருவேடம் ஆலயங்க ளெல்லாம் - பயிற்சி நிலைபெறும்படி யவர்தந் திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும்,— அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப் பாடி - அரனெனவேகண்டு வழிபாடியற்றி யானந்தமேலீட் டா லாடல் பாடல்களைச் செய்தலுமுடையராய்,—எங்குமாய் மொருவர்க்கு மெளியோமல்லோம் யாவர்க்கு மேலானோமெ ன்றிறுமாப்பெய்தி -இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையை நோக்கி யெவ்விடத்துள்ளார்க்கும் யாமெளியராகலின்றி யக் திருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்றமைபற்றி யாவர்க்கு மேலா னோ மெனக்களித்தும்,—இங்ஙன முடியா ரடியா ரடியோ மென்று திரிகந்திடுவர் - திருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்றவரது பெருமையைநோக்கி யவர்க்கடிமையென வாழ்ந்தும்,—சிவஞா னச் செய்தியுடையோரே - சிவஞானமுத்தர்க்குரிய விலக்கணம்

இச்செய்யுண் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க

☞ கஉ-சூ, க-ம், அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவன் சர்வவியாபியா யிருத்தலாற் சிவபத்தர்களிடத்
தன்பு செய்யு முறைமை புணர்த்துகின்றார்.

ஈசனுக் கன்பில்லா ரடியவர்க் கன்பில்லா ரெவ்வு யிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்குமன் பில்லார், பேசுவதெ ன் னறிவிலாப் பிணங்களைநா மிணங்கிற் பிறப்பினொடு மிறப்பினொடும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ, யாசையொடு மா

னடியா ரடியாரை யடைந்திட் டவர்கரும முன்கரும
மாகச்செய்து, கூசிமொழிந்த தருணஞானக் குழியினின
று கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே. (௨)

(இ-ள்) ஈசனுக் கன்பில்லா ரடி யவர்க் கன்பில்லார் — சிவனிடத்திலே நிறைந்த பத்தியில்லாதவ ராகி லவனடியார்களிடத்திலும் பத்தியற் றவர்களே! அஃதென்போல வெனில்? யா தாமொருவர் மனைவியிடத்தில் மிகுந்த விருப்ப முண்டாகில் அவள் பிள்ளையிடத்து மி குந்தவிருப்ப முண்டாம், அவளிடத் தாசையில்லாவிடத் தப்பி ள்ளையிடத் தாசையில்லாத வாறுபோல

வெவ்வுயிர்க்கும னபில்லார் தமக் குமன்பில்லார — எல்லாப் பிராணிகளிடத்துங் கிருபைய ற்றவர்கள் தம்மனதிலு மன்பற்றவர்களே!

பேசுவதென் னறிவில்லாப் பி ணங்குகளோநாம — சிவன் சர்வான்மாக்களிடத்தும் வியாபி த்து நிற்கிறானென்று கருதியவர்களிடத் த ன்புசெய்யாத பிணங்களுக்கு நாமென்னபுத் தி சொல்லப்போகிறோம்.

இணங்கிற்பிற ப்பிறப்பிற ப்பிறப்பிணங் கிடுவர் விடு — இவர்களறிவில்லாத மூடராதலா லவர்க ளோடு சேர்ந்தால் ஜனன மரணங்களிலே வி ழுந்தி விடுவோ மாதலா லவர்களிணக்க த்தை யாகாதென் றுணர்ந்து நீவிடுவாயாக

ஆசையொடும ரனடியாரடியா ரை யடைந்திட் டவர்கரும முன் கரும மாகச்செ ய்து — விருப்பத் துடனே மெய்யன்பைப் பொரு ந்திச் சிவனடியா ரெப்பொழுது மத்தப்பர த்தைவிட்டு நீங்கா திருப்பர்களாதலா லவர் க ளடியாரைக்கூடி யவர்கள் கருமத்தை யுன்னுடைய கருமமென்று கருதிப் பணிவிட கொண்ட வடிமையைப்போல அவர்க

ளெவுதற்கு முன்னே யறிந்ததனைச் செய்து முடித்து,

கூசிமொழிந்து — நாமிவ்வாக இந்தக் காரியத்தைச் செய்யலாமோ வென்று மனத்திற் சமுசயமுற்று,

அருண்ஞானக் குறிப்பின்று — அந்த ஆசிரியராலே யுணர்த்தப்பட்ட நிட்டையைப் பொருந்தின்று,

கும்பிட்டுந் தண்டம்பிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே — எவ்விடத்துஞ் சர்வவியாபியாய் நின்ற பொருளைக் குறித்துக் களித்துப் பரமானந்தத்துடன் பொருந்திக் கும்பிட்டுந் தண்டம்பிட்டுக் கூத்தாடித் திரிவாயாக எ-று.

தமக் கூனமில்லாரென்பது, தம்முயற்சி கருதாமைபற்றியது.

அடியார் - சிவஞானிகள் சிவஞானிக ளடியாரென்றது பொதுமைபற்றிச் சிவபத்த ஜனங்களைக் கூறியது

இதற்கு மதங்கம் ஞானரத்நாவளி சிந்திய விசுவத்து மதிக. (௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதனையே இடம்பெறக் கூறுதல்.

அடியவர்க் கூனமில்லா ரீசனுக்கூனமில்லார்-சிவனடியாரிடத்திற் பத்தியில்லாதபேர் சிவனிடத்திலும் பத்தியில்லாத பேர்களே! சிவனடியாரிடத்தில் பத்திபண்ணுறால் சிவாலயத்திலே பத்திபோலச் சிலர் செய்தாலு மதுவபிநயவனப்பின பொருட்டான ÷ காபட்டியமான பத்தியே மாகேசுவரிடத்திலே யவயவனம்பண்ணிச் சிவலிங்கத்திலே பூசைபண்ணினுற பய னில்லை.—

[illegible]
[illegible]

எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்கு மன்பிலார் - எல்லாச் சீவனிடத்திலுந் தயை யுண்டாய்த் தம்மைப்போல் விசாரித்தபோகோ சனன மரணமாகிய கடலிலே நின்றுங் கரையேற வன்புடையவர்கள், இதில்லாதபோகா தன்னிடத்திலே யன்பில்லாதபோகளை, — பேசுவதென் - அவர்களை நான் சொல்லுவதென்ன, — அறிவில்லாப பிணங்களை நாயிணங்கிற பிறப்பிலேறுடு பிறப்பிலேறிற பிணங்களேயாவீர் - அறிவில்லாதபடியினாற பிணங்களுக்கொத்த போகளுடனே காலகூடிய பிறப்பிறப்புக்கேதுவான தாமங்களைப பண்ணும்படிக்குச் சொல்லிக் கலக்கம் பண்ணுவார்களாகையா லவர்களுடனே கூட்டுரவை நீத்து விரக்கக் கடவை, — ஆசைபோமே மரணடியா ரடியாரை யடைந்திடவா கரும முன்கருமமாகச் செய்து கூசிமொழிக் கருணைஞானக் குறியினின்று கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே - மிக்கநேசத்துடனே சிவனடியாரையு மவர்க்கேயற செய்வாரையும் மெரிக்கத் தவர்க்கு வேண்டுகருமமே யுனக்கு வேண்டுங் கருமமாகச்செய் தவர்களுடனே பேசுங்காலத்து மவர்களைச் சொல்லும் பூசசியவசனமு முன்னைச்சொல்லும் நைச்சியவசனமும முன்னைச் சொல்லும் + நைச்சியவசனமும் தப்புநோவென்றுங் கூச்சத்துடனே பேசி யாசாரிய ரருளிச்செய்த ஞானநிஷ்டையிலே நின்று மெய்விடத்திலுஞ் சிவமேகண்டு தண்டமிட்டுக் கைகொட்டிக் குணிக்கக் கூத்தாடித் திவ்வாறு சஞ்சரிப்பாயாகவென் றிதன்பொருள்.

— காபட்டியம்-வஞ்சனை, + நைச்சியம்-அடக்கம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இதவுடது.

ஞானச் சுத்தியினின்று தாசோகம் பாவனை தாக சச்சரியை மிகக்குமிடத்துஞ் சிவோகம் பாவனை ஞானச் சரித்தைச் சரி பயவொன்று தாற்பரியம்.

மறைநய வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

கழிகாமத்தராயினோர்க்கு, அத்தொடர்புடையார் திணக்கம் அக்காமப்பையைச்சூழ வளர்க்கு நீராதல்பற்றி அக்கட் கழிபே ருவகையும், அல்லார்திணக்கம் அதனைப் பாற்செய்வதுகளையா தலபற்றி அவர்கண் வெறுப்புமிகுதியும் உளவாமாறுபோல, மாறு சிவானுபவ மருவிக்கொண்டு அரனமலரடிக்கீழிருக்கப்பெற்றோர்க்கு, அதனை வளர்க்கு நீரையராகிய வத்தொடர்புடையாரோடிணக்குநர்கண் உவகைமிகுதியும், அதனைக் கெடுக்கு நீர்மையராகிய பிறரோடிணங்குநர்கண் வெறுப்புமிகுதியும், இயல்பாயுளவாமென்பதாம்.

விதிமுகத்தாற் கூறினார், சுவைப்பொருட்டுண்ணப்படும் பால் மருந்துமாமாறுபோலச் சாதனமுமாமாறுணர்த்துதற்கு

முன் வருவனவற்றிற்கு மிஃதொக்கும்

காமுகனாயினொருவன் ஒரு வனிதையிடத் தன்புடையனென்பது அவளொக்கலைக் கண்டுழி நிகழுமனவெழுச்சி பற்றியே தெளியப்படும். அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடி

யவரைக் கண்டு நிகழு மன்பினளவு பற்றியே தெளியப்படுமாக லான அடியவராக கண்பிலவழி ஈசனுக் கன்புடையார்போலொழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லையென்பார் அடியவர்க் கன்பில்லா ரீசனுக் கன்பிலரென்றும், எவ்வுயிர்க்கணு முளனாகிய வீசனிடத்து அன்புடையார்க்கே அத்தொடர்பு பற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடுமென்பார் ஈசனுக்கன்பிலா ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாரென்றும், இவ்விடங்களி லன்பிலவாதார் தாமுயிர்க் குறுதி செய்துகொள்வா ரல்லரென்பார் தமக்கு மன்பில்லாரென்றுங் கூறினார்

"அன்பிலா ரெல்லார் தமக்குரியர்" என்புழித் தம்மென்றது உடம்பை நோக்கியாகலின், அஃதீண்டைக்கு முரணாமை யறிக

இத்திருமறை முகத்தால் அடியவர்க் கன்புடையாரது பெருமையுங் கண்டுகொள்க

அவர்கருமம் முன்கருமமாகச் செய்தலுந் தற்போத முனைந்து நின்று செய்யிற் குற்றமாமென்பார், அருண்ஞானக் குறியினின்றா

கூசுதல் அவருயர்வும் தன்னிழிவும் நோக்கி நிகழ்வது

குழைதலுங் கட்டியிடுதலுங் கூத்தாடுதலும் உவகையிற் றியி நிகழு மெய்ப்பாடு.

இதனானே இரண்டாங்கூறு தெரித் துணர்த்தப்பட்டது.

முதற்கூறு செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத நிமலங்களொன் றுண்டே யுடம்போடு புணர்த்தோதி வலியுறுத்தமையின், வேறு கூறிற்றிலர்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இவைமுதனார் புகலவர்கள் சிவபத்த ரல்லாதவருடன்

கூடலாகாதென்றுஞ் சிவபத்தர்களுடனே கூடவேண்டுமென்று மருளிச்செய்கிறார்.

ஈசனுக்கன்பில்லா ரடியவர்க்கன்பில்லார் - பரமேஸ்வரனிடத்தப் பத்தியில்லாதவர்கள் சிவனுடைய வடியாரிடத்திலும் பத்தியில்லாதவர்களா யிருப்பார்கள். இதன்றியும்,—எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் - சராசரமாக்க ளிடத்திலு மான்ம இரக்கமுமவர்களிடத்தி லுண்டாகாது,—தமக்கு மன்பில்லார் - முன் சொன்ன விடயங்களி லன்புடையவருகிற ராங்களுக்கும் பிழைக்கலாம், அது மில்லாததுகொண்டு தங்களுக்குத் தாமுங் கிருபையில்லாதவர்கள்—பேசுவதென் னறிவிலாப் பிணங்களை - இப்படிக்கொத்த அறிவுகெட்ட பிணங்களை யென்னென்று சொல்லுவேம்—காயினங்கிற பிறப்பிலும் பிறப்பிலும் பிணங்கி வாய்விடீ - காமவர்களுடனே கூடிலமைச்சுப் பிராணனுய்கிற்கிற சத்தியத்தைத் தரிசியாத வண்ண மயக்கத்தைச் செய்து ஜநநத்திலு மரணத்திலு மாறிமாறி வருகிற துக்கத்தை யுண்டாக்குகிற புத்திர மித்திர களத்திராதிகளோடுங் கூடுகலை நீவிட்டு நீங்கி,—ஆசையொடு மரனடியா ரடியாரையடைந்திடு - விருப்பத்துடனே கனவிலு நனவிலுஞ் சிவனை யல்லது மற்றொன்றையு மறியாத சிவனுடைய வடியார்களுடைய வடியார் திரட்சியிலே கூடிக்கொண்டு,—அவர்கரும முன்கருமமாகச் செய்து - அவர்க ளருளிச்செய்த பணிவிடையை யுன்னுடைய காரியமென்றே பிரியத்துடனே செய்து,—கூறிமொழி சருளஞானக் குறியி னின்று - அப்படிச் செய்தே யாவ செய்தேனென்னுங் கர்த்தாமறந்து அந்தச் சிவபத்தர்களைப்போல நீயுஞ் சிவனுடைய காருண்ணியமாகிய சிவஞானத்தாலே சத்தியத்தைத் தரிசித்து அந்த நிலையிலே நின்று,—கும்பிட்டுக்கட்டமிட்டுக் கூத்தாடித்திரியும் அந்தச் சிவபத்தர்களை திருக்கூட்டத்தைத் தண்டனைபண்ணிக்

கையுங்கொட்டிக் கூத்தமாடித் திரி, அப்படிச் செய்தகாலாரச் சித்தமான கன்மம் பொருந்தா.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் சஉ-சூ, உ-வெ "மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களில் வீழ்க்குஞ், சிறப்பிலார் தந் திறத்துச் சேர்வை—யறப்பித்துப், பத்தரினத்தாய்ப் பரனுணர் வினாலுணரு, மெய்த்தவரை மேவா வினை" என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லியது, ஞானவான்களாயுள்ள சிவபத்தர்களோடுகூடிப் பிரபஞ்சத்தாருடனே முன்புகூடி வந்த வாழ்க்கை யொழியவே ஆகாமிய மிவர்களுக் கேறுமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சாமுகனுவா ரொருவன் ஒரு வணிகனிடத்து அன்புடையனென்பது அவனொடுக்கலக்குமிடத்து நிகழு மனமினாலும் பற்றியே தெளியப்படும், அதுபோல ஈசனடியவரைக் கண்டவிடத்து நிகழு மன்புடைமை பற்றியே, ஈசனுக்கன்புடைமை தெளியப்படுமாகலான்,— அடியவர்க் கன்பில்லா ரீசனுக்கன்பில்லார் - அடியவர்க்கன்பில்வழி யீசனுக் கன்புடையார்போ லொழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லை,— எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் - எவ்வுயிர்க்கண்ணு முளனாகிய ஈசனிடத்து அன்புடையார்க்கே யத்தொடர்ப்புபற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடும்,— தமக்கு மன்பில்லார் காம்பேசுவதென - இவ்விடங்களினல் பில்லார் தம்முயிர்க் குறுதிசெய்து கொள்ளுவா ரல்லராகலி னதனை யாஞ்சொல்லுவதென்னை, கழிகாமத்தா ராயினு மக தொடர்புடையார் நினைக்கும் அககாமப் பைங்கூழ் வளாக

குரோதலபற்றி அதனகட கழிபே ருவகையாமாறுபோல அர
னடியாரடியாரை யடைந்திட டவாக்கரும முனகருமமாக ஆ
சையுடனசெயது - மாருதசிவாறுபவ மருவிககொண டரனம
லரடி கீழ் இருககப பெறறார்ககு அகனவளாககு நீரமையராகிய
வததொடாபுடையாரோ டிணங்கி யவாபணிவை யுளபணியா
கவே தறபோத முனைததலின்றி விருப்பததுடன செய்தறகண
உவகை மிகுதியும காமுகரல்லாதார திணகக மதனபயாரசசெ
யும கலயாதலபற்றி யதனசண வெறுப்பு மிகுதியாமாறுபோ
ல,—அறிவிலாபிணங்களோபிணங்கிறபிறபபினுமிறப்பினுமம
பிணங்கிடுவா விடுக-அதனைகெடுக்கு நீர்மையராகிய அறிவில
லாரோ டிணங்கிற பிறபபிறபபிற பட்டுதுவராதலின அதனகண
வெறுப்பு மிகுதியும உளவாம, அதனைவிட்டு நீங்கி,—கூசிமொ
ழிச தருணஞானககுறியின்று - அடியாரதயாவு முனதிழிவு
நோக்கிக கூசி நயமொழி கூறிச சிவஞானததா லிரணடறவக
கலித நிலையின்று,—கும்பிட்டுத தடடமிட்டுக கூத்தாடி
த திரியே - அவவுவகை மிகுதியாற் கும்பிட்டுக கைகொட்டிக
கூததுமாடித திரிவாயாக வெனபதாம.

இதனுளே இரணடாங்கூறு தெரித்துணாததபபட்டது
முதறகூறு செஙககமலத் தாளினைகள சேரலொட்டாத திரிமல
ஙகளென வாணடே யுடமபொடு புணாத்த ஒதி வலியுறததமை
யின வேறு கூறிறறிலா.

கஉ-சூ, உ-அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவன திருவேடத்தாரை யுடனாக்கிச சர்வாணமாக
கலயுமீடேற்றுகையின்பொருட டோர
சிரபபுவிதி புணாததுகினறார்

அறிவரியான் றனையறிய வாக்கையாக்கி யங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற், செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ் சிவோகம்பா விக்குமத்தாற் சிவனுமாவர், குறியதனை விதயத்தே யரனைக் கூடுங் கொள்கையினா லவனவர் குறியொடுதா மழியு, நெறியதனாற் சிவமேயாய் நின்றிடுவ ரென்று நேசத்தாற் றொழுதெழுநீ பாசத்தாள் விடவே. (௯)

(இ-ள்) அறிவரியான்றனை யறியவாக்கையாக்கி — ஆன்மாக்களுடைய மனோவாக்குக் கெடாத சிவன்றனது காருண்ணியத்தாலே யாவருந் தன்னை யுணர்ந்து வழிபடுதற்பொருட்டு மாயாகாரிய மாகிய வுடலை யெடுப்பித்து,

அங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத்து — எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம யோனிபேதங்கடோறு மவ்விடத் தவ்விடத்திலே யான்மாக்கடோறு முயிர்க்குயிராய்நின் றதற்கேற்ற ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து நிற்றலால்

அருளாற் செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் — சிவன்றன் திருவருள் அவ்விடங்கடோறும் வியாபித்து நிற்கிறத்தினாலே யவனது வேடமாகிய திருநீறு முருத்திராக்கமுந் தரித்திருக்கு மடியார்களையுஞ் சிவனுடைய திருமேனியென்றே கொள்ளப்படும். அஃதன்றி,

சிவோகம் பாவிக்குமத்தாற் சிவனுமாவர் — சோகம் பாவனை பண்ணும்பொழுது அத்துவிதமாகப் பாவிக்குமதனாலே இந்த ஞானவான்களைச் சிவனென்று சொல்லப்படும். அஃதன்றி,

குறியதனு வி நயந்தே யாரை க கூடினகொள கையிறு லவனு வா	ஆசாரியன காட்டின குறிவழியே நின்று தங்கள் இருதயங்களிலே சிவனை யந்தரியாக மாகப் பூசித்து முடிவிலகட கோதண்டத் தானத்திலேயிருபம பிரபயித்துக கொண டிருந்து கோடபாட்டினாலும சிவனுக்கே திற பார்கள்.
குறியொருநோ மழியு நெறியத னற சிவமேயா ய் நினறிடுவா	இபபடிப் பலவாகத் தாங் குறித்துக்கொ ணடு நினற குறிபபுக்களுங குறிக்கறியும புத தியாதிகளும சேர விலயச்சைப் பொருந்தி னவிடத்து கிட்டைபப பொருந்தி நிறகிற வழிபாட்டினாலும சிவமேயாய் விடுவா
எனறால்	இப்படி யேதுகள் பலவாகக் காட்டுகை யினறு திருவேடத்தாரோ டணிக அஃ தெதகாரணத்தா லெனில?
நேசத்தாற் றொழுதெழுமின பாசத்தாள விட வே	பாசத்தாள விடவே நேசத்தாற் றொழு தெழுமின எனப் பதமாறுக யாதாமொரு வ ரொருவன வீட்டிற் களவுகொள்ளக கரு துமவன அவன வீட்டுத் தாளுக்குப பொடிப் போட்டுத்தி யதனை விடுவிக்குமாறபோல,

இந்த வாணமாக்களையுஞ் சிவன முத்தி யடைவிக்கையின பொ ருட்டு இவர்களை வணக்கஞ்செய்பவே யுனனைவிட்டு நீங்கவொ ட்டாம லிருக்கிற அஞ்ஞானமாகிற கபாடத்தைப் பதித்தி ருக்கிற பாசமாகிற தாள கழன்று நீங்கி யதுபோகவே பிரகாச முண்டாம். எ-று.

இரண்டா முருபு காணாமுருபாய் மயங்கிற்றென வறிக.

இதற்குக் காரிகமென வறிக. (௯.)

சிவாகரயோகியருள் வருமாறு.

—o—

மேலெத்தச் சிவபத்தர்க ளிற்கு நிலைமையாற் சிவனெனவே வழிபடுகவென்று கூறுகின்றது.

அறிவரியான றனையறிய வாக்கையாக்கி யக்கையகே யுயிராக குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற் செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் - பாசவறிவாலும் பசுவறிவாலும் மறிதற்கரிதாகிய சிவன் றன்னை யுணருமாறு தவமபலனும் தேகத்தையும் தபோவேஷத்தையுங் கொடுத் தந்த தேகத்தில் ஜீவான்மாக்களிடத்திலே பரமான்மாவாக நின்று சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்துக் கருணையினாலே பிரிவறப் பொருந்துகையினாற் சிவனுடைய வேஷத்தைத் தாந்த தேகம் சிவனுடைய திருமேனியேயாம். இது ஞானசரியைபண்ணு மவர்க்குச் சொன்னது — சிவாகம பாவிக்குமத்தாற் சிவனுமாவர் - பூதசுத்தியானந்தரம் சீகண்டாதி மாதிருக்கைப் பஞ்சப்பிரம ஷடங்க காஷடத்திருமந்த கலா வியாசங்களைப் பண்ணிச் சிவோகமென்று பாவனைபண்ணு மத்தாற் சிவபாவனையும், உண்மையினாற் ஜீவபாவனையு முடையவர்களாவார்கள். இது ஞானத்திற் கிரியாவானைச் சொன்னது — குறியதனுலிதயத்தே யரனைக்கூடுங் கொள்கையினாலவனாவர் - அஷ்டகலாப + பிராசாதத்தை இந்தயாதியாகப் பிரம்மாதி காரணத் தியாகக்கிரமத்திலே துவாதசாந்தமாகிய உன்மனை சத்தி சகிதரான — அகாசிருகரை வேறறப் பொருந்து முறைமையினாலகண்ட பரமசிவனும். இது சிவஞானயோகியைச் சொன்னது — குறியொடு தாமழிவு செறியதனாற் சிவமேயாய் நிற்பவர் - ஞாதுரு ஞானஞேயமென்னு மூன்றும் கழுவதினாலே சத்தி சிவாகனமா மென்னும் பேதமறச் சிவமேயாவார் கொரகதேற்றம். தேற்றமாவது, சிவனேயல்லது ஜீவபாவனு சற்றுமில

லை யென்றது,—என்றால் - இவ்வாறு ஜீவன்முத்தரான போக
ளை சிவனேயென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினாலே,—ஈங்
சத்காரமெழுந்திடு நீ பாசத்தாரவிடவே - சிவனைப்போல் மிருந்
த வனியிலே நீ வணங்கி வழிபடு, உன்னைப் பந்தித்திருக்கும்
பாசங்களானது நீங்கிவிட

பாசத்தா ரென்றது இழிவின் வந்த உயர்திணை வாய்ப்பாடு

ஏகார மீற்றசை

+ ப்ராசாதம்-உபபரிகை, — அநாசிருதர்-ஒன்றையும்பொருந்தாதவர்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவோகம் பாவனை பண்ணு மவர்களுக் தாசோகம் பாவனை சத்தருவாளுலும் பராக்குற்ற பொது பாவனை பலிக்கு முபாயம் பண்ணலாமென்று படிக்கின்றார்.

சிவோகம் பாவிக்குமத்தால் - அறியாமை யறிவகற்றியெனும் திருவிருத்த முதலியவற்றிற் செப்பியபடி சிவோகம் பாவனை பண்ணுதலால் பாவனு சாமர்த்திய மில்லாத போது,—குறியதஞ்சிதயதத்தே யானைக் கூடிய கொள்கையினால் - இருதய கமலத்துற நிர்பா கிருதி காதா கிருதி சதாசிவா கிருதி முதற சகள நிட்கள சகள சாகாரத் தன்மையினுற சிவனைத் தியானிக்குஞ் செயதியினலே,—அவனவர் - சிவ சமான சாதிச சியனவர்,—துறிபொடு தாமழியும் நெறியதனல்- நிராகார சிவ சமாதியில்,—சிவனேயாய நின்றிடுவர் - சிவனைப் போற் சிவனவர்.

மறைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

வேடத்தாலும் பாவனையாலுஞ் செயலாலுந் தன்மையாலுந் திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின், அதுபற்றி யவரை அரனெனவே தேறி வழிபடுக, ஏனைப் பாசப்பற்றுடையார் தம்பற்று விட்டொழிதற் பொருட்டென்பதாம்.

சிவமாதல் தெளிந்தக்கோட்டாற்கு வேடமுங் கலையுவரறு சொனறேயமையுமென்பார், சிவமாதலை யவற்றோடு தனித்தனி கூட்டுக கூறினார்.

உவ வேடமுடையாரென வெடுத்துக்கொண்டு முரைக்க பாசத்தார் ஆகுபெயர்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவபத்தர்களது திருவேடத்தைப் பரமேசுவரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென் றருளிச்செய்கின்றார்.

அறிவரியான் ஐந்தியறிய பாசகையாக்கி - அனமம்போதத்தா லியாவராலு மறிதற்கரிய பரமேசுவரன் தன்னை யறியு நிமித்தமாகத் தன்னுடைய பத்தர்களுக்குத் திருவேடமாகிய தன் திருமேனியைக் கொடுத்து,—அங்கங்கே யுயிர்களுயிரா யறிவுகொடுத்து- தன்னை யிவர்களறியும்படிக்கு இட்டக அவர்களிருந்த யத்திலே யவர்களுக்குப் பிராணனும் நின்ற முறைமையாலே ஞானத்தையும் பிரகாசிப்பித்து,—அருளாற் செறிகின்ற திருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் - தன்து காருண்ணியத்தினாலே இவர்களிடத்திலே தானே பொருந்தி நிற்கையா லிந்தத் திருவுருவு சிவனுடைய திருமேனியென்றே கொள்ளப்படும் —சிவோக

ம்பாவிக்குமத்தகாற சிவனுமாவர் - நானென்றொரு பூசலில்லைசாயுமுரு சிவனென்று திபாவிக்கைப்பா லிவர்களைச் சிவனென்று சொல்லப்படும்,—குறிப்பது லிதயத்தே யரனைக்கூடுங் கொள்கையிலுலவுவா - ஆசாரியன் தரிசிப்பித்த வந்தத் திபானத்திலேநின்று தங்க ளிருதயங்களிலே பரமேஸ்வரனை ஏகிபாவமப் பிரபித்துக்கொள்ளுகிற கோட்பாடுகளாலே சிவனுக்கே நிற்பார்கள் —குறியொடு தாமழியுமென்றி யதனோடு சிவமேயாய் நின்றிடுவர் - தாம்பப்படி கொள்ளுகிற திபானங்களும் நீடானிந்து நிற்கிற தங்களுடைய ஆன்மபோதங்களும் பின்பு சேரவழிந்துபோகிற முறைமையாலே ஆன்மபோதமும் ஜீவியாம லந்தச் சிவமேயாய் நின்றுவிடுவார்கள் என்னவே யிவர்களிடத்திலே பரமேஸ்வர னிப்படிப் பிரகாசிப்பன், அல்லாதவிடத்தில் நிறகச்சேயும் தோன்றுமலிறபன்,—என்றும் - வேதாகமங்களிப்படியென்று சொல்லுகையால்,—நேசத்தாரநெஞ்சிலங்கி பாசத்தாரிடவே - உன்னுடைய பாசமானது விட்டுப் போம்படி இப்படிச் சொல்லப்பட்ட மயேஸ்வரர்களைச் சிநேகத்தாலே பணிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் கஉ-சூ, ௩-வெ, "தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தான்கொடுத்துத், தன்னுணரத் தாமு மிருத்தலால்—றன்னுணரு, நேசத்தார் தம்மா நிகழுந் தனிசெய்வோர், பாசத்தாரக் கின்றும்பதி" என்னுமதுக் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, மயேஸ்வரரிடத்திலே சிவன் பிரகாசியா நிற்பனென்றும் அல்லா விடங்களி லப்பிரகாசரூப நிற்பனென்றும் ஆகையால் மயேஸ்வரரைச் சிவனுக்குக் கரம் வழிபாடுசெய்யவே யிவனுக் குண்டான பாசம்விட்டு நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது,

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அறிவறியான் - அசிந்திதருய்நின்ற பரமபொருள்,—தன்னை யறிய - உலகத்துள்ளார் தன்னை யறிதற்பொருட்டு,—யாக்கை யாக்கி - திருநீறு கண்டிகை முதலிய திருவேடமாகிய தன்வடிவத்தைத் தன் அன்பர்க்களித்து,—அங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத்து - யாண்டு முயிர்க்குயிரா யறிவினைவிளக்கி,—அருளாற்செறிதலினால் - அருளாற் கலத்தலால்,—திருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் - அத்திருவேடத்தானுஞ் சிவமேயாதல் தெளியக் கிடத்தலானும்,—சிவோகம் பாவிக்குமத்தால் - சிவோகம்பாவனையானும்,—சிவனுமாவர் - சிவமேயாந் தெளியக்கிடத்தலானும்,—இதயத்தே குறிப்பதனு லரனைக்கூடும் கொள்கையினால் - இருதயத்தானத்தி லொரு குறியினைக் கண் வைத்து முதல்வனைக் கூடும் செயலானும்,—அரனாவர்,—சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலானும்,—குறியொடு தாமழியுநெறி பதனால் - குறியுடனே தாமெனப் தோன்றின்றாகிய தன்மையானும்,—சிவமேயா யநின்றிடுமொன்றால் நேசத்தானீ தொழுதிடு - சிவமேயாதற்றெளியக் கிடத்தலானும், அதுபற்றி யவரை யானென்னவேத்தி நீ வழிபடு,— பாசத்தாவிடவே - வினைப் பாசப்பற்றுடையாரதுபற்று விட்டொழிதற் பொருட்டென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவன் சர்வ வியாபியாயிருந்தாலுந் தன்னிடத்
தன்புடையார்க்குச் சாந்நித்திய மாகு
முறைமை யுணர்த்துகின்றார்

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே, யு
ருக்கோலி மந்திரத்தா லெனநினையு மவர்க்கு முளனங்கு
மெய்க்குமில னிங்குளனென் பார்க்கு, விருப்பாய வடி-
வாகி யிந்தனத்தி னெரிபோன் மந்திரத்தின் வந்தி
ப்ப னிருஞ்சுரபிக் கெங்கு, முருக்காண வொண்ணாத
பான்முலைப்பால் விம்மி யொழுகுவது போல்வெளிப்
பட் டருளுவ னன்பர்க்கே. (௪)

(இ-ள்) திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச் சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே — சிவாலயத்துக்குள் ளெழுந்தருளி யிருக்கிற சிவலிங்கத்தினிடத்திலே சதாசிவனென்று கருதுமவர்க்கு அவ்விடத்திற் சாந்நித்தியமாகாநிற்பன். திருக்கோயிலுள் இலிங்கமாயிருக்க அதனைக் கூறாமற் திருமேனியெனக் கூறிய தென்னையெனில்?

கோயில் தேகமும் அதிலிருக்குஞ் சிவலிங்கந் தேகியுமாதலாற் கூறிய தென வறிக.

சிவனெனவே யென்று தேற்றங் கூறுகையா லந்த மூர்த்தியிடத்திலே வியாபித்திருக்கும் பரமசிவனைக் கூறியதாயிற்று. வியாப்பிய வியாபக பாவத்தினாலே தேகத்துக்குந் தேகிக்கும் பேதமில்லை யென வறிக.

உருக்கோலி மந்திரத்தாலே நினையுமவர்க்கு முளனங்கு — வியத்தலிங்கம் வியத்தாவியத்த லிங்கம் அவ்வியத்த லிங்கமென மூவிதமாகக் கூறிய திருமேனியை யதி—டா சுத்தமாதலாற் சுத்தனுக்கு மாயேயம் பொருந்தா தாகையாற் சுத்தமான மந்திரமே திருமேனியாக

லால் முப்பத்தெட்டுக் கலைமுதலியவற்றால் திருமேனியாக்கித் தியானஞ் செய்யுமவர்க்கு அந்தக் குறியிடமாகத் தானே பிரகாசியாநிற்பன்.

எங்குமுள னிறை	பரிபூரணமா யெங்கும் வியாபித்திருக்கி
குளனென்பாராக	ற சிவனெவ்விடத்து மில்லை சாலப்பழுத்
கு விருப்பாய வ	லிய ஆர்வர்களுக்குத் திருத்தியங்களைப் பண்ணு
டிவாகி	கையா லிங்கத்தானே யுள்ளனென் றுறுதியி
	டவர்களுக்கு அவ்விடத்திற்றானே யருச்சித்து

ப பிரகாசியாநிற்கும் அஃதென்போ லெனின்?

இந்தனத்தி	தாபரமான வேர்முதல் நுனியீறாக மரத்
னெரிபோல்	தினை வியாபித்து நிற்கிற அக்கினியான
	து, அரணியைக் கடையிலேற்றிக் கடை

ந்தவிடத் தக்கினியானது பிரகாசித்தாற்போலவும்,

மந்திரத்தின்	பிராசாத மந்திரோச்சாரணத்தினாலே
வந்துதிப்பன்	அவ்விடத்துப் பிரகாசியாநிற்பன்
இருஞ் சுரபிக்	பெரிய சுரபியினுடைய கொம்புமுதற் குளம்
கெங்குமுருக்கா	பிருக்கப் பாலானது வியாபித்திருக்கவு மவ்
ளை வொணாதத	விடத்திற் றோன்றாமற் கன்றுக்கிரங்கித் தா
பால் முலைப்பா	னே முலைக்கண்ணிலே யிறங்கி விம்மித்தோ
லவிம்மி பொழு	ன்றி பொழுகுமாறுபோல அந்தச் சிவனு மன்
குவது போல	பாகதே யுருகி நிட்களமானவன்றானே மூர்
வெளிப்பட்டரு	த்திகரிக்கு முறைமையு மித்தன்மை எ-று
ளுவ னன்பாக	
கே	

இதனாற் றாபர சங்கமங்களிடத்தில் வியாபித்து நிற்கு முறைமை கூறியதாயிற்று. இதற்குச் சூக்குமத்தும் நிசுவாசத்தும் சுப்பிரபேதத்து மறிக. (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவலிங்கத்தை வழிபடு முறைமை கூறுகின்றது

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னைச் சிவனென்றே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவன் அங்கு-திருக்கோயி லுள்ளிருக்குஞ் சிவலிங்கமே சிவனென்று பாவித்து வழிபடுமவர்க் கந்தச் சிவலிங்கத்தி னிடத்திலே சாந்நித்தியம் பண்ணுவன்,—அங்கே மந்திரத்தாலுருக்கோலி யுளனென்ன நினையுமவர்க்குமுளன்-அந்தச் சிவலிங்கத்தி னிடத்திலே பஞ்சப்பிரம ஷடங்கமந்திரங்களினாலே யுளனென்று பாவித்த போகர்க்கு மவ்வாறு மந்திரமூர்த்தியாகச் சாந்நித்தியம் பண்ணுவன்,—எங்குமில னிங்குளனென்பார்க்கு விருப்பாயவடிவாகி யிந்தனத்தினெரிபோன் மந்திரத்தின் வந்துதிப்பன்-சிவனகண்ட பரிபூரணனென்றறியாமல் மந்தமதிகளா யெங்குமில்லை, இந்த மூர்த்தியிலேயே தனக்குத் தனக்கிஷ்டமான விக்கிரகத்திலே மந்திர நியாசங்களைப் பண்ணி வழிபடக் காஷ்டத்திலே வன்னிபோல வந்து மந்திரத்திலே சாந்நித்தியமாவன். இவ்வாறு பாவிக்கவே,—இருஞ்சுரபிக்கெங்கு முருக்காணவொண்ணாத பான் முலைப்பால் விம்மியொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவ னன்பர்க்கே-பாலானது பசுவினுடைய தேகமெல்லாம் வியாபித்திருக்கும் பின்னை யோரிடத்தில் காணப்படாமற் றன்னுடைய கன்றைக் கண்டபொழுது முலையிலே விம்மி யொழுகுவதுபோல ஆராத்த வாவிலுஞ் சிவனிறைந் திருந்தானேயாயினு மந்திராத்த வாவிலே பிரகாசித்துப் பத்தர்கள் வேண்டியது கொடுத்தருளுவனென் றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

யோக சாமாத்திய மில்லாக்குத் தியானோ பாய முரைக்கின்றார்

ஸ்ரீகண்ட தேசியால் தரிசனங் கொடுப்ப னென்று சித்தாந்தம்

மறைறய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

பகுத்துணர்தலின்றிச் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே சிவனெனக் கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாளர்க்குச் சிவன் ஆண்டு வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வன். அருவப்பொருளாகிய சிவனை ஈசானாதி மந்திரங்களாற் சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக்கோலினுள்ளெனக் கருதி மந்திரந்யாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும், யோகிகளுள்ளும் எங்கணு மில்லமாக வாழுஞ் சிவன் இந்த திருமேனியிலுமிருந்து பூசைகொண்டருளுவனெனக் கருதிச் சாத்தியமந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிகட்கும், கடைந்துழித் தோன்றுமெரியுங் கறந்தவழித் தோன்றும் பாலும்போல அவ்வம் மந்திரங்களா லவரவர் விரும்பிய வடிவாய் அத்திருமேனிகளில் அப்போதப்போது தோன்றிநின்று அருள்செய்வன். அவ்வாபோலேகதேசமாகக் குறித்தலின்றி அன்புமாத்திரையானுண்டு வழிபடு ஞானிகட்கு, கன்றை நினைந்த புனிற்றாவின் முலைப்பால்போல, கருணை மிகுதியால் அவ்வவனே தானாய் எப்போதும் மாண்டு வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வன்; ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுக வென்பதாம்.

ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுசவென்பது குறிப்பெச்சம்.

உங்கேயென்பது யாண்டுஞ் சென்றியையும்.

மந்திரத்தா லுருக்கோலி யென மாறுக.

கோலியென்பது பெயர்.

உள்ள உள்ளம்

இலனென்பது இலவென்னு மிடப்பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று.

இங்குமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

அன்பரகத்து விம்மி யொழுகுவதுபோ லெனவே யோகிகட்குக் கறக்கவொழுகும் பால்போலென்பது பெறப்பட்டது.

அன்பரென்றது ஈண்டு ஞானிகளைமேற்று, "அன்பரொடு மரீஇ" என்புழிப்போல.

திருவேடஞ் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழப்படுவோரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினார், சிவாலயத்தைச் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினாரெனவுமுணர்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—○—

மேற் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே சிவன் விசேஷமாகப் பிரகாசித்துநிற்கிற முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனிதனைச் சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவனங்கே - அழகிய சிவாலயத்துக் குள்ளே எழுந்தருளி யிருக்கிற சிவலிங்கப்பெருமான் றன்னைச் சிவனென்றே யுபதேசத்தினாலே பற்றினவர்களுக்கு மவ்விடத்திற் சிவன் பிரகாசித்து நிற்பன்,—உருக்கொலி மந்திரத்தா

லே கிரியையுமவர்க்கு முள்ளன - அந்தந்த திருமேனியிலே மந்திரங்களாலே திருமேனியாகக் கொண்டவர்களுக்கு மங்கே பிரகாசியாநிற்பன,—எங்குமிலங்குமருள் னென்பார்க்கு விருப்பாய வடிவாகி - காணப்பட்ட வெல்லாவுருவங்களுந் தானாயிருக்கச்செயத்தே தற்சொரூபந் தோன்றும நிற்பன. இந்தச் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திற் றோன்றி நிற்பனென்கிறவர்களுக்கு விருப்பத்துடனே யந்தத் திருமேனியி லெப்பொழுது மிருப்பன அதெங்ஙனெனனில் ?—இந்தனத்தி னெரிபோல மந்திரத்தின் வந்தந்த - காட்டத்தி லுண்டான வக்கினியானது முன்பு காணப்படாமனின்று பின் பிவனுலதியப்பட்ட தோருபாயத்தினு லந்தக் காட்டத்தி லுண்டானாற்போலத் தோன்றி,— இருஞாயிற்கெங்குமுருக காணவொண்ணாத பான முலைப்பால விம்மி யொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவனன்பாக்கே - பெரிய சூரியர்க்குக் கொம்புமுதல குளமட்டுமுங் கெவ்விடத்திலும பால வியாபதமாய நிறபினு மவ்விடங்களிற பாலினது ஸவரூபந் தோன்றுமனின்று முலைக்கண்ணிலே விம்மித் தோன்றித் தானாயாகப் பொழிபுமதுபோலச் சிவலிங்கத்திலே பிரகாசியா நிற்பன அவ்விடத்திலே வழிபடுகிற பத்தர்களுக்கு

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் கஉ-சூ, ச-வெ, "கண்டொரு மந்திரத்தாற் காட்டத்தி லங்கியே, றுண்டல்போ னின்றங் குளதாமாற—கண்டவுருத், தானதுவா யனுருவா தானதுவாய்த் தோன்றுமே, தானதுவாயக் காணுந் தவர்க்கு" என்றுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, காட்டத்தி லக்கினியானது முன்பு தோன்றுமனின்று ஒருத்த ரரணிகொண்டு கடைய வவ்விடத்திலகந் தோன்றிய தன்மைபோல எவ்விடத்திலும் தோன்றும ல்நிற்ற சிவனும் பெரியோர்கள் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே

கண்டு வழிபட, அவ்விடத்திற் பிரகாசியா நிற்பனென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னை - பருத்தன்னாதலின்றி ஆலயத்தெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியை,—சிவனெனவே கண்டவர்க்கு - சிவமெனக் கண்டுவழிபடுஞ் சரியையாளர்க்கு,—சிவனங்கேயுறைவன - சிவ னாங்கு வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வன,—மந்திரத்தா லுருக்கோலின்னென நினையுமவர்க்கும்-அருவப்பொருளாகிய சிவனைச் சாஞ்ஞி மந்திரங்களாற் சிவலிங்க முதலிய திருவுருக் கோலின்னென்னக்கருதி மந்திரநியாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும்,—உளனெனக்கு மிலனிங்கே யுள்ளனென்பார்க்கும்-யோகிகளுள்ளன் மெங்கணு மிலமாகவாழும் சிவனித்திருமேனியிலுமிருந்து பூசைகொண்டருளுவனெனக்கருதிச் சாத்தியமந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிகட்கும்,—இத்தனத்தினெறிபோல் பான்முலைப்பால் கறக்கவொழுகுவதுபோல் மந்திரத்தில் விருப்பாய வடிவாகி வந்துதித்தும - கடைந்தவழித் தோன்றுமெரியுங் கறந்தவழித் தோன்றும் பாலும்போல அவ்வம்மந்திரங்களா லவரவர் விரும்பிய வடிவாய்த் திருமேனிகளி லப்போதப்போது தோன்றி நின்றருள்செய்வன,—அன்பர்க்கு-அவர்போலச்சேதமாயக் குறிக்கலின்றி யன்புமாத்திரையா னண்டுவழிபடும் ஞானிகட்கு,—யிருஞ் சுரபிக்கன்றுக்கு முருக்காண வொண்ணுத பான்முலைப்பால் விம்மிபொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவன - கன்றை நினைந்த புனிற்றாவின் முலைப்பால்போல அக்கருணை மிகுதியால் அவ்வன்பர்க்காருய் எப்போது மாண்டு வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வானாகலா னஃதறிந்து வழிபடுக வென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙன மிலிங்கத்தினையுந் திருவேடத்தாரையும் வழிபடுமெ
வழிபாடு முணர்த்தி ஞானாசாரியனைச் சிவனெனவே
வழிபாடுசெய்யு முறைமையு மூன்று திருவிருத்
தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

ஞானயோ கக்கிரியா சரியைநாலு நாதன்றன் ப
ணிஞானி நாலினுக்கு முரியன், ஊனமிலா யோகமுத
ன் மூன்றினுக்கு முரியன் யோகிகிரியா வானன்றெ
ன கிரியை யாகி, யானவிரண் டினுக்குரியன் சரியையி
னி னின்றோ னச்சரியைக் கேயுரிய னாதலினாலியார்க்கு,
மீனமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே யீசனிவ னன்
றென்று மிறைஞ்சி யேத்தே. (௫)

(இ-ள்) **ஞானயோகக்கிரியா சரியை நாலு நாதன்றன் பணி** — சிருட்டி காலத்திற் பரமேசுரன் திவ்வியாகமங்களை நாலுபாதமாகப் பிரித்ததிகாரானுகுணமாக வருளிச்செய்ததனுட் சிவனாற் கற்பித்த தொழில்களே!

ஞானி நாலினுக்கு முரியன் — மேலான பாதத்தின் வழிநின் றனுட்டித்த ஞானி ஞானம் யோகங் கிரியை சரியையெனக்கூறிய நாலுபாதத்துக்கு முரியவன்,

ஊனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியன் யோகி — யோக பாதத்தின் வழிநின் றட்டாங்க யோகத்தை யனுட்டித்த யோகி குற்றமில்லாத யோகபாத முதலிய மூன்று பாதத்தின் வழிநின் றனுட்டித்தற் குரியவன்,

கிரியாவான கிரியா பாததநின வழிநின றனுடடிககு
குருவெனுஙகிரியை மவன குருவ கிரியை சரியையடாகிய விரணடி
யாதியான விர ணையு மனுடடிததற குரியவன,
ணடினுக குரியன
சரியையினி னி சரியைத தொழிலிலேனின றனுடடிததவ
னே குருவென சசரி னநதச சரியைமாததிரமே யனுடடிததற
யைககேயுரியன குரியவன, இவவாறு பேதிததுக கூறிய தெ
னனெனில ?

உபாததியாய ரானவா மாணுககர பககுவததுக கேடாகக சர்பிககுமாறு போலச சிவனு மானமாககளுடைய பககுவதது க கேடாக நாலுபாதஙகளாகப பிரிததுக கூறியதென வறிக

ஆகலினு லியா ஒவவொருவ ரொவவொரு பாதததினவ
ராகது மீனமிலா ழி நினறனுட்டிததற் குரிததாதலால எல
ஞான குருவே கு லாப பாதமு மனுடடிததற குரிய மேலான
ருவு மிவனே ஞானுசாரியனு மிவனென வறிக.
ஈசனிவன குரு இநத ஞானுசாரியனே சிவனெனக கருதி
னென்று மிறை வணஙகித துதியுஞ செயக எ-று
ஞ்சி யேததே

ஏகாரந தேற்றம.

இதறகுக கிராணுகமம் வாயவவிய சஙகிதையினு மறிக (ரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல மகேஸ்வரரை பினனுரை யினஞா வழிபடுகவென று முறைமை கூறுகினறது.

ஞானயோக கிரியாசரிதைத நாலும் நாதனறன் பணி-நிர்ப தாரக்கதகையும ஞான முதலாகிய நாலுபாதத்தையு முபதே சிக்கிறது சிவனுடைய கிருததியம,—ஞானிகாலினுககு முரியன-

ஞானாசாரியனந்தச் சிவனே யாகையால் திரிபதார்த்தத்தையும் ஞானமுதலாகிய நாலுபாதத்தினையு முபதேசிக்கச் சுவதந்திரன்,—ஊனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியன் யோகி - யோகாசாரியன் அடயோகமல்லாத சிவயோகமாகிய யோக முதலான மூன்றுபாதத்தினையு முபதேசிக்கக் கர்த்தன்,—கிரியா வானொன்றொழிஞ்சரியை யாதியா மிரண்டினுக்கு முரியன் - கிரியாசாரியனானவன் கிரியை சரியை யிரண்டுபாதமு முபதேசிக்கக் கர்த்தன்,—சரியையினின்றோன் சரியைக்கே யுரியன் - சரியாபாதத்தை யனுஷ்டிக்கிறவனந்தச் சரியாபாதத்தைத் தானனுஷ்டிக்கவே கர்த்தன், பிறர்க்குபதேசம்பண்ணக் கர்த்தனல்ல,—ஆதலினாலெவர்க்கு மீனமிலா ஞானகுருவே குருவு மிவனே யீசனிவனென்று மிறைஞ்சிடத்தே - ஆதலினாலே சரியையைப் பண்ணுகிறவன் கிரியையைப் பண்ணுகிறவன் யோகத்தைப் பண்ணுகிறவனிவர்கள் மூவர்க்கும் பாசபசுஞானமின்றிச் சிவஞானமூர்த்தியாயுள்ள ஞானாசாரியனே யாசாரியன்? இவனே ஈசுவரனென்று நமஸ்கரித்துத் தோத்திரம்பண்ணி வழிபடுகவென்றிதன்பொருள்.

இதனாற் சரியாவான் கிரியாவானையும் யோகியையும் ஞானவானையும் கிரியாவான் யோகியையும் ஞானவானையும் வாணாசிரமானுகுணமாக வணங்கி வழிபடுகவென்றிதன்பொருள்

இவர்களில் ஞானிக்கு வாணாசிரம மில்லையெல்லாராலும் பூசிதனென்று சாவசாத்திரசித்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஆகையால் நிராலம்ப சிவயோக சமாதிமானாகிய ஞானி நிராலம்ப சிவயோகமாகு ஞானானுட்டானத்தோடு சாலம்ப சிவ

யோகமாகும் யோகக்கிரியா சரியாவுடனான மூன்றிற்குரியன; மற்றையோர் மூவருந் தங்கள் தங்கள் மரியாதிக்குரியரென்று மந் ஞல நிராலம்ப சிவயோககுருவே குருவென்று நிகழ்த்து கின்றார்

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய நால்வகைக் கருத்தும் அவரவர் மாத்திரைக்கேயுரித்தாயிருக்கச் சரியையாளரைப்போல ஞானி வழிபடுதலெற்றுக்கெனின்? நாலுபாதத்தினிகழும் கிரியையெல்லாங் கத்தாவின் துணைமைப்பணியாகலால், உலகின் மருவாத வினைப்பத்துள வைத்தக் குருவினுபகாரத்தைக் கருதி நால்வகைத் தொழிலும் ஞானி செய்கவே கடப்பாடென்பது உடற்றொழில் செய்வார் புறத்தொழிற்கு முரியரென்னு முறைபற்றியும், ஏனையோர் தத்தந் தொழிற்கேயுரியரென்பது புறத்தொழில் செய்வார் உடற்றொழிற் குரியரல்லரென்னு முறைபற்றியு முணர்ந்து கொள்ளப்படுவன. இனி டந்நால்வகைப் பாதத்தினிற்கு மாணுக்கர்க்கு ஆசிரியனமார் உபதேசித்தற்கட்படு முரிமையும் இவ்வாறே வைத்துணர்க, எல்லார்க்கு முபதேசித்தற்குரிய ஞானகுருவே தலையாய குருவென்றும், ஈண்டுக் கூறிய தாபரசங்கமங்களும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் தேறி, அவ்விரண்டினும் வழிபடுக வென்பதாம்.

மேற்கூறிய நால்வகைக்கருத்துக்கு முரியராவாரைக் கூறுவார், அவற்றையுள்ளடக்கி நிற்கும் ஞான முதலியவற்றை யுடையாரது இயல்பினைமேல் வைத்துக் கூறினார்.

சொற்பல்காது மாட்டேற்றினமேல்வைத்துணர்ந்து கோடற்பொருட்டு, ஆகலின் இறைஞ்சியேத்தே யென்பதனையும் ஈண்டுடன் கூறினார்.

திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சுதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு.

ஈசனிவனென்புழி இவனென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

ஈண்டு ஈசனென்றது திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியை.

என்றுமென்னு மும்மைய எதிரது தழீஇப் பிறருகதித் திருவேடமு மிவனேயென றிறைஞ்சிடேத்தெனவு முரைத்துக்கொள்க.

இவைமூன்று செய்யுளானும் மூன்றுங்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

ஆசாரியனை வழிபடுகிற முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்.

ஞானயோகக் கிரியாசரியைநாலு நாதனறன்பணி - ஞானமும் யோகமும் கிரியையும் சரியையும் இவை நாலும் பசுவான மாக்களை யிரட்சிக்கைப் பொருட்டாகப் பரமேஸ்வரன் கற்பித்தருளின பணிவிடை, முன் சொல்லிவந்த நாலு பாதத்திலும் நிற்கிற நாலுபேருக்கு மறிவொத்த திருக்குமோ வென்ற மாணுக்கனை நோக்கி ஒத்திராதென றருளிச்செய்கிறார்.—ஞானிநாலிலுக்குமுரியன் - ஞானபாதத்திலே நிற்கிறவனிந்த நாலு பாதத்துக்கு முரித்தாயிருப்பன்,—ஊனமிலாயோக முதன்மூன்றிலுக்குமுரியன் யோகி - யோகபாதத்திலே நின்றவன் குற்றமில

லாத யோகமுதல மூனறினுககு முரிததா யிருபபன,—கிரியா வானறு னெனுங் கிரியையாதியான விரண்டினுககு முரியன - கிரியாவிதியானவனறு னமுகிய கிரியையாதி யான விரண்டிற்கு முரிததாயிருபபன,—சரியையி லின்றே னெனுஞ்சரியைக்கே யுரியன - சரியையிலே நினறவன சரியை யொனறினுககுமே யுரிததாயிருபபன,—ஆதலினு லியாககு மீனமிலா ஞானகுருவே (ஏ)ருவும-தான நாலுபாதததுககுங கததனாயிருந்து இந்நான்கு சொலலிவநதவாகட்கு நாலுபாததையுங கொடுககிறவ னுனகயாலே குறறமிலலாத ஞானசாரியனே ஆசாரியனும.—இவனேரசனிவனே றுனெனறு மிறைஞசியேததி-பரமேசுவரனை றுறு மிநதஞானசாரியனை றுவேனெனறு அட்டாங்க பஞ்சாங்க பாகுதமாட்டினபஞ்சாளிந தோத்திரங்களுஞ் செயது வழிபடுவாயாக

இதனுற சொலலியது, ஆனமாககள பககுவததுககுத தககதாக ஞானயோக கிரியா சரியையெனகிற நாலு பாதததுநிறுததி அததறகுததக்க முததியையுங கொடுக்கிறவன ஞானசாரியனெனறு மிவனே சிவனெனறும ஞானவானகளுக்கு ஞானம பிரகாசிததாலுங குரு வழிபாடு செயயவேணடு மெனறு முறைமையு மறிவிததது

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஞானயோகக கிரியாசரியை நானகு நாதனறனபணி - ஞானயோகக கிரியா சரியையெனனு நானகுபாததின விசமுமம கிரியையெலலாம காததாவினது உணமைப் பணியாகலான,—ஞானிநாலினுககு முரியன - ஞானி ஞானமுத னனகினுககுமுரியன,—ஊனமிலா யோகமுதன மூனறினுககு முரியனயோகி - யோகி அறிவிலலாத யோகமுதனமூன றிறகு முரியன,—கிரியா

கருள

வானன்றோ ஞானசரியை யாதியான விரண்டினுக்கு முரியன — கிரியாவான் ஞானமொழிய கிரியை முதலிய விரண்டினுக்கு முரியன்,—சரியையி னன்றோ னச்சரியைக் கேயுரியன் - சரியாவான் சரியை யொன்றற்கே யுரியன்,—ஆதலினால் யார்க்கு மீனமில்லா ஞானகுருவே குருவாம்-ஆகலின் னெல்லார்க்கு முபதேசிக்கற்குரிய ஞானகுருவே தலையாய குருவென்றார்,—இவனே யீசனிவனன்றோ னென்றும் இறைஞ்சியேத்தே-ன்டுக கூறிய தாபாசசக்கமங்களும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் தெறியவிரண்டினும் வழிபடுக வென்பதாம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் மூன்றுசூத்திரந் தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப் பட்டது.

---

௧௨ - சூ, ௩-ம், அதிகரணமுடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தவாசாரியனைச் சிவனெனப் பாவிப்ப தெவற்றிற்கோ வெனில் இந்தப்பாவனை யில்லாவிட்டால் தவனுபதேசித்த மந்திர முதலானவை பலியாதாதலால் ஆசாரியரை வழிபாடுணர்த்தியதென் றுணர்த்துகின்றார்.

மந்திரத்தான் மருந்துகளால் வாய்த்தயோகத்தான் மணிபிரதக் குளிகையினான் மற்று மற்றுந், தந்திரத்தே சொன்னபடி செய்யவேதச் சகலகலை ஞானங்கடிரி கால ஞானமந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்களெல்லாமடைந்திடுமா சானருளா லடிசேர் ஞானம், வந்திடுமற் றொன்றாலும் வாராதாகு மற்றவையு மிவனருளால் மருவுமன்றே. (௬)

(இ-ள்) மந்திரத்தான் மருந்துகளால் வாட்டத் யோகத்தால் மணியிரத குளிகையினான் மற்றுமற்றுந் தந்திரத்தே சொன்னபடி செய்ய

மந்திரங்களாலும் ஔஷதங்களாலுங் கனகருசு சித்தித்த யோகங்களாலும் ஒளியையுடைய இரசகுளிகையாலும் வேறுவேறு சாத்திரங்களினாலே சொன்னபடியே செய்தால

வேதசகலகலை ஞானங்கடிரிகாலஞான மங்கமிலா வணிமாதி ஞானங்க ளெல்லா மடைந்திடும்

நாலுவேதமுஞ் சகலகலை ஞானமும் பரகாயப்பிரவேச முதலியவற்றா லுண்டாகிய திரிகாலஞானமும் பைசாச முதலியவற்றுக்கு மேன்மேல் விசிட்டமான அணிமாதியான வெட்டுச் சித்திகளு மிவையெல்லா முண்டாகா நிற்கும்

ஆசா னருளா லடிசேர் ஞானம் வந்திடுமற்றொன்றேலும் வாராதாகும்

ஆசாரியன் கடாக்ஷத்தாற் றிருவடி ஞானமுண்டாம்; இதனையொழிந்த இவை வேறொருவராலும் வேறொன்றினாலும் உண்டாக மாட்டா.

மற்றவையு மிவனருளால் மருவு மன்றே

முன்பு சொன்னவைக ளெல்லா மிந்த வாசாரியன் பிரசாதத்தினா லுண்டாகா நிற்கும். எ-று

மற்றுமென்பதனால் தீர்த்தத்தினிடத்துந் தேவரிடத்தும் காலவிதானஞ் சொல்லுஞ் சோதிடரிடத்தும் பிராமாண்ய புத்தி பண்ணவேணுமெனக் கூறியது.

வாயத்தயோக மென்பது "வாயுரைச் செய்தத செயலாக வாயத்தத்தற் கடையாளங்க, ளாயுராரோக்கியாதி யவர்களைய

வுடலங்காட்டு, மாயமுமனத்தினில்லை வசமுறும் புலன்களொ ன்றாங், காயத்தின் மலநீமற்று நோயதெனக் கழியுமன்றே'' என வகையா லறிக

இதற்குக் கந்தகாலோத்தரமும் பிரவு முளவெனவறிக (௬)

சிவாகமயோகியருளை வருமாறு.

மேலிரண்டு விருத்தத்திலே அந்த ஞானாசாரியனே சித்தி முத்திக் கொடுப்பவனாதலா லவனையே வணங்கி வழிபடுக வென்னு முறைமை கூறுகின்றது

மந்திரத்தால் மருந்துகளால் வாயுத்தயோகத்தால் மணி யிரதகுளிகைகளால் மற்றுமற்றுந் தந்திரத்தே சொல்லப்பட்ட வேதசகலகலைஞானங்கட் டிரிகாலஞான மந்தமிலாவணி மாதி ஞானங்களெல்லா மடைந்திடும் - இது வெளிப்பொருள் ;—

ஆசானருளா லடிசேர்ஞானம் வந்திடு மற்றொன்றாலும் வாராதாகும் - ஞானாசாரியனனுக்கிரகத்திலே சிவசாயுச்சியத்தை யடையும் சிவஞானமானதுண்டாம், வேறே யுபாயங்க ளினாலு முண்டாகாது ;—

மற்றவையு மவரனருளால் மருவுமன்றே - முன் மந்திராதி யுபாயங்களினாலே வேதாதியானவித்தைகளும் அணிமாதி அஷ்டமகா சித்திகளும் அந்த ஞானாசாரியனுடைய கருணையினாலே பொருந்துவதா மென்றிதன்பொருள்

“அன்றெனக்கிளவி யாமெனத்தகுமே”

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மந்திரத்தாற் சாலப்பயோக முதலிய தந்திரத்தாற் சாந்திக சுவாஸ்திக திரிகால ஞான முதலிய பல முண்டாம், நிராலம்ப சிவயோக சுரூப தேசத்தாற் சிவத்துவம் பொருந்தும், நிராலம்ப சிவயோகப் பொருட் சித்தாந்த மகாவாக்கிய ஞானம் வரும், மற்றொன்றால் வாராதென் றுரைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஏனை ஞானங்களெல்லாம் ஆசிரியனையின்றியு மமையும், திருவடி ஞானம் ஒருவாற்றானு மாசிரியனை யின்றி யமையாது, ஆகலால் இவனேயீச னிவனன்றென்று மிறைஞ்சி யேத்தென்பதாம்.

ஆகலாலிவனேயீச னிவனன்றென்று மிறைஞ்சியேத் தென்பது குறிப்பெச்சம்.

அவ்வாறேத்தத்தகற்குரிய பெருமை கூறியவாறு.

மற்றவையு மவனருளான மருவுமென்றது இயைபின்மைக் கருதற் பொருட்டு.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

எல்லா ஞானங்களுஞ் சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையிலே செய்யவுண்டாம் சிவஞானத்தினாலே சத்தியத்தைத் தரி

சிததச சிவானுபவததைத யனுபவிககிற சாயுசசியம ஞானாசாரிய னாலொழிந துணடாகாதெனறு மேலருளிசசெயகிறா

மநதிரததான மருநதுகளால வாயததயோகததான மணியிரத குளிகைகளான மறறுமறறுந தநதிரததே சொனனபடி செயய-இனனவினன மநதிரஙகளாலே யினனதினன துணடாமெனறு சொலலுகிற மநதிரஙகளாலும, இனனவினன ஔஷதஙகளாலே யினனதினன துணடாமெனகிற ஔஷதஙகளாலும, பிராணாயாம முதலாகச சொலலபபடட நலயோகஙகளாலும, ஒளியுடைய விரதகுளிகையினாலும, இவையொழிநதும வேறும வேதசாஸ்திரஙகளிலே சொனனபடி செயதால,—வேத சகலகலை ஞானஙகள திரிகாலஞான மநதமிலாவணிமாதி ஞானஙகளெலலா மடைநதிடும - நாலு வேதததையும பல கலைஞானததையும அறிபததககு வறிவுகளும செலகாலம வருஙகாலம நிகழகால மெனகிற மூனறையு மறியுமறிவும முடிவிலலாத அணிமா மகிமா லகிமா கிரிமா பிராததி பிரகாமியம ஈசததுவம் ஆக விவை யெடடுமாக விஙஙனஞ சொலலபபடட வறிவுகளெலலா முணடாகாநிறகும சிவ ஞான மிவறறினுணடாகாது அநத ஞான முணடாமபடி எபபடியெனனில?—ஆசானருளா லடிசேர ஞானம வநதிடு மறறொனறாலும வாராதாகும - ஆசாரியனுடைய கடாடசததினாலே சிவனுடைய சீபாததததிலே பொருநதி யிரணடறக கலநதிருககிற ஞானமபிரகாசிககும, இபபடி யொழிநது வேறொனறினா லுணடாகாது இநத ஞான மொழிநது,—மறறவையு மவனருளான மருவுமனறே - முனபு சொனனவைதானு மிநத வாசாரியனுடைய வனுககிரகததினாலே யுணடாம.

இததிற சொல்லியது, சாஸதிரஙகள சொனன முறைமையிலே மநதிர முதலானவறறினாலே வழுவறச செய்தாலவ

ரவர்க்கு வேண்டின் ஞானங்க ளுண்டாமென்று சிவஞானங் குருகடாட்சத்தா லொழிந் துண்டாகா தென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

மந்திரத்தால் - மந்திரங்களாலும்,—மருந்துகளால் - மருந்துகளாலும்,—வாய்த்த யோகத்தலால் - பொருந்திய யோகத்தாலும்,—மணிபிரத குளிகையினால் - இரசக் குளிகையினால்,—மற்றுமற்றுந் தந்திரத்தே சொன்னமுறைசெய்ய - வேறுவேறு சாஸ்திரங்களிலே சொன்னபடி செய்தற்கும்,—ஈவத் சகலக்கலை ஞானங்கள் - வேதாகம முதலிய கலைஞானங்கள்,—திரிகால ஞானம் - திரிகால ஞானங்கள்,—அந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்களெல்லாம் - முடிவில்லாத அணிமாதிமுதலிய ஞானங்களெல்லா வற்றிற்கும்,—ஆசானருளா னணைந்திடும் - ஆசாரியனையின்றி யமையும்,— அடிசேர் ஞானம் வந்திடு மற்றொன்றாலும் வாராதாகும் - திருவடிஞானம் ஒருவாற்றானு மாசிரியனை யின்றி யமையாது ஆகலான்,—அவனருளான் பற்றனையு மருவுமன்றே - குருவருளா னெல்லா மருவப்பெறு மாதலி னிவ்வனை யீசனிவனன்றென்று மிறைஞ்சியேத்தே

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தப்பாவனு பலத்தா லாசாரியனைப் பரம
சிவனெனக் கருதினாக் கனுக்கிரகஞ்செய்
யுமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்

பரம்பிரம மிவனென்றும் பரசிவனா மென்றும்
பரஞான மிவனென்றும் பராபரனா மென்று, மரண

ரானார் நிலையெல்லா மிவனே யென்று மருட்குருவை
வழிபட்டே யவனிவனாய் ஞயே, யிரங்கியவா ரணமா
மை மீனண்டஞ் சினையை யியல்பினொடும் பரிசித்து நி
னைந்தும் பார்த்தும், பரிந்தவைதா னாக்குமாபோற் சி
வமே யாக்கும் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந் தா
னே (எ)

(இ-ள்) பரமசி — இந்த ஞானாசாரியனே பரப்பிரம சுரூப
ரமமிவனே — னென்றும்
என்றும்
பரசிவன்று — பரமமான சிவனென்றும்
னென்றும்
பரஞான மிவ — மேலான சிவஞான மிவனேயென்றும்
னென்றும்
பராபரன்று — இவனேபராபரவத்
னென்றும்
ஊனநிலையெ — இவனுமவனும் பேதமறவிருக்கிற வைக்கிய
நிலையெல்லாமிவ — நிலையிலே யவனுக்குண்டாய சிறப்பியா
னே யென்றும் — தெனறதுவெல்லா மிவனுக்கே யென்றும்
அருட்குருவை — இப்படிப் புத்திபண்ணிக் கிருபையே வடி
வழிபட்டே யவ — வாயிருக்கிற ஞானாசாரியனை நாடோறும் வ
னிவனாய் ஞயே — ழிபட்டே யந்தச்சிவ னிந்த வாசாரிய மூர்த்
தியைப் பேதமற வதிட்டித்துக்கொண்டு

இரங்கியவார — கோழிபான திரக்கத்தா லண்டத்தைப்
ணமாமை மீன — பரிசித்துக் கொண்டிருந்தும் ஆமையானது
னண்டஞ் சினை — அதனையே நினைந்துக் கொண்டிருந்தும் மு
யை யியல்பினொ — ட்டையானதைத் யிருபாலுங் கூட்டுக் மீனு
டும் பரிசித்து நி — னது சினையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும்
னைந்தும்பார்த்து
ம

பரிநதிவைகா ஞக்குராபோல சிவமேயாகு பரிந்தருசி நகிநதுபயாத தநதானே

சினைசததுடனே யிவையிறறைச சொல லிய முறைமயே தறசொரூப மாககுமாறு போல

ஞானசாரியனுமானககருட சிலரைப பரிசநதிகைகயைச செயதுமசிலரை வாசக நதிககைகயைச செயதுமசிலரைத திருநோக கெனறுந திககைகயைச செயதுமசாயககி யறுககுச சமமானருபததை யுணடாககுவ ன எ-று

எகாரந தேறறம

சிவம பிரமததுககு பரமாதலாற பரபபிரமமெனறும

முததானமாகசளுககும சிவதவ முணடாதலாற பரசி வமெனறும

அபரஞானததுககு வேறாதலாற பரஞானமெனறும

பரமாயகுணடலிககு மேலாயநிறறலாற பராபரமெனறும

இதறகு விசுவசாரோததரம (௭)

பனனிருபனுவலும பணணிபபதபபொரு - ளனனித திரிவ றவுணாநதபெருமைய - னனியமறற வமலனடிககிழ - அழி யாவினபத தனுபவரவரே - இழியாருலகினனு கியறறா தொழி லுந - தீணடிககுளிகை செமபு தனகளிமபு - மாணடறககளக மாமததனககே - மறறொருசெயபிற களிமபினமாறறும - பெ றறியுங களிமபினைப பெறுசலுமினறே - யனனநிலையா மமல னை யடைநதா - ரனனியமறறு மடைபவாதாமே - திருநது ரையூரச சைவன திருநதுமறையுர - விரிததுரைககும வேதியன மெயகணடான - கருததி, னருணநதி தேவ னருணமொழிபாய நதே - யிருணநத மபாற கணடிலேமே

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷத்திற்

கோாவகை யானே காண்டிகை முற்றும்.

மாசிலுபசார மஞ்சனமபூ கந்த, நேசமிகு தூபமொளிநீர முதம்—தூசடைக்கா, யாடிகுடைசவரி யாலவட்டம விசிறி, யா டலொடுவாசகமபீ ரெட்டாகும

நிலையுடைய வணுதினமு நினையெனது மனமே, தொலைவிலரு டருமகலு மலமுமுறுதுயரு, மலைவுடைய யுனதுமட மதியுடை யவருளு, முலைவினமறை ஞானமுனி யுரைசெயதிருமொழியே

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு

—0—

பரமபிரமம மிவனென்றும பரசிவனு மென்றும பரா ஞானமிவனென்றும பராபரனு மென்று மாணருஞ்சீர நி லையெல்லா மிவனே யென்று மருட்குருவை வழிபடவே - சிவ னுக்குச் சத்தியினுலும விந்துவினுலும அஞ்சவத்தைக யுளவி, அ ந்த அஞ்சவத்தையி னின்ற நிலைகளெல்லாம இந்த வாசாரி யனை என்று வழிபடுக அவைகளாவன குணநாமக் கிரியைக ளொன்றுமின்றி நிர்விசறப ஞானஸ்வரூபமாகப் பெரியாயிரு ன்றது பரமபிரமம, பினபு பருஃத்திதோனறிச சிவனென நி ன்ற நாலுசத்திகளுந தனனிடத்தி லுணடாகச சுத்தமாக நின றவவதாம பரசிவன, ஞானசத்தி மேதிதிமாறு யானமாகக்ளு டைய கனமங்களையு மதின பக்குவங்களையும பாரகநதிரியங்க ளையுங கணடு நிற்கு மவசரம பரஞானம, பரமாகிய சுததாசு ததமாயைக்கு மேலாயக கிரியாசத்தி மேதிதிமாறுயச சுத்த மாயையில காரியங்களை யுணடாக்கு மவசரம பராபரம, சதா சிவன மகேசுவரன ருத்திரனெனனு நாமங்களை யுடைத்தாய சுத்ததாத்துவ மிசிராதத்துவ அசுத்ததாத்துவ கிருத்தியங்களைப ப ணணுவது அரனருஞ சீர்நிலை இவவாறு பஞ்சாவஸ்* தாரூ சயூதனாய்நின்ற சிவமிந்த வாசாரியனேயென்று கருணையினு லே கொண்ட குருமூர்த்தி சித்தத்தின வழித்தாய நடக்க

வே;—அவனிவனாகு மொப்பெயிரங்கி - அந்தப் பரசிவ னிந்த வாசாரியனே யாகிக் கருணைபூர்த்து,—வாரண மாமை மீனண்டஞ் சினையை யியல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும் பரிந்தவைகா ளாக்குமாபோற் சிவமேயாக்கும் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந்தானே - கோழியு மாமையு மீனும், முட்டையையுஞ் சினையையும் பரிவினாலே யணைத்தும் நினைந்தும் பார்த்து முதலிருந்த ஆவரணங்க ணீங்கத் தன்று ஸ்வரூபமாக்கிக் கொண்டவைபோல வாசாரியனும் பரிசதீக்ஷையினாலே மாயையையும் மானச தீக்ஷையினாலே கன்மத்தையும் + சாட்சுஷ தீக்ஷையினாலே யாணவமலத்தையும் நீக்கிச் சிவமே யாக்குவன்

ஏகாரத்தினாலே சிவகுண சங்கிராந்தி சமூபத்தி சமாவேச சிவசமமென்னு மூர்த்திகளெல்லாமல் சிவதாதாத்மியமென்றதெனவறிக

ஆக்குவனென்பதற்கு ஆக்குமென்பது வினைமுற்று

* அநுசயூக்ன - கலந்தவன், + சாட்சுஷம - கண்ணினது

ஒருமலமு மிருவினையுங் குணங்கண் மூன்று
முட்கரண மோரைந்தும் புலன்க ளைந்தும்
வருபகைக ளோராறும் பவங்க ளேழு
மாயந்திட்டப்பே ரின்பமெட்டும் வகைய தாகத்
தருவதுவாயப் பரஞான மூர்த்தி தானே
தாரணிமேற் குருவுருவந் தரித்து வந்தோன்
திருவருளாற் சிவஞான சித்தி யென்னுந்
தொன்னூலுங் குறைவிரித்தோன் றெரிந்த வாறே

இரவியெழுந் திருளதனை நீக்குவபோ லென்று
மிறைஞ்சுமடி யவாமனத்தி னிருளதனை நீக்கக்
கருணைபொறை தவந்தருமங் கல்விசிவ ஞானங்
காசினியி லொருவடிவாய்க் காட்டியபோற் றோன்றிய

பரசமய கோடாரமே னின்றநெறி கொண்டு
பலகலையு முணர்ந்துசைவ பரிபாலனுக்குத்
திரமருவு சிவஞான சித்திக்கரு பொருளைத்
தெளிந்திடவே விரித்துரைத்தான் சிவாக்கிர தேசிகனே

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

குருவினது பெருமை கூறுகின்றார்

பரம - சுத்த சிவனென்றும்,—பிரமம - சுத்தசிவ மத்திய நித்தசிவம்,—இவனென்றும்,—பரசிவனென்றும் - இருபர சிவனென்னு மிலய சிவனென்றும்,—பராபரனென்றும் - அநாகத சிவனென்னும் போக சிவனென்றும்,—பரஞான மிவனென்றும் - ஞானக்கிரியாப் பிரவிருத்தி மானாகிய சதாசிவனென்னு மதிகார சிவனென்றும்,— அரனருஞ் சீர்நிலை யெல்லாம் - மகேசுரன் உருத்திரன் மால் பிரமன் முதற் சிவபேத மனைத்தும்,— இவனென்றும்,— ஆரோபித சிவாத்து விதகத்தினாலே,— அருட்குருவை வழிபடவே - அந்தச்சிவ னிந்தக் குருதேகத்தி லாவேசித்து இந்தக் குருவாயே கிருபா சமுத்திரனாகிய தேசிகனைப் பாவனைபண்ண,—அவனிவனேயே - அந்தச் சிவன் இந்தக் குருதேகத்தில் ஆவேசித்த இந்தக் குருவாய்

இரங்கி வாரணமுதற் பதப் பொருள் வெளிப்பொருள்

இம் முத்திருட்டாந்த தார்ட்டாந்திகப் பொருளுணர்ந்து ஞாக்கு மிடத்துயிராக வியற்கையாய் மலத்தின் மறைந்த சிவத்துவஞ் சிவனால் விளங்குமென்னும் பொருள் விளங்குகிறது

சொல்லினுவிற் றுரிசறுஞ் சோதகிரத்
தொல்லு மேறசிவ ஞான முதித்திடு

செல்லு மெய்யருளாக்கிச் செய்சித்திக்கு
நல்ல ஞான பிரகாசன் விற்றுரை

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—o—

சிவபேதமனைத்துங் குருமூர்த்தமேயெனத் தேறி ஞானாசாரியனை வழிபடுக, அங்ஙனம் வழிபடப்பெறின் சிவன் இக் குருவை யாவேசித்து நின்று நாடோறுஞ் செய்யும் பரிசமுதலிய மூன்றும் அவ்வுயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவ னென்பது.

அவ்வாறேத்தினார்க்கு வரும் பயன் கூறியவாறு

பரப்பிரமமென்றது சொரூப சிவத்தையெனவும், பரசிவமென்றது தடத்த சிவத்தையெனவும், பரஞானமென்றது அருட்பெயரான அதனையுடையாரையெனவும், பராபரனென்றது ஏனைத்தாபர மூர்த்தத்தையெனவும், அரனாருஞ்சீர் நிலையென்றது அறுபத்துமூவர் நாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையு மெனவும் கொள்க

பரஞான மிவனென்றும் பராபரனென்றும் வழிபடுதலதிகாரப் பட்டமையின் ஏனையவு முடன்கூறினார்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவனே யாசாரியனென்றும் ஆசாரியனை வழிபாடு செய்யப் பரமேசுவர னிவனைத் தானாக்குவ னென்று மேலருளிச்செய்கிறார்.

பரம்பிரமமிவனென்றும் - எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமிந்த வாசாரியனென்றும்,—பரசிவனாமென்றும்-எல்லா

தத்தக்கு மேலான சிவனிந்தவாசாரியனென்றும்,—பரஞானி யனென்றும் - மேலானஞானமுமிந்த வாசாரியனே யென்றும்,—பராபரனுமென்றும் - எங்கும் பரிபூரணனான பரமசிவனே இந்த வாசாரியனே யென்றும்,—அரனருஞ்சீர் நிலையெல்லா மிவனேயென்றும் - பரமேசுரனுக்குண்டாகப்பட்ட சிறப்புடையுடைய நிலைமைகளெல்லா மிந்த வாசாரியனே யென்றும்,—அருட்குருவை வழிபட்டே யவனிவனுருவே யிரங்கி - ஞானாசாரியனை வழிபட்டே அந்தப் பரமேசுர னிந்தவாசாரியனுருவேயாய கிருபை ஜனித்து,—வாரண மாமைமீனண்டஞ் சினையை யியல்பினாலே பரிசித்தும் நினைத்தும்பார்த்தும்-நிறைநிறை - கோழியு மாமையு மீனு முட்டையுஞ் சினையு முறைமையாக, கோழி தன்னுடைய முட்டையைப் பரிசித்தும், ஆமை தன்னுடைய முட்டையைத் தூரத்தே கிடந்து நினைத்தும், மீனானது சினையைப்பார்த்தும்,—பரிந்திடுதானுக்குமா போல - முன் சொன்ன மூன்றும் பிரியப்பட்டு, கோழிமுட்டையைக் கோழியாக்கின தன்மைபோலவும், ஆமை முட்டையை யாமையாக்கின தன்மைபோலவும், மீன் சினையை மீனாக்கின தன்மைபோலவும்,—சிவமேயாக்கும் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந்தானே-போதங்களாலே பரிசித்தும், திருவுளம்பற்றியும், திருக்கண்சாத்தியும் இந்த வான்மாவை யந்தச் சிவமேயாக்குவ னிந்த வாசாரியன்.

ஞானயோகத்தால் பரமபிரமமென்கிற திருவிருத்தமூன்றுக்கும் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கஉ-சூ, எ-வெ, "தன்னை யறிவித்துத் தானாய்ச், செய்தானைப், பின்னைமறத்தல் பிழையலது—முன்னவனே, தானேதானாச்செய்துந் தைவமென்றுந் தைவமே, மானே தொழுகை வலி" என்னுமதுகண்டு கொள்க.

இதனாற சொல்லியது, அதத உணமையைத தரிசிததத ஜீவ னமுததரா யுளளவாகள பரப பிரம முதலான திருமேனிக ளெலலா மிநத வாசாரியன ருனேயெனறு தேகாநத முளளளவுங குரு வழிபாடுசெய்து வரககடவாகளெனறும அபபடி செய்ய வே கோழியு மாமையு மீனு மணடததையுஞ சினையையும பரிசி ததலுஞ சிநதித்தலும் பாாததலுங காணுக்கின முறைமைபோல வி நத வானமாவையும ஆசாரியா பரிசிததலுஞ சிநதிததலும பாாத தலுந தற சொருபமாகிய சிவமே யாககுவனெனனு முறைமை யையு மறிவிததது

சதது மசததுஞ் சதசததுஞ் சததிய மாகிநிறகுஞ
சிததனை நிருவமல பலவாணை னெனனுளாஞ சோதனைனாற்
சுததம பயினற பதிபசுபாசததைச சொல்லுஞ சதத
மதத மதரகு ளாறுபோகவ காணடற சரிதலலவே

செய்ய சிவஞான சித்திக சடற பொருட்கு, உயயு நெறி தோனற வுளஙகொண்டு—மெய்யுயிரை, யூட்டுநெறி தோனற வு ளைபகாரததான ஞானவழி, காட்டு கிரமப வழகன.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பரம்பிரம சிவனெனறும - சொருபசிவமே யிவனெனறு ம,—பரசிவனருளெனறும - தடத்தசிவமே யிவனெனறும,— பரஞானசிவனென்றும் - பரஞானததையுடையா ரிவனெனறு ம,—பராபரனருளென்றும் - ஏனைத தாபரமூர்த்தங்களை யிவ னெனறும்,—அரனறாற்சீர் நிலையெல்லா மிவனேயெனறும்,—அ றுபததுமூனமை நாயன்மாா முதலிய சிவபததர் பெருமானும். ஆணடானடி வெளிப்பட்டருளி மறையு மோததகைகொல்லா மா கிய சிவபேதமனைத்தும் குருவெனததேறி,—அருட்குருவை வ ழிபடவே - ஞானசாரியனை வழிபடுக அநுபவம வழிபடப் பெறில,—அவனிவனாகுமே - சிவன இககுருவை யாவேசிதது

த்தன்று,—இரத்திய வாரணமானது மீனணடைந்து சியோடை - நீ
ருமுற்ற கோத்திரமை மீன முறையே முடைடையினை,— டலம்
ஒன்றிம பரிச்சித்த நீரைக்கும் பாதகமும் பரிசுத்திவைகா ரு
குமாபோல-இப்பாகனை திருவடியும் கருதியும் நோக்கியும் பரி
வுற்றுத் தன்வண்ணமாகச் செய்யுமாறுபோல,—தானேயா சி
தனு சிந்திக்கும் பாதகமும் சிவமேயாகக்கும் - தானுடோம
செய்யுமா பரிசமுதலிய மூன்றும் அவ்வுயிரைத் தன்வண்ண
மாகச் செய்தருளுவன் என்பதாம்.

அயவா றேத்தினர்க்கு வருமபயன கூறியவாறு

இன்னும் இந்நூலினைகளை விரித்துக் குருமுகமாகக்கேட்
கிற்றபாலன அநேகமுள; அவை கைலாய பரம்பரைச் சி
—சந்தானத் திருவாவடுதுறை நமச்சிவாய மூர்த்திகளின்
குரு விளங்குகின்ற அம்பலவாண தேசிகர் திருவடிகளைப் பொ
அநுபவமுடையவர்களை முறையில் வழிபட்டுக் கேட்டறிக.

கஉ - சூ. புறநடை முடிந்தது.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திர முற்றிற்று.

சிவப கணபதி வைபவகரமு மிருபதமும்
முற்ற பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமும்
ஏழும் முற்றிற்று

திறையிலை மூவொன்பதொடு மூன்றாய
சிவஞான சித்திசுப பக்கமெனத் தெளிபே
சானும் சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷ
திருவிருத்த முன்னூற்றிருபத்தெட்டும்
உரையுடன் முற்றுப்பெற்றது

ஆக பாயிரமுட்பட - ௩௨௮.